

వైదిక గ్రంథములు.

ప్రతి 1-3

అమావాస్యతర్పణము	...
ఆసప్తంబగృహ్యసూత్రములు	...
ఆంధ్రద్రావిడసంధ్యావందనము	...
ఋగ్వేదదేవతార్చన, బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	...
ఋగ్వేదపూర్వప్రయోగాదర్శము	...
ఋగ్వేదకాండప్రయోగము, చిన్ననైజా	...
ఋగ్వేదసంధ్యావందనము, సటిక	...
తిథిమంత్రములు, (ఆరాధ్యులని)	...
పంచోపనిషత్తులు, తైత్తిరీయము, సస్వరము	...
దేవతార్చన, చిన్ననైజా	...
పంచసూక్తములు, సస్వరము	...
పంచోపనిషత్తులు, బ్రహ్మమేధసహితము	...
శిత్పతర్పణము, చిన్ననైజా	...
బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	...
మహాన్యాసము, సస్వరము, చిన్ననైజా	...
డిబొ సస్వరము (వీకాగ్నికాండ)	...
మంత్రప్రశ్నములు, మూలము	...
తైత్తిరీయ ఆరణ్యకోపనిషత్తులు, శిత్పమేధము, మంత్రప్రశ్నములు	...
సహా, సస్వరము	...
మంత్రపుష్పము, సటిక	...
యాజుర్వేదసంధ్యావందనభాష్యము	...
యాజుర్పూర్వప్రయోగచంద్రిక, సస్వరము	...

శ్రీ ర మ్మ.

వ్రత రత్నా కర ము

సాంధ్ర తాత్పర్య ము

ద్వితీయ భాగ ము

చెన్నపురి :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

All Rights Reserved].

[Price Rs. 1-12-0

Printed by

V. VENKATESWARA SASTRULU

of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS

at the 'Vavilla' Press

Madras.

వ్రతరత్నాకరము, ద్వితీయభాగము.

విషయసూచిక

అంశము.	పుట.
1 ఋషిపంచమీవ్రతము	3
2 మథనద్వాదశీవ్రతము	48
3 అనూవాస్యసోమవతీవ్రతము	64
4 కృష్ణాష్టమీవ్రతము	93
5 శ్రీరామనవమీవ్రతము	117
6 అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతము	134
7 భక్తేశ్వరవ్రతము	146
8 శతవర్తివ్రతము	164
9 లక్షవర్తివ్రతము	174
10 త్రికార్తివ్రతము	207
1 చిత్రగుప్తవ్రతము	217
2 క్షీరాబ్ధివ్రతము	237
3 సావిత్రీగౌరీవ్రతము	264
4 సంపద్గౌరీవ్రతము	275
5 సత్యనారాయణవ్రతము	282
6 రథసప్తమీవ్రతము	313

సంఖ్య.		పుట.
17	సంకటచతుర్థీవ్రతము	316
18	జీవవారై కాదశీవ్రతము	329
19	శ్రవణద్వాదశీవ్రతము	339
20	శరన్నవరాత్రివ్రతము	343
21	నృసింహజయంతీవ్రతము	369
22	శ్రీమంగళగౌరీవ్రతము	371
23	తులసీపూజావ్రతము	397
24	సంతానగోపాలపూజావ్రతము	406

శ్రీ రస్తు.

వ్రత రత్నాకరము

ద్వి తీ య భా గ ము.

—౧౭ ఋషిపంచమీ వ్రతము. ౧౭—

* అథ భాద్రపదశుక్లపంచమ్యాం ఋషి పంచమీ వ్రతమ్. తచ్ఛ్రమధ్యాహ్నవ్యాసిన్యాం కార్యమ్. తథాచమాధవీయే— హరితః—శ్లో. పూజా వ్రతేషు సర్వేషు మధ్యాహ్నవ్యాపిని తిథిః, దినద్వయే తు తద్వ్యాప్తౌ వా పూర్వవిధ్ధాయాం కార్యమ్. ఇతి మదనరత్నాత్.

మధ్యాహ్నే నద్యాదౌ గత్వాఽపామార్గకాష్ఠమన్య ద్వా ఆసిద్ధం (ఆమ్రాపి) కాష్ఠమాదాయ. “ఆయుర్బలం యశోవర్చః ప్రజాః పశు వసూనిచ, బ్రహ్మ ప్రజ్ఞాం చ మేధాం చ త్వం నో దేహి వనస్పతే.” ఇతి వనస్పతిం సంప్రార్థ్య. “ముఖ ద్దుగ్ధ నాశాయ దంతానాం చ విశుద్ధయే, స్త్రీవనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేఽహం దంతభావనమ్.” ఇతి దంతభావనం కృత్వా తిలామలకః లేన కేశాన్ సంశోధ్య మృత్వాన్నపూర్వం స్నాత్వా, (ఆత్ర వ్యావహారికః పౌరాణ ఉచ్యతే. ఆచమనాది దేశకాలకీర్తనాస్తే కాయిక వాచిక మానసికసాంస్రిక జ్ఞాతా

* ఋషిపంచమీ వ్రతము భాద్రపదశుక్లపంచమినాఁడు చేయవలయును. ఆపంచమి మధ్యాహ్నకాల వ్యాపినియై యుండవలయును. ఒకవేళ నాపంచమితిథి యుభయదినవ్యాపినిగా నుండెనేని, మొదటిదినముననే వ్రతంబు చేయవలసినది.

జ్ఞాతస్పృహస్పృహ భుక్తాభుక్త వీతావీత సమస్తసాపక్షయ
ద్వారా శరీరశుద్ధ్యర్థం ఋషిఃశ్చమీన్రతాజ్ఞత్యేన అపామార్గ
కాన్తేర్దస్తభావన పూర్వక మప్రోత్తరశతస్నానాని కరిష్యే. ఇతి
సంకల్ప్య. గంగా గణ్ధేతి యోబ్రూయాత్ యోజనానాం శతై
రపి, ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. స్నాత్వా
ఆచమ్య.

(సువాసిన్యా. “హరిద్రే వీతవర్ణే త్వం హరిణీ జనరజ్జన్మీ,
ఆత స్త్వాం లేపయిష్యామి సౌభాగ్యం దేహి మేఽనఘే” ఇతి
హరిద్రాం విలిప్య స్నాత్వా ఆచమ్య. “కుంజుమం కాన్తికం
దివ్యం కామినీకామసంభవం, స్నాన్యేఽహం కుంజుమే నాతః
ప్రసన్నో భవ మే హరే.” స్నాత్వా (ఆచమ్య) శరీరశుద్ధ్యర్థం
భస్మగోమయమృత్తికాస్నానాని కరిష్యే. భస్మస్నానం—స్వ
రక్షాకరం భస్మ కామాద్యరివినాశనం, తస్య లేపనమా
త్రేణ సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. స్నాత్వా ఆచమ్య. గోమయ
స్నానం—అగ్రమగ్రచరన్తీనా మోషధీనాం వనేవనే, తాసా
మృషభపత్నీనాం పవిత్రం కాయశోధనమ్. తన్నే రోగాంశ్చ
శోకాంశ్చ నుద గోమయ సర్వదా. స్నాత్వా ఆచమ్య. మృత్తి
కాస్నానమ్—మృత్తికే హన మే పాపం యన్తయా దుష్కృ
తం కృతం, త్వయా హతేన పాపేన గచ్ఛామి పరమాం
గతిమ్. స్నాత్వా ఆచమ్య. అపామార్గకాష్ఠేన—“ముఖదొర్లం
ధ్యనాశాయదస్తానాం చ విశుద్ధయే, శ్రీవనాయ చ గాత్రాణాం
కుర్వేఽహం దస్తభావనమ్. ఏవమ్. ౧౦౮. వారం స్నాత్వా.
గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు కావే
ర్యాజలేఽస్తిక సన్నిధిం కురు. ఇతి తులసీదళేన జలమాలా

ద్య (సంభవే మహాసద్గుణః కార్యః) గణ్ఠాం ప్రార్థయేత్. “నద్దినీ నలినీ నీతా మాలతీ చ మలాపహా, విష్ణుపాదాబ్జసంభూతా గణ్ఠా త్రిపథగామినీ. భాగీరథీ భోగవతీ జాహ్నువీ త్రిదశేశ్వరీ, ద్వాదశైతాని నామాని యత్రయత్ర జలాశయే. స్నానయుక్తః స్వరేన్నిత్యం తత్ర తత్ర వసేద్ధిసా. శరీరేజర్ఘ్మరీ భూతే వ్యాధిగ్రస్తే కళేబరే, బౌషధం జాహ్నువీతోయం వై ద్యో నారాయణో హరిః పాపాహం పాపకర్తాహం పాపాత్తాపాపసంభవా, త్రాహి ఘోరం కృపయా గణ్ఠే సర్వపాపహరాభవ” ఇతి ప్రార్థ్య అర్ఘ్యేది దద్యాత్. “ఏహి సూర్య సహస్రాంశో తేజోరాశే జగత్పతే, అనుకంపయ మాం భక్త్యా గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే” సూర్యనారాయణాయేదమర్ఘ్యమ్. భాగీరథీ నమస్తుభ్యం సర్వపాపప్రణాశిని, భక్త్యా తుభ్యం మయా దత్తం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే. గణ్ఠాయై ఇదమర్ఘ్యమ్. కశ్యపోఽత్రి ర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్వశిష్ఠశ్చ సాగ్వీ చైవాప్యరుద్రతీ. అరుద్రతీ సహిత కశ్యపాది సప్తర్షిభ్య ఇదమర్ఘ్యం. ఇత్యర్ఘ్యేణి దత్వా. యత్తయా దూషితం తోయం శారీరమలసంగమాత్, తద్దోషపరిహారార్థం యత్తోణం తర్పయామ్యహమ్. వస్త్రం నిష్పీడ్య గర్ధపుష్పాతపారిద్రా కుంకుమాదిభిర్గణ్ఠం తులనీం సూర్యం చ నామ్నా పూజయేత్. ఇతి స్నానవిధిః.

శిశుగవ్యమస్త్రః.

దేశకాలా సంకీర్త్య అముకస్య కాయశుద్ధ్యర్థం పంచ గవ్యప్రాశనమహం కరిష్యే. గాయత్ర్యాగృహ్యగోమాత్రం “గంధద్వార” ఇతి గోమయమ్ “ఆప్యాయస్వ” ఇతి చ

క్షీరం. “దధిక్రావ్ణ్ణ” ఇతి నై దధి. “శుక్రమసి” ఇతి ఆజ్యమ్. “దేవస్యత్వా” ఇతి కుశోదఃమ్ “ఆపాహిస్తామయ” ఇతి మంత్రయేత్. తస్య చతుర్భాగం హుత్వా సప్తపత్రాః శుభా దర్భా అక్షతాశ్చైవ సంయతాః. తేనైవోద్ధృత్య హోతస్యమ్. అగ్నే స్వాహా సోమాయ స్వాహా. ఇరావతీ ధేనుమతి హిఘాతగ్ం సూయవిశిసి మనవే యశస్యే వ్యస్క భ్నాద్రోదసి విష్ణవేతే, దాధార పృథివీ మభితో మయూఖైః.

ఇదం విష్ణు ర్విచక్రమే త్రేథా నిదధేపదం, సమూఢ మస్య పాగ్ంబురె.

బ్రహ్మ జిజ్ఞాసం ప్రథమం పురస్తాద్విశీమత స్సురు చో వేన ఆవహ. సబుద్ధియా ఉపమా అస్య విష్టా స్సతశ్చ యోని మస తశ్చ వివః.

“గాయత్ర్య విష్ణవే, బ్రహ్మణే, సూర్యాయ స్వాహా. ఇతి హోమం కుర్యా జ్వలమధ్యే వా. ప్రణవేన అథచ కేశవేతి వా మస్త్రేణ స్త్రీణాం షష్ఠ్యగవ్యం కుర్యాత్ ప్రాశయేత్.” ఇతి. శ్లో. నవ్యాదికే తదా స్నాత్వా కృత్వా నియమమేవ చ,

బ్రాహ్మణే త్తత్రియా వైశ్యా శూద్రా వాపి వరాననే.
కృత్వా నైమిత్తికం కర్త గత్వా నిజగృహం పునః,
వేదిం సమ్యక్ప్రకర్విత గోమయేనోపలిప్యతామ్.

ఇతి హేమద్.

రజ్జవల్లీసమాయుక్తే సర్వతో భద్రమణ్ణలే,
అవ్రణం సజలం కుమ్భం తామ్రం మృణ్మయమేవ వా.
సంస్థాప్య వస్త్రసంయుక్తం కణ్ఠదేశే విశోభితం,
షణ్మరత సమాయు కం గనపహుక్ష తెరుతమ్

సహిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటలేన వా,
నంశమృణ్మయపాత్రేణ యవపూర్ణేన చైవహి.
అచ్చాదయేత్తం చేలేన లిఖే దప్టదళం తతః,
తత్ర సప్త ఋషీన్ దివ్యాన్ శక్తియుక్తః ప్రపూజయేత్.

అథ పూజావిధానమ్

ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ.....
అరుద్ధతీసహిత కశ్యపాచిఋషీ ప్రీత్యర్థం ఋషిపూజనం కరిష్యే.
తదన్తత్యేన యమునాపూజాం కరిష్యే. పాత్రం ప్రక్షాళ్య,
శుద్ధోదకం పూరయిత్వా, ప్రతిమాం సంస్థాప్య, కలశోపరి
పుష్పమాల్యాదినా అలంకృత్య, తదుపరి రసాలపర్ణాన్యాస్త్రీ
ర్య, గణపతిపూజాం కృత్వా.

యమునార్చనా.

శ్లో. క్షీరోద్ధర్ణవసమ్భూతే క్షీరవర్ణసమప్రభే,
ప్రసాదం కురు మే దేవి యమునే తే నమో నమః.

ఇతి ధ్యానమ్.

విష్ణుపాదసముద్భూతే సర్వకామప్రదాయినీ,
సర్వసాభాగ్యదే దేవి యమునాయై నమోఽస్తు తే.

అవాహనమ్.

సూర్యపాదాబ్జసమ్భూతే సర్వలోకహితప్రియే,
సర్వపాపవినిర్ముక్తే తుక్తాయై తే నమోఽస్తు తే.

పాద్యమ్.

కృష్ణచేద్యై నమస్తుభ్యం కృష్ణవర్ణే సులక్షణే,
విష్ణుప్రియే మహాదేవి కృష్ణచేద్యై నమో నమః.

ప్రతరత్నాకరము

మధుపర్కమ్.

సహ్యాపాదే నమస్తుభ్యం శఙ్ఖరార్థశరీరిణి,
సర్వలోకహితే దేవి భీమరత్నై నమోఽస్తు తే.

పఞ్చామృతస్నానమ్.

సింహపాదే నమస్తుభ్యం సరసింహసమన్వితే,
సర్వలక్షణసమ్పూర్ణే భవనాశిని తే నమః.

శుద్ధోదకస్నానమ్.

విష్ణుపాదోద్భవే దేవి గణ్ధే త్రిపుథగామిని,
జటాజూటగతే శమ్భోరార్థగీరత్నై నమోఽస్తు తే.

వస్త్రమ్.

గోదావరి నమస్తుభ్యం సర్వాభీష్టప్రదాయిని, సర్వపాపవిని
ర్ముక్తే వృద్ధగణ్ధే నమో నమః యమునాయై కల్పకమ్. రాజతం
బ్రహ్మసూత్రం కాశ్యపాశ్రమోత్తరీయకమ్. అహం దాస్యమి
దేవేశి యమునాయై నమోఽస్తు తే. యమునాయై యజ్ఞోప
వీతమ్. మాణిక్య ముక్తాఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధవైడూర్వ
సుపుష్పరాగైః, దేవాక్షణాభిశ్చ కృతం గృహీణ దివ్యాని
రత్నా భరణాని దేవి. యమునాయై ఆభరణాని.

చంద్రనాగురుకస్తూరీ గోరోచన సకుంజుమైః,

హిమవాలుకసంయుక్తో గంధోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

యమునాదేవ్యై గంధాః ధారయామి.

శాలేయాంశ్చంద్రవర్ణాభాః పారిద్రాచూర్ణసంయుతాః,

అక్షతాంశ్చ ప్రయచ్ఛామి యమునే తే నమో నమః.

అక్షతాః సమర్పయామి.

మన్తారైః పారిజాతైశ్చ పాటలాశోకచమ్పకైః,
త్వాం పూజయామి దేవేశి వరదాయై నమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై పుష్పాణి పూజయామి

అథాఙ్గపూజా.

చంచలాయై నమః	పాదౌ	పూజయామి
చఽలాయై	జానునీ	”
కమలవాసిన్యై	కటిం	”
థాత్ర్యై	నాభిం	”
మన్మథవాసిన్యై	స్తనౌ	”
లలితాయై	భుజౌ	”
కమ్బుగ్రీవాాయై	కణ్ఠం	”
మాయాయై	ముఖం	”
క్రియై	లలాటం	”
భాగీరథ్యై	శిరః	”
యమునాయై	సర్వాణి అక్లౌని	”

“దశాఙ్గం గుగ్గులోవేతం...” ఇతి మన్తేణ ధూపః.

“సాజ్యం త్రిన ర్తి...” ఇతి మన్తేణ దిపః.

సర్వశత్రైశ్చ భోజైశ్చ రపైః పద్భిః సమన్వితం,
నైవేద్యం. స్వాదు చానీతం ప్రీత్యర్థం దేవి గృహ్యతామ్.
యమునాయై తాత్కాలికనైవేద్యం సమర్పయామి. పానీయం
పావనం శ్రేష్ఠం గణ్ఠాదిసరిదుష్ప్రతం, స్వీకురువ్య మహాదేవి
యమునాయై నమోఽస్తుతే. స్వాదూదక, హస్తప్రత్యాశన, పాద
ప్రత్యాశనాని సమర్పయామి. “పూగీఫలసమాయుక్తం—”
ఇతి తామూలమ్.

అజ్ఞానధ్వస్తవిధ్వంసి కర్తదక్షే సురేశ్వరి, నీరాజయామి
దేవేశి యమునాయై నమోఽస్తు తే. వేదాహమేతం పురుషం
మహాత్మమ్ ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే, సర్వాణి రూపాణి
విచిత్ర్య ధీరః నామాని కృత్వాభిషద౯ యదాస్తే. యమునా
దేవ్యై నీరాజనందర్శయామి. కిరిష్యామి వ్రతం దేవి త్వద్భక్త
త్వత్పురాయణః, గృహణేదం మహాదేవి యమునాయై నమోఽ
స్తు తే. యమునాయై ప్రార్థనా. త్రాహిత్రాహి మహాదేవి సర్వ
పాపహరేశుభే, నమామి శిరసా దేవి శిరణం త్వాం వ్రజామ్యు
హమ్. యమునాదేవ్యై ఆత్మప్రదక్షిణసమస్కారా౯ సమర్ప
యామి. ఛత్రచామరాది నానావిధోపచారా౯ సమర్పయామి.
యస్య స్మృత్యా...యమునాదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా
వరదా భవతు.

అథ ఋషిపూజా.

ఆదౌ ప్రత్యేకమేకైః ఋషిం సంపూజ్య తదనన్తరం సమ్య
ప్త్యై సర్వా౯ ఋషీ౯ సంపూజయేత్. (మొదట నొక్కొక్క
ఋషిని వేరుగా పూజించి, పిదప సందతి నేకముగాఁ బూజింప
వలయును) ఏవంగుణేత్యాది సంకల్ప్య.

అథ సప్తఋషిధ్యానమ్.

1. కశ్యపః సర్వలోకాధ్యైః సర్వశాస్త్రార్థకోవిదః,
ఆత్మయోగబలేనైవ సృష్టిసిత్యైస్తకారకః.

౧ కశ్యపాయ నమః ధ్యానమ్.

2. అగ్నిహోత్రరతం శాస్త్రం సదా వ్రతపరాయణం,
సత్కర్తనిరతం దాస్తమర్చయే దత్రి మవ్యయమ్

౨ అత్రయే నమః ధ్యానమ్.

3. జటిలం తపసా సిద్ధం యజ్ఞసూత్రాక్షధారిణం,
కమణ్డలుధరం నిత్యం భరద్వాజం సతోఽస్త్యహమ్.

3 భరద్వాజాయ నమః ధ్యానమ్.

4. కృష్ణాజినధరం దేవం సదండపరిధానకం,
దర్భపాణిం జటాజూటం విశ్వామిత్రం సనాతనమ్

౪ విశ్వామిత్రాయ నమః ధ్యానమ్.

5. యోగాధ్యః సర్వభూతానామన్నదానరతః సదా,
అహల్యామః పతిః శ్రీమాన్ గౌతమః సర్వపావనః.

౫ గౌతమాయ నమః ధ్యానమ్.

6. అక్షసూత్రధరం దేవమృషీణా మధిపం ప్రభుం,
దర్భపాణిం జటాజూటం మహాతేజస్వినం భజే.

౬ జమదగ్నయే నమః ధ్యానమ్.

7 శివధ్యానరతం శాస్త్రం త్రిదశైరభిపూజితం,
బ్రహ్మసూనుం మహాత్మానం వసిష్ఠం పూజయే సదా.

౭ వసిష్ఠాయ నమః ధ్యానమ్

అథ కశ్యపపూజా.

జటిలం భస్మద్విగ్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.

ఋషే మంత్రకృతా మిత్యస్య మస్త్రస్య కశ్యపఋషిః,
కశ్యపో దేవతా పక్షిశృంగః. కశ్యపావాహనే వినియోగః.
ఋషే మస్త్రకృతాం స్తోమైః కశ్యపోద్వర్ధయన్ గిరః, సోమం
సమస్య రాజానం యో యజ్ఞేవీరుధాంపతి. రింద్రాయేన్ద్రోపరివ్రత.

ఓంభూః అదితిసహితకశ్యపమావాహయామి. ఓంభువః...యా
త్—కశ్యపాయ ఆసనం సమర్పయామి. మరీచిపుత్రాయ పా
ద్యం సూర్యజనకాయ అర్ఘ్యం. ఇన్ద్రితాతాయ ఆచమనీయమ్.
వామనగురవే మధుపర్కమ్. అదితిభర్త్రే శిశ్నామృతస్నా
నమ్. బ్రహ్మనేత్రే శుద్ధోదకస్నానమ్. దేవప్రియాయ వస్త్ర
ద్యయమ్. సువర్చనే యజ్ఞోపవీతమ్. విశాలాక్షాయ ఆభరణాని.
స్వవిదే గన్ధమ్. మహతే అక్షతాన్.

కశ్యపాయ నమః	దేవప్రియాయ నమః
మరీచిపుత్రాయ,,	సువర్చనే ,,
కవిజనకాయ ,,	విశాలాక్షాయ ,,
ఇన్ద్రితాతాయ,,	సర్వవిదే ,,
వామనగురవే ,,	మహతే ,,
అదితిభర్త్రే ,,	విమలాయ ,,

విమలాయ పుష్పాణి సమర్పయామి. కీమతే ధూపమ్.
అకల్తపాయ దీపమ్ సుమనోరథాయ నైవేద్యమ్. జటినే
తామూలమ్ దీప్తతేజసే నీరాజనమ్. దణ్డినే మస్త్రపుష్పాణి.

2 అథ ఆత్రిపూజా.

మరీచితనయం దేవం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
అససూయాపతిం శాస్త్రమత్రిం నిష్కల్తమం మునిమ్.
జటిలం భస్మద్ధిగ్ధాజ్ఞం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్
సకుశం చోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

స్వర్భానో రిత్యస్య మస్త్రస్య మరీచిపుత్రోఽత్రిఋషిః,
ఆత్రిర్దేవతా త్రిష్టప్తధన్వః, అత్ర్యావాహనే వినియోగః.

మంత్రః. స్వర్ణానో రథ యదిద్వియా మా అవోదివా వర్త
మానా ఆవాహయన్, గుహ్యం సూర్యం తమసావవృతే న
తురీయేణ బ్రహ్మణా వింద దత్రిః. ఓంభూఃఅనసూయాసమేత
మత్రిమావాహయామి, అత్రయే నమః ఆసనమ్. ధీమతే
పాద్యమ్. యోగీంద్రియ అర్ఘ్యమ్, దత్తాత్రేయప్రియాయ
ఆచమనీయమ్. చంద్రితాతాయ మధుపర్కమ్. అనసూయా
పతయే షణ్షామృతమ్. నిత్యశుద్ధాయ శుద్ధోదకమ్. వల్కల
ధారిణే వస్త్రమ్. బ్రహ్మిష్ఠాయ యజ్ఞోపవీతమ్. దీప్తాయ ఆభర
ణమ్. దణ్డధారిణే గన్ధమ్. త్రిమూర్తిజనకాయ అక్షతాన్.
ఊర్ధ్వరేతనే పుష్పాణి పూజయామి—

1. అత్రయే నమః	5. చంద్రితాతాయ నమః
2. ధీమతే	6. ద్యుతిమతే
3. యోగీంద్రియ	7. త్రిమూర్తిజనకాయ
4. దత్తాత్రేయప్రియాయ	8. మరీచిపుత్రాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

సుగన్ధదేహాయ నమః ధూపమ్. ద్యుతిమతే నమః దీపం.
నిత్యతృప్తాయ నైవేద్యమ్. విరాగిణే తామూలమ్ అర్చి
ష్టతే నీరాజనమ్. భ్రాజిష్టవే మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినే
ప్రదక్షిణమ్. దమినే నమస్కారాన్. కల్తపఘ్నాయ పున
రర్ఘ్యమ్ అత్రయే సర్వోపచారాన్.

3. భరద్వాజపూజా.

భరద్వాజం మహాశాస్త్రం సుశీలాపతిమూర్తితం,
అక్షస్రగ్గన్ధహస్తం చ మునిమాన్జీరసం భజే.
జటిలం భస్మదిగ్దాజం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదన్దకమ్,
సకుశం సోత్తరీయం చ సఃత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అవిష్ట నిత్యస్య మస్త్రస్య సౌజీకో భారద్వాజ ఋషిః
త్రిష్టుప్ ఛందః. భరద్వాజోదేవతా, భరద్వాజావాహనే నిని
యోగః. అవిష్టతేతి హి హితం యదాసీద్యజ్ఞస్యథామ పరమం
గుహా యత్, థాతుర్ద్యతానాత్సనితుశ్చ విష్ణోర్భరద్వాజో
బృహదాచక్రే అగ్నేః. ఓం భూః సుశీలాసహితం భరద్వాజ
మావాహయామి. భరద్వాజాయ నమః ఆసనమ్. భ్రాజిష్ణవే
పాద్యమ్, విదుషే ఆర్ఘ్యమ్. అకల్తషాయ ఆచమనీయం, వల్కల
థారిణే మధుసర్కమ్. పవిత్రదేహాయ పంచామృతస్నానమ్.
పరిశుద్ధాయ శుద్ధోదకస్నానమ్. జ్ఞానినే వస్త్రమ్ మునయే
యజ్ఞోపవీతమ్. బ్రహ్మచారిణే ఆభరణాని, త్రికాలజ్ఞానినే గంధం
సమర్పయామి. మునయే అక్షతాః. పవిత్రాయ పుష్పాణి
పూజయామి.

1. భరద్వాజాయ నమః	7. పరిశుద్ధాయ నమః
2. భ్రాజిష్ణవే	8. జ్ఞానినే
3. విదుషే	9. మునయే
4. అకల్తషాయ	10. బ్రహ్మచారిణే
5. వల్కలథారిణే	11. త్రికాలజ్ఞాయ
6. పవిత్రదేహాయ	12. సుప్రసిద్ధాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి. సునాసికాయ ధూపమ్.
జ్ఞానినే దీపమ్ అవాప్తసకలకామాయ నైవేద్యమ్ సుమన
స్కాయ తామ్రాబలమ్. తేజనే నీరాజనమ్. భ్రాజిష్ణవే మస్త్ర
పుష్పమ్. జితక్రోధాయ ఆత్మప్రదక్షిణమ్. ఆనన్దినే నమః

స్కారాన్. ముముక్షువే పునరర్ఘ్యం, భరద్వాజాయ సర్వోప
చారాన్.

4. విశ్వామిత్రపూజా.

హిరణ్యగర్భసమ్భూతం జటామకుటధారిణం,
కుముద్వతీపతిం శాస్త్రం విశ్వామిత్రమహం భజే.
జటిలం భస్మద్ధిగ్ధాంజ్లం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకం,
సకుశం సోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

ఇమే భోజా ఇత్యన్య మస్త్రస్య, ప్రగాఢో విశ్వామిత్ర
ఋషిః. త్రిష్టుప్ ఛందః. గాధిపుత్రో విశ్వామిత్రో దేవతా.
విశ్వామిత్రావాహనే వినియోగః. మస్త్రః—ఇమేభోజా అజ్గీర
సో విరూపా దివస్సుత్రాసో అసురస్య వీరాః, విశ్వామిత్రాయ
దదతో మఘాని సావే ప్రతిరం చ ఆయుః ఓం భూః కుముద్వతీ
సహతం విశ్వామిత్ర మావాహయామి. విశ్వామిత్రాయ నమః
ఆసనమ్ దగ్ధకల్తమాయ పాద్యమ్. శుద్ధబుద్ధయే అర్ఘ్యం సమ
ర్పయామి. ఉగ్రతపసే ఆచమనీయమ్. అవ్యగ్రాయ నమః మధు
వర్కమ్. దణ్డపాణయే శఙ్ఖాచ్యుతమ్. కమణ్డలుధరాయ
శుద్ధోదకమ్. అజినామృతాయ వస్త్రమ్. తేజస్వినే యజ్ఞోప
వీతమ్. రమ్యాయ ఆభరణాని. కుశికపాత్రాయ గన్ధమ్. పర
దాయ అక్షతాన్.

గాయత్రీప్రియాయ నమః
వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞాయ
నమః
అమాయినే

బ్రహ్మర్షయే నమః
ముముక్షువే
వీరాయ
దగ్ధకల్తమాయ

అకళులేజనే నమః
యస్మిన్ దామ
ఉగ్రవిశనే
అవ్యగ్రాయ
దణ్డపాణయే
కషణ్డబుధరాయ

చిటికావచ్చుచున్నాను నమః
లేజనీనీ
రమ్యానీ
కుశిపాత్రాయ
వరదాయ
గాఢేనూభవాయ

పుష్పాణి సమర్పయేమి

కమండలుభరాయనమః ధూసమ్ లేజనేః పూషీమ్. రమ్యా
య నమః నైవేద్యమ్. కాశికాయ నమః శామిరూపమ్. వర
దాయ నమః నీరారుమ్ గాఢితేజాయాయ నమః. యస్త్రపు
ష్పమ్. కుద్రప్రియాయ నమః ప్రతాపమ్. యస్మిన్ దామనద్దా
య నమః సమస్కారాన్. వేదశాస్త్రార్థతృప్తియ నమః పున
రర్ఘ్యమ్. విశ్వావిద్రాయనమః సర్వోపచారాణామనర్పయామి.

5. అథ గౌతమపూజా.

రహాగణాత్తజం శాస్త్రం త్రిపుణ్ణాజ్జీరమస్తుకం,
అక్షస్త్రకుణ్డలే దణ్డా దధానం గౌతమం భజే.
జవలం భస్మద్ధగ్ధాజం సాక్షసూత్రకషణ్డయం,
వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్
సకళం పోత్తరీయం చ సంతీకం ప్రపూజయేత్.

అభిత్వా గౌతమ ఇత్యస్య మస్త్రస్య గౌతమఋషిః.
గాయత్రీఛందః గౌతమో దేవతా. గౌతమావాహనే వినియో
గః మస్త్రః—అభిత్వాగౌతమా గిరా జాతవేదోవిచర్య జేష్య
మై రభిప్రణోనుమః. ఓంభూః. అహల్యాపతేగౌతమమావా

హయామి. గౌతమాయ నమః ఆసనమ్. భస్మాదూళితవిగ్రహాయ నమః పాద్యమ్. రుద్రాక్షమాలినే నమః అఘ్నిమ్. రుద్రప్రియాయ నమః ఆచమనీయమ్. దేవపూజానిరతాయ నమః మధుసర్కం సమర్పయామి. అహల్యానతయే నమః పఞ్చామృతమ్. ధ్వస్తపాపాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్. కమణ్డలుధరాయ నమః వస్త్రం. సువర్చనే నమః యజ్ఞోపవీతమ్ నిష్కల్తషాయ నమః ఆభరణాని. నిరుపద్రవాయ నమః గంధాన్. నిరహంకారాయ నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి.

గౌతమాయ నమః

భస్మాదూళితవిగ్రహాయ

రుద్రాక్షమాలినే

శివలింగార్చకాయ

అహల్యానతయే

ధ్వస్తపాపాయ

కమణ్డలుధరాయ

సువర్చనే నమః

నిష్కల్తషాయ

నిరుపద్రవాయ

నిరహంకారాయ

చల్కలామృతాయ

నిత్యతృప్తాయ

నిర్దోహాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

విరులాయ నమః ధూపమ్ ద్యుతిమతే నమః దీపమ్. నిత్యతృప్తాయ నమః నైవేద్యమ్. అగ్నేశాయ నమః తామ్బూలమ్ పరచాయ నమః నీరాజనమ్. జటినే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినే నమః ప్రదక్షిణమ్. ముముక్షువే నమః సమస్కారాన్. గౌతమాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. గౌతమాయ నమః సర్వోపచారాన్.

6. జమదగ్నిపూజా.

శాస్త్రం జితారిషద్వర్గం భృగుపుత్రం మహాద్యుతిం,
 దణ్డాక్షసూత్రపాణిం చ జమదగ్నిం నమామ్యహమ్
 జటిలం భస్తద్ధిగ్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
 వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరియంచ సత్త్వికం ప్రపూజయేత్.

ప్రసూతోభక్ష మిత్యస్య మస్తస్య ప్రగాఢోజమదగ్ని
 ఋషిః జగతీఛన్దః. జమదగ్నిర్దైవతా. జమదగ్న్యవాహనే
 వినియోగః మంత్రః ప్రసూతోభక్ష మకరం చరామఃస్తోమం
 చేమం ప్రథమః సూరి రుత్పజే. సుతే సాతేన యద్యాగమం
 వాం ప్రతి విశ్వమిత్రజమదగ్నిదమే ఓం భూః. రేణుకా
 వతింజమదగ్నిమూవాహయామి. జమదగ్నయే నమః ఆసనమ్.
 నిర్వదాయ నమః పాద్యమ్. వీతరాగాయ నమః ఆర్ఘ్యమ్.
 కాన్తిమతే నమః ఆచమనీయమ్. శాన్తాయ నమః మధు
 పర్కమ్. దాన్తాయ నమః శ్చామృతమ్ శుచయే నమః
 శుద్ధోదకిమ్. రామప్రియాయ నమః వస్త్రమ్ అకామాయ
 నమః యజ్ఞోఽవీతమ్. భక్తప్రియాయ నమః అభరణాని.
 దండినే నమః గన్ధమ్. చణ్డాయ నమః అక్షతాః.

కమణ్డలుధరాయ నమః

సాక్షప్రజే

దయాళవే

దోషవర్జితాయ

ఇష్టాయ

విమలాయ

కల్తపాపహరాయ నమః

ఇష్టప్రదాయ

ఇష్టాయ

పుష్టాయ

తుష్టాయ

జమదగ్నయే

త్యగమృతాయ నమః పుష్పాణి. దోషవర్జితాయ నమః
 ధూపమ్. జ్ఞానినే నమః దీపమ్ విషలాయ నమః నైవేద్యమ్.
 కల్పషాపహారాయ నమః తామ్రాబలమ్. ఇష్టప్రదాయ నమః
 నీరాజనమ్ శిష్టాయ నమః మస్త్రపుష్పమ్. శ్రేష్ఠాయ నమః
 ప్రదక్షిణమ్. పుష్టాయనమః సమస్కారా విశిష్టాయనమః పున
 రర్ఘ్యమ్ జమదగ్నయే సర్వోపచారపూజాం సమర్పయామి.

7 అథ వసిష్ఠపూజా.

తపోనిధిం దయాసింధుం బ్రహ్మగ్న్యం బ్రహ్మసంభవం,
 స్రగ్గంధపాణిం వరదం వసిష్ఠం ప్రణమామ్యహమ్.
 జటిలం భస్మద్విధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలం,
 వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సకత్తికం ప్రపూజయేత్.

స్విత్యఞ్ఞోమా ఇత్యస్య మస్త్రస్య మైత్రావరణో
 వసిష్ఠ ఋషిః, త్రిమృత్ ఛందః. వసిష్ఠో దేవతా. వసిష్ఠావాహనే
 వినియోగః మస్త్రః. స్విత్యఞ్ఞోమాదక్షిణతస్కపర్దా ధియం
 జిహ్వాసో అభిహివ ఋదుః, ఉత్త్రప్రస్థోచే పరిబర్హిషోనృన్న మే
 దూరాదచితవే వసిష్ఠాః ఓం భూః. అనుష్ఠతీపతిం వసిష్ఠమావా
 హయామి. వసిష్ఠాయ నమః ఆసనమ్ వరిష్ఠాయ నమః పా
 ద్యమ్. గరిష్ఠాయ నమః అర్ఘ్యమ్. ధర్మిష్ఠాయ నమః ఆచమనీ
 యమ్. అనుష్ఠతీపతయే నమః మధుపర్కమ్. దీప్తిమతే నమః
 పఞ్చామృతస్నానమ్. త్రికాలజ్ఞాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 యోగినే నమః వస్త్రమ్. రామప్రియాయ నమః యజ్ఞోపవీ
 తమ్. శరణాగతపత్నీలాయ నమః ఆభరణమ్. మనోరథఫల
 ప్రదాయ నమః గన్ధమ్. భక్తాభీష్టప్రదాయ నమః అక్షతా.

వసిష్ఠాయ నమః
 వరిష్ఠాయ
 గరిష్ఠాయ
 ధర్మిష్ఠాయ
 అరుసతీతయే
 దీప్తిమతే

త్రికాలజ్ఞాయ నమః
 యోగినే
 రామప్రియాయ
 శరణాగతవత్సలాయ
 మనోరథఫలప్రదాయ
 భక్తాభీష్టప్రదాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

నిష్కల్పమాయ నమః ధూపమ్. వైశ్రావణాయ నమః
 దీపమ్. బ్రహ్మచారిణే నమః నైవేద్యమ్. విరాగిణే నమః తా
 మ్బూలమ్. జ్ఞానినే నమః నీరాజమ్ జటినే నమః పునరర్ఘ్యమ్.
 వేదవిదే నమః మస్త్రపుష్పమ్ దాంతాయ నమః ప్రదక్షిణమ్.
 శాంతాయ నమః సమస్కరాన్. బ్రహ్మిష్ఠాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్.
 వసిష్ఠాయ నమః సర్వోపచారపూజాః సమర్పయామి.

అథ అగస్త్యపూజా.

లోపాముద్రావతిం దేవమగస్త్యమృషిసత్తమం,
 దక్షిణాశావతిం రామతారకప్రియమూర్జితమ్.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాం సాక్షసూత్రకమణ్డలం,
 వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సవత్సరం ప్రపూజయేత్.

అగస్త్యః ఖనమాన ఇత్యస్త్య మస్త్రస్త్య, అగస్త్య
 ఋషిః త్రిష్టుప్ ఛందః అగస్త్యో దేవతా. అగస్త్యవాహనే
 వినియోగః మస్త్రః అగస్త్యః ఖనమానః ఖనిత్రీః ప్రజామవత్యం
 బలమిచ్ఛమానాః. ఉభౌవర్ణావృషిరుగ్రః పుషోష సత్యాదేవే
 హ్యౌశిష్యో జిగాయ. ఓం భూః. లోపాముద్రాసమేతమగస్త్య

మావాహయామి. లోపముద్రాపతయే నమః ఆసనమ్. ఆత్మ
వతే నమః అర్ఘ్యమ్. ఇచ్ఛాసృష్టయే నమః పాద్యమ్. ఈషణ
త్రయవర్జితాయ నమః ఆచమనీయమ్. ఉత్తమాయ నమః
మధుపర్కం సమర్పయామి. ఊర్జితతపసే నమః ఋష్యామృత
స్నానమ్. ఋగ్యజుస్సామపారగాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
ఋణమోచనాయ నమః వస్త్రమ్ లుప్తపాపాయ నమః యజ్ఞోప
వీతమ్. ఓంకారప్రియాయ నమః ఆభరణాని. ఉదారాయ
నమః మాలికాః.

అగస్త్యాయ నమః
లోకపూజితాయ
లోపాముద్రాపతయే
కుమ్భసమ్భవాయ
సముద్రపాయినే
సాక్షిణే
సనాతనాయ
రామప్రియాయ

రజ్జితతపసే నమః
తార్దకాయ
తారాయ
తాపసప్రియాయ
విద్యగురవే
వీతరాగాయ
విష్ణురతాయ
విశ్వాత్మనే

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

గన్ధజ్ఞానాయ నమః ధూపమ్ జ్యోతిష్తతే. నమః దీపం
దర్శయామి సారగ్రాహిణే నమః వైవేద్యమ్. శుభయే నమః
తాంబూలమ్ ప్రకాశరూపాయనమః నీరాజనమ్ ధనదాయ
నమః దక్షిణామ్. సువర్చసే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సురేంద్ర
వందితాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. ఋషివర్షాయ నమః నమస్కా
రాన్. ప్రసన్నాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. శ్రీఅగస్త్యాయ నమః
సర్వోపచారపూజాః.

అథ అరుస్థతీపూజా.

అరుస్థత్యై నమః థాన్యమ్. వసిష్ఠపత్యై నమః ఆవా
హనమ్. సత్యై నమః ఆసనమ్. పతివ్రతాయై నమః పాద్యమ్.
సౌమంగల్యహేతవే నమః అర్ఘ్యమ్. తపస్విన్యై నమః ఆచమ
నీయమ్. మునిధర్మప్రవర్తిన్యై నమః మధుసర్కమ్. నిత్యనిర్మ
లాయై నమః స్నానమ్. మానిన్యై నమః వస్త్రమ్. గోప్యై నమః
కఞ్చుకమ్. ధర్మరతాయై నమః గన్ధమ్. అక్షతవ్రతాయై నమః
అక్షతాకా. సుమజ్జల్యై నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. వసిష్ఠస్త్రియాయై
నమః కుంజుమమ్. సుగుణోజ్జ్వలాయై నమః ఆభరణాని. పావ
న్యై నమః పుష్పాణి. హవిర్దన్ధస్త్రియాయై నమః ధూపమ్. జ్యోతి
ర్వయాయై నమః దీపమ్. ధర్మబ్రహ్మనన్దనత్యై నమః నైవేద్యమ్ సర్వ
భూతానురాగిత్యై నమః తామూలమ్. క్రతుదక్షిణాయై నమః
దక్షిణామ్ ఋషిఃత్వీనమూశ్రితాయై నమః నీరాజనమ్. మంత్ర
జ్ఞాయై నమః మస్త్రపుష్పమ్ శింశుమారగతయే నమః ప్రద
క్షిణమ్. సర్వలోకనమస్కృతాయై నమః నమస్కారాకా. వసిష్ఠ
కుటుంబిన్యై నమః పునరర్ఘ్యమ్.

స్తృతిమాత్రేణ భక్తానాం సర్వపాపాచనోదిని,
సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరే మాతర్దర్శనాత్పుణ్యదాయని
పతివ్రతాగ్రగణ్యే త్వం సౌమజ్జల్యసుఖప్రదే,
అరుంధతి మహాదేవి బ్రహ్మశక్తే చిరంతని,
జయ త్వం నిత్యకల్యాణి వసిష్ఠైకకుటుంబిని.

పావనత్వం చ సౌభాగ్యం సుఖం శాశ్వతమేవ చ,
మహాదేవి జగద్వంద్యే వ్రతసంపూర్ణతాం కురు.

ఇతి సంప్రార్థ్య.

తా. భాద్రపద శుక్లపంచమినాడు ఋషింబ్రులు నా పూజలం గొని, నా పాపంబులను దహించివేయుదురుగాక! పాద్యమును గ్రహింతురుగాక!

అరుంధతీ...ర్షి శాం పాద్యమ్.

గన్ధపుష్పాక్షతోపేత మర్ఘ్యం గృహీత భో ద్విజాః,
ప్రసాదం కురుత ప్రీతాః ప్రణతాయాః సదా మమ.

తా. ఓ ఋషులారా! నే నొసగు గంధపుష్పాక్షతల తోఁగూడినయర్ఘ్యము గ్రహించి, ప్రీతులరై సదా మిమ్ము మ్రొక్కుచుండు నాయం దనుగ్రహంబు నేయుదురుగాక.

అరుం...శామర్ఘ్యం.

లోకానాం తుష్టికర్తారో యూనం సర్వే తపోధనాః,
నమో వో ధర్మవిజ్ఞేభ్యో గృహీతాచమనం నిద్రితమ్.

తా. ఓ తపోధనులారా! మీరందఱు లోకంబులకు సంతోషంబు గలుగఁజేయువారలు. ధర్మముల నెఱిగిన వారలు. మిమ్ము మ్రొక్కెద, నే నొసగు నాచమనీయమును గ్రహింపుడు.

అరుం...ర్షి భ్య ఆచమనీయమ్.

పయో దధి ఘృతం చైవ మధు శర్కరయా యుతం,
పఞ్చామృతం మయా దత్తమృషయః ప్రతిగృహ్యతామ్.

అరుం...సప్తర్షీః పఞ్చామృతేన స్న పయామి.

మన్దాకినీ గౌతమీ చ యమునా చ సరస్వతీ,
సర్వదా తుంగభద్రా చ తాభ్యః స్నానం ప్రగృహ్యతామ్.
అరుం...ర్షి శాం శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.

(శుద్ధోదకస్నానాదిపూర్వపూజాన్తే మహాభిషేకః)
 యూయం సర్వే తపోనిష్ఠాః బ్రహ్మజ్ఞాః సత్యవాదినః,
 వస్త్రాః ప్రతిగృహ్యంతు ముక్తిదాః సన్తు మే సదా.

తా. తపోనిష్ఠగలవారు బ్రహ్మజ్ఞులు సత్యముఁ బలుకు
 వారలు నైసమీరలు వస్త్రములను గ్రహించి, నాకు శాశ్వత
 ముక్తి నిత్తురు గాక.

అరుం...రీణాం వస్త్రం సమర్పయామి.

నానావస్త్రైర్వస్త్రితం చ త్రివృతం బ్రహ్మసూత్రకం,
 ప్రయచ్ఛామి మునిశ్రేష్ఠాః ప్రత్యేకం గృహ్యతామిదమ్

తా. ఓఋషిసత్తములారా! సకలమంత్రములచే నభి
 మంత్రితమైన మూఁడుపిరులుగల యజ్ఞోపవీతము నొసఁగెదను.
 గైకొనుఁడు.

అరున్ధతీ...రీణాం యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

కుంకుమాగరుకర్పూరసుగంధై ర్నిశ్చితం శుభం,
 గంధాఖ్యం చందనం దివ్యం గృహ్యంతు ఋషిసత్తమాః

తా. ఓ ఋషిశ్రేష్ఠులారా! కుంకుమపువ్వు, అగరు,
 పచ్చకర్పూరము మొదలగు సువాసనద్రవ్యములు చేర్చినదివ్య
 గంధమును గైకొనుఁడు.

అరుం...ణాం గంధమ్

రంజితాః కుంకుమాఘేన అక్షతాస్తు సుశోభనాః,
 గృహ్యంతు మమ సస్తుష్టా భవంతు మునిసత్తమాః.

తా. ఓమునీంద్రులారా! నేనొసగు కుంకుమాక్షతలు
వైఖొని నాయెడ సంతృప్తు లై యుండుదుగాక.

అరుం...ర్షి భోజ్యక్షతాన్.

కంతసూత్రం తాశపత్రం హరిద్రాకుంకుమాంజనం,
సింహారాలక్తకం దాన్యే సౌభాగ్యద్రవ్య మిశ్వరి.
అరుంధత్యై నమః సౌభాగ్యద్రవ్యం సమర్పయామి
మాలతీ చంపకామల్లీకేత క్యాదీని వై ద్విజాః,
సమర్పయామి పుష్పాణి పూజార్థం వః పదాంబుజే.

తా. ఋషులారా! మిమ్ము జాజి, సంవెంగ, మొగలి
మొదలగు పూవులచే బూజించెదను.

అథ పత్ర పూజా.

కాశ్యపాయ నమః తులసిపత్రం పూజయామి. అత్రయే
నమః అగస్తీ (అవిసె) పత్రం పూజయామి. భరద్వాజాయనమః
అపామార్గ (ఉత్తరేణి) పత్రం పూజయామి. విశ్వమిత్రాయ
నమః బిల్వ (మారేడు) పత్రం పూజయామి. గౌతమాయనమః
అర్క (జిల్లేడు) పత్రం పూజయామి. జమదగ్న్యాయే నమః
దూర్వాం (గరికె) పూజయామి షణ్ణిష్ఠాయ నమః శమీ
(జమ్మి) పత్రం పూజయామి. అరుంధత్యై ధత్తూర (ఉష్ణేత్త)
పత్రం పూజయామి.

అథ ఆష్టోత్తర (౧౦౮) శతనామాని.

(ప్రతి నామమునకు ఓం అని మొదటను, 'నమః' అని
వెనుకను చేర్చవలయును.)

ఓం బ్రహ్మర్షిభ్యో నమః
లయకర్తృభ్యో

జ్ఞానసిద్ధేభ్యో
వీజేభ్యో

గృహిభ్యో
 సూత్రకృద్యో
 భాష్యకృద్యో
 మహిమాదిసిద్ధిభ్యో
 నిర్దుష్టేభ్యో
 శయనభ్యో
 తపాధనభ్యో
 హోతృభ్యో
 ప్రస్తోతృభ్యో
 అణిమాదిసిద్ధిభ్యో
 జీవన్ముక్తేభ్యో
 శివపూజారతేభ్యో
 వ్రతేభ్యో
 మునిముఖేభ్యో
 జితేంద్రియేభ్యో
 శాస్త్రేభ్యో
 దాస్త్రేభ్యో
 తితిక్షుభ్యో
 ఉపరతేభ్యో
 శ్రద్ధాభిభ్యో
 విష్ణుభక్తేభ్యో
 వివేకేభ్యో
 విజ్ఞేభ్యో
 బ్రహ్మజ్ఞేభ్యో
 భగవద్యో

60

70

భస్మధారిభ్యో
 రుద్రాక్షధారిభ్యో
 స్నాయుభ్యో
 తీర్థేభ్యో
 శుద్ధేభ్యో
 ఆస్తికేభ్యో
 విప్రేభ్యో
 బ్రాహ్మణేభ్యో
 ఉపవీతిభ్యో
 మేధావిభ్యో
 పవిత్రపాణిభ్యో
 తపశ్శక్తేభ్యో
 మంత్రమూర్తిభ్యో
 అష్టాంగయోగిభ్యో
 సుముఖేభ్యో
 వల్కలాజినధారిభ్యో
 బృహినిష్ఠేభ్యో
 జటిలేభ్యో
 కమణ్డలుధారిభ్యో
 సపత్నీకేభ్యో
 సాక్షేభ్యో
 సంస్కృతేభ్యో
 సత్కృతేభ్యో
 సుకృతేభ్యో
 వేదవేద్యేభ్యో

80

90

100

సత్కృతికర్తృభ్యోః | అరుంధత్యాదిసప్తర్షిపత్నీభ్యోః
శ్రీకశ్యపాది సప్తర్షిభ్యోనమః | నమః

నానావిధపరిమళపత్ర పుష్పాక్షతాః సమర్పయామి.

వనస్పతిరసై...తామ్ ధూపమ్.

సాజ్యం త్రివర్తి...తే. దీపమ్.

నానాపక్వాన్నసంయుక్తం రసైః పద్భిః సమన్వితం,

గృహ్లాస్తు ఋషయః సర్వే నైవేద్యం వసుదాయకాః.

నైవేద్యం. మధ్యేమధ్యే పానీయం. ఉత్తరాహాశనం. కరోద్వర్తనం. కరే చందనం. నమో వేదవిదాంశ్రేష్ఠా ఋషయః సూర్యసన్నిభాః, గృహ్లాన్విదం ఫలం తుష్టా మయా దత్తం హి భక్తితః. ఫలమ్ పూగీఫలమితి తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భః సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతిరేకాకీర్త. దక్షిణాం. "సోమోవా" ఇతి నిరాజనం, మంత్రబ్రహ్మణాది వేదపారాయణేన మస్త్రపుష్పాంజలిమ్

యాని కాని చ...ఇతి ప్రదక్షిణమ్.

నమోఽస్తు సురవన్ద్యేభ్యో దేవర్షిభ్యో నమో నమః,

సర్వపాపహరా స్సస్తు వేదరూపాః సనాతనాః.

నమస్కారాః. కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ కౌతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ గృహ్లాస్తు కుసుమాంజలిమ్. పుష్పాంజలిం తతో గంధాక్షతపుష్పఫలయుత మర్ఘ్యం దద్యాత్. కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథకౌతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ సప్తైతే ఋషయః స్మృతాః, గృహ్లాం త్వర్ఘ్యం మయా దత్తం తుష్టాస్సస్తు సదా మమ.

అరు...కశ్యపాదిసప్తర్షిభ్య ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి.

(*కేచిత్తు ప్రత్యేకమర్ఘ్యం దదతి=త త్రాగ్యమస్త్రాః)

౧. కశ్యపః సర్వలోకాద్యః సర్వభూతేషు సంస్థితః,
నగాణాం పాపనాశాయ ఋషీరూపేణ తిష్ఠతి
కశ్యపాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౨. ఆత్రయే చ నమస్తుభ్యం సర్వలోకహితైషిణే,
శుద్ధరూపాయ సత్యాయ బ్రహ్మణేఽమితతేజసే.
ఆత్రయే నమః ఇదమర్ఘ్యం
౩. భరద్వాజ నమస్తేఽస్తు సదా ధ్యానపరాయణ,
మహాజటిల ధర్మాత్మకా పాతకం హర స్వహ.
భరద్వాజాయ నమః ఇద మర్ఘ్యం.
౪. విశ్వామిత్ర నమస్తుభ్యం జ్వలధూప మహానత్ర,
ప్రత్యక్షీకృతగాయత్రీ తపోరూపేణ సంస్థిత.
విశ్వామిత్రాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౫. గౌతమః సర్వలోకానాం ఋషీణాం చ మహాప్రియః,
శ్రౌతానాం కర్తృణాం చైవ సమ్ప్రదాయప్రవర్తకః.
గౌతమాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౬. జమదగ్నే నమస్తుభ్యం మహాతేజామితద్యుతే,
లోకేషు ధర్మవృద్ధ్యర్థం సర్వపాపనికృంతక.
జమదగ్నయే నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౭. నమస్తుభ్యం వసిష్ఠాయ జటిలాయ మహాత్మనే,
ధర్మరూపాయ సత్యాయ లోకానాం హితకారిణే.
వసిష్ఠాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

* కొందఱు ఒక్కొక్క ఋషికిని ప్రత్యేకముగా నర్ఘ్యమిత్తురు.
అప్పుడు మంత్రము లేవి యనెన.

౮. అరుంధతి నమస్తుభ్యం వసిష్ఠప్రియకారిణీ,
పతివ్రతానాం సర్వాపాం సర్వధర్మప్రవర్తకే
అరుంధత్యై నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.

ఏతే సప్తర్షయః సర్వే భక్త్యా సమూజితా మయా,
సర్వే పాపం వ్యపాహంతు జ్ఞానతోఽజ్ఞానతః కృతమ్.

అవాహనం న జానామి...ఇత్యాది ప్రార్థనా.

కృతవ్రతస్య సాంగతానిధ్యర్థం వాయనదానం కరిష్యే.
బ్రాహ్మణం సంపూజ్య. వాయనం ఫలసంయుక్తం సమృతం
దక్షిణాయుతం, ద్విజపర్యాయ దాస్యామి వ్రతసంపూర్తిహే
తవే. భవన్తుః ప్రతిగృహ్యంతు జ్యోతీయాపాస్తపోభనాః, ఉభ
యో స్తారకాస్సంతు వాయనస్య ప్రభావతః. సూర్యానాటిర్నిక్ష
కర్తాణి మయా యాని కృతాని హి, త్సుమధ్వం తాని సర్వాణి
యూయం సర్వే తపోభనాః. ఉపచారాః, విసర్జనమ్ తతః
కథాం శ్రుత్వా ఒకృష్ణభూముశ్చన్వైః శాకైః శ్యామా
కైర్ని వారైర్వాఒఒహారం ప్రకల్ప్యఋషిధ్యానపరా భవేత్.

ఇతి ఋషిపూజావిధిః.

ఉద్వాపనవిధిః.

ఏవం ప్రతియామం పూజాం కృత్వా వాయనాదీని దత్వా
కథాం శ్రుత్వా తతః పరేద్యుః నిత్యకర్త సమాప్య స్వగృ
హ్యోక్తవిధినా అగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య దేశకాలా సంకీర్త్య
ఋషిపంచమీవ్రతోద్వాపనహోమం కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య.
సప్తర్ష్యక్తమన్తైః పరమాన్నద్రవ్యేణ సమిద్భిరాజ్యేన ఆప్తో
త్తరశతసంఖ్యాయా (౧౦౦౮) అష్టావింశత్యా (౨౮) వా జుహు
యాత్. అనంతరం “సహస్రీమే సవాదేవా ఏతశ్చ” ఇతి

ప్రక-II—3

మస్త్రేణ వా “సప్తతే ఆగ్నే” ఇతి మస్త్రేణ వా. ఏతేషాం మధ్యే ఏకేన మస్త్రేణ అష్టావింశతి (౨౮) వారం జుహూయాత్. పూర్ణాహుతిం తతోహుత్వాహోమశేషం సమాపయేత్. తతః పునః సంకల్ప్య కలశం పునః సంపూజ్య కృతవ్రతసాంగతాఫల సిద్ధ్యర్థం ప్రధానకలశవస్త్రప్రతిమాదిద్రవ్యాణితత్త్వద్విజేభ్యో మస్త్రపూర్వకం దత్త్వా ఆచార్యం దమ్పతీసూజయూ సత్కృత్య తదనంతరం నానాగోత్రేభ్యో విబుధవర్యేభ్యో గోహిరణ్య వస్త్రాధరణ ఛత్రచామర శయ్యా వ్యజన సాలగ్రామసభ్యన్న దీప పాదుకా కన్యాదానాదిమహాదానాని స్వశక్త్యా దత్త్వా భూరిదక్షిణాం దత్త్వా బ్రాహ్మణసువాసిసీభ్యో హయనాని చ దత్త్వా బ్రాహ్మణా భోజయిత్వా తాంబూలదానానం తరం తేభ్య ఆశిషః ప్రాప్య తైరనుజ్ఞాతః పుత్రమిత్రబాంధ వాద్యైస్సహ స్వయం భుంజీత. ఇతి బ్రహ్మాండపురాణోక్తఋషి సంచమీవ్రతోద్యాపనవిధిః సంపూర్ణః.

అథ కథా.

హేమాద్రా, బ్రహ్మాండే—శ్రుతాని దేవదేవేశ వ్రతాని సుబహుని చ, సాంప్రతం మే సమాచక్ష్య వ్రతం పాపప్రణా శనమ్. శ్రీకృష్ణఉవాచ —శృణు రాజన్ప్రవక్ష్యామి వ్రతానా ముత్తమం వ్రతం, ఋషిపితృమిత్ర విఖ్యాతం సర్వపాపహరం పరమ్. యేన చీర్ణేన రాజేంద్రనరకం వైన పశ్యతి, తత్రైవోదా హరం తీమ మితిహాసం పురాతనమ్. వైద ర్భేచ ద్విజవర ఉదంఠో నామ నామతః, తస్య భార్యా సుశీలేతి పతివ్రతపరాయణా. తస్యా అపత్యయుగళం పుత్రో హి సువిభీషణః, అధీతవాన్సు తస్త్య వేదాసాంగపదక్రమా. సమానేన కులీనేన సుతా

చాపి వివాహితా, నవోధాత్వేఽపి సాదైవాదైవధవ్యంప్రస
సత్తనూ సతత్వం పాలయంతీ సాకస్తే నిజసితుర్నృపే, తస్యా
దుఃఖేన సంతప్తః సుతం సంస్థాప్య వేశ్మని. గంగాతీరవనంప్రాప్తః
కదాచిత్తు తయాసహ, స తత్రాధ్యాపయామాస శిష్యాన్వేదం
ద్విజోత్తమః. సుతాచమరుతేతస్యపితుఃశుశ్రూషణంపరం, పితుః
శుశ్రూషణంకృత్వా పరిశ్రాంతా కదాచన నిశీధేకిలసుప్తాయాం
క్రిమిరాశిఃజాయత, శిష్యాస్తథావిధాం దృష్ట్వా వివస్త్రాప్రస్త
రేస్థితామ్ గత్వానివేదయామాసుస్తన్మాతుః కరుణాంగతాః, న
జానీమోవయంకించిదేనిసాధ్వీతథావిధా క్రిమిరాశిమయీ జా
తా మాతస్సంప్రతిదృశ్యతే, వజ్రపాతసమంశ్రుత్వాచుచ్ఛిష్ట్యై
స్సముదాహృతమ్. సా శ్రాంతమానసా శీఘ్రం తత్సమీప ము
పాగమత్, సుతాం తథావిధాం దృష్ట్వా విలలాప సుమఃఖతా.
ఉరశ్చ తాడయామాస సుతరాం మోహమాప చ, క్షణేన
ప్రాప్య చైతన్యముక్త్యాప్య పరిమృజ్య చ, సమాలింగ్య చ బా
హుభ్యాం నిన్ద్య తత్పితురంతికం, స్వామి౯ కథయమేసాధ్వీ కేన
దుష్కృతకర్తణా. నిశీధేచ ప్రసుప్తేయం జాయతే క్రిమిసంకు
లా, నీనం శ్రుత్వా తతో వాక్యర్ముషిధ్యానపరాయణః, జ్ఞా
త్వానివేదయామాసతస్యాః ప్రాగ్జన్తచేష్టితమ్ ఋషిగువాచ —
ప్రాగ్నియం సప్తమేఽతీతేజన్త నిబ్రహ్మణీహ్యభూత్, రజస్వలాచ
సంజాతాభాండావీసస్పృశత్తదా. అస్యాస్తు పాప్తనా తేనజాయ
తేక్రిమినద్వయః, రజస్వలాయాం పాపేన యుక్తా భవతి సాన
ఘే, ప్రథమేఽహని చండాలో ద్వితీయే బ్రహ్మఘాతినీ, తృతీ
యే రజశీ ప్రోక్తా చతుర్థేఽహని శుద్ధ్యతి. తదా తయా సఖిం
ఘాద్యతం దృష్ట్వావమాసితం, దృష్టవ్రతప్రభావేన జాతా ద్వి

జకులేమలే, అవమానాద్యైతస్యాస్య క్రిమిరాశిరివాధునా. ఏతత్తే కథితం సర్వం కారణం దుష్కృతస్య చ. సుశీలోవాచ — దగ్ధనాదపిబుతోః స్యాద్విప్రజాం సర్వలేకులే, జన్మయుష్టద్విధానాం హి జాయతే బ్రహ్మతేజసామ్. అజ్ఞాయా ప్రజాయంతే నిశీధే క్రిమిరాశయః, మహాశ్వర్యం కథం సాధ తద్వృతం కథయస్వ మే. ఉదంకః. సుశీలే శృణుతత్సమ్యక్ వ్రతానాముత్తమంవ్రతం, యేన చీర్ణేన సహసా పాపాదస్తాత్ప్రముచ్యతే, దుఃఖత్రయాచ్చ ముచ్యేత నారీ సౌభాగ్యమౌష్ణయాత్, కల్యాణాని వినర్ధంతే సంపదశ్చ నిరాదః. యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుతాని దేవదేవేష వ్రతాని సుబహునిచ, సాంప్రతం త్వన్యద్రాచక్ష్యవ్రతం పాపప్రణాశనమ్ శ్రీకృష్ణః-అథాన్యదపి రాజేంద్ర పంచమ్యామృషిపూజనం, కథయిష్యామి యత్కృత్వా నారీ పాపాత్ప్రముచ్యతే. యుధిష్ఠిర ఉవాచ. కీదృశీ పంచమీకృష్ణ కథం తదృషిపూజనం, పాతకాస్తుచ్యతే కస్తాన్నారీయదుకులోద్భవ, పాపాని చ బహుాన్యత్ర విదన్తీతే కిల కేశవ, కథంవా ఋషిపంచమ్యానారీపాస్తాత్ప్రముచ్యతే. కృష్ణః. అజ్ఞానాత్ జ్ఞానతో వాపియాస్త్రీజాతా రజస్వలా, దృష్ట్యా స్పృశతి భాండానిగృహకర్తణి సంస్థితా. ప్రాప్నోతిసామహాపాపంసర్వానారోగ్యరజస్వలాః, శృణు తత్కారణం యస్తాద్వర్జనీయారజస్వలా. ప్రోత్సర్యా గృహతో దూరం చాతుర్వర్ణ్యేన భారత. బ్రహ్మహత్యాం పురా శక్రోవృత్రంహత్వాహ్యవాపచ, తయావై రాజశార్దూల పీడితో వృత్రసూదనః, బ్రహ్మణం సముపాగచ్ఛదాత్తనః శుద్ధికారణాత్, శుద్ధిం శక్రస్యరాజేంద్ర్యప్రహృష్టేనాంతరాత్తనా, విభజ్య బ్రహ్మహత్యాంతు చతుర్గాపి చతు

ర్షభః, ప్రాక్షిపద్రాజశార్దూల చతుఃస్థానేషు వైతదా. వహ్నిః
 ప్రథమజిహ్వయ నవీనాం ప్రథమోదకే. గిరివృక్షాదిభూమాచ
 నారీరజసి పార్థివ. తతో రజస్వలా నారీ ప్రోశ్నార్యాచ ప్రయ
 త్నతః, బ్రహ్మణః శాసనాత్పర్థ చాతుర్వర్ణ్యేన సర్వదా. ప్రథ
 మేఽహనిచంద్రాదీ ద్వితీయే బ్రహ్మభూతకీ, తృతీయే రజశీప్రోక్షా
 చతుర్థేఽహని శుద్ధ్యతి ఆజ్ఞానాత్ జ్ఞానతో వాపిజాతం సంపర్క
 పాతకం, తత్పాతకక్షయార్థేనైకార్థేనుమృషిశ్చమీ సర్వ
 పాపప్రశమనీ సర్వోపద్రవనాశినీ, బ్రహ్మక్షత్రియవిట్కూడై
 స్త్రిభిః కార్యా విశేషతః. కృష్ణః—అత్రార్థే యత్పురాశ్చ తం
 ప్రవక్ష్యామి కథాత్మకం, పురాకృతయుగే రాజా విదర్భాణాం
 బభూవహ, నేపణిన్నామ రాజర్షి శ్చాతుర్వర్ణ్యానుపాలకః. తస్య
 దేశేఽవసద్విప్రో వేదవేదాంగసారగః, సుమిత్రోనామ రాజేం
 ద్రసర్వభూతహితేరతః. కృషివృత్త్యాసదానుక్షః కుటుంబపరి
 పాలకః, లస్యభార్యాసుసాధ్వీచ పతిశుక్రావణేరతా. జయశ్రీ
 రామలిఖ్యాతాబహుభృత్యసుహృజనా, అతిచింతాన్వితాసాచ
 ప్రాన్మట్కాలే చ మధ్యమా. క్షేత్రాదిషు రతా సాధ్వీవ్యాకులీ
 శృతమానసా, ఏకదాసాత్తనఃప్రాప్తమృత్యుకాలంవ్యలోకయత్.
 రజస్వలాపి సారాజ్కగృహకర్త చకార హ, భాండావీన్యప్పు
 శద్రాజ్క ప్రాప్తర్తురపిభామినీ. కాలేన బహునా సాధ్వీ పంచత్వ
 మగమత్తదా, తస్యాభర్తాపివిప్రోఽసౌకాలధర్మమువేయివాక్.
 ఏవం తౌదంపతీ రాజ్క స్వకర్తవశగౌ తదా, భార్యాతప్యజయ
 శ్రీస్వా ఋతుసంపర్కదోషతః, శునీయోనిసముత్పన్నా శునీ
 చాభూన్న రేశ్వర. తస్యాఘ్నంపర్కదోషేణ బలీవర్దో బభూవసః,
 ఏవం తౌదంపతీ రాజ్క స్వకర్తవశగౌ తదా, ఋతుసంపర్క

దోషేణ తిర్యగ్యోని ముపాగతా. స్వధర్మాచరణాజ్ఞాతాపుభౌ
జాతిస్తరా తథా, సుతస్యైవ గృహేరాజ్ సురంతో పూర్వ
పాతకమ్. సుమిత్రస్య చ పుత్రోఽభూద్గురుశుశ్రూషణేరతః, సు
మతిర్నామ ధర్మజ్ఞో దేవతాతిథిపూజకః అథక్షయా హేసంస్రా
ప్తే పితుస్తు సుమతిస్తదా, భార్యాంచంద్రవతీం స్రాహవైతృక
శ్రద్ధయాన్వితః. అద్య సాంవత్సరచినం పితుర్దే చారుహాసిని,
భోజనీయాద్విజా భేదుపాకశుద్ధిర్విధీయతామ్ తథా కృతాపాక
శుద్ధిస్సుమతేశ్శాసనాద్భువే, ముక్తం పాయసభాండే వై
సర్వేన గరళం తతః దృష్ట్వా బ్రహ్మపథాద్భీతా శునీ భాండా
ని సాఽస్పృశత్, ద్విజభార్యా చ తాం దృష్ట్వా హుల్లిల్లుకేన
జఘనహ. భాండాదీనిచప్రక్షుశ్య త్యక్త్వాపాకంసుమధ్యమా,
పునః పాకం చ కృత్వాతు శ్రాద్ధంకృత్వావిధానతః, తతోభుక్తే
షు విప్రేషు నోచ్ఛిష్టం చ దదౌ బహిః భూమాక్షిప్తంతయా
శున్యా ఉపవాస స్తతోఽభవత్. తతో రాత్ర్యాం ప్రవృత్తా
యాం సా శునీతుధితా భృశం, బలీవర్దముపాగత్య భర్తారమి
దమబ్రవీత్. బుభుక్షితా గృహేభర్తుర్న దత్తంభోజనాదికం,
గ్రాసాదికం చన స్రాప్తం తుథా మాం బాధితేభృశమ్. అన్య
స్త్వి దివసే పుత్రోమమ లేహ్యం దదాత్యసౌ, అద్య షహ్యం
కిమప్యేష ఉచ్ఛిష్టమపి నో దదౌ. పాయసాంతే పసాతాద్య
గరళం సర్పసంభవం, మయా విచింత్య మనసా మరిష్యంతి ద్వి
జోత్తమాః. సంస్పృష్టం పాయసం గత్వా తత్రాహం తాడితా
భృశం, దుఃఖితం తేన మే గాత్రం కటిర్భగ్నా కరోమి కిమతతః
స్రాహ స చానర్వాభద్రే తేపాఽజంఫలం, కింకరోమిహ్యశక్తో
ఽహం భారవాహోఽద్యసంస్థితః. అద్యాహమాత్మజక్షేత్రే వా

హితః సకలం దినం, మారితశ్చాత్మజేనాహం ముఖం బధ్వా
 బుభుక్షితః, వృథా శ్రాద్ధం కృతం తేన జాతాద్యమును కష్టతా.
 కృష్ణఉనాచ తయోస్సంవదతోరేవం మూతాపిత్రోశ్చభారత,
 శ్రుత్వా పుత్రస్తదా వాక్యం యదుక్తంచ తదోభయోః తతో
 రజన్యాంతత్కాలం దదౌతవ్యైవపూజనం, పితరౌ తౌ విదిత్వా
 తు దత్తవాక్ సుమతిస్తదా. తదాసౌ దుఃఖతఃపుత్రోజ్ఞాత్వా
 వసాం తదా తయోః, మూతాపిత్రోస్తు రాజేంద్ర దుఃఖతఃప్ర
 స్థితో వనమ్ జ్ఞాతుమిచ్ఛామి కష్టంవైమూతాపిత్రోశ్చ భారత,
 తత్ర గత్వా జ్ఞానవృద్ధానృషీన్సప్త వనాశ్రితాః, ప్రణిపత్యా
 బ్రవీద్యాక్యం హితం చైవ తదా తయోః. సుమతిః—కథయ
 థ్యం విప్రవర్యాః ప్రశ్నమేకం సమాహితాః, కేన కర్తవిపాకేన
 పితరౌమే తపోధనాః. ఇమామవస్థాం సంప్రాప్తాముచ్యేతే పాత
 కాత్కథం. శ్రీకృష్ణః—తదాకర్ణ్య వచస్తస్య సుమతేర్దగ్ధఃఖితస్య
 చ, ఋషిస్సగ్వతపోనామ సర్వజ్ఞఃకరుణాన్వితః, సుమతీంప్రత్యు
 వాచేదంతప్రీతోర్దుక్తయే తదా. ఋషిరువాచ —తవమాత్రా
 పురావిప్రస్వగృహం బాలభావతః, ఋతుం ప్రాప్తం విదిత్వాతు
 సంవర్కముకరోద్ధ్విజ. తేన కర్తవిపాకేన శునీయోనిముపాగతా,
 పితాపి స్పర్శదోషేణ బలీషద్దో బధూవ హ. ఏతయోర్దుక్తికా
 మార్థం కురు త్వమృషిపంచమీం, భార్యయా సహ విప్రేంద్ర
 ఋషీన్ సంపూజ్య యత్నుతః. ఆచరస్య వ్రతం తత్ర సప్తవర్షం
 ద్విజోత్తమ, అంతే చోద్యాపనం కుర్యాద్విత్తశాత్రవివర్జితః,
 శాకాహారస్తుకర్తవ్యో నీవార్యైకాన్తికం తథా, ఫలంమూలం
 కృష్ణభూమిజాతం యత్తు న భక్షయేత్, ప్రాప్యభాద్రపదేమాసి
 శుక్లపక్షస్య పంచమీమ్. తస్యాంమథ్యాహ్నాసమయే నద్యాదా

విమలేజలే, కృత్వాపామార్గసమిధాదంతథావనమాదితః, ఆయు
 ర్బలం యశోవర్చఃప్రజాఃపశువసూనిచ, బ్రహ్మప్రజ్ఞాంపమేథాం
 చ త్వంనో దేహి వనస్పతే. సాప్తార్థ్యా నేనమంత్రేణ కుర్యాద్వై
 దంతథావనం, ముఖదుర్గంధనాశాయ దంతానాం చ విశుద్ధయే.
 స్థీవనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేఽహం దంతథావనం, అనేన
 దంతాన్ సంశోధ్య స్నాయాన్మృతాన్నినపూర్వకమ్. తిలా
 మలకకల్లేన కేశాన్ సంశోధ్య యత్నతః. పరిధాయ నవే
 శుద్ధే వాససీ యుక్సమాహితః, విధాయ నిత్యకర్తాణి గత్వా
 ద్వారవతీనృషీన్. స్నాపయే ద్విశినద్భక్త్యా పంచామృత
 రనై శ్శుభైః, చందనాగరుకర్పూరైః విలిప్యచ సుగంధిభిః.
 పూజయే ద్వివిదైః పుష్పైః గంధధూపాదిదీపకైః, సమా
 చ్ఛాద్య శుభైర్వస్త్రైస్తోత్రపవీతై ర్భగవాదిభి. తతో నై వేద్య
 సంపన్నై రర్ఘ్వం దివాచ్ఛుభైః ఫలైః, పూజయస్వ ఋషీన్
 దివ్యానరుంధత్యానమన్వితాన్. కశ్యపోఽత్రిగ్భరద్వాజోవిశ్వా
 మిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్వసిష్ఠశ్చ సాధ్వీ చైవాప్యరుం
 ధతీ. మంత్రేనానేన సప్తర్షీన్ పూజయేత్సుసమాహితః, వ్రతేన
 త్వృషిపంచమ్యాః కృతేనైవ ద్విజోత్తమ, ఋతుసంపర్కజో
 దోషః క్షయం యాతి న సంశయః. శ్రీశ్రీష్టఉవాచ—తచ్చు
 త్వా సుమతిర్వాక్యం పరమం త్వృషిభాషితం, గృహమేత్య
 వ్రతంచక్రే సభార్యః శ్రద్ధయాన్వితః. వ్రతంతుఋషిపంచమ్యా
 స్సర్వపాపప్రణాశనం, కృత్వా సర్వం యథోక్తం చ మాతాపి
 త్రోఃఫలందదౌ. వ్రతపుణ్యప్రభావేనమాతాతస్యశ్వయోనితః,
 ముక్తా నృపతిశార్దుల విమానవరమాస్థితా. దివ్యాంబరధరా
 భూత్వా గతా స్వర్గం చ భారత, పితాపి స మృతోఽగచ్ఛత్

సుమతిః శశుయోనితః. స్వర్గం ప్రాప్తో మహారాజ వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః, దినాన్యంబరధరో భూత్వా గతస్వర్గం స భారత. కాయకం దాచికం వాపిమానసంయచ్చ జుష్కృతం, తత్సర్వం విలయంయాత్ర వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః తస్యయజ్ఞాయతే పుణ్యం తచ్చుణ్విష్వసృజోత్తమ, సర్వవ్రతేషు చ త్పుణ్యం సరస్వతీర్థేషు యత్ఫలమ్. సర్వవాసేషు దత్తేషు తద్వై తస్యైతమాచరేత్, కురుతే యావ్రతం నారీ సా భవేత్పుణ్యభాగినీ. యావలావణ్య యుక్తాచ పుత్రప్రాప్తాదిసంయుతా, ఇహ లోకే సుఖం యా యాత్పగత్ర చ వరాంగతమ్. ఏతత్తే ిధితం రాజక వ్రతానా ముత్తమం వ్రతం, సర్వసంకల్పదం చైవ నారీణాం పాప నాశనమ్. ధనం సుశశ్వ స్వర్గం చ పుత్రానపియుధిష్ఠిర, పతతాం శృణ్వతాం చాపి కుర్యాత్పాపప్రణాశనమ్

అథోద్యాపనమ్.

యధిష్ఠిరః—కిమసోద్యాపనం ప్రోక్షం వ్రతం పూర్ణ ఫలప్రదం, సుమతిః కేనవిధినాచకార వదతత్వతః శ్రీకృష్ణః— పూర్వస్మిన్ దితసే సుర్యాదేభుక్తంసమాహితః, ప్రాతరుత్థాయ సున్నాత్వా రితో గురుగృహం ప్రజేత్, ప్రాథమ్యేత్తం మమా చార్యో భవో ద్యాపనకర్తృణి, పూర్వోక్తేనైవ విధినాన్నాత్వా భక్త్యా సమాహితః శుచౌ దేశే సమాలిప్య స్వతో భద్ర మ్మణాలే. అనన్తం సజలం కుంభం తామ్రం మృణ్మయమేవచ, సంస్థాస్య వస్త్రసంవీతం కంఠదేశే సుశోభనమ్. చందరత్న సమా యుక్తం ఫలగంధాక్షతైర్యతం, స హిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటచేనవా. వంశమృణ్మయపాత్రేణ యవపూర్ణేనచైవ

హి, ఆచ్ఛాదయేత్తచ్చేలేన లిఖేదప్తదశంతతః. సౌవర్ణీప్రతిమా
 కార్యా ఋషీణాం భావితాత్తనాం, పలేన వా తదర్థేన తదర్థా
 ర్థేన వా పునః, శక్త్యావా కారయేత్తత్ర విత్తశాత్యవివర్జితః.
 శ్రీకృష్ణః—వితానం పంచవర్ణం చ ఫలపుష్పసమన్వితం, బద్ధీ
 యాదుపరిశ్రీమత్సంభారాణాం విధాయచ. మధ్యాహ్నపూజ
 యేద్భక్త్యా ఋషీశ్రద్ధాసమన్వితః, కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో
 విశ్వమిత్రోఽథ గౌతమః. జమదగ్ని ర్వసిష్ఠశ్చ సాధ్వీచైవాప్య
 రుంధతీ, గృష్ణాస్త్యర్ఘ్యం మయా దత్తం తుష్టాః సన్తు చమే
 సదా ఏవం పూజాం వినిర్వృత్యఋషీభ్యా త్యాసమాహితః,
 అనేన విధినా సప్తవర్షాణి వ్రతమాచరేత్. ఆదా మధ్యే తథా
 చాస్తే కుర్యాదుద్వాపనం బుధః, ఆచార్యాకవరయేత్సప్తవేద
 వేదాఙ్గపారగాన్. ప్రతిమాః సప్త కుర్విత సువర్ణేన స్వశక్తీః,
 జటిలాస్సాక్షసూత్రాశ్చ కమండలుసమన్వితాః. సంస్థాప్యకల
 శేష్యేతాన్ మృణ్మయేష్వప్రణేషుచ, స్నాపయేద్విధివద్భక్త్యాసం
 చామృతరసాదిభిః పూర్వోక్తవిధినా రాజన్. కృత్వాపూజాం
 సమాహితః, రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్పురాణశ్రవణాదిభిః.
 కృతనిత్యక్రియః ప్రాతర్దుహాయాత్రిలసర్పిషా, వైదితో వాథ
 పౌరాణ అధికారానుసారతః. సహస్రీమాః సహనాథనామ
 మంత్రైస్తు వా పృథక్, అష్టోత్తరసహస్రం వా శతమష్టోత్తరం
 తువా. పునఃపూజాం తతఃకృత్వా గురుం సంపూజయేద్వ్రతీ,
 స్వర్ణాంగులీయవాసోభిః కుండలామృతభోజనైః సప్తగావశ్చ
 దాతవ్యా వస్త్రాలంకారపూజితాః, దద్యా దేకాం సవత్సాం చ
 గురవేగాం పయస్వినీమ్. పూజయేద్వృత్తిజః సప్త వాసోభిర్దక్షి
 ణాదిభిః, కలశానుపవీతాంశ్చ దద్యాత్తేభ్యః సుభక్తీః.

ఆచార్యం చ సపత్నీకం ప్రణిపత్య సమాపయేత్, భోజయేద్బ్రాహ్మణాం భక్త్యా దీనానాథాం ప్రతర్ప్య చ. సోపస్కరాస్తాః ప్రతిమా ఆచార్యేభ్యోనివేదయేత్, లభ్యా చాజ్ఞాంతు భంజిత చేష్టైర్బంధుజనైః సహ. ఉద్యాపనవిధిః ప్రోక్తస్సర్వత్రాయంఫలార్థినాం, అనేన విధినా సమ్యగ్వ్రతమేతత్సమాచరేత్. సర్వవ్రతేషు యత్పుణ్యం సర్వతీర్థేషు యత్ఫలం, సర్వదానేషు దత్తేషు తదేతద్వ్రతచారిణామ్ ఏవం యఃకురుతే భూష ఉద్యాపనవిధిం చరం, సర్వపాపవినిర్ముక్తః స్వర్గే లోకే మహీయతే. ఇహ లోకే చిరం కాలం భర్తా సహ శుచిస్థితా. పుత్రప్రాప్తిః పరివృతా భుక్త్వా భోగాన్తనోహరా, నిష్పాపా సుభగా నిత్యం వీక్షితే చాక్షయః గతిమ్.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఋషిపంచమీ

వ్రతకథా సంపూర్ణా.

ఒక్కనాఁడు యుధిష్ఠిరుఁడు శ్రీకృష్ణుం జూచి, “దేవదేవా! నీవలనఁ బెక్కువ్రతంబుల వింటిని. పాపంబులం బోఁగొట్టునట్టి యొక్కవ్రతంబు నా కానతి” మ్మని యడుగఁగా శ్రీకృష్ణుఁడు ధర్మరాజుతో నిట్లనియె ధర్మనందనా! ఋషిపంచమి యనంబరఁగు నొక్కవ్రతంబు గలదు. అది సకలపాపక్షయకరంబు దీనింగూర్చి నీకొక్కయతిహాసంబు నెప్పెద నాలింపుము. విదర్భ దేశంబున నుదంకుఁ డనెడు బ్రాహ్మణోత్తముఁడు గలఁడు. అతనికి

సుశీల యనుభార్యయుండెను. వారికొక్కనూఁతురునొక్కకొడుకును బుట్టిరి. ఆకొమరుఁడు సర్వశాస్త్రములంజరిచెను. ఆకొమరితను యోగ్యుఁడయినవరునికిచ్చి పెండ్లిఁజేసిరి. అయినను ఆనూతురు స్వజన్మాంతరపాపంబుచే వివాహము ముగియకమునుపే వైధవ్యమునొందెను. అవిమొదలు తల్లిదండ్రులకు శుశ్రూషలు చేయుచు పుట్టినంటనే యుండెను. దానితండ్రి తననూతురి వైధవ్యదుగ్ధము చూడలేక, సంసారభారము పుత్రునిపై నుంచి తాను దనభార్యయుఁ బుత్రికందోడ్పొని గంగానదీతీరంబున నొకగ్రామంబునేరి, యచ్చట శిష్యులకు వేదంబులఁజెప్పుచు నుండెను. అట్లుండఁగా, నొక్కనూఁదానూతుడు రాత్రివరుండెను. నడురాత్రి కామచేహము పురుగులుపడియుండెను. గురుశిష్యులట్లు వివస్త్రయై పురుగులుపడియున్న యాగురుపుత్రింజూచి యాసంగతి యావిడతల్లికిఁ దెలిసిరి. అతల్లియు వచ్చి యట్టిస్థితి నొందిన నూతుంజూచి, పలుదెఱఁగుల విలపించి, అొమ్ము గొట్టుకొని, మిక్కిలి మూర్ఛనొంది, మరల క్షణకాలములోపలఁ దెప్పిజీల్లుకొని యూనూతు నట్టిదాని నిరుకేలంబట్టికొని, దానితండ్రికడ కేగి, “నాథా! దీని కిట్టియవస్థ యేల సంభవించెను? ఇట్టి జన్మాంతరపాపమేమి?” అని యడుగఁగా, నాబ్రాహ్మణోత్తముఁ డిట్లు డియె. “ఓహీ! ఇది దీని కేమజన్మముల ముందటిజన్మంబున రజస్వలయైయుండియు నింటికి దొలఁగక, యింటఁ గుండలుమొదలగువానిని దాఁకెను. ఆదోషంబున నిట్లయ్యెను. తొల్లి యింద్రుఁడు వృత్రాసురునిఁ జంపినవెంటనే, బ్రహ్మహత్యాదోషంబు సంభవించఁగా, బ్రహ్మకడ కేగి, నా కివోషంబు తొలఁగుట యెట్లుని యడుగఁగా, నాబ్రహ్మదేవుం దాతని బ్రహ్మహత్యాపాత

కంబును నాలుగుగా విభజించి, యొక్కొక్క భాగము నగ్నిహో-
 త్రుని ప్రథమజ్వాలలందును, ఏటి నీటి నురుగులందును, పర్వత
 వృక్షాదు లుండు ప్రదేశమునను, స్త్రీలరజంబునందును నుంచెను.
 కావున స్త్రీలు ఋతువు గనబడిన మొదటిదినము ధృండాలియు,
 రెండవదినంబున బ్రహ్మఘాతినీయు, మూడవదినంబునఁ జాకీత
 యుగనుండి నాలవదినంబున శుద్ధినొందును గాన, జ్ఞానంబునఁ
 గాని, యజ్ఞానంబునఁగాని రజస్వలలై గృహంబునఁబాత్రాదులు
 దాఁకి యశుద్ధి చేయుదురు గావున నట్టి పాపంబు దోలఁగుటకై
 ఋషిపంచమీ వ్రతంబు చేయవలెను. ఈ మసకూతురు తోడి
 చెలికత్తెలు ఋషిపంచమీ వ్రతంబు చేయుచుండఁగా నా వ్రతంబు
 నవమానించెను. అయినను, ఆ వ్రతంబు చేయువారినిఁజూచిన
 ప్రభావంబుచే దీనికి బ్రాహ్మణజన్తంబుగలిగెను. వ్రతంబునవమా-
 నించుటచే బురుగులరాశి పుట్టెను. ఇదియే దీని దుర్గతికిఁ గార-
 ణము” అనిచెప్పఁగా, సుశీల “అట్టి యాశ్చర్యకరమైన యా-
 వ్రతంబుఁ దెలియఁజెప్పు” మనె నని శ్రీకృష్ణుండు చెప్పఁగా విని
 యుద్ధిష్ఠిరుండ, “ఓకృష్ణా! యట్టిఋషిపంచమీ వ్రతప్రభావంబు
 నాకెఱిగింపు” డని యడిగిన నాకృష్ణపరమాత్మ యిట్లనియె. ఓ
 కారవనాథా, యొక్కయిలిహాసము నెఱిఁగించెద నాలింపుము.
 తొల్లి కృతయుగంబున విదర్భదేశమున నేనజిత్తనురాజుండెను.
 ఆతనిదేశమున వేదవేదాంగఫారగుం డగుసుమిత్రుండను బ్రాహ్మ-
 ణుఁ డొక్కఁడుండెను. ఆతనికి జయశ్రీయ నెడిభార్య పరమపతి
 వ్రత భర్తృశుశ్రూష లొనరింపుచుండెను. ఆసుమిత్రుండు వ్యవ-
 సాయముచే జీవించువాఁడు గనుక, నాతనిభార్యయు పరిపాల-
 ములు గాపాడుటయందు శ్రద్ధగలిగియుండును. ఇట్లుండఁగా

నా జయశ్రీ, ఋతుకాలంబు వచ్చినదికూడఁ దెలియక గృహ కృత్యంబులయం దుండి నా మైలను లక్ష్యపెట్టకుండెను. తర్వాతఁ గొంతకాలమున కామె మృతిపొందెను. ఆపెభర్తయు మఱిగొంతకాలమునకు మృతినొందెను. తరువాత నాదండుతులిరువురిలో జన్మాంతర పాపకర్తముచే జయశ్రీ ఆడుకుక్కగను, దానిసంఘర్షదోషముచే నా సుమిత్రుఁ డెద్దుగను జన్మించిరి వారిట్లు తిర్యగ్యోన్మీయందె జన్మించియుఁ బూర్వజన్మస్మృతిగఁ గినవారై, తనకుమారునియింటనేయుండిరి. సుమిత్రునికొడకగుసుమతి గురుశుశ్రూష చేయుచుండువాఁడు. కావునఁ దఃతండ్రికి శ్రాద్ధదివము రాఁగానే భార్యను విలిచి, 'యోసీ యిదినము నాతండ్రి గారితిథినము గనుక, నీవు శ్రాద్ధభక్తులతో గూడి పాకంబుచేయుమనిచెప్పఁగా, నాబిడ యట్లే యన్నివిధబులైనభక్ష్యభోజ్యాదిద్రవ్యములను సిద్ధముచేసి, యెద్దియోయొకపనిమీఁద నావలికిఁ బోఁగా నొకసర్ప మాఱీరాన్నపాత్రమునందు విషంబుఁగ్రక్కెను. అది శునిరూపంబుదాల్చిన యాసుమతితల్లి చూచి, 'యీయన్నమును, శ్రాద్ధభోక్తల కిడినచో వారు మృతినొందుదు' రని తలంచి యాఱీరాన్నపుఁ దపిలను దాఁకెను. అంతట నాసుమతిభార్య వచ్చి వంటయంతయుఁ గుక్కదాఁకినందులకై, దానిని బడియతోఁ జక్కఁగా మోచి, వేటుపాకంబుచేసి శ్రాద్ధంబుచేసి యాకుక్క వంటనుదాకినదన్నకోషముచే, దానికి నెంగిలి కూడును వేయక యుండినది. అప్పుడాశునీరూపముఁ దాల్చిన యాసుమతితల్లి వృషభరూపము దాల్చిన తనభర్తకడకేగి, "నేఁడు నాకుఁ గుమారుఁడు కమికేడన్న మైనను బెట్టలేదు. నా కాఁకలిబాధ హెచ్చుగా నున్నది.

క్షీరాన్నభాండమునందు పాము విషముఁ గ్రక్కఁగా, నేను జూచి దానిని ముట్టితిని. అప్పుడు సుమతిభార్య నన్నుఁ జూప మోఁచి నాకు నన్నముఁబెట్టదయ్యె. నే నేమిచేయుదు”నని పరితపింపఁగా, వృషభరూపంబుదాల్చిన యాసుమిత్రుఁడు శునీరూపయైనతనభార్యను జూచి, “ఓసీ నా యవస్థల నే నేమి చెప్పుదును. నేఁడు నాకు శ్రాద్ధదివసంబై యుండియు, నా పుత్రుఁడు నన్ను మూఁతిగట్టి నాచే దున్నించి, నన్నుఁ గొట్టి నానాహింసలంబెట్టెను. వాఁడు నామూఁతి బిగియఁగట్టుటచే నేను బిడికెఁడన్న మైనను దిననైతిని. నాయవస్థ యేమిచెప్పుదును” అని పలికెను. అప్పుడు కుమారుఁడు వీరిసంవాదమును విని యుదయమున లేచి, వారికి గ్రాసంబువెట్టి, వారిపాపంబు దొలఁగింపఁగోరి, పుణ్యతపోవనంబుల కేగి, యచ్చటి మునీంధ్రులకు సాష్టాంగముగాఁ బ్రణమిల్లి, తనతల్లిదండ్రుల కట్టిదుర్దశయేల ప్రాప్తించె నని యడుగఁగా, నాతపోధనులగు మునీంధ్రులొకరికి వారి తల్లిదండ్రులకుఁ గలిగినజన్మాంతర పాపకృత్యంబు నెఱిగించి, యది పోవుటకుఁ దగినయుపాయంబు ఋషిపంచమీ వ్రతాచరణమే. దాని నాచరించి, తత్ఫలంబు వారికిచ్చిన యెడలఁ బాపవిముక్తులగుదురని చెప్పెను. అంతట నాతఁడు వారివలన ఋషిపంచమీవ్రతవిధానంబును నెఱిగి, యావ్రతంబును నాచరించి యాఫలంబును దనతల్లిదండ్రులకు భారపోయఁగా, వారు పాపవిముక్తులై మోక్షమునొందిరి. అని కృష్ణుఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, నంతట ధర్మరాజు కృష్ణునిఁజూచి, యావ్రతమున కుద్యాపనవిధానంబు నెఱిగింపుఁడని యడిగిన నతఁ డిట్లనియె. మొదటిదినమున నొంటి పూట భుజించి, మఱునాఁడు వేకువలేచి స్నానాదిక్రియలు

నిర్వర్తించి, యాచార్యుని (పురోహితుని) యింటికిఁ జని, తానొనర్పఁబోవు వ్రతోద్యాపనంబున కాచార్యునిగా వరించి, పూర్వోక్తవిధానంబున స్నాన మాచరించి పరిశుద్ధ ప్రదేశంబున నలికి మ్రుద్గులువెట్టి సర్వతో భద్రమండలం బేర్పఱచి, యందు స్వర్ణరజతతామ్ర మృణ్మయపాత్రములలో వేనినై స నియమించు కొని, వానినిండుగనీళ్లుపోసి, వానిమెడలకు వస్త్రములు చుట్టి, పంచగంధాక్షతలచే నర్చించి, మథ్యాన్నమున సకల పూజా ద్రవ్యములతో సప్తర్షులను పోడశోపచారములచే నర్పించి, యేడుసంవత్సరము లాతీగున నాచరింపుచు మొనఁటఁగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని యుద్యాపనంబు జేయవలయును. అయుద్యాపనమునకై యేడ్వరు ఋత్విక్కులను వరించి, బంగారు ప్రతిమలను శక్తికొల్పఁబడిజేయించి, యేడుకలశములందు నునిచి, వానియందు సప్తఋషుల నావాహనంబుచేసి, పూర్వోక్త కల్పప్రకారంబుగాఁ బూజించి, యారాత్రి పురాణపఠనంబుచే జాగరణంబుగావించి, మఱునాఁడు తెల్లవాఱ స్నానసంధ్యా వందనాదికృత్యములు నెఱవేర్చి, వారివారి యధికారము ననుసరించి వేదోక్తమంత్రములచేఁగాని పురాణోక్తశ్లోకంబు లచేఁగాని తిలాజ్యహోమంబు నజ్ఞోత్తరసహస్ర సంఖ్యచే నైనను, నూటయెనిమిదిమాఱు లైనను హోమంబు గావించి తర్వాతఁ బునఃపూజఁగావించి, యాకలశవస్త్రప్రతిమాదులను ఋత్విక్కులకొసఁగి, యాచార్యుని స్వర్ణాంగుళీయకదానాదులచే సంతుష్టునిం గావించి, యేడుగోదాసంబులుగావించి, తర్వాత నాచార్యుని, ఋత్విక్కులను షడ్రసోపేతంబులైన భక్ష్య భోజ్యాదులచే సంతృప్తులం గావించి, వారికి దక్షిణతాంబూలాదులనిచ్చి యావల విప్రోత్తములకు భోజనంబులును గ్రుడ్డి

కుంటి మొదలగుననాథులకు నన్న ప్రదానంబుగావించి తర్వాతఁ
దానును తనబంధుజనులతోడ భుజింపవలయును. ఓయుధిష్ఠిరా!
యీ వ్రతంబు నీ ప్రకారంబుగాఁ గావించువారలకు సర్వతీర్థ
స్నానఫలములును, సర్వవ్రతాచరణఫలములును, సర్వదాన
ఫలములును గలుగును. కావున ఈ వ్రతంబు భక్తిశ్రద్ధలతో
నాచరించు వనిత యిహలోకంబున సర్వపాపవిముక్తురాలై,
సమస్తసుఖంబు లనుభవించి, యంతంబున శాశ్వతస్వర్గసుఖంబు
ననుభవించు నని కృష్ణుండు చెప్పఁగా విని, యుధిష్ఠిరుండు
సంతుష్టాంతరంగుం డయ్యెను.

—

శ్రీ రస్తు

వ్రత రత్నాకరము

మథనద్వాదశీవ్రతము.

శుభేశోభనే ముహూర్తే—నవంగుణవిశేషణవిశిష్టా
యాం శుభతిథౌ మథనద్వాదశ్యాం తులసీ దేవతాపూజనం
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య కలశపూజాం అనంతరం గణాధిపతి
పూజాం తులసీదేవతాప్రాణ ప్రతిష్ఠాపనం చ కృత్వా తతః
తులసీదేవతాం పూజయేత్.

తులస్యమృతజన్తాసి సదా త్వం కేశవప్రియే,
కేశవార్చనయోగ్యే మే వరదా భవ సర్వదా.

తులసీదేవీం ధ్యాయామి.

కృష్ణానందాశ్రుసంభూతే వరదే తులసి స్వయం,
త్వామద్యావాపాయామ్యాద్యే కమలాపతివల్లభే.

శ్రీతులసీదేవీమావాహయామి.

అనేకహరసంయుక్తం సువర్ణ మణిసంయుతం,
రత్నసింహాసనం దివ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీతులసీదేవ్యై రత్నసింహాసనం సమర్పయామి.

క్షీరోదధిసముత్పన్నే దేవాసురసుపూజితే,
విష్ణుప్రియే మయా దత్తం గృహాఞ్జర్యం నమోఽస్తుతే.

శ్రీతులసీదేవ్యై అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

పద్మనాభప్రియే దేవి పాద్యమేతన్నయార్పితం,
సంగృహణ శుభే శ్యామే వరదే లోకపావని.

శ్రీతు.....పాద్యమ్.

వీరాలవజ్రకర్పూరపద్మనాద్యైః సువాసితం,
పానీయం తు మయాఽనీతం సమ్యగాచమనీ ముకమ్.

శ్రీతు.....ఆచమనీయమ్.

క్షీరాజ్యేక్షురనైః పుణ్యైర్వర్షభ్నా చ మధునా తథా,
పశ్చాచ్ఛృతైః స్నాపయిష్యే తుల్యై తే నమోనమః.

* శ్రీతు.....సశ్చాచ్ఛృతస్నానమ్.

సుశీతలం సుప్రసన్నం సర్వౌషధిసమన్వితం,
మయాఽఽహృతం జలం దేవి స్నానం కురు హరిప్రియే.

ఆపోహిష్ఠామయోభువః;.....చనః.

శ్రీతులసీ.....శుద్ధోదకస్నానమ్.

శీతవస్త్రయుగం దేవి సర్వాభీష్టప్రదాయని,
సర్వలక్షణసమృన్నే శుభే తే ప్రదదామ్యహమ్.

శ్రీతులసీదేవ్యై వస్త్రయుగమ్.

కల్పకం కాశ్చనం దివ్యం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా,
అహం దాస్యామి దేవేశి విష్ణుపత్నీ నమోఽస్తు తే.

శ్రీతు.....వైశ్య కల్పకాభరణమ్.

* పంచామృతమంత్రము వ్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము చిహ్న
యకవ్రతమనందుఁ జూడవలెను.

స్వచ్ఛం నిర్మలమత్కర్థం పురతస్తే కృతం శుభం,
కంతసూత్రం గృహాణ త్వం దదామ్యాభరణాని చ.

శ్రీతు...వైశ్ర ఆభరణాని.

చన్దనాగరుకర్పూరమృగనాభిసమన్వితం,
గన్ధం గృహాణ దేవేశి దేవదేవాంగభూషణే.

శ్రీతు...వైశ్ర గంధమ్.

శాలీయాంశ్చన్ద్రవన్దాంశ్చ హరిద్రామిశ్రితాశుభాన్,
అక్షతాంశ్చార్పయే తుభ్యం గృహాణ శ్రీహరిప్రియే.

శ్రీతు...వైశ్ర అక్షతాన్.

మయా దత్తమిదం పుష్పం తులనీదళసంయుతం,
మాల్యం గృహాణ దేవేశి వరదే విష్ణువల్లభే.

శ్రీతు...వైశ్ర పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

పూజయామి అని ప్రతినామముకడను జేర్పవలెను.

తులవైశ్ర నమః గుల్ఫా
విష్ణుప్రియాయై నమః పాదౌ
రంభోర్వై నమః ఊరూ
క్షీరాబ్ధితనయాయై నమః కటిం.
సకలసురపూజ్యాయై నమః
నాభిం.
ఇందిరాయై నమః ఉదరం.
బృన్దావనవాసినైశ్చ నమః పక్షః

మహాలక్ష్మ్యై నమః స్తనౌ.
సుభుజాయై నమః భుజౌ.
పద్మహస్తాయై నమః హస్తౌ.
సుముఖాయై నమః ముఖం.
రమాయై నమః లలాటం.
ఇన్దుసోదరైశ్చ నమః శిరః.
తులవైశ్ర నమః సర్వాణ్యంగాని

తతః శ్రీమహావిష్ణుపూజాం కృత్వా పుష్పైరర్చయేత్.

చందనాగరుకర్పూరఘృతగుగ్గులుసంయుతం,
గృహాణ ధూపం తులసి వస్త్రేహం భక్తవత్సలే.

శ్రీతుల...వైష్ణ ధూపమాఘ్రాపయామి.

ఘృతవర్తిషు దీప్తం తే మయాఽర్పితమిదం శుభే,
గృహాణ మంగళం దీపం సర్వైశ్వర్యప్రదాయినీ,

శ్రీతు...వైష్ణ దీపం దర్శయామి.

క్షీరం చ గుడసంయుక్తం సర్విషా యుతమాదరాత్,
మయా నివేదితం భుక్ష్య పిబ్యభక్ష్యసమన్వితమ్.

శ్రీతు...వైష్ణ నైవేద్యం సమర్పయామి.

పూగీఫలైశ్చ కర్పూరైర్నాగవల్లిదళైర్ద్యుతం,
తామూబలం గృహ్యతాం దేవి వరదా భవ శోభనే.

శ్రీతుల...వైష్ణ తామూబలమ్.

వ్రతపూర్తిం మహాకీర్తిం దివ్యస్సూర్తిం హరిప్రియే,
ప్రాప్తుకామ ఇదం దేవి సౌవర్ణం పుష్పమర్పయే.

శ్రీతు...వైష్ణ సువర్ణపుష్పమ్.

పద్మనాభప్రియే నిత్యం పద్మసమ్భవపూజితే,
పద్మపత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ మే సదా.

శ్రీతు...వైష్ణ నీరాజనమ్.

సర్వమంగళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధకే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణి నమోఽస్తు తే.

శ్రీతుల...వైష్ణ మస్త్రపుష్పం సమర్పయామి.

యానికాని చేతి ప్రదక్షిణమ్.

నమస్కరోమి దేవి త్వాం విష్ణువక్షఃస్థలే స్థితాం,
ప్రణతార్తిహరే నిత్యమభీష్టఫలదా భవ.

శ్రీతు...వై నమస్కారాః.

యస్య...భక్తిహీనం తులసీదేవి. యత్పూజితం మయా
దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే అనయా కల్పోక్తప్రకారేణ కృత
యా పూజయా తులసీదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా పరదా
భవతు. మయా ఆచరితస్య వ్రతస్య ఫలసిద్ధిరస్తు.

ఇతి పూజావిధానమ్.

మథనద్వాదశీ. వ్రతకథా.

శ్రీకృష్ణఉవాచ.—నారదాశేషధర్మజ్ఞ లోకానాం హిత
కారణ, కథయస్వ మహాభాగ వ్రతం దేవర్షిసత్తమం ౧. నారద
ఉవాచ వ్రతానాముత్తమం పుణ్యం సర్వసాభాగ్యకారణం,
సర్వసంపత్ప్రదం శీఘ్రం పుత్రపౌత్రప్రవర్ధనమ్ ౨. ఇమే మాసి
సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపాషితః, తులసీం చ మహావిష్ణుం
పూజయిత్వా సమాహితః. ౩. పంచ వద్యాన్యలఙ్కృత్య పంచ
దీపాన్ ప్రకల్పయేత్, గంధాద్యక్షతనైవేద్యణామూర్బలాని
సమర్పయేత్. ౪. ప్రదక్షిణనమస్కారాః పంచ పంచ ప్రకల్ప
యేత్, తదాదిమాసపర్యంతం వ్రత్యహం చ సమాచరేత్. ౫.
ఉార్ద్వే మాసి సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపాషితః, పూర్వవ
త్తులసీపూజాం కృత్వా నియమపూర్వకమ్ ౬. రాత్రౌ జాగర
ణం కుర్యాదధశ్చాయాజితేంద్రియః, తతః ప్రభాతవేళాయాం
స్నాత్వా శుచిరలఙ్కృతః. ౭. కుడవేన తు విష్టేన కారయే
త్పిష్టకత్రయం, ఏకం తులనైవ దత్వా తు బ్రాహ్మణాయైక

మేవచ. ౮. ఉలూఖలేఽన్యత్సంస్థాస్య చేతుమూలేన ఘట్ట
యేత్, యావంతః క్షీరపుషతః స్వశరీరే పతన్తి హి. ౯. తావ
త్త్యబ్దసహస్రాణి స్వర్గే లోకే మహీయతే. శ్రీకృష్ణః పూర్వ
మాచరితం కైస్తు వ్రతమేతత్ఫలైషిభిః. ౧౦. తద్వ్రతాచక్షణా
త్కిం వై ఫలం ప్రాప్తం మహామునే. నారదః. పురా కల్పిన్త
హతేజా బ్రాహ్మణోఽభూన్తహాప్రభో. ౧౧. వేదశాస్త్రార్థ
తత్త్వజ్ఞో దేవదత్త ఇతి స్మృతః, స కదాచిద్ద్విజశ్రేష్ఠో విచి
న్త్యానీత్యపుత్రకః. ౧౨. ఆరాధయామి దేవేశం విష్ణుం త్రై
లోక్యపావనం, ఇతి సంనిన్ద్య మనసా తపశ్చక్రేసుదుర్లభమ్.
౧౩. వృద్ధబ్రాహ్మణరూపేణ ప్రాదుర్భూత్వా తదన్తికే, తప
శ్చరన్తం తం దృష్ట్వా జిష్ణుః ప్రాహ మహావిభుః. ౧౪. కిమర్థం
కృతమాశ్చర్యం తపో వద మమ ద్విజ, శ్రుత్వా తద్వాక్యమ
చిరాత్ప్రేణమ్య శిరసా హరిమ్. ౧౫. దేవదేవ జగన్నాథత్రాహి
మాం పురుషోత్తమ, అద్యమే సఫలం జన్త త్వత్పాదాంభోజ
దర్శనాత్. ౧౬. మనీషితం చ సఫలం భవిష్యతి న సంశయః,
అపుత్రకో మహాదుఃఖి శరణం త్వాం వ్రజామ్యహమ్. ౧౭.
పుత్రం దేహి మహాదేవస్యలోకవరప్రద. నారాయణఉవాచ.
ఆయుర్హీనం సుతం వాపి సుతాంవా మృతభర్తృకామ్. ౧౮.
తయో రేకం వృణీష్యాథ దదామి తవ సువ్రత, దేవదత్తఉవా
చ. స్వగృహం ప్రాప్య భార్యాయా ఏతాం వార్తాం నివేద్యచ.
౧౯. ఉభయోరేకమిచ్ఛామి హ్యేగమిష్ఠామి కేశవ, ఇతి
ప్రేణమ్య శిరసా జగామ స్వగృహం ప్రతి. ౨౦. నివేద్యసమ్యక్
గృహ్యాయై బహుధాఽఽలోచ్య చిన్తితః, భార్యోవాచ.
సుతా హి యాచ్ఛాభోః స్వామిన్ భర్తృహీనాపి చ త్వ

యా. ౨౧. తథేత్యుక్త్వా స విప్రేంద్రః పునస్తీరం ప్రవిశ్య చ,
 నారాయణ నమస్తేస్తు పుత్రికాం దాతుమర్హసి. ౨౨. తథే
 త్యుక్త్వా మహావిష్ణు రస్తథానం యయా తదా, అదృష్త్వా
 తం మహావిప్రః పశ్యాత్స్వగృహమాగతః ౨౩. కించిత్కాలే
 పృథితీతే తు పుత్రీ జాతాస్య వై శుభా, సర్వలక్షణసమ్పన్నా
 సర్వరోగవివర్జితా. ౨౪. పితృర్మహేతు సా కన్యా వర్ధితాచ
 సురూపిణీ, తతః కాలేతు సమ్ప్రప్తే వివాహమకరోత్పితా.
 ౨౫. జన్తాంతర కృతాత్పాసా త్సా జాతా మృతభర్తృకా,
 జననీజనకౌ తస్యా ప్రతః స్వర్గమవాపతుః. ౨౬. తద్గృహే
 విధవా సాపి సర్వధర్మవివర్జితా, నాస్తి నారాయణేత్యుక్తిం
 వదన్తీ మృతభర్తృకా. ౨౭. అతిథిం నార్చయత్కేవల కదాపి
 స్వగృహగతం, ఏవం కఠినచిత్తా సా స్థితా నిష్ఠురభాషిణీ. ౨౮.
 శశ్వదుచ్చార్యతే సాధ్వ్యో మన్నామాధవయా. తయా, ఇతి
 తుష్టో హృషీకేశో ద్విజో భూత్వా సమాగతః. ౨౯. తామ
 యాచత విష్ణుశ్చతద్వచస్సాబ్రవీత్పునః, కాలోఽపన్నానతిథీక్
 కిమర్థమవమన్యసే. ౩౦. ఇతి బ్రువాణం తం విష్ణుం యమా లే
 సాంశుకం దదా, తన్నధ్యే చాధకం బీజం దృష్త్వా హరిరవాచ
 యత్. ౩౧. మృతా కాలేన సా కీటో భూత్వా తత్పర్ణభుక్
 స్థితా. తతః కదాచిత్తాం స్మృత్వా దేవీం హరిరువాచ మా. ౩౨.
 ద్రష్టుం యాస్యామి హే దేవి ఏహి నారాయణాభిధాం,
 ఇత్యుక్త్వా౭థ గతే విష్ణౌ సహ తేన రమాయయా. ౩౩.
 ఆగత్య కిం సుభద్రం తే హరిరిత్యన్వయుక్తృతాం, కీటఉవా
 చ. ఏవం తిష్ఠామ్యహం దేవ ప్రసీద జగదీశ్వర. ౩౪. ఇతి ప్రణ
 మ్య శిరసా కీటస్తూష్ణీం స్థిత స్తదా, దేవ్రసవాచ. కిమర్థమేమా

కీటోఽభూ ద్వేవదేవ వదస్వ మే. 3౧. ఇతి పృష్టస్తయా విష్ణు
 స్తస్త్వైతాస్తమవోచత, తచ్చుత్వా కమలా దేవీ తన్నోతుం
 చాప్యపుచ్చత. 3౨. శ్రీభగవానువాచ ఊర్జే మాసి సితే
 పక్షే ద్వాదశ్యామస్త్రీయద్వగ్రతం, తద్వగ్రతస్య ఫలం కించిద్దా
 తుమర్వాసి శోభనే. 3౩. ఇతుబిద్ధుఫలేనైన ముచ్యతే పాప
 బంధనాత్, తథేతి శ్రీర్ధదా తస్యై కీటోఽపి స్త్రీత్వమాపహి.
 3౪. స్త్రీఉవాచ. అద్య మే సఫలం జన్త జీవితం చ సుజీవి
 తం, వ్రతాని సఫలాన్యద్య భవత్పదాబ్జదర్శనాత్. 3౫.
 ఇతి స్తుత్వాఽథ సా నారీ శ్రియం ప్రాహ ముదా యుతా,
 అహమేతద్వగ్రతం దేవి కరిష్యామి వదస్వ మే. ౪౦. దేవ్య
 వాచ. కార్తికే చ సితే పక్షే వై కాదశ్యాముపోష్యచ. తుల
 సీం పూజయిత్వాఽథ పశ్చిమర్ణైశ్చ చూర్ణకైః. ౪౧. పశ్చిమ
 ద్వైరలక్ష్మిత్య భూపదీపాదిభిః క్రమాత్, రాత్రా జాగరణం
 కృత్వా పురాణపఠనాదిభిః. ౪౨. తతః ప్రభాతవేళాయాం
 స్నాత్వా ధృణ్వామ్బరం శుచిః, తులసీం పూర్వవత్పూజ్య
 కృత్వా వై సిష్టకత్రయమ్. ౪౩. ఏకం తులస్యా యేకం తు
 ల్రాష్టాణాయ నివేదయేత్, అచశిష్టం తు యచ్చైకం నిధా
 యోలూఖలే పయః. ౪౪. ప్రోక్ష్యేతుమాలైర్నారీ సా
 హున్యా త్పుణ్యాజ్ఞానన్వితా, కీర్తనీయా మహావిష్ణోః కథాస్త
 ల్లగ్నచేతసా. ౪౫. పడ్రసోపేతమన్నం చ దద్యాద్దక్షిణాయా
 సహ, స్వయం చాపి హి భుంజీయూదిష్టకామార్థసిద్ధయే. ౪౬.
 ఏవం పశ్చాత్తుర్యస్తమాచరేత్సుసమాహితః, ఆదావస్తేవ
 మధ్యేచ కుర్యాదుద్యాపనం ముదా. ౪౭. లక్ష్మీవిష్ణోశ్చ

ప్రతిమే కుర్యాచ్ఛక్త్యనుసారతః, గోమయేనానులిప్యాథ రజ్జ
 వల్లీం ప్రకల్పయేత్. ౪౮. తన్నధ్యే పంచ కుడపాకా సంస్థాప్య
 శ్వేతతణ్డూలాక, నిక్షిప్య ప్రతిమాయుగ్గం తత్ర నారాయణం
 రమామ్. ౪౯. లక్ష్మీనారాయణం దేవం పూజయేద్భక్తిపూర్వ
 కమ్. ఆఖండితం నవం వస్త్రమేకైకస్య పృథక్పృథక్. ౫౦.
 గన్ధపుష్పాక్షతై ధూపైర్దీపైర్నైవేద్యసంయుతైః, నానావిధో
 పచారైశ్చపూజయిత్వా యథ విధి ౫౧ ప్రదక్షిణప్రణామాం
 శ్చ పంచ పంచ క్రమేణతు, రాత్రౌజాగరణం కుర్యాత్పురాణ
 వతనాదిభిః ౫౨. తతః ప్రభాతవేళాయాం నద్యాం స్నాత్వా
 సమాహితః, గృహమాగత్య మేధావీ పునః పూజాం సమాచ
 రేత్. ౫౩. ఏవంకృత్వా విధిజ్ఞాయ ఆచార్యాయ కుటుంబినే,
 సుశీలాయ సుశాంతాయ ప్రతిమాదానమాచరేత్. ౫౪.
 సువాసినిద్వయం పంచదశ బ్రాహ్మణసత్తమాక, కృత్వా
 తుష్టాక. భోజనాద్యైర్వస్తాద్యైశ్చ విశేషతః. ౫౫. బ్రాహ్మ
 ణాన్భోజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజిత బంధుభిః, ఏవం శక్త్య
 నుసారేణ విత్తశాత్యం న కారయేత్. ౫౬ నోద్భాషయేద్వ్య
 తం యాతు పునఃకీటా భవిష్యతి, ఏవమాచరితం యైస్తుసర్వా
 భీష్టప్రదం వ్రతమ్. ౫౭. తేషాం భుక్తిశ్చముక్తిశ్చ భవత్యత్ర
 న సంశయః, ఇత్యుక్త్వా-థ మహాలక్ష్మీ రంతర్ధానం యయా
 తదా. ౫౮. ఏవం క్రమేణ సా కన్యా కృత్వా వ్రత మనుత్త
 మం, ఇహ భుక్త్వాధికసుఖ మస్తే స్వర్గం జగముపి. ౫౯.
 యే వత స్తీరమాఖ్యానం శృణ్వన్తి శ్రద్ధయాన్వితాః, తే సర్వే
 పాపనిర్ముక్తా యాస్యన్తి పరమాం గతిమ్. ౬౦
 ఇతి భవిష్యోత్తరపురాణే మథనద్వాదశీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

కథాప్రారంభము.

సూతపౌరాణికుండు శౌనకాదిమహర్షులం జూచి మీ
 కొక్క వ్రతంబు చెప్పెద వినుండని యిట్లనెను. తొల్లి యొక
 పుడు శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామతోడ వనవిహారంబు సల్పు
 టకై బృందావనంబునకు వేంచేసియుండఁగా, అట్టి యెడ
 నారదుండు శ్రీకృష్ణమూర్తిదర్శనము చేయుటకై యచ్చటికి
 వచ్చెను. అప్పుడు కృష్ణుడు నారదమహాముని నర్హ్యపాద్యాది
 సత్క్రియలచే గారవిచి; తగిన వీతమునందుఁ గూర్చుండఁజేసి,
 “మునీంద్ర! మీరు త్రిలోకసంచారులు. సకలధర్మముల
 నెఱిగినవారు. లోకంబునకు హితంబుచేయువారలు. కావున
 మీరొక్కవ్రతోత్తమంబు నా కెఱిగింప వేఁడెదను” అని
 యడుగఁగా, నారదుఁ డిట్లనియె. ఓయశోదానందనా, నే
 నిప్పుడు బ్రహ్మలోకంబునుండి వచ్చుచున్నాను. బ్రహ్మదేవుడు
 సరస్వతీదేవి కానతిచ్చిన యొక వ్రతంబు నీ కెఱిగించెద నాల
 కింపుము. ఆవ్రతంబు వ్రతంబులలో నుత్తమంబు; ఆవ్రతం
 బాచరించువారికి పుత్రపౌత్రాదులును, సకలసంపదలును గలు
 గును. ఆవ్రతంబును జేయవలసినవిధానంబుచెప్పెద నాలకిం
 పుము. ఆశ్వయుజ శుక్లపక్షకాదశినాఁ డుపవాసంబొనర్చి,
 తులసికోటముందుగా నైదుపద్మములు ముగ్గులువెట్టి, యైదు
 దీపములు వెలిగించి, యచ్చట తులసిదేవిని మహావిష్ణుసమేత
 ముగా నారాధించి, గంధపుష్పాక్షతలతోఁ బూజించి, యైదు
 విధములయిన భక్త్యుఫలాదులను నివేదనచేసి, యైదుతాంబూ
 లములిచ్చి, యిది ప్రదక్షిణములను, అయిదుగవస్కారంబు
 లను జేయవలయును. ఇట్లు, ఆశ్వయుజశుద్ధవకాదశి మొదలు

కార్తికశుద్ధవకాదశివఱకుఁ బూజచేయుచుండి, ఆ యేకాదశి
నాఁడు ఉపవాసముచేసి, మొదటఁ బూజచేసినట్లే కల్పోక్త
నియమముతో, తులసీదేవీపూజను విష్ణుమూర్తిపూజను
గావించి, చాఁచమొదలైనవి వఱచుకొనక నేలమీఁగఁ బరుండి,
రాత్రి జాగరణము చేయవలయును. మఱునాఁడు ద్వాదశినాఁ
డుదయంబున లేచి, స్నాన మాచరించి, శుభ్రనస్త్రముల ధరించి,
యాభరణాలంకృతులై, యొకమానెఁడు బియ్యపుఁబిండితో
మూఁడుపిప్పకములు (పిండిముద్దలు) చేసి, యొకటి తులసీదేవికి
నివేదనచేసి, మఱియొకటి బ్రాహ్మణునికి వాయనమొసఁగి, మఱి
యొక్కటి రోటిలోనుంచి, పాలుపోసి చెఱకుగడలతో దంచ
వలెను. అట్లు దంచునప్పుడు పాలచుక్కలెన్ని తనదేహమునఁ
బడుచున్నవో, యన్ని వేలయేండ్లు స్వర్గలోకంబునఁ బూజింపఁ
బడుచున్నాఁడు. అని నారదుండు చెప్పఁగా, శ్రీకృష్ణుఁడు
మునీంద్ర! ఆవ్రతంబు నెవ్వరాచరించిరి? ఆవ్రతంబు చేయు
టచే వారికెట్టిఫలంబుగలిగెను? ఆతిమ్మనియడుగఁగా నారదుఁ
డిట్లనియె. ఓ మహాప్రభూ! పూర్వము దేవదత్తుఁ డనుపేరు
గల యొక బ్రాహ్మణుం డుండెను. అతఁడు బ్రహ్మతేజస్సుగల
వాఁడు. వేదవేదాంగములు జరివి వానియర్థము నెఱింగిన
వాఁడు. ఆబ్రాహ్మణుఁడు సంతతిలేమిచే “నేను సంతతిహీనుఁ
డయియున్నాను. కావున జగన్నాథుండగు విష్ణుమూర్తినిభజిం
చెదను” అని మనసునఁ దలపోసి, సామాన్యజనులచేఁ జేయ
నలవికాని తపంబొనరించెను. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి యతని తప
స్సునకు మెచ్చి, ముసలిబ్రాహ్మణరూపముతో నాదేవదత్తుని
ముందఱ నిలిచి, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! యేల యిట్టియుగ
తపంబు నేయుచున్నా”వని అడుగఁగా, ఆబ్రాహ్మణోత్తముఁడు

వెంటనే విష్ణుమూర్తికి వందనముచేసి, “ఓదేవదేవా! ఓజగ
న్నాథా!! ఓపురుషోత్తమా!!! నన్నుగావవే. తమపాదార
విందముల దర్శనముచే నాజన్మము పావనంబయ్యె. ఇత నా
మనోరథంబు సిద్ధింపఁగలదని నేను సమ్మేద”నని యనేకవిధంబుల
విష్ణుమూర్తిం బొగడఁగా, అంత విష్ణుమూర్తి తన్న నేకవిధం
బుల నుతించుచున్న యా బ్రాహ్మణోత్తముం జూచి, “ఓవిప్రా
త్తమా! నీకేమిచరంబు గావలయు వేడు” మనిన నాద్విజ
శ్రేష్ఠుండు “దేవదేవా! నాకు సంతతిలేదు. ‘అపుత్రస్య గతి
ర్నాస్తి’ యని ధర్మశాస్త్రము లుద్ఘోషించుచుండుఁ గావున,
నాకట్టి హీనగతిలేకుండునట్లు, పుత్రుండు గలుగునట్లు వరం”
బిచ్చని యడిగెను.

అంతట శ్రీమన్నారాయణుండు బ్రాహ్మణునిం జూచి,
“విధి యెవ్వరికిని దప్పింప వీలుగాదు. నీకు ఆయుస్సులేని కొమ
రుండు గలుగవలయునా? లేక బాల్యముననే వైధవ్యమును
జెందు కొమరిత గావలయునా” యని యడిగెను. అందుల
కా బ్రాహ్మణుడు, “కేశవా! నేను నాయుంటికేగి, ఈవిషయంబు
నాభార్యకుఁ దెలియఁజెప్పి యావల విన్నవించెద” నని చెప్పి,
తనయింటికి వెళ్లి యీసంగతి భార్యతోఁ జెప్పఁగా, ఆవిప్రుని
యిల్లాలు “నాథా! ఆయుస్సు లేనిపుత్రునిఁ గోరుటకంటె విధవ
యగుకూఁతునుగోరుటయే మేలు! మనముండట నేడ్డు మొద్దుగా
నైనఁ బడియుండును గదా!” అని చెప్పఁగా, బ్రాహ్మణుండు తన
పత్నియొక్క యభిమతంబు గనుఁగొని, మరల దేవదేవుడయిన
జగన్నాథునికడకేతెంచి విధవయయినను, కూతునే యిచ్చని
వేడెను. విష్ణుమూర్తియు నట్లే యగుఁగాక యని యా బ్రాహ్మ
ణుని కనుగ్రహించి, యంతర్ధానమయ్యెను. ఆ బ్రాహ్మణునికి

దర్వాతఃగొంతకాలమునకుఁ గుమాత్రైగలిగెను ఆకన్యక సర్వ శుభలక్షణములతోఁగూడినదై, యారోగ్యవంతురాలై, శుక్ల పక్షచంద్రునివగిది దినదినప్రవృద్ధురాలై యుండెను. ఆమెకు వయసురాఁగా, నామె రూపలావణ్యాతిశయంబుచే మదనుని రాణియగు రతీదేవింబోలియుండెను. అట్టిసౌందర్యరాశియను దగునాకన్యకు వివాహయోగ్యస్థాయంబు రాఁగానే యా బ్రాహ్మణుఁ డామెకు వివాహంబు గావించెను. అట్టియాబ్రాహ్మణునిపుత్రిక లావణ్యవతియయ్యు, పూర్వజన్తకృత దుష్కృత కర్తమువలన విధవ యాయెను. ఆసిల్లయొక్క తల్లిదండ్రులు మనోదుఃఖముచే శీఘ్రకాలముననే పరలోకంబు చెందిరి. తర్వాత, ఆవిధవయే యాయుంటికిఁ బెద్దయై, యన్నిధర్మములను వదలిపెట్టి, తనయింటి కేయలిధి వచ్చి యేది యాచించినను, “లేదునారాయణ, లేదునారాయణ” అనిచెప్పుచుఁ గఠినచిత్తురాలై, వచ్చినవారిందఱను బొమ్మనుటయేకాని, యొక్కరికైన నుచిడికెడు బియ్యమైనను బెట్టియెఱుంగదు. అట్లుండఁగా, విష్ణుమూర్తి నారాయణ నారాయణ యని తననామము నుచ్చరించు చుండునందులకై, మనంబున సంతసించి, బ్రాహ్మణవేషముతో నావిధవయింటికి వచ్చి యుపాదానమడుగఁగా, ఆమె యందఱకునుజెప్పినట్లే ‘లేదు నారాయణ’ అని యుత్తరమిచ్చెను. ఆపలుకులు విని విష్ణుమూర్తి మరల నావిధవతో ‘ఎందులకమ్మా! యీలాగుఇంటికివచ్చినవారి నెల్ల నవమానించెదవు’ అనఁగానే ఆవిధవ కోపముచేగన్నులెఱ్ఱుజేసి, తానిల్లలుకుచు ఆల్కుచుఁ దనచేతనున్న వేడనీటితోనిండియున్న యలుకుచుట్ట నాబ్రాహ్మణునియొడిలో వేసెను. తర్వాత నాబ్రాహ్మణరూపి యగువిష్ణువు వెలుపలికివచ్చి యాఅలుకుచుట్టను విదిలించిచూడఁగా దాని

యందొకకందిగింజ యొక్కటి గాన్పించెను. శ్రీమహావిష్ణువు ఆ కందిగింజను మొలవవేయఁగా, అది మొలకయై త్తి చెట్టుగాఁ బెరిగియుండెను. తర్వాత, ఆవిధవ గొంతకాలమునకు మృతయై చీడపురుగు పుట్టి యాకందిచెట్టునందలియాకులం దినుచుండెను.

తర్వాతఁ గొంతకాలమునకు మహావిష్ణువు ఆవిధవ చీడ పురుగు కంది చెట్టునందలియాకులం దినుచుండుటను జ్ఞప్తిదెచ్చు కొన్నవాడై, తనదేవేరింజూచి, ప్రియా! నారాయణయను చుండు నామెకడకుం బోదమని లక్ష్మీసమేతుడై వచ్చి యాకంది చెట్టున కీటకరూపమున నున్న యావిధవంజూచి, నేమముతో నున్నావా? యని యడుగఁగా, జగదీశ్వరా! తమకుఁదెలియని దేమియున్నది? నేనిచ్చట నీరీతినున్నానని చెప్పఁగా, లక్ష్మీదేవి నాథునిఁగాంచి, 'దేవదేవా! యేల యీవనితకుఁ జీడపురుగు జన్మమెత్తవలసివచ్చెను?' అని యడుగఁగా, లక్ష్మీదేవికి విష్ణు మూర్తి పూర్వజన్మవృత్తాంతము వినిపించెను. అట్లయిన నామె కెన్నఁడు జన్మమోక్షముగలుగుననీ మఱల లక్ష్మీ విష్ణుమూర్తి నడుగఁగా, "ఓదేవీ! నీవు కార్తీకశుద్ధ ద్వాదశినాఁడాచరించిన మథన (చిలుకు) ద్వాదశీవ్రతఫలంబిప్పు. చెఱుకుపాల బొట్టుపడుటవలని ఫలముచేతనే దీనికిముక్తిగలుగుననిచెప్పెను. వెంటనే లక్ష్మీయు నల్లె యామెకు మథనద్వాదశీఫలంబు నొసంగెను. ఆఫలప్రభావముచే నామె కీటకజన్మము విడిచి, స్త్రీ జన్మముధరియించెను. వెంటనే యాస్త్రీలక్ష్మీదేవితోడఁ దనముందట నిలుచున్న విష్ణుమూర్తిం గాంచి, వారిరువురకుఁ బ్రదక్షిణ సమస్కారములు గావించి, లక్ష్మీదేవింజూచి, "యోజగజ్జననీ, మీపాదదర్శనముచే నానోములెల్ల ఫలించినవి. నాజన్మము పావనంబయ్యెను. ఈవ్రతంబు నాకుపదేశించుము. నేనాచరించె

దను" అని యడుగఁగా, మహాలక్ష్మి యిట్లనియె. కాత్తికశుక్ల
 పక్షైకాదశినాఁడుపవాసముచేసి, తులసికోటముందఱి పంచె
 వన్నె మ్రుగ్గులతో నైదుపద్మములు రంగవల్లులుదీర్చితులసీదేవిని,
 శ్రీమహావిష్ణువును పోడశోపచారపూజలఁ బూజించి, రాత్రి
 జాగరణముచేసి, పురాణము మొదలగు పానిచేఁ గాలంబు
 పుచ్చి, మఱునాఁడువేకువ స్నానమాచరించి మడుఁగుబట్టగట్టి,
 మరలఁదులసీదేవికిని, విష్ణుమూర్తికిని పూజఁగావించి, మాఁడు
 పిండిముద్దలుచేసి, యొక్కటి తులసికి నివేదనచేసి మఱొక్కటి
 బ్రాహ్మణునకు వాయన మిచ్చి, మిగిలినయొక్కటి రోటిలో వేసి
 పాలుపోసి చెఱకుగడలతోఁ బెక్కండ్రుముతైదువలతోఁ
 గూడ పాటలుపాడుచు దంచవలెను. అట్లు దంచిన తర్వాత,
 బ్రాహ్మణులకును సుమంగలులకు దక్షిణతాంబూలములు మొద
 లగువాని నొసఁగి, పక్షసోపేతమయినభోజనంబుబెట్టి పిదపఁ
 దానును భుజింపవలెను. ఇట్లయిదువత్సరములుచేయుచు నోము
 మొదలుపెట్టునప్పుడుగాని, మధ్యఁగాని కడపటఁగాని యుద్యా
 పనము గావింపవలెను. వారివారిశక్తిఁగొలది లక్ష్మీనారాయ
 ãలప్రతిమలనుగావించి, యింటఁ బరిశుద్ధమగు నొకస్థలమునఁ
 బంచవర్ణపుమ్రుగ్గులువెట్టి, అందయిదుమానికల బియ్యముపోసి,
 యందాలక్ష్మీనారాయణప్రతిమలనునిచి, ప్రాణప్రతిష్ఠనుగావించి
 యైదేసి నమస్కారములు గావింపవలెను. అట్లు పూజించి యా
 రాత్రి పురాణవతనాదులచేఁ గాలముగడపి, మఱునాఁడుదయ
 మున నదియందు స్నానముచేసి, యింటికివచ్చి పునఃపూజయొన
 రించి, శమదమాది సంపదగల సదాచారసంపన్నుఁడైన కుటుంబి
 యైన తనపురోహితునకుఁ బ్రతిమాదానము చేయవలెను.
 తర్వాతఇరువురు ముత్తయిదువులకును, పద్మనైదుగురు బ్రాహ్మ

ణోత్తములకును పడ్రసోవేతంబయిన భోజనంబులు పెట్టి
వారిని వస్త్రభూషణ తాంబూలాదుల సంతోషపఱచి,
తర్వాత బ్రాహ్మణసమారాధన మొనరించి, తానును దన
బంధుజనులతోడ భుజింపవలయును. ఈవ్రతంబునకుఁ దన
శక్తి వంచననేయక యుద్వాపనంబు చేయవలెను. వ్రతో
ద్వాపనముచేయని యెడలఁ బురుగులై పుట్టుచున్నారు.
విధిప్రకార మీవ్రతంబుచేయువా రిహపరంబులందు సకల
సౌఖ్యములందుదరని లక్ష్మీదేవి వ్రతవిధానంబుఁ జెప్పి యంత
ర్థానంబుఁ నొందెను. తర్వాత, ఆపనితయు మథనద్వాదశీ
వ్రతం బొనర్చి యిహలోకంబున సకలసౌఖ్యముల ననుభ
వించి, పిదప విష్ణుసాయుజ్యము నొందెను. ఎవ రీవ్రతకథను
జదువుచున్నారో, లేక వినుచున్నారో, వారు సకలపాపముల
నుండి తొలఁగినవారై యుత్తమలోకములను బొందుదురు.

ఇది మథనద్వాదశీవ్రతకథ
సంపూర్ణము.

అమావాస్యసోమవత్సరము.

ఆచమ్య దేశకాలా సంకీర్త్య. శుభశోభనే... ఏవంగుణ
 విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ అహం సమస్తజన్మసు
 సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం ఇహజన్మజన్మాంతరే చ సకలపాపక్షయ
 ర్థం పుత్రపౌత్రాద్యభివృద్ధ్యా సంతతిచిరజీవిత్యపరమసౌభాగ్య
 కామాఅస్యాంసోమత్యామమాయాం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకాశ్వ
 త్వవృక్షే యథామిళితోపచారైః లక్ష్మీనారాయణపూజాం కరి
 ష్యే. తదాదౌ నిర్విఘ్న కౌమా గణపతిపూజాం కలశపూజాంచ
 కరిష్యే. ఇతిసంకల్ప్య. ఆదౌ కలశపూజాం కృత్వా గణపతి
 పూజాంకృత్వా. పీఠపూజాం ద్వారపూజాం చకృత్వా. అశ్వత్థ
 మూలే ఉదకసేచనం కృత్వా.

“అతోదేవాఅవస్తునఃయతో విష్ణుర్విచక్రమే, పృథి
 వ్యా స్సప్తధామభిః”—

ఇతి మన్తేణ అశ్వత్థమూలేవిష్ణుం ధ్యాత్వా స్మృప్త్యా
 పూజయేత్.

“అశ్వత్థే వో నిషదనం పర్ణే వోవసతిః కృతా, గోభాయ
 ఇత్కిలాసథయత్సనవధపూరుషమ్.”

ఇతి మన్తేణ “మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో
 విష్ణురూపిణే, ఆగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరూపాయతే నమః.”

ఇతి పురాణ మన్తేణ అశ్వత్థస్య షోడశోపచారా
 కుర్యాత్.

ఇంద్రాదిసురసంసేవ్య యోగనిద్రాపరాయణ, లక్ష్మ్య
 సహ సురశ్రేష్ఠ సుస్థిరో భవ సర్వదా. దేవదేవ మహాప్రజ్ఞ
 లోకేశ సురపూజిత, యావత్పూజాం సమాప్యేహం తా
 వత్త్వం సుస్థిరో భవ.

సర్వవ్యాపక విశ్వేశ కృపయా దీనవత్సల, మయోపపా
 చితాం పూజాం గృహాణేమాం హి మాధవ. (శరణం మే జగ
 న్నాథ శరణం భక్తవత్సల, వరదో భవ హేనాథ కరుణాకర
 శాశ్వత) మూలాని బ్రహ్మణో యస్య ఋగ్వేదోఽంగాని
 పల్లవాః, ఫలాని యజ్ఞశాఖాశ్చ నారాయణ దయాం కురు. (ఓం
 నమో వాసుదేవాయ సత్యానన్దచిదాత్మనే, రత్నసింహాసనం
 తుభ్యం దాస్యామి స్వీకుగు ప్రభో.) సూర్యకోటిప్రభానాథ
 సర్వవ్యాపి రమావతే, ఆసనం కల్పితం భక్త్యా గృహాణ పురు
 షోత్తమ. ఆసనమ్. నారాయణ జగద్వ్యాపి జగదానంద
 కారక, విష్ణుక్రాంతాది సంయుక్తం గృహ్లాపాద్యం మయార్పి
 తం, (గజవావాన సర్వజ్ఞసర్వలక్షణసంయుత, పాద్యం గృహాణ
 మద్దత్తం శ్రియా సవా సురోత్తమ) పాద్యమ్. ఫలగర్భాక్ష
 తైర్ముక్తం పుష్పపూగసమన్వితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భ
 గవన్ విష్ణో స్వఫలప్రద. (పరిత్రాణపరానన్ద పద్మపత్రేక్షణ
 ప్రభో, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం కృష్ణ విష్ణో జనార్దన.)
 అర్ఘ్యమ్. కర్పూరై లాలవణ్యాదిశీతలం సలిలం విభో, రమార
 మణ దేవేశాచమనం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఆచమనీయం. నమో
 నిత్యాయశుద్ధాయ యోగధ్యానపరాయణ, మధుసర్కం గృహా
 ణేదం సర్వలోకైకనాయక. మధుసర్కమ్. షణ్మామృతం మ
 యానీతం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాదిసమాయుక్తం
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సంస్నాపనం కరిష్యామి లక్ష్మీ
 నారాయణప్రభో, స్నానేనానేన దేవేశ మమ పాపం వ్యపాహ
 తు. పంచామృతస్నానమ్. గంగా కృష్ణా గౌతమీ చ కావేరి
 చ శతమ్రదా, తాభ్య అనీతముదకం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్య

తామ్. గంగోదకం సమానీతం సువర్ణ కలశస్థితం, స్నాపనార్థం
మయా నీతం గృహాణ పరమేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. (గం
ధాదిపూర్వపూజాం సమాప్య అభిషేకం కుర్యాత్.) తతః. పీ
తవాస స్త్వయివిభో మయాన్యత్సముదాహృతం, వాసః ప్రీ
త్యా గృహాణేదం పుగఃపోత్రమ కేశవ. దేవదేవ జగన్నాథ
నమః శ్రీవత్సధారిణే, వస్త్రయుగ్మం ప్రదాస్యామి సంగృహాణ
జనార్దన. వస్త్రయుగ్మమ్. ఉపవీతం సోత్తరీయం మయా ధ
త్తం సుశోభనం, విశ్వమూర్తే గృహాణేదం నారాయణ జగ
త్పతే. (లక్ష్మీకాయ నమస్తేఽస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్,
బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం గృహాణ ప్రార్థితో మయా
యజ్ఞోపవీతమ్. అశ్వత్థహస్తభుగ్వాస గోవిన్దస్య సదాశ్రయ,
అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు తే. అలం
కారాన్ సూత్ర వేష్టనమ్. మలయాచలసంభూతం ఘనసారం
మనోహరం. విలేపనం సురశ్రేష్ఠ చందనం ప్రతిగృహ్యతామ్.
కర్పూరాగురుకస్తూరీ కుంకుమోన్నిశ్చ చందనం, తుభ్యం దా
స్యామి దేవేశ సంగృహాణ నమోఽస్తుతే.) గంధాన్. తండులా
నార్ద్రకాన్ స్వచ్ఛాన్ మహాప్రీహిసముద్భవాన్, అక్షతా
నర్పయే తుభ్యం గృహాణ పరమేశ్వర. అక్షతాన్, తులసీజాతి
కమలమల్లికాచంపకానిచ, పుష్పాణి హర గోవిన్ద గృహాణ
పరమేశ్వర. (మాల్యాని చ సుగంధీని మాలత్యాదీనిచ ప్రభో,
మయాఽహృతాని పూజార్థం గృహాణ కమలాదిష. నానావిధ
పుష్పాణి

అథాంగపూజా.

“పూజయామి” అని కడఁపటఁ జేర్చుకొనవలెను.

నారాయణాయ నమః పాదౌ
 కేశవాయ నమః గుర్భౌ
 హరయే నమః జ్ఞజ్ఞే
 సంకర్షణాయ నమః ఊరూ
 వరాహాయ నమః కటిం
 పద్మనాభాయ నమః నాభిం
 దామోదరాయ నమః ఉదరం
 కాలాత్మనే నమః స్తనౌ
 రామాయ నమః స్కంధౌ

వైకుంఠాయ నమః కంఠం
 అనిరుద్ధాయ నమః బాహూ
 సరమేశ్వరాయ నమః హస్తౌ
 దేవాది దేవాయ నమః ముఖం
 పుష్కరనేత్రాయ నమః నేత్రే
 నానుదేవాయ నమః శ్రోత్రే
 సర్వవ్యాపినే నమః శిరః
 సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్య
 క్షానిపూజయామి.

అథ నామావళిః.

ఓం పరమాత్మనే నమః
 పరమేశ్వరాయ
 పరబ్రహ్మణే
 విరిఞ్చయే
 శివాయ
 రుద్రాయ
 నారాయణాయ
 పరస్మతయే
 శృంగారాయ
 నేదాత్మనే
 ప్రకృతయే
 దేవాత్మనే

ప్రమాత్మాత్మనే నమః
 ఊర్ధ్వమూలాయ
 శబ్దఃపర్ణాయ
 అవ్యయాయ
 పాఃఘ్నయ
 జ్ఞానసృజయ
 ఘాతవాసాయ
 పుణ్యాయ
 శివాకారాయ
 మహామూలాయ
 ఋషిసేవితాయ
 తపఃఫలాయ

అగ్నిగర్భాయ నమః
 అరణయే
 సమిదాకరాయ
 సూర్యాశ్వజాయ
 విభూతయే
 శమీపతయే
 అశ్వత్థాయ
 కేశవాయ
 హరయే
 సంకర్షణాయ
 వరాహాయ
 ఇంద్రనాభాయ

దామోదరాయ నమః
 కాలాత్మనే
 నైకుంతనాథాయ
 అనిరుద్ధాయ
 పరమేశ్వరాయ
 దేవాదిదేవాయ
 పుష్కరనేత్రాయ
 వాసుదేవాయ
 సర్వవ్యాపినే
 సర్వేశ్వరాయ
 అశ్వత్థనారాయణస్వామి నే
 నమః

నానావిధపరిమళపత్రపుష్పాణి సమర్పయామి.

గుగ్గులం ఘృతసంయుక్తం నానాగంధైః సుసంయుతం, ధూపం గృహాణ కృపయా సుప్రీతో వరదోభవ. ధూపమ్ అజ్ఞానదమనాయేతి జ్ఞానబుద్ధి ప్రదోభవ, వహ్నినా యోజితం దీపం గృహాణ పరయా ముదా. దీపమ్. దివ్యాన్నం పక్షసోపేతం నానాభక్ష్యైశ్చ సంయుతం, మయా ప్రదత్తం నైవేద్యం సంగృహాణ శ్రియా సహ. భక్ష్యం భోజ్యం లేహ్యపేయేచోష్యం ఖాద్యం మయాహృతం; ప్రీతయే పరమేశస్య దత్తంమే స్వీకురు ప్రభో. నైవేద్యమ్. ప్రాణాయ స్వాహా అపానాయ స్వాహా వ్యానాయ స్వాహా ఉదానాయ స్వాహా సమానాయ స్వాహా. గంగోదకం సమానీతం పానార్థం పరమం శివం, హృషీకేశ నమస్తుభ్యం గృహాణ పరయా ముదా. మధ్యేమధ్యేపా

నీయమ్ ఉత్తరాపోశనం హస్తప్రతూళనం, ముఖప్రతూళనం
చ కరోద్వర్తనార్థే చందనమ్. ఇదం ఫలమితి ఫలాని. పూగీఫల
మితితాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భేతిదక్షిణామ్ త్వద్భాసా భాస
తే లోకః కోటిసూర్యసమప్రభ, నీరాజయిష్యే త్వాం విష్ణో
శృపాం కురు మయి ప్రభో, హిరణ్యపాత్రం మధోరితిమంత్రే
ణ చ నీరాజనమ్. శ్రీమతే సర్వభూతాత్మకా త్రాహి మాం
భవసాగరాత్, మధుసూదన దేవేశ గృహాణ కుసుమాంజలిమ్.
మంత్రపుష్పాంజలిమ్. మయా కాదేన మనసావాచా జన్మశతా
ర్జితం, పాపం ప్రశమయ శ్రీశ ప్రదక్షిణపదేపదే. ప్రదక్షిణ
త్రయం దేవ ప్రయత్నేన కృతం మయా, తేన పాపాని సర్వాణి
నాశయాశు మమాన్యయ. ప్రదక్షిణమ్. వ్యక్తాన్యక్తస్వరూ
పాయ సృష్టిస్థిత్యంతకారణే, ఆదిమథ్యాంతహీనాయ విష్ణురశ్మ
వసేనమః నమస్కరోమ్యహం భక్త్యా సర్వపాపహరాన్యయ, కు
రుమే సఫలం జన్మత్వత్పాదామ్భోజవద్దనాత్. నమస్కారాన్.
లక్షీశ సర్వలోకేశ సర్వవిపత్ప్రదోభవ, గృహాణార్ఘ్యం మ
యా దత్తం కృపయా పరయా ముదా. ప్రసన్నార్ఘ్యమ్. దేవ
దేవ జగన్నాథ సృష్టిసంహార కారక, శరణం త్వాం ప్రవన్నోఽ
స్మి త్రాహి మాం పురుషోత్తమ. నిమగ్నోఽస్మి మహాభూరే
సంసారే దుఃఖసాగరే, మాముద్ధర హృషీకేశ భోభో భవభ
యాపహ. ప్రార్థనా. అమాసోమపూజా. అమాయై చ నమస్తు
భ్యం. సోమాయ చ నమోస్తుతే, ఉభయోః సంగమే విష్ణుపూ
జాఫలమవాప్నుయాత్. అమాయై సోమాయచ నమః సర్వో
పచారార్థే గంధాక్షతపుష్పధూపదీపనై వేద్యాదీని సమర్ప
యామి. అనేన మంత్రేణ షోడశోపచారైః పంచోపచారైర్వా

పూజయేత్. ఇత్యమసోమపూజా. యస్యస్మత్పాత్యచ...పూ
జయా లక్ష్మీనారాయణౌ సుప్రీయేతామ్. అద్యపూర్వోక్త ఏ
వంగుణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ కల్పోక్త ఫలసిద్ధ్యర్థం
అశ్వత్థమూలేఽముకద్రవ్యేణ అష్టోత్తరశతప్రదక్షిణాఖ్యం కర్మ
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య. మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మ
ధ్యతో విష్ణురూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ పృథ్వీరాజాయతే
నమః ఇతిప్రతిప్రదక్షిణముచ్చరణ ఉక్తద్రవ్యం ప్రతిప్రదక్షిణం
పృథ్వీస్యాగ్రేష్ఠాప్య ఏవమష్టోత్తర ప్రదక్షిణాని కార్యాణి. తద్వ
స్యం బ్రాహ్మణాయ దద్యాత్. వాయనమంత్రః. అశ్వత్థః ప్రతి
గృహ్లాతు అశ్వత్థో వై దదాతి చ. అశ్వత్థః. తారణోభాభ్యాం
అశ్వత్థాయ నమోనమః అస్మై బ్రాహ్మణాయ శ్రీ లక్ష్మీనారా
యణస్వరూపాయ ఇదం ద్రవ్యం అశ్వత్థనారాయణప్రీతిం
కామయమానస్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. దేవస్య...
గృహ్లామి. ఇతి పూజావిధిః

అథ కథా.

శరతల్పగతం భీష్మముచగమ్య యుధిష్ఠిరః, కృతప్రణా
మో ధర్మాత్మా హితం వచనమబ్రవీత్. ౧. యుధిష్ఠిరః.
హతేషు కురుముఖ్యేషు భీమసేనేన కోపినా, తథాఽచరేషు
భూతేషు హతేషు యుధి జిహ్నునా. ౨ దుర్యోధనకుమస్త్రేణ
జాతోఽస్తాకం కులక్షయః, న సన్తి భువి భూపాలా బాలవృ
ద్ధాతురాస్యతే. ౩. అవశిష్టా వయం పంచ వంశే భారతసంజ్ఞకే
ఏకాతపత్రమపిచ రాజ్యం మహ్యం న రోచతే. ౪. జివిన్
ఽపి జిగుప్సా స్యాన్తృతేనసుగతిః క్వచిత్, దష్టాస్య స స్త్రో
విచ్ఛేదం సంతాపోహృదయేఽనిశమ్. ౫. అశ్వత్థామాస్త్ర

నిర్ధగస్తూత్ర రాగర్భసంభవః. అతో మే ద్విగుణం దుఃఖం
 సిద్ధివిచ్ఛేదదర్శనాత్. ౬. కింకరోమి క్వ గచ్ఛామి పితామహ
 నదాధునా, యేన సంపద్యతే సద్య స్సంతతి శ్చిరజీవినీ. ౭.
 భీష్మః శృణు రాజన్ ప్రవక్ష్యామి వ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
 యస్యానుష్ఠానమాత్రేణ సంతతిశ్చిరజీవినీ. ౮. అమావాస్య
 యదా పార్థ సోమవారయుతా భవేత్, తస్యామశ్వత్థ
 మాగత్య పూజయేచ్ఛ జనార్దనమ్. ౯. అష్టోత్తరశతం కుర్యా
 తస్మి స్పృతే ప్రదక్షిణాన్, తావత్సంత్యాన్యన్యపాదాయ
 రత్నథాతుఫలానిచ. వ్రతరాజమిదం రాజన్ విష్ణోః ప్రీతికరం
 శుభం, దుద్రాసిలయకర్తారః ప్రసీదన్తి తదాత్మకాః ౧౧ మూ
 ర్తిత్రయాత్మకోఽశ్వత్థః సర్వదేవమయస్తథా, పూజయాచేద
 వృక్షస్య సర్వేష్టాథా నవాపుయాత్. ౧౨ ఉత్తరాం కార
 య ప్రాజ్ఞ గరోభీ జీవితమాప్యతి, భవిష్యతి గుణైః పుత్ర
 స్త్రీషులోకేషు విశ్రుతః. శ్రుత్వా పితామహప్రోక్తం ప్రత్యువా
 చ యుధిష్ఠిరః యుధిష్ఠిరః తద్వ్రతం వ్రతరాజాఖ్యంవిస్తరేణ
 ప్రకాశయ, కేన ప్రకాశితం ముర్యే కేనేదం విహితంవిభో.
 భీష్మః అస్తియసర్వవిఖ్యాతా కాంచీసంజ్ఞా మహాపురీ రజతా
 చలసంకాశ సాధసంఘైర్విరాజితా, సువేషైర్నాగరజనైర్నారీ
 భిరుపసేవితా. బ్రహ్మక్షత్రియ విటూఢద్రైః స్వస్వకర్తృరతై
 ర్వృతా, దూపచాతుర్యయుక్తాభి ర్వేశ్యాభిః సమలంకృతా.
 ఆత్ర రాజా మహానేనో బభూవామితవిక్రమః, తస్మిన్ వసతి
 భూపాలే జనానస్తకరే శుభే. తస్య రాజ్యేఽవసద్విప్రః దేవ
 ప్వామీతి విశ్రుతః, తస్య స్త్రీ రూపసంపన్నా నామ్నా ధన
 వతీ శుభా. యథార్థనామధేయా సా లక్ష్మీరిష సువిగ్రహా,

తస్యాం సంజనయామాస సప్తపుత్రా గుణాన్వితా. ఏకాం
దుహితరం రమ్యాం నామ్నా గుణవతీం నృప, కృతదారాశ్చ
తే పుత్రా విహరన్తి యథాసుఖమ్. కన్యా కుమారికా చాసీ
దనురూపప్రియార్థినీ, అత్రాన్తరే ద్విజః కశ్చిద్భిక్షార్థం సము
పాగతః. దీప్యమానః స్వతేజోభి ర్హృత్తిమానివ పావకః, ద్వార
దేశముపాగత్యప్రయుయోజాశిషం తదా. దేవస్వామిస్సుషా
న్సప్త సముత్థాయ ససమ్భ్రమం, భిక్షాం ప్రత్యేకమానిన్యుద్ధ
దుప్తస్త్వై ద్విజన్తనే ఆవైధవ్యాశిషం ప్రాదాత్తాభ్యః సౌభా
గ్యసంపదః, తతో గుణవతీమూత్రా ప్రహితా సహ భిక్షయా.
విప్రాయ భిక్షాం ప్రదదౌ కృత్వా పాదాభివన్దనం, ఆశిషంచ
దదౌ విప్రః శుభే ధర్మవతీభవ. సావై లక్ష్యం గుణవతీశ్రుత్వా
గత్వా యయా గృహం, మాత్రేని వేదయామాస చాశిషం తేన
యోజితామ్. శ్రుత్వాధనవతీపుత్రీం కరేధృత్వాసమాయయా,
ప్రణతిం కారయామాస పునస్తస్త్వై ద్విజన్తనే, తదైవాశిషము
చ్చార్మ్య పునస్తా మభ్యనందయత్, శ్రుత్వాఽశిషం ధనవతీ
సచింతా ప్రత్యువాచ హ. ధనవతీ. ప్రసీద భగవత్ విప్ర
వచనం మేఽవధారయ, స్సుషాభ్యః ప్రణతాభ్యోమే త్వయా
దత్తావరాశిషః. అవైధవ్యక రాః పుత్రసుఖసౌభాగ్యదాయకాః,
సుతాయాం ప్రణతాయాం మే విపరీతం త్వయోదితం,
భద్రేధర్మవతీ భూయా ఇత్యుదీర్య పునః పునః, ఆశీః ప్రయా
త్తా విప్రన్తే కారణం వద సత్వరమ్. ధన్యాసి త్వం ధనవతిప్ర
ఖ్యాతచరితా భువి, యథాయోగ్యం ప్రయుక్తేయం మయాశీ
ర్థహితుస్తవ. ఇయం సప్తపదీమధ్యే వైధవ్యం సమవాప్స్యతి,
ధర్తాచరణమత్యర్థం కర్తవ్యమనయా శుభే. అతో మయా

శీర్షక్షేయంశుభే ధర్మవతీ భవ, శ్రుత్వా ధనవతీవాక్యం చింతా
కులితచేతనా. ఉవాచ వచనం దీనం ప్రణీత్యపునఃపునః ధనవతీ.
ఉపాయం వేత్సి విప్రేంద్ర వద శీఘ్రం దయాం కురు, అపాయం
వేత్సి చేద్విప్ర కిం కరోమి దయానిధే. ద్విజః. యదాఽఽగ
తాభవేత్సోమాగృహే వై తప సుష్ఠరి, తస్యాః పూజనమా
త్రేణ భవేద్వైధవ్యనాశనమ్ ధనవతీ, కా సా సోమా త్వ
యా ప్రోక్తా కా జాతిః కుత్ర సంస్థితః. యస్యాఽగమమాత్రేణ
భవేద్వైధవ్యభంజనం, ఏతద్వద మహాభాగ సకలం విస్తరస్వ
మే. ద్విజః. సోమా సా రజకీ జాత్యా స్థితిస్తస్యాశ్చ సిం
హశే, సా చేదాయాతి తే వేళ్ళ భవేద్వైధవ్యభంజనం,
ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణోఽన్యత్ర గతో భిక్షాప్రతీక్షయా, ధన
వత్కృపి పుత్రైభ్యః ప్రోవాచ వచనం తదా. ఇయం దుర్ల
భితా పుత్రాః స్వసా గుణవతీ శుభా, సోమాగమన
మాత్రేణ భవేద్వైధవ్యభంజనమ్. యస్యాస్తే భక్తిః పితరి
మాతుర్వచనగౌరవం, స ప్రయాతు సహస్వస్రా సోమాం
మానయితుం ధ్నుఃమ్. పుత్రా ఊచుః. జ్ఞాతం మాత స్తర
స్వాంతం పుత్రీ స్నేహవశం గతమ్. యాత దేశాంతరం పుత్రాః
ప్రఖ్యాపయసి దుర్గమం, అన్తరేదుస్తరస్సింధుః శతయోజన
విస్తరః, ఆశక్యం గమనం తత్ర నక్షమా గమనే వయమ్.
దేవస్వామ్యువాచ—అపుత్రస్సప్తభిః పుత్రైరహం యాస్యా
మిసింహశమ్. ఆనయిష్యామి తాం సోమాం పుత్రీవైధవ్యనాశి
నీమ్ ఏవం వాడిని సక్రోధే దేవస్వామిని తస్మిణం, శివస్వా
మీ కనిష్ఠస్తు పుత్రః ప్రోవాచ సమృతః. తాత మా వద
చైవం త్వం రోషావేశవశం గతః, మయి తిష్ఠతి కశ్చక్రోగన్తుం

ద్వీపం హి సింహళమ్. ఇత్యుక్త్వా సహసోఽథాయ ప్రణమ్య
 శిరసా ముదా, ప్రతస్థే సహితః స్వప్రా ద్వీపం సింహళసంజ్ఞ
 తమ్. స కిమచ్ఛిర్దివైర్గత్వా తీరం ప్రాప్ సరిత్పతేః, తద్దుంతమ
 మ్బుధిం తత్ర ప్రయత్నమకరోద్ద్విజః స దదర్శ సువిస్తీర్ణం
 స్యగ్రోధద్రుమమన్తికే, తతోఽటరే సుఖాసీనా గృధ్రరాజస్య
 బాలకాః. తత్పాదపతలే స్థిత్వా తాభ్యాం నీతం తు తద్దినం,
 శాబకానాం కృతే గృధ్రో గృహీత్వా శిశుభోజసమ్ ప్రాదా
 న్న శాబకా గృధ్రాదోఽభజనం జగృహు ర్భృశం, పప్రచ్ఛ
 బాలకాః గృధ్రశ్చింతాకులితమానసాన్. గృధ్రః ఉవాచ—
 కథం న భుజ్యతే పుత్రా భవన్తః తుధితా అప, ఆనీతంకోష
 లం మాంసం భవద్యోగ్యమిదం మయా. ఏతద్వృక్షతలే తాత
 మానవావత్ర తిష్ఠతః, అభుజ్యతో స్తయోరద్యకథంభుంజాప
 హేషయమ్. ఏతచ్ఛ్చుత్వా తు గృధ్రస్తు కపటాహృష్టచేతనః
 తయోరన్తికమాగత్య వచనం సమభాషత. గృధ్రః—కాతస్త
 యువయోఃకామో వక్తవ్యోఽత్ర మమద్విజ, క్రియతేసర్వథా
 విప్ర భోజనం కర్తుమర్హసి. ద్విజఉవాచ—సింహళం గస్తుక
 మోఽహంజలధేఃపారమద్యవై, సోమానయనమిచ్ఛామిస్వస
 వైధవ్యనాశనమ్. గృధ్రః. త్వమహంపారయిష్యామిజలధేఃప్ర
 తరేపహి, సోమాగృహమపి బ్రహ్మక దర్శయిష్యామిసింహళే
 తతో రాత్ర్యాంవ్యతితాయాముదితే చ దివాకరే. పారముత్తా
 తాతా తు గృధ్రరాజేన వేగినా, సింహళద్వీపమాగత్య స్థిత
 సోమాగృహాన్తికే. తతః ప్రత్యాషనమయే సంప్రజ్యాజ్ఞః
 మణ్డలం, లేపనం చక్రతు స్తస్యా దివనేదివనే శుభమ్. ఏవ
 విదధతో స్తత్ర పూర్ణస్సంవత్సరో గతః, స్నుషాః పుత్రాః

సమావళాయ సోమా పప్రచ్చ విస్తితా. మాంజనం లేప
 నం కోఽత్ర కరోతి మమ కథ్యత, ఏకతైవాథ జగదుస్సర్వాః
 కృత్యమిదం హి నః. తతః కదాచిద్రజకీ నిభృతా సంస్థితానిశి,
 దదర్శ బ్రాహ్మణీం కన్యాం మాంజనుస్తీం గృహాజ్ఞామ్.
 లింపన్తమజ్జుణం ప్రాప్తం భ్రాతరం చ శుచివ్రతం, సోమా
 పప్రచ్చ తా గత్వా కాయవాం కథ్యశాం మమ. ఊచతుస్తా
 తదా సోమా మావాం బ్రాహ్మణపుత్రకౌ. సోమోవాచ—
 దధాన్తి! బత! నష్టాన్తి!! బ్రాహ్మణౌ గృహ మాంజకౌ. కాం
 గతిం బత యాస్యామి పాపాచస్తాదసంశయం, పాపజాతి
 రహం ఖ్యాతా రజకీ సర్వథా ద్విజ. కథం త్వం బ్రాహ్మణో
 భూత్వా విరుద్ధం మే చికిర్షసే, శివస్వామ్యువాచ—ఏషా
 గుణవతీ నామ్నీ స్వసా మమ సుమధ్యమా. అస్యాః సప్తపదీ
 మధ్యే వైధవ్యం సంప్రసత్స్యతే, తవ సాన్నిధ్యమాత్రేణ
 భవేద్వైధవ్యభజ్జనమ్ అతో హేతోః సహ స్వస్రా పాపకర్త
 కరోమి తే సోమోవాచ—ఇతః పరం న కర్తవ్యసూయామి
 తవ శాసనాత్. ఇత్యుక్త్వా సా సమాగత్య స్నుషాభ్యఃప్రత్యు
 వాచ హ, యః కశ్చిన్నమ గేహేఽన్తిక్రమియతే మాసనః
 క్వచిత్. తతైవ రక్షణీయోఽసౌ యావదాగమ్యతే మయా,
 కస్యచిద్వచనాతోఽపినైవ దాహ్యాః కథంచన. తథేత్యుక్త్వా
 స్నుషాభి స్సా సోమా యాతా మహాంబుధిం, పారముత్తార
 యామాస క్షణేన ద్విజపుత్రకౌ. స్వయమాకాశమార్గేణ
 సోత్తతార మహార్ణవం, ప్రాప్తాః కాశ్చీపురీం సర్వే నిమేషా
 త్తప్రభావతః. సోమాం దృష్త్వా ధనవతీ హృష్టా పూజా
 మథాకరోత్, అత్రాన్తరే శివస్వామీ తదా దేశాన్తరాత్స్వ

సుః, సర్వశం వరమానేతుం జగమోజ్జయినీం ప్రతి, అని నాయ వరం తత్ర దేవశర్మసుతం సుధీః. బ్రాహ్మణం రుద్రశర్మాణం గుణినం సర్వశం స్వసుః, తతః సా రజః సోమా వైవాహికమథాకరోత్. సులగ్నే చ సునత్యత్రే దేవస్వామీ తు కన్యకాం, దదా తస్యై గుణవతీం గుణినే రుద్రశర్మణే. తతో వైవాహికైర్నన్తైర్హ్యాయమానే హంతాశనే, తతః సప్తపథిమధ్యే రుద్రశర్మా మృతస్తథా. రురుదుర్బాన్ధవాః స ర్వే స్థితా సోమా నిరామలా, ఆక్రందశ్చ మహానాసీల్లోకా నాం తత్ర ఐశ్వతామ్ గుణవత్యై చ సా తూర్ణం వ్రతరాజ ప్రభావజం, పుణ్యం సుకల్ప్య విధివద్దదౌమృత్యునిరాసవమ్. రుద్రశర్మాపి తస్మాచ్చ వ్రతరాజప్రభావతః, ఆససాద తదా జీవం సుప్తవత్సహసోత్థితః. ఏవం వివాహం నిర్వర్త్య వ్రత రాజం నివేద్య చ, ఆమన్త్యతాం ధనవతీం సోమా ప్రాయాన్త్యహంప్రతి. ఏవం సా రజః సోమా జీవయిత్వా మృతం ద్విజమ్. చచాల హర్ష సంపూర్ణపూర్ణాకామా స్వమద్విరమ్, అత్ర వ్రతేగృహే తస్యాః ప్రథమం తనయామృతాః. పునస్స్వామీ మృతస్తస్యా జాఘాతా చ తతో మృతః ఆగచ్ఛన్త్యాస్తదా తస్యాః సోమవారాన్వితాతిథిః, అమావాస్యాబహువాధమృత సంచినీ తిథిః సా దదర్శజలోపాస్తే వృద్ధాం కాంచిత స్త్రీ యంతదా, తూలభారభరాక్రాంతాం క్రష్టమానాం సుదుఃఖతాం, వృద్ధోవాచ. అవతారయ మే పుత్రి తూలభారం శిరః స్థితం, ఏతద్భారభరాక్రాంతాం క్రష్టమానాం సుదుఃఖతామ్ సోమో వాచ. అమావాస్యాద్య హే వృద్ధే సోమవారయంతా తిథిః, తూలకం స స్పృశామ్యద్య నియమోఽయం మయా కృతః.

పునర్దదర్శ యాస్తీం సా మూలభారవతీం స్త్రియం, సా
 చోవాచ తతః పుత్రీ మూలభారో మహానితి. అవతీర్యక్షణం
 తిష్ఠ సక్లే యాస్యామ్యహం తవ, అద్య మూలం తథా తూలం
 న స్పృశామి కదాచన. తతోఽశ్వథతరుం ప్రాప్య సవీరీరభవం
 శుభం, స్నాత్వా దేవం సమభ్యర్చ్య శర్కరాభిః ప్రదక్షి
 ణాః. సా చ కార మహాభాగా తద్వై వాహ్నేత్రం శతమ్. భీష్మః.
 యదా ప్రదక్షిణశతం కృతం శర్కరహస్తయా. తదా జీవితవ
 స్తదేహమాత్మసతపుత్రకాః, నగరం శ్రీసమాక్షిం తద్వహం
 చ విశేషతః. అథ యాతా మహాభాగా సోమా స్వభవనం ప్రతి,
 జీవితం వీశ్య భర్తారం పుత్రాణాం జామాతరం తథా. అభిజ్ఞా
 తా సమాసాద్య జగామ కృతకృత్యతాం, ప్రణిపత్య స్ను
 షాః సర్వాః సప్రచుప్తాం తపస్వినిమ్. మృతాస్తేతనయా
 దేవి పతిజామాతృ బాధవాః, జీవితాస్తే కథంసోమే మృతాస్తే
 చ కథం వద. సోమోవాచ-గుణవత్యై మయాదత్తం వ్రత
 రాజస్య పుణ్యకం, మృతాస్తే తద్విహితేన పతిజామాతృపు
 త్రకాః తూలకం న మయా స్పృష్టం మూలకంచ తథా స్ను
 షాః, అశ్వత్థే దేవమభ్యర్చ్య కృతాస్త్ర ప్రదక్షిణాః. శర్క
 రాహస్తయా తత్ర కృతమష్టోత్తరం శతం, జీవితాస్తప్రహ
 దేన హృద్య జామాతృ పుత్రకాః. సర్వాభిః శ్రీమతా మద్య
 వ్రతరాజోవిధానతః, భవిష్యతి నవైధవ్యం సౌభాగ్యం సంభ
 విష్యతి. స్నుషాస్తాః కారయామాస తథా సోమా వ్రతేశ్వరం,
 భుక్త్వా భోగాన్బహూంస్త్రపుత్రపాత్రాదిభిషసహ. తైశ్చస
 రైః పరివృతావిష్ణులోకమవాపసా, ఇత్యే తత్కథతంసార్థవిస్త
 రేణమయాతవ. యుధిష్ఠిరః. మాహాత్మ్యం వ్రతరాజస్య కోవిధి

ర్వద విస్తరాత్, కర్తవ్యం కేన భీష్మేదం నారీభిః పురుషేణ
 వా. అమావాస్యాయథా పార్థ సోమవారాన్వితా భవేత్,
 తదాపుణ్యతమః కాలో దేవానామపి దుర్లభః. ప్రాతరుత్థా
 య విధినా స్నానం కార్యం జలాశయే, స్నాత్వా మానేన
 కౌశేయం పరిధాయ వ్రతీ తతః. గత్వా చాశ్వత్థవృక్షస్య
 మీపం కురునద్దన, అశ్వత్థమూలే కర్తవ్యం. విష్ణ్వద్యమరపూ
 జనమ్. వ్యక్తవృక్షస్వరూపాయ సృష్టిస్థిత్యంతకారిణే, ఆదిమ
 ధ్యాన్తహీనాయ విష్ణురశ్రవణే నమః ఇతివిష్ణుముఖాన్దేవానర్చ
 యేద్విధిపూర్వకం, ఛన్దోమయే వృక్షరాజే సర్వే దేవాః స
 మాహితాః మూర్తిత్రయాత్తస్యశ్వత్థ నారాయణ సమా
 వ్యాయే, పూజితే విశ్వయాపేనసా పూజ్యతే భగవాన్ హరః.
 అశ్వత్థేవో నిషదనం త్వారాత్తే అగ్నిరస్త్వితి. నమశ్శక్తిస్స
 తేచోర్ధ్వమూలం తద్విష్ణుమస్తతః. ఆత్మారహస్తు దేవా
 నై బ్రహ్మజ్ఞానమిత్యపి, పూజయే తస్యదేవాంశ్చ విష్ణు
 సర్వాత్మకం తథా. మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో విష్ణు
 రూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయ తే నమః. ఏవం
 సంపూజ్య దేవేశం వీతవస్త్రాక్షతైః ఫలైః, కుసుమైర్వివిధై
 శ్చైవ భక్ష్యభోజ్యైస్తథావిధైః. అశ్వత్థపూజనం కార్యం
 ప్రోక్తమస్త్రేణ పాండవ, అశ్వత్థ హుతభుగ్వాస గోవిందస్య
 సదాప్రియ. అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు
 తే, ప్రాణిసంజీవ స్వామి భూతావాస వనస్పతే. అశ్వత్థ
 దుర్మరూపోఽసి వృక్షరూప నమోఽస్తు తే, ఏవం పూజావి
 ధిం కృత్వా తతః కుర్యాత్ప్రదక్షిణాత్. మాక్షికైః కాంచనై
 రాజ్యైర్హిరకైర్వణిభిస్తథా, కాంస్యపాత్రైస్త్రుపాత్రైః

త్ర విశిష్యతే, మూర్తిత్రయాత్త కాశ్వత్థపృథ్విం పూణ్ణాహుతిం
 చరేత్. ఆచార్యం పూజయేత్పశ్చాద్దాశ్చ దద్యాత్పయస్వినిం,
 బ్రహ్మణం వస్త్రభూషాద్వైస్సదస్యం చ ప్రపూజయేత్. బ్ర
 హ్మణే కలశఞ్చైకో విష్ణోరేకః పథానకః, రుద్రాదిసర్వదేవా
 నాం దళానుగమతః స్తుతాః, ఏవం ద్వాదశ దద్యాద్వై త
 దశక్తో ద్వయం తథా, ఋత్విజోఽత్ర క్రమాత్పూజ్యా ఘృత
 పాయసభోజనైః ఉపవీతాని వస్త్రాణి తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షి
 ణామ్. ప్రణమ్య దణ్డవద్భూమా ప్రార్థయిత్వా విసర్జయేత్.
 ఏవం ద్వాదశవర్షేషు మధ్యే చాదౌ సనూచరేత్. కృత్వా
 హ్యుద్యావనం సమ్యగ్న్వితరాజఫలం భవేత్. సర్వం నివేదయే
 త్పితమాచార్యాయ సదక్షిణమ్ అచ్ఛిద్రం వాచయేత్పశ్చ
 త్వయం భుజ్జీత వాగ్యతః. ౧౪౦. ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తర
 పురాణే సోమవత్యమావాస్యా వ్రతకథా సంపూర్ణా.

అమావాస్యసోమవతీవ్రతకథ.

భీష్ముడు శరతల్పమున శయనించుచుండఁగా ధర్మరాజు
 భీష్మునికడ కేతెంచి, అతనికి మ్రొక్కి తనకు మేలుగోరి యి
 ట్లనియె. దుర్యోధనుని దురాలోచనలమూలమున భీమాద్వును
 లిద్దరు కోపముచెంది, కౌరవవీరుల ననేకులను, మఱి యితర
 రాజులను సంహరించిరి. దానివలన మనవంశమునకు ఊణదశ
 వచ్చెను. పిన్నలు, పెద్దలు రోగులు తప్పఁ దక్కినరాజులందఱు
 గతించిరి. ఈభారతవంశమునకు మే మైదుగురముమాత్రము
 కేసిందితిమి. ఈవకచ్చత్రాధిపత్యము నైతము నాకు రుచింప
 కున్నది. జీవితమునందును రోతపుట్టుచున్నది. మరణమునొంది

నను పుణ్యగతి గలుగుచున్నది లేదు. ఈసంతతిక్షయము తలచిన మాకు మనస్సున నోర్వరానివ్యసనంబు గలుగుచున్నది. ఉత్తరయొక్కగర్భము అశ్వత్థామయొక్క యస్త్రముచే మాడ్చి వేయఁబడినది గనుక, ఇంక వంశము క్షయించుననెఱిఁగింపు మనసునకు వచ్చుటచే నాకు మొగటనున్నవెత రెట్టించుచున్నది. ఓతాతా! నేనిప్పుడేమిచేయుదును? ఎందుఁబోదును! దీర్ఘకాల ముండునట్టిసంతతి గలుగుట కుపాయమేది? చెప్పుము. అని ధర్మరా జగుండుగా, భీష్ము డతని కిట్లుఁ గెయి. “ఓనుధిష్ఠిరా, తలంచినమాత్రమున నే చిరకాలజీవి యగుసంతతి నొసంగు నట్టివ్రతములలో నుత్తమోత్తమం బగువ్రతం బొక్కటి గలదు: దానింగూర్చిచెప్పెద వినుము. అమావాస్య సోమవారముతోఁగూడవచ్చినతిథిరాఁ డశ్వత్థవృక్షముకడ కేగి యచ్చట శ్రీమహావిష్ణువు నారాధించి, యావల, నూటయొనిమిది రత్నములనో, పండ్లనో, పువ్వులనో తీసుకొని, యారాగి చెట్టునకుఁ జొట్టును నూటయొనిమిది ప్రదక్షిణములు చేయవలయును.

ఈవ్రతోత్తమము శ్రీమహావిష్ణువునకుఁ బ్రీతినిగలిగించునది. ఈ యుత్తమవ్రతంబు నోచినయొడల, బ్రహ్మరుద్రాదులు సంతోషింతురు. అశ్వత్థవృక్షము త్రిమూర్తిస్వరూపమై సర్వదేవమయం బయియుండుటచేత, అశ్వత్థవృక్షమును బూజచేసినయొడల, జనులయొక్క సర్వాభీష్టములును నెఱవేఱుచున్నవి. ఉత్తరచేత నీవ్రతంబుఁ జేయింపుము. దానిగర్భము ప్రాణములతోనుండఁగలదు. ముల్లోకంబులందుఁ బ్రసిద్ధిచెందినపుత్రుఁడు పుట్టఁగలఁడు.” అని భీష్ముడు పలుకఁగా, ధర్మరాజు పితాభీషణం జూచి “ఓపితామహా! ఆవ్రతరాజముంగూర్చి వివ

రించి చెప్పుము. ఈవ్రతంబును మనుష్యులొకంబున నెవ్వడు ప్రకటించిరి. ఎవరు మొదట నీనోమును జేసిరి. ఆనతీయవలయును.” అని యడుగఁగా భీష్ముఁ డిట్లనియె. కైలాసపర్వతముం బోలు మిద్దెలుమేడలతో నించిన కాంచీపురి యనుపేరువడసిన పట్టణ మొక్కటి గలదు. అచ్చటి స్త్రీపురుషులందఱు చక్కని యలంకారములఁ దాల్చియుందురు. బ్రాహ్మణులు మొదలు నాలుగువర్ణములవారును తమతమకార్యములను దష్టకచేయుచుందురు. అచ్చట వేశ్యలు రూపలావణ్యములతోనొప్పారుచుఁ దమచాకచక్యములచే జనులను వశపఱుచు కొనుచుందురు. అట్టి కాంచీనగరమును రత్న నేనుండను రాజు సకలజనరంజకముగాఁ బాలించుచుండెను అపట్టణమున దేవస్వామియను నొక బ్రాహ్మణుఁడు గలఁడు. అతనికి లక్ష్మీదేవివలె సౌందర్యవతి యైన ధనవతియనుభార్య గలదు. ఆ బ్రాహ్మణునికి అధనవతియం దేడుగురు కొడుకులును అందఱికి కడగొట్టుదిగా ఒకకొమరితయుఁ గలిగిరి. కూతుపేరు గుణవతి. ఆదేవస్వామి తనకుమారుల కేడ్వరకును వివాహము చేసెను. ఆకుమారులు తమభార్యలతోడ సుఖము లనుభవించుచుండిరి. కొమరితకు యుక్తవయస్సు రాఁగానే దానితల్లిదండ్రులు దానికి తగిన వరుని వెదకుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా నొక బ్రాహ్మణుఁడు తనతపోమహిమచే నగ్నిహోత్రమువలెఁ దేజరిల్లుచు నాదేవస్వామి యింటికివచ్చి వాఁకిట నిల్పుండి యాశీర్వాదమునల్పెను. అమెటనే యేడ్వరుకొడండ్రునులేచి యా బ్రాహ్మణునికి వెవ్వేలుగా భిక్షముఁ దెచ్చివెట్టిరి. అప్పు డా బ్రాహ్మణుం డాయేడ్వరు స్త్రీలకును దీర్ఘసౌమంధ్యమును సకలసంపదలును గలుగునట్లు

దీపనలుచేసెను. తర్వాత ధనవతి తనకూతురగు గుణవతిని బ్రాహ్మణునికి బిచ్చము పెట్టుమనఁగా గుణవతి యట్లే యా బ్రాహ్మణునికి భిక్షము దెచ్చిపెట్టెను. వెంటనే బ్రాహ్మణుఁ డా చిన్నదానిం గూర్చి “ఓ చిన్నదానా! ధర్మాత్తురాల వగు దువుగాక” అని యాశీర్వాదించెను. వెంటనే గుణవతి మొగము చిన్నబుచ్చుకొని యింటలోఁగి వెల్లి తల్లితో నాబ్రాహ్మణుఁడు దీవించినప్రకారంబుఁ దెలిపెను.

ధనవతి యామాట విని కొమార్తెను జెయిపట్టికొని వచ్చి మఱల భిక్షము దెచ్చిపెట్టింపఁగా మరల నా బ్రాహ్మణుఁడు ముందు చేసినయట్లే యాశీర్వాదము చేసెను. అప్పుడు ధనవతి బ్రాహ్మణునిఁ జూచి “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నాకోడండ్రేడు గురు నమస్కరించినప్పుడు వారలకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసౌభాగ్యసంపదలును గలుగునట్లు లాశీర్వాదంబు గావించితివి. నాకూతురు నమస్కరించినప్పుడుమాత్రము నీవు ధర్మాత్తురాలవు గమ్మని దీవించితివే దీనికి గారణంబు దెలుపఁ గోరెద”నని యడుగఁగా ఆ బ్రాహ్మణుఁడు ధనవతింజూచి, “ఓధనవతీ! నేను వారివారివిధికిఁ దగినట్లు దీవించితిని. ఈ నీ కూతురు సప్తపదినడుమనే వైధవ్యంబు నొందగలఁడు కావున ధర్మముచేయఁవలసినది యవశ్యము అది కారణంబుగా ధర్మాచరంబు ముఖ్యమని దీవించితి” నని చెప్పెను. అమాటలు విని, ధనవతి మిక్కిలి చింతాక్రాంతురాలై మాటిమాటి కా బ్రాహ్మణునికి నమస్కరించి యా బ్రాహ్మణునిం గూర్చి “ఓదయానిధీ! నీవపాయంబుమాత్రము తెలిపితివి. నేనేమి చేయుట నడిపాయంబుఁ దెలుపవే. దెదను” అని యడుగఁగా “ఓ

ధనవతి! సింహశర్వీపమున సోమ యనుచాకిత యున్నది. దానిని దోడ్కొనివచ్చితిరేని, నీకూతురి వైధవ్యంబు దొలగెను” నని చెప్పి భిక్షుటనమునకై వేటొక్కయింటికిఁ బోయెను.

తర్వాత ధనవతి పుత్రులం జూచి “నాయనలారా! సోమ యనుచాకిత సింహశర్వీపంబున నున్నదట. దానిం దోడ్కొని వచ్చి, యీమీచెలియలగు గుణవతియొక్క వైధవ్యదుఃఖము దొలగింపుడు” అని చెప్పఁగాఁ గొమరులందఱు “తల్లీ! నీయభిప్రాయంబెఱింగితిమి, నీమనస్సు నీకూతునందు మిక్కిలియాసగలిగి యున్నది. మమ్ము దేశాంతరమునకు వెడలఁగొట్టఁ జూచెదవు. మార్గమధ్యమున దాటురానిసముద్రమున్నది. మేమెట్లు దాటిఁ పోఁగల”మని చెప్పఁగా అపుడు దేవస్వామి నాకేడుగురు పుత్రులండియుఁ బుత్రులు లేనివాడనే యైతిని. నాపుత్రికయొక్క వైధవ్యంబు దొలగెటకై నేనే యాసోమను బిలుచుకొని వచ్చెదనని కోపముతోఁ జెప్పఁగాఁ గడపటికొడుకు శివస్వామి యనువాడు “తండ్రి కోపముచేయకుము. నేనుండఁగాఁ దమ కి శ్రమయేల?” అనిచెప్పి తనచెల్లెలిని గుణవతినిదోడ్కొని సింహశర్వీపమునకు బయలువెడలి కొన్నిదినములకు సముద్రపు గట్టుచేరి, సముద్రమును దాటుటకై ప్రయత్నించుచు, నచ్చట తీరంబున విశాలమైన మట్టిచెట్టునుజూచి, యానాటిరేయి యాచెట్టుకింద విశ్రమించిరి. ఆ చెట్టునం దొకగ్రద్ద పిల్లఁబెట్టి యుండెను. ఆగ్రద్ద ప్రతిదినము బయటసంచరించి యెరనుదెచ్చి తనపిల్లలకుఁ బెట్టుట వాడుక. ఆవాడుకప్రకార మౌగ్రద్ద యారాత్రి యెరతెచ్చి పిల్లలకుఁ బెట్టఁగా నవి యాయెరను

దినవయ్యెను. అప్పుడు వానితల్లి మీరేల నేను చెచ్చినయెరను
 దినరైతిరి యని యడుగఁగా, ఆకూనలునుతల్లినిజూచి, “తల్లీయీ
 చెట్టుకింద నిద్దలుమానవులున్నారు. వారు భోజనములేక పస్తు
 పడియుండఁగా, మే మెట్లుభోజనంబుచేయఁగలవార”మనిచెప్పిరి.
 అంతట నాగ్రద్ద దయాళువై క్రిందికి దిగివచ్చి, “ఓ విప్రా!
 మీ యిష్టము నేనెఱిఁగితిని. మీకాకార్యము సాధించెదను” అని
 చెప్పఁగా, శిష్యావి గ్రద్దంజూచి, “నేను సముద్రముదాఁకి,
 సింహళద్వీపముచేరి, నాచెలియలివైధవ్యంబు బోకార్చుటకై
 సోమయనుదానిం బిలుచుకొని రాఁగోరుచున్నాను” అని
 చెప్పఁగా, గ్రద్దయు, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నేను తెల్లవాఁడన
 తర్వాత విష్ణులను సింహళమునకుఁ గొనిపోయి, సోమయొక్క-
 గృహమును జూపించెదను” అనిచెప్పి తనకూన లుండుగూటికి
 వెళ్లెను. ఆ బ్రాహ్మణుడును, వానిచెలియలును రాత్రి యచ్చట
 శయనించియుండిరి. మఱునాఁటి యుదయమున, ఆ గ్రద్ద యా-
 బ్రాహ్మణుని, వానిచెలియలిని సింహళద్వీపంబునకుఁ గొనిపోయి
 సోమ యనుచాకితయింటివాకిలంబూ పెను. వా రా సోమయింటిని
 జూచినది మొదలు వ్రతదినమును తెల్లవాఁడువంతలోపల ఆ
 సోమయింటివాకిలి పెంటయూడ్చి, వేన్నీళ్లుదల్లి మొత్తలకి
 పోవుచుండిరి. ఇట్లు వారొక్క సంవత్సరము వ్రతదినము సోమ
 యింటివాకిటివని నేయుచుండిరి. తర్వాత సోమ తనకొడుకులను
 కోడండ్రనుజూచి, యెవ రీలాగు వ్రతదినము వాకిలివనిచేసి,
 నీరుదల్లి ముగ్గులు పెట్టిపోవుచున్నారని యడుగఁగా, అవియెల్ల
 పూకార్యములనియే వారుచెప్పిరి. తర్వాత, సోమ నిక్కంబు
 గనిపెట్టుటకై కదలక యొకమూల నిలచియుండి, తనయింటి

వాకిలి ముంగిలి యూడ్పుచుండు గుణవతిని, ముంగిలి యలుకు చుండు శివస్వామిని జూచి మీరెవ్వరు? ఇట్లేల 'పనిచేయు చున్నారని యడిగెను. "మేము బ్రాహ్మణుల చిన్న వాండ్రము" అని వారుచెప్పిరి. "అక్కటా! యేమియన్యాయము! మీరు బ్రాహ్మణులరై యుండి నాయంటివాకిటఁ బనిచేయుచుండురేని, నే నీపాపమునుండి యెట్లు విముక్తురాలనగుదును. నేనేగతిఁ బడిపోవుదునో! నేనో హీనకులం బగుచాకలిజాతిదానను. మీరు బ్రాహ్మణులై యుండియు ఏలయిట్లు విపరీతంబునడచు కొందు" రని యడుగఁగా, శివస్వామి యిట్లనియె. "ఓచాకితా! ఇది గుణవతి యనువేరుగలది నాకుఁ జెలియలు. ఇది సత్త పదీమధ్యముననే వైధవ్యంబు నొండఁగలదు. ఆవైధవ్యంబు దొలఁగుటకై నీవు సన్నిధానంబుననుండుటయవశ్యము. కావున నిన్నుఁదోడ్కొనిపోవవచ్చి, యిట్లు లీయధమవృత్తి చేయుచు న్నా"మని యాశివస్వామిచెప్పఁగా, సోమ వారింజూచి "మీ యిష్టప్రకారము వచ్చెదను" అని చెప్పి, లోపలికివచ్చి తనకోడం ద్రునిజూచి, మీరు నేను వచ్చునంతవఱకు మనయింట నెవ్వ రైన మృతినొందినను వారినిదహింపక యొక్కచోట పదిలముగా నుంచి కాపాడుఁడు. అని యానతిన్ని, యచ్చటినుండి వెడలి వచ్చి, వారిని సముద్రమునుదాటించి తాను ఆ కాశీమూర్ధమున సముద్రమును దాటివచ్చి యొక్కనిమిషములోపల కాంచీ పురంబుచేరెను. వారట్లు చేరఁగానే, ధనవతి సంతోషాంతరంగు రాలయి సోమను బహుభంగుల మర్యాదలు గావించెను.

తర్వాత శివస్వామి తనచెలియలికి దగినవరుం దెచ్చు టకై దేశాంతరమున కేగి యుజ్జయినీనగరంబుఁజేరి యచ్చట

దేవశర్మకుమారుడయిన రుద్రశర్మ యనువానిని దోడితెచ్చి, శుభముహూర్తమున గుణవతి నాతనికిచ్చివివాహముచేయింప నిర్ణయించెను. సోమయు దగ్గఱనుండి వివాహము జరిపించెను. అప్పుడు శుభలగ్నమున శుభముహూర్తమున దేవస్వామి తన క్షాతును గుణవతినిరుద్రశర్మకుఁగ న్యాదానంబుచేసెను. తర్వాత వివాహప్రధానహోమంబు జరుగుచుండఁగా, సప్తపదీమధ్యమున రుద్రశర్మ మృతినొందెను. అప్పుడు బంధువులందఱు నిలపించిరి. సోమమాత్రము నిశ్చలమనస్కురాలై యుండెను. ఆ వివాహమహోత్సవంబు చూడవచ్చిన వారందఱా బాలగోపాలముగా గగ్గోలుగావించిరి. ఆసోమ వెంటనే మరణముంబోగొట్టు వ్రతరాజప్రభావంబువలని ఫలంబును సంకల్పముచేసి గుణవతిగొనఁగెను. రుద్రశర్మయు నావ్రతరాజప్రభావంబువలన జీవితుడై నిద్రలేచినవానికైవడి లేచి కూర్చుండెను. సోమయు నిన్విధంబున వివాహంబు నెఱవేర్చి, వ్రతోత్తమమయిన యమావాస్యసోమవతీవ్రతంబు వారికుపదేశించి, తనగృహంబునకు బయలువెడలెను. ఇట్లు సోమ మృతుడయిన బ్రాహ్మణుని బ్రతికించి సంపూర్ణమనోరథంబుతో వచ్చునంతలోపల దాని యింట మొదటఁగొడుకులును తర్వాత భర్తయు నటుతర్వాత నల్లుడును మృతినొందిరి. ఆసోమ తననివాసమునకు వచ్చుచుండఁగా, చచ్చినవారిని బ్రతికించునట్టి సోమవారయుతేమైన యమావాస్యవచ్చెను. అప్పుడు మార్గమధ్యమున నొకముసలిది కనబడి, “ఓయమ్మా! నే నీదూదిమూటను మోయఁజాలకున్నాను. దీనిని గొంచెము దింపుము” అనెను. సోమయు “ఓముసలిదానా! నే డమావాస్యసోమవారము. నేను నేడు

దూదినముట్టరు. ఈలాటినియమంబు పూనితిని” అనిచెప్పి, మఱి కొంతద వ్వేగఁగా మఱియొక్కస్త్రీకనఁబడి ముళ్లంగిదుంపల గంపనె త్తికొనిపోవుచు, సోమనుజూచి దీనిని గొంచెము దింపు మని యడిగెను. సోమయు ముందటివలెనే యుత్తరముచెప్పి, నదీతీరంబుచేరి, యచ్చట స్నానంబుచేసి యచ్చటనున్న యశ్వత్థ వృక్షమూలమున శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నారాధించి గులక తాళ్లుగొని నూటయొనిమిది ప్రదక్షిణంబులుగావించెను. ఎప్పుడు సోమ తాళ్లుగైకొని యశ్వత్థవృక్షమునకుఁ బ్రదక్షిణము చేయ నారంభించెనో, యప్పుడే యాసోమయొక్కకొడుకులు, మగఁడు, అల్లుఁడును లేచి కూర్చుండిరి. పట్టణమంతయు శాంతితో నిండియుండెను. అందును, వారియిల్లు సకలవైభవం బులతోఁ దులతూగుచుండెను. తర్వాత భాగ్యశాలిని యగు సోమ తనయిల్లుచేరి తనకొడుకులు, మగఁడు, అల్లుఁడు పునః జ్ఞీవితు లైనవార్త విని మిక్కిలి సంతోషము నొందెను. తర్వాత కోడండ్రందలు అత్తగారికి నమస్కరించి “అమ్మా! మీకొడు కులును మామామగారును మీయల్లుడును మృతులైరి. మృతులైనవార లెట్లు మరల నుజ్జీవితులైరి? మాకుఁజెప్పవే” యని యడుగఁగా, సోమ కోడండ్రనుజూచి “నేను వ్రతరాజ ప్రభావంబువలనిపుణ్యమును గుణవతికొసఁగితిని కావున నాపతి పుత్రజామాతలు మృతులైరి. నేను మరలివచ్చునప్పుడు అమా వాస్థాసోమవాసరము రాఁగా నేను దూది ముల్లంగిని దాఁకక యశ్వత్థవృక్షముకడకేగి లక్ష్మీనారాయణులం బూజించి నూటయొనిమిది ప్రదక్షిణంబులు గావించితిని. ఆశ్రీమన్నారాయణుని ప్రభావంబుచే నాపతిపుత్రజామాతలు పునర్జీవితు

తైరి. ఓకోడండ్రారా! మీరంద టీవ్రతంబుఁ బట్టుఁడు. మీకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును, సౌభాగ్యమును గలుగఁగలదు". అనిచెప్పి వారిచేత నావ్రతంబుచేయించి, పెక్కువిధంబులయిన సుఖంబు లనుభవించి, యంతకాలమున వారందఱితోఁ గూడ వైకుంఠమునొందెను. ఓ ధర్మనందనా! నే నీవ్రతప్రభావంబు విస్తరించిచెప్పితిని. నీవట్లుచేయుమని భీష్ముఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, ధర్మరాజును మరల భీష్మునిజూచి, యోపితామహా! ఆవ్రతరాజమునకు విధియెట్లు? మహిమయెట్టిది? పురుషులా? లేక స్త్రీలా యీవ్రతంబుచేయవలసినది? నాకు విస్తరించి చెప్పు మనియడుగఁగా, భీష్ముఁడిట్లనియె. "ధర్మనందనా, అమావాస్య యెన్నఁడు సోమవారముతోఁ గూడివచ్చునో, అదినము మహా పుణ్యదినము. అట్టికాలము దేవతలకుఁగూడదొరకుట యరుదు. వ్రతముచేయువారు తెల్లవాఁటగానేలేచి, విధిపూర్వకముగా స్నానమాచరింపవలెను తర్వాత మౌనముతో పట్టుబట్టులు కట్టుకొని, యశ్వత్థవృక్షముకడకుఁ బోయి, యశ్వత్థవృక్షమూలము నందు "వృక్షావృక్ష...నమః" అనుమంత్రముతో విష్ణ్వాదిదేవతలనుబూజించి, తర్వాత. 'అశ్వత్థేవోనిషదనమ్' "ఆరాత్రేఅగ్నిరస్తుతే" "నమశ్చగృతస్యతేరుద్రాయ" "ఉర్ధ్వమూలమథశ్చాఖం" "తద్విష్ణోః పరమంపదమ్" "ఆత్వావహన్తు హరయస్సచేతసః" "దేవావైయద్యజ్ఞేకుర్వత" "బ్రహ్మజజ్ఞానం ప్రథమం పురస్తాత్" "మూలతో బ్రహ్మ...తే నమః" ఇత్యాదిమంత్రములచే దేవదేవుఁడగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని బూజించి, తర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపం బయిన యశ్వత్థవృక్షమును "అశ్వ నమోఽస్తుతే. ప్రాణిసంజీవక...నమోస్తుతే" అను

మంత్రములచే నారాధించి, ముత్యములు, 'వెండి, బంగారు నాణెములు, పచ్చలు, రవలు, భక్ష్యభోజ్యములతో నిండిన తామ్రకాంస్యలోహపాత్రములు మొదలగువానింగైకొని నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణములుచేయుచు నొక్కొక్కప్రదక్షిణము చేయునపుడు నొక్కొక్కటి వృక్షమూలముననుంచి, తర్వాత నానూటయెనిమిదింటిని గురువునకు దక్షిణతాంబూలముతోడ నొసంగవలయును. సోమయొక్క ప్రీతికై ముత్తైదువులను గంధపుష్పదీపతాంబూలాలదులతో నర్చింపవలయును. తర్వాత శక్తికొలది బ్రాహ్మణసంతర్పణంబు గావించి, తర్వాత తానునుమానముతోభుజింపవలయును. ఓధర్మనందనా! యీవ్రతోత్తమవిధానంబు నీకెఱుంగఁజెప్పితిని. నీవీవ్రతంబును ద్రౌపది సుభద్ర యుత్తరలచేత నోమించుము. ఉత్తరాగర్భమందున్నవాఁడు చిరకాలజీవియై మనును" అని భీష్ముడు నెప్పుఁగా, ధర్మనందనుఁడు భీష్మునింగాంచి, కొంచెపాటివిత్తము గలస్త్రీ బంగారు మొదలగునవి లేనిచో నెట్లు వ్రతరాజము యొక్క పూర్ణఫలంబు నొందునని యడుగఁగా, "అట్టిస్త్రీ పండ్లు, పూవులు, భక్ష్యములు, వస్త్రములు మున్నగునవి వేయుచుఁ బ్రదక్షిణంబుసేసి యావ్రతముయొక్క పూర్ణఫలంబు నొందును. ఓ సరేంద్రా! సకలదేవతలును, ముఖ్యముగా మహావిష్ణువును ప్రీతిజెందునట్టి యీవ్రతంబును నేను నీకుఁ జెప్పితిని. ధనధాన్యసంపదను, పతిసౌభాగ్యమును, పుత్ర పౌత్రాభివృద్ధిని గోరునట్టి ముత్తైదువ లీవ్రతంబులుచేసిరేని, సకలవిధములైన ఫలంబుల నొందుదురు.

ఉద్యాపనవిధి.

ఓధర్మరాజా, ఈ వ్రతమున కుద్యాపనవిధి చెప్పెదను వినుము. నోముపట్టి యుద్యాపనము చేయనియెడల, వ్రతంబు పూర్తిగానేరదు. ఓయుధిష్ఠిరా, సర్వతో భద్రమండల మేర్పఱచి, దానినడుమ కలశమును స్థాపించి, బంగారుతో అశ్వశ్లేష్మమును జేయించి, రత్నములతోఁ దిప్పనొక్కదానిని జేయించి, చతుర్భుజం డగువిష్ణువ్రతమును, లక్ష్మీదేవి ప్రతిమను రెండు గురిగించలయెత్తుకు తగ్గనీక, పలమెత్తువఱకు నుండు నట్లు లక్ష్మీనారాయణ ప్రతిమను జేయించవలయును. తక్కిన బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలకు శక్తిలోపము లేకుండఁ బ్రతిమలను జేయింపవలెను. అన్ని ప్రతిమలు చేయింప శక్తిలేనియెడల, లక్ష్మీనారాయణ ప్రతిమ యొక్కటి చేయించిన నదియే సకల దేవతలకు ప్రీతికరము. అట్లు కలశస్థాపన చేసి, షోడశోపచారపూజలు గావించి, రాత్రి జాగరణముచేసి, మఱునాఁడుదయమున అశ్వశ్లేసమిధలతోను, సాయసముతోను, తిలలతోను, “ఇదం విష్ణు ర్విచక్రమే” అను మంత్రముతోఁగాని, ప్రణవముతోఁగాని, అష్టాక్షరితోఁగాని, పంచాక్షరితోఁగాని, సకల దేవతాస్తోత్రము లగు మంత్రములతోఁగాని హోమంబు చేయవలెను. విష్ణుస్తోత్ర రూపమంత్రమే మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. ఆహోమ మైనతర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపుం డగు అశ్వత్థనారాయణస్వామిం గూర్చి హోమంబుచేసి, తర్వాత పూర్ణాహుతి చేయవలయును. తర్వాత ఆచార్యునిఁ బూజించి, గోదానంబుచేసి, బ్రాహ్మణులను వస్త్రాభరణాదులచే ప్రీతులం గావించి, సదస్సునిఁ బూజింపవలయును. బ్రహ్మ కొక్కకలశ.

మును, విష్ణువున కొక్కలశమును ముఖ్యముగా నుండవలయును. తక్కినరుద్రాదిదేవతలకు శక్తి ననుసరించి, పండ్రెండుగాని, లేక దానిలో సగముగాని, దానికి శక్తిచాలనివాడు రెండుకలశములనైనంగాని యియ్యవలయును. తర్వాత ఋత్విక్కులకు షడ్రసోపేతంబుగా భోజనంబు వెట్టి వస్త్ర యజ్ఞోపవీత దక్షిణతాంబూలముల నొసంగి, వారిని సంతృప్తంజేసి, వారికి సాష్టాంగముగాఁ బ్రణమిల్లి, వారిని బంపవలయును. ఇట్లు పండ్రెండుదినము లీవ్రతంబునేయుచు నంతలోపల మొదటఁగాని, నడుమఁగాని యుద్యాపనంబు లేస్సగాఁ గావించి, మండలము మొదలగువాని నాచార్యుని కొసంగి, యతనిచేత దీపనలు పొందవలయును. తర్వాత తానును మానముతో భుజింపవచ్చును. అని భీష్ముడు ధర్మరాజునకు అనూవాస్యాసోమవతీవ్రతరాజశ్రభావంబు చెప్పఁగా, నతఁడు త్తర మొదలగువారిచే నావ్రతంబునేయించినందున నుత్తరాగర్భసంభూతుఁడు జీవితుఁడై యుత్తరోత్తరాభివృద్ధి నందెను. అని సూతుఁడు శౌనకాదిమహర్షులకుఁ జెప్పెను.

ఇది శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణాంతర్గత

అనూవాస్యాసోమవతీవ్రతకథ

సంపూర్ణము.

కృష్ణాష్టమీ వ్రతము.

* ప్రాతః కృతనిత్యక్రియః ప్రాజ్ఞుభో దేశకాలా సంకీర్త్య తత్తత్కాలేన పృథ్వ్యాదిసత్త్వైః పిప్రథానభూతామష్టమీ మేవ సంకీర్త్య శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం జన్మాష్టమీ వ్రతం కరిష్యే, జయస్త్రీయోగసత్త్వైః జన్మాష్టమీ వ్రతం జయస్త్రీ వ్రతం చ కరిష్యే. ఇతి సంకల్పయేత్. తామ్రపాత్రే. జలం గృహీత్వా. వాసుదేవం సముద్దిశ్య సర్వపాపప్రశాంతయే, ఉపవాసం కరిష్యామి కృష్ణాష్టమ్యాం నభస్యహమ్. తదశక్తా ఫలాని భక్షయిష్యామి త్యాది. ఆజన్తమరణం యావద్యన్తయా దుష్కృతం కృతం, తత్ప్రణాశాయ గోవిన్ద ప్రసీద పురుషోత్తమ. ఇతి పాత్రస్థం జలం ఊపేత్.

తతః సువర్ణరజతాదిమయ్యో మృచ్చయ్యోవా భిత్తిలిఖితా వా ప్రతిమాః యథాకులాచారం కార్యాః. తాయథా—

* ప్రాతఃకాలమున లేచి స్నానాదిక్రియలు నిర్వర్తించుకొని, తూర్పు మొగముగాఁ గూర్చుండి, సప్తమ్యాది తిథులున్నను, అష్టమియే ముఖ్యము గనుక, అష్టమి యని చెప్పకొని కృష్ణాష్టమీ వ్రతముం జేసెనని సంకల్పము చేయఁబోవుచున్నానని సంకల్పము చేయవలయును. జయంతియందెఱేని, జయంతీ వ్రతమునుగూడఁ జేసెదను అని సంకల్పము చేయవలయును. తర్వాత తామ్రపాత్రమునం దువకము నుంచుకొని, “సర్వపాపములు ధ్వంసించునిమి త్రమై వాసుదేవు నుద్దేశించి యుపవాసంబుండెదను” అనియు శక్తిలేనియెడ, “ఓ లాహరము గైకొనియుండెద” ననియు సంకల్పముచేసి, యాజలము పాణిఁ బోయవలయును. తర్వాత శక్తికొలది బంగారు, వెండి, తామ్రము మొదలగు లాహరములతోఁగాని, మంటితోఁగాని ప్రతిమలను జేయింపవలెను. లేదా, గోడయందు వ్రాయింపవలయును. ఆ దెట్లునఁగాః—జేవకీ పాన్పునఁ

పర్యంకే ప్రసుప్తదేవక్యాః స్తనం పిబంతీ శ్రీకృష్ణప్రతిమాం
 నిధాయ జయంతీసత్త్వే త్వన్యదేవక్యా ఉత్సక్తే ద్వితీయాం
 శ్రీకృష్ణమూర్తిం నిధాయ పర్యజ్ఞస్థదేవకీచరణ సంవాహన
 పరాం లక్ష్మీం నిధాయ భిత్వాదా ఖడ్గధరం వసుదేవం నంద
 గోపీగోపాలాన్ లిఖత్వా ప్రదేశాంతరే మంచకే ప్రసూత
 కన్యయా సహ యశోదాప్రతిమాం పీతాంతరే వసుదేవ,
 దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, రామ, చండికాఇతిసప్త
 ప్రతిమాః స్థాపయేత్. ఏతావత్ప్రతిమాకరణాశక్తౌ వసుదేవాది
 చండికాంతాః ప్రతిమాః సప్త వా యథాచారం యథాశక్తి
 వా కృత్వా అన్యాయం సర్వాః యథాయథంధ్యాయేదితి భాతి.
 నితీథాసన్న ప్రాకారే, స్నాత్వా, ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య
 శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం సురివార శ్రీకృష్ణపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంక
 ల్ప్య. నాథసా కలశశంఖాదిపూజాంతం నిత్యవత్కృత్వా
 ధ్యాయేత్. పర్యంకస్థాం కిన్నరాద్యైర్యుతాం ధ్యాయేత్తుదేవ
 కీం, శ్రీకృష్ణం బాలకం ధ్యాయేత్ పర్యజ్ఞే స్తనపాయినమ్.
 శ్రీవత్సవక్షసం శాంతం నీలోత్పలదళచ్ఛవీం, సంవాహయంతీం

బరుండియుండఁగా, కృష్ణుఁడు స్తన్యపానముచేయునట్లును, జయంలిహుడిన
 యెడల మఱియొక్క కృష్ణప్రతిమను ముందఁటివలె మఱియొక్కటి యుంచి,
 దేవకీఁ గాల్గవట్టుచున్నట్లు లక్ష్మీప్రతిమను, గోడమొదలగువానియందు
 ఖడ్గము దాల్చినవనుదేవుని, గోపికా గోవులను, చిత్తరువు వ్రాయించి,
 మఱియొక ప్రదేశమున మంచము పుట్టినకన్యతోడ యశోదను మఱియొకపీఠ
 ముపై వసుదేవ, దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, బలరామ, చండికలప్రతి
 ములను వ్రాయించవలయును. ఇన్నిప్రతిమలు చేయింప శక్తి లేనప్పుడు వను
 దేవుఁడాదిగా చండికవఱకు గలయేడుప్రతిమలను ఆచారానుసారముగాను,
 శక్త్యనుసారముగాను జేయించి, అన్నిటిని ధ్యానింపవలెను.

దేవక్యాః పాదౌ ధ్యాయేచ్ఛ తాం శ్రియమ్. ఏవం ధ్యాత్వా. సహస్రశీర్షా... దేవక్యై నమః ఇతి దేవకీమూవాహ్య, మూల ముద్రేణ శ్రీకృష్ణాయ నమః శ్రీకృష్ణమూవాహాయామితి ఆవాహ్య, లక్ష్మీం చావాహ్య, దేవక్యై వసుదేవాయ యశో దాయై నందాయ కృష్ణాయ రామాయ చండికాయై ఇతి నామభిరావాహ్య లిఖితాదిదేవతాః సకలపరివారదేవతాభ్యో నమః ఇత్యావాహ్య, (మూలమంత్రేణ సూక్తర్చనా అత్రా వాహితదేవక్యాదిపరివార దేవతాసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇత్యాసన, పాద్య, అర్ఘ్య, ఆచమనీయ, అభ్యంగస్నానాని దత్వా పంచామృతస్నానాన్తే చందనేనానులేపయేత్. శుద్ధో దకాభిషేకాన్తే వస్త్ర, యజ్ఞోపవీత, గంధ, పుష్పాణి ధూప దీపా చ, “విశ్వేశ్వరాయ విశ్వామ తథా విశ్వోద్భవాయ చ, విశ్వస్య పతయే తుభ్యం గోవిందాయ నమోనమః. యజ్ఞేశ్వరాయ దేవాయ తథా యజ్ఞోద్భవాయ చ, యజ్ఞానాం పతయే నాథ గోవిందాయ నమో నమః.” ఇతి మంత్రాభ్యాం మూలమంత్రాది సముచ్చితాభ్యాం దద్యాత్. “జగన్నాథ నమస్తుభ్యం సుసార భయనాశన, జగదీశాయ దేవాయ భూతానాం పతయే నమః.” ఇతి నైవేద్యమ్ మూలమంత్రాదికం సర్వత్ర యో జ్యమ్. తాంబూలాదినమస్కారప్రదక్షిణ పుష్పంజల్యంతం కార్యమ్) అథవా ఉద్వాపనప్రకరణోక్తవిధినా పూజా సాయుధా. ఉక్తప్రకారేణ ధ్యానావాహనే కృత్వా. పురుష ఏవేదగ్ం...హతి. దేవాబ్రహ్మదయోయేచస్వరూపంనవిదుస్తవ, అతస్తాం పూజయిష్యామి, మాతురుత్సంగవాసినమ్. ఆసనమ్. ఏతావానస్య...దివి. అవతారసహస్రాణి కరోషి మధుసూదన,

నతే సంఖ్యావతారాణాం కశ్చిజ్ఞానాతితత్త్వతః పాద్యమ్. త్రి
 పాదూర్ధ్వ...అభి జాతఃకంసపథార్థాయభూభారోత్తారణాయ
 చ, దేవానాంచహితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయచ, కౌరవాణాం
 వినాశాయ పాండవానాం హితాయ చ, గృహాచార్ఘ్యం మయా
 దత్తం దేవక్యాసహితో హరే. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరా...పురః. సు
 రాసురసరేశాయ క్షీరాబ్ధిశయనాయ చ, కృష్ణాయవాసుదేవా
 య దదామ్యాచమనం శుభమ్ ఆచమనీయమ్. యత్పురుషేణ
 హ...నిః నారాయణనమస్తేస్తు నరకార్ణవతారక, గంగోదకం
 సమానీతం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. స్నానమ్. ఆప్యాయ
 స్వేత్వాది మన్తైః. పయోదధి ఘృతతౌద్ర శర్కరాస్నానము
 త్తమం, తృప్త్యర్థం దేవేదేవేశ గృహ్యతాం దేవకిసుత. పంచా
 మృతస్నానమ్. శుద్ధోదకస్నానం మహాభిషేకః ఆచమనీయమ్.
 తం యజ్ఞం బర్హిహి...తౌమం చ పట్టసూత్రాద్యం మయానీ
 తాంశుకం శుభం, గృహ్యతాం దేవదేవేశ మయా దత్తం
 సురోత్తమ. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...యే. నమః కృష్ణాయ
 దేవాయ శంఖచక్రధరాయ చ, బ్రహ్మసూత్రం జగన్నాథ గృ
 హాణ పరమేశ్వర. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞా...యత. నానా
 గంధసమాయుక్తం చందనం చారుచర్పితం, కుంకుమాక్షతైః
 ర్యుక్తం గృహ్యతాం పరమేశ్వర. గంధద్వారా...గంధమ్.
 తస్మాదశ్వా...వయః. పుణ్యాని యాని దివ్యాని పారిజాతోద్భ
 వాని చ, మాలతీకేసరాదీని పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పు
 ష్పాణి. అథాంగపూజా. శ్రీకృష్ణాయనమః పాదోపూజయామి.
 సంకర్షణాయ నమః గుల్ఫౌ పూ. కాలాత్తనే నమః జానునీ.
 విశ్వకర్షణే నమః జంఘే. విశ్వనేత్రాయ నమః కటి.

విశ్వకర్త్రే నమః గుహ్యమ్ పద్మనాభాయ నమః నాభిమ్ పర
మాత్మనే నమః హృదయమ్. శ్రీకంఠాయ నమః కంఠమ్ సర్వా
స్త్రధారిణే నమః బాహుభ్యో వాచస్పతయే నమః ముఖమ్.
కేశవాయ నమః లలాటమ్. సర్వాత్మనే నమః శిరః. విశ్వరూపి
ణే నారాయణాయ నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. సహ
స్రతులసీ ఆప్తోత్తరశతంవా. యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. వనస్ప
తిరనైర్దివ్యై...గృహ్యతామ్. ధూపమాఘ్రపయామి. బ్రాహ్మ
ణోఽప్య...యత. త్వంజ్యోతిః సర్వదేవానాం తేజస్త్యం తేజ
సాంవరం, ఆత్మజ్యోతిర్నమస్తుభ్యం దీపోఽయం ప్రతిగృహ్య
తామ్ దీపమ్ చంద్రమా...యత నానాగంధసమాయుక్తం భ
క్ష్యంభోజ్యం చతుర్విధం, నైవేద్యార్థం మయాదత్తం గృహాణ
పరమేశ్వర. నైవేద్యమ్. ఆచమనమ్ కరోద్వర్తనమ్ తాంబూలం
చ సకర్పూరం పూగీఫలసమన్వితం, ముఖవాసకరం రమ్యం ప్రీత్య
ర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలమ్. సౌవర్ణ రాజతం తామ్రం
నానారత్న సమన్వితం, కర్తృసాధుశ్చాసిద్ధ్యర్థం దక్షిణాం ప్రతిగృ
హ్యతామ్ రంభాఫలం నారికేళం తథైవామ్రఫలానిచ, పూజి
తోఽసి సురశ్రేష్ఠ గృహ్యతాం కంససూదన. ఫలాని సోమో
వా...నీరాజసం, నాభ్యాఽసీద...యన్. సమోఽస్త్యసంతాయ
సహస్రమూర్తయే...ధారిణే నమః. నమస్కారాన్. సప్తాస్యా
సన్...పశుమ్. యానికానిచ...ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారాన్.
యజ్ఞేన...ఇత్యాదివేదమన్తైః పుష్పాంజలిమ్. అపరాధసహస్రాణి
పూజాంనివేదయేత్ సర్వోపచారపూజససమాప్తద్వాదశాంగుళ
విస్తారం రౌప్యమయం స్థండిలాదిలిఖితం వా రోహిణీయుతం
చంద్రం సోమేశ్వరాయ సోమాయ తథాసోమోద్భవాయ

చ, సోమస్య పతయే నిత్యం తుభ్యం సోమాయ వై నమః.
 ఇతి సంపూజ్య. సప్తష్పకుశచందనతోయం శంభేనాదాయ.
 క్షీరోద్ధార్ణవసంభూత అత్రిగోత్రసముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం
 శశాజ్జేశ రోహిణీసహితోమమ. జ్యోతిష్సాన్నిపతేనమస్తుభ్యం
 జ్యోతిషాం పతయే నమః, నమస్తే రోహిణీకాన్త అర్ఘ్యం నః
 ప్రతిగృహ్యతామ్ ఇతి మేంత్రాభ్యాం చంద్రార్ఘ్యం
 దద్యాత్. తతః శ్రీకృష్ణార్ఘ్యం దద్యాత్. తత్ర మంత్రః.
 జాతః కంసపథార్థాయ భూభారోత్తారణాయ చ, పాండవానాం
 హితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయ చ. కౌరవాణాం వినాశాయ
 దైత్యానాం నిధనాయ చ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం
 దేవక్యా సహితో హరే. శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
 తతః ప్రార్థయేత్. త్రాహి మాం సర్వలోకేశ హరే సంసార
 సాగరాత్, త్రాహి మాం సర్వపాపఘ్న దుఃఖశోకార్ణవాత్ప్ర
 భో. సర్వలోకేశ్వర త్రాహి పతితం మాం భవార్ణవే, త్రాహి
 మాం సర్వదుఃఖఘ్నరోగశోకార్ణవాద్ధరే. దుర్గతాన్త్రాయసే
 విష్ణో యే స్మరన్తి సకృత్సకృత్, త్రాహి మాం దేవదేవేశ
 త్వత్తో నాన్యోఽస్తి రక్షితా. యద్వాక్యచన కౌమారే యశా
 వనే యచ్ఛ వార్ధకే, తత్పుణ్యం వృద్ధి మాయా తు పాపం దహ
 హాలాయుధ. ఇతి ప్రార్థయేత్.

ఇతి శ్రీకృష్ణపూజా సమాప్తా.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథా.

వాగీశాద్యాస్సుమనస స్సర్వాథానా ముపక్రమే,

యం సత్వా కృతకృత్యాస్సుప్తం నమామి గజాననమ్.

నమః పరమ కల్యాణ నమస్తే విశ్వమంగళ, వాసుదే

వాయు శాంతాయ యదూనాంపతయే నమః. కరారవిందేన
చదారవిదం ముఖారవిందే వినివేశయంతం, వటస్య పత్రస్య
పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్తురామి.

నారద ఉవాచ:—జయంత్యాశ్చైవ మాహాత్మ్యం శ్రీ
కృష్ణాష్టమ్యా స్తతైవచ, కథయస్వ మహాభాగ నమస్తే భక్త
వత్సల. యచ్చుత్వాహం గమిష్యామి తద్విష్ణోఃపరమంపదమ్.

పితామహఉవాచ:—శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి జయం
త్యాశ్చ ప్రభావకం, జయం పుణ్యంచ లభతే శీఘ్రం పాపస్య
నాశనమ్. స్మరణా తీర్తనా త్పాపం సప్తజన్మజ్జితం మునీ,
జయంతీ హరతే పుణ్యం కింపునశ్చోపవాసినామ్. కృష్ణజన్మాష్ట
మీలోకే పవిత్రా పాపనాశినీ, క్రతూనాంచఫలం తేహం తీర్థా
యుతఫలం లభేత్. కపిలాగోసహస్రంతు యో దదాతి దినే
దినే, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యా స్సముపాషణే రత్న
కోటిసహస్రాణి అశ్వానామయుతాని చ, మత్తేభానాం సహ
స్రాణి యో దదాతి దినే దినే. కన్యాకోటిసహస్రంతు తత్ఫలం
తృప్తిభిః స్తుతం, హేమభాండసహస్రాణి కురుక్షేత్రేప్రయ
చ్ఛతి. గుర్వర్థం బ్రాహ్మణార్థంవా స్వామ్యర్థం యస్యజేత్తనం,
తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యాస్సముపాషణాత్. అపన్నా
ర్తివారాణాంచ తీర్థసేవారతాత్తనాం, సత్యవ్రతానాం య
త్పుణ్యం జయంత్యాస్సముపాషణాత్. యత్ఫలం శ్రాధకర్తృ
ణాం పితృణామిందుసంక్షయే, గంగాయాం నర్తదాయాంచ
సరయాంచంద్రభాగయోః. అన్యేషు పుణ్యతీర్థేషు యః
స్నానం కురుతే నరః, ద్వాదశీనాంతు సర్వాసాం యత్ఫలంకృష్ణ
జన్మని. జయంత్యేకోపవాసేన జాగరేణతు తత్ఫలం, అంబ
నీమేణసూర్యేణశిశుపాలేనగాధినా, ఏతైశ్చవైశ్చ రాజవైశ్చ

ధర్మజ్ఞైః సృత్యవాదిభిః. తుష్ట్యర్థం దేవకీసూనోర్జయంత్యాం.
 సముపాపితం, కృత్స్నం రాజ్యం మహింభుంక్త్వా ప్రాప్తేశాశ్వ
 తీంగతిమ్. జయంత్యాశ్చోపవాసేన విష్ణోర్లోకం గతాశ్వ తే,
 వాలఖిల్యాదయో విప్రైః పశిషాద్యాద్విజోత్తమాః. గౌతమేనచ
 గార్ద్యేన జామదగ్న్యేన ధీమతా. వాల్మీకినా కృతం పూర్వం
 మహాతాపసరూపితా, కృతం రామాయణం యేన విష్ణోః పరమ
 ముత్తమమ్. ప్రజాత్యక్తు సంయోగేనభోమాసేఽసి తేఽప్తమీ,
 తస్యామేవ చ కర్తవ్యం తుష్ట్యర్థం చక్రపాణినః. జన్తోపార్జిత
 పాపం చ జన్తాంతరకృతాని చ, బ్రహ్మహత్యాదయస్సర్వే న
 శ్యంతి స్మరణాదపి. పురతో వాసుదేవస్య జయంత్యఖిలకామ
 దా, కోటిజన్తార్జితంపాపం జ్ఞానాజ్ఞానకృతం తథా. తస్యాముపా
 పణేనైవ యామార్ఘేన విలీయతే, హృద్రాన్నేనతు యత్పాపం
 శవహస్తేనభోజనమ్. తత్పాపంసమవాప్నోతి జయంత్యాంభోజ
 నే కృతే, నభః కృష్ణాప్తమీ ప్రాప్తే భువనేతు ద్విజాధమాః.
 త్రైలోక్యసంభవం పాపం భుంజత్యేవ న సంశయః, బ్రహ్మఘ్నస్య
 సురాసస్య గోఘ్నస్య స్త్రీవధస్య చ. నరకోమునిశార్దూజయం
 తీవిముఖస్యచ, ప్రజాహీనస్య మూర్ఖస్య పరాన్నం భుంజతో
 పిచ నతస్యసుకృతో లోకః జయంతీవిముఖస్యచ, యే కుర్వంతి
 హరేఃపూజాం జయంతీవాసరే మునే, సుప్రసన్నో భవేత్తుష్టా
 దేవకీవిష్ణునా సహ. వ్రతేనారాధయేద్దేవం దేవకీసహితం హరిం,
 త్యక్త్వా యమపురిం ఘోరాం యాంతి విష్ణోః పరంపదమ్ జన్తాప్త
 మీవ్రతం యే వై ప్రకుర్వంతి ద్విజోత్తమాః, ఆరాధయంతి
 విప్రేంద్రలక్ష్మీస్తేహం ప్రసీదతి. రాజకం దైవికం చైవ భయం
 చాగ్నిసముద్భవం, సార్పవిద్యుత్ప్రళాతంచవాయుజం ఖాంబు

జంతా. స్తరణాద్వాసుదేవస్యక్షణమాత్రాద్వినశ్యతి, గావస్తస్య వివర్ధంతే ప్రభూతా ధాన్యసంపదః. కుటుంబం వర్ధతే తస్య మోక్షశాంతీ న సంశయః, దుఃఖజం వ్యాధిజం చైవ భయం సర్వసముద్భవమ్ నకలిర్నచ కాలశ్చ నోపసగ్గో మహామునే, రక్షణాయ కులస్యైవ సర్వత్ర విజయానుచ జయంతిబుధవారేణ రోహిణీ సహితాయది, అన్యైశ్చ మునిశార్దూల కింకృతైర్వృత రోహిణిః. నమస్కారేణ యత్పుణ్యం మాత్రాపితృర్దినే త.థా. ఆచార్యపాలనాద్వత్స తత్ఫలం శతసమృతం, యత్రైష్ణోః కథా తత్రవర్తతే మునిస త్తమ.

నారదఉవాచ:—సుదూరమపి గంతవ్యం యత్రభాగవతో జనః, త్రేతాయాం ద్వాపరే సమ్యక్కృతే చైవ కలాయుగే. కృత్వా సమ్యగ్విధానేన కర్తవ్యం పుణ్యవర్ధనం, కథయన్వ సురశ్రేష్ఠ జయంతి యేన తుష్యతి. తాఃపూజాం యద్విధానేన బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర, సమ్యగ్వృతఫలం యేన బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర.

బ్రహ్మోవాచ:—పురా సనత్కుమారేణ హరిశ్చంద్రస్య ధీమతః, ఉక్తమేతన్నహాభాగ వ్రతమేతన్నహామునే. నియమాత్ఫలమాప్నోతి న శ్రేయో నియమం వినా, అద్యస్థిత్యా నిరాహారశ్చోభూతే పరమేశ్వర. భక్త్యాచ దేవకీపుత్ర మస్తిష్టన్నాప్తమీవ్రతే, ఉపాసితస్తన్తథ్యాహ్నోన్నాత్వాకృష్ణతిలైశ్శుభైః. ధాత్రిఫలం ధారయిత్వా మహాపుత్రాదివర్ధనం, కృత్వాతులసి మిశ్రేణ జలం పిబతి సువ్రతీ. స్నానంవా కురుతే తత్ర తీర్థస్నానఫలం లభేత్, కృత్వా మాధ్యాహ్నికం కర్త శుచిర్బుధ్వా త్యా సమాహితః. గృహమధ్యేథవాచైవ విష్ణుస్థానేచ సువ్రతీ, గోమయేనోపలిప్యాథ స్థాపయేన్నుతనం ఘటమ్ పూరయేచ్ఛు

ద్ధసలిలం నవరత్నైశ్చ సంయుతం, వస్త్రేణావేష్టయేత్కుంభం
 తిండులోపరి విన్యసేత్. తత్రనిక్షిప్యతత్పాత్రంరౌప్యంతామ్రం
 మృదంతువా, పూరయేత్తండులైశ్శుబ్రైఃపంచరత్నసమన్వితైః
 వస్త్రేణాచ్ఛాదనం కృత్వా పాత్రమధ్యేన్యసేద్ధరిం, కర్షమాత్ర
 సువర్ణేన బాలకృష్ణం ప్రపూజయేత్. యథావిభవసారేణశక్తి
 యుక్తేన చేతసా, శ్రాద్ధేదానేతథా హోమే సర్వతీర్థప్రతేషుచ
 విత్తశాత్యం న కుర్వీత తథాచాన్యేషు సుప్రత, దేవతాప్రత
 తార్కేషు విత్తశాత్యం కరోతి యః. సర్వధర్తవినర్తుక్తో నరకేషు
 నిమజ్జతి, జీవితం యాతి యఃకాలే జయంతీవాసరంవినా. తత్తండ
 మాయుషోప్యర్థం నరాణాముపజాయతే, వ్యతిక్రమ్య గురో
 ర్యస్తుగురుంధర్మోపదేశకమ్. విప్రేంద్రస్వేచ్ఛయాధర్మంకుర్వా
 ణో నరకం వ్రజేత్,ధర్తమర్థంచ కామంచ యదీచ్ఛేదాత్తనః ప్రి
 యమ్. దద్యాచ్ఛశక్తితోభక్త్యా గాంఢుషీం కాంచనంచయత్,
 ఫలంధాన్యంచ వస్త్రంచ యత్కించిదూభరిజంతథా, దేవకాః
 ప్రసవేకాలే జాతే కృష్ణే జగత్పతా. జాతకర్తాదికర్తవ్యముప
 దేశశ్చ చక్రీణః, పురాణోక్తేన మంత్రేణ కృష్ణం సంపూజయే
 న్నిశి శైతోష్ఠిపచారా స్థేవస్య తతోవిప్రాన్ప్రపూజయేత్, అది
 తేదేవమాతస్త్వం సర్వపాపప్రణాశిని. ఆతస్త్వాం పూజయిష్యా
 మి భీతోఽహం భవసాగరాత్. పూజితాసి యథా దేవైః
 ప్రసన్నా త్వం వరాననే, పూజితా చ యథాభక్త్యా ప్రసాదం
 కురు సుప్రతే. యస్యాంరాత్రే హరింలభ్యాప్తాప్తాత్వంనిర్వృ
 తిం పరాం, తామేవ నిర్వృతిం దేహీసుపుత్రం దర్శయస్వమే.

దేవపూజాయంత్రః—అవతారసహస్రాణి కరోషి భగ
 వన్ విభో, తేషాం చైవతు మాహాత్మ్యం కశ్చిజ్ఞానాతివై భువి,
 దేవా బ్రహ్మాదయో యేఽపి స్వరూపం న విదుస్తవ.

కృష్ణ ప్రార్థనమంత్రః—అత స్త్వాం పూజయిష్యామి మాతురుత్సంగసంస్థితమ్. వాంఛితం కురు మే తత్ర దుష్కృతం చైవ శ్మాశయ, కృపాం కురుష్వ మే దేవ సంసారార్తిభయా పహ. ఏవం సంపూజ్య గోవిందం పాత్రే తులసిసంయుతం, చంద్రోదయేతు నిర్గత్య స్థండిలే సమలంకృతే. శంఖతోయం సమాదాయ సుపుష్పఫలచందనం, సుమంత్రమవసీం గత్వా చంద్రాయార్ఘ్యం నివేదయేత్. అర్ఘ్యమంత్రం సముచ్చార్య సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే.

అర్ఘ్యమంత్రః—క్షీరోదార్ణవసంభూత హ్యత్రినేత్ర సముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా సహిత శృశిన్. జ్యోత్స్నాపితే నమస్తుభ్యం నమస్తే జ్యోతిషాంపతే, నమస్తే రోహిణీకాంత సుధాకర నమోఽస్తు తే.

ఇతి చంద్రార్ఘ్యమ్.

నారీకలోదకే నైవ దద్యా దర్ఘ్యం విచక్షణః, శ్రీకృష్ణ పరయా భక్త్యా శంఖే కృత్యా విధావతః.

అథ కృష్ణార్ఘ్యమంత్రః—జాతః కంసవధార్థాయ భూ భారోత్తారణాయచ, పాండవానాం హితార్థాయ ధర్మసంస్థాప నాయచ కౌరవాణాం వినాశాయ పసుదేవకులోద్భవ, దేవకీ గర్భసంభూత భక్తానా మభయప్రద. గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ప్రసీద పురుషోత్తమ, దధిదూర్వాక్షతైర్యుక్తం దత్త్వా తం శశినే మునే తతస్తు పరతో విష్ణుం. నిశాంతు శశితోన యేత్, అర్ఘ్యదానేన జాతస్య ఫలస్యేయత్తతాం శృణు. యో దద్యా త్సకలాముర్వీం సర్వరత్నసమన్వితాం, అర్ఘ్య దానేన తత్పుణ్యం లభతే నాత్ర సంశయః. గీతాశాస్త్రకలా వైశ్చ కుర్యాజ్ఞాగరణం నిశి, భూపం దీపం చ నైవేద్యం తాం

బూలం దాపయేన్నరః. ఫలాని చ విచిత్రాణి దివ్యాని వివి
 థాని చ, ధూపం నీరాజనం చైవ కుర్యా దేవం పునఃపునః.
 వాసరే వాసుదేవస్య గీతాం వా వాచయే త్వస్యమ్. జన్మ
 కోటికృతం పాపం ధక్ష్యతే తృణరాశివత్, యత్ర భాగవతం
 శాస్త్రం శ్రూయతే హరివాసరే. తత్ర జాగరణం కుర్యా దన్య
 థా పాపభాగ్భవేత్. స్నానం ప్రభాతసమయే విమలే సూర్య
 దీపితే. కృత్వా పూర్వాష్టాకం కర్తృ ఏకాగ్రకృత మానసః,
 తత స్త్వయం సమశ్చీయా జ్ఞయంత్యాం సముపాషితః, స్త్రీ
 బాలవృద్ధసహితో మంత్రద్విజసమన్వితః, విధినానేన సహితో
 జయంతీవ్రతమాచరేత్. నారీ చేత్కారయే ద్భక్త్యా పురుషే
 జైకవింశతిః, న దౌర్భాగ్యం నవైధవ్యం న తస్మాత్స్వకుభం
 గృహే. ఏకాదశశ్శుక్లవింశత్యః కోటయ స్సముపాషితాః,
 తాభిస్తుల్యా జయంతీతు తస్మాదస్యాముపాషితః. అస్యాముపా
 ప్య విధివ ద్దేహంతే హరిసన్నిధిం, విమానశతతైర్దివైః పతా
 కధ్వజశోభితైః. వేణువీణామృదంగైశ్చ కృతశబ్ద మహర్నిశం,
 ఆరుహ్య దేవవ త్రత్ర ముదిత స్వజనైస్సహ. శ్రీరత్నదండై
 శ్చ కుతూహలేనసంసేవ్యమానస్తుముహుర్దుహుస్సః, ప్రయాతి
 విద్యాధరబృందజష్టో మార్గం చ విష్ణోఃపరమేశ్వరస్య సూర్యో
 యథానాశయతే తనుశ్రమం, స్వాచారహీనః కులకీర్తిసంపదః,
 రాష్ట్రం యథానాశయతే కురాజా తదా జయంతీ బహుపాప
 సంపయమ్. సవవ పాపీ సచశుస్స గోఘ్నుస్స బంధుహీన స్సచ
 శోచనీయః, జన్మాప్తమిం యో న కరోతి మూఢ స్సపాపచారి
 నరకేషు చ్యతే. కిమన్నదానై ర్గజగోప్రదానైః కిం వా మ
 ఘామైర్లహణేషుసత్కృతైః, కిమాశ్రమై ర్ధ్యానతపోభిరుక్తై
 ర్జయం త్యహా యేనకృతా సభక్త్యా. యథోక్తా తే మయా

విప్ర జయంతీ సర్వకామదా, యాముపోష్య సకృద్భక్త్యాకృత
 కృత్యో భవేన్నరః. తస్మాత్త్వమపి దేవర్షే కురు చాస్యాము
 పోషణం, ఉపోషణా ధర్మశ్చంద్రః పరాం స్థితి మవాప్తవాన్.
 సత్యంసత్యం పునస్సత్యం పారాశర్యేణ భాషితం, నాస్తిలోకే
 ఐరం నాన్యజ్జయంత్యాస్తు సమం వ్రతమ్. న గంగా న గయా
 కాశీ నావంతిమధురాపురీ, సరయూర్దండకీచైవ జయంత్యాశ్చ
 సమా మతా. భర్తదా కామదా చైవ హ్యర్థదా మోక్షదా
 కలా, కురుష్వ ద్విజశార్దూల జయంతీవ్రత ముత్తమమ్.
 జయంతీవ్రతమాహాత్మ్యం లిఖితం యస్యమందిరే, తస్య పుణ్య
 ఫలం వక్ష్యే నారాయణసమం హి తత్. యత్రయత్ర కలా
 ప్రాప్తం భవే జ్ఞాప్తమీవ్రతం, తత్రతత్ర హరిర్యాతి లిద
 శ్చైస్సహ నారద. స్వయ మాయాతి దేవేశో గృహం జన్తాష్ట
 మీదినే, తేనేష్టం జన్తనస్సాగం ఫలం త్రైలోక్యదుర్లభమ్.
 కలా గృహేతు యః కృష్ణజయంతీం శాస్త్రసమృతం, విత్తాసు
 సారవిభవై ర్భక్త్యా యశ్చ ప్రసూజయేత్. పాపకోటివినిర్ముక్తో
 యాంతి విష్ణోః పరంపదం, సర్వవేదేషు యత్పుణ్యం తత్ఫలంచ
 వ్రతాదికమ్. నరకే తే న మజ్జంతి యావదాభూతసంప్లవం,
 జయంతీదినే ప్రాప్తే యేఽర్చయంతి ద్విజో తమాన్. సప్తజన్తా
 ర్జితంపాపం తక్షణాదేవ నశ్యతి, తస్మాద్విత్తాసుసారేణ శ్రద్ధా
 భక్తిసమన్వితః. జయంత్యాస్తు వ్రతం కుర్యాత్సంసారార్ణవ
 తారకమ్ కలా ధేనుసహస్రాణి తిలధేనుశతాని చ, దత్వా
 యత్ఫల మాహ్నతి శ్రీజయంతీవ్రతే కృతే. హేమభారసహ
 స్రంతు యో దద్యాద్దానముత్తమం, తత్ఫలం లభతే మర్త్యో
 జయంతీ జాగరేణ వా.

వ్రతిమామంత్రః —

ఆచార్యం పూజయేత్, పోడశోపచారా స్కృత్యా.

శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానం ఉత్తమశ్రోత్రియస్యతు, వస్త్రాలంకారభూషాద్వై స్తాంబూలం దక్షిణాసహ. శ్రీకృష్ణః ప్రతిగృష్ణాతు శ్రీకృష్ణో వై దదాతి చ, శ్రీకృష్ణ స్తారకోభాభ్యాం శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః.

ఇతిమంత్రేణ శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానమాచరేత్.

కోటిజన్మకృతం పాపం సర్వకామఫలప్రదాన్. పుత్రపౌత్రధనం ధాన్యం భవే త్కృష్ణస్య జన్మని, కృష్ణబ్రహ్మానందరసం కృషు నామసుధారసం, కృష్ణపాదాంబుజరసం పిబ జిహ్వే నిరంతరమ్.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః.

కరారవిందేన పదారవిందం ముఖారవిందే వినివేశయంతం, వటస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్మరామి. న్యూనాతిరిక్తాన్యపరిస్ఫుటాని యదీహ కర్తాణి మయా కృతాని, త్కమ్యాని చైతాని మమక్షమస్య ప్రయాపితృప్తిం పునరాగమాయ. కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేః స్వభావాత్, కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే శ్రీకృష్ణజయంతీవ్రతకథావిధానం సంపూర్ణమ్.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథ.

నారదమునీంద్రుడు బ్రహ్మను గాంచి “యోమహాత్మా! భక్తులపాలి కల్పవృక్షమూ, నాయందుఁ గరుణయుంచి, శ్రీ జయంతిమహిమమును, గోకులాష్టమి యనబరగు శ్రీకృష్ణా

ష్టమియొక్క మహిమను చెలుపుము. నేనును భక్తితో దీని నాలకించి, శాశ్వతంబగుముక్తినిందెద" ననియడుగఁగా, సకల లోకములకెల్ల సృష్టికర్తయై వెలుఁగు బ్రహ్మ నారదునింగాంచి యిట్లనియె "వత్సా! జయంతియొక్క ప్రభావంబెఱిగించెద నాలకింపుము. జయంతీప్రభావంబు వినుటవలనఁగాని, ఁరించుట వలనఁగాని మానవుఁడు జయమును, పుణ్యమును జొందును వాని సకలపాపంబులు ఊణంబున నశించును. ఏడుజన్మంబుల లోనిపాపంబులు సైతము మటుమాయమైపోవును. అంతయు కాక తలుగని పుణ్యమును గలుగును. కృష్ణజన్మాష్టమినాఁ డుపవాసంబునేయువారికి పెక్కుయజ్ఞము లొనర్చినంత ఫలంబును, పెక్కుతీర్థంబులందు స్నానమొనర్చినంతఫలంబునుగలుగును. కపిలగోవులు వేయింటిని బ్రతిదినంబును దానంబొసఁ గుటచేఁ గలుగుపుణ్యము జయంతినాఁ డుపవసించుటచే మానవుఁడు బడయఁగలఁడు. దినదినంబునఁ బెక్కువేలకోట్లరత్నములను, లెక్కలేనియేనుఁగులను, లెక్కలేనిగుఱ్ఱములను, కోట్ల కోలఁదికన్యలను దానమునేసినంతఫలంబు జయంతినాఁ డుపవాసంబుచేఁ బడయవచ్చునని మునీంద్రులు పేర్కొందురు. జయంతుష్టపవాసమువలన కురుక్షేత్రమున లెక్కలేనిబంగారు బిందెలొసఁగుటచేఁ గలుగుఫలంబును, గురువు బ్రాహ్మణులు ప్రభువు వీరినిమిత్రము ప్రాణములువీడువారికి గలుగుఫలమును నిక్కముగఁ గలుగును.

నొచ్చినవారి యాపదలఁదొలఁగించుటవలని పుణ్యంబును, తీర్థయాత్ర లొనర్చువారికిఁ గలుగుపుణ్యమును, సత్యముదప్పని వారికిఁ గలుగుపుణ్యమును, అమావాస్యలందుఁ బితరులకుఁ దర్పణాదులొసఁగువారికిఁ గలుగుపుణ్యమును, గంగాయమునా

నదులందున్న, సర్వదానదియందును, సరయా చంద్రభాగా నదులందును, మఱి యనేకపుణ్యనదులందును స్నానమొనర్చు వారికిఁ గలుగుపుణ్యమును, ద్వాదశశులందు బ్రాహ్మణభోజనాదులవలనఁ గలుగుపుణ్యమును కృష్ణజన్మాష్టమీదినంబున నుపవసించి, రాత్రిజాగరణముండుటచేఁ గలుగును. తొల్లియంబరీషమహారాజు, శిశుపాలుఁడు, గాధిమహారాజు మఱియుఁ బెక్కండ్రురాజులెందఱో జయంతినాఁడు శ్రీకృష్ణనిప్రీతికై యుపవాసములొనర్చి, రాజ్యముం బడసి, భూమండలమెల్లఁ బరిపాలించి శాశ్వతగతి నొందిరి. వాలఖిల్యాదులయిన మహామునులు, వసిష్ఠాదులగుమహర్షులును జయంతినాటియుపవాసము చేతనిష్ఠులొకముంబొందిరి. గౌతమమహాముని, గార్గ్యమునీం ద్రుఁడు, జామదగ్న్యముని, శ్రీమద్రామాయణమురచియించిన వాల్మీకిముని మొదలగు మునీంద్రులందఱు శ్రావణబహుళమున నష్టమిరోహిణి సమేతముగవచ్చు శ్రీకృష్ణాష్టమీజయంతి లయందు ఉపవాసమునొనర్చిరి. ఆదినముననే మహావిష్ణువునకుఁ బ్రీతికై యుపవాసాదు లొనర్పవలయును. అట్లొనర్చుటచేత జన్మాంతరములందలిపాపములును, బ్రహ్మహత్యమున్నగుపాపంబులును నశించెడిని. జయంతియుపవాసమువలనఁ గోటిజన్మములందలి పాపములైనను, తెలిసియో తెలియకయో చేసినవైనను నొకయరజాములోపల నశింపఁగలవు. జయంతినాఁడు భోజనముచేసినవాఁడు శూద్రాన్నమును, శవముచేతియన్నమును దిన్నంతపాపంబునఁ బడిపోవును.

కృష్ణాష్టమినాఁ డుపవసింపనివానికి బ్రహ్మహత్య, సురాపానము, గోహత్య, స్త్రీవధము మొదలగు మహాపాపంబుల నొనర్చినవారిపాపంబుగలుగును. ముల్లోకంబులలోనివారి పా

పంబు నొడిగట్టును. జయంతినాఁడు పవసింపనివాఁడు సంతతి లేనివాఁడు, జ్ఞానహీనుఁడు, పరాన్నముఁగుడుచువాఁడు వీరందఱును సరకమునకేగుదురు. జయంతినాఁడు విష్ణువును భక్తితో నారాధించువారియొడ కృష్ణుఁడును దేవకీదేవియు దయఁగలిగి యుందురు జయంతినాఁడు కృష్ణునిఁగూర్చి వ్రతమునేయువారు యమపురికేగక, వైకుంఠమునొందుదురు. వారికి లక్ష్మీదేవిప్రసన్నురాలై సకలసంపదల నొసంగును. వారికి రాజభయము, దైవభయము, అగ్నివలనిభయము, సర్పములభయము, మెఱుపులవలనిభయము, గాలి, యాకాశము నీరు వీనివలనిభయము ఇవియెల్లను వాసుదేవునిస్తరణముచేక్షణములోనశింపఁగలవు. వానికి గోవులసంపద మొండగు. ధాన్యసంపదలు హెచ్చును. పుత్రపౌత్రాదులు గలుగుదురు. కడపట మోక్షము నైతము గలుగును. వానికి మానసికవ్యాధులుగాని, శారీరవ్యాధులుగాని, సర్పభయముగాని, లేవు. వానికి వివాదములు లేవు. అకాలమృత్యువు సంభవిల్లదు. కామము మొదలగు కష్టములు వానికెప్పటికీఁగలుగవు. వానికులమునకును, కుటుంబమునకును రక్షణముగలుగును. ఆతఁడెచ్చటికిఁబోయినను జయంబొందును.

జయంతినాఁడు బుధవారము రోహిణీనక్షత్రమును వచ్చునేని, ఆనాఁడు పవాసమొనర్చి, శ్రీకృష్ణుని బూజించి యాతని చరిత్రములు చదివిన పక్షమునఁ దక్కిన వ్రతములు తొట్లకోలఁదిగనాచరించినను; దీనివలనఁ గలుగునంతటిపుణ్యము గలుగనేరదు. ప్రతిదినము దల్లిదండ్రులకు నమస్కరించుట చేతను, గురువును సంరక్షించుటచేతను గలుగు మహాపుణ్యము నూఁటింతలుగఁగలుగును. భగవంతునిచరిత్రములు గీర్తించుచు భక్తులుండు ప్రదేశ మొంతదవ్వున నున్నను బ్రాలుమాలక యట్టి

ప్రదేశముల కేగవలయును. నాలుగుయుగంబులందును సకల జనులును ఈపవిత్రమైన కృష్ణాష్టమీవ్రతంబుఁ దక్కుక యాచరింపవలయును.

అని బ్రహ్మదేవుఁడుపలుకఁగా, నారదమునీం ద్రుఁ డతని కిట్లనియె. ఓమహాత్మా! ఆవ్రతము నేనుట యెట్లు? ఆనతీయవేయని యడిగిన బ్రహ్మ యిట్లనియె.

వత్సా! సావధానుండవైవినుము. తొల్లిసనత్కుమారుఁడను మునీంద్రుఁడు 'పారిశ్చంద్రమహారాజున కీవ్రతమహిమను దెలిపెను. ఈవ్రతంబు కడునియమముతో నాచరింపవలయును, లేనిచో సంపూర్ణఫలముగలుగదు. గోకులాష్టమినాటిముందటి దినముననే యేకభుక్తిగావించి, మఱునాఁడు వేకువనేలేచి 'నేఁడు కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు గావించెద' నని సంకల్పించుకొని, యానాఁడుదయము నల్లనూవులునూటి రాచుకొని, నూటిసయసిరికవడియముతోఁ దల పులుముకొని, తులసీదళముతోఁ గూడిన నీటితో స్నానముగావించి, యోనీటితో నాచమనము నేయవలయును. అట్లు నేసినచో, తీర్థములన్నింటను స్నానము చేసినంతఫలము గలుగును. అట్లుస్నానముచేసి, మాధ్యాహ్నకానుష్ఠానములుగావించి, పరిశుద్ధుడై నిర్మలమనస్సుతోఁ దన యింటినడుమగాని, దేవాలయమునందుఁగాని, గోమయంబుతో నలికి, యందు బంగారు, వెండి, రాగి, మన్నువీనిలో దేనితోనైనను జేసిన కలశమును నీటితోనింపి, నవరత్నములనందువేయవలయును. అటుపిమ్మట నాకలశమును నూతనవస్త్రముతోఁ జూట్టి, గోమయముతో నలికినమంటపమున నాకలశమునుంచి, దానిపై తండులములఁబోసి, యాకలశమునధుమ నొకతులమునకంటెఁ దక్కువ కానంత యెత్తుతోఁజేసిన గోపాలకృష్ణ

విగ్రహమును స్థాపించి, భక్తితోఁ బూజలు సేయవలయును. శ్రాద్ధము, దానము, హోమము, సకలవ్రతములు, తీర్థయాత్రలు మొదలగు సత్కార్యములందు ద్రవ్యసంచన సేయరాదు గాన, ఈకృష్ణాష్టమీవ్రతమునందును శక్తివంచనలేక, సకలపూజలను జక్కగాఁ జేయవలయును. అట్లు శక్తివంచన సేయువారు పుణ్యము తఱిగి నరకమునఁ బడుదురు. జయంతి వ్రతమాచరింపనివాని యాయుస్సు నానాటికిఁ గ్రుంగిపోవును. ఆచార్యు లొనరించు గురూపదేశమును వినక, స్వేచ్ఛగాఁదిరుగుచుఁ దక్కినధర్మము లెన్ని చేసినవాఁడయినను విప్రేంద్రుఁడు నరకంబునఁ బడును. ధర్మార్థకామంబులఁ గోరునట్టిమానవుఁ డీ వ్రతంబునేసి, దీని కంగముగా పోడశమహాదానములను శక్తికొలఁదిగాఁజేయవలయును. లోకనాయకుఁడగు శ్రీవిష్ణుమూర్తి దేవకీగర్భంబున జన్మించినప్పుడు, శ్రీకృష్ణావతారుఁడయిన యాభగవంతునికి జాతకర్త నామకరణాది క్రియలను జరుపనగును. ఆరేయంతయు నాలుగుకాలములందును పురాణోక్తవిధానంబునను, వేదోక్తవిధానంబునను శ్రీకృష్ణునికి పోడశోపచారపూజలు సలుపవలయును. బ్రాహ్మణులను దక్షిణాతాంబూలాదులతో సత్కరింపవలయును.

అట్లుసత్కరించి, యావల దేవమాతయగు అదితిఁగూర్చి సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టునట్టి యోదేవీ, సంసారసాగరంబు నుండి భీతుఁడనై నిన్ను శరణుచొచ్చితిని. నాయొనర్పుపూజలం గొని, దేవతలయొడఁ బ్రసన్నురాలవైనట్లు నాయొడఁ బ్రసన్నురాలవుగవ్వు. మహావిష్ణువు నీగర్భవాసంబున జన్మించుటచే నీ కెంతయానందము గలిగెనో యంతటి యానందము నాకొసఁ

గుము. నాకు నీసుపుత్రుని జూపుము. అని యదితిం బ్రార్థించి, యావల భగవంతు నివ్వధంబున థ్యానింపవలయును.

ఓసర్వవ్యాపియగు భగవంతుడా, నీనెన్ని యో యవ తారంబుల నెత్తితివి. ఆయవతారములనుహిమ యెవఁడెఱుంగఁ గలఁడు. బ్రహ్మాదిదేవతలునైతము నీమహిమం బెఱుంగఁజాల రనునప్పుడు మానవు లెఱ్ఱెఱుంగఁగలరు. సంసారభయంబుఁ దొలఁగించునట్టి యోమహాత్మా! పాపంబులఁ బోఁగొట్టి, నా యిష్టంబులఁ దీర్చునంతదయ యొనరింపుము. అని యిట్లు భగ వంతునిఁ బూజించి, తులసితోడఁగూడిన జలమును పాత్రము నందుంచుకొని, చంద్రోదయముకాఁగానే, శంఖముతో నీటిని గైకొని గంధపుష్పాక్షతలతోఁగూడఁ జంద్రున కర్ఘ్యము నొసఁగవలయును. అట్లు చంద్రున కొసఁగునప్పుడు క్షీరో దార్ణవసంభూత=పాల్కడలియందుఁ బుట్టినవాఁడా, అత్రినేత్ర సముద్భవ=అత్రిమహాముని కంటినుండి పుట్టినవాఁడా, రోహిణీ సహితః = రోహిణీసమేతుడవై, మయాదత్తం = నే నొసఁగు, అర్ఘ్యం-గృహాణ = అర్ఘ్యముఁ గైకొనుము. జ్యోత్స్నాపతే = వెన్నెలతేడా, నమస్తుభ్యం=నీకు నమస్కారము. జ్యోతిషాం పతే=వెలుగుతేడా, నమస్తే=నీకు నమస్కారము రోహిణీ కాంత=రోహిణీ ప్రాణనాథుడా, నమస్తే=నీకు నమస్కారము. సుధాకర=అమృతకిరణములవాఁడా, తే-నమః-అస్తు=నీకు నమ స్కారము. అను నీమంత్రము సెప్పుచు నర్ఘ్యము విడువవల యును. తర్వాత శ్రీకృష్ణమూర్తికిని ఎళినిటితో శంఖము మూలమున నర్ఘ్యము లొసఁగవలయును.

వసుదేవునికి దేవకీదేవికిని నయనానందకరుడవుగ జన్మిం చిన యోమహాత్మా, భక్తులకోర్కులఁ దీర్చు చింతామణియైన

వాఁడా, దుష్టుడగు కంసుని దుష్టులగు కౌరవులను దుర్యోధనాదులను సంహరించి భూమిబరువుతగ్గించుటకును, శిష్టులగు పాండవులను సంరక్షించుటకును బుడమియం దవతరించిన వాడవు ఓపురుషోత్తమా! నేనొసగునట్టి యర్ఘ్యమును గైకొనుము. అనిచెప్పుచు కృష్ణపరమార్థకు నర్ఘ్యమొసఁగి, పెరుగు, గఱిక, అక్షతలు వీనితోఁగూడిన యర్ఘ్యమును చంద్రునికిని నొసఁగి, చంద్రాస్తమానమగువఱకు జాగరణము సేయవలయును. అర్ఘ్యదానముచేఁగలుగు పుణ్యము కొలదియెంతయో చెప్పెద నాలకింపుము. సకలరత్నములతో నిండినభూమిని దానంబుసేయువానికిఁ గలుగునంతటిపుణ్యం బాయర్ఘ్యదానము చేయువానికిఁ గలుగు ఇట్లు శ్రీకృష్ణునిఁ బూజించి, భగవద్గీత మున్నగు పవిత్రగ్రంథంబులను బఠించుచుఁ బ్రతిజామునను ధూపదీపనైవేద్యాదులగుపొడశోపచార పూజలను సల్పుచు నారాత్రి గడువవలయును. ఆకృష్ణాష్టమినాడు సకలదేవతా ప్రీతికై శ్రీకృష్ణవ్రతంబు సల్పి, భగవద్గీతపారాయణము సేయుచుఁ బ్రార్థుపుచ్చినచోఁ గోటిజన్మములందుఁ జేసినపాపంబు గడ్డివామివలె మాడిపోవును. జన్మాష్టమినాడు విష్ణుకథాకాలక్షేపంబు జరుగుచోటులకేగి, రేయియెల్ల నాకథలను వినుచు జాగరణంబు చేయవలయును. లేనిచోఁ బాపంబు గలుగును. మఱునాడు వేకువనే స్నానముసేసి, సకల బ్రాహ్మణులతోను బంధుమిత్రాదులతోను బారణసలుపవలయును. ఇవిధంబున జయంతి వ్రతమును నియమంబుతో నాచరింపవలయును. స్త్రీలయినచోఁ బురుషులచే నిరువదియొకమాటు ఈవ్రతంబును జేయింపవలయును. అట్లు చేయించినస్త్రీకి ధారిద్ర్యము గలుగదు. వైధవ్యము సంభవింపదు. ఆస్త్రీయొక్కగృహమునే నెఱిగి

యశుభంబులును వాటిల్లనేరవు. ఇరువదియెనిమిదికోట్ల యేకాదశులం దుపవాసంబుచేసినంత ఫలము జయంతినాటి యుపవాసముచేఁ గలుగును. కావున నీ శ్రీకృష్ణాష్టమినాఁ డుపవసించినవాఁడు దేహివసాసంబునఁ బెక్కిండ్లు వేల్పులు విమోహములలోఁ గూర్చుండి వెంటనంటిరాఁగా, కన్నరగంధర్వాదులు వేణువీణామృదంగాదు లగు వాద్యముల వాయించుకొనుచుఁ బాటలుపాడుచుండఁగా, బంధుజనులంగటును వెంబడించి చనుచుండ దేవభృత్యులు బెత్తములను జేతులఁబూని ముందునడువ నచ్చరలు వింజామరలు వైవఁ గడుముదంబుతోడ వై కుంతము నొందుచున్నాఁడు

సూర్యుఁడు దేహశ్రమముఁబోకార్చుచందమున, స్వధర్మమును (=తననడవడిని) దప్పినవాఁడు కులమర్యాదను, కీర్తిని, సంపదను బోఁగొట్టుకొనుచందంబునను, చెడురాజు రాజ్యమును బోఁగొట్టుకొన్న చందమునను జయంతి సకలపాపములను బోఁగొట్టును. శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమివ్రతంబును నాచరింపనియూఁధుఁడే మహాపాపి; వాఁడే గోహత్యచేసినవాఁడు; వాఁడే పశువు; వాఁడే బంధువులులేనివాఁడు; వాఁడే దరిద్రుఁడు; వాఁడే వేలకొలదిపాపములను జేసినంతపాపియై రౌరవాదినరకంబులను బొందుచున్నాఁడు.

జయంతు్యపవాసము భక్తితోచేయనివా రన్న దానము లేన్నిచేసినను, గజతురగంబులేన్ని దానమొసఁగినను, వేలకొలదిజన్నము లొనర్చినను, ఎన్నియౌశ్రమధర్మము లొనర్చినను, ఉగ్రతపంబులేన్ని యొనర్చినను నుపయోగంబులేదు.

ఓ నారదా, కోరికలనన్నిటి నొసఁగఁగల యీజయంతి నాఁ డంపవాసమొనర్చి శ్రీకృష్ణాష్టమివ్రతంబు నాచరించు

వాడు కృతార్థతనొందుచున్నాడు. కావున నోదేవర్షి! నీవును నీవ్రతంబు నాచరింపుము ఉపవాసవ్రతంబునేయుము. తొల్లి హరిశ్చంద్రుఁ డీజయంతినాఁ డుపవాసముచేసి యుత్తమ లోకంబుల నొందెను. వ్యాసుఁడు చెప్పిన యీవాక్యము ముమ్మాటికిని నిక్కము! జయంతివ్రతముతో సమానమగు వ్రతము మఱొక్కటి లేదు. గంగా, యమునా, నర్మదా, సరయూ, గందకీ, గోదావరీ, కృష్ణలు మొదలగునదీన్నానములు జయంతుల్యుపవాసముతో సాటికావు. కలియుగంబున నీవ్రతము చతుర్విధపురుషార్థముల నొసఁగునది.

జయంతీవ్రతప్రభావము దెల్పుగ్రంథ మెవ్వనియింట నున్నదో వాడు సాక్షాన్నారాయణమూర్తితో సమానుఁడు. కలియుగంబున జన్మాష్టమీవ్రతం బెచ్చటెచ్చట జరుగునో యచ్చటికి శ్రీమన్నారాయణమూర్తి సకలదేవతలతోడ సన్నిధి నొసఁగుచుండును.

పరమేశ్వరుఁడైన నారాయణుఁడు జన్మాష్టమినాఁ డుపవసించువానియింటికిఁ దానై సమీపించి యతనికిఁ గోర్కల నేల్ల నొసఁగుచుండును. కలియుగంబున నీవ్రతంబును భక్తి నాచరించువారికి సకలపాపంబులు నశించును. వేదములన్నింటి యందుఁ జేర్కొనంబడిన పుణ్యము గలుగును. వారు సూర్య చంద్రాదులున్నంతవఱకు నరకమునకుఁబోలేరు. జయంతినాఁడు బ్రాహ్మణోత్తములను బూజించువారికి నేడు జన్మములందుఁ జేసినపాపము వెంటనే నశింపఁగలదు.

కావున సంసారసముద్రమునుండి తరింపఁజేయఁగల జయంతీవ్రతంబు నాచరించి జాగర ముండువారికి వేయిగోవులను నూలుతలరూపమైనగోవులను, అరువదితులముల బంగా

రును దానముచేసినవారికిఁ గలుగుఫలము గలుగును. కావున నీవ్రతంబు నాచరించి, భక్తితో నాచార్యునకు దక్షిణాతాంబూలాదులతోడ శ్రీకృష్ణుని ప్రతిమను

“శ్రీకృష్ణః ప్రతిగృష్ణాతు శ్రీకృష్ణోవైదదాతిచ, శ్రీకృష్ణస్తారకోభాభ్యాం శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః” అనుమంత్రమును జెప్పుచు దానముచేయవలయును. అట్లుచేయుటచేఁ గోటిజన్మలందొసర్చిన పాపంబు నశించును. ఇట సకలభోగంబుల ననుభవించి, పుత్రపౌత్రాదిసంపదలను జెంది, తుడిని శాశ్వతమైన బ్రహ్మానందమునొందును. ఓనాలుకా! నీవు శ్రీకృష్ణుని పాదారవిందమకరందమును గ్రోలుము. శ్రీకృష్ణనామామృతమును ద్రావుము. బ్రహ్మానందరసముఁ బీల్చుము.

కేలుదమ్మిచే నడుగుఁదమ్మిని మోముదమ్మియందునుంచుకొని, మట్టియాకుపైఁ బరుండియున్న శ్రీబాలకృష్ణుని నమస్కరించెదను.

ఓమహాత్మా, నాయొకర్చుకర్మలలో లోపంబు లున్నను వానిని మన్నింపుము నేను త్రికరణములతోను, బుద్ధిపూర్వకముగనో, తనంతటనో చేయునన్ని కార్యములును శ్రీమన్నారాయణమూర్తికే యర్పించెదను. అని చెప్పుచు సకలక్రియలను జేయవలయును. అని బ్రహ్మాయుపదేశించిన ప్రకారము నారదుఁ డీవ్రతంబు నాచరించెను ప్రకలజనులును నారదుని వలెనే దీనినాచరించి సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టకొని పుణ్యము వడయుదురుగాక.

శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణంబున బ్రహ్మనారదసంవాదమున శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ్రీ రామ న వ మీ వ్ర త ము.

అచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, మాసపక్షాద్వ్యుల్లిఖ్య, శ్రీపర
మేశ్వర ప్రీత్యర్థం మమ సమ స్తపాపక్షయద్వారా శ్రీరామప్రీత
యే రామనవమీవ్రతాంగ త్వేనయథామిలితోపచారైః రామ
పూజాం కరిష్యే. తత్రాదౌ నిర్విఘ్న పరిసమాప్త్యర్థం గణాధి
పతిపూజాం కరిష్యే. పంచశబ్దైః పుణ్యాహవాచనం తథా
రామమస్త్రేణ షడజ్జన్మాసం కలకాద్యర్చనం చ కరిష్యే. గణాధి
పతిపూజాం పుణ్యాహవాచనాది చ కృత్వా తతః ఫలపుష్పా
క్షతసహితం జలపూర్ణం తామ్రపాత్రం గృహీత్వా. ఉపావ్య
నవమీం త్వద్య యామేష్వప్తసు రాఘవ, తేన ప్రీతో భవ
త్వం మే సంసారాత్త్రాహి మాం హరే. ఇతి మస్త్రేణ పాత్రార్థం
జలం ఊపేత్. తతః స్వశక్తిః హైమిం రామప్రతిమాం
కృత్వా అగ్నుర్మూర్తారణపూర్వకం, కపాలా స్పృష్టా మూల
మంత్రం ప్రణవాదిచతుర్థ్యంతకనామ రామాయ దేవత్వం
సంఖ్యాయ రామాయ దేవత్వం సంఖ్యాయ స్వాహేతి మంత్రం
పఠన్ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్. అథ ధ్యానమ్. శోమలాక్షం
వికాలాక్షమింద్రనీలసమప్రభం, దక్షిణాక్షే దశరథం పుత్రావే
క్షణతత్పరమ్. పృష్ఠతో లక్ష్మణం దేవం సచ్ఛత్రం కనకస్త
భం, పార్శ్వే భరతశత్రుఘ్న చామరవ్యజనాన్వితౌ, అగ్రే
ఽవ్యగ్రం హనుమంతం రామానుగ్రహకాంక్షిణమ్ ఇతిధ్యా
యేత్. సహస్రశీర్షా...లమ్. ఆవాహయామి విశ్వేశంజానకీవల్ల
భంప్రభుం, కౌసల్యాతనయం విష్ణుం శ్రీరామంప్రకృతేషరమ్.

అవాహనమ్. శ్రీరామాగచ్ఛ భగవన్ రఘునీర నృపాత్తమ్.
జానక్యా సహ రాజేంద్ర సుస్థిరో భవ సర్వదా. రామచంద్ర
మహేష్వాస రావణాంతక రాఘవ, యావత్పూజాం సమా
ప్యేహం తావత్త్వం సన్నిధౌ భవ ఇతి సన్నిధాపనమ్.
రఘునాయక రాజర్షే నమో రాజీవలోచన, రఘునందన మే
దేవ శ్రీరామాభిముఖో భవ. ఇతి సమ్ముఖీకరణం పురుష ఏవే
దగ్గోస్త్విం...తి. రాజాధిరాజ రాజేంద్ర రామచంద్రవిహీపతే,
రత్నసింహాసనం తుభ్యం దాస్యామి స్వీకురు ప్రభో. ఆసనం.
ఏతావానస్య...దివి. త్రైలోక్యపావనానంత్ర నమస్తే రఘునా
యక, పాద్యం గృహాణ రాజర్షేనమో రాజీవలోచన. పాద్యమ్.
త్రిపాదూర్ధ్వ ఉదైత్పురుషః...అభి పరిపూర్ణ పరానంద నమో
రామాయ వేధనే, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం కృష్ణవిష్ణో
జనార్దన. అర్ఘ్యమ్ తస్మాద్విరాడజాయత...పురః నమఃసత్యాయ
శుద్ధాయ నిత్యాయ జ్ఞానరూపిణే, గృహాణాచమనం నాథ
సర్వలోక్తేనాయక ఆచమనీయమ్. యత్పురుషేణ హవి
షా...ధతిః. బ్రహ్మాండోదరమధ్యస్థైస్తీర్థైశ్చ రఘునందన, స్నాపయి
ష్యామ్యహం భక్త్యా త్వం గృహాణ జనార్దన స్నానమ్ మధు
వాతా...నః. నమఃశ్రీవాసుదేవాయ తత్త్వజ్ఞానస్వరూపిణే
మధుసర్కం గృహాణేమం జానకీపతయే నమః. మధుసర్కమ్
ఆప్యాయస్వేతి పంచమస్త్రోః పంచామృతమ్. కర్ణామృతం
మయా నీతం పయోదాదధి ఘృతం మధు, శర్కరాసహితం చైవ
రామ త్వం ప్రతిగృహ్యతామ్ శుద్ధోదకస్నానమ్ చందనం
పుష్పం ధూపం దీపం వైవేద్యం సమర్ప్య సంప్రాధ్యత నిర్ఘా
ల్యం విసృజ్య పురుషసూక్తేన విష్ణుసూక్తైశ్చ అభిషింశేతి. ఆచ

మనీయమ్. సప్తాస్యాసన్నితివస్త్రమ్ తం యజ్ఞంబర్హిషి...యే
తస్తకాంచనసంకాశం వీతామృరమిదం హరే, సంగృహీణ
జగన్నాథ రామచంద్రా నమోఽస్తుతే. ఉపవస్త్రమ్. తస్మాద్య
జ్ఞాత్...యే శ్రీరామాచ్యుతయజ్ఞేశశ్రీధరానస్తరాఘవ, బ్ర
హ్మసూత్రం సోత్తరీయం గృహీణ రఘుపద్మన. యజ్ఞోపవీతమ్.
తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః...యత. కుంకుమాగరు కస్తూరీకర్పూ
రంచందనం తథా, తుభ్యం దాస్యామి రాజేంద్ర శ్రీరామ స్వీకురు
ప్రభో. గంధాః. అక్షతాః పరమా దివ్యాః...అలంకారాః
అక్షతాః. తస్మాదశ్వా అజాయంత...వయః. తులసీకున్దమద్దార
జాతిపున్నాగచమ్పకైః, కదమ్బకరవీరైశ్చకుసుమైః శతపత్రకైః.
నీలామ్బుజైర్బిల్వపత్రైశ్చంపకై రాఘవం విభుం, పూజయి
ష్యామ్యహం భక్త్యా సంగృహీణ జనార్దన. పుష్పవత్రాణి.
తులసీకున్దమద్దారపారిజాతామ్బుజై ర్యుతాం, వనమాలాం
ప్రదాస్యామి గృహీణ జగదీశ్వర. వనమాలాం సమ. అథాంగ
పూజా—శ్రీరామచంద్రాయ నమః పాదోపాజయామి. రాజీ
వలీచనాయగుల్ఫే. రావణాంతకాయ జానునీ. వాచస్పతయే
ఉరూ. విశ్వరూపాయ జంఘే లక్ష్మణాగ్రజాయ కటిం. విశ్వ
మూర్తయే గుహ్యామ్. విశ్వామిత్రప్రియాయ నాభిం. పరమా
త్తనే హృదయం. శ్రీకంఠాయ కంఠమ్. సర్వాస్త్రధారిణే
బాహూ. రఘూద్వహాయ ముఖం. పద్మనాభాయ జిహ్వం.
దామోదరాయ దంతాః. నీతాపతయే లలాటం, జ్ఞానగమ్యాయ
శిరః. సర్వాత్తనే సర్వాణ్యజ్ఞాని. ఆత్ర శక్తౌ సత్యాం సహస్ర
తులసీసమర్పణం ఆథవా అష్టోత్తరశత తులసీసమర్పణం వా
కార్యమ్.

అథ రామాష్టోత్తరశతనామావళి.

(“ఓమ్” ఇతి ఆదౌ, “నమ” ఇత్యంతే చ యోజ్యమ్.)

ఓం శ్రీరామాయ నమః

రామభద్రాయ

రామచంద్రాయ

శాశ్వతాయ

రాజీవలోచనాయ

శ్రీమతే

రాజేంద్రాయ

రఘుపుంగవాయ

జానకీవల్లభాయ

జైత్రాయ

10

జితామిత్రాయ

జనార్దనాయ

విశ్వామిత్రప్రియాయ

దాంతాయ

శరణత్రాణతత్పరాయ

వాల్మీకీమథనాయ

వాగ్మినే

సత్యవాచే

సత్యవిక్రమాయ

వ్రతధరాయ

20

సదాహనుమదాశ్రయాయ

కోసలేయాయ

ఓం ఖరధ్వంసినే నమః

విరాధవధపండితాయ

విభీషణపరిత్రాతే

సప్తతాళప్రభాతే

హరకోదండఖండనాయ

దశగ్రీవశిరోహరాయ

జామదగ్న్యమహాదర్పదళ

నాయ

తాటకాంతకాయ

30

వేదాంతసారాయ

వేదాత్మనే

భవరోగస్యభేషజాయ

దూషణత్రిశిరోహస్తే

త్రిమూర్తయే

త్రిగుణాత్మకాయ

త్రివిక్రమాయ

త్రిలోకాత్మనే

పుణ్యచారిత్రికీర్తనాయ

త్రిలోకరక్షకాయ

40

ధన్వినే

దణ్డకారణ్యపుణ్యకృతే

అహల్యాశాపశమనాయ

ఓం పితృభక్తాయ నమః
 వరప్రదాయ
 జితేంద్రియాయ
 జితక్రోధాయ
 జితామిత్రాయ
 జగద్ధరవే
 ఋక్షవానరసంఘాతినే 50
 చిత్రకూటసమాశ్రయాయ
 జయంతత్రాణవరదాయ
 సుమిత్రాపుత్రనేవితాయ
 సర్వదేవాదిదేవాయ
 మృతవానరజీవనాయ
 మామూమారీదహన్త్రే
 మహాదేవాయ
 మహాభుజాయ
 సర్వదేవస్తుతాయ
 సౌమ్యాయ
 బ్రహ్మణ్యాయ
 మునిసంస్తుతాయ
 మహాయోగినే
 మహాదరాయ
 సుగ్రీవేష్పితరాజ్యదాయ
 సర్వపుణ్యాధికఫలాయ
 స్మృతసర్వాభునాశనాయ

ఓం ఆదిపురుషాయ నమః
 పరమపురుషాయ
 పుణ్యోదయాయ 70
 దయాసారాయ
 పురాణపురుషోత్తమాయ
 స్థితవక్త్రాయ
 మితభాషిణే
 పూర్వభాషిణే
 రాఘవాయ
 అనన్తగుణగంభీరాయ
 ధీరోదాత్తగుణోత్తరాయ
 మాయామానుషచారిత్రాయ
 మహాదేవాదిపూజితాయ 80
 నేతుకృతే
 జితవారాశయే
 సర్వతీర్థమయాయ
 హారయే
 శ్యామాంగాయ
 సుందరాయ
 శూరాయ
 పితవాసనే
 ధనుర్ధరాయ
 సర్వయజ్ఞాధిపాయ
 యజ్ఞనే 90

జరామరణవర్జితాయ
విభీషణప్రతిష్ఠాత్రే
సర్వాగుణవర్జితాయ
పరమాత్మనే
పరబ్రహ్మణే
సద్విదానస్థవిగ్రహాయ
పరంబ్రహ్మణే
పరంధామై

పరాకాశాయ
పరాత్పరాయ
పరేశాయ
పారగాయ
పారాయ
సర్వదేవాత్మకాయ
పరస్మై

100

శ్రీరామాయ నానావిధ పరిమళపుష్పాణి.

యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. వనస్పతిరసోద్భూతోగన్ధా
ఘోగంధఉత్తమః, రామచన్ద్రమహిపాలధూపోఽయంప్రతి
గృహ్యతామ్ ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్యముఖమూసీత్...యత.
జ్యోతిషాం పతయే తుభ్యంసమో రామాయవేదసే, గృహాణ
* దీపకం చైవ త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్. దీపమ్. చంద్రమామ
నసశీజాతః...యత. ఇదం దివ్యాన్నమమృతం రసైఃషడ్భిఃసమ
న్వితం, లేహ్యం వేయంచనైవేద్యం సీతేశప్రతిగృహ్యతామ్.
నైవేద్యమ్ మధ్యే పానీయం సమ. ఉత్తరాపొశనం సమ.
హస్తప్రత్యాశనమ్. ముఖప్రత్యాశనం సమ. పాదప్రత్యాశనమ్. క
రోద్వర్తనార్థేఇదం చన్దనమ్ నాభ్యుపసీదంతరిక్షం...యన్. నా
గవల్లీదలైర్మృక్తం పూగీఫలసమన్వితం, తామూబలం గృహ్య
తాం రామ కర్పూరాదిసమన్వితమ్. తామూబలమ్. ఇదం ఫల
మితి ఫలమ్ హిరణ్యగర్భేతిదక్షిణా. మంగలార్థంమహిపాల
నీరాజసమిదం హరే, సంగృహాణ జగన్నాథ రామచన్ద్ర
మోఽస్తు తే. రాజాధిరాజాయ ప్రసహ్య సాహినే, నమో

వయం వైశ్రవణాయ కుర్వహే, స మే కామా కామకా
 మాయ మహ్యం, కామేశ్వరో వైశ్రవణో దదాతు, కుబే
 రాయ వైశ్రవణాయ, మహారాజాయ నమః. నీరాజనమ్.
 నమో దేవాధిదేవాయ రఘునాథాయ శార్ఙ్గణే, చిన్నయానస్త
 రూపాయ సీతాయాః పతయే నమః. నమస్కారః. సప్తస్వా.
 సకపరి...ఁశుమ్ యానికానిచ...జనార్దన. ప్రదక్షిణమ్ య
 జ్ఞేన యజ్ఞ...దేవాః. కోమలాంగంభతి పుష్పంజలిమ్. నృత్యైర్దీర్ఘీ
 తైశ్చ వాద్యైశ్చ పురాణవతనాదిభిః, పూజోపచారైరభిలైఃసం
 తుష్టో భవ రాఘవ. సమస్తరాజోపచారార్థేఅక్షతాన్. ఆశోక
 కుసుమైర్యుక్తం రామాయార్ఘ్యం సమర్పయేత్, దశాసన
 వధార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయ చ. రాక్షసానాం వధార్థాయ
 దైత్యానాం నిధనాయ చ, పరిత్రాణాయ సాధూనాం జాతౌ
 రామః స్వయం హరిః. గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం భాగీ
 తృభిః సహితోఽనఘ, శ్రీరామచంద్రాయ సాక్షాయ సపరివారా
 య నమ ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి. యస్య...తఘచ్యు
 తమ్. ఆవాహనం న జానామి...మన్తహీనం...శ్రీరామచంద్ర
 స్వామి అనేన యథాజ్ఞానేన కృతపూర్వోత్తరారాధనేన
 భగవాన్ శ్రీరామచంద్రః ప్రీయతామ్.

ఇతి శ్రీరామనవమ్యాం శ్రీరామనవమీపూజా సమాప్తా.

శ్రీరామప్రతిమాదానోద్యాపనవిధిః.

ఇదం చ వ్రతం చైత్రశుద్ధనవమ్యాం ధర్మవిధాయాం
 మధ్యాహ్నవ్యాపిన్యాం కార్యమ్. తదుక్త మగస్త్యసంహితా
 యామ్—శ్లో. చైత్రశుద్ధేతు నవమీ పునర్వసుయతా యది.

నైవమథ్యాహ్నయోగేన మహాపుణ్యతమాభవేత్. వాక్యమ్.
 దినద్వయేచఋక్షయోగేమథ్యాహ్నవ్యాప్తా ఏకదేశవ్యాప్తా
 వాపరా, అన్యథా పూర్వా. తదుక్తం తత్రైవ. నవమీ చాష్ట
 మీవిధౌ త్యాజ్యా విష్ణుపరాయణైః. ఉపాషణంనవమ్యాంవై
 దశమ్యాం పారణంభవేత్. చైత్రమాసే నవమ్యాంతు జాతో
 రామః స్వయం హరిః, పునర్వస్పృశసంయుక్తా సా తిథిః సర్వకా
 మదా శ్రీరామనవమీప్రోక్తా గోటిసూర్యగ్రహాధికా, కేవలాపి
 నదోపాష్యా నవమీశబ్దసంగ్రహాత్, తస్మాత్సర్వాత్తనాసర్వైః
 కార్యం వై నవమీవ్రతమ్. అథాగస్త్యసంహితాయామ్—
 చైత్రే నవమ్యాంప్రాకృతే దివా ప్రాశ్నేహే పునర్వసా. ఉదయే
 గురుగౌరాంతే స్వోచ్చస్థే గృహపశ్చకే, మేషం పూషణీ సం
 ప్రాప్తే లగ్నే కర్కటకాహ్వాయే ఆవిరాసీత్సకలయా శాస
 న్భాగ్యయాం పురః పుమాన్. (వా. ప్రాకృతే=శుక్లపక్షే; ఉద
 యే=లగ్నే; గురుగౌరాంతే = గురునవమాంతే) తస్మిన్ దినే
 తు కర్తవ్య ముపవాసవ్రతం సదా, తత్ర జాగరణం కుర్యా
 ద్రఘునాథసరో భువి. (“భువి”ఇతి ఖట్వాదివ్యావృత్త్యర్థమ్)
 ప్రతర్దకమ్యాం కృత్వా తు సంధ్యాద్యాః కాలికాః క్రియాః,
 సంపూజ్య విధివ ద్రామం భక్త్యా విత్తానుసారతః. బ్రాహ్మ
 ణానోజయేద్భక్త్యా దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గోభూతిలహి
 రణ్యాన్వైర్వస్త్రాలంకారభూషణైః, రామం భక్త్యా ప్రయ
 త్నేన పూజయేత్పరయా ముదా. ఏవం యః కురుతే భక్త్యా
 శ్రీరామనవమీవ్రతం, అనేజన్మసిద్ధానిపాతకాని బహుాన్యపి.
 భస్మీకృత్వా వ్రజత్యేవ తద్విష్ణోః పరమంపదం, సర్వేషామ
 ప్యయం ధర్మో భుక్తిముక్త్యేకసాధనః. అశుచిర్వాపి పాపిష్ఠః

శృత్వేదం వ్రతముత్తమం, పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం
 యథా రామస్తతైవ సః. యస్తు రామనవమ్యాంవై భుజ్జ్ఞే-
 స చ సరాధమః, కుంభీపాకేషు ఘోరేషు పచ్యతే నాత్ర సంశ-
 యః. అకృత్వా రామనవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతా-
 న్యన్యాని కురుతే న తేషాం ఫలభాగ్భవేత్. రహస్యకృత-
 పాపాని ప్రఖ్యాతాని బహూన్యపి, మహాన్చి చ ప్రణశ్యంతి
 శ్రీరామనవమీవ్రతమ్ ఏకామపి సరో భక్త్యా శ్రీరామ-
 నవమీం మునే, ఉపోష్యకృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రము-
 చ్యతే. సరో రామనవమ్యాంతు శ్రీరామప్రతిమాప్రదః, విధా-
 నేన మునిశ్రేష్ఠ స భక్తో నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణ ఉవాచ—
 శ్రీరామప్రతిమాదానం విధానం వా కథం మునే, కథయస్వ
 మునిశ్రేష్ఠ భక్తస్య మమ విస్తరాత్. అగస్త్యః—కథయిష్యా-
 మి తద్విద్వాన్ ప్రతిమాదానముత్తమం, విధానం చాపియత్నేన
 యత స్త్వం వైపవోత్తమః. అష్టమ్యాం చైత్రమాసే తు
 శుక్లపక్షే జితేంద్రియః, దంతధావనపూర్వం తు ప్రాతః స్నా-
 యాద్యథావిధి నద్యాం తటాకే కూపే వా హ్రదే ప్రసవ-
 ణేఽపి వా, తతః సంధ్యాదికం కుర్యాత్సంస్తరణ రాఘవం
 హృది. గృహనూసాద్య విప్రేన్ద్రః కుర్యాత్పూజాదికం పరం,
 దాంతం కుటుమ్బివం విప్రం వేదశాస్త్రపరం సదా, శ్రీరామ-
 పూజానిరతం సుశీలం దంభవర్జితం, విధిజ్ఞం రామమన్తాణాం
 రామమన్తైకసాధనమ్. ఆహూయ భక్త్యా సంపూజ్య పుణ-
 యాత్పార్థయన్నితి, శ్రీరామప్రతిమాదానం కరిష్యేఽహం
 ద్విజోత్తమ. భక్త్యాఽఽచార్యో భవ ప్రీతః శ్రీరామోఽసి
 త్వమేవ చ, ఇత్యుక్త్వా పూజ్య విప్రేంద్రం స్నాపయిత్వా

తతఃపరమ్. తైలేనాభ్యజ్య చ స్నాయాచ్చిస్తయన్ రాఘవం
 హృది (తైలేన స్నాపయిత్వే త్యవ్యయః) శ్వేతాంబరధరః
 శ్వేతమాల్యగఢానులేపనః, అర్చితో భూషితశ్చైవ కృత
 మాధ్యాహ్నికక్రియః. (అర్చితః = కృతార్చనః) ఆచార్యం
 భోజయేద్భక్త్యా సాత్త్వికాన్నేన విస్తరం, భుంజిత స్వయ
 మప్యేవం హృది రామమనుస్తరన్. ఏకభుక్తవ్రతీ తత్ర సహ
 చార్యో జితేంద్రియః, శృణ్వన్ రామకథాం దివ్యామహ
 శ్శేషం నయేస్తునే. సాయంసంధ్యాదికాః కుర్యాత్క్రియా
 రామమనుస్తరన్, ఆచార్యసహితో రాత్రావధశ్శాయీ జితేం
 ద్రియః. వసేత్స్వయం నచైకాన్తేశ్రీరామార్చితమానసః, తతః
 ప్రాతః సముత్థాయ స్నాత్వా సంధ్యా ముపాస్య చ. ప్రాతః
 సర్వాణి కర్మాణి శీఘ్రమేవ సమాపయేత్, తతః స్వప్నమనా
 భూత్వా విద్యన్భిఃసహితస్తథా, స్వగృహస్యోత్తరేదేశే ద్వార
 స్యోత్తరమంటపం, చతుర్ద్వారం పతాకాఢ్యం సవితానం సుతో
 రణమ్. మనోహరం మహాత్మేధం పుష్పాద్యైః సమలఙ్కృ
 తం, శఙ్ఖచక్రహనూమద్భిఃప్రార్థ్వారేసమలఙ్కృతమ్ గరుత్మ
 చ్ఛార్ఙ్గబాణైశ్చ దక్షిణే సమలఙ్కృతం, గదా ఖడ్గాద్యై
 శ్చైవ పశ్చిమే సువిభూషితం, పద్మస్వస్తికీలైశ్చ కాశేరై
 స్సమలఙ్కృతం, మధ్యేహస్తచతుష్కాఢ్యం వేదికాయుక్త
 మాయుతమ్. ప్రవిశ్య నృత్యగీతైశ్చ వాద్యైశ్చాపిసుసంయు
 తం, పుణ్యాహం వాచయేత్తత్ర విద్యన్భిః ప్రీతమానసః. తతః
 సంకల్పయేద్దేవం రామమేవ స్మరన్ మునే, అస్యాం రామనవ
 మ్యాం చ రామారాధనతత్పరః. ఉపోష్యాష్టమయామేషుపూ
 జయిత్వా యథావిధి, ఇమాం స్వర్ణమయీంరామప్రతిమాంభ

ప్రయత్నతః. శ్రీరామప్రీతయే దాన్వే రామభక్తాయ ధీమతే,
 శ్రీతో రామో హరత్యాశు పాపాని సుబహుని మే. అనేక
 జన్మసిద్ధాని అభ్యస్తాని మహాన్తి చ, విలిఖేత్సర్వతో భద్రం
 వేదికోపరి సుద్ధరమ్ మధ్యే తీర్థోదకైర్యుక్తం పాత్రం సంస్థా
 ప్య చర్చితం, సౌవర్ణే రాజతే తామ్రే పాత్రే పట్కణమాలి
 ఖేత్. తత్ర స్వర్ణమయీం రామప్రతిమాం పలమాత్రతః,
 నిర్మితాం ద్విభుజాం దివ్యాం వామాఙ్గుస్థితజానకీమ్. బిభ్రతీం
 దక్షిణకరే జ్ఞానముద్రాం మహామునే, వామేనాధఃకరేణే
 శాం దేవీమాలిన్య సన్ధితామ్. సింహాసనే రాజతేత్ర పల
 ద్వయవినిర్మితే, పంచామృతస్నానపూర్వం సంపూజ్య విధి
 వత్తతః. మూలమస్త్రేణ నియతో స్నానపూర్వమతన్వీతః, దివై
 వం విధివత్కృత్వా రాత్రౌ జాగరణం చరేత్. దివ్యాం రామ
 కథాం శ్రుత్వా రామభక్తైః సమన్వితః, నృత్తగీతాదిభిశ్చైవ
 రామస్తోత్రైరనేకథా. పూజయన్విధివద్భక్త్యా దివారాత్రం
 నయేద్బుధః, తతః ప్రాతః సముత్థాయ స్నానసంధ్యాదికాః
 క్రియాః, సమాప్య విధివద్రామం పూజయేద్విధివన్తుసే. తతో
 హోమం ప్రకుర్వీత మూలమస్త్రేణ మస్త్రవిత్, పూర్వోక్త
 పద్మకుణ్డే వా స్థండిలే వా సమాహితః. లోకికాగ్నౌ విధానేన
 శతమష్టోత్తరం తతః, అన్నేన పాయసేనైవ స్వరక్ రామమన
 న్యధీః. తతో భక్తాః సుసంతోష్య ఆచార్యం పూజయేన్తు
 నే, కుణ్డలాభ్యాం సరత్నాభ్యా మఙ్గులీయైరనేకథా. గన్ధపుష్పా
 తై ర్వస్త్రైర్విచిత్రైః సుమనోహరైః, తతో రామం స్వరక్
 దద్యాద్దేవం మస్త్రముదీరయన్. ఇమాం స్వర్ణమయీం రామ
 ప్రతిమాం సమలఙ్కృతాం, చిత్రవస్త్ర యుగచ్ఛన్నాం

రామోఽయం రాఘవాయ తే. శ్రీరామప్రీతయే దాన్వే
తుష్టో భవతు రాఘవః, ఇతి దత్వా విధానేన దద్యాద్వైదక్షి
ణాం పునః. అన్వేభ్యశ్చ యథాన్యాయం హిరణ్యాదీంశ్చ శక్తి
తః, దద్యాద్వాసోయుగం థాన్యం యథావిభవమాదృతః.
బ్రాహ్మణైస్సహ భుజ్జీత తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షిణాం, బ్రహ్మ
హత్యాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. తులాపురుష
దానాదిఫలం ప్రాప్నోతి సువ్రత, అనేకజన్మసంపన్నపాపేభ్యో
ముచ్యతే ధ్నువం, బహునా కిమిహా క్షేన ముక్తిస్తస్య కరే
స్థితా కురుక్షేత్రే మహాపుణ్యే సూర్యపర్వణ్యశేషతః, తులా
పురుషదానాద్యైః కృతైర్వల్లభ్యతే ఫలం, తత్ఫలం లభతే
మర్త్యే దానేనానేన సువ్రతే.

ఇతి రామప్రతిమాదానోద్యాపనవిధిః.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా.

అగస్త్య ఉవాచ.—రహస్యం కథయిష్యామి సుతీక్ష్ణ
మునిసత్తమ, చైత్రమాసే నవమ్యాం తు శుక్లపక్షే రఘూ
త్తమ. ప్రాదురాసీత్తతో బ్రహ్మ బ్రహ్మనన్దైకేవలః. తత్ర
జాగరణం కుర్యాద్రామస్య పురతో బుధః, ప్రతిమాయా య
థాశక్తి పూజా కార్యా యథావిధి. ప్రాతర్దశమ్యాం స్నా
త్వైవ కృత్వా సంధ్యాదికాః క్రియాః, సంపూజ్య విధివద్రా
మం భక్తివిత్తానుసారతః. బ్రాహ్మణా భోజయేత్సమ్యక్. ద
క్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గో భూతిలహిరణ్యాద్యై ర్వస్త్రాలం
కారభూషణైః. రామం భక్త్యా ప్రయత్నేన ప్రీణయేత్పరయా

ముదా, ఏవం యః కురుతే భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. అనేకజన్మజాతాని పాపాని సుబహుచ, జ్ఞానేన భస్మసా త్కృత్వా యాతి విష్ణోః పరం పదమ్. సర్వేషామప్యయం ధర్మో భక్తి ముక్త్యేకసాధనః, అశుచిర్వాసి పాపిష్ఠః కృత్వేదం వ్రత ముత్తమమ్. పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం యథారామస్తథై వసః, యస్తు రామనవమ్యాంవై భుజ్జే స తు నరాధయః. కుం భీపాకేషు ఘోరేషు పతత్యేవ న సంశయః. అకృత్వా రామ నవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతాన్యన్యాని కురుతే నతస్య ఫలభాగ్భవేత్. మహాన్తి విప్రణశ్యన్తి పాపాని నవమీవ్ర తాత్, ఏకామపి నరో భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. ఉపా ప్య కృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. తతో రామ నవమ్యాం తు శ్రీరామప్రతిమాప్రదః, విధానేన నరశ్రేష్ఠః స ముక్తో నాస్తి సంశయః. సుతీక్ష్ణః—స్రాయేణ హి నరాః సర్వే దరిద్రాః కృపణా మునే, కథం కుర్వన్తి విస్తర్య శ్రీరామనవ మీవ్రతమ్. అగస్త్యః—దరిద్రస్తు మహాభాగ స్వస్వవిత్తాను సారతః, పలాధేన తదధేన తదధ్ధాధేన వా పునః విత్తశాత్య మకృత్వైవ కుర్యాదేవం వ్రతం మునే, యదిఘోరతరందృష్టం పాతకం హరతే క్వచిత్. అకించనోఽపి యత్నేన చోపాప్య నవమీదినే. ఏకచిత్తోఽతియత్నేన సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ప్రాప్తే శ్రీరామనవమీదినే మర్త్యోవిమూఢభీః, ఉపాషణం న కురుతేకుంభీపాకేషుపచ్యతే. యత్కించిద్రామముద్దిశ్యక్రియతేన స్వశక్తిః, రారవే సతు మూఢాత్మా పచ్యతే నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణః—యామాప్తకే తు పూజా వై తత్ర చోక్తా మహా మునే, మూలమస్త్రేణ సంయుక్తాం తాం కథాం వద సువ్రత.

అగస్త్యః—సర్వేషాం గామమస్త్రాణాం మస్త్రరాజం షడక్షరం, ఇదంతం స్కాన్ధే మోక్షఖండే రుద్రగీతాయాం శ్రీరామం ప్రతి రుద్రవచనమ్. ముమూర్షోర్వణికణ్ణాన్తం తే అర్థోధకనివాసినః, అహం దిశామి తే మస్త్రం తారకసోపదేశతః. శ్రీరామ రామరామేతి హ్యేతత్తారకముచ్యతే, అతస్త్వం జానకీనాథ పరం బ్రహ్మభీధీయసే. తారకం బ్రహ్మ చేత్యుక్తం తేన పూజా ప్రశస్యతే, పీఠాంగదేవతానాంతు ఆవృత్తీనాం తదైవ చ, ఆదావేవ ప్రకుర్వీత దేవస్య ప్రీతయేఽర్చనమ్. ఉపచారైః షోడశభిః పూజా కార్యా యథావిధి, ఆవాహనం స్థాపనం చ సముఖికరణం తథా. ఏవం ముద్రా ప్రార్థనాం చ పూజాం ముద్రాం, ప్రయత్నతః, శంఖపూజాం ప్రకుర్వీత పూర్వోక్తవిధినా తతః. కలశం వామభాగేతు పూజాద్రవ్యాణిచాదరాత్, పీఠే సంపూజ్య యత్నేన ఆత్మానం మస్త్రముచ్చరేత్. పాత్రా సాదనమప్యేవం కుర్యాద్యామే ష్వతన్వితః, పీఠామృరాణి దేవాయ ప్రార్థయన్నర్చయేత్సుధీః, సర్వయజ్ఞోపవీతాని దద్యాద్దేవాయ భక్తితః, నానారత్న విచిత్రాణి దద్యాదాభరణాని చ; హిమాంబుదృప్తం రుచిరం ఘనసారం మనోహరమ్. క్రమాత్తు మూలమస్త్రేణ హ్యుపచారాః ప్రకల్పయేత్. కష్టాః కేతకీజాతీపున్నాగాద్యైః ప్రపూజయేత్, చంపకైః శతపత్రైశ్చ సుగంధైః సుమనోహరైః. పాద్యచన్దనభూషైశ్చ తత్తన్నేత్రైః ప్రపూజయేత్, భక్ష్యభోజ్యాదికం భక్త్యా దేవాయవిధి నార్చయేత్. ఏవం సోపస్కరం దేవం భక్త్యా పాపైః ప్రముచ్యతే, జన్మకోటికృతైర్భోర నానారూపైశ్చ దారుణైః. విముక్తః స్యాత్తుణాదేవ రామఏవ భవేన్నునే, శ్రద్ధధానస్య దాతవ్యం

శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. సర్వలోకహితాయేదం పవిత్రం పాప
నాశనం, లోహేన నిర్మితం వాఽపి శిలయా దారుణాఽపివా.
ఏకేనైవ ప్రకారేణ యస్తేకస్తే తథా మునే, కృతం సర్వం
ప్రయత్నేనయత్కించదపిభక్తితః. జపేదేకాన్తమాసీనోయావ
త్సుదశమీదినం, అనేనస్యాత్పునః పూజాదశమ్యాం పూజయే
ద్విజాన్. భక్త్యాభోజ్యైర్బహువిదైర్దద్యాచ్ఛక్త్య చ దక్షి
ణాం, కృతకృత్యో భవేచ్ఛైవ సద్యో రామః ప్రసీదతి. తూ
ష్ణీం తిష్యన్నరోవాపి పునరావృత్తివర్జితః, ద్వాదశాబ్దైః కృతం
చాపి యత్పాపం న విముచ్యతే, విలయం యాతి తత్సర్వం
శ్రీరామనవమీవ్రతాత్. జపం చ రామమస్త్రాణాం యో
న జానాతి మానవః, ఉపాష్య సంస్మరేద్రామం న్యాసపూర్వ
మతన్ద్రితః. గురులబ్ధం తు మంత్రం తన్నన్యనేన్న్యాసపురస్కరం,
యామేయామే చ విధినా కుర్యాత్పూజాం సమాహితః. ము
ముక్షుశ్చ. సదా కుర్యాచ్ఛ్రీరామనవమీవ్రతం, ముచ్యతే
సర్వపాపేభ్యో యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్.

ఇతి శ్రీస్కంధపురాణేఽగస్త్యసంహితాయాం

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథ.

అగస్త్యమునీంద్రుఁడు సుతీక్ష్ణమహామునిజూచి యిట్లు
నియె. వైత్రమానమున శుద్ధచవమినాఁడు సచ్చిదానందస్వరూపుఁ
డగుమహావిష్ణువు రఘునంశమున నావిర్భవించెను గావున,
ఆ నవమీవ్రతదినంబున యథాశక్తిగా రాముని పతిమను

గావించి, యా ప్రతిమను మంటపముననుంచి పోడశోపచారంబులచేఁ బూజించి, యారాత్రి పురాణశ్రవణాదులచే జాగరణంబు గావించి, మఱునాటివేళకువ స్నానసంధ్యాది నిత్యకర్మములనుష్ఠించి, శక్తిలోపము లేకుండ భక్తితో శ్రీరామునికేఁ బునఃపూజగావించి, బ్రాహ్మణులకు సకలదానములఁ గావించి సంతర్పణము నేయవలయును. ఇట్లు భక్తిపురస్కరముగా శ్రీరామనవమీవ్రతదినంబున రామునిం బూజించువాఁడు బహుజన్మార్జితం బైనపాపమునుండి విముక్తుఁ డగుచున్నాఁడు. ఈవ్రతంబు నెట్టియపరిశుద్ధుడైనను జేసి, సకలజనపూజ్యుఁడు గావచ్చును. ఈ వ్రతరాజంబు చేయనిమానవుఁడు తక్కిన దేవతవ్రతంబులు చేసినను ఫలప్రాప్తి నొందఁజాలఁడు. మఱియు శ్రీరామనవమీదినంబున నుపవాసము చేయనినరుఁడు భయంకరములైన కుంభీపాకాది నరకంబులను బొందును. శ్రీరామ ప్రతిమాదానంబుచేయువాఁడు ముక్తుఁడగుననిచెప్పినంతట సుతీక్షణమునీంద్రుఁడు మరల నగస్త్యమునీంద్రుని జూచి, “మనీంద్రా! లోకంబున జనులు తఱుచుగా ద్రవ్యహీనులు ద్రవ్యమున్నను, లోభులుగా నుందురు. వారెట్లు లీవ్రతముచేయఁగలరని”యడుగఁగో, అగస్త్యమునీంద్రుఁడిట్లనియె. “ఓసుతీష్ణా! వారివారిశక్తికి లోపంబుచేయక, అరపలమో, లేక పాతికపలమో, లేక పరకపలమో, లేక దానిలో సగమో యెంతయో తనశక్తి లోపంబుచేయకుండ రామప్రతిమను గావించి, పూజించి బ్రాహ్మణోత్తమునకు దానంబు చేయవలయును. అట్లు దరిద్రుఁడైనను బ్రయత్నపూర్వకముగా నీవ్రతంబుచేయు నేని సకలపాపములనుండి తప్పించుకొని, మోక్షమునొందు

చున్నాడని చెప్పగా, సుతీక్ష్ణుడు వెండియు నగస్తునిజూచి
 “ఓ మునీంద్రా! శ్రీరామమూలమంత్రప్రభావంబు నాకెఱిం
 గింపవలయు”ననివేడఁగా, అగస్త్యమహర్షి సుతీక్ష్ణమునీంద్రుని
 కిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. “సుతీక్ష్ణా! సమస్త రామమంత్రము
 లలో రామషడక్షరిమంత్ర ముత్తమ మని స్కాందమునందలి
 మోక్షఖండమునందు రుద్రగీతయందు శ్రీరామునింగూర్చి
 రుద్రుడు చెప్పుచున్నాడు. ఓరామా! మణికర్ణికతీరమందు
 మరణమునొందఁగల ప్రతిమానవుని కుడిచెవియందును “శ్రీ
 రామరామరామ” అని నీసంబంధియగు తారకమంత్ర ముపదే
 శించెదను గావున, నీవు తారకబ్రహ్మమని చెప్పబడుచున్నావు.
 అనిచెప్పెను. కావున పూజారంభమున పీఠాంగధేవతాపూజ
 లొనరించి, శ్రీరఘురాముని షోడశోపచారములచే బూజించు
 వాడు అనేకకోటిజన్మములనుండి సంపాదించికొనిన పాపముల
 నుండి విముక్తి నొంది మోక్షసామ్రాజ్యము నొందుచున్నాడు.
 ఈవ్రతంబుభక్తియుక్తుడైనమానవునికే యుపదేశయోగ్యంబు.
 మఱియు, శ్రీరామబింబమును సువర్ణరజతాదులలో దేనిచేత
 నైనను జేయించి, రాము నావాహనచేసి పూజయొనరించి,
 యాబింబసమీపమున నవమీదివంబున నేకాగ్రచిత్తుడై యుప
 వసించి, మఱునాటియందయమున పునఃపూజ చేసి, విష్ణు
 లను యథాశక్తి దానమానాదులచే సంతృప్తులం జేసినయెడల,
 శ్రీరాముడు వారికి సకలనంపద లనుగ్రహించి, మోక్షము
 నొసఁగును. మఱియు నీవ్రతంబును బండ్రెండువత్సరంబు లాచ
 రించినవారు సర్వపాపవనిర్ముక్తులగుదురు. రామమంత్ర మెఱుం
 గనివాడు కేవలము రామస్తరణముచేసినను వాని కాఫలంబు

గలుగు" నని యగస్త్యమునీంద్రుఁడు సుతీక్ష్ణమునికిఁ జెప్పఁగా అప్పునిపుంగవుఁడు విని సంతుఘఁడయ్యెను.

ఇది శ్రీరామనవమీవ్రతకథ.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతము.

"భాద్రపదశుద్ధసప్తమ్యాం జలాశయేస్నాత్వా ధాతవా ససీ పరిధాయ గృహమేత్య మధ్యాహ్నాత్పూర్వ మాచమనాది దేశకాలకీర్తనానై మమ శ్రీమదుమాసుపేశ్వర, ప్రీతిద్వారా సమస్తపాపక్షయపూర్వకం దీర్ఘాయురనామయత్య పుత్ర పౌత్రాద్యతుల సుఖసౌభాగ్య సంపదభివృద్ధి శివలోకప్రాప్త్యా ద్యభీష్ట సిద్ధ్యర్థ మముక్తాభరణసప్తమీవ్రతాజ్ఞత్యేన పూజాం కరిష్యే. గణేశపూజాదికం కృత్వా, పీతాదా మండలే ఉమ యా సహ శివం విలిఖ్య తదగ్రే సౌవర్ణ రాజతం సూత్రమ యం వా దోరం నిధాయ పూజయేత్. అభిధ్యానమ్—ఉమా శోభితవామాజ్ఞం శుద్ధస్ఫటికసన్నిభం, బాహుభిః కులడమ రుకపాలాభయశోభితైః, చతుర్భిఃసహితైర్హస్తైః శంకరం లోక శంకరమ్. ఉమాసహితమపేశ్వరంధ్యాయామిత్ర్యంబకంయ జా...తాత్, సహస్ర...జ్జులమ్. హిరణ్యవర్ణం...వహ. ఆవా హాయామి దేవేశం భవంతం భక్తవత్సలం, గృహాణ మత్కృతాం పూజాం పార్వతీసహితప్రభో. ఉమామపేశ్వరాభ్యాం నమః ఆవాహనం సమర్పయామి. మాక్షికైః పుష్కరానైశ్చ

నానారత్నైశ్చ శోభితం, దివ్యసింహాసనం చారు ప్రీత్యర్థం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ పురుష...వతి. తామ్రఆవహ...నహమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆసనంసమర్పయా
 మి స్వర్ణపాత్రస్థితం దివ్యం జాహ్నవీజలశోభితం, గర్భపుష్పా
 ఊతైః సార్థం పాద్యం స్వీకురు శంకర ఏతావాసస్య...దివి.
 అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్ త్ర్యమ్బకం యజామహే...తా
 త్. ఉమా...భ్యాంనమః పాద్యం సమర్పయామి పవిత్రోదకసం
 యుక్తం సువర్ణకీలశస్థితం, అర్ఘ్యం గృహాణదేవేశ శూలపాణే
 నమోఽస్తుతే. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి కాంపోఽస్మి...శ్రియమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమాభ్యాంనమః అర్ఘ్యమ్. ఆచమ్య
 తాం మహాదేవమయా భక్త్యాప్రకల్పితైః, స్వతీర్థాహృతైఃస్వ
 చైః స్వర్ణపాత్రస్థితైర్జలైః తస్మాద్వి...మధోపురః. చంద్రా...
 త్వాం వృణే. త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆచ
 మనీయమ్. గర్భైః పంచామృతైః స్నిగ్ధైః పంచకుంభోదకైః శు
 భైః, స్నాపయామి మహాదేవ భవంతం నిత్యనిర్మలమ్. ఆప్యా
 యస్వ...గర్భే. దధిక్రావణః...మత్. శుక్రమసి...భిః. యాఃఫల
 నీర్యాః...సః. మధు వాతాఋతా...రజః. పంచామృతస్నానమ్.
 త్ర్యంబకాయశర్వాయ సర్వభూతప్రియాయచ, స్నానేనానేన
 దేవేశసుప్రీతోభవశఙ్కర.యత్పురుషే...ధవిః ఆదిత్యవర్ణే...
 ఆలక్ష్మీః. ఆపోహిష్ఠా...చనః. ఉమా...భ్యాంనమః శుద్ధోదక
 స్నానమ్. గజాజినపరివీత వ్యాఘ్రచర్మాంబరప్రియ, దుకూల
 వస్త్రయుగళం గృహ్యతాం పార్వతీపతే. సప్తాస్యాసక్...పశుం,
 ఉపైతు...దాతుమే. యువంవస్త్రాణి...సచేధే. త్ర్యంబకం...
 తాత్. ఉ...భ్యాంనమః వస్త్రయుగ్మమ్. ఉపవీతం గృహ

జేదం ఫణిరాజవిభూషిత, బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం సువర్ణ
 పరికల్పితమ్. తంయజ్ఞం...శ్చయే. తుత్పిపాసా...గృహాత్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. యజ్ఞో...తేజః. మహేశ్వరాయ నమః
 యజ్ఞోపవీతమ్. ఉమామైనమః కల్పకమ్. నాగాభరణ నాగే
 వ్యక్తకంకణానస్తవైభవ, నానావిధానలంకారాన్ గృహాణ పర
 మేశ్వరఉమా...భ్యాంనమః ఆభరణానివిభూతిభూషణశ్రీమన్
 విభూతిభరవాసితం, సుగంధచందనంచారు గృహ్యతామసు
 లేపనమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...యే. గంధద్వారాం...శ్రియమ్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః గన్ధాన్. సుగన్ధీని
 సుపుష్పాణి నానాగన్ధాత్తతాని చ, సంపాదితాని రమ్యాణిగృ
 హాణేష్టఫలప్రద తస్మాద్యజ్ఞా...జాయతే మహేశ్వరాయనమః
 తిలాక్షతపుష్పాణి. పార్వత్యైస్సమః హరిద్రాచూర్ణమ్. జాతీపు
 న్నాగవికుశ దేవదారుసముద్భవైః, నానాపుష్పైః సుసంపూజ్య
 ప్రసాదం కురు మే ప్రభో. తస్మాదశ్వా...చయః. మనసః...య
 శః. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః పుష్పాణి. ఆథా
 జ్ఞపూజా...గౌర్యైస్సమః పాదాపూజయామి. ఆనందాయనమః
 జఙ్ఘై పూజయామి. శోకవినాశిన్యై నమః జఙ్ఘై పూజయామి.
 శర్వాయ నమః జానునీ. శర్వాణ్యైస్సమః జానునీ శివామైనమః
 ఊరూ. శుభాయనమః ఊరూ. ఆనందాయ నమః కటిం. ఆనం
 దిన్యైస్సమః. కటిమ్. భవాయ నమః నాభిమ్. మాధవ్యైస్సమః నా
 భిః. శంకరాయ హస్తా. ఆనందకారిన్యై హస్తా. నీలకంఠాయ
 కంఠమ్. ఉత్కరిన్యై కంఠమ్. రుద్రాయ కరౌ. సృత్యశీలాయై
 కరౌ. సృత్యశీలాయ బాహూన్. లలితాయై బాహూన్. వృ
 షేశాయ ముఖమ్. విలాసిన్యై నమః ముఖమ్. విశ్వచక్రాయ

నమః స్థితమ్. విశ్వచక్రాయై నమః స్థితమ్. త్రినేత్రాయ
 నమః నేత్రాణి ఋద్ధలోచనాయై నమః నేత్రాణి. తాండవేశా
 యు నమః భువో. హవ్యవాహనాయ నమః. లలాటమ్.
 ఇంద్రాణ్యై నమః లలాటమ్. గంగాధరాయ నమః మకుటమ్.
 స్వాహాయై నమః మకుటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః శిరః.
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః. విశ్వరూపాయ నమః సర్వా
 ణ్యైశ్చాని. విశ్వరూపిణ్యై సర్వాణ్యైశ్చాని. అథ దోరగ్రంథి
 పూజా—కామరూపాయనమః ప్రథమగ్రంథి, ఆద్యస్తరహి
 తాయ నమః ద్వితీయగ్రంథి, హరాయ నమః తృతీయగ్రం
 థి, చంద్రచూడాయ నమః చతుర్థగ్రంథి, స్థరహరాయ
 నమః షష్ఠమగ్రంథి, పార్వతీప్రియాయ నమః షష్ఠగ్రంథి,
 మదనమథనాయ నమః సప్తమగ్రంథి, సోమసూర్యాగ్నిలోచ
 నాయ నమః అష్టమగ్రంథి, ప్రమథాధిపతయే నమః నవమ
 గ్రంథి, బ్రహ్మేంద్వార్పితాయ నమః దశమగ్రంథి, అర్ధ
 నారీశ్వరాయ నమః ఏకాదశగ్రంథి, ఉమా మహేశ్వ
 రాయ నమః ద్వాదశగ్రంథిమ్. దిక్పాలపూజా. పురతో నందికే
 శ్వరం పూజయామి, నమస్తే దక్షయజ్ఞఘ్న సర్వలోకపితామ
 హ, దేవ్యా సహ మహాదేవ ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 యత్పురుషం...చ్యేతే. కర్దమేన...మాలినీమ్ ధూరసి...దేవా
 నామసి త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...నమః ధూపమాఘ్రాప
 యామి. నమస్తే లోక్యనాథాయనమస్తే, త్రిపురాంతక, గృహా
 ణ దీపకం దేవ త్రైలోక్యతిమిరాపహ. బ్రాహ్మణో...అజా
 యత ఆర్థ్యాం...నహ. ఆపస్సృజం...కులే ఉద్దీప్య...పాద
 యత్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః దీపందర్శయా.

మి. దివ్యాన్నం పడ్రసోపేతం నానాభక్ష్యైః సమన్వితం, నై
 వేద్యంగృహ్యతాం దేవభుక్తిముక్తిప్రదాయక. చంద్రమా...
 రజాయత ఆద్వాగ్నియః...పహ. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా
 మహేశ్వర...నై వేద్యమ్. సురాసురాచ్ఛితవిభో కర్పూరేణ
 సంయుతం, తామూలము త్రమందేవదేవేశపత్రిగృహ్యతామ్
 ఆద్వాగ్నిపుష్కరిణీం...వహత్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...తా
 బూలం హిరణ్యగర్భః...ఆసీత్. ఉమా...సువర్ణపుష్పమ్. వేదా
 హ...యదాస్తే. తాంమ...నహమ్. శ్రియేతజాతెతి త్ర్యం
 బకం...తాత్. ఉమా...నీరాజనమ్ ధాతా...విద్యతే. ఆనన్ద...
 దేవతా. త్ర్యం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః నీరాజనమ్. ధా
 తా...విద్యతే ఆనందః...దేవతా రాజాధిరాజాయ...జాయ
 నమఃయో...దదుః. ఉమామహే...మం త్రపుష్పాంజలింసమ
 ర్పయామి. ఉమాపతే పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, ప్రద
 ట్టిణం కరోమిత్వాంమమపుత్రఫలప్రద. యానికానిచేతి. త్ర్యం
 బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః ప్రదక్షిణమ్ ఉమాపతే
 పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, గృహాణార్ఘ్యం మయాద
 త్తం భవతాం మమ సర్వదా. పునరర్ఘ్యమ్. విశ్వకాయకా వి
 శ్వముఖా విశ్వపాదకరాశివౌ, ప్రసన్నవదనౌ వంద్యే పార్వతీపర
 మేశ్వరౌ. ఉమా...భ్యాం నమఃనమస్కారా. ఉమామహే
 శ్వరౌ దేవౌ సర్వలోకపితామహశ్చ, వ్రతేనానేన సుప్రీతౌ
 భవతాం మమ సర్వదా. ఇతి ప్రార్థనా. పద్మాత్వినాశనార్థా
 య పుత్రపౌత్రాభివృద్ధయే, మాహేశ్వరమిదం సూత్రంధా
 యామి. మహేశ్వర. దోరగ్రహణమ్. నమః ప్రమథనాథాయ
 నమః కైలాసవాసినే, నమో గ్రంథిషు సంస్థాయ నవసూత్ర

శ్చరూపిణీ. దోరస్థాపనమ్. సంతానసౌఖ్యముపలభ్యమతిప్రహృ
ష్టా వాంఛంతి నిర్మలగుణా వసుదేవముఖ్యాః, సంపూజ్యశైల
తనయాపతిమూదిదేవం బద్ధున్న్తి దక్షిణకరే వరదోరకం తే.
దోరబద్ధనమ్. గోత్రజాపతయేతుభ్యం నేత్రత్రయసుశోభిత, విస్మ
జామి మహాదేవ జిర్ణదోరం తవాజ్ఞయా. జిర్ణదోరవిసర్జనమ్. ఆ
శత్యతేజసోత్పన్నా రాత్రీకరవినిర్మితాః, వటకాఃకామదానిత్యం
శాన్తిం యచ్ఛన్తు దానతః వాయనదానమ్ ఉమేశః ప్రతి
గృహ్లాతు ఉమేశోవై దదాతి చ, ఉమేశస్తారకోభాభ్యాం ఉమే
శాయనమో నమః. ఛత్రం సమర్పయామిత్యాది. యస్యస్త్ర
త్యా...ఉమూమహేశ్వరఃసుప్రీతఃసుప్రసన్నో వరదోభవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

అథ కథాప్రారంభః.

పురా సూతం మహాత్మానం దృష్ట్వా సత్కారపూర్వకం.
తతస్తు మునయః సర్వే మునిం ప్రాంజలయోఽబ్రువన్. వద నః.
శ్రోతుమిచ్ఛామః వ్రతం సంవత్కరం శుభమ్. సూత ఉవా
చ. —పురా శ్శిష్టం మహాత్మానం పర్యపుచ్ఛదుగ్ధిధిష్ఠిరః. యుధి
స్థరఉవాచ —వంధ్యాత్వనాశనంబ్రాహ్మే వ్రతంకృష్ట మహామ
తే. శ్రీకృష్ణఉవాచ —మునీంద్రోరోమశో నామమధురాభ్యాం
పురంగతః, అర్చితోవసుదేవేన దేవక్యా చ యుధిష్ఠిర. ఉపవిష్టః.
కథాః పుణ్యాః కథయిత్వా మనోరమాః, తతః కథయితుంభూ
యః కథామేతాం ప్రచక్రమే. కంఠేన తే హతాః పుత్రాః జా
తాః సర్వే పునఃపునః. మృతవత్సా దేవకిత్యం పుత్రదుఃఖేనదుః
ఖతా, యథా చన్ద్రీముఖి దీనా బభూవ నహుషప్రియా. పశ్చా

చీర్ణవ్రతాచైవబభూవామృతవత్సకా, త్వం కుర్యా దేవకీదేవి.
 భవిష్యసి న సంశయః. దేవక్యువాచ. కాసా చన్ద్రముఖి బ్రహ్మ
 బభూవ నహుషప్రియా, కథం చీర్ణం వ్రతం పుణ్యం తయా
 సుతతికారణమ్. సపతీదర్పదళనం సౌభాగ్యారోగ్యదంప్రభో,
 ఏతత్సమస్తం విస్తార్య బ్రాహ్మి మే మునిపుంగవ. రోమశ ఉవా
 చ. ఆయోధ్యాయాం పురా రాజా నహుషో నామ విశ్రుతః.
 తస్యాసీద్దూపసంపన్నా దేవీ చన్ద్రముఖి ప్రియా, తథా తస్యైవ
 నగరే విష్ణుగుప్తౌభవద్విజః. ఆసీద్గుణవతీ తస్య పతీ భద్ర
 ముఖి ప్రియా, తయోరాసీద్బృథా ప్రీతిః స్పృహణీయా
 పరస్పరం, అథ తేద్యేచ సఖ్యా వై స్నానార్థం సరయాజలే.
 ప్రాప్తే ప్రాప్తాశ్చ తత్రైవ బ్రాహ్మణ్యో నాగరాజనాః స్నా
 త్వా తా మండలం చక్రుస్తన్యధ్యేవ్యక్తరూపిణం, లేఖయో
 త్వా శివం శాన్త ముమయా సహ శజ్జరమ్. గంధపుష్పా
 త్తైర్భక్త్యా పూజయిత్వా యథావిధి, ప్రణమ్య గన్తుకా
 మాస్తే వ్రతమూచుశ్చ తాః స్త్రీయః. తా ఊచుః శంకరో
 స్తాభిః పార్వత్యా సహ పూజితః, బద్ధ్వా సూత్రమయం తస్తుం
 శివస్యాత్మా నివేదితః. ధారణీయమిదం తావద్యావత్ప్రాణావ
 ధారణమ్. తాసాం తద్వచనం శ్రుత్వా సఖ్యా తద్వ్రతముత్త
 మం, కృత్వా తత్సమయే తత్ర బద్ధ్వా దోర్భాగ్యం సుదోరకే.
 తతస్తాస్వగృహం జన్తు స్వసఖిభిః సమాగతాః, కాలేన ఘ
 హతా తాభ్యాం తద్వ్రతం విస్తృతం శుభమ్. చంద్రమత్యాః
 ప్రమత్తాయా విస్తృతం చ సుదోరకం, భద్రముఖ్యాస్తథాభ
 ద్రం విస్తృతం సర్వమేవ తత్. మృతాకైశ్చిదహోరాత్రైః సా
 బభూవప్లవంగజా, భద్రాఖ్యా కుక్కుటా జాతా వ్రతభంగా

చ్యుభాననా. తదైవ పంచతాం ప్రాప్తే సఖిభావాత్సహౌవతే,
తద్దేవమాత్మకోద్దేశే జాతే గోకులసంకులే. బ్రాహ్మణీ బ్రా
హ్మణీ జాతా క్షత్రియాక్షత్రియాతథా, రాజ్ఞో జాయా బభూ
వాథ లక్ష్మీనాథస్య వల్లభా. ఈశ్వరీ నామ విఖ్యాతా యా సా
చంద్రీముఖీపురా, నామ్నా భద్రముఖీయాఽసీద్భూషణానామ
సాఽభవత్. అగ్నిమీశస్య సా దత్తా పితృతస్య పురోధసః.
అతీవ వల్లభాచాసీద్భూషణా భూషణప్రియా, భూషితాభూష
ణవరైః పూర్వేణాలంకృతా స్వయమ్. పుత్రా బభూవుర్భూవా
భూషణాయాస్తదైవచ, మాతృవద్రూపసంపన్నాః పితృవద్ధర్మ
శాలినః. సఖ్యాబభూవతు స్తద్యజ్ఞతేజాతస్య రేకీల, పునర్నిరం
తరాప్రీతిస్తయోరాసీద్బృథా పురా. కాలే బహుతిథౌ యాతే
త్యక్తాశాత్యక్తయావనా, మధ్యే వయసిసారాజ్ఞీ వరంపుత్రమ
జీజనత్. ఈశ్వరీ రోగిణం మూకం ప్రజ్ఞాహీనం చ నిస్స్వనం,
తాదృశోఽపి మహాభాగే మృతోఽసౌ నవవార్షికః తతస్తాం
భూషణాద్రష్టు మీశ్వరీం పుత్రదుఃఖితామ్. సఖిభావాదభిన్నే
హాత్పుత్రైస్త్వైః పరివారతైః. అముక్తాభరణీభద్ర స్వరూపే
నైవ శోభితా, తాం దృష్ట్వా తాదృశీంభవ్యాం ప్రజ్ఞావలేశ్వ
రీరుషా. తతోగృహం ప్రేషయిత్వా బ్రాహ్మణీ తీవ్రమత్సరా,
చింతయామాస సా రాజ్ఞీ తస్యాః పుత్రవధంప్రతి. నిశ్చిత్యచేత
సా క్రూరా ఘాతయామాస తత్పుత్రాన్, హతాహతాశ్చ తే
పుత్రాః పునర్జీవన్త్య నామయా. తదద్భుతతరం దృష్ట్వా సఖి
మాహవాయ భూషణాం, ఉపవేశ్యాసనే శ్లఙ్ఘ్యే బహుమాన
పురస్కరమ్ అపృచ్ఛద్వివరయోవిష్టా రాజ్ఞీ సా భృశవిస్తీతా, బ్రూ
హి తథ్యం మహాభాగే కిం త్వయా సుకృతం కృతమ్. దానం

వ్రతం తపోవాసి శుశ్రూషణముపోషితం, యేన తే నిహతాః
 పుత్రాః పునర్జీవన్త్యనామయాః. స్వతంత్రా బహుపుత్రా సాజీవ
 వత్సా సుశోభనా, అముక్తాభరణా నిత్యం భర్తుశ్చేతస్య భూ
 షణే, అతీర శోభనే భద్రే యథార్థం వక్తుమర్హసి. భూషణో
 వాచ. శృణు మే దేవి వత్సామి జన్తాన్తరవిచేష్టితం, కిం త
 ద్ధి విస్తృతం సర్వ మయోధ్యాయాం కృతం చ యత్. ఆవా
 భ్యాం వ్రతవైకల్యం ప్రవృత్తాభ్యాం వరాననే, యేనత్వం ప్లవగీ
 జాతాజాతాహం కుక్కుటాతథా. తథాపి వ్రతవైకల్యం త్వ
 యాచావశ్యతః కృతం, మయాతుసర్వభావేనచేతస్యాథాయ
 శంకరమ్. తిర్యగ్యోన్యయసారేణమనోవృత్త్యాస్వనుష్ఠితం, ఏతద్ధి
 కారణం భద్రే నాన్యత్కించిత్కరోమ్యహమ్. రోమశఉవాచ.
 ఇత్యాకర్ణ్యచ సంస్తృత్యపూర్వజన్తనిచేష్టితం, ఈశ్వరీచితయా
 సార్థం పునశ్చక్రే వ్రతం శుభమ్. వ్రతస్యాస్యప్రభావేనపుత్ర
 పౌత్రాదిసంపదం, భుక్త్వా సాభాగ్య మతులం మృతా శివ
 పురం గతా. తస్మాత్త్వమపి కల్యాణి వ్రతమేతత్సమాచర. కృ
 తే చాస్మిన్ వ్రతే దివ్యే జీవత్పుత్రాభవిష్యసి. దేవక్యవాచ.
 బ్రహ్మన్నాభ్యాహి మే సర్వం వ్రతమేతత్పుఖప్రదం, సంతాన
 వృద్ధికరణం శివలోక ప్రదం వ్రతమ్ రోమశఉవాచ. భద్రేభాద్ర
 పదే శుక్లే సప్తమ్యాం సలిలాశయే, స్నాత్వాతు మండలం
 కృత్వా విలిఖే త్సర్వతీశివమ్. భక్త్వా సంపూజ్య విధివత్కరే
 బద్ధ్యా సుదోరకం, యావజ్జీవం మయాత్తా తు శివస్య వి
 వేదితః. ఇత్యేవం సమయం కృత్వా తతః ప్రభృతి దోరకం
 సౌవర్ణం రాజతం వాపి సూత్రంవా ధారయేత్కరే. వటకాక
 చిష్టకాక దద్యాచ్ఛ్రీలియాయ కుటుంబినే, భంజిత స్వయ

మప్యేవం మహాదేవమనుస్తరణ. ఏవం ద్వాదశ వర్షాణి వ్రతం
 కుర్యాద్యథావిధి, ఆదామధ్యే తథాచాస్తే కుర్యాదుద్వాపనం
 మహత్. ఆచార్యం వరయిత్వా తు శివభక్త్యా సుధార్మికం,
 విప్రా ద్వాదశసంఖ్యాకా వేదశాస్త్రవిశారదా. తేషాం
 చ వరణం కృత్వా బ్రహ్మణా వృణుయాత్తతః, ఏవం వస్త్రా
 ణి ప్రతిమాః కలశా ద్వాదశం శుభా. ప్రతిమావస్త్రసం
 యుక్తా పూజయిత్వా యథావిధి, త్ర్యంబకేతిహిమంలేణ ఉప
 చారా యథాక్రమమ్. రాత్రౌ జాగరణం కృత్వా ఉమాపతి
 మనుస్తరణ, గృహమాగత్య మేధావీ పూజయిత్వా సదా
 శివమ్. స్వగృహ్యోక్తవిధానేన హోమం కుర్యాద్యథావిధి,
 తిలాక్షతాజ్యసహితం మూలమంత్రేణ హవయేత్. ప్రతిమా
 వస్త్రసంయుక్తా బ్రహ్మణ్యో నివేదయేత్. బ్రహ్మణా
 భోజయేత్పశ్చాద్దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్. బంధుభిః సహ భుం
 జిత సదా ప్రీతికరో భవేత్, ఏతత్తే కథితం దేవి త్వం కురు
 వ్రతముత్తమమ్ వ్రతస్యాస్య ప్రభావేన జీవపుత్రా భవిష్యసి,
 తచ్చుత్వా దేవకీదేవీ చకార వ్రతముత్తమమ్. శివప్రసాదాద్దే
 వక్య జాతోఽహం పాండవాగ్రజ, ఇదంవ్రతం తు సర్వేషాం
 వన్ధ్యత్వవినివృత్తయే. ఇదంతు ధర్మరాజస్య వాసుదేవేన చో
 దితం, ఏతద్వః కథితం సర్వం శృణుధ్వం మునిపుణ్ణవాః. ఇదం
 సత్య మిదం సత్యం రోమశేన సుభాషితం, ఏతద్యో వ్రతమా
 ఖ్యాతం శృణుధ్వం శ్రద్ధయాన్వితాః. తే సర్వే పాపనిర్ముక్తాః
 తే యాన్తి శివమవ్యయమ్. శ్రీస్కాన్ధపురాణే కృష్ణయుధిష్ఠిర
 నంబాదే అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథ.

తొల్లి శౌనకాదిమహర్షులు సూతమునీంద్రునిఁ గాంచి పంథ్యాత్వముం బోఁగొట్టువ్రతం బొకటి దెలుపుమని యడుగఁగా, నమ్మునీంద్రుఁడు వారికిట్లనియె. ఓ మునులారా! ధర్మరాజు కృష్ణునిఁగూర్చి యిట్టివ్రతం బుపదేశించుమని యడుగఁగా నతఁడు ధర్మరాజున కిట్లుచెప్పెను. ఆ కష్ణుఁడు ధర్మరాజున కెట్లు చెప్పెననఁగా:—ఓ ధర్మరాజా, రోమశమునీంద్రుఁ డొక్కనాఁడు మాతల్లియగు దేవకీదేవికడ కేతెంచి, పెక్కుకథలు వినిపించి ప్రస్తావవశమున నీవ్రతంబు నిట్లనిచెప్పెను. ఓదేవకీ, నీబిడ్డలెందఱో కంసునిమూలమునఁ జచ్చిరిగదా! నీవు పుత్రదుఃఖముతో వగచుచున్నావు. తొల్లి నహుషప్రియ యగు చంద్రమతి యనునామె అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతం బాచరించి, జీవపుత్రులు గలదయ్యెను. అని రోమశమునీంద్రుఁడు చెప్పఁగా, దేవకీయు నమ్మునీంద్రునితో, 'మహాత్మా! యా చంద్రముఖ యెవలె? ఆమె యెట్టివ్రతం బాచరించెను? నా కానతియ్యవే' యని యడుగఁగా నతఁడు దేవకీ కిట్లనియె. ఓ దేవకీ, వినుము. అయోధ్యాపురంబున నహలఘః డనురా జొండెను. వానికి చంద్రముఖ యనుభార్యగలదు. ఆ పట్టణముననే విష్ణుగుప్తుఁ డను బ్రాహ్మణోత్తముఁ డుండెను. వానిభార్య భద్రముఖ యనబడు చంద్రముఖయు భద్రముఖయుఁగడు నేస్తముగలిగి యుండిరి. వారొక్కనాఁడు స్నానార్థము సరయునదికివెళ్లఁగా నచ్చటఁ గొందఱు స్త్రీలు పార్వతీశంకరులను మండలమున లిఖించి పూజలుసల్పి తోరములు గట్టుకొని యింటికిఁబోవుచుండిరి. ఆసమయంబున నీయిద్దఱ తావ్రతంబు మా కుపదేశింపుడని

నుడిగి యావ్రతంబును దామును నాచరించి, తోరంబు గట్టి
కొని యింటికివచ్చిరి. కాని పిదప దానిని వా రిద్దఱు నుల్లం
ఘించిరి. తర్వాత వారిద్దఱు మృతినొందిరి రాజభార్య కోతి
గాను, బ్రాహ్మణునిభార్య కోడిపెట్టగాను బుట్టిరి. అప్పుడు
వారిద్దఱు చెలులైతమ కట్టిహీనజన్తము వచ్చుటకుఁ గారణము
వ్రతోల్లంఘనము చేయుటయే యని తెలిసికొని, చాల విచార
పడిరి. తర్వాత వారికి మఱల మానవజన్తము ప్రాప్తించెను.
చంద్రముఖి యీశ్వరియనుపేరితో శ్రుతియవంశముననుభద్ర
ముఖి భూషణ యనుపేరితో బ్రాహ్మణవంశమునను జన్మించిరి.
ఈశ్వరి లక్ష్మీనాథుఁ డనురాజును బెండ్లాడెను. భూషణ యగ్ని
మీఠుఁ డనువిప్రుని బెండ్లాడెను. అంత భూషణ వ్రతోత్త
మం బగునముక్తాభరణసప్తమీవ్రతంబునాచరించుటచే దండ్రీ
వలె న్యాయపరులును, దనవలె రూపవంతులును నైనవెక్కం
డు కొమరులు జన్మించిరి. ఈశ్వరి యావ్రతంబు నుల్లంఘన
చేయుటచే, నాపెకు రోగియై, మూఁగయైన బుద్ధిహీనుడగు
కొమరుడు పుట్టెను. వాడును దోష్టిదవయేడు పెట్టఁగానే
చనిపోయెను. అప్పుడు భూషణ కొడుకులను దోడ్కొని పుత్ర
శోకముతో నున్న తనచెలి యగునీశ్వరిని విచారింపరాఁగా,
నీశ్వరి యసూయపడి, భూషణయొక్క కొడుకులను జంపింపఁ
దలచి, యావ్రతము చేసియు వారు చావరైరి. తర్వాతఁ
దనబుద్ధిహీనతకైవగచి, యీశ్వరి భూషణను బిలిపించి తనపుత్ర
మరణమునకుఁ గారణము విచారింపఁగా, “నీవు అముక్తాభ
రణసప్తమీవ్రతంబు మఱచితివి. దానిచే నీ కిట్టిపుత్రశోకము
సంభవించెను” అని చెప్పఁగా నీశ్వరి యావ్రతంబు నాచరించి,

పుత్ర పౌత్రాదినంపదలం బడసి సుఖంబుండెను. ఓ దేవకీ! నీవును ఈ ప్రతంబును జేసితివేని, నీకును జీవపుత్రులు బుట్టెగలరు అని రోమశుండు చెప్పగా, దేవకీ బ్రాహ్మణోత్తమునిఁ జూచి, ఓ మహాత్మా! ప్రతవిధానంబు విస్తరించి చెప్పుమని యడుగఁగా, భార్యపద శుక్ల సప్తమినాఁ డీ ప్రతంబు నేయవలయును. ఉద్యాపనము పండ్రెండుసంవత్సరములలోపల మొదటఁగాని, నడుమఁగానీ, కడపటఁగాని చేయవలయును. ఉద్యాపన విధాన మెట్లనఁగా, ఆచార్య కలశంబును, బ్రహ్మకలశంబును వేటుకలశంబులు పండ్రెండును నేమించి, ప్రతిమా వస్త్రాదులతో బ్రాహ్మణులకు దానం బొసఁగవలయును" అని చెప్పగా దేవకీ యట్లాచరించి నన్నుఁ గనె నని శ్రీకృష్ణుండు ధర్మరాజునకుఁ జెప్పె నని సూతుండు శౌనకాది మహర్షులకుం జెప్పెను. ఈకథ చదివినవారికిని విన్నవారికిని శివలోక ప్రాప్తి గలుగును. స్వస్తి.

అముక్తాభరణసప్తమీప్రతకథ సంపూర్ణము.

భక్తేశ్వర ప్రతము.

శుభే ... ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయావస్థ్యాం పూర్ణి
మాయాం శుభతిథౌ అస్తాకం (మమ భద్రాసహ) క్షేమస్థైర్య
విజయాయురారోఽన్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థకామమోక్ష
చతుర్విధఫలపుష్కరసిద్ధ్యర్థం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం దీర్ఘ

సువాసీతస్విధ్యర్థం హస్త్యశ్వరథాందోలికాచత్రవాహనాది
 ప్రాప్త్యర్థం వంధ్యాత్వనివృత్త్యర్థం అఖండితలక్ష్మీప్రాప్త్యర్థం
 శ్రీభక్తేశ్వరముద్దిశ్య శ్రీభక్తేశ్వరప్రీత్యర్థం భక్తేశ్వరవ్రతం
 కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య తదంగత్యేన కలశపూజాం గణపతిపూ
 జాంచ కుర్యాత్. భక్తేశ్వర ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం కృత్వా ధ్యా
 నమ్. సద్యోజాతం భవం చైవ వామదేవం భవోద్భవం, జ్యే
 ష్ఠం శ్రేష్ఠం తతో రుద్రం కాలకంఠం వికర్ణకమ్. బలం బల
 ప్రమథనం భూతస్మించ మనోన్తనమ్. సద్యోజాతం త్రినేత్రం
 సకలసురనుతం కోటిసూర్యప్రకాశం విఖ్యాతం వామదేవం
 హ్యుదితరవినిభం సజ్జనానామఘోరం, శత్రుణాం ఘోర
 రూపం హ్యనలశతనిభం తత్త్వపూర్వం చిదాభం ఈశానం
 శాస్తరూపం స్ఫుటికమజినిభం చింతయేత్పంచవక్త్రమ్. ధ్యా
 నూమి. భవోద్భవం శివాతీతం భానుకోటిసమప్రభం, ఆవా
 హయామి భూతేశం భవానీపతిముత్తమమ్. ఆవాహయామి.
 వామదేవ విరూపాక్ష వ్యాససన్నుత శంకర, వేదస్వరూప
 వరద ఆసనం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఆసనం సమర్పయామి. జ్యేష్ఠ
 రూప నమస్తుభ్యం భస్తాద్ధూళితవిగ్రహ, జీయాజ్ఞాత్రవిధూతే
 త్వం గృహాణార్ఘ్యం మయార్పితమ్. అర్ఘ్యం సమర్పయామి.
 సురశ్రేష్ఠ జగచ్ఛ్రేష్ఠ శ్రవణానందవైభవ, పాద్యం గృహాణ
 హేళంభో దేవేశ వృషభధ్వజ పాద్యం సమర్పయామి. రుద్ర
 రాత్ర రణోత్సాహ రాజరాజప్రసన్నుత, పంచామృతస్నాన
 మిదం కురు కల్యాణదాయక. పంచామృతస్నానం సమర్ప
 యామి కలవికరణ విభో కమలాసనవద్భిత, కార్తికేయస్య
 జనక స్నానం కురుదయానిధే. కుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.

బలవికరణ బలభానుకోటి ప్రభాకర. బృందారకార్చితః
 వస్త్రమాచ్ఛాదనం కురు. వస్త్రం సమర్పయామి. బల ప్రబల
 సుబల బాణాసురవరప్రద, బీజరూప బృహద్ధామ ఉపవీతం
 గృహాణ భో. యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి. బలప్రమథన బల
 బుద్ధిరూప బుధప్రియ, బిల్వపత్రప్రియబలభూషణానిగృహాణ
 భో. ఆభరణాని సమర్పయామి. సర్వభూతప్రమథనసర్వజ్ఞసక
 లోద్భవ, సర్వాత్మా సర్వభూతేశ సుగంధం సంగృహాణభో.
 గంధాః ధారయామి. మనోన్తన మహాభాగ మాయాతీత
 మహేశ్వర, మంజుమంజీరచరణ సంగృహాణాక్షతాన్నిభో.
 ఆక్షతాః సమర్పయామి. అఘోర పరమప్రఖ్య అదిత్యావ్యక్త
 లక్షణ, అనంతాదిత్యసంకాశ పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

సద్యోజాతాయ నమః పాదౌపూజయామి భవోద్భవా
 యనమః గుల్ఫౌ. భవాయ నమః జంఘే. వామదేవాయనమః
 జానునీ. జ్యేష్ఠాయనమః ఊరూ. శ్రేష్ఠాయనమః కటిం. రుద్రా
 యనమః గుహ్యం పూజ. కాలాయ నమః నాభిమ్ కలవికర
 ణాయనమః ఉదరమ్ బలవికరణాయ నమః హృదయమ్. బలా
 య నమః స్తనౌ. బలప్రమథనాయనమః భుజౌ. సర్వభూత
 దమనాయ నమః వామహస్తమ్. మనోన్తనాయ నమః వామాం
 గుళీః. అఘోరాయ నమః దక్షిణహస్తం పూజ. ఘోరాయ
 నమః దక్షిణాంగుళీః. ఘోరఘోరతరాయ నమః కంఠమ్.
 సర్వాయ నమః స్కంధౌ. శర్వాయ నమః చిబుకమ్. రుద్రరూ
 పాయ నమః ముఖమ్. తత్పురుషాయ నమః జిహ్వమ్. మహా

దేవాయ నమఃనాసికామ్. దుద్రాయ నమః వామశ్రోత్రమ్. ఈశా
నాయ నమః దక్షిణశ్రోత్రమ్. సర్వవిద్యాధిపతయే నమః వామ
నేత్రమ్. ఈశ్వరాయ నమః దక్షిణనేత్రమ్. సర్వభూతాధిపతయే
నమః లలాటమ్. బ్రహ్మధిపతయే నమః శిరః పూజ. శివాయ
నమః జటాజూటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్యజ్ఞాని.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓం” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను ప్రతి
నామమునకుఁ జేర్చవలెను.

ఓం శివాయ నమః
మహేశ్వరాయ
శంభవే
పినాకినే
శశిశేఖరాయ
వామదేవాయ
విరూపాక్షాయ
కపర్దినే
నీలలోహితాయ
శంకరాయ
శూలపాణయే
ఖట్వాంగినే
విష్ణువల్లభాయ
శిపివిష్ణాయ
అంబికానాథాయ

శ్రీకంఠాయ
భక్తవత్సలాయ
భవాయ
శర్వాయ
త్రిలోకేశాయ 20
శిలికంఠాయ
శివాప్రియాయ
ఉగ్రాయ
కపాలినే
10 కామారయే
అంధకాసురసూదనాయ
గంగాధరాయ
లలాటాక్షాయ
కాలకాలాయ
కృపానిధయే 30

భీమాయ
 పరశుహస్తాయ
 మృగపాణాయే
 జటాధరాయ
 కైలాసవాసినే
 కవచినే
 కఠోరాయ
 త్రిపురాస్తకాయ
 వృషాంకాయ
 వృషభారూఢాయ
 భస్మాద్భూతివిగ్రహాయ
 సామప్రియాయ
 స్వరమయాయ
 త్రయీమూర్తయే
 అనీశ్వరాయ
 సర్వజ్ఞాయ
 పరమాత్మనే
 సోమశూర్యాగ్నిలోచనాయ
 హవిషే
 యజ్ఞమయాయ
 సోమాయ
 పంచవక్త్రాయ
 సదాశివాయ
 విశ్వేశ్వరాయ

వీరభద్రాయ
 గణనాథాయ
 ప్రజాపతయే
 హిరణ్యరేతనే
 దుర్ధర్మాయ
 గిరిశాయ
 గిరిశాయ
 అనఘాయ
 భుజంగభూషణాయ
 40 భగ్నాయ
 గిరిభన్వనే
 గిరిప్రియాయ
 కృత్తివాసనే
 పురారాతయే
 భగవతే
 ప్రమథాధిపాయ
 మృత్యుంజయాయ
 సూక్ష్మతనవే
 జగద్వ్యభిషినే
 50 జగద్గురవే
 వ్యోమకేశాయ
 మహానేనజనకాయ
 చారువిక్రమాయ
 రుద్రాయ

భూతపతయే		అవ్యయాయ	
స్థాణవే	80	హరయే	
అహిర్బుధ్నాయ		పూషదస్తభిదే	
దిగంబరాయ		అవ్యగ్రాయ	
అష్టమూర్తయే		దక్షాధ్వరహరాయ	
అనేకాత్మనే		హరాయ	100
సాత్త్వికాయ		భగనేత్రభిదే	
శుద్ధవిగ్రహాయ		అవ్యక్తాయ	
శాశ్వతాయ		సహస్రాక్షాయ	
ఖండపరశవే		సహస్రపదే	
అజాయ		అపవర్గప్రదాయ	
పాపవిమోచనాయ	90	అనంతాయ	
మృడాయ		తారకాయ	
పశుపతయే		పరమేశ్వరాయ	108
దేవాయ		శ్రీభక్తేశ్వరస్వామినే నమః.	
మహాదేవాయ			

నానావిధపరిమళ పత్ర పుష్పాణి సమర్పయామి.

ఘోరరూప నమస్తుభ్యం సర్వకామార్థదాయక, ధర్మ
స్వరూప ధనద ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూరసి
...ధూర్వామః. ధూపమాఘ్రసయామి. ఘోరఘోర నమ
స్తుభ్యం ఖడ్గభేటధరావ్యయ, ఖండేందుమాళిశిఖర దీపాఽ
యం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఉద్దీప్యస్వ...పాతయ. దీపం దర్శ
యామి. నమశ్శర్వాయ సర్వేశ సర్వావాస సనాతన, స

దానంద సురశ్రేష్ఠ వైవేద్యం ప్రతిగృహ్యతామ్. వైవేద్యం సమర్పయామి. శర్వాయచ నమస్తుభ్యం రజనీకరభూషణ, శంభో శంకరగౌరీతాంబూలంప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలమ్. రుద్రయాప నమస్తుభ్యం భక్తప్రియ సదాశివ, గజచర్మపరీధాన నీరాజనమిదం తవ, హిరణ్యపాత్రం...థాతి. నీరాజనం దర్శయామి. తత్పూరుష నమస్తుభ్యం త్రయీమయత్రిలోచన, త్రిస్వరాకారతత్త్వజ్ఞ! మంత్రపుష్పం గృహాణ భో. రాజాధిరాజాయ...నమః. మంత్రపుష్పమ్ మహాదేవ నమస్తుభ్యం మాయాతీత మహామతే, ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం పాపం నాశయమే ప్రభో. ప్రదక్షిణం సమర్పయామి. ఈశానాయ నమస్తుభ్యం పార్వతీపతయే నమః, సర్వేశ్వర నమస్తుభ్యం పంచవక్త్ర, నమోనమః. సద్యోజాత నమస్తుభ్యం వాసుదేవాయ తే నమః, అఘోరాయ నమస్తుభ్యం తత్పురుషాయ తే నమః. నమస్కారాత్. కుబేరమిత్ర దేవేశ భూతేశ త్రిపురాంతక, పార్వతీవృదయానంద గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. శ్రీభక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. కైలాసవాసికదేవేశ భువనత్రయపాలక, హిమవత్పుత్రికాకాంత గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. భక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. చంద్రమాశే త్రయీనాథ జటామకుటశోభిత, ఉమాకాంత నమస్తుభ్యం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. భక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. ఋణపాతకదౌర్భాగ్యదారిద్ర్యవినివృత్తయే, అశేషాఘవినాశాయ ప్రసీద మమ శంకర. దుగ్ధిశోకాదిసంతప్తం సంసారభయవీడితం, బహుజన్తాకులం దీనం త్రాహి మాం వృషవాహన. ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యాచ...మచ్యుతమ్. మంత్ర...

మహేశ్వర. అనేన పూజావిధానేన భక్తేశ్వరః సుప్రసన్నో
వరదో భవతు.

పూజావిధానం సమాప్తమ్.

భక్తేశ్వర వ్రతకథా.

ఋషయః—సూతసూత మహాప్రాజ్ఞ పురాణార్ణవపారగ,
త్వత్తః శ్రుతాన్యశేషాణి వ్రతాని సుబహుని చ. తృప్తిర్న
జాయతేస్తాకం రహస్యం తు పరం వద. సూతః—శృణ్వన్తు
భోద్విజాః సర్వే వ్రతం పాపప్రణాశనం, ఆయుష్యమాయు
రారోగ్యకరం పుత్రప్రదం నృణామ్. కైలాసశిఖరే రమ్యే మం
టపే విమలే శుభే, రత్నపీఠే సుఖానీసం శంకరం లోకశంకరమ్.
వప్రచ్ఛ గౌరీ సంతుష్టా లోకానాం హితకారణాత్, గౌరీ—
శివ శంభో నమస్తుభ్యం సర్వేషాం సుఖదాయక, రహస్యం
వ్రతమాచక్ష్య ఆయురారోగ్యవర్ధనమ్. పుత్రప్రదం విశేషేణ
వంధ్యాత్వాదివిమోచనం, తద్వ్రతంబ్రూహి మే ఊహం లో
కానాం హితకారణమ్ త్వదాజ్ఞాం శిరసా భృత్వా కరిష్యామి
న సంశయః శ్రీశివః—సాధు. సాధు మహాభాగే వ్రతం వత్స
మి తచ్చృణు, శరత్కాలే తు కార్తికాయాం పౌర్ణమ్యాం విధి
పూర్వకమ్. ప్రాతః స్నాత్వా తు విధివత్ చిత్రవస్త్రం తు
ధారయేత్, హరిద్రాలేపనం కృత్వా కుంకుమం కజ్జలం తథా.
నానావిధాని సర్వాణి హేమాని రజతానిచ, భూషణాని విచి
త్రాణి శ్రద్ధయా ధారయేద్వ్రతీ. కతుర్రాజ్ఞాం గృహీత్వాతు
వ్రతంకుర్యాద్వరాననే, పూజయేద్దేవదేవేశం చందనేన వినిర్మి
తం, హరిద్రయా తు గౌరీం చ సైకతేన వృషం తథా, నామ
మంత్రేణ సంపూజ్య సాంబం వృషసమన్వితమ్. చాతుర్వర్ణ్యో

దృవా నారీ భక్త్యా సంపూజయేచ్ఛినం, సూర్యే చాస్తు
 గతే దేవి గృహే దేవాలయేఽపి వా. గోమయేన విలిప్యతా
 రంగవల్క్యా విచిత్రకైః, మంటపం కారయేత్తత్ర తోరణాద్వై
 రలంకృతమ్. తత్ర సంపూజయేద్దేవం శాంభవీం భువనేశ్వరీం,
 భక్త్యా సంపూజితో యేన. తేన భక్తేశ్వరః స్తుతః సర్వము
 గళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధకే, శరణ్యే త్ర్యంబకే గౌ
 భక్తేశ్వర నమోఽస్తు తే. ఇథం పురాణమంత్రేణ షోడశై
 రుపచారకైః, ధూపం దీపం చ దత్వాశు నైవేద్యం దాపయే
 ద్వృతీ. యంత్రపాత్రం ప్రకృత్వాఽథ వేణునాయుతచిద్రకం,
 త్రయస్త్రింశత్సర్వసూత్రైస్తత్పాత్రం వేష్టయేద్వృతీ, మేది
 నీరచితాపూషా ససూపఘృతశర్కరాన్, తన్వధ్యేరటకంత్యే
 కం శర్కరాఘృతసంయుతం, తస్యోపరి ఊపేద్దీపం శాలిషిష్టేన
 కారితమ్. వసునా కారయేద్వర్తి మగ్రే కార్యాసుసంయుతమ్.
 దీపం ప్రజ్వాలయేత్తస్మిన్ పూజయేచ్ఛ సుమంగళీం, దానం
 కృత్వా సుమంగల్యై పరమేశ్వరతుష్టయే. భక్తేశ్వర సదా పా
 హి గౌర్యా సహ కృపానిధే, దానేనానేన సుప్రీత ఆయుష్యం
 దేహి మే కులే, పతిం దీర్ఘాయుషం పుత్రాన్ పౌత్రాన్ బం
 ధూన్ సమూనిహ, ధనధాన్యాభివృద్ధిం చ ప్రయచ్ఛ జగదీశ్వర.
 ఏవంవిధం ప్రకర్తవ్యం భక్తేశ్వరప్రతం ముదా, మార్గశీర్షేఽథ
 పార్ణమాయాం వటకా ద్వాపుదీరితా. ద్వాదీపా దాపయేద్దేవై
 దీరాయుష్యభివృద్ధయే, పుష్యే త్రిణి ప్రదేమాని త్రయో
 దీపాః ప్రకీర్తితాః, మాఘే చత్వారి దీపాని తత్సంఖ్యావటకా
 అపి. ఫాల్గునే పంచదీపాశ్చ తత్సంఖ్యా వటకాస్తథా, చైత్రే
 షడ్వటకా ద్వాదదీపాష్టట్ట ప్రకీర్తితాః. వైశాఖే సప్త దా

తవ్యా దీపాశ్చైవ విశేషతః, ఏవమేవ ప్రకారేణ త్రయస్త్రిం
శచ్చ పూజ్యమాః. ఏతద్విధాః ప్రదాతవ్యాః వక్తృకాశ్చ విశేష
తః, తథా దీపాని సర్వాణి సుమంగలైశ్చ ప్రదాపయేత్. ప్రణ
మ్య భక్తిభావేన తాంబూలం దక్షిణాయుతం, వ్రతరాజమిదం
ప్రోక్తం స్త్రీణాం సౌభాగ్యకారణమ్. అత్ర లే కథయిష్యామి
ఇతిహాసం పురాతనం, శృణ్వతాం సర్వపాపఘ్నం కీర్తిదం భు
వనప్రియే సూతః. అస్తి భూమిండలే కాచిన్ద్రధురా మధురాకృ
తిః, కృతమూలానదీతీరే రాజా పరమధార్మికః. వచాన్యోరూప
రంపన్నో రాజలక్షణలక్షితః, శాస్త్రజ్ఞో ధనహిన్యురో ధై
ర్యేణ హ్యమితద్యుతిః యశసా చైవ కీర్త్య చ విఖ్యాతో భు
వనత్రయే, నోమవంశోద్భవా రాజా చంద్రపాండ్య ఇతీతః. త
స్య భార్య మహాభాగా పాతివ్రత్యచరామణా, కుముద్వతీతి
విఖ్యాతా కుముదోత్పలలోచనా భర్తృశుశ్రూషణపరా
శిష్టానామిష్టదాయినీ, అనుకూలకళత్రేణ పాలయామాస మేది
నీమ్. కపాటతోరణవతీం హర్ష్యస్తాకారశోభితాం, తాం పు
రిం పాలయామాస రాజా పరమధార్మికః. దంపతీ పుత్రహీనౌ
చ యయతుర్నిర్జనం వనం, సమారాధ్య శివం భక్త్యా నిరా
హరో జితేంద్రియః. జఙ్గ పంచాక్షరీవిద్యాం వర్షాణామయు
తం తతః, తిష్ఠన్నేకేన పాదేన దశవర్షాణ్యహర్నిశమ్. ఫలాశీ
దశవర్షాణి త్రింశద్వర్షాణి తోయభుక్, శీతోష్ణవాతవర్షాణాం
సహనో ధర్మాంకృతిః. శివం ప్రపూజయామాస ధుత్తూరైః క
కుభైశ్శుభైః, అతిథీం స్తర్పయామాస ఫలమూలజలాదిభిః. గో
భిర్వ్యాఘ్రాగజైస్త్రింహా నకులైశ్చ భుజంగమాః, క్రీడన్తి సహ
నిర్వైరాస్తేజసా తస్య తద్వనే. మందభానురభూద్భాను ద్విశః

సర్వాశ్చకంపిరే, తేజసా తస్యషడ్భాగం తర్కమాయాసురస్య
హమ్. ఉగ్రేణ తపసా తుష్టౌ పార్వతీపరమేశ్వరా, ఆవిర్భభూ
వతురతః కరుణాయుతలోచనౌ శివః. హేరాజ రాజమహిషి
కిమర్థం తపసే భవాన్, పితృవై తామహం రాజ్యం త్యక్త్వా వన
మిహాగతః. శివవాక్యం సమాకర్ణ్య సంతుష్టో భార్యయా
సహ, కాయం నిపాతయామాస భూమా హాటకదండవత్.
ప్రణమ్య విధివద్భక్త్యా బద్ధాంజలిరభావత. ధన్యోఽస్త్వనుగృ
హీతోఽస్తి పాలితోస్తి మహేశ్వర. యది మే త్వం ప్రస
న్నోఽసి పుత్రం దేహి చిరాయుషం, మధురాపాలనార్థాయ
మమవంశాభివృద్ధయే. ఇతి పృష్టస్తు రాజ్ఞావై భగవాన్ పరమే
శ్వరః, జన్మాంతరకృతైః పాపైః సంతానం తవ నాస్తి హి. త
థాఽపి తవ భక్త్యా తు తుష్టో దాస్యామి వాంఛితం, సౌమం
గల్మణీహీనా చ కన్యకా చిరజీవినీ. అల్పాయు రతిమేధావీ
పుత్రోవా తవ వాంఛితం, బ్రూహీతి శంభునా ప్రోక్తం శ్రు
త్వావాచ మహీపతిః. భగవన్ పరమానంద పరమేశ్వర శంక
ర, కన్యకా మూస్తు మే దేన పుత్రం దేహి దయానిధే.
ఇతి శ్రుత్వా మహాదేవ స్తథా స్త్విత్యుమయా సహ, గతే తు
దేవదేవేశే రాజా స్వపురమాయయా. తతః కుముద్వతీ చంద్ర
పాండాద్ధర్మమవాపసా, తతస్తు దశమే మాసి శుభనక్షత్రసం
యుతే. ప్రాసూత పుత్రం సర్వజ్ఞం రాజలక్షణలక్షితం, శ్రు
త్వా పుత్రోత్సవం రాజా బ్రాహ్మణేభ్యో ధనం దదా. తతశ్చ
జాతకర్తాది కృత్వా సంతుష్టమానసః, ఈశప్రసాదలబ్ధత్వా
న్నాను చేశ్వర ఇత్యపి. చక్రే పితా త్వష్టమేఽర్జ్యమాంజీబంధన
మాదరాత్, జగ్రహ సకలావిద్యా అధర్వణముఖాః క్రమాత్.

సంప్రాప్తే ఘోడశే వన్నే రాజా చింతాపరాయణః, కథం పుత్ర
స్తు దీర్ఘాయుర్భవతీతి విచారయన్. వివాహానంతరంతస్యద్రష్ట
వ్యమితి చావసత్, ఏవం స్థితే సతి తదా అలకాపురపాలకః.
రాజా మిత్రసహో నామ శివభక్త ఉదారధీః, కలావతీ తస్య
భార్యాభక్తేశ్వరపరాయణా. భక్తేశ్వరప్రసాదేనలభ్యాపుత్రం
తు కన్యకాం, సంప్రాప్తే యావనే కన్యాదానం కర్తుమిచ్ఛే
సః తతస్తు మధురారాజ్ఞః సకాశాదాగతానృపాః, కన్యాంద్ర
ష్టం ముదా యుక్తాః శ్రుత్వా మిత్రసహస్త్రితాన్. ఆహ్వాయ
సంతుష్టమనాః కన్యాందాస్యామి పార్థివాః, అగచ్ఛత్వతివేగేన
రాజా సఖ్యాత్మబంధవః. ఇతి శ్రుత్వా నృపవచః సంప్రాప్త
మధురాపురిం, రాజ్ఞేనివేదయామాసుర్వృత్తాంతం సర్వమాది
తః ఆకర్ణ్యరాజా సంతుష్టో భార్యాబంధుసమన్వితః, అలకామా
యయా తూర్ణం రథాశ్వగజపత్తిభిః. ఆలోక్య రాజా తా
సర్వాపార్ణమూస్యాం ముదాన్వితః, వివాహంకారయామాస
శాస్త్రోక్తేనైవ వర్తనా. కలావతీ తు తస్యాం వై వ్రతోద్యా
పనమాతనోత్, వేణుపాత్రం త్రయస్త్రింశత్స్వర్ణపట్టై రలం
కృతమ్. చందనేన మహాలింగం భక్తేశ ఇతి సంజ్ఞితం, హరి
ద్రయా తథా గౌరిం సైకతేన వృషం తథా. సంపూజ్య విధి
వద్రాత్ర గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, త్రయస్త్రింశద్వటాకాని
ససూప ఘృతశర్కరాః. త్రయస్త్రింశత్సక్తుదీపా నిధాయ
వటకోసరి, పుత్రీం కల్యాణికానామ్నీం వస్త్రగంధాక్షతాది
భిః. హరిద్రాకజ్జలైశ్చైవ పుష్పచందనకుంకుమైః, అలంకృత్య
దదౌ తస్యై తత్ప్రాత్రం భక్తిసంయుతా. మండలం దీపసూపా
ద్యైః పూరితం వేణుపాత్రకం, భక్తేశతుష్ట్యే దాస్యామి స్వ

ర్శపక్షైరలంకృతమ్ దాతృప్రతిగృహీతృభ్యాం సౌమంగల్యప్ర
 దాయకం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం వ్రతసంపూర్తిహేతవే.
 ఇతి దత్వా తతః కన్యాం ప్రేషయిత్వా వరాంతికం, బంధుభిః
 సహ భుక్త్వాతు సుఖమాస్తే యథాసుఖమ్. మృత్యుస్సంహర
 ణో యాతస్తయోః శయ్యాగృహం ప్రతి, ఉష్ణాటయో
 ణ్ణాటయేతి కవాటమితి చాసకృత్. ఇతి శ్రుత్వాహం కల్యాణీ
 వాక్యం నోష్ణాటయేతి సా, అహం మృత్యుస్తవ పతిం నేతుమ
 ల్పాయామం శూణాత్. కల్యాణీ. భక్తేశ్వరప్రసాదాత్తు సౌమం
 గల్యాదినంపదా, స్థితాహం తస్య నికటే కథమంగమ్యతే
 త్వయా. గచ్ఛ గచ్ఛతి తం చోక్త్వా శరణం ప్రాప శంశరం,
 భక్తేశ్వర దయాసింధో శరణాగతవత్సల. మృత్యుగ్రస్తు
 మమ పతిం రక్ష రక్ష దయానిధే, నీతస్మిన్నస్తరే మృత్యుః క్రు
 ద్ధః సంరక్తలోచనః. పాదప్రహరైర్భూషణ ఉష్ణాట్య చ కవా
 టకం, గృహీతుమాగతస్తూర్ణం తదా శంభుద్వయానిధిః. దీప
 సంఘాభోగయుక్తః కాలసర్వో బభూవ హ, మృత్యుం దదంశ
 ణోవేన ఈశో భక్తార్తిభంజనః. నష్టోమృత్యుః పపాతాథవివిక్తా
 ఙ్గో భయంకరః, దృష్ట్వాతు చిత్రగుప్తాద్యాః ప్రార్థయం స్తము
 మాపతిమ్. ఈశః సం ప్రార్థనాత్తుష్టశ్చిత్రగుప్తమువాచ హ,
 కల్యాణీయం తు మద్భక్త్యా కృతభక్తేశ్వరవ్రతా. తస్యాః
 పతిం కథం వాస్తు మాగతో చండభృత్స్వయం, భవత్వితః.
 పరం త్వేపం నాగంతవ్యం యమేన వై. శూమా కృతామయా
 యూయం ధర్మరాజేన సంప్రతి, గచ్ఛధ్వమితి తానుక్త్వా ఉమ
 యా సహితః శివః. వత్సే కల్యాణీ మా భూతే భీతిర్భర్తృ
 వధాదితః, భక్తేశ్వరవ్రతంపుణ్యం త్వయా కార్యమితః పరమ్.

మత్స్రసాదాత్తవ పరిధీర్హాయుః పుత్రవాన్ సుఖి, ఇతి దత్త్వా
 వరం తస్మై భక్తేశోఽంతరధీయత. తతః సుఖేన కల్యాణీ సహ
 భర్త్రా విహృత్యచ, పరేద్యుః ప్రాతరుత్థాయ ప్రాప్య కల్యాణ
 మంటపమ్. వధూవరా తతస్తత్ర కృతకాతుకమంగళౌ, మధు
 రేశకుముద్వత్యై పుత్రస్యాయు ర్విచింతయన్. ఇంతఃపరం
 స్నుషాభాగ్యవశా దీర్ఘాయురస్త్వితి, ఇతి చింతయతస్తత్రక
 లావత్యాలకేశ్వరః. ఆహ్వీనార్థం వాద్యఘోషైర్గత్వా సంబం
 ధినో గృహం, ఆహూతౌ తు ముదా యుక్తౌ తదాకల్యాణ
 మంటపమ్. దృష్ట్వా వధూవరా ప్రీతౌ స్నుషాం ప్రాహ కుము
 ద్వతీ, బాలే కల్యాణి హే వత్సే తత్త్వం మే బ్రూహి పృ
 చ్ఛతః. ఏషోఽల్పాయుశ్చమే పుత్రస్త్యపృథ్వాగ్భాగ్భవహుజీవతు,
 ఇతి కృత్వా మతిం సుబ్రు ఉద్వాహం కారితో మయా, కేన
 వ్రతప్రభావేన దీర్ఘాయురభవత్పతిః, తతః సా రాత్రివృత్తాంత
 మాహ శ్వశ్రోర్దదాన్వితా. శ్రుత్వా చ హృష్టహృదయా
 తామాలింగ్య ముహుర్ముహుః, తద్వీతం మమ చ బ్రూ
 హి కరిష్యామి సుకుఢ్యమే. ఈశ్వరోక్తప్రకారేణ సర్వం
 హ్యకథయ త్తదా, శ్రుత్వా వ్రతప్రభావం తు వ్రతం చ
 క్రే కుముద్వతీ. తేన వ్రతప్రభావేన పుత్రపాత్ర సమన్వి
 తా, మధురాం ప్రాప్య సన్నేహః పుత్రపాత్రసమన్వితః.
 భుంజానో వివిధాన్ భోగాన్ సుఖ మాస్తే యథాసుఖం,
 తదాప్రభృతి లోకేఽస్తి వ్రతం భక్తేశ్వరాభిదమ్. ఇతిహ్య
 కథయ త్తత్ర పార్వతీపరమేశ్వరా, భక్తేశ్వరవ్రతమిదం పార్ణ
 మాస్యాం విధీయతే. నారీసామాన్యమేతద్ధి వ్రతం భక్తేశ్వరా
 భిధం, కరోతి భక్త్యా యా నారీ వ్రతమేతద్ధిసప్రియమ్. సం

ప్రాప్య పుత్రపౌత్రాదీన్ సౌమంగల్యాదిసంపదః, ఇహ భుక్త్వా
మహాభోగాన్ సదాశివపదం వ్రజేత్ ఇతి సూతవచః శ్రుత్వా
ఋషయస్తుష్టమానసాః, సర్వాభ్యో ఋషిపత్నీభ్యః కారయా
మాసు రైశ్వరమ్. తదాప్రభృతి లోకేఽస్తిక్ ప్రసిద్ధ
మభవత్తి తా.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే
భక్తేశ్వరవ్రతకథా సంపూర్ణా.

భక్తేశ్వరవ్రతకథ.

ఒకనాడు శౌనకుండు మొదలగు మునీంద్రులు సూతపౌరా
ణికుం జూచి, “ఓమునిపుంగవా! మీవలనఁబెక్కువ్రతంబులు
వింటిమి. అయినను మాకు తృప్తిగలుగకున్నది. ఉత్తమంబైన
మఱొక్కవ్రతం బానతిమ్మని యడుగఁగా, సూతపౌరాణికుండు
వారలకిట్లనియె. ఓ మునీంద్రులారా! తొల్లి పార్వతి శంకరునిఁ
జూచి, యొక్కవ్రతంబు లోకానుగ్రహమునకై యానతిమ్మని
యడిగెను. ఆమె కీశ్వరుండు చెప్పిన తెఱంగెఁటింగిఁచెదను వినుం
డు. పార్వతి కైలాసశిఖరంబున రమ్యమై నిర్మలంబయినమంట
పమున రత్నసింహాసనంబునఁ గూర్చుండియున్న శంకరుంజూచి,
సకలజనులకు భుక్తిముక్తుల నొసఁగునట్టి యోదేవదేవా! జనుల
కాయురారోగ్యైశ్వర్యంబుల నొసఁగునదియు, పుత్రపౌత్రాది
సంపదలను బెంపొందించునదియు, వంధ్యాత్వము మొదలగు
దోషములను బోగొట్టునదియు నైనయొక్కవ్రతం బానతిమ్మ
అని యడుగఁగా, శంకరుండు పార్వతికిట్లనియె. ఓ ప్రియురాలా!
యట్టివ్రతం బుపదేశించెదను. ఆలకింపుము. శరత్కాలంబున

కార్తికపౌర్ణమినాడు నాలుగువర్ణముల లోనివారలగు స్త్రీలును విధిప్రకారముగా స్నానమాచరించి, చీనాంబరముదాల్చి నానావిధంబులైన భూషణంబులం దొడిగికొని, భర్తయానతి వడసి, భక్తేశ్వర ప్రతంబు నేయఁబూని, చందనముతో భక్తేశ్వరుని, పసుపుతో గొరిని, ఇసుకతో నందికేశుని నిర్మించి, యానిర్మిత ప్రతిమలను గృహమునఁగాని, దేవళమునఁగాని మంటపము నిర్మించి యం దా ప్రతిమల నుంచి భక్తేశ్వరు నావహించి, భాగ్యనావాహనాది షోడశోపచారపూజలను జేయవలయును. పదివేలకండ్లు గలవెదురుపాత్రము నొక్కదానిని జేయించి దానిని ముప్పదిమూఁడుబంగారుదారములతోఁ జుట్టి, నానావిధంబు లైనభక్ష్యములను జేసియుంచి, వానినడుమ నొక్కదోసెయుంచి, దానిపై నొక్కబోయతి వెలిగించి, ముత్తైదువులకు వాయునం బియ్యవలయును. మార్గశిరపూర్ణిమనాడు రెండుదోసెలును, రెండుబోయతులును, ఈప్రకారము ఒక్కొక్కపౌర్ణమి కొక్కొక్కటివంతున హేచ్చించుచురావలయును. తిరి పున్నమ శ్రీప్రకారముచేయవలెను. ఈవ్రతంబు చేయువారికి దీర్ఘసుమంగళీత్వము, పుత్రపౌత్రాదులు, సకలసంపదలును గలుగునని చెప్పఁగా, పార్వతి పరమేశ్వరునిఁ గాంచి యావ్రతంబు తొల్లి యెవ్వరాచరించి రని యడుగఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతీ దేవితో నిట్లనియె. ఈ భరతఖండమున, కృతమాలా నదీతీరంబున మధుర యను నొకపట్టణముగలదు. ఆపట్టణమును చంద్రపాండ్యుఁ డనురాజు పాలించుచుండెను. ఆతనిభార్య పేరు కుముద్వతి, వారికి బహుకాలముసంతతిలేక యుండఁగా, నారాజు తనభార్యతోడ వనంబున కేగి, దీర్ఘకాలము తపం

బొసరించెను. అప్పుడు పరమశివుడు ప్రత్యక్షమై నీకేమివరంబు గావలెనని రాజు నడుగఁగా, నాతఁడు పుత్రసంతానంబుగోరెదనని చెప్పెను. అంత, పరమశివుడు రాజుంజూచి, నీపురాకృత కర్తంబువలన నింతకాలము నీకు సంతతి గలుగలేదు. ఇప్పుడు ఆయుస్సులేని కొడుకు కావలయునా! దీర్ఘసుమంగలత్వము లేనికూతురు గావలయునా! అని యడిగెను. రాజు ఆయుస్సు లేనిపుత్రునే యిచ్చుని కోరెను. అంతట, పరమేశ్వరుఁ డట్లే యారాజునకు వరం బొసంగి, యంతర్ధానంబాయెను. ఆవల, రాజు పత్నీసమేతుడై యింటికివచ్చెను. కొన్నిదినముల కతని పత్ని గర్భంబు ధరించి యొక్కపుత్రునిగనెను. పరమశివునియనుగ్రహంబునఁ బుట్టినవాఁడగుటచే రాజు బిడ్డనికి 'ఈశుడు' అని నామంబిడి యతనిని కడుగారాబముతోఁబెంచుచుండెను. ఆపిల్ల వాడు దినదినప్రవర్ధమానుడై, సకలశాస్త్రప్రవీణుడాయెను. అంత రాజు 'వీఁడెట్లుదీర్ఘాయువు గలవాఁడగును' అనియోచించి పెండ్లిచేసిచూతము. వచ్చెడు పిల్లయొక్కమైదుపుతనము బలముననయినను వీడు దీర్ఘాయు వగుననితలంచి తత్ప్రయత్నంబొనరించుచుండెను. ఆసమయంబున, అలకాపురంబున మిత్రసహుఁడనురా జొక్కరుండు గలఁడు. వానిభార్య భక్తేశ్వరవ్రతంబు చేసినది. వారికి నొక్కకొడుకును, కూతురును గలరు. ఆదంపతులు తమకూతునకు వివాహంబు చేయఁదలంచి తగినవరుని విచారించుచుండ, మధురనుండి వచ్చినపురోహితులు, తమరాజు కుమారునికిఁ గూతురు నిమ్మని యడుగఁగా నాతఁడందులకు సమ్మతించి, వారిని బిలువఁబంచి, యొక్కసుముహూర్తమునఁ దనకూతు నారాజపుత్రుని కిచ్చి పెండ్లిచేసెను. ఆసమయమున

నలకాపురపురాణి భక్తేశ్వర వ్రతోద్వాపనంబు చేసి కల్యాణి
యనుతనకూతునకు పసుపుకుంకుమతాంబూలములను అక్షతల
నొసంగెను. తర్వాత, రాజపుత్రుడు తనభార్యతోఁ దననగరు
చేరి శయనాగారంబున నుండఁగా, యముడు వచ్చి తలుపు
తట్టెను అంతట నాకల్యాణి తలుపుతీయక, నీవెవ్వడవని యడు
గఁగా, 'నేను యముఁడను, నీభర్తయొక్క ప్రాణములఁ గొని
పోవవచ్చితి' నని పలికెను. కల్యాణి వానితో నేను తలుపు
తీయను పొమ్మని చెప్పి భక్తేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచుండెను. అం
తట యముఁడు తలుపుపగులఁగొట్టి లోపలికిరాఁగా భక్తేశ్వ
రుడు పామై యమునిగఱచెను. యముఁడు క్రిందఁబడెను. అంత
చిత్రగుప్తుఁడు మొదలగు యమునిపనివారు శంకరునిఁ బ్రార్థిం
పఁగా, శంకరుఁడు కరుణించి, యాయమునిఁ బొమ్మనిసెలవిచ్చి,
యింక తనభక్తులజోలికి రావలదనిచెప్పి మందలించెను. మఱు
నాటివేళకువ కల్యాణి తనయత్తగారితో జరిగినసంగతిని విని
పించెను అంతట నాకుముద్వతియు తనకోడలివలన భక్తేశ్వర
వ్రతవిధి నెఱింగి, తాను నాచరించి భక్తేశ్వరుని ప్రసాదము
వలన, నందఱు సకలసంపదలను బడసి పుత్రపౌత్రాది సంపద
గలదై సుఖంబుండెను.

ఇది భక్తేశ్వర వ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ త వ ర్తి వ్ర త ము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వనిఘ్నోపశాంతయే.

సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. శుభే...మ.
స్యాం శుభతిథౌ శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం...గోత్రాయాః...నా
మూర్ధ్నమమ శతవర్తివ్రతకల్పితప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి
ధ్యానావాహనాదిషోడశోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగ
త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. కలశపూజాంకృత్వా, ఆదౌ ఋహి
గణపతిపూజాం చ కృత్వా, అనంతరం లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణ
ప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ సహస్రార్కప్రతీకాశం పద్మప
త్రనిభేక్షణం, శోటికందర్పలాలవణ్యందివ్యమాలాన్యంబరావృతమ్.
లక్ష్మీసమేతం దేవేశం వీతకాశేయఘాసంస, స్థితవక్త్రముదా
రాక్షం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా
భ్యో నమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆవాహయేజ్జగన్నాథం లక్ష్మ్యా
సహజగత్పతిం, మయానివేదితంతుభ్యంగృహాణ జగతఃప్రభో.
ఆసనమ్. పాద్యం గృహాణ దేవేశ గంధపుష్పాక్షతైర్ఋతం, క
రుణాకరదేవేశగంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యంసమ...ఆష్టద్ర
వ్య సమాయుక్తం, స్వర్ణపాత్రస్థితం జలం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ
సర్వదేవనమస్కృత. ఆర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పురాణ పు
రుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహాణాచమనం ప్ర
భో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధిసంయుక్తం శర్కరామధుసం
యుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వగీర్వాణసేవిత. మధుపర్కమ్.
పంచామృతైః కురు స్నానం వేదమన్తైః సుసంయుతం, గృ
హాణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్మ్యా సహ జనార్దన. పంచామృతస్నానమ్.

నదీనాం చైవ సర్వాసా మానీతం నిర్మలోదకం, స్నానం స్నీ-
కురు దేవేశ మయా దత్తం సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్-
వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం సుసూక్ష్మం స్వల్లనిర్మితం, గృ-
హాణ దేవదేవేశ సర్వవేదాంతగోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ-
తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, ఆయుష్యవర్ధనం
దివ్యం దాస్యామి సురనాయక. యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధంచంద-
నోన్మిశ్రం కర్పూరేణ సుసంయుతం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీ-
త్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. శ్రీగంధంధారయామి. అక్షతాథ-
వళాన్ దేవ శాలీయాం స్తండులాన్ శుభాన్, హరిద్రామిశ్రి-
తాం స్తుభ్యం గృహాణాసురభంజన. అక్షతాన్ సమ. కరవీరై-
ర్జాజికుసుమై శ్చంపకై ర్వకులైః శుభైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై-
రర్చయేత్పురుషోత్తమమ్. పుష్పాణి పూజయామి.

అథాఙ్గపూజా.

పద్మనాభాయ నమః పాదౌ. జగన్నాథాయ నమః
గుల్ఫౌ రఘునాథాయ నమః జంఘే. వాసుదేవాయ నమః
జానునీ. సహస్రనామ్నై నమః డోయా. శ్రీనివాసాయ నమః
కటిమ్. జనార్ధనాయ నమః నాభిమ్. సువక్షసే నమః వక్షస్థ-
లమ్. డిర్ఘబాహవే నమః బాహులాన్. సుకంఠాయ నమః కం-
ఠమ్. కేశవాయ నమః ముఖమ్. స్తితవక్త్రాయ నమః వక్త్రమ్.
సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ నమః
నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వా-
ణ్యంగాని పూజయామి. ఓం కేశవాయ నమః... శ్రీకృష్ణాయ
నమః. అథ *విష్ణుష్టోత్ర శతనామపూజాం కుర్యాత్.

* అక్షపత్రివ్రతే 108 విష్ణునామవళి యక్తా. అక్షపత్రివ్రతమున
విష్ణుష్టోత్ర మున్నది చూడుడు.

దశాంగం గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరం, ధూపం
 గృహాణ దేవేశ సర్వదేవనమస్మృత. ధూపమాఘ్రాపయామి.
 ఘృతవర్తిసమాయుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియం, అజ్ఞాన
 నాశనం దీపం గృహాణ శ్రీమనోహర. దీపమ్. దీపందర్శయామి
 ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయమ్. రాజాన్నం సూపసంయుక్తం
 శాకచోష్యసమన్వితం, ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం నైవేద్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్. హస్తప్రయోశనం సమర్ప
 యామి. పూగీఫలైః సుర్యూరై ర్నాగవల్లిదళై ర్యుతం,
 ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తాంబూలం స్వీకురు ప్రభో. తాం
 బూలమ్. తాంబూలచర్వణానంతరమాచమనీయమ్. నీరాజనం
 గృహాణేదం పంచవర్తిసమన్వితం, తేజోరాశిమయం ద
 త్తం గృహాణ త్వం సురేశ్వర నీరాజనమ్. నీరాజనానంతరం
 ఆచమనీయమ్. మల్లికాజాజికుసుమై శ్చంపకైస్తులసీదళైః, పు
 ష్పాంజలిం ప్రదాస్యామి లక్ష్మ్య సహ జగత్ప్రభో. మంత్ర
 పుష్పమ్. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సర్వభ్రమ నివారణం, సంసార
 సాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్వ మహాప్రభో ఆత్మప్రదక్షిణనమ
 స్కారాః సమ. సహస్రార్కప్రకాశాయ సహస్రశిరసే నమః,
 ఇద మర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృహాణ జనార్దన. శ్రీలక్ష్మీ...
 నే నమ ఇద మర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఏనమష్టవారమర్ఘ్యప్రదా
 నాని దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యదానేన శ్రీలక్ష్మీ... సుప్రీతా...
 భవతు. శ్రీవిక్రమాయ దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే,
 సర్వవ్రతఫలాభ్యక్ష వ్రతోక్తఫలదో భవ. ఇతి ఊమార్చయామ్.
 యస్య స్మృత్యా చ...తే. అనయాపోడ...శ్రీలక్ష్మీనారాయణ
 స్వామీ సుప్రీతః సుప్రసన్నోవరదో భవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

శతవర్తివ్రతకల్పకథా.

శ్లో. సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే మానసాహ్లాదకారిణి, తత్ర
స్థితా మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మర్షి సత్తమాః. ఆగతం తు
మహాత్మానం సూతపుత్రం దృఢవ్రతం, పప్రచ్ఛుర్మనయస్సర్వే
పూజయిత్వా యథావిధి. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ
పారగ, వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యద్వదప్రభో.
సూతః.—శ్రుణ్వంతుమునయస్సర్వేవ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
శతవర్తివ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనం, సర్వసంపత్కరం
పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, ప్రోక్తం పురా నారదాయ
బ్రహ్మణా లోకచారిణే. నారదః. భగవన్సర్వలోకేశసర్వభూత
హితేరత, వ్రతానాం సర్వదానానాముత్తమంబ్రాహ్మీ తత్త్వ
తః, యద్వ్రతేన చ దానేన ప్రాప్యతే మోక్షముత్తమమ్. కిం
విధానం కదా కార్యం బ్రాహ్మీ బ్రహ్మదయాయుతః. బ్రహ్మ.
శ్రుణు నారద యత్నేన పురుషార్థైకసాధనం, దీపదానాత్మరం
నాస్తి త్రిషు లోకేషు సర్వదా. దినేదినే దీపదానం యఃకరోతి
విచక్షణః, హేమపాత్రే మృణ్మయే వా గోఘృతేన సుశోభినా.
తీలతైలేన వా కుర్యాద్దీపదానేతి తత్పురః, దీపం దత్వాతు
సద్భక్త్యా ముచ్యతే సర్వపాతకైః, ఏకేన దీపమాలేణ చోప
పాతకనాశనమ్. దశసంఖ్యాకదీపేన మహాపాతకనాశనం, శత
సంఖ్యాక దీపైశ్చ విష్ణుసాయుజ్యమాపున్నయాత్. అతఃపార్థ్వం
దీపఫలం మయా వక్తుం న శక్యతే, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే
శతసంఖ్యాకదీపతః, త్రిదివేశాబధూవుస్తేదీపదానమహాఫలాత్.
బ్రహ్మాదిదేవతాస్సర్వే వైకుంఠే శాశ్వతం వసన్, బృందావన

సమీపే చ దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపులా నోభగా
 స్ఫుక్త్యా సాయుజ్యమాప్నుయాత్. ప్రజ్ఞాయశ్శ్రీగుణౌదార్య
 సంపదాం చ వివర్ధనమ్. జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపదానేన
 నారద. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిలతైల
 కం, అధమం మధుతైలం చ వన్యాది హ్యాధమాధమమ్, గో
 ఘృతం జ్ఞానసిద్ధ్యర్థం మోక్షప్రాప్తిస్తతః పరం, సంపద్వృద్ధిం
 చ కీర్తిం చ తిలతైలం దదాతి వై. భోగం వైవాధికం తస్య
 మధుతైలం దదాతి యః, కామ్యార్థం సార్వపం తైలం శత్రు
 నాశకరం స్మృతమ్. ఏరండతైలదీపేన సంపదాయుర్విनाశనం,
 ఘృతేన మాహిషేణాశు పూర్వపుణ్యాం వినశ్యతి. యత్కించి
 ద్గోఘృతయుతం నాశకం న కదాచన, దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 కథితం హి మయాపురా. శతవర్త్యం చ యో దీపం దద్యా
 ద్విష్ణుపరాయణః, స్వేన పాపేన నిర్దుక్తస్తేజస్వీ జాయతే నరః.
 చతుర్వర్తికృతేనాశు భూపతిత్వం ప్రజాయతే, దశవర్తిప్రమా
 ణేన చక్రవర్తి భవేన్నరః. పంచాశద్వర్తిదీపేన దేవత్వమపి
 జాయతే, శతసంఖ్యాకదీపేన విష్ణుసాయుజ్యమాప్నుయాత్. స
 హస్రవర్తిదీపేన విష్ణురూపం భజేన్నరః. ఏతత్ఫలం హరితే
 త్రై ద్విగుణం తులసీవనే, త్రిగుణం జాహ్నువీతీరే కార్తిక్యాం
 తు చతుర్ధణమ్. శతవర్తిప్రతస్యాస్య ఫలం వక్తుం న శక్తి
 మాన్. సూతః. పితామహావచః శ్రుత్వా నారదః పునరబ్ర
 వీత్. నారదః. సాంగం వ్రతక్రమం బ్రూహికాలద్రవ్యవిశేష
 తః. బ్రహ్మ. మాఘే వా కార్తికే మాసే వైశాఖే శోభనే
 దినే, తస్మిన్దీపముపక్రమ్య శతసంఖ్యాకవర్తిభిః, దినేదినే
 ప్రకుర్వీత పంచాబ్దంతు వినిశ్చితమ్. ఆదౌ మధ్యే తథాచాంతే

కుర్యాదుద్యాపనం మహత్, ఉద్యాపనవిహీనేన తద్వృతం నిష్ఫలం భవేత్. యథైవోద్యాపనం ప్రోక్తం ప్రతానుగుణతత్త్వతః, విత్తానుసారతః కుర్యా దుద్యాపనవిధానతః. పుణ్యాహం వాచయే దాదా వాచార్యవరణం తతః, బ్రాహ్మణావరయేత్పశ్చాత్ప్రతిమాం దైవతీం తతః, కర్షమాత్రసువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః, కారయిత్వా యథావిత్తం విత్తశాత్యవిహీనతః, విష్ణుమూర్తిం చతుర్బాహుం లక్ష్మ్యసహ విశోభయేత్. వస్త్రద్వయ మథాస్తీర్య తన్మధ్యే ద్రోణసుఖ్యయా, తండులా నుపరి స్థాప్య లక్ష్మీనారాయణప్రభుం, రాజతం చాపి దీపస్య పాత్రం చ సువిధానతః. సువర్ణవర్తిసంయుక్తం ఘృతేన పరిపూరితం, ఆవాహనాసనే పాద్యమర్ఘ్యమాచమనీయకమ్. స్నానవస్త్రోపవీతాని గంధపుష్పక్షతాంస్తథా, ధూపం దీపం చ నైవేద్యం తాంబూలం చ ప్రదక్షిణమ్. ఏవం పూజించ నిర్వర్త్య చార్ఘ్యం దత్వా సుశోభనం, ఆచార్యేణాగ్ని మాధాయ హోవయేన్నూలమంత్రతః. తద్విష్ణోరితి మంత్రేణ హుత. మష్టోత్తరం శతం, శర్కరాజ్యసమాయుక్తం పాయసం హోవయేద్వ్రతీ. ఆచార్యాయ తతో దద్యాత్ప్రతిమా వస్త్రసంయుతం, మంటపం చ సుదీపం చ విద్వాక్ విష్ణుపరాయణః. తదైవ దక్షిణాం దద్యాత్సాలగ్రామశిలాం తథా, దశదానాని కుర్వీత విష్ణుప్రీతికరణి చ. బ్రాహ్మణాన్ భోజయేత్పశ్చాద్దష్టోత్తరశతాధికం, ఋత్విగ్నో దక్షిణాం దద్యాత్తాంబూలం చ సమర్పయేత్. ఏవం కృతే వ్రతే సమ్యగ్విష్ణుసాయుజ్యమాప్నుయాత్, ఆస్య పుణ్యఫలం వక్ష్యే శృణు త్వం మునిపుంగవ. ప్రతిపద్ధిపదానేన వైధవ్యం వైవ జాయతే, ద్వితీయాదీపదానేన

వ్యాప్తపుత్రా భవిష్యతి, తృతీయాదీపదానేన సర్వసంపత్కరో
 భవేత్. చతుర్థి దీపదానేన సర్వసౌభాగ్య కారణం, పంచమీ
 దీపదానేన రాజత్వం ప్రాప్నుయాన్నరః. షష్ఠ్యాం తు దీపదా
 నేన రాజ్యపూర్తిం భజేన్నరః. సప్తమ్యామింద్రలోకం చ
 తస్య సాన్నిధ్యమప్తమే, నవమ్యాం దీపదానేన చేంద్రత్వం
 జాయతే ద్రువమ్. దశమ్యాం దీపదానేన బ్రహ్మసాన్నిధ్య
 మాప్నుయాత్, ఏకాదశ్యాం దీపదానం బ్రహ్మలోకకరం నృ
 తామ్. ద్వాదశ్యాం దీపదానేన విష్ణులోకం సగచ్ఛతి, త్రయో
 దశ్యాం దీపదానం విష్ణుసాయుజ్య కారకమ్. చతుర్దశ్యాం దీప
 దానం ముక్తిం దాస్యతి నారద, పౌర్ణమాస్యామమామాం
 చ మోక్షప్రాప్తి ర్న సంశయః. మాసదీపప్రదానేన నరోమో
 క్షమవాప్నుయాత్, వత్సరే దీపదానేన నరః సాక్షాద్భవేద్ధరిః.
 బ్రాహ్మణః ఊత్రియో వైశ్యో శూద్రో వా చరితవ్రతః,
 జీవం వ్రతం పంచవర్షం కుర్యాద్భక్తిసమన్వితః. దినేదినే పరి
 శతం విష్ణుప్రీత్యై దదన్నరః, ఘృతేనాహుత్య మేధావీ ప్రీతి
 యేచ్ఛ హుతాశనమ్ ఏవం యా కురుతే నారీ మోక్షప్రాప్తి
 ర్న సంశయః, ఏతద్వ్రితస్య మాహాత్మ్యం శ్రద్ధయా శ్రూయ
 తే యది. స నరః స్వర్గమాప్నోతి యావదాభూతసంప్లవం,
 యే వ్రతం దృష్టవంతో హి తేఽపి యాన్తి పరాం గతిమ్.
 ఏత త్తే కథితం సర్వం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే

శతవర్తివ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

శతవర్తివ్రతకథ.

నైమిశారణ్యమందున్న మహర్షులందఱు తమయాశ్రమమునకు విచ్చేసిన సూతపౌరాణికుం జూచి, “మహాత్మా! మాకొక్క వ్రతంబు దెలియఁజెప్పఁ”డని యడుగఁగా, సూతమహాముని ఋషులకిట్లనియె. శతవర్తివ్రతంబని యొక్కటి గలదు. దానిని బూర్వము బ్రహ్మదేవుఁడు నారదుని కుపదేశించెను. ఆతెఱఁగు మీకెఱంగించెద వినుఁడు ఒక్కనాఁడు నారదుఁడు బ్రహ్మనుజూచి, “సర్వభూతేశుఁడా! నాకొక్క వ్రతంబునుపదేశించుము. ఆవ్రతంబుచేయు విధానంబునుగూడఁ దెల్పుము.” అని యడుగఁగా బ్రహ్మ యిట్లనెను. ఓనారదా! దీపదానముకంటె మించిన వ్రతంబొక్కటిలేదు. దానివలన నన్ని సంపదలు పడయవచ్చును. ఆవునేతినిగాని, నూవులనూనెగాని బంగారు పాత్రమునఁగాని వెండిపాత్రమునఁగాని పోసి దీపమువెలిగించి దానముచేసినవానికి సకలపాతకంబులు దొలఁగును. పదివత్తులు వేసి దీపము వెలిగించి దానముచేసిన మహాపాతకములు దొలఁగును. నూలువత్తులు వేసి వెలిగించి దానముచేసిన విష్ణుసాయజ్యమునొందును. అంతకంటె హెచ్చువత్తులువేసి వెలిగించి యిచ్చువారు సాక్షాత్తుగా నింద్రాదులగువేల్పులేమై స్వర్గలోకంబున సుఖంబుల నన్నిటి ననుభవించి యంతమున వైకుంఠమునొందుదురు. మఱియు, ప్రజ్ఞ, ఆయుస్సు, సంపద, సద్గుణములు, ఔదార్యము మొదలగుసుగుణములును, పూర్వజన్మజ్ఞానమును మోక్షమును గలుగును. దీపము వెలిగించుటకు ఆవునెయ్యి శ్రేష్ఠము, నూవులనూనె మధ్యమము; ఇప్పునూనె యధమము. తక్కినవన్ని యధమాధమములు. ఆవునేతివలన జ్ఞానమోక్ష

ములు గలుగును. తిలతైలంబువలన సంపదయు కీర్తియు గలుగును. ఇష్టనూనెవలన నెక్కువసుఖంబు గలుగును. ఆవు నూనె శత్రునాశము మొదలగు కామ్యార్థముల నొసఁగును. ఆముదముచే సంపదయు, ఆయువును నశించును. గేదెనేతితో దీపము వెలిగించిన, పూర్వపుణ్యముగూడ నశించును. కావున శక్తిలేనివారు కొంతయావు నేతిని గలిపియైనను దీపము వెలిగించుట మంచిది. నాలుగువత్తులు వేసి వెలిగించుటచే రాజ్యమును, పదివత్తులు వేసిన చక్రవర్తిత్వమును, ఏబదివత్తులు వేసిన దేవలోకమును, నూలువత్తులు వేసిన వైకుంఠమును, పేయి వత్తులు వేసిన విష్ణురూపమును గలుగును. పుణ్యక్షేత్రమున దీపదానమువలన రెండింతలును, గంగాతీరమున మూడింతలును, కార్తికమాసమున నాలుగింతలును ఫలంబుగలుగును. అని బ్రహ్మదేవుఁడు సెప్పఁగా, నారదమునీండ్రుఁ డిట్లనియె. ఓభగవంతుఁడా! యీవ్రతము చేయవలసిన కాలము; దానికిఁ దగు ద్రవ్యము మొదలగునవి చెప్పుము అని యడుంగగా, బ్రహ్మదేవుఁడును, నారదునింజూచి, నారదా! మాఖ, వైశాఖ, కార్తిక మాసములలో దేనియందయిన నొక శుభదినమున నీవ్రతంబు నారంభించి యామాసాంతమువఱకు నిట్లు నైదుసంవత్సరములు చేయుచు, వ్రతమారంభించునప్పుడుగాని, మధ్యనుగాని, కడనుగాని యుద్యాపనము చేయవలెను. ఉద్యాపనముచేయక యుండరాదు. అప్పుడు వ్రతముచేసియు నుపయోగములేదు. ఉద్యాపనము వారివారిశక్తి ననుసరించి చేయవలెను. మొదట పుణ్యాహముచేయుట, ఆచార్యవరణము, ఋత్విక్కులవరణము లక్షీనారాయణ ప్రతిమను బంగారమున గింఠ గురిగింజలెత్తు

లోగాని, ౫౪ గురిగింజలయెత్తునఁగాని, ౨౭ గురిగింజలయెత్తునఁగాని చేయించి, ప్రతిమాశోధనము చేయింపవలసినది తర్వాత మండపము నలంకరించి, యందు కుంచెడు బియ్యము పోసి, యందు ప్రతిమనునిచి, బంగారుతోఁగాని, వెండితోఁగాని చేసిన ప్రమిదెయందు బంగారువర్తితో గోవునేయి పోసి దీపమున జ్యోతినివెలిఁగింపవలయును. తర్వాతపోడశోపచారపూజ గావింపవలయును. తర్వాత “తద్విష్ణో...రాతతమ్”అనుమంత్రముతో ౧౦౮ మాటులు హోమము, తర్పణమును, అర్ఘ్యమును జేయింపవలయును. ఈవ్రతము నాచరించువారు పంచదార, నేయియు గలిపిన పాయసాన్నమును హోమమును జేయింపవలెను. తర్వాత ఋత్విక్కులకు కలశవస్త్రప్రతినూదానంబుగావించి, తర్వాత మంటపమును, దీపమును విద్వాంసుఁడయిన తన యాచార్యునకు దానముచేయుచు, సాలగ్రామదానము, దశదానములు మొదలగు విశేషదానములును చేయవలెను. తర్వాత నూటయైనమండ్ర బ్రహ్మణులకు మృష్టాన్నంబువెట్టి, తర్వాత ఋత్విక్కులకు దక్షిణాంతాంబూలదానము చేయవలయును. ఈవ్రతంబు నిట్లాచరించువారికి విష్ణునిసాయుజ్యము గలుగును. ఓమునిపుంగవా! పాడ్యమినాడు దీపదానము వైధవ్యనాశమును, విదియనాఁడెనమండ్రపుత్రులును, తదియనాడు సకలసంపదలును, చవితినాడు సువాసినీర్త్యమును, పంచమినాడు ప్రభుత్వమును, షష్ఠినాడు ఛక్రవర్తిపదవియు, సప్తమినాఁ డింద్రపదవియు, అష్టమినాఁ డింద్రసాయుజ్యమును, నవమినాఁ డింద్రత్వమును, దశమినాడు బ్రహ్మలోక సన్నిధియు, ఏకాదశినాడు బ్రహ్మలోక ప్రాప్తియు,

ద్వాదశినాఁడు వైకుంఠ ప్రాప్తియు, త్రయోదశినాఁడు విష్ణు సాయుజ్యమును, చతుర్దశినాఁడు సంసారవిముక్తియు, పున్నమ, అమావాస్యలయందు మోక్షప్రాప్తియు గలుగును. నెలదినములును దీపదానము శాశ్వతమైన మోక్షమును, సంవత్సరముపొడుగున దీపదానము విష్ణురూపప్రాప్తియుఁ గలుగును. ఈవ్రతము నేవర్ణమువారైనను స్త్రీలయినను, పురుషులయినను అయిదు సంవత్సరములు చేసిన వారు మోక్షము నొందుదురు. ఈకథ విన్నవారును, వ్రతాచరణము చూచినవారును శాశ్వతముక్తి నొందుదు రని బ్రహ్మదేవుఁడు నారదున కెఱిగించినచొప్పున సూతుండు శౌనకాది మునీంద్రులకుం జెప్పెను. (ఉద్యాపన విధానము మొదలగునవి లక్షవర్తివ్రతమునందువలెనే కనుక నిచ్చట వ్రాయఁబడ లేదు)

ఇది బ్రహ్మాండపురాణమున బ్రహ్మనారదసంవాదరూపమయిన శతవర్తివ్రతకథ సంపూర్ణము.

లక్షవర్తివ్రతము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే తస్యైవ హ్యుపశాంతయే.

ఆచమ్య. శుభేశోభనే ముహూర్తే ఆద్య బ్రహ్మణః...
ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ మమవ్రతక
ల్పోక్తసంపూర్ణ ఫలావాప్త్యర్థరజస్సంపర్కేష్వకృతవ్యభిచా
రాదిరహస్య పాప నివృత్తిర్థం ప్రకాశకృతసమస్తదోష పరిహా

రాధం ధర్తాధికామమోక్షాది చతుర్విధ ఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతాముద్దిశ్య, శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతాప్రీత్యర్థం కలంపక్తప్రకారేణ షోడశోపచారపూజాంకరిష్యే తదజ్ఞత్వేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశస్య...సమాశ్రితాః. మం ఓమ్. ఆకలశేషుధావతి...రావ ఓమ్ గణ్డే చ...కారకాః. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటపమూర్త్యానం సంప్రాక్ష్య, అథ లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్. మం. ఓమ్. ఆసునీతేపున...చహ్వయతే. ఆవాహితో భవ, సుస్థిరో భవ, వరదో భవ, సుముఖో భవ, సుప్రసన్నో భవ, స్థిరాసనం కురు. అథ ధ్యానమ్ సహస్రార్క ప్రతీకాశం పద్మపత్రనిభేక్షణం, కోటికందర్పలావణ్యం దివ్యమాల్యామృరావృతం, లక్ష్మీ సమేతం దేవేశం పీతకాశేయవాససమ్. స్థితపక్రముదారాజం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్వామి నేనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆవాహయేజ్జగన్నాథం లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే, యావత్త్వాం పూజయిష్యామి తావత్త్వం సుస్థిరో భవ. శ్రీలక్ష్మీ...నమః ఆవాహనమ్. సింహాసనం మహద్విన్యం హేమరత్నసమన్వితం, మయా నివేదితం తుభ్యం గృహాణ జగతః ప్రభో. సింహాసనం పాద్యం గృహాణ దేవేశ గంధపుష్పాక్షతైర్ద్యుతం, కరుణాకర దేవేశ గంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యమ్. అష్టద్రవ్యసమాయుక్తం స్వర్ణపాత్రస్థితం జఙం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పురాణపురుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహాణాచమనం ప్రభో. ఆచమనీయమ్, గోక్షీరదధి సంయుక్తం శర్కరామధుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ

సర్వగీర్వాణసేవిత. మధుపర్కమ్. పంచామృతైః కురు స్నానం
 వేదమన్తైః సుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్మ్యాసహ
 జనార్ధన. పంచామృతస్నానమ్. నదీనాం చైవ సర్వాసా మా
 సీతం నిర్వలోదకం, స్నానం స్వీకురు దేవేశ మయా దత్తం
 సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం
 సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృహాణ దేవదేవేశ సర్వ వేదాస్త
 గోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా
 నిర్మితం పురా, ఆయుష్యవర్ధనం దివ్యం దదామి సురనాయక.
 యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధం చందనోన్మిత్రం కర్పూరేణచసంయు
 తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ తవ ప్రీత్యై దదామ్యహమ్.
 గంధాన్ ధారయామి. అక్షతాన్ ధవళాన్ దేవ శాలీయాం
 స్తండులాన్ శుభాన్, హరిద్రామిశ్రితాన్ తుభ్యం గృహాణా
 సురసంహర. అక్షతాన్. కరవీరైర్జాతికుసుమైశ్చంపకైర్వకులై
 శ్శుభ్రైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై రర్చయేత్పురుషోత్తమమ్.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాయ నమః పాదా. చపలాయ నమః గుల్ఫా.
 సుపార్శ్వాయ నమః పార్శ్వామ్. దీర్ఘజంఘాయనమః జంఘే. రమ్భారవే
 నమః ఊరూ. పురుషోత్తమాయనమః కటిమ్. పద్మనాభాయనమః
 నాభిమ్. సువక్షసే నమః వక్షఃస్థలమ్. దీర్ఘ బాహవే నమః
 బాహుళా. సుకంఠాయ నమః కంఠమ్. కేశవాయ నమః
 ముఖమ్. సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ
 నమః నేత్రే. నాధసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః
 సర్వాణ్యజ్ఞాని పూజయామి. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః,

యమాయ నమః, నిర్బుతయే నమః, వరుణాయ నమః,
వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓమ్” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను జేర్పవలెను.

ఓం విష్ణవేనమః
అక్షిపతయే
కృష్ణాయ
వైకుంఠాయ
గరుడధ్వజాయ
వరబ్రహ్మణే
జగన్నాథాయ
వాసుదేవాయ
త్రివిక్రమాయ
దైత్యాస్తకాయ
మధురిపవే
తార్క్యవాహాయ
సనాతనాయ
నారాయణాయ
శుద్ధనాథాయ
హృషీకేశాయ
సుభాప్రదాయ
మాధవాయ
పుణ్డరీకాయ
స్థితికరే

పరాత్పరాయ నమః
వనమాలినే
యజ్ఞరూపాయ
చక్రపాణయే
గదాధరాయ
ఉపేంద్రాయ
కేశవాయ
హంసాయ
సముద్రమథనాయ
హరయే
గోవిందాయ
బ్రహ్మజనకాయ
కైటభాసురమర్ధనాయ
శ్రీధరాయ
కామజనకాయ
కేశవశాయినే
చతుర్భుజాయ
పాశ్చజన్యధరాయ
శ్రీమతే
శార్ఙ్గపాణయే

౧౦

౩౦

౨౦

౪౦

జనార్దనాయ నమః
 పీతామృతధరాయ
 దేవాయ
 సూర్యచంద్రవిలోచనాయ
 మత్స్యరూపాయ
 కూర్మతనవే
 క్రోడరూపాయ
 నృకేశరణే
 వామనాయ
 భార్గవాయ
 రామాయ
 హలినే
 కలికినే
 హయవాహనాయ
 విశ్వంభరాయ
 శింశుమారాయ
 శ్రీకరాయ
 కపిలాయ
 ధ్రువాయ
 దత్తాత్రేయాయ
 అచ్యుతాయ
 అనంతాయ
 ముకుందాయ
 దధివాసాయ

౫౦

౬౦

శ్రీనివాసాయ నమః
 ప్రద్యుమ్నాయ
 పురుషోత్తమాయ
 శ్రీశత్రుకౌస్తుభధరాయ
 మురారాతయే
 అథోక్షజాయ
 ఋషభాయ
 మోహినీరూపధరాయ
 సంకర్షణాయ
 పృథ్వే
 క్షీరాబ్ధిశాయినే
 భూతాత్మనే
 అనిరుద్ధాయ
 భక్తవత్సలాయ
 సరాయ
 గజేంద్రవరదాయ
 త్రిధామే
 భూతభావనాయ
 శ్వేతదీప్తసువాస్తవాయ
 సూర్యమండలమధ్యగాయ
 సనకాదిమునిధ్యాయ
 భగవతే
 శంకరప్రియాయ
 నీలాకాంతాయ

౭౦

౮౦

భరాకాంతాయ నమః	బుద్ధావతారాయ నమః
వేదాత్మనే	శాంతాత్మనే
బాదరాయణాయ	లీలామానుషవిగ్రహాయం
భాగీరథీజన్మభూమిపాదపద్మా	దామోదరాయ
సతాం ప్రభవే	విరాడ్రూపాయ
స్వభువే	భూతభవ్యభవత్ప్రభవే
ఘనశ్యామాయ	ఆదిదేవాయ
జగత్కారణాయ	దేవదేవాయ
అవ్యయాయ	ప్రహ్లాదపరిపాలకాయ నమః

ఇతి విష్ణుష్టోత్రశతనామపూజాం సమర్పయామి.

(యద్యవకాశః, “విష్ణుసహస్రనామ పూజాం కరిష్యే”
ఇతి సంకల్ప్య విష్ణుసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.) దశాక్షం
గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరమ్. ధూపం గృహాణ
దేవేశ సర్వదేవసమస్కృత. ధూపమాఘ్రపయామి. ఘృత
వర్తిసమాయుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియం, అజ్ఞాననాశ
నం దేవ గృహాణ శ్రీమనోహర. దీపం దర్శయామి. ధూపదీపా
నంతరం శుద్ధాచమనీయమ్. రాజాన్నం సూపసంయుక్తం శాక
చోష్య సమన్వితమ్. ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం నైవేద్యం
ప్రతిగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్ అమూనిఫలవర్యాణిసమ్భూ
ర్ణరసవన్దిచ, స్థాపితాని పురోభాగే గృహాణ జగతః ప్రభో.
నానావిధ ఫలాని. శుద్ధాచమనీయమ్. పూగీఫలైస్స కర్పూరై
ర్నాగవల్లీదళైర్మృతం, ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తామ్బూ
లం స్వీకురు ప్రభో. తామ్బూలమ్. తామ్బూలచర్మణానంతరం
శుద్ధాచమనీయమ్. నీరాజనం గృహాణేదం పంచవర్తిసమన్వితం,

తేజోరాశిమయం దత్తం గృహాణ త్వం సురేశ్వర. నీరాజనమ్.
 నీరాజనానంతరం ఆచమనీయమ్. ప్రదక్షిణంకరిష్యామి సర్వ
 భుమనివారణం, సంసారసాగరాంతం త్వ ముద్ధరస్య మహా
 ప్రభో. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్. యస్య...మమ్యతం మంత్ర
 హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం జనార్దన, యత్పూజితంమయా
 దేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే. అసయాపాదశోపచారపూజయా
 భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీలక్ష్మీనారాయణఃసుప్రీతో సుప్రసన్నో
 వరదోభవతు. ఆచరితవ్రతకల్పి క్తఫలసిద్ధిస్తు. ఆచమ్య. పూ
 రోద్విక్త...ప్రీత్యర్థంఅర్ఘ్యదానంకరిష్యే. శ్లో. సహస్రార్క ప్రకా
 శాయ సహస్ర శిరసేనమః, ఇదమర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృ
 హాణ జనార్దన లక్ష్మీ...ఇదమర్ఘ్యం వనం ద్వాదశార్ఘ్యాని (12)
 దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యదానేన లక్ష్మీ...భవతు. త్రివిక్రమాయ
 దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే, సర్వవ్రతఫలాధ్యక్ష వ్రతో
 క్తఫలదో భవ. ఇతి ఊమార్పణమ్.

ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఉద్యాపనప్రకరణమ్.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే తస్యర్షభూష్ణపశాస్తయే.

సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. ప్రాణానాయ
 మ్య, శుభేశోభనే...వనంగుణ విశేషణవిశిష్టాయామస్యాంశుభ
 తిథౌ మమకల్పి క్తసంపూర్ణఫలావాఙ్మర్థం రజస్సంపర్కేష్ట
 కృతవ్యభిచారాది రహస్యపాపనివృత్త్యర్థం ప్రకాశకృత
 సమస్తదోషపరిహారార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ముద్దిశ్య
 లక్ష్మీనారాయణదేవతా ప్రీత్యర్థం లక్షవర్తివ్రతోద్యాపనాఖ్యం

కర్మ కరిష్యే. తదాదౌ తదజ్ఞత్వేన శుద్ధ్యర్థం వృద్ధ్యర్థం
 శాస్త్యర్థం ఆభ్యుదయార్థం చ ఏభిర్నహాజనైస్సహ స్వస్తి
 పుణ్యాహవాచనం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం
 మహాగణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సుకల్ప్య, గణపతిపూ
 జాం పుణ్యాహవాచనం చ కృత్వా. అథ స్రాద్ధేశే గోమయేనా
 నులిప్య రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. తదుపరిపీఠం నిక్షిప్య తదుపరి
 అష్టదశపద్దం . లిఖిత్వా, తత్ర శ్వేతవస్త్రద్వయం పరిస్తీర్య
 (తెల్లనిరెండుబట్టలుపఱచి) తదుపరి పంచ ప్రస్థతండులాక్ నిక్షి
 ప్య. (అయిదుమానికలబియ్యముబోసి) తస్య ధేన్వ అష్టదశపద్దం
 లిఖిత్వా, తత్ర తామ్రలోహప్రధానకలశం నిధాయ, తత్కలశే
 పంచపల్లవాని నారికేళం చ నిక్షిప్య సూతనవస్త్రమూవేప్య
 (క్రొత్తబట్టచుట్టి) తత్కలశే గంగాజలం పూరయిత్వామంటప
 స్య ఈశాన్యమారభ్య ప్రాగాదిక్రమేణ త్రయస్త్రింశత్కల
 శాక్ సప్రతిమాక్ సవస్త్రాక్ నిధాయ, మంటపస్య దక్షిణ
 దిగ్భాగే కనకవర్తిసహితకాంస్యపాత్రే లక్షవర్తిదీపారాధనం
 కుర్యాత్. తత్ర గోఘృతం నిధాయ కాంస్యపాత్రాభావే మృ
 జ్జాయపాత్రే దీపారాధనం కుర్వంతి ఏవంగుణవిశేషణ...
 తిథౌ మమ ఇహ జన్మని జన్మాంతరేషు చ సంజాతసమస్తపాప
 ఊయార్థం విశేషేణ అస్తిక్ జన్మని ప్రథమార్తపదినమారభ్య
 ఏతావత్పర్యంతం ఋతుకాలికాశాస్త్రీయనియమలోపేన అజ్ఞాన
 తో రజస్వలానోన్యస్య స్మర్మాదిదోషేణ చ సంపాదితమహాపాప
 నివృత్త్యర్థం కామతో నిషిద్ధకాలకృతసురతాదిదోషప్రాయ
 శ్చిత్తార్థం కాయికవాచికమానసికాన్యతమవ్యభిచారపురుష స్త్రీ
 సంభాషణాదిప్రాయశ్చిత్తార్థం పాతివ్రత్యధర్మలోపప్రాయశ్చ

తూర్థం శరీరారోగ్యసిద్ధ్యర్థం సమస్తదోషపరిహారార్థం శ్రీ
 లక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం స్కాందపురాణోక్త కల్పప్రకారేణ
 యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరి
 ష్యే. ఆదౌ లక్షవర్తిదీపారాధనం కరిష్యే. తత్రమస్త్రః.
 ఓమ్. ఉద్దిప్యస్వజాతవేదోపఘ్నం నిర్మలిం మమ, పశూగ్ంశ్చ
 మహ్యమావహ జీవనం చ దశో దిశ. జ్యోతిష్వతీం త్వా
 సాదయామి జ్యోతిష్కృతం త్వాసాదయామి జ్యోతిర్విదంత్యా
 సాదయామి భాస్వతీం త్వా సాదయామి జ్వలంతీం త్వా సాద
 యామి మల్తలాభవంతీం త్వా సాదయామి దీప్యమానాం త్వా
 సాదయామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాం త్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామిబోధయంతీం త్వా
 సాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ప్రయాసాయస్వాహా
 ౨౨యాసాయ స్వాహా వియాసాయ స్వాహా సుయాసాయ
 స్వాహోద్యాసాయ స్వాహా శుచే స్వాహాశోకాయ స్వాహా
 తస్యత్వై స్వాహా తపతే స్వాహా బ్రహ్మహత్యాయై స్వాహా
 సర్వనై స్వాహా. ఇతి ప్రణమ్య. మంటపసోమ్యత్తరదిగ్భాగే వంశ
 పాత్రయుగ్లం నిధాయ, పునః సంకల్ప్య. పూర్వోక్తేపవంగుణ
 ...శుభతిథౌలక్షవ్రతోద్యాపనాజ్ఞం ప్రతిమాశోధనం కరిష్యే.
 (దధిసర్పిర్నధుక్షీరైః శర్కరేణఫలైస్సహ, ప్రత్యుశనం ప్రకుర్వీత
 ప్రతిమాం శోధయేత్తతః) మస్త్రః. ఆప్యాయస్వ...గధే.
 ఇతిక్షీరేణ. దధిక్రావణ్యో...తారిషత్. ఇతిదధ్నా, శుక్రమసి
 ...రశ్మిభిః ఇతి ఘృతేన. మధువాతాఋతాయతే...భవస్తునః.
 ఇతి మధునా. తాశ్శర్కరాఅభవత్, తచ్ఛర్కరాణాగ్ం శర్క
 రత్నం, వజ్రోవైశర్కరాః పశురగ్నిర్యచ్ఛర్కరాభిరగ్నిం పరి

మినోతి, వజ్రేణై వాస్తై పశూనా పరిగృహ్లాతి. తస్మాద్వజ్రేణ
 పశవః పరిగృహీతాః, తస్మాత్ స్థేయా నస్థేయసో నోపహరతేత్రి
 సప్తాభిః పశుకామస్య ఇతి శర్కరయా ఆపోహిష్ఠామయో...
 చ నః ఇతి పంచామృతేనశుద్ధోదకేనప్రత్యశ్య. ఉత్తమాగణ
 నాథస్య పూజా సంపత్కరీశుభా, భక్తాభీష్టప్రదా తస్మాద్ధ్యాయే
 త్తం విఘ్ననాయకమ్. ఓం గణానాంత్యాగణపతిం...సాద
 నమ్. గణపతిమావాహయామి, అథ వీతపూజాం కుర్యాత్.
 ప్రాద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, ధాత్రే నమః, విధాత్రే నమః,
 దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, చండాయ నమః, ప్రచండా
 యనమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, జయాయనమః,
 విజయాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, బలాయ
 నమః, ప్రబలాయనమః, మధ్యే చిచ్ఛక్త్యై నమః, సత్త్వాయనమః,
 రజనేనమః, తమనేనమః, పత్రేభ్యో నమః, దశేభ్యో నమః, కేసరే
 భ్యో నమః, తన్తధ్యే కర్ణికాయై నమః, తన్తధ్యే దశకలాత్తనే
 వహ్నిమండలాయనమః, వహ్నిమండలాధిపతయే బ్రహ్మణే నమః,
 తన్తధ్యే ద్వాదశకలాత్తనే సూర్యమండలాయ నమః, సూర్య
 మండలాధిపతయే విష్ణవే నమః, తన్తధ్యే షోడశకలాత్తనే రుద్రా
 యనమః, షోడశకలాత్తనే చంద్రమణ్డలాధిపతయే సర్వేశ్వరా
 యనమః, తన్తధ్యే సౌవర్ణమండపాయ నమః, తన్తధ్యే సహస్ర
 దశపద్మాయ నమః, తన్తధ్యే కల్పవృక్షాయనమః, తన్తధ్యే నవ
 రత్నఖచితసింహాసనాయనమః. అథ త్రయస్త్రింశత్కలశోపరిపృథ
 క్పృథక్ దేవతానాం ఆవాహనం కుర్యాత్. ఆగచ్ఛ దేవదేవేశ
 లక్ష్మ్యై సహజనార్దన, ఇమాం మయా కృతాం పూజాంగృహాణ
 సురపూజిత. ఓమ్. నారాయణాయవిద్మ హే వాసుదేవాయధీమ

హి, తన్నోవిష్ణుః ప్రచోదయాత్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణం సాంగం
 సవాహనం సపరిచ్ఛదమావాహయామి, స్థాపయామి పూజ
 యామి తతః బ్రహ్మమంటపే బ్రహ్మకలశే—శ్లో. బ్రహ్మణం రక్త
 గౌరాజ్యం చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్ష స్రక్కుండికాభీతి
 వరపాణిం విచింతయే. మంత్రః. బ్రహ్మ దేవానాం పదవీః కపి
 నామృషిర్విప్రాణాం మహిషోమృగాణామ్. శ్వేతోగృథాగ్రాణాం
 స్వధితిర్వనానాగ్ం సోమః పవిత్రమత్యేతిరేభన్. బ్రహ్మణం
 సాంగం...ఆవాహయామి ఇత్యావాహ్యా, అథ ఇంద్రాద్యష్ట
 దిక్పాలకా నావాహయేత్. ఇంద్రోఽమరావతీనాథః శచీ
 దేవ్యాస్తు నాయకః, వజ్రాయుధశ్చ ప్రాచీశః తస్య చైరావతో
 గజః. మంత్రః ఓమ్. ఇంద్రం వో విశ్వతస్సరి హవామహే
 జనేభ్యః, అస్తాకమస్తు కేవలః. ఇంద్రం లోకపాలక మావా
 హయామి, స్థాపయామి పూజయామి. శ్లో. అగ్నిస్తేజోవతీవాసీ
 స్వాహాదేవ్యాః ప్రియః పతిః, మేషారూఢః శక్తిధరః దిశ్వా
 గ్నోయాం ప్రతిష్ఠితః. మంత్రమ్. అగ్నిం దూతం వృణీమహే
 హోతారం విశ్వభేషజం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. అగ్నిం
 లోకపాలక మావాహయామి. శ్లో. యమస్సంయమనీనాథః
 శ్యామలాయా మనః ప్రియః, దండభృత్తహిషారూఢో దక్షిణ
 స్యాం దిశి స్థితః. మంత్రః. యమాయసోమగ్ సునుత యమా
 యజుహతా హవిః, యమగ్ం హ యజ్ఞో గచ్ఛత్యగ్నిదూతో
 అలంకృతః. యమం లోకపాలకమావాహయామి. కృష్ణాం
 గనా పురం యస్య దీర్ఘా భార్యా నరో హయః, శస్త్రకున్తో
 నిర్మతిశ్చవైర్ముత్యాం దిశి సంస్థితః. పూషాణః పరా...తృప్త
 యా సహ. నిర్మతిం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. పురి

శ్రద్ధావతీ యస్య ప్రియభార్యా చ కాలికా, నక్రనాహః పాశ-
 ధరో వరుణః పశ్చిమేశ్వరః. మంత్రః. ఓమ్. ఇమం మే వరుణః
 ...చక్రే, వరుణం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. వాయు
 ర్గంధవతీనాథః కించ తస్యాంజనాప్రియా, సాంజ్ఞవాహోద్విజ
 భృత్ వాయవ్యాం దిశి వర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. తవ వాయు
 వృ...ణీమహే. వాయుంలోకపాలకమావాహయామి. శ్లో.
 కుబేరశ్చాలకాయాం తు చిత్రరేఖా ప్రియాంగనా, హయో
 వాహః ఖడ్గధర ఉదీచ్యాం దిశివర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. సోమో
 ధేనుగ్ం సోమోఅర్వస్తమాశుం, సోమో వీరం కర్తవ్యం
 దదాతు, సాసన్యంవిదధ్యగ్ం సఫేయం, పితుః శ్రవణం యో
 దదాతితన్వై. కుబేరం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. యశో
 వతీశ ఈశానః పార్వతీపరమేశ్వరః, ఈశాన్యాం దిశి సం
 భాతి వృషారూఢస్త్రిశూలభృత్. మంత్రః. తమీశానం
 జగత స్తస్థుషస్పతిం, ధియం జిహ్వ మనసే హవామహేవయం,
 పూషా నో యథా వేదసామసద్వృధే రక్షితా పాయురదభిః
 స్వస్తయే. ఈశానం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. ఉత్తుంగ
 వృషభారూఢం పద్మపత్తాయతేక్షణం, క్షేత్రపాలమహం
 వంద్యే సర్వారిష్టస్య శాంతయే. మంత్రః. ఓమ్. క్షేత్రస్య పతినా
 వయగ్ం హి తేనేవ జయామసి, గామశ్వం పోషయిత్నువా
 సనో మృడాతీదృశే. క్షేత్రపాలకమావాహయామి. శ్లో. అభీ
 ష్టమభయం శీఘ్రం మనసా చింతయన్నపి, పూజయేత్సర్వకా
 ర్యేషు గృహే చ జయసిద్ధయే. మంత్రః. ఓమ్. యత ఇన్ద్రభి
 యామహేతతో నో ఆభయం కృణి, మఘవక్ ఛర్దిత ఉతన్న
 ఉతయేవిద్విషో విమృఢోజహి. ఆభయంకరమావాహయామి.

శ్లో. ఊర్ధ్వస్థితం మహాకాయ మస్తరితే మరుత్పథే, పూజయే
 ద్భక్తియుక్తం చ మనోగతవిధాయినమ్. మంత్రః. ఓమ్ ఊర్ధ్వ
 ఊఘ్రణ ఊతయే తిష్ఠా దేవో న సనితా, ఊర్ధ్వోవాజస్యసని
 తా యజందిభిర్వాగద్భిర్విహ్వాయామహే. ఊర్ధ్వపురుషమా
 వాహయామి. శ్లో. చిత్రవర్ణాం ధరాంసౌమ్యాం సర్వసస్యాల
 యాం శుభాం, చిత్తయేద్భక్తిమూర్త రక్షబలయుక్తకరా
 మ్బుజామ్. మంత్రః. ఓమ్ సోమనాపృథివిభవాన్పృత్య రానివేశిసి,
 యచ్చానః శర్తసప్రధాః పృథివీమావాహయామి. శ్లో. మాన
 దండం కరాజ్జేన వహంతం భూమిశోధకం, వందేహం వాస్తు
 పురుషం శయానం శయనేశుభే. మంత్రః. ఓమ్ వాస్తోష్పతేప్రతి
 జానీహ్యస్తాంతస్సవేశో అనమీవా భవామః, యత్తేమ
 హే ప్రతితన్నో జుషస్వ శన్న ఏథి ద్విపదే శం చతుష్పదే.
 వాస్తుపురుషమావాహయామి. శ్లో. గరుత్మద్వాహనారూఢం
 శఙ్ఖచక్రధరం హరిమ్. సీతామ్బరం హృది ధ్యాయేత్పర్వా
 భీష్టస్య సిద్ధయే. మంత్రః. ఓమ్ ఇదం విష్ణుర్విచక్రమే త్రేధా
 నిదధే సదమ్. సమూఢచుస్య పాగ్ంసురే. శ్రీమహావిష్ణు
 మావాహయామి. శ్లో. ఊరాభిపుత్రికే దేవి సర్వదేవసు
 పూజితే, మత్పూజా గృహ్యతాం దేవి సుస్థిరే కమలా
 సనే మంత్రః. ఓమ్ సక్తుమివ తిథఉనా పునన్తో యత్ర ధీ
 రా మనసా వాచ మక్రత, అత్రాసఖాయః సఖ్యాని జానతే
 భద్రైహం లక్ష్మీర్నియతాధివాచి. శ్రీమహాలక్ష్మీ మావాహ
 యామి. శ్లో. జ్వాలామాలాపరివృతం వహ్నిమండలమధ్యగం,
 ధ్యాయేత్కళాదశయుతం శక్తిధారిణమిశ్వరమ్. మంత్రః.
 కద్రుద్రాయ ప్రచేతనే మీధుష్టనూయ తవ్యనే, వోచేమశం

తమసగ్గం హృదే. రుద్రమావాహయామి. శ్లో. గౌరిం సువర్ణ
వర్ణాభాం స్వర్ణపద్మసువాసినీం, పాశాఙ్కుశభరాం భూతి
భరాం చ శివవల్లభామ్. మస్త్రః. ఓమ్. గౌరిమిమాయ సలి
లాని దక్షత్యేకపదీ ద్విపదీ నా చతుష్పదీ, అష్టాపదీ నవపదీ
బభూవుషీ సహస్రాక్షరా పరమే వ్యోమన్మే. గౌరిమావాహ
యామి. శ్లో. అచ్యుతః కల్పచృక్షశ్చ ఆనన్తః కామధేనవః, చి
న్తామణిస్తు గోవిన్దో నామత్రయముదాహృతమ్. అచ్యుతాయ
నమః, అనన్తాయ నమః, గోవిన్దాయ నమః, ఆవాహయామి
స్థాపయామి పూజయామి. తతః కల్పాక్షిప్రకారేణ సర్వోప
చారైః పూజయేత్.

లక్షవర్తి షీరతర్పణమ్.

ఆచమ్య ఏవంగుణ...తిథా శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం మయా ౨
౨ చరితలక్షవర్తివ్రత పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం
లక్షవర్తివ్రతోద్యాపనాజ్ఞం యవసహితషీరతర్పణం కరిష్యే.
ఇతి సంకల్ప్య. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్. ఇతి
మంత్రేణ 10,000 అయుతసంఖ్యయా షీరతర్పణం విద్రైః
కార్యం అనేనషీరతర్పణేన భగవాన్ సర్వదే...వరదోభవతు
ఏతత్ఫలం శ్రీలక్ష్మీనారాయణార్పితమస్తు. ఆచరితవ్రత సంపూర్ణ
సకలఫలావాప్తిరస్తు.

అథ లక్షవ్రతాజ్ఞహోమవిధిః.

ఆచమ్య. ఏవంగుణ...తిథా శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం ఆచరితస్వ
వ్రతస్వ పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనా
రాయణదేవతాముద్దిశ్య శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం సమిదాజ్యచరుత్ర
హిభిః చతుర్విధహోమం కరిష్యే. లక్షవర్తివ్రతాజ్ఞహో

మూర్ధమాచార్యం త్వాం వృణే, బ్రహ్మణం త్వాం వృణే. సమిదాజ్యహోమమస్తదర్థం భవంతః కుర్వన్తు. చరువ్రహ్మహోమమస్తదర్థం భవంతః కుర్వన్తు. వృతాః స్తః తథా కుర్వః. ఇతి ప్రతివచనం ఋత్విగ్నిర్వాచ్యమ్ తదంగమగ్ని ప్రతిస్థాపనం కరిష్యే. శ్వేతతద్బులచూర్ణేన ప్రాదేశమాత్రం స్థండిలం చతురశ్రమండలం కల్పయిత్వా. ద్వాభ్యాం దర్భాభ్యాముల్లిఖ్య స్థండిలోల్లేఖనాదికం సర్వం కుర్యాత్. అథ ప్రతిష్ఠితేఽగ్నోచరుగ్గౌత్రపయిత్వా అభిఘార్య నిధాయ. తత్ర షట్పత్రప్రయోగవిధిప్రకారేణ కుర్యాత్. (ఆజ్యహోమః.) (ఏకం ద్వేత్రీణిచత్వారి, ఇత్యాజ్యం గృహీత్వా,) అగ్నయే స్వాహా, ఉత్తరార్ధపూర్వాధే. అగ్నయ ఇదం న మమ, (ఏకం...త్వారి,) సోమాయస్వాహా, (దక్షిణార్ధపూర్వాధే, సోమాయేదం న మమ. తతః సుత్యుపస్తీర్య చరుమధ్యాద్విరవదాయ, అభిఘార్య, హవిః ప్రత్యభిఘారయతి. ఓమ్. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్స్విహా. శ్రీవిష్ణవేనారాయణాయేదం న మమ, సక్తుమివతిత ఉనా...వాచిస్వాహా, లక్ష్మ్యా ఇదం న మమ, నారాయణగాయత్ర్యా సహస్రసంఖ్యయా హోమః కార్యః. తతః జయాదిహోమః పూర్ణావలంబిశ్చ కార్యః.

అథ దశ దానమంత్రాః.

దేశకాలాసంకీర్త్య. ఏవం...శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ప్రీత్యర్థం మమ సకలపాపక్షయార్థం మదాచరిత లక్షవర్షివ్రత పరిపూర్త్యర్థం. తదంగత్వేన, యథాశక్తి దశదానాని కరిష్యే. తతః ప్రతిగృహీతారం బ్రాహ్మణమామవ్రత్య. శ్రీమహా

విష్ణుస్వరూపస్య బ్రాహ్మణస్య ఇదమాసనం, (సుఖాసనం,) ఇతి ప్రతివచనం, ఇదం పాద్యం, (సుపాద్యం ఇతి ప్ర. వ.) న మోఽస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే సహస్ర కోటియుగధారిణే అయంవో గంధః, అలంకారార్థా ఇమేఅక్ష తాః, (సంత్యక్షతాః,) సకలారాధనైః స్వర్చితమస్తు. తతః గో దానే గోపూజాం కృత్వా, ఓంభూ...దయాత్. ఇతి జలేన సం ప్రోక్ష్య, గవామంగేషు తిష్ఠంతి భువనాని చతుర్దశ, యస్తాత్త స్తాచ్ఛివం మే స్యాదతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. అస్మై బ్రహ్మణాయ శ్రీమహావిష్ణుస్వరూపాయ యజుశ్శాఖా (ఋక్కాఖా) ధ్యాయినే...సగోత్రాయ...శర్తణే ప్రతిగ్రహీత్రే శ్రీమాన్... గోత్ర...శాఖియః...శర్తాదాతాధర్మపత్నీ సమేతోఽహంమమ సకలపాపక్షయార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్త్రీత్యర్థం వ్రతపరి పూర్త్యర్థం స్వర్ణ శృంగీం రౌప్యఖురాం తామ్రపృష్ఠాం కాంస్య దోహనాం వస్త్రాలంకారసంయుతాం పయస్వినీమిమాం గాం సవత్సాం సదక్షిణాం సతాంబూలాం శ్రీమహావిష్ణుస్త్రీతిం కామయమానస్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. ఇత్యుదక ధారాపూర్వందద్యాత్, దేవన్యత్వా...గృహ్లామి. ఇతి ప్రతిగృ హ్ణీయాత్. గోదానసాద్ధ్యణ్యార్థం దక్షిణాతాంబూలదానంతు భ్యమహం సంప్రదదే న మమ. గవ అభావే గోమూల్యం వా దద్యాత్. అథ దశ దానాది విశేషదానాని చ కుర్యాత్. తతఃపరం మనసోద్దిష్టదానాని కుర్యాత్. దశదానాని. గోభూతిల హిరణ్యాజ్యవాసో ధాన్యగుడానిచ, రౌప్యం లవణమిత్యా హుర్దశదానాః ప్రకీర్తితాః. ఇతి దశదానాదివిషయఃసమాప్తః.

అథ లక్షవర్తిప్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే నానాద్రుమలతాయుతే, తత్ర
స్థితా మహాభాగాః పుణ్యా బ్రహ్మసత్తమాః. ఆగతం చ మహా
భాగం వేదశాస్త్రార్థకోవిదం, వ్యాసశిష్యం పురాణజ్ఞం పూజ
యిత్వా యథావిధి. ఊచుః ప్రాంజలయః సర్వే తపసా ద్యో
తితప్రభాః. ఋషయః ఊచుః. నారీణాం గోప్యపాపానాం రజ
స్సంపర్కజాని చ, తాసాం ముక్తిప్రదం గుహ్యం వ్రతంబ్రా
హ్మ మహామతే. సూతఉవాచ. సాధుపృష్టం మహాభాగా య
త్నాం పృచ్ఛథ సాదరం, తదిదానీం ప్రవక్ష్యామి శృణుధ్యం
మునిపుంగవాః. పురా కైలాసశిఖరే హేమప్రాసాదసత్తమే,
రత్నసింహాసనాసీనం శంభుం శాశ్వతమవ్యయమ్. పార్వతీ
భక్తిసంయుక్తా ఇదంవచనమబ్రవీత్, పార్వత్యువాచ. దేవదేవ
జగన్నాథ నమస్తే కరుణాకర, నమస్తేఽస్తు సురాధ్యక్ష మయి
వాత్సల్యమస్తిచేత్. నారీణాం గోప్యపాపానాం పాపాని వివి
ధాని చ, పరవాసాదిజం పాపం భర్తృ నిష్ఠారభాషణాత్ భూ
తహత్యాదిజం పాపం గర్భభేదాదిజం తథా, పరమర్త్యాదికా
మార్గం రజః సంకరజం తథా. అసత్యవచనాత్పాపం నానా
విషయకామనాత్, షటివంచనజం పాప మన్యద్భహువిధం శ
వేత్. సుందరం పురుషం దృష్ట్వా భ్రాతరం పితరం తథా,
యోనిర్ద్రవతి నారీణాం తేజః స్పర్శాఘ్నతం యథా. గర్భవి
చ్ఛేదకరణాత్పక్షి భేదాత్తదైవచ, పాపవిక్రయతః పాకద్రవ్య
స్యాపహరాత్తథా. పాపాని వివిధాన్యాసాం సంతిలోకే మహా
మతే, తస్మాత్తాసాం గతిర్నాస్తి కథం ముక్తిర్భవిష్యతి. క్రూ
రతా పిశునత్వం చ నిర్దయత్వం చ సాహసం, లోలుపత్వం

గృహదా చేత్కథం తాసాంహి నిష్క్రుతిః. కేనోపాయేన దేవేశ
మయి వాత్సల్యమస్తిచేత్, వద శీఘ్రం మహాదేవ ముక్తిర్భవతి
కేన వా. పార్వత్యా వచనం శ్రుత్వా సర్వాసాం ముక్తిదాయ
కం, ఉవాచ సస్తితం వాక్యం సర్వలోకనమస్కృతః. ఈశ్వర
ఉవాచ. సాధు చోక్తం త్వయా భద్రేస్త్రీణాం లోకోన విద్యతే,
వ్రతమస్తి శుభేలోకేసర్వసంపత్ప్రదాయకమ్. పార్వత్యువాచ.-
కేన చాదౌ పురా చీర్ణం మర్త్యలోకే ప్రకాశితం, కింమంత్రైః
పూజ్యతే దేవ కింపుష్పైః కింఫలం భవేత్. కాని మంత్రాణి దే
వేశ వ్రతస్యాస్య మహామతే, ఉద్వాహనవిధానం చ త్వయా
వాచ్యందయానిధే. బ్రూహి సర్వం సురాధ్యక్ష తత్ర కా నామ
దేవతా. ఈశ్వరఉవాచ.-శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి గుహ్యార్థహ్వా
తమం శుభం, అనాయాసేన మర్త్యానాం నారీణాంచ విశేషతః.
పుత్రపౌత్రధనైశ్వర్యదాయకం సర్వసాధనం, లక్షవర్తివ్రతం
నామ సర్వకామఫలప్రదమ్. లక్షవర్తివ్రతం లోకే యా నారీ
కురుతే ముదా, లక్షజన్మజితం పాపం తత్క్షణాదేవ నశ్యతి. వ్ర
తస్యాస్య క్రమం వక్ష్యే శృణు పార్వతి సాంప్రతం, ఆషాఢస్య
సితే పక్షే దశమ్యాం నియతో వ్రతీ. ఏకవారం తు భుంజిత
విష్ణోః ప్రీత్యై శుభాననే, సాతరుణ్ణాయ నియత ఏకాదశ్యా
మతంద్రితః. ఆహ్నికం తు తతః కృత్వా వ్రతీ సంతుష్టమాన
సా, దేవదేవ జగన్నాథ లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే. తవ ప్రీతికరం
దివ్యం లక్షవర్తివ్రతం హరే, కరిష్యామి జగన్నాథ అనుజ్ఞాం
దాతు మర్హసి. నిర్విఘ్నంకురుదేవేశ దేవదేవరమాంపతే, సంకల్ప
మేవం కృత్వాదా వ్రతమేతదుపక్రమేత్. మూఢాదిదోష
రహితే ఆఖండాయాం తిథౌ వ్రతీ, ఆషాఢస్య సితే పక్షే ఏకా

దశ్యాముపక్రమేత్. ఉపవాసప్రతానీహప్రతీకుర్యాదనన్యధీః,
 వర్తయో లక్షసంఖ్యాశ్చ కారయేచ్ఛ యథాక్రమమ్. కార్తి
 శే శుక్లపక్షే చ ఏకాదశ్యాం సమాపయేత్, ద్వాదశ్యాం కారయేద్దేవి హోమం బ్రాహ్మణభోజనమ్. ఇతరాణి చ వర్ణాని
 పార్ణమాస్యాం సమాపయేత్, లక్షవర్తికృతై ర్దీపై ధృత
 నీరాజనైరపి. ప్రత్యహం పూజయేద్దేవం యావల్లక్షం సమా
 పయేత్, సువాసినీనాం నారీణాం విధవానాం తతైవ చ. గో
 ప్యాని చైవ పాపాని ప్రకటాని తతైవ చ, ప్రాయశ్చిత్తవిహీ
 నాని దుస్సహాన్యపి వల్లభే. లక్షవర్తిప్రభావేన సర్వే నశ్యంతి
 నిశ్చితం, కోటయో బ్రహ్మహత్యానా మగమ్యాగమకోటయః,
 దహ్యంతే లక్షవర్తినాం దీపానామవలోకతః. పార్వత్యువాచ.-
 పూర్వం కయా కృతం చైతద్వీతం శంకర మే వద, తత్సర్వం
 శ్రోతుమిచ్ఛామి కృపాఽస్తి యది తేఽనఘ. ఈశ్వరఉవాచ.-
 ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి సర్వపాపహరం శుభం, ఆర్ణావరైః
 పురా కాచి ద్వేశ్యాఽభూల్లక్షణాహ్వయా. తస్యా భుజజః
 శూద్రోఽభూ ద్దాసో నామ యువా బలీ. సా లక్షణా ఋతు
 స్నాతా స్థితా గోదావరీతతే, అవిదూరే దదర్శాథ బ్రాహ్మణీం
 మృతభర్తృకాం, బాల్యే వైధవ్యదోషేణ రుదన్తీం కురరీ
 మివ మృతం పతిం పురః స్థాస్య బంధుభిః పరివారితాం, విలప
 న్తీం తు సా వీక్ష్య శనైస్తాం ప్రత్యవద్యత. లుతన్తీం భువి
 కాయేన ముహుర్ఘృన్తీమురో బహు. దృష్ట్వా సా
 లక్షణా వాక్యం స్వభుజంగమువాచ హ. కులజానాం చ
 నారీణాం దశేయమతిదారుణా, పరవశ్యం చ నారీణాం దుఃఖ
 మామరణాంతికమ్. మృతాపత్యం చ వైధవ్యం తతైవాపుత్ర

తా స్త్రీయాః, అసహ్యమేతత్ప్రితయం వైధవ్యం తత్ర చోత్త
రమ్. బాలేయం శోచతేఽతీవ కన్యేదం కర్తవ్యం ఫలం, నివర్త్య
తే వా కేనేదం కో వా వేత్తి వదానఘ. ఉవాచ దాసనా
మాఽసౌ భుజంగశ్చ శుభం వచః, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి
సప్తాస్సప్తాః పురా ద్విభాః. దేహీనాం చైవ లోకానాం హి
తార్థం మస్త్రకోవిదాః, శాస్త్రజ్ఞానాత్స్వభావాచ్చ జీవినాం
చ పురాకృతమ్. జానన్తి కర్తజఫలం వదన్తి చ దృఢవ్రతాః,
భుజిష్టవచనం శ్రుత్వా తథాహీతి చ సా పునః. తత్రాగతం
మహావృద్ధం వేదశాస్త్రార్థకోవిదం, యాజకం నామ పిత్రేం
ద్రం జ్వలన్తమివ భాస్కరమ్. పప్రచ్ఛేదం దయాధీనా త్యక్త
కౌతుకమాససా, మునే త్వహం దురాచారా కులటా లక్షణా
భిథా. తథాపి తే దయాపాత్రం పృచ్ఛన్తీం మాం వద ప్రభో,
సాధూనాం సమచిత్తానాం జహస్సర్వే సమా భువి. దుర్గంధో
వా సుగంధో వా యథా వాయోః సమో భవేత్, మునే
దశేయం నారీణాం తృతీయాఽతీవ దుస్సహః కర్తవ్యం జా
యతే కేన కేన వాఽస్యా నివర్తనమ్. ఏతద్విస్తార్య మే
విద్వక్ కృపయా వద సువ్రత. లక్షణావచనం శ్రుత్వా యా
జకో వాక్యమబ్రవీత్, దైవే కర్తవ్యే పిత్రే వా నార్యః పాకే
షు సంస్థితాః. ఆకస్తాద్రజసో దోషాత్ స్పృష్టభాండాద్యుప
స్కరాః, అజ్ఞానాద్వా భయాద్వాపి కామాల్లోభాత్క్వ
చిత్ స్త్రీయాః. అవేదయిత్వా గచ్ఛన్తి తేన దుష్టాన్తి సత్కీ
యాః, క్రియాలోపకరా హ్యేతాః పాపాదస్తాద్ధురత్యయాత్.
దశామిమాం ప్రాప్నువన్తి సర్వా అపి న సంశయః, బాల్యే
ఽపి యశావనే వాపి వార్ధక్యే వా కదాచన. తత్ర యా తు

దురాచారా పరానేవాభికాంక్షతి, శ్వశోశ్చసతిబంధనానాం
 నిత్యం వాచా సుమఃఖదా. ఏతత్పాపయుతా నారీ యా దూ
 షయతి సత్క్రియాః, బాల్యే వైధవ్యమాపన్నీతి సా నారీ
 నాశ్ర సంశయః. యా చానుకూల్యరహితా పతిభర్తేషు సర్వ
 దా, బాల్యే వైధవ్యమాపన్నా రతిహీనా భవత్యలమ్. సర్వా
 సామపి వైధవ్యనిధానం పుష్పసంభవం, శాంతిం తేస్య ప్రసత్యో
 మి కర్తణోఽస్య చ లక్షణే. లక్షవర్తివ్రతం సమ్యక్కర్తవ్యం
 పాపనుత్తయే, పాపం గచ్ఛతి నారీణామితి వేదవిదో విదుః.
 పూర్ణశూర్పం సువాసిన్యా దాపయేచ్ఛ ముదాన్వితా, మూలా
 దశేషం వ్రజతి రజోదోషో న సంశయః నిర్హాలంతు వ్రజత్యా
 శు లక్షవర్తివ్రతే కృతే, రజసోత్థం మహత్పాపం నారీణాం
 తు న సంశయః. ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పప్రచ్ఛ లక్ష
 ణా, మనసా శంకితా భూత్వా సాదరం మునిపుంగవమ్. సాధు
 సాధు మహాభాగా చిత్తం మే భయవిహ్వలం, లక్షవర్తివ్రత
 స్యాస్య విధానం కీదృశం వద. కన్తికా కాలే ప్రకర్తవ్యం కస్య
 వా తత్సమర్పణం, ఉద్యాపనం కథం కార్యం కిం ఫలం తస్య
 వా మునే. తయా పృష్టో యాజకోఽపి లోకానాం హితకా
 మ్యయా, వక్తుం ప్రచక్రమే తస్యా లక్షవర్తివ్రతం శుభం,
 యాజకః — వాసుదేవే ప్రసుప్తేతు చాతుర్థాస్యాం విశేషతః,
 ఆషాఢే శుక్లపక్షే తు ఏకాదశ్యాం సమారభేత్. కార్తికే
 మాసి చేతుర్థ్యా ద్వితీయం మంగళదాయకం, సహస్రగుణి
 తం దత్తం ఫలం మోక్షద మవ్యయమ్. కార్తికే చైవ వైశా
 ఖే మాఖే చైవ విశేషతః, చైత్రేఽపి చ శుభం ప్రోక్తం
 యథావిభవసారతః. ఉద్యాపనవిధానం వక్ష్యే సర్వదాం సర్వ

మోహినీం, ప్రాతః స్నాత్వా శుచిర్భూత్వా పంచగవ్యం తు
 ప్రాశయేత్. పుణ్యాహవాచనం కృత్వా ఆచార్యం వరయే
 త్తతః, ఋత్విగ్నిర్భూత్వాణై ర్యుక్తం కుర్యాత్తర్పణమంజసా.
 అక్షతైశ్చ యవైర్వాపి లక్ష్మీనారాయణం ప్రతి, దశాంశతః
 ప్రకుర్వీత వర్తినాం తర్పణం బుధః. తర్పణస్య దశాంశేన హో
 మం కుర్యాద్యథావిధి, తర్పణోక్తేన మన్త్రేణ పాయసం చ
 ఘృతాన్వితమ్. సాయంకాలే తు సంప్రాప్తే శుచిర్భూత్వా
 సమాహితః, గోమయేనానులిప్యథ చతురశ్రం తు మండ
 లమ్. తన్నధ్యేఽష్టదశం పద్దం పంచవర్ణైస్సుశోభితం, వితాన
 మితుఖండైశ్చ పఞ్చవర్ణైః సుశోభితమ్. తన్నధ్యేవస్త్రమాస్తీర్య
 తండులాన్ప్రస్థపంచకాన్, తన్నధ్యే కలశం దివ్యం పంచపల్లవ
 శోభితమ్. వస్త్రోపరి న్యసేద్దేవం లక్ష్మీనారాయణం విభుం,
 బ్రహ్మణః కలశం వస్త్రం నిక్షిపేత్తండులోపరి. త్రయస్త్రింశత్సు
 శోభాధ్యాయై కలశా విన్యసేత్తతః, నిక్షిప్య పంచరత్నాని పంచ
 కోమలపల్లవాః, ప్రతిమాశోధనం కృత్వా నిక్షిప్య కలశోపరి.
 ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్వీత షోడశైరుపచారకైః, యామే యా
 మేతు పూజాం చ కుర్యాజ్జాగరణం నిశి. పరేఽహ్ని ప్రాత
 రుత్థాయ కుర్యాద్వై దంతధావనం, నద్యాం స్నాత్వా
 ద్విజవరైః ప్రవిశేద్ధృహముత్తమమ్. హోమం చ బ్రహ్మణైః
 కార్యం స్వగృహ్యోక్తవిధానతః, పాలాశైః సమిధైశ్చైవ
 చరుణా పాయసేన చ. నారాయణస్య గాయత్ర్యై హోమం
 కుర్యాద్యథావిధి, తతో జయాదిహోమం చ పూర్ణాహుతి
 మనంతరమ్. పునఃపూజాం చ నైవేద్యం ధూపనీరాజనాదిభిః,

క్షమామాయం ప్రకుర్వీత స్తోత్రైరేవంవిధానతః. ఆచార్యాయ
 సదారాయ దరిద్రాయ కుటుంబినే, శ్రుతిజ్ఞాయ స్మృతిజ్ఞాయ
 శాంతాయ చ సుశీలినే. సవస్త్రమండపం దద్యాద్వృత్తి భక్తి
 సమన్వితః. ఆచార్యం వేదవిదుషం వస్త్రాభరణసంయుతం, గంధ
 పుష్పాక్షతైర్దివ్యైర్ధూపైశ్చ పరిశోభితం, హరిం విచిత్త్య
 మనసా ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. కాంస్యపాత్రం సదీపం
 చ గాంసవత్సాం పయస్వినీం, స్వర్ణశృంగీం రౌప్యఖురాం
 కాంస్యదోహనభాజనామ్. సవస్త్రాలంకృతాం గాం చ ఆచా
 ర్యాయ సమర్ప్య చ, సఫలాం దక్షిణాం దద్యాద్విత్తశాత్ర్యం
 న కారయేత్. బ్రహ్మణః కలశం దద్యాద్దృత్విజశ్చ ప్రహజ
 యేత్, తేనైవ పూజాం కుర్యాచ్చ బ్రాహ్మణానాం స్వశక్తితః.
 ఋత్విగ్భిః సహ విప్రైశ్చ బంధుభి ర్భోజయేత్తతః, వర్తిసం
 ఖ్యాదశాంశం తత్తర్పణం కారయేత్సుధీః. తద్దశాంశంతు
 జాహుయా ద్దశాంశం విప్రభోజనం, దీనాంధకృపణాః పం
 గూః భోజయేదన్న కాంక్షిణః. లభ్యా ప్రసాదం విప్రాణాం
 స్వయం ఘంజీత బంధుభిః, యా చైవం కురుతే నారీ తస్యాః
 పుణ్యఫలం శృణు. అవాచ్యాన్యపి పాపాని రహస్యేన కృతాని
 చ, నశ్యంత్యేతాని సర్వాణి వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః. చండాల
 గామినీవాపి తథాశూద్రాభిమర్శినీ, పితృవ్యమాతులభ్రాతృ
 పుత్రజామాతృసంగతా. బాలఘ్నీవా కృతఘ్నీవా మాతా
 పితృవధే రతా, గోఘ్నీవా తస్కరీ వాపి రజస్సంకరకారిణీ.
 వహ్నిదా గరదా చైవ నిత్యం వాఽప్రియవాదినీ, పత్న్య
 జీవతి యా నారీ వ్యభిచారి భవేత్సదా. ఏవమాది మహా
 పాపై రావృతాఽపి కులాంగనా, కృత్వా చైతద్వృతం.
 పుణ్యం ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. వ్రతానాముత్తమం చైవ

స్త్రీణామావశ్యకం త్విదం, లక్షవర్తిప్రదానేన విష్ణోరమిత తేజ
 సః. కోటయో బ్రహ్మహత్యానా మగమ్యాగమకోటయః, త
 దైవాత్యుగ్రపాపానాం కోటయోఽథ సహస్రశః. సశ్వంతి
 నాత్ర సందేహో నార్యావాపి నరస్యవా, కిమత్ర బహునో
 క్తేన నానేన సదృశం వ్రతమ్. పురుషోఽపి వ్రతం కృత్వా పూ
 ర్వోక్తైః పాపసంచయైః, ముచ్యతే నాత్ర సందేహో మధుకా
 సనశాసనాత్. ఏతత్సర్వం మమాఖ్యాతం పృచ్ఛన్త్యాస్తవ
 మానదే, వ్రతం కురు సుఖం తిష్ఠ యథా తే రోచతే మనః.
 ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పప్రచ్ఛ లక్షణా, అజ్ఞానాద్భ్రష్ట
 భావాద్వా న విశ్వాసో మమైవ చ. ప్రత్యయార్థం తు తద్భ్ర
 ష్టా ప్రత్యక్షం కురు మేఽధునా, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా
 యాజకో వాక్యమబ్రవీత్. కథం తే ప్రత్యయో బ్రూనూ ఇతి
 తాం కరుణానిధిః, సా చోవాచ పునర్విప్రం విస్తయోత్సుల్ల
 లోచనా. నవవైధవ్యసంయుక్తాకుమారి భృశదుఃఖితా, అస్యాః
 పతిః కథం జీవేదైవధవ్యం నైవ గచ్ఛతి. తథా కురు మునిశ్రేష్ఠ
 దయా శమవతాం ధనం, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా విస్తితో యా
 జకోఽబ్రవీత్. లక్షవర్తిఫలం దివ్యం దిశ తస్యై ముదాయుతా,
 తేన జీవే దయం నూనం బ్రహ్మహృచ్చ పురాభవే. తస్మాదయం
 రాజయత్తురోగేణ చ మృతిం గతః, తథాపి వ్రతమాహత్త్యా
 జ్ఞీవితం పునరేవ్యతి. దాపయస్వ హరేర్హృద్ధిం కాంస్యపాత్రం
 తదైవ చ, జీవఃత్వి భవేదాశు సత్యమామరణాంతికమ్. లక్ష
 ణావచనం శ్రుత్వా జలం స్పృష్ట్యా చ వాగ్భతా, లక్షవర్తి
 వ్రతం కృత్వా దదౌ చావైష్ఠిఫలం ముదా తస్యపుణ్యప్రభావే
 న తత్తుణాదేవచోర్థితః, కుమార్యాకారయామాసవైధవ్యస్యా

పనుత్తయే. ఏతత్పుణ్యప్రభావేన కుమారీ సా చ శోభనా,
యావజ్జీవం జీవవత్ప్రీ బభూవ బహుపుత్రకా. తద్బాంధ
వా స్తదా సర్వే తుష్టుపుస్తాం చ లక్షణాం, యాజకం చైవ
సంప్రీత్యా జగ్గుస్తే నిజమందిమ్. లక్షణా చాపి దానేన
భుజంగేన చ సంయుతా, లక్షవర్తివ్రతం కృత్వా కల్పోక్త
విధిపూర్వకమ్ ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా మృతా వైఖండ
మాప సా, తతస్తు మరణం ప్రాప్తో దాసస్తస్యాః సహాయకృత్.
మహారాజకులే జాత శ్చక్రవర్తి బభూవ హ, సా లక్షణా
చ తత్పత్నీ సర్వలక్షణసంయుతా. బభూవ సర్వవిఖ్యాతా
జీవవత్ప్రీ సుపుత్రికా, లక్షవర్తివ్రతస్యాస్య నారీ వా పురుషో
పివా. సహాయం యదివా కుర్యాత్స్వర్గం గచ్ఛతి నిశ్చితం,
నారీ తు తత్ఫలం ప్రాప్య సుభగా భవతి ధృవమ్. నరః పూర్ణ
ఫలం ప్రాప్య విష్ణులోకే మహీయతే, య ఇదం పుణ్యమా
ఖ్యానం శృణోతి శ్రద్ధయాన్వితః, తత్ఫలం సమవాప్నోతి విష్ణు
లోకే మహీయతే. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణే ఉమామహేశ్వర
సంవాదే లక్షవర్తివ్రతకథా సంపూర్ణా.

లక్షవర్తివ్రతకథ.

మహాపుణ్యప్రద మైననైమిశారణ్యంబున గొప్పగొప్ప
బ్రహ్మర్షులుండిరి. వారికడ కొక్కనాడు సకల శాస్త్రార్థవిచక్షణ
చణుడయినసూతమునీండ్రుఁ డేగుదెంచెను. ఆసమయంబున
నామునీండ్రులందఱు పురాణముల నెఱిగిన సూతమునీండ్రుని
యథావిధిగాఁ బూజించి, “ఓమునీండ్రా! స్త్రీలకు రజోదోషం
బునఁ బెక్కుపాతకంబు లుద్భవిల్లుచున్నవి, వారి కట్టి పాతకం
బులఁ దొలగించి ముక్తిసంగునట్టి యొక్క రహస్యవ్రతంబుఁ

దెలుపు"మని యడిగిరి. అంతట నామునీంద్రుడు వారి కిట్లనియె. ఓ మహాత్ములారా! మీరు మంచినంగతి నడిగితిరి. అది మీకెఱిగించెద వినుడు. తొల్లి యొక్కనాడు ఋషిశ్వరుడు కైలాసంబున స్వర్ణమయపీఠమునఁగూర్చుండియుండఁగా, పార్వతి మిక్కిలి భక్తిమెఱయ నాభునితో నిట్లనియె. ఓ మహేశా! నీకు పలుమాటలు మ్రొక్కులిడెదను. తమకు నాయెడ వాత్సల్యంబు గలదేని, నాసంశయంబుఁ దీర్పుడు. ఏదియన, లోకంబున స్త్రీలకుఁ బరగృహవాసంబునను, బెనిమిటిని దిరస్కరించుటవలనను, భూజిహ్వాత్య, గర్భభేదము, పరపురుషవాంఛ, అసత్యనూడుట, పరవంచన మొదలగువానివలనఁ బెక్కుతెఱంగులైనపాపంబులు వాటిల్లుచున్నవి. అన్నయేనియు, తమ్ముడేనియు, తండ్రియేనియు సుందరపురుషునిఁ గాంచిన స్త్రీలకుఁ జిత్తము చలించునందురు. మఱియు గర్భము ఛేదించుట, పంక్తిభేదము, పాకవిక్రయము, పాకద్రవ్యముల నపహరించుట మొదలగు పాతకంబులును గలుగును. మఱియు, క్రూరత, లోభితనము, కటికితనమును, సాహసమును గలిగియుందురు. ఈపాతకంబువలన వీరికి ముక్తి యెటు నా కానతియి మ్మని యడిగిన నాఋషిశ్వరుడు పార్వతిమాటలు విని చిటునగవు నవ్వుచు నిట్లనియె. ఓనర్వమంగళా, నీవు మంచి ప్రశ్నయడిగితివి. సకలస్త్రీలకుమోక్షప్రదం బగునొక్కవ్రతంబున్నది యని చెప్పెను. ఆమాటలువిని, పార్వతిపరమేశ్వరునిఁ గాంచి, 'ఓనాథా! ఆవ్రతంబు నెవ్వ రాది నాచరించిరి? ఆవ్రతంబునేయుటయెట్లు నాకానతియ్యవే' యని యడిగిన నీశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓపార్వతీ! కడురహస్యమైన యొక్కవ్రతోత్త

మంబు గలదు. దానిమూలమున నెవ్వరైనను, ముఖ్యముగా స్త్రీలు సమస్తపాపంబులనుండి తొలగినవారై, సకలసౌఖ్యము లనుభవించుదురు. ఆవ్రతోత్తమ మెద్దియన లక్షవర్తి వ్రతంబు నాబరగు. ఓదేవీ! యావ్రతవిధానంబు నెప్పెద నాల కింపుము. ఆషాఢశుద్ధదశమినాఁ డొక్కపూట భుజించి, మఱు నాఁ డుదయము స్నానము నాచరించి, నిత్యకర్తములం దీర్పు కొని, తర్వాత, “జగన్నాథా, నేను నేఁడు నీకుఁ బ్రీతికరంబైన లక్షవర్తివ్రతంబును జేయఁదలచి యున్నాను. నా కనుజ్ఞయి” యని విష్ణువుం బ్రార్థించి, మూఢము మొదలగు దోషములు లేని, యాషాఢశుక్లై కాదశి పూర్ణతిథిగా నున్ననాఁ డీవ్రతంబు నుపక్రమింపవలెను. తర్వాత నదిమొద లేకాదశినాఁ డుపవాసంబుచేయుచు, కార్తికశుద్ధవకాదశినాఁటికి లక్షవర్తులను పూర్తి చేసి, కార్తికశుక్లై కాదశినాఁడు మంటపారాధనము మొదలగు నవి చేసి, ద్వాదశినాఁడు హోమము, బ్రాహ్మణసంతర్పణము జేయవలయును. బ్రాహ్మణులైనచో ద్వాదశినాఁడును, నితరులైనచోఁ బున్నమనాఁటితో ముగించి, యానాఁడు హోమములను చేసి సమాప్తిచేయవలయును. ఈ లక్షదీపారాధనలు ముగియఁగఱకుఁ బ్రతిదినము లక్షవర్తినిమిత్తము చేసిన వత్తులతోను, నేతిదీపములతోను, కర్పూరదీపారాధనములతోను బ్రతిదినము నారాయణునిఁ బూజింపవలయును. ఓప్రియు రాలా! ఈవ్రతమహిమంబుచే సువాసినులుగాని, విధవలుగాని, స్త్రీలుచేసిన సకల రహస్యప్రకటపాపంబులును ప్రాయశ్చిత్తములు లేనివివ్రేతము తొలగిపోవుచున్నవి. లక్షవర్తిదీపముల దర్శించినమాత్రముననే బ్రహ్మహత్యాది సకల దోషములును

నశించుచున్నవి. అని పరమేశ్వరుడు చెప్పగా, పార్వతి “మహాదేవా! తొల్లి యీవ్రతం బెవ్వరాచరించిరి? నా కానతి” వ్వుని యడుగఁగా, నామహేశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓ దేవీ! నీకొక్క యితహాసంబుఁ జెప్పెద వినుము. ఆర్యావర్తదేశమున లక్షణయను నొకయుంపుడుకత్తై యుండెను. దానికీ బ్రాయపువాఁడయిన దాసుఁడను పేరుగల యొకవిటుఁడు గలఁడు. ఒక్కనాఁడు లక్షణ ఋతుస్నాతయై గోదావరీతీరమునఁ జేరువను బెనిమిటి శవమును ముందుంచుకొని యేడ్చుచున్నయొక్కకులకాంతను బ్రావ్హణినిగాంచి, తానచటికిఁబోయి తనతోడవచ్చిన విటునితో నిట్లనియె. కులస్త్రీల కీదశ యతిదారుణమైనది. ఈ యవస్థ పరాధీనతను గలిగించుచు, మరణపర్యంతము దుఃఖముగలిగించునది. లోకంబున స్త్రీలకుఁ బుట్టినబిడ్డలు చచ్చుటయు, గొఱాలుగ నుండుటయు, వైధవ్యమును తీరినదుఃఖములు. అందును వైధవ్యదుఃఖము ఛెప్పితీరదు. ఈ చిన్నది కడువంతపాలగుచున్నది. ఈచిన్నదాని కిట్టిదశ రాఁ గారణమేమి? ఇది యేపాప కర్తఫలము? ఈదుఃఖ మెట్లు తొలఁగును? ఆట్టి యుపాయం బెవ్వఁడెఱుఁగును? నాకుఁ జెప్పుమని యడిగెను. అంతట దాసుఁడును, “ఓ సుందరాంగీ! మంత్రవేత్తలగు పెక్కండ్రు బ్రాహ్మణోత్తములను బ్రహ్మదేవుఁడు సృజించియున్నవాఁడు. ఆ విప్రపుంగవు లీమె కెట్లీ దుఃఖము సంప్రాప్తమైనదియు చెప్పఁజాలుదురు. వారు శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, స్వభావముచేతను నట్టి సంగతుల నెఱుఁగఁగలరు.” అట్లయిన సరియని ~~క్ర~~హించి, యచ్చటికెచ్చటనుం యో వచ్చిన శాస్త్రార్థవేత్తయగు మహావృద్ధుఁడైన యాజుకుడను నొక బ్రాహ్మణోత్తమునికి మ్రొక్కి,

కడువినయంబుదోచు నామునిపుంగవుని నడిగెను. 'ఓమునీంద్రా, నేను జాతిచే వేశ్యను. చెడునడత గలదానను. నన్ను లక్షణ యందురు. వాయువు సుగంధ దుర్గంధములను సమముగా గ్రహించునట్లు నన్ను హినురాలనని యెంచక, నాప్రశ్నల కుత్తరమియ్యఁ గోరెదను. ఓ మునీంద్రా, స్త్రీలకి మూడవది యైన వైధవ్య మొర్వరానిదిగా నున్నది. ఏల యిట్టిదుఃఖము సంప్రాప్తమగును? ఇది యెట్లు తొలఁగును? ఈనిషయంబు నాకు విస్తరించి చెప్పుమని యడిగెను. 'లక్షణపటుకులు విని యాజకుఁడు లక్షణ కిట్లనియె. ఓ లక్షణా, స్త్రీలు వైవశిత్వ కార్యములకై వంటవార్పులుసేయు సమయముననే యకస్తాత్తుగా రజస్సు గనఁబడినయెడల, భయముననో, కామముననో, లోభముననో, యీసంగతిఁ దెలుపక, పనిముట్లనన్నిటిని దాఁచి యపరిశుద్ధములు గావించుచుందురు. దాన సత్కర్మము లన్నియు చెడిపోవుచుండును. వీ రిట్లు సత్కార్యములకు లోపము గలిగించువారు గనుక, వీరు బాల్య యశావనవార్ధక్య ములలో నెప్పుడో యొక్కపు డీయవస్థను బొందుచున్నారు. దురాచార పరాయణురాలై, పరపురుష వాంఛగలదై ఆత్మ మామలకును, తనమగనికిని, బంధువులకును నిష్ఠురపు మాట లఁచే గడుదుఃఖము గలిగించు నాయతివయు, ఈరజోదోషము గలయతివయు బాల్యముననే వైధవ్యము నొందుచున్నారు. మఱియు భర్తకనుకూలముగాక యుండునట్టిస్త్రీయు వైధవ్యము నొంది, సౌఖ్యహినురాలగుచున్నది. ఈదోషములెల్ల స్త్రీలకు రజోదోషముననే కలుగుచున్నవి. లక్షణా! ఈరజోదోషము దొలఁగుటకు శాంతిని చెప్పెద నాలకింపుము. స్త్రీలు లక్షవర్తి

వ్రతంబుచేసి, సువాసినులకు పూర్తిగా మూసివాయనము లిచ్చిన, ఈరజోదోషంబు నిస్సంశయముగాఁ దొలఁగును. అని యాజకుఁడు చెప్పఁగా, అక్షణ యాజకుంఁగూర్చి, మహాత్మా! నా మనంబు తత్తరపడుచున్నది. ఆలక్షవర్తివ్రతవిధానంబెట్లు? దాని నెట్లుచేయవలసినది? ఆవ్రతమువలన నెవ్వరికిఁ దృప్తిగలుగును? ఉద్యాపన మెట్లు చేయవలెను? ఆవ్రతంబు చేయుటవలన ఫలంబేమి యని యడిగెను. అంత యాజకుఁడు లోకానుగ్రహముఁ గోరి యిట్లనియె. ఓలక్షణా వినుము. చాతుర్వాస్యలయఁ దీవ్రతమునుజేయవలెను. ఆషాఢశుక్లై కాదశినాఁ దారంభించి, కార్తిక శుక్లై కాదశినాఁడు వ్రతంబు నాచరించినయెడల వేయింతల ఫలంబు గలుగును. కార్తిక, వైశాఖ, మాఘ, చైత్రములం దైనను జేయవచ్చును. దీనికుద్యాపనక్రమ మెట్లనిన, వ్రతదినంబున వేకువ లేచి స్నానముచేసి, నిత్యకృత్యములను దీర్చుకొని, పంచగవ్యము దీసికొనవలెను. తర్వాత వ్రతోపక్రమము జేయునప్పుడు మొదట పుణ్యాహవాచనము, ఆచార్యముచేసి, ఋత్విక్కులచే యవలతోఁగాని, అక్షతలతోఁగాని పదివేలు శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్తోత్రకై తర్పణముచేయింపవలయును తర్పణమున పదియవవంతు ఘృతపాయసముచే హోమము చేయింపవలయును. సాయంకాలమున స్త్రీ స్నానముచేసి, మడిగట్టుకొని పరిశుద్ధురాలై, నాలుగుమూలలు దీర్చినమంటపము నొక్కదానిని నిర్మించి దానినడుమ నైదురంగులతో నెన్నిదిదళముల పద్మమువేసి, చెఱకుగడలతోను, కొండగోగులతోను చాందిరిని గట్టి దానినడుమ వస్త్రముపఱచి, మైదుకుంచముల బియ్యముపోసి, దానినడుమ కలశమునుంచి, పంచపల్లవములువేసి,

వస్త్రముపై లక్ష్మీనారాయణప్రతిమలుంచి, యాబియ్యముపై
 బ్రహ్మకలశమును, ముప్పదిమూడు చక్కగా నలంకరించినకల
 శములను, ప్రతిమలను స్థాపించి, ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకులతోఁ
 గూడ నావాహనముచేసి, యాకలశములందు నయిదురత్న
 ములను, చిగుళ్లను దెచ్చియుంచి, ప్రతిమాశోధనగావించి,
 లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠచేసి, పోడశోపచారపూజలను
 నాలుగుజాములందును జేయుచు రాత్రి జాగరణము చేయ
 వలయును. ముప్పదిపలముల కంచుగిన్నెయందు ఆవునేయి నిం
 డుగాపోసి, బంగారు వెండి వత్తులువేసి, దూదివత్తివేసి, మంట
 పావాహనమునకు ముందుగా దీపారాధనముచేసి, పిమ్మట
 ప్రతియామంబునను బూజచేయుచు, నృత్తగీతవాద్యముల
 తోను, సత్సంగములతోను, వేదఘోషములతోను, రాత్రి
 జాగరణముచేసి, మఱునాడు వేకువ లేచి దంతథావనంబు
 చేసికొని, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానమాచరించి, బ్రాహ్మణులు
 స్వస్తివాచనము చేయుచు వెంబడింపఁగా, స్వగృహంబునకువచ్చి
 చేరవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులతోఁగూడి, తమతమసూత్రము
 లందుఁ జెప్పినరీతిగా, మోదుగుసమిధలతోను, హవిస్సుతోను,
 పాయసముతోను, ఆజ్యముతోను నారాయణగాయత్రితో
 1000 మాటులు హోమంబు గావించి, తర్వాత జయాది
 హోమంబును, పూర్ణాహుతిని జేసి, పునఃపూజ, ధూపదీప
 వైవేద్య తాంబూల నీరాజనాదులొసఁగి, పలువిధంబులైన
 స్తోత్రములుచేసి, క్షమార్పణము చేయవలెను. సకలశాస్త్రముల
 నెఱిగిన పృథ్వీబ్రాహ్మణుఁ డైనయాచార్యునికి వస్త్రాదులతోఁ
 గూడిన మంటపమునొసఁగి, గోదానంబునుచేసి, యాగోశ్ర

తోడ కంచుచెంబును, ఆవుదూడను, బంగారుతోకొమ్ములు, వెండితోగిట్టలు చేయించి యియ్యవలయును. తర్వాత బ్రహ్మకు కలశము నొసగి తర్వాత ఋత్విక్కులకుఁ దనశక్తివంచనలేక కలశవస్త్రప్రతిమాదుల నొసగి, బంధుజనంబులను, ఋత్విక్కులను భోజనాదులచే తృప్తినొందింపవలెను. లక్షవర్తులలో పదియవవంతు (10,000) తర్పణము, వానిలో పదియవవంతు (1000) హోమమును, దానిలో పదియవవంతు (100) బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణమును గావింపవలయును. గ్రుడ్డి, కుంటి, కురూపి, పేద, సాదలకు నన్నముపెట్టి, బ్రాహ్మణులమానతిపడసి తాను భుజింపవలయును. ఈవ్రతంబును భక్తితోఁజేసినస్త్రీ, చండాలు గమనము, శూద్రగమనము మొదలగు చేయరానిపాపంబు లజ్ఞానముతో చేసినను, వానినుండి విముక్తురాలగుచున్నది. ఈ వ్రతమహిమము నీకు సవిస్తరంబుగాఁజెప్పితి నని చెప్పఁగా, లక్షణ యాజకుంజూచి, నీమాట నేను నమ్మజాలను. దానికిఁ దగిన దృష్టాంతంబుఁ జూపుమని యడిగెను. అప్పులుకులు యాజకుండు విని, “నీకెట్లు నమ్మకము గలుగును?” అని యడుగఁగా, “అయ్యా, యాయతివ నూతన వైధవ్యంబుఁ బొంది నదై, మిక్కిలి తపించుచున్నది. దీనిమగం డెట్లు జీవించును? ఈ చిన్నదాని కెట్లు వైధవ్యంబు దొలంగును? నా కట్టికార్యంబు చేసి చూపు” మని యడుగఁగా, యాజకుం డాశ్చర్యమొంది, ఓలక్షణా, ఈతఁడు పూర్వజన్మంబున బ్రహ్మహత్యచేసెను. దాని వలన నీతఁ డీజన్మమున శూయరోగముచే మృతికొందెను. నీవు లక్షవర్తివ్రతంబు చేసినఫలమును దీనికిష్టు. దీనిమగండు పునర్జీవితుండగును. లక్షీచారాయణప్రతిమను, కాంస్యపాత్రమును

నాచార్యునకు దానంబుచేయుము. దీనిమగండు జీవించగలఁ
డని చెప్పఁగా, లక్షణ లక్షవర్తివ్రతంబు గావించి, యాఫలంబు
నాబ్రాహ్మణస్త్రీ కొసంగెను. అంత దానిపెనిమిటి పునర్జీవితం
డయ్యెను. ఆచిన్నదియు బ్రదికియున్నంతకాలము సువాసినిగ
నుండి పెక్కండ్రుపుత్తులం బడసి సౌఖ్యముతో నుండెను. ఆ
చిన్నదానిబందుగులందఱు లక్షణను బహువిధంబులఁ బొగడి,
తమతమయిండ్లకేగిరి. లక్షణయు తనవిటునితో నింటికివచ్చి,
లక్షవర్తివ్రతం బాచరించి యిహలోకంబున సుఖంబు లను
భవించి, యంతమున వైకుంఠము నొందెను. దానివిటుండు
మృతినొంది యొక్కడేశమునకు చక్రవర్తియాయెను. ఆలక్ష
ణయు వానికిఁ బత్నియై, మిక్కిలి కీర్తిచెంది దీర్ఘసువాసిని
గాను, బహుపుత్రవతిగాను నుండెను. ఈలక్షవర్తివ్రతంబు
చేసినవారును, సహాయపడువారును, ఈకథ విన్నవారును,
చదివినవారును విష్ణులోకంబు నొందుదురు. అని యిట్లు పర
మేశ్వరుండు పార్వతికిఁ జెప్పఁగాఁ బరమేశ్వరునివాక్యము
లాలించి యాదేవి కడుసంతోషుఁడు రాలయ్యెను.

స్కాందపురాణమున లక్షవర్తివ్రతకథ

సంపూర్ణము.

త్రికార్తివ్రతము.

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం... శాంతయే. ఆచమ్య. శుభే... శుభతిథౌ మమ సమస్తపాపక్షయార్థం ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ సదాశివ దేవతాముద్దిశ్య, శ్రీసాం... తాస్త్రీత్యర్థం ఉమామహేశ్వరభ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. కలశ పూజాం కృత్వా. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటప మాత్మానం సంప్రోక్ష్య. ఆదా గణపతిపూజాం కృత్వా అథ ఉమామహేశ్వరప్రాణప్రతిష్ఠాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. శ్లో. శిరః శ్రోత్రం తథా నాసా మోక్షం జిహ్వం తదైవ చ, కంఠం కుక్షిం చ హృదయం కటిబాహూ తథాఽంగుళీః, ఊరూ జానూ చ పాదాంతం తత్తన్నాస్యం వినిర్దిశేత్. అనునీతే... హ్వయతే. స్థిరో భవ... కురు. అథ ధ్యానమ్. ఉమయాసహితం దేవం కైలాసశిఖరే స్థితం, గిరిజాహృదయానందం ధ్యాయే చిత్తే సదాశివమ్. ఉమామహేశ్వరం ధ్యాయామి. హృత్పద్మకర్ణికా మధ్యాదుమయా సహశంకర, ఆగచ్ఛావాహ యామ్యద్య ప్రసీద గిరిజాపతే. ఆవాహనమ్. ఆసనం పరమం దివ్యం నవరత్నసమన్వితం, సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా ప్రాలంబశోభితం, ఆసనమ్. దంగాదిసర్వతీర్థేభ్య ఆనీతాచ్ఛసు శీతలాత్, పానీయాదద్య తే పాద్యం దదామి శశిభూషణ. పాద్యం. జగద్రక్షోనిపుణ్యోర్వస్తయోర్గిరిజాధిప, దదామ్యర్ఘ్యం గృహణేదంకరుణాకర శంకర. అర్ఘ్యం. మయాదత్తేన దేవేశ శీతలేన సువారిణా, కురుమోచమనం శంభో వాసుకీ

కృతభూషణ. ఆచమనీయమ్. దధినా మధునా శంభో గోఘృతేన సశర్కరమ్, దుగ్ధేన మిశ్రితేనేదం మధుపర్కం దదామి తే. మధుపర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేలైశ్చ ఘృతేన మధునా శివ, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరాగాంగవారిభిః. పంచామృతస్నానమ్. మద్ధాకినీజలైర్దివ్యైర్వహదేవ దయానిధే, స్నానం కురు జగన్నాథ శివావామాంకసంస్థితమ్. శుద్ధోదకస్నానమ్ కుందేందు శంఖధవళం మాతృకాజాలరంజితం, దుకూలం తే ప్రయచ్ఛామి గృహాణ పరమేశ్వర. వస్త్రయుగ్మమ్. కాంచనేన చ రత్నైశ్చ రంజితం రాజశేఖర, ఉపవీతం గృహణేదం చంద్రశేఖర శంకర. యజ్ఞోపవీతమ్. సమస్తగంధద్రవ్యాణాం దేవత్వమసి జస్తభూః, భక్త్యా సమర్పితం ప్రీత్యా మయా గంధాది గృహ్యతామ్. పరిమళద్రవ్యాణి కర్పూరాగరు కస్తూరీమిశ్రితం శీతలం శుభం, గంధం దాస్యామి దేవేశ ఉమానాథ. నమోఽస్తుతే. శ్రీగంధం సమర్పయామి. మిశ్రితైర్మాతృకాజాలై రక్షతై శ్శంఖసన్నిభైః, పూజయామి మహాదేవ గంధోపరిమహమతే. అక్షతాః సమర్పయామి. మాల్యాదీని సుబిల్వాని మాలత్యాదీని చ ప్రభో, మయాఽఽనీతాని పుష్పాణి పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అథ ఇంద్రాది లోకపాలకపూజాం చ కుర్యాత్.

అథాంగపూజా.

మహేశ్వరాయ నమః పాదౌ పూజయామి. ఈశ్వరాయ నమః జంఘే పూజయామి. కామరూపాయ నమః జానునీ పూజయామి. హరాయ నమః ఊరూ పూజయామి. త్రిపురాంతకాయ నమః గుహ్యం పూజయామి. భవాయ నమః

కటిం పూజయామి. గంగాధరాయ నమః నాభిం పూజయామి. మహాదేవాయ నమః ఉదరం పూజయామి. పశుపతయే నమః హృదయం పూజయామి. పినాకినేనమః హస్తాం పూజయామి. శివాయ నమః భుజౌ పూజయామి. శిలికంఠాయ నమః కంఠం పూజయామి. విరూపాక్షాయనమః ముఖం పూజయామి. త్రినేత్రాయ నమః నేత్రాణి పూజయామి. రుద్రాయ నమః లలాటం పూజయామి. శర్వాయ నమః శిరః పూజయామి. చంద్రమాశయే నమః మాళిం పూజయామి. పశుపతయే నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. అథ శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం కరిష్యే. *ఉమామహేశ్వరాయ నమః శివాష్టోత్తరశతనామ పూజాం సమర్పయామి.

శ్లో. కృష్ణాగదసుధూవేన ధూపయామి తేవామితం, మృత్యుంజయ మహాదేవ మాయామయమిదం ప్రభో. ధూపం సమర్పయామి. అనేకవర్తియుక్తేన గోఘృతాక్తేన శంకర, దీపయామి సువీచేన త్వామజ్ఞానవినాశనమ్. దీపం సమర్పయామి. చామీకరసుపాత్రేషు స్థాపితం దివ్యముత్తమం, పరమాన్నం ప్రదాస్యామి భుక్త్వై దేవ మహేశ్వర. వైవేద్యం సమర్పయామి. శోమలాగ్రైర్నాగవల్లీదళైః పూగఫలైర్ద్యుతం, తాంబూలం దాపయామ్యద్య గృహాణ పరమేశ్వర. తాంబూలం సమర్పయామి. కర్పూరఖండయుక్తేన గోఘృతేనసుదీపితం, నీరాజనం ప్రదాస్యామి సర్వలోకమహేశ్వర. కర్పూరనీరాజనం సమర్పయామి. తులసీబిల్వపత్రాఢ్యం వేదమంత్రైః స్మృతం

* శివాష్టోత్తరశతనామావళి వ్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము
శేదారేశ్వరవ్రతమునందు చూచుకొనునది.

త్రితం, మంత్రపుష్పం మహాదేవ దాస్యామి గిరిజాపతే, మంత్ర
పుష్పం సమర్పయామి. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సర్వసాపథయా
పహం, అనుగణ్ణిష్వ మాం దేవ భవసాగరతారక. ప్రద
క్షిణం సమర్పయామి. యస్య స్మృత్యాచ నామోక్త్యా...వ
రదో భవతు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

శ్లో. శుక్లాంబర...శాంతయే ఆచమ్య. శుభే...ఏవంగుణ
విశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌమమ సమస్తపాపక్షయా
ర్థం ధర్తా...పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ
శివదేవతాముద్దిశ్య సాంబశివదేవతాప్రీత్యర్థం శ్రీసాంబశివహేడ
శోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగకలశపూజాం గణాధిపతి
పూజాం చ కృత్వా అథ ప్రాగ్దేశే గోమయేనానులిప్య రంగవ
ల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కోణేషు పీఠం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్ట
దశపద్మం లిఖత్వా, తతః సూతనవస్త్రమూచ్చాద్య, పంచప్రస్థ
తండులాక్ = (అయిదుకుంచముల బియ్యము) నిక్షిప్య తత్ర
అష్టదశం పద్మం విలిఖ్య, తత్ర తామ్రకలశం నిధాయ, పున
స్సంకల్ప్య, ఏవంగుణ...శుభతిథౌ శ్రీసాంబశివదేవతా...
ప్రీత్యర్థం త్రికార్తివ్రతోద్వాపనాంగ ప్రతిమాశోధనాధికం
కరిష్యే. దధిసన్నిర్వధుక్షిరైః శర్కరేధ ఫలైః సహ, ప్రత్య
శనం ప్రకుర్వీత ప్రతిమాం శోధయేత్తతః. పంచామృతమం
త్రైః ఆపోహిష్ఠేతి మంత్రేణ చ ప్రతిమాం శోధయేత్. అథ
పీఠపూజాం కరిష్యే. ప్రాద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, థాత్రే
నమః, విథాత్రే నమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, క్రియాశక్త్యై నమః,
దుర్గాయై నమః, గణపతయై నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః,
తన్నధ్యే వాస్తుపురుషాయ నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై

నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, శ్రియై నమః, తదు
 పరి పృథివ్యై నమః. తన్నధ్యే ద్వాదశకళాత్తనే చంద్రమండ
 లాధిపతయే దుద్రాయ నమః, సత్త్వాయ నమః, రజసే నమః,
 తమసే నమః, ఆత్మనే నమః, పరమాత్మనే నమః, సర్వాధార
 పీఠశక్తిభ్యో నమః. అదైవం గంధాక్షతపత్రపుష్పధూపదీప
 నైవేద్యతాంబూలైరభ్యర్చ్య ఆదౌగ్గణపతిమావాహయేత్.
 తతః ప్రతిమామావాహయేత్. తత్రమంత్రః, ఆగచ్ఛానస్తదేవే
 శ ప్రార్థయే త్వాం జగత్పతే, ఇమాం మయా కృతాం పూజాం
 గృహీణ సురసత్తమ. నమస్తే అస్తు భగవత్ విశ్వేశ్వరాయ
 మహాదేవాయ త్ర్యంబకాయ త్రిపురాంతకాయ ... శ్రీమన్నహ
 దేవాయ నమః. శ్రీః ఉమామహేశ్వరం సాంగం సవాహనం
 ప్రమథగణసమేతం మధ్యే ఉమామహేశ్వరమావాహయామి.
 స్థాపయామి. పూజయామి. శ్లో. బ్రహ్మణం రక్షగౌరాంగం చ
 తుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షస్రక్కుండికాభీతివరపాణిం విచి
 తయే మంత్రః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభన్. బ్రహ్మణం సా
 గం...ఆవాహయామి, స్థాపయామి, పూజయామి. మహావిష్ణుం
 శంఖపద్మ సుదర్శనగదాధరం, ధ్యాయేహం నీలగౌరాంగ
 పద్మస్థకమలాపతిమ్. విష్ణోరరాటమసి విష్ణోః పృథ్వమసి విష్ణోస్త్యం
 స్థిస్తోవిష్ణోస్సూరసి విష్ణోర్ధ్రువమసి వైష్ణవమపి విష్ణవే త్వా
 ఇతిశివస్యోత్తరభాగే విష్ణుం సాంగం...మి. కరద్యయేనకమతే
 ధారయంతీం స్వలీలయా, హారనూపురసంయుక్తాం లక్ష్మీం
 దేవిం నమామ్యహమ్. మంత్రః. స క్తుమివ...వాచి. లక్ష్మీంసా
 గాం...యామి. తతః ఇంద్రాద్యప్రదిక్పాలకానావాహయేత్.
 ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరం ప్రభుం, పూర్వదిక్పా

లకం దేవంసర్వ దేవనమస్మృతమ్. ఇంద్రంవో...కేవలః. ఇంద్రం
సాంగం...యామి. వైశ్వానరం మేషవాహంస్వధాస్వాహాసమ
న్వితం, ఆవాహయామి దేవేశంతీవ్రతేజోవిభాసితమ్. మంత్రః.
అగ్నిం దూతం...సుక్రతుమ్. అగ్నిం సాంగం...యామి. దండ
సానిం యమందేవం మహిషోత్తమవాహనం, యమునాభ్రాత
రంప్రీత్యామమూవాహయామ్యహమ్. మంత్రః. యమాయ
సోమగ్ం...కృతః యమం సాంగం...యామి. రక్షోధిషసమా
రూఢం నైర్మలిం ఖడ్గసానినం, ధూమ్రనర్జం మహాకాయం
భీమమూవాహయామ్యహమ్. మంత్రః. యత్రేదేవీ...ప్రముక్తః.
నిర్మలిం సాంగం...మి. ప్రాచేతసం ప్రభానాథం, మకరాశో
హణోత్సుకం, పాశహస్తం విచిత్రాంగం వరుణం పూజయా
మ్యహమ్ మంత్రః. ఇమంమే...చకే వరుణం సాంగం...యా
మి. వాయుం ప్రాణం మహావేగం సర్వలోకసుఖావహం,
కృష్ణసారసమారూఢం వాయుమూవాహయామ్యహం, మం
త్రః. ఆనోనియుద్భిః...సదానః. వాయుం సాంగం...యామి.
కుబేరం గుహ్యాకాశీశం నిధినామిశ్వరం ప్రభుం, అశ్వారూ
ఢం శూలిసఖం దేవమూవాహయామ్యహమ్. మంత్రః. సోమో
ధేనుగ్ం...దస్తే కుబేరం సాంగం...యామి, ప్రమథానాం
గణైర్ముక్తం పార్వతీహృదయప్రియం, వృషవాహసమా
రూఢ మిశమావాహయామ్యహమ్ మంత్ర తమిశానం జగ
తః...స్వస్తయే, ఈశానం సాంగం...మి ఇతి లోకపాలానా
వాహ్య. తతః కాంస్యపాత్రే త్రికార్తిదీపారాధనం కుర్యాత్.

త్రికార్తివ్రతకథా.

ఋషయః—శ్లో. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ

పారగ, వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యద్వద ప్రభో.
 సూతః. వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం తు వదామి వః,
 శృణుధ్వమృషయస్సర్వే ఏకాగ్రమనసా శుభమ్. త్రికార్తిదీప
 దానేన సర్వాన్మానూనవాప్సుయాత్, దీపేన నాశనం యాతి
 పాపం దీపాత్పరం నహి. దీపం తు జ్ఞానదం గృణాణాం దీపం
 సర్వసుఖావహం, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన దీపదానం ప్రశస్య
 తే. ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం మునిపుంగవాః, పురా
 కైలాసశిఖరే దివ్యసింహాసనే శుభే, ఉపవిశ్యోమయా సార్థం
 శంకరశూలపాణిధృత్. గౌరీం ప్రతి సమాచక్షే త్రికార్తి
 వ్రతముత్తమం, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి త్రికార్తివ్రతముత్త
 మమ్. కార్తికాం కృత్తికాయాగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే,
 పార్ణమాస్యాం శుచిర్భాత్వా రాత్రా మాం స్మరతీ శుచిః.
 షష్ఠ్యత్తరశతత్రీణి పత్తిసుద్దిశ్య మాం ప్రియే, గోఘృతేన
 సమంసిక్తా దీపదానం కరోతియా తేన సా మమ సాయుజ్యం
 లభతే నాత్ర సంశయః, ఏతత్సర్వం విశాలాక్షీ శ్రుత్వా పప్రచ్ఛ
 చేశ్వరమ్. స్వామిన్ కథయ దేవేశ వ్రతమాహాత్మ్య ముత్త
 మం, కదా కార్యం మహాదేవ కిం దానం కస్య పూజనం, కిం
 ఫలం వద తత్త్వజ్ఞ విస్తార్య మయి వత్సల. ఈశ్వరఉవాచ—
 శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి వ్రతస్య క్రమముత్తమం, మూఢాది
 దోషరహితే కార్తికే మాసి సుప్రతే. పూర్ణిమా కృత్తికా
 యాగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే, తస్మిన్దినే వానశ్శస్త్రిన్వా గణే
 శం పూర్వమర్చయేత్. గోఘృతేన శతత్రీణి షష్ఠ్యత్తీరం చ
 వర్తయః, సమ్యక్సిక్తాః ప్రయత్నేన దేవస్య పురతో ముదా.
 మాం వా విష్ణుం హృది ధ్యాత్వా ప్రజ్వాల్యాతిప్రయత్నతః,

కల్యాణేన ప్రకారేణ షోడశైరుపచారకైః. బిల్వాద్వైర్భు
కాద్వైశ్చ పూజయేన్నామనన్యధీః, ఏవముక్తప్రకారేణకార్యం
సఘ్నం త్రివత్సరమ్. ఆదామధ్యే తథాచాస్తే వ్రతస్యోద్యా
పనం చరేత్, ఉద్యాపనవిధిం వక్ష్యే సుభగే శృణు పార్వతి.
శుభే మానే పూర్ణదినే శుచిర్భూత్వా సమాహితః, గోమయేన
సమాలిప్య వేదీం పరమశోభనామ్. రంగవల్లిం ప్రకుర్వీత తోర
ణాద్వైరలంకృతాం, అఖండవస్త్రమాచ్ఛాద్య తండులాన్
పూరయేత్తతః సువర్ణప్రతిమాం కృత్వా పూజయిత్వా యథా
విధి, రాజతం దీపపాత్రంచ సువర్ణేన చ వర్తినా. సంయుతం
కాంస్యపాత్రం చ స్థాపయిత్వాఽగ్రతో మమ, అశీతిపలమా
త్రేణ గోఘృతేన ప్రపూర్య చ స్వర్ణవర్తినమాయుక్తం దీపం
ప్రజ్వాల్య యత్నతః, తాంబూలదక్షిణాయుక్త మాచార్యా
య ప్రదాపయేత్. యథావిభవసారేణ బ్రాహ్మణాన్ భోజ
యేత్తతః, ఏతత్పనుస్తం విస్తార్య తే మయోక్తం వరాననే.
కురు భద్రే వ్రతమిదం మమప్రీతికరం శుభం, ఈశ్వరస్య వచ
శృణ్వత్వా తదా చక్రేవ్రతం సతీ. దేవాశ్చ మునయః సర్వే
కృత్వా ప్రీతిసమన్వితాః, ఏతద్వ్రతస్య మాహాత్మ్యం నారదేన
పురా శ్రుతమ్. వ్రతంకార్యం భోమునయః శివోక్తం హి పురా
ద్విజాః, య ఇదం శృణుయాద్భక్త్యా శ్రావయేద్వా సమాహి
తః శివలోకమవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే, ఇదం రహ
స్యం పాపఘ్నం వేదవ్యాసో మునీన్ ప్రతి. ఉపదేశం యదా
కుర్యాత్తదాది భువి విస్తృతమ్. ఇతి శ్రీ నృసింహపురాణే శివ
గౌరీసంవాదే త్రికార్తివ్రతకల్పకథా సంపూర్ణా.

త్రికార్తివ్రతకథ.

ఋషులందఱు సూతపౌరాణికుంజూచి, ఓ మునీంద్రా, నీవు వేదవేదాంగములనెల్ల నెఱిగినవాడవు. మాకు వ్రతములలో నొకయుత్తమమైనవ్రతంబు చెప్పుమని యడుగఁగా, నా మునిపుంగవుఁడు ఓ మునీంద్రులారా! మీరు సావధానులరై వినుండు. నే నుత్తమవ్రతంబొక్కటి వినిపించెదను. త్రికార్తిదీపదానము సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టి, కోరినకోర్కుల నొసఁగునది. మానవులకు జ్ఞానమునొసఁగునది. కావున నన్నివ్రతములలో త్రికార్తిదీపదానవ్రతము మిగులశ్రేష్ఠమని నాకుఁ దోచెడిది. ఓ మునీంద్రులారా! దీనింగూర్చి యొక్కయితహాసంబు చెప్పెద వినుఁడు. తొల్లి యొక్కప్పుడు పరమేశ్వరుఁడు పార్వతీదేవితోఁగూడఁ గూర్చుండియుండఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతికి త్రికార్తివ్రతము నుపదేశించెను. అదెట్లనిన, ఓదేవీ, కార్తికమాసమున కృత్తికానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమనాడుగాని స్వాతీనక్షత్రముతోఁగూడిన మఱియొక్కదినమునఁగాని, స్నానమాచరించి, పరిశుద్ధుఁడై, మున్నూటఱునదివత్తులు చేసికొని, నాప్రీతికై యాపునేతితో నావత్తులను వెలిగించి యేయతివ దీపదానంబు చేయుచున్నదో, యా యతివ నా సాయుజ్యము నొందుచున్నది. అని పరమేశ్వరుఁడు చెప్పినమాటలువిని, “యా వ్రతమహిమంబు నాకెఱిగింపుము. ఓ మహాదేవా! ఆవ్రతంబు నెప్పు డాచరింపవలయును? ఏమిదానముచేయవలెను? ఎవ్వరిని పూజింపవలయును? ఏమిఫలము? విస్తరించి చెప్పు” మని యడిగెను. అంతట నీశ్వరుఁడు పార్వతితో నిట్లనె. “దేవీ మూఢము మొదలగు దోషంబులులేని, కార్తికమాసమున

కృత్తికానక్షత్రముతోవచ్చిన పున్నమనాడుగాని స్వాతీనక్షత్ర
యుక్తమగు మతోక్కదినమునఁగాని, మొదట గణపతిపూజ
నేసి, తర్వాత మున్నూటఱువది వత్తులు గోఘృతముతోఁ దడిపి,
దేవునిముందట నునిచి, నన్నుగాని, విష్ణువునుగాని మనంబున
ధ్యానించుచు, వత్తులను వెలిగించి, నన్నందు నావాహనము
చేసి, కలోష్ఠిక్తప్రకారమున షోడశోపచారపూజలం గావింప
వలయును. ఓదేవీ దీనికి ఉద్యాపనవిధి యెట్లునన, ఈవ్రతంబును
మూఁడువత్సరములు చేయవలయును. మొదటఁగాని, నడుమ
గాని, కడపటఁగాని యుద్యాపనము చేయవచ్చును. శుభ
మాసంబున పూర్ణతిథినాఁడు పరిశుద్ధుడై, వేదికను గోమఁగు
ముతో నలికి, తోరణాదులతో నలంకరించి, క్రొత్తవస్త్రము
ఘటచి, దానిపై బియ్యముపోసి, దానిమీఁద బంగారు
ప్రతిమ నునిచి, కలోష్ఠిక్తప్రకారము పూజించి, వెండి ప్రమిదె
యందు బంగారు వత్తివేసి, కంచుపాత్రము నునిచి దానియం
దెనుబదిపలముల నేతనిబోసి, దీపము వెలిగించి, పూజయొనర్చి,
వస్త్రప్రతిమా యజ్ఞోపవీత తాంబూలముతోఁగూడ నాపల్లెర
మును ఆచార్యునికి దానంబుసేయవలయును. తర్వాత వారి
వారి శక్తికొలఁదిని బ్రాహ్మణసంతర్పణము గావింపవలయును.
ఓదేవీ యీవ్రతవిధానంబును నీకు విస్తరించి చెప్పితిని. నీ వీ
వ్రతంబునుజేసి, నాకుఁ బ్రీతిగలిగింపుమని చెప్పెను. పార్వ
తియు శంకరునిమాటలు విని, యీత్రికార్తివ్రతంబు నాచరిం
చెను. తర్వాత సకలదేవతలును, సకలమునీంద్రులు నాచరించిరి.
ఈ వ్రతమహిమను నారదునివలన నేను వింటిని. ఓ మునీంద్రు
లారా, మీరీవ్రతంబు నాచరింపవలయును. ఈ వ్రతమహి

మంబు విన్నవారును, చదివినవారును శివలోకమునొంది, శివుని తోఁగూడి యానందము ననుభవించుచుందురు. సకల పాపంబులను బోఁగొట్టెడి పరమరహస్యమైన యీవ్రతంబును వేద వ్యాసమునీంద్రుఁడు సకలమునులకు నుపదేశించిన తర్వాత భూలోకంబునఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందినది. అని సూతుఁడు మునిపుంగవులకుఁ జెప్పఁగా, విని వారందఱు పరమానందభరితులైరి.

ఇది శ్రీశృసింహపురాణమున శివగౌరీసంవాదమున
త్రికార్తివ్రతకల్పము సంపూర్ణము.

చిత్రగుప్తవ్రతము.

ఆచమ్య. శుభే...వసంగుణవిశేషణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతా ఉద్దిశ్య చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాప్రీత్యర్థం . స్నాంద పురాణోక్తకల్పప్రకారేణ యావచ్చక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశపూజాం గణాధిపతిపూజాం చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ పీఠపూజాం కృత్వా. అథధ్యానమ్. ధ్యానామి దేవం దేవేశం శరణాగత వత్సలం, సర్వకామప్రదం దేవం సర్వసంపత్ప్రదం ముదా. చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాభ్యోనమః ధ్యానామి. ఆవాహనామి విశ్వేశం జగత్సాక్షిణమవ్యయం, సర్వ పాపహరం దేవం కరుణాపూర్ణమానసమ్. చిత్రగుప్త...యణ

దేవతాభ్యోనమః ఆవాహనం సమర్పయామి. ఆసనం పరమం
 దివ్యం నవరత్నసమన్వితమ్. సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా
 స్త్రాలంబశోభితమ్. చిత్ర...భ్యోనమః ఆసనమ్. గంగాదిస్వ
 తీర్థేభ్య ఆనీతైర్నిర్మలైర్జలైః, పాద్యం గృహాణ దేవేశ సర్వాభీ
 ష్టఫలప్రద. చిత్రగుప్త...నమఃపాద్యం గంగాజలసమానీతం
 దివ్యగంధైఃసువాసితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భగవన్ సర్వపాపవ్య
 పోహకృత్. చిత్రగు...భ్యోనమః అర్ఘ్యం సమ. ఆచమ్యతాం
 మయా దత్తం కృష్ణాగోదావరీజలం, గృహీష్వాచమనం దేవ
 సర్వపాపనికృంతన. చిత్రగుప్త...నమః. ఆచమనీయమ్. శర్మ
 రాదధిసంయుక్తం మధుపర్కమిదం ప్రభో, అహం దాస్యామి
 దేవేశ గృహాణ సురసత్తమ. చిత్ర...నమః మధుపర్కమ్
 స్నానం పంచామృతై ర్దివ్యైర్గంధాద్యైః సతిలోదకైః, నారికే
 లోదకై రిత్తురనైః కురుదయానిధే. చిత్ర...నమః. పంచామృత
 స్నానమ్. గంగాగోదావరీ కృష్ణాయమునానర్తదాజలైః, కావేరీ
 సింధుజైశ్చైవ స్నానం కురు మహామతే. చిత్ర...నమః శుద్ధో
 దకస్నానమ్. స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.
 వస్త్రయుగ్మం సదా శుభ్రం మనోహరమిదం శుభం, దదామి
 దేవదేవేశ భక్త్యాహం ప్రతిగృహ్యతామ్ చిత్ర...నమః వస్త్ర
 యుగ్మమ్. సర్వయజ్ఞోపవీతాని నానారత్నమయాని చ, ఉపవీ
 తాని దాస్యామి గృహ్యతాం త్రిదివేశ్వర. చిత్ర...నమః య
 జ్ఞోపవీతమ్ గంధం కర్పూరసంయుక్తం కుంకుమాగరుసంయు
 తం, విలేపనం మయా దత్తం, పీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 చిత్ర...నమః శ్రీగంధం సమ. రక్తాక్షతాః ప్రదాస్యామి
 యమ! సూర్య! నమోఽస్తు తే, శ్వేతవర్ణాచిత్రగుప్తదాస్యా

మి తవ చాక్షతాన్. చిత్ర...నమః అక్షతాన్. మల్లి కామాలతీ.
పుష్పైశ్చంపకైర్వకులైః శుభ్రైః, సర్వపాపక్షయార్థాయ
యుష్మత్పుజాం కరోమ్యహమ్. చిత్రగుప్తయమ...తాభ్యో
నమః పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

చిత్రగుప్త ధర్మరాజ సూర్యేభ్యో నమః పాదౌ పూజ
యామి. యమ సర్వవందిత దివాకరేభ్యో నమః గుల్ఫౌ. మృ
త్యు పాపపుణ్య విభజన ప్రభాకరేభ్యోనమః జంఘే. అంతకతే
జోమయ భాస్కరేభ్యో నమః జానునీ. వైవస్వత నిర్మలరూప
జగన్నాథేభ్యో నమః ఊరూ. కాల శ్వేతాంబర మిత్రేభ్యో
నమః కటిం సర్వభూతక్షయ సర్వశాస్త్రవిశారదాదిత్యేభ్యో
నమః నాభిమ్. ఔదంబర విశాలవక్షో ద్యుమణిభ్యోనమః వక్ష
స్థలమ్. రజనీచ రాజానుబాహు సుతీక్ష్ణేభ్యో నమః బాహూన్.
రక్తకంఠ సుగ్రీవ త్రైలోక్యనాథేభ్యో నమః కంఠమ్. శ్మశాన
నిలయ తేజోమయ తిమిరాపహరేభ్యో నమః ముఖమ్. క్రూర
చక్షుః పుణ్యసూర్గ దివ్యచక్షురోభ్యో నమః నేత్రే. కపాలధారి
కిరీటధారి భానుభ్యోనమః శిరః. యమయమపుర్యధిష్ఠానసూర్య
నారాయణేభ్యో నమః సర్వాణ్యంగాని.

చిత్రగుప్తపూజా.

చిత్రాయ నమః

చిత్రగుప్తాయ

యమభటాయ

మృత్యురూపిణే

కృష్ణాంగాయ

వికృతవదనాయ నమః

క్రోధనాయ

క్రోధరూపాయ

భయంకరాయ

యమపూజా.

యమాయ

యమధర్మ రాజాయ నమః
 యమునాభాగ్రే
 కృతాంతాయ
 కాలాయ
 దండధరాయ
 వైవస్వతాయ
 అంతకాయ
 శమనాయ
 ధర్మ రాజాయ

సూర్యపూజా.

సూర్యాయ
 ఆదిత్యాయ
 అర్కాయ
 దివాకరాయ
 ప్రభాకరాయ
 విభాకరాయ
 భాస్కరాయ
 భాస్వతే
 భానవే
 వివస్వతే
 హరిదశ్వాయ
 మూర్తాండా
 గభస్తినే
 శిగాయ

అరవిందాయ నమః
 పిత్రే
 ప్రసితామహాయ
 స్వర్గద్వారాయ
 ప్రజాద్వారాయ
 మోక్షద్వారాయ
 త్రివిష్టపాయ
 దేవకర్త్రే
 ప్రశాంతాత్మనే
 విశ్వాత్మనే
 విశ్వతోముఖాయ
 చరాచరాత్మనే
 సూక్ష్మాత్మనే
 మైత్రేయాయ
 కరుణాయ
 శ్రీసూర్యనారాయణాయ
 పూణ్ణే
 హిరణ్యగర్భాయ
 మరీచయే
 సవిత్రే
 ఓం సూర్యాయ
 అర్యష్టే
 భగాయ
 వివస్వతే

దీప్తాంశవే నమః
 శుచయే
 త్వష్టే
 పూష్ణే
 అర్కాయ
 సవిత్రే
 రవయే
 గభస్త్రినే
 అజాయ
 కాలాయ
 మృత్యువే
 ధాత్రే
 ప్రభాకరాయ
 పృథివ్యై
 ఆద్యోభ్యై
 తేజసే
 వాయవే
 ఖగాయ
 పరాయణాయ
 సోమాయ
 బృహస్పతయే
 శుక్రాయ
 బుధమయాయ
 అంగారకాయ

ఇంద్రాయ నమః
 కాష్ఠాయై
 ముహూర్తాయ
 పక్షాయ
 మాసాయ
 ఋతవే
 సంవత్సరాయ
 అశ్వత్థాయ
 శౌరయే
 శనైశ్చరాయ
 బ్రహ్మణే
 విష్ణవే
 రుద్రాయ
 స్కంధాయ
 వైశ్రవణాయ
 యమాయ
 వైద్యుతాయ
 జఠరాయ
 అగ్నయే
 వింధనాయ
 తేజసాంపతయే
 ధర్మధ్వజాయ
 వేదకర్త్రే
 వేదాంగాయ

వేదవాహనాయ నమః

కృతాయ

త్రేతాయ

ద్వాపరాయ

కలయే

సర్వామరాశ్రయాయ

కాలాయ

కామదాయ

సర్వతోముఖాయ

జయాయ

విశాలాయ

వరదాయ

శీఘ్రాయ

ప్రాణధారణాయ

కాలచక్రాయ

విభావసవే

పురుషాయ

శాశ్వతాయ

యోగినే

వ్యక్తైవ్యక్తాయ

సనాతనాయ నమః

లోకాధ్యక్షాయ

సురాధ్యక్షాయ

విశ్వకర్తృణే

తమోసుదే

వరుణాయ

సాగరాంశవే

జీమూతాయ

అవిఘ్నే

భూతాశ్రయాయ

భూతపతయే

సర్వభూతనిషేనితాయ

ద్యుమణయే

సువర్ణాయ

భూతాదయే

ధన్వంతరయే

ధూమకేతవే

అదిదేవాయ

అదితేః సుతాయ

ద్వాదశాత్మనే

అథ శివసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.

వనస్పతిరనైర్దివ్యైర్నానాగందైః స్పృశంయుతః, ఆఘో
యః సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూప
మాఘ్రాపయామి. సాజ్యం...తిమిరాపహమ్. దీపం దర్శయా

మి. నైవేద్యం షడ్రసోపేతం మాషాపూపసమన్వితం, కదలీ
నారికేళైశ్చ ఫలై రిక్షుసముద్భవైః. మహానైవేద్యం. తాం
బూలం చూర్ణసంయుక్తం పూగీఫలసమన్వితం, దాస్యామి
దేవప్రీత్యర్థం సర్వకామ్యార్థసిద్ధయే. చిత్ర...తాభ్యో నమః
తాంబూలం. ధర్మరాజ నమస్తేస్తు చిత్రగుప్తాయ తే నమః,
ధర్మమార్గ ప్రబోధార్థం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజ
నమ్. చంపకైర్జ్వాజిపున్నాగైః కేతకీకరవీరకైః, కమలైః కుము
దైః పుష్పైః ప్రీత్యర్థం పూజయామ్యహమ్. సువర్ణపుష్పం
సమర్పయామి. యానికానిచపాపాని...తస్మాత్కారణ్యాభావేన
రక్షరక్ష దివాకర. చిత్ర...తాభ్యో నమః ఆత్మప్రదక్షిణనమ
స్కారాన్. యమాయ ధర్మరాజాయ మృత్యువే చాంతకాయ
చ, వైవస్వతాయ కాలాయ సర్వభూతక్షయాయ చ. య
మాయ నమః పునరర్ఘ్యం. ఇత్థంప్రీతి. ఔదుంబరాయ దధ్నా
య నీలాయ పరమేష్ఠినే, వృకోదరాయ చిత్రాయ చిత్రగు
ప్తాయ వై నమః. చిత్రగుప్తాయ నమః పునరర్ఘ్యం ఏవం
ప్రీతి. దివాకర నమస్తుభ్యం తాపం నాశయ భాస్కర, త్ర
యీమయ త్వం విశ్వాత్క గృహాణార్ఘ్యం నమోస్తు తే
శ్రీసూర్యనారాయణస్వామినే నమః పునరర్ఘ్యమ్.

యస్యస్మృత్యాచ...వరదో భవతు. తత్సర్వం శ్రీకృష్ణా
ర్పణమస్తు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ గోదానం.

గోదానదశదానాదివిషయే పూర్వం లక్షవర్తివ్రతే
ఉక్తప్రకారేణ ప్రక్రియా కర్తవ్యా. గ్రంథవిస్తరభీతే రత్ర
పునర్నా లేఖ.

ఉద్యాపనవిధిః.

శుక్లాంబర...తయే. ఆచమ్య. శుభే...వవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయా మస్యాం శుభతిథౌ...గోత్రాయాః... నామ్నాః మమ కల్పోక్త సంపూర్ణ సకలఫలావాప్త్యర్థం యమకింకరభయ నివృత్త్యర్థం చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణదేవతాముద్దిశ్య, చిత్ర...ప్రీత్యర్థం, చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాఖ్యం కర్త కరిష్యమాణః తదంగత్వేన తదాదౌ వభిర్వహ జనైస్సహ స్వస్తిపుణ్యాహవాచనం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్న పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాంకరిష్యే (ఇతిసంకల్ప్య) గణాధిపతిపూజాం కృత్వా. పుణ్యాహం కృత్వా. తతః ప్రాగ్దేశే గోమయేన అనులిప్య. రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కోణే ఘ పీతం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్టదశపద్మం లిఖత్వా, త్ర్యంశక ధాన్యపూరితకండోలం నిధాయ, తదుపరి నూతనవస్త్రమాచ్ఛద్య, తతః పంచప్రస్థపరిమిత తండులా నిక్షిప్య, చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణాఖ్య స్వర్ణప్రతిమాం నిధాయ చిత్రగుప్త ప్రతిమాసమీపే రజతతాళపత్రే హేమనారసం చ నిధాయ, తత్రతామ్రనిర్మిత పంచకలశాన్నిక్షిప్య తదుపరి నూతనవస్త్రాణి నిధాయ పునస్సంకల్ప్య, వవంగుణ...తిథౌచిత్రగుప్త...వతాముద్దిశ్యచిత్రగుప్త...వతాప్రీత్యర్థం చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాంగ ప్రతిమాశోధనం కరిష్యే. పంచామృతైః శుద్ధోదకేన తత్తన్ద్రంత్రోచ్చారణపూర్వకం ప్రక్షాల్య. ఆదౌ గణపతిమూవాహ్య. ఉత్తమం గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం, భక్తా భీష్టప్రదం తస్మాద్ధ్యాయేత్తం విఘ్ననాయకమ్. మంత్రః. గణానంతా...సాదనమ్. గణపతిమూవాహాయామి...యామి. తతః

ప్రతిమావాహనమ్. చిత్రగుప్తం మహాప్రాజ్ఞం వేద్రధారిణమ
 వ్యయం, రక్తవర్ణాంబరధరం సర్వపాపహరం విభుమ్ మంత్రః.
 సచిత్రచిత్రం చిత్రయస్తమస్తై చిత్రః క్షత్రం చిత్రతమం వ
 యోధామ్...దువస్వ చిత్రగుప్తమావాహయామి...యామి
 దండపాణిం యమం దేవం మహిషోత్తమవాహనం, య
 మునాభ్రాతరం ప్రీత్యామమమావాహయామ్యహమ్. మస్త్రః.
 యమాయసోమగ్ం...అలంకృతః. యమమావాహయామి...
 యామి. సంజ్ఞాచాయాసమాయుక్తం భాస్కరం విశ్వరూ
 పిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయే జగత్సాక్షిణ మి
 శ్వరమ్. ఆకృష్టేనరజసా...వివశ్యక్. సంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత
 శ్రీ సూర్యనారాయణ మావాహయామి. స్థాపయామి పూజ
 యామి. తత ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకానావాహయేత్. తత్ప్రకా
 రశ్చ లక్షవర్తివ్రతే త్రికార్తివ్రతే చ ద్రష్టవ్యః. తతః బ్రహ్మది
 పంచపాలకానావాహయేత్, బ్రహ్మణం రక్తగౌరాంగం
 చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షస్రక్కుండికా భీతివర
 పాణిం విచింతయే. మస్త్రః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభక్. బ్రహ్మ
 ణంసాంగం...మిశ్లో. ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరం
 ప్రభుం, పూర్వదిక్పాలకం శక్రంసర్వదేవనమస్కృతం, మంత్రః
 యత ఇంద్రభయామహే తతో నో అభయం కృణి మఘవక్
 చర్దిత ఉతన్న ఉతవిద్విషో విమృథో జహి, స్వస్తిదా విశ
 స్తుతిర్వృత్రహా విమృథో. వశీ, వృషేంద్రః, పుర ఏతునః స్వస్తి
 దా అభయంకరః. ఇంద్రంసాంగం...యామి. శ్లో. యమఃసంయ
 మనీనాథః...దక్షిణస్థాం దిశి స్థితః. మస్త్రః. యమాయసోమ
 గ్ం...అలంకృతమ్. యమంలోకపాలం...యామి. శ్లో పురి

శ్రద్ధావతీయస్య... మేశ్వరః మన్తః. ఇమం మేవరుణ...చక్రే. ప
రుణం లోకపాలం...యామి. శ్లో. గ్రహదీప్తా దీప్తిమన్తాలోకస్థి
త్వత్తకారకౌ, ప్రత్యక్షఫలదౌ లోకే ధ్యాయే సోమం నిశాక
రమ్. మన్తః. సోమో ధేనుగంసోమో...దస్తే. శశినమావాహ
యామి, ఇత్యుద్యాపనవిధిః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే మానసాహ్లాదకారిణి, తత్రస్థితా
మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మరిసత్తమాః. ఆగతం తు మహా
త్మానం సూతపుత్రం దృఢవ్రతం, పప్రచ్ఛన్ననయః సర్వే పూ
జయిత్వా యథావిధి. ఋషయః. సూతపుత్ర మహాభాగ సర్వ
లోకోపకారకం, వ్రతమాచక్ష్యయద్యస్తిసర్వాభీష్టఫలప్రదమ్.
సూతః. శృణ్వన్తు మునయః సర్వే వ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
చిత్రగుప్తవ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనమ్. స్వస్వసంపత్కరం
పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, చైత్రమాసే తు కర్తవ్యం
చిత్రగుప్తప్రపూజనమ్. చిత్రగుప్తో మహాప్రాజ్ఞో యమసన్నిధి
గస్సదా, జనానాం పుణ్యపాపాని లిఖిత్వా పత్రసంపుటే. తాని
పాపాని సర్వాణి శ్రావయత్యనిశం ముదా, తస్మాత్సర్వప్రయ
త్నేన చిత్రగుప్తవ్రతం చరేత్. ఏకదా షణ్ముఖో భూత్వా బ
ద్ధాంజలిపుటస్తతః, కైలాసశిఖరే రమ్యే రత్నసింహాసనే స్థితం,
సోమం పప్రచ్ఛ సంతుష్టః శంకరం లోకశంకరం కేనోపాయే
ఽలోకానాం యమబాధా న జాయతే, అకించనాశ్చ పాపిష్ఠా
లోభమోహపరాయణాః. తేషా ముద్ధరణార్థాయ వ్రతం బ్రూ
హత్రిలోచన, మయిచే దస్త్రీ కరుణా తాత లోకజిఘ్నుష్యా.
ఈశ్వరః. శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి ఇతిహాసం పురాతనం, వైది

శోభై ద్విజః కశ్చిద్ద్విజవర్య ఇతీరితః. బ్రహ్మకర్త పరిత్యాగీ
 పాపకర్తరతః సదా, పరాన్న భోజనో నిత్యం స కణం న దదాతి
 చ. తథాపి ద్విజవర్యస్తు దత్తవానాహుతిత్రయం, చిత్రాయ
 చిత్రగుప్తాయ యమరూపధరాయ చ, ఇత్యుక్త్వాఽసౌ బలిం
 దత్తే వల్లీకాకృతివత్సదా, సోమాఽభవత్తస్య భార్యా సోమా
 నామేతి విశ్రుతా. సా సోమా భర్తృవాక్యం తు న శృణోతి
 కరోతి చ, శ్వశ్రూశ్వశురయోర్నిత్యం గర్హ్యంకర్త కరోతి సా.
 న కృతంపుణ్యమల్పంవా తయా దోషాః కృతాః సదా, తథాపి
 సాహచర్యేణ కృతవాక్ వ్రతముత్తమమ్. చిత్రగుప్తవ్రతంనా
 మతయాస్వాభీష్టదాయకం, ఏవంప్రవర్తితౌ తౌతుప్రాపతుః కాల
 మృత్యుతామ్. యమదూతా స్తదాగత్య నీత్వాతు యమమం
 చిరం, యమం నివేదయామాసుః పాపకర్తరతావీతి. యమ
 ఉవాచ ఆహూయ చిత్రగుప్తం తు యమోఽప్యహ పదా
 నన, చిత్రగుప్త మహాప్రాజ్ఞ జన్మకర్తవిలేఖక, ఆభ్యాం చ
 యత్యౌతం కర్త పుణ్యపాపసముద్భవమ్ సమ్యగ్విచార్య య
 త్నేన చిత్రగుప్త విచారయ, తథేత్యుక్త్వా తదా వాక్యం
 పత్రగ్రంథిం విముద్య సః. వినయస్తాతురమార్గేణ పత్రంపత్రం
 విలోక్య చ, స్వస్వోపచారం సంస్తృత్య శిరఃకంపం సముద్య
 హా. పాదయోస్తు కృతాం తస్య నమస్కుర్వ మ్నవాచ సః,
 సమ్యజ్జయా త్వయా చాత్ర జ్ఞాతవ్యం రవినందన. ప్రతిపత్రం
 విశోధ్యైవ దృష్టం పత్రం పునః పునః, యత్రకుత్రాపివా
 నాస్తీ పుణ్యం సవితృనందన. సర్వధైవ కృతం పాపం సర్వ
 పాపసమన్వీతం, తథాపి సర్వపాపానాం తవ వాక్యప్రమా
 ణతః. పూర్వపుణ్యతయా కింవా కుండలీకరణం కృతం,

న కించిజ్ఞాతవానత్ర క్షమస్య పురుషోత్తమః. ఇత్యుక్త్వా
 చిత్రగుప్త స్తు నివేద్య చ పునఃపునః, తూష్ణీమాస్తే చిత్ర
 గుప్తో యమస్య నికటే తతః. యమస్తదా సమాలోచ్య పు
 ణ్యం తస్య విశేషతః, ప్రేషయామాస తౌ దివ్యం వైకుంఠభవ
 నం ప్రతి. అస్య వ్రతస్య మాహాత్మ్యం మయావక్తుం న శక్య
 తే, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన స్వర్గకామో వ్రతం చోరేత్. సంతి
 ప్రేయః పుమాంసో వా చిత్రగుప్తవ్రతం వినా, తాని సర్వా
 ణి కృత్వా తు స్వర్గం గచ్ఛన్తి వా నవా. ఇతి సందేహభూయి
 త్వం మనో మే వృషభధ్వజ, శృణు వణ్ముఖ వత్సోమి ఇతిహాసం
 పురాతనమ్. తేన తే చిత్తసంజాతః సంశయోహి వినశ్యతి.
 కేశవో నామ విప్రేంద్రో వైదికః సర్వశాస్త్రవిత్. తస్య భా
 ర్యా సుశీలా చ పతివ్రతపరాయణా, పతిభక్తిమతీ వైవ పుత్ర
 పౌత్రాదిసంయుతా. సర్వవ్రతాదిచరితా సర్వకర్తుఫలంగతా,
 ఏకస్తిక్ దివసే సాఽపి జ్వరితా చ మృతాఽభవత్. యమా
 జ్ఞయా కింకరాశ్చ ఆగత్య ద్విజమందిరం, స్వకీయాన్ వివిధా
 కారాన్ దర్శయిత్వాతియత్నతః. పాశైస్సుశీలాం బద్ధ్యా
 తు నీత్వా తు యమమందిరం, వైవస్వత మహాప్రాజ్ఞ ధర్మాధర్మ
 విచక్షణ. అస్తాభి రాజ్ఞయానీతా సుశీలా వై తవానఘ స్వ
 ర్గద్వారకవాటాని బంధయిత్వా ప్రయత్నతః. పాపినోయత్ర
 తిష్ఠన్తి గస్తవ్యంతు తయా సహ, యమస్య తాదృశం వాక్యం
 శ్రుత్వా భూమా పపాత సా. కథంచి త్పునరుత్థాయ ఉవాచ
 శమనం ప్రతి, సూర్యపుత్ర మహాతేజా ధర్మమార్గప్రవర్తక.
 సర్వపుణ్యవ్రతచరాం పతివ్రతపరాయణాం, శ్వశ్రూశ్వశుర
 యోర్నిత్యం శుశ్రూషాతత్పరాం చ మామ్. ఇత్థం బాధయ

తుం దేవ నిర్ఘ్నుణః కథముత్సహే, బ్రూహి మే కారణం ప్రా
జ్ఞ కృపాఽస్తి యది తే మయి, సుశీలే శృణు వత్సామి త్వ
యాచోక్తం ధ్రువంతథా. చిత్రగుప్తవ్రతం చైతన్నకృతం తు
త్వయాఽనఘే, తస్మాత్త్వం మత్పురం దూతైరానీతాసి మ
మాజ్ఞయా. సుశీలోవాచ, కింఫలం కింవిధానంచ కస్య దేవస్య
పూజనం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామిప్రబ్రూహి శరణంగతా.
మాఖమానే సితే పక్షే మకరస్థే దివాకరే, సప్తమ్యాం ప్రాత
రుత్థాయ దస్తథావనపూర్వకమ్. శీతోదకేన సున్నానం కృత్వా
నియమపూర్వకం, ప్రాద్దేశే గోమయం లిప్య రంగవల్లిం ప్రక
ల్ప్య చ. చిత్రగుప్తం యమం సూర్యం తత్తన్మంత్రేణ పూజ
యేత్, కర్షమాత్రసువర్ణేన తదధార్ధేన వా పునః. విత్తానుసా
రతః కుర్యాద్విత్తశాత్యం న కారయేత్, యమస్య చిత్రగుప్త
స్య ద్యుమణేః ప్రతిమాస్తథా. కారయిత్వాతు విధివత్తత్తన్మం
త్రేణ పూజయేత్, “యమాయ చ” “సచిత్రేణ” “ఆకృష్టే
నే” తి మస్తతః. ఆవాహనాసనే పాద్యమర్ఘ్యమాచమనీయ
కం, స్నానం వస్త్రం గంధపుష్పం ధూపం దీపం త్థైవ చ.
నైవేద్యం షడ్రసోపేతం తాంబూలం చ సదక్షిణం, నీరా
జనం మస్త్రపుష్పం క్షుమార్పణ మతఃపరమ్. ప్రతిసంక్రమణం
చేత్థం పూజయిత్వా యథావిధి, సాక్షతైరుదకై రేవ తత్తన్మ
ంత్రేణ తర్పయేత్. ఏవం ద్వాదశనూనేషు పూజయేచ్ఛ యథా
క్రమం, ఆదా మధ్యేఽథవా చాంతే కుర్యా దుద్యాపనం
వ్రతీ షష్ఠ్యా ముపోష్యవిధివదాదౌగణవతిం యజేత్, పుణ్యా
హవాచనం కృత్వా మండపం కారయేత్తతః పంచప్రస్థప్రమా
ణాంశ్చతండులాంశ్చవినిక్షిపేత్, తస్యోపరి లిఖేత్పద్మమష్టపత్రం

సకర్ణికమ్. తన్నధ్యే పంచకలశాన్ శుభ్రామ్రమయాంస్తథా,
 తేషాముపరి వస్త్రాణి నూతనాని వినిక్షిపేత్. తేషు సంపూజయే
 ద్భక్త్యా బ్రహ్మదీ న్పంచ పాలకాన్, ఇంద్రాదివిక్షతీంశ్చాపి
 బ్రహ్మణం స్థాపయేత్తతః. దక్షిణే ధర్మరాజస్య చిత్రగుప్తం
 ప్రపూజయేత్, వామభాగే చిత్రభానుం స్థాపయేచ్ఛ యథా
 క్రమం, మధ్యే యమం రక్తవస్త్రం దండినం చ చతుర్ముఖం,
 స్థాపయిత్వా తు విధివత్తత్తన్నస్త్రేణ పూజయేత్. రజతం
 తాళవస్త్రం చ సౌవర్ణం నారసం తథా, సమీపే చిత్రగుప్తస్య
 నిధాయేనం ప్రపూజయేత్. అథకత్రితయం ధాన్యం కంఠూలే
 నిక్షిపే ద్వితీ, నూతనం వస్త్రమూచ్చాద్య స్థాపయేద్దేవతాత్ర
 యమ్. రాత్రౌ జాగరణం కుర్వన్ ప్రతియామం ప్రపూజయేత్,
 సప్తమ్యాం ప్రాత దుష్టాయ న్నాత్వా చైవ శుచివ్రతః. పూర్వ
 వత్పూజయే ద్భక్త్యా యథావిభవసారతః, వరయిత్వా చ భూ
 దేవాన్ ఊరాద్యైస్తర్పణం తతః. హోమం చ చరుణా
 జ్యేన కారయేద్విధిపూర్వకం, అష్టోత్తరశతం హుత్వా జయా
 ద్యైర్జ్ఞహుయాత్తతః, పూర్ణాహుతిం తతః కృత్వా హోమ
 శేషం సమాపయేత్, రక్తాక్షలై రక్తపుష్పైః పునఃపూజాం
 చ కారయేత్, స్వర్ణశృంగీం రాష్ట్రఖురాం సవత్సాం గాం పయ
 స్వినీం, సదక్షిణాంచ దద్యాద్వై బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే.
 దశదానాని కార్యాణి పునర్దానాని షోడశ, ఏవం కల్పోక్త
 విధినా వ్రతం కుర్యాద్విచక్షణః. తతో ద్విజం సమభ్యర్చ్య
 వస్త్రాలంకారభూషణైః, ధర్మరాజ నమస్తుభ్యం వ్రతనాథ స
 మోస్తు తే. అనేకజన్మదురితం వినాశాయ మహాప్రభో, శి
 త్యుక్త్వా ప్రతిమాం దద్యాద్బ్రాహ్మణాయ యమస్య చ. చిత్ర

గుప్త నమస్తుభ్యం ధర్మరాజహితంకర, ఆజన్మసంచితం పాపం
సమ్రాజ్యమమహాప్రభో. ఇత్యుచ్చార్య తతో దద్యాద్బ్రాహ్మ
ణాయ కుటుంబినే, ఘంటాం పత్రేణ సంయుక్తాం సౌవర్ణప్రతి
మాం తథా. దివాకర నమస్తుభ్య మజ్ఞానధావంతనాశన, వ్రత
స్య సాక్షిణే తుభ్యం ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. దదామి
త్వాం సముద్దిశ్య బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే, తత స్త్రింశతినం
ఖ్యాకా బ్రాహ్మణా వేదపారగా. భక్త్యభోజ్యఘృతా
ద్యైస్తు సంతుష్టిం కారయేద్వ్రతీ, సవస్త్రధాన్యపాత్రం తు
ఆచార్యాయ నివేదయేత్. ఏవం యః కరుతే మర్త్యః కల్పో
క్షవిధినా వ్రతం, స ముక్తః సర్వపాపేభ్యో నరకం నైవ గచ్ఛ
తి. సుశీలే తవ దాస్యామి వరం వాంఛితదాయకం, భువం
సంప్రాప్య విధివద్వ్రతం కరు యథావిధి. తవ స్వర్గం వ్రదా
స్యామి పతినా సహ సువ్రతే, యమస్య వచనం శ్రుత్వా స్వర్గ
చిత్తాభవత్తదా. భువం గత్వా వ్రతం కృత్వా స్వర్గలోకమ
వాప సా, ఇతిశ్వరవచః శ్రుత్వా కుమారో వ్రతమాచరత్.
వ్రతకోటిసహస్రేషు గుహ్యద్గుహ్యతమం మహత్, తస్మాత్సర్వ
ప్రయత్నేన కరుధ్యం మునిపుంగవాః. య ఇదం శృణుయా
న్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమాహితః, సర్వపాపవిన్ముక్తః స
యాతి పరమాం గతిమ్. ఇతి శ్రీస్కాండపురాణే శివకుమార
సంవాదే చిత్రగుప్తవ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ.

నైమిశారణ్యంబున నున్న ఋషులందఱు తమయాశ్ర
మంబున కేతంచిన సూతమహామునిని శాస్త్రప్రకారంబునఁ
బూజించి, “ఓమహాత్మా! సకలజనులకు నుపకారంబై యన్ని

కోర్కల నొసఁగునట్టియొక వ్రతమును జెప్పు” మనియడుగఁగా సూతుఁడు మునీంద్రుల కిట్లనియె. ఓమునులారా! వ్రతంబులలో నెల్ల నుత్తమంబగు చిత్రగుప్తవ్రతం బనునొక్క వ్రతంబు గలదు. ఇది సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టి సకలసంపదల నొసంగునది. ముఖ్యముగా స్త్రీలకు సకలసంపదల నొసంగునది. ఈ చిత్రగుప్తవ్రతంబును చైత్రమాసంబునఁ జేయఁదగును. చిత్రగుప్తుఁడు గొప్ప తెలివి కాఁడు. ఇతఁడు యముని సమీపమున నెల్లపు డుండి జనులయొక్క పుణ్యపాపములను తాటాకుపుస్తకమున వ్రాసి, యాపాపపుణ్యములను యమునకు వినిపించు చుండును. కావున నతనిదయను సంపాదించుటకై చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేయవలయును. దీనింగూర్చి యొక్క యితిహాసంబు చెప్పెద. ఒకప్పుడు కుమారస్వామి వినయనమ్మఁడై చేతులు జోడించి, కైలాసశిఖరంబున రత్నసింహాసనమునఁ గూర్చుండి యున్నశంకరుంగూర్చి “ఓతండ్రి! మానవలోకంబున జనులు కామక్రోధాదిదుర్గుణములచే బీడితులై దారిద్ర్యదుఃఖముచే బాపకృత్యంబులనొనరించుచుందురు. వీరి కెట్లుయమబాధగలుగ కుండునో, యట్టివ్రతంబు నొక్కదానిని లోకానుగ్రహమునిమిత్తము తెలియఁజేయు” మని యడుగఁగా, మహాదేవుఁడు తన పుత్రునితో నిట్లనియె. వత్సా! పురాతనంబైన యొక్కయితిహాసంబు వివరించెద నాలకింపుము. ద్విజవర్యుఁడను నొక్క బ్రాహ్మణుఁ డుండెను. ఆతఁడు స్నానసంధ్యాదికృత్యములను వదలి, యన్ని శాస్త్రములను వదలి, వేదములను, బ్రాహ్మణులను నిందించుచు, పాపకృత్యముల నొనరించుచుండువాఁడు. పొరుగిండ్లఁ గూడు దినువాఁడు. తా నొక్కకాసైన నొక్కని

కియ్యడు. అయినను, ఆ బ్రాహ్మణుడు భోజనమునకుముందు
 'చిత్రాయ' 'చిత్రగుప్తాయ' 'యమరూపధరాయ' అని చెప్పుచు
 చిత్రగుప్తునికి మూడుబలులు వేయువాడు. ఆతనిభార్య సోమ.
 అదియు గడుఁజెడ్డది. అది పెనిమిటిమాట వినదు. చెప్పినపని
 చేయదు. అత్తమామలను బ్రతిదినము తిట్టిపోయుచుండును.
 అది యిండుకపుణ్యమయిన నొకప్పుడైనను చేయలేదు గాని,
 అది యెల్లప్పు డెన్నియో పాపంబులు సేసినదియే. అయినను,
 ఆ బ్రాహ్మణుడు తనభార్యను దగ్గఱనుంచికొని యావ్రతంబు
 సేసినవాడు గావున దానికిని ఆ ఫలంబు గలిగెను. వారిట్లు
 కొంతకాలము భూలోకంబుననుండి కాలగతినొందిరి. అంత
 యమదూతలు వచ్చి వారిం దోడ్కొనిపోయి, "యయ్యా! వీ
 రెప్పుడు పాపాత్ములు. ఒకప్పుడయినను పుణ్యమన్నమాట
 యెఱుంగ" రని యమునితో విన్నవించిరి. తర్వాత యముడు
 చిత్రగుప్తుని బిలిచి, "వీరి యిరువురిపుణ్యపాపములను జూచి
 చెప్పు" మని యానతిచ్చెను. అంతట నతఁడు లెక్కలపుస్తకము
 విప్పి యొక్కొక్క యాకును జూచి, తమకు వారు ప్రతిదినము
 నిచ్చుబలుల, పత్రమునందుఁ జూచి, జ్ఞప్తిఁదెచ్చుకొని, తల
 యూచి యమునికి మ్రొక్కుచు నిట్లనెను. ఓ ప్రభూ, యీ
 బ్రాహ్మణునిపుణ్యపాపకర్మములవిషయమున మన మాలోచింప
 వలసియున్నది వీరిపత్రములం దెక్కడను బాపమే యున్నది.
 కాని, ఒక్కచోట నైన నించుకైనను బుణ్య మనుమాట
 వ్రాసినట్లు కానను. అయినను, ఆతనిపాపములన్నియు సున్న
 లుగాఁ జొట్టఁబడియున్నవి. నాకుఁ గారణము తెలియకున్నది
 నే నది తెలియకున్నందులకు శ్రమింపఁగోరెదను. అని చెప్పి

యాత్రాడూజకుండెను. యముడును, వారి పుణ్యవిశేషము నాలోచించి తెలిసికొని, వారిని వ్రేకుంతమునకు బంపివేసెను. ఓ కుమారా, యీ వ్రతమహిమంబు చెప్పు నా తరంబుగాదు. లోకంబున మానవు లీవ్రతంబుగాక, యితరవ్రతంబు లెన్ని యేనియుం జేసినను, వారికి స్వర్గలోకప్రాప్తియున్నదో లేదో యని సంశయింపవలసియున్నది. ఓ వడ్డుఖా! దీనికై యొక్క యితిహాసంబు నెప్పెద నాలకింపుము. దాన నీకు మనస్సునఁ గలిగిన సందియములు పాయును. ఒకపట్టణమున సకలశాస్త్రముల నెఱిగిన కేశవుడనెడి యొక్కవిప్రుఁడు గలఁడు. ఆతనిభార్య పేరు సుశీల. ఆవె పతిభక్తి గలిగి, పుత్రప్రాప్త్యసంపదంబడనీ, పెక్కునోములాచరించుచు, సకలయాగంబులఫలంబుల నొందుచుండెను. ఒక్కనాఁ డాసుశీల జ్వరపీడితురాలై యకస్మాత్తుగా మృతినొందెను. దానినియమభటులు యమునినన్నిధిఁ దోడ్కొనిపోయి, “అయ్యా, యీమెను మేము బహుప్రయత్నముతోఁ బట్టితెచ్చితిమి” అని విన్నవించిరి. అంతట యముఁ డాసుశీలను స్వర్గపుష్పాక్షి మూసి, పాపులుండు తావునకుఁ గొనిపొండుని యానతిచ్చెను. అంతట సుశీల, “యమధర్మ రాజా, విడువక పతి శుక్రావ చేయుచు నోములు నోచుకొనుచుఁ గాలంబుపుచ్చున న్నేల దయలేక పాపులుండు తావునకుఁ బంపఁ దలఁచితివి? ఇది న్యాయమా?” అని యమునినడుంగఁగా, యముఁడు సుశీలఁ జూచి, ఓవనితా, నీవుచెప్పినవెల్ల వాస్తవమే. అయినను, నీవు చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేయవైతివి. కావున నిన్ను నాదూతలు నాపురంబునకుఁ బట్టి తెచ్చిరని చెప్పఁగా, ఆసుశీల యమునిఁ గూర్చి “యా వ్రతంబు నేసిన నేమిఫలము? ఏమి విధానము?

వ దేవతను బూజింపవలయును ? వివరింపుము” అని యడుగఁగా, యముఁ డాసుశీల కిట్లనెను. “ఓ సుశీలా, చైత్రము శుక్లపక్షమున, సప్తమినాడు సూర్యుడు మేషరాశి ప్రవిష్టుండై యుండఁగా, వటువాత లేచి చన్నీట మునిగి, స్నానాద్యనుష్ఠానములం దీర్చుకొని, స్వగృహంబునఁ దూర్పువైపున నలికి, న్ముగ్ధులు వెట్టి, యమ, చిత్రగుప్త, సూర్యనారాయణస్వాములను బంగారుప్రతిమలు చేయించి ‘యమాయ సోమం’ ‘సచిత్రచిత్రం’ ‘ఆకృష్ణేన రజసా’ అను మంత్రములతో వరుసగా నావహించి, షోడశోపచారపూజలను నేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసంక్రమణమునాడును పూజసల్పి, యాయా మంత్రముల చేతనే యర్ఘ్యము విడువవలెను. ఇట్లు పండ్రెండు నెలలు చేసి, మొదటనో, నడుమనో, కడనో యుద్యాపనచేయవలయును. ఉద్యాపనచేయుటకు ముందు వష్టినాఁ డుపవాసము నల్పి, రేయి, కలశస్థాపనము చేయవలయును. గణపతిపూజ, పుణ్యాహవాచనముచేసి, మంటపము నిర్మించి, యయిదుకుంచముల బియ్యముపోసి, యందు అష్టదశపద్దము లిఖించి, దానిపై మంచిరాగియైదుకలశములను నునిచి, వానిపై నూతనవస్త్రములనుంచి, వానియందు బ్రహ్మాది పంచపాలకులను, ఇంద్రాది దిక్పాలకులను, బ్రహ్మను నావహించి, తర్వాత నడుమ యముని, యముని కుడివైపునఁ జిత్రగుప్తుని, ఎడమవైపున సూర్యుని నావహించి, యముని ఎఱ్ఱవస్త్రము, నాలుగుభుజములుగలిగి, చేతదండాయుధమును ధరించినట్లునావహించి, యాయామంత్రములతో విధివత్తుగాఁ బూజింపవలెను. చిత్రగుప్తుని ప్రక్కన వెండి తాటాకును, బంగారు గంటమును నుంచి యతనిం.

బూజింపవలెను. ముత్తుమువడ్డు గంపలోఁ బోసి, యాగజ
మీఁద నూతనవస్త్రము పఱచి, యమ చిత్రగుప్త సూర్యనారా
యణ ప్రతిమలనుంచి రాత్రి నాలుగుజాములు పూజించి, జాగ
రణము చేయవలయును. సప్తమినాఁ డుదయము లేచి, స్నాన
సంధ్యాదినిత్యకర్తలుచిర్చుకొని, శక్తికొలదిని బూజించి, బ్రాహ్మ
ణులను వరియించి; క్షీరాదితర్పణము, 103 సారులు సమిదాజ్య
చరుహోమంబు గావించి, జయాదిహోమము, పూర్ణాహుతి
చేయింపవలయును. ఎఱ్ఱగంధము, ఎఱ్ఱయక్షతలు, ఎఱ్ఱపువ్వు
లతో పూజింపవలయును తర్వాత గోదానంబు సేయవలయును.
పిదప దశదాన, షోడశమహాదానంబులును జేసి, యమచిత్ర
గుప్తసూర్యప్రతిమలను బ్రాహ్మణుల కొసఁగి, వేదవేదాంగ
పారగులగు ముప్పదుగురు బ్రాహ్మణులకు భక్ష్యభోజ్యఘృతాదు
లతోఁగూడిన మృష్టాన్న భోజనంబులచే దనినినొందించి, ధాన్య
పుగంపను దానిమీఁది వస్త్రముతోడ పురోహితునకు దానం
బియ్యవలయును. ఈవ్రతంబును యథావిధిగా నాచరించువారి
కెన్నఁడును నరకప్రాప్తిలేదు. ఓసుశీలా, నీవు భూలోకంఠేఁగి
యీ వ్రతంబొనర్చి, భర్తతో స్వర్గమున సుఖంబుండుము” అని
చెప్పఁగా, సుశీల యా చిత్రగుప్తవ్రతంబొనర్చి, స్వర్గంబునకుఁ
బోయెను. అని యీశ్వరుఁడు చెప్పినమాటనిని, కుమారుం
డును నీవ్రతంబొనరించెను. “ఓమునిపుంగవులారా! మీరును
ఈవ్రతంబు సేయుఁడు” అని సూతమునీంద్రుండు మునులకంద
ఱకును చిత్రగుప్తవ్రతమహిమంబు వినిపించెను. ఈకథ విన్న
వారును, చదివినవారును పాపంబులనుండి తొలఁగి, మోక్షము
నొందుదురు.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ సంపూర్ణము.

క్షీరాబ్ధివ్రతము.

శుక్లాం...ఘోషశాంతయే. ఆచమ్య శుభే...వవంగు
ణ...తిథౌ శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్వణోమమోపాత్తసమ
స్తదురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కామక్రోధ
లోభమోహమదమాత్సర్యైర్వర్తనోవాక్కాయకర్షభిః రహసి
ప్రకాశే చ జ్ఞానాజ్ఞానకృత సమస్తపాపక్షయార్థం లక్ష్మీగౌరీ
సర్వస్వతీ సావిత్రిశచీసత్యభామానసూయాలోపాముద్రాదుంధ
తీరోహిణీసీతాహల్యాస్వాహా ద్యుత్తమపతివ్రతానామానంద
జననార్థ మింద్రాద్యష్టదిక్పాలకప్రీత్యర్థం బ్రహ్మాదిసకలదేవతా
ప్రీత్యర్థం నారదాది దివ్యముని ప్రీత్యర్థం సనక సనందన సన
త్కుమారాది సకలబుష్టిప్రీత్యర్థం స్వామ్యంభువ స్వారోచిషో
త్తమాది చతుర్దశమనుప్రీత్యర్థం పాండరీ కాశ్వమేధ రాజ
సూయాది సర్వకృతుఫలావాక్త్యర్థం శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురా
ణోక్తవిధానేన సంభవద్భిర్ద్రివైష్ఠ్యః సంభవద్భిర్నియమైః యా
వచ్ఛక్తిభ్యానావాహనాదిబోధశోపచారైశ్చ శ్రీతులసీసహిత
శ్రీకృష్ణముద్దిశ్య శ్రీతుల...ప్రీత్యర్థంశ్రీతులసి...ష్ణపూజాంకరి
ష్యే తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశ
పూజాం కృత్వా, తతఃగణపతిపూజాంకృత్వా, తతః ప్రతిమాశో
ధనం కృత్వా, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం చ కృత్వాతులసీవృక్షమూలే
తులసీసహితశ్రీకృష్ణమూవాహయామి స్థావరయామితిసంస్థాప్య
శాంతాకారం భుజగళయనం పద్మనాభం సురేశం విశ్వాకారం
గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగం, లక్ష్మీకాంతం కమలనయ
నం యోగిహృద్ధ్యానగమ్యం పద్మే విష్ణుం భవభయహరం సర్వ
లోకైకనాథమ్. ధ్యాయేచ్ఛ తులసీం దేవీం శ్యామాం కమలలో

చనాం, ప్రసన్నాం పద్మకల్పారవరాభయచతుర్భుజామ్. కిరీట
హారకేయూరకుంకుమాది విభూషితాం, ధవళాంకుశసంయు
క్తాం పద్మాసననిషేదుషీం, శ్రీతులసీదేవ్యై నమః శ్రీకృష్ణాయ
నమః ధ్యానమ్. నారాయణ జగన్నాథ సరకార్ణవతారక,
పూజా మిమాం గృహాణేశ సుప్రీతో వరదో భవ. దేవిత్రైలో
క్యజనని సర్వలోకైకవాసిని, ఆగచ్ఛ భగవత్యత్రప్రసీద తుల
సీప్రియే. సహస్రశీర్షా...దళాంగులమ్. శ్రీతులసీసహితశ్రీకృష్ణ
మావాహయామి. కృష్ణ కృష్ణారవిందాక్ష లోకనాథ జగద్గు
రో, సింహాసనమిదం బ్రహ్మ గృహాణామరవల్లభ. సర్వదేవ
మయే దేవి విష్ణుప్రియకరే శుభే, రత్నసింహాసనమిదం సంగృ
హాణ త్వముత్తమమ్. పురుషపవేదగ్...తిరోహతి. తాం మ
ఆవ...పురుషానహమ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః
రత్నసింహాసనం సమర్పయామి. పుండరీకాక్ష హేవీర జగద్భార
హారావ్యయ, పాద్యం గృహాణ భగవత్. పాదప్రక్షాలనాయ
తే. సర్వదేవమయాకారే సర్వదేవనమస్కృతే, వాయా దత్త
మిదం పాద్యం గృహాణ త్వం హరిప్రియే. ఏతావానస్య...
మృతందివి. అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్. శ్రీతులసీసహితశ్రీ
కృష్ణాయ నమః పాద్యం సమర్పయామి. కర్పూరచందనోన్మిత్రం
నానాద్రవ్యయుతం మహత్, అర్ఘ్యం గృహాణ లోకేశ మమ
పాపాపనుత్తయే. సర్వతీర్థమయాకారే సదా సన్తునివేతితే,
ఇదమర్ఘ్యం గృహాణ త్వం దేవి దైత్యాంతకప్రియే. త్రిపాదూ
ర్ధ్వ...అభి. కాంసోఽస్తి తాంహిర...శ్రియమ్. శ్రీతులసీసహిత
శ్రీకృష్ణాయనమః, అర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఆవమ్యతాం సురశ్రేష్ఠ
వాసితం వస్తుశోభితం, కురుష్వాచమనం దేవ సర్వకర్మసు

నిశ్చితమ్. సర్వస్య లోకరక్షార్థం సదా సన్నిధికారిణి, గృహాణ
తులసీదేవి దాస్యామ్యాచమనీయకమ్. తస్మాద్విరా...మఖోపు
రః. చంద్రాం ప్రభాసాం...తాం వృణే. శ్రీతులసీ...నమః ఆచ
మనీయం సమ. బ్రహ్మాండ్రాదిసురైర్వంద్య శ్రీనివాస జనార్దన,
మధుసర్కం ప్రదాస్యామి సంగృహాణ సురోత్తమ. దేవేం
ద్రాదిసురైర్వద్యే తులసీ హరివల్లభే, మధుసర్కమిదం దేవి
గృహ్యతాం పరమేశ్వరి. శ్రీతు...నమః మధుసర్కమ్. గవ్యత్ర
యం మాక్షికం చ శర్కరాతిమనోహరం, పంచామృతస్నాన
మిదం క్షీరాబ్ధితనయాపతే క్షీరాబ్ధితనయే దేవి క్షీరధారాభి
వర్ధితే, క్షీరేణైవ మనోజ్ఞేన సించేపంచామృతైశ్శుభైః. శ్రీతుల
...నమః పంచామృతస్నానం సమ స్నానం కురుమహాయోగి
గంగాదిభ్యో మయాహృతం, దేహసంశోధనార్థాయ పాపా
న్తోచయ మామిహ. గంగాదిభ్యః సరిభ్యశ్చ సమానీత మి
దం జలం, స్నానార్థం దేవి తులసీ కృపయా ప్రతిగృహ్యతామ్.
యత్పురుషేణ...శరద్ధవిః. ఆదిత్యనర్తే...బాహ్యలక్ష్మీః. శ్రీ
తులసీదేవీ...నమః స్నానం సమర్పయామి. గంగాజలం మయా
ఽఽనీతం గంధవస్తుసుసంయుతం, కురుష్వాచమనం దేవ
తులసీసహిత ప్రభో. పూర్ణచంద్రసమానాస్యే సుందరి ప్రి
యదర్శనే, భక్త్యా మయార్పితం దేవి గృహాణాచమనీయ
కమ్. శ్రీతుల...నమః శుద్ధాచమనీయమ్. వస్త్రం గృహాణ
దేవేశ సూక్ష్మతస్తునిర్మితమ్. సర్వకర్తృణి శుద్ధ్యర్థం పరిధ
త్వ జనార్దన. క్షీరోదధిసముద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరి,
గృహ్యతాం పరిధానార్థ మిదం త్రామాంబరం శుభమ్. సస్తా
స్యాన్మక...పురుషం పశుం, ఉపైతుమాం...దదాతుమే. శ్రీ

తుల...నమః వస్త్రయుగ్మంసమర్ప. ఉపవీతమిదం శుభ్రం తంత్ర
త్రయవినిర్మితం, పూర్వం గృహాణ పశ్చాత్త్వం కాంచనం చో
త్తరీయకం, రాజితం బ్రహ్మసూత్రం చ కాంచనం చోత్తరీయ
కం, అహందాస్యామితేదేవి విష్ణువక్షఃస్థలాశ్రితే తంయజ్ఞం...
ఋషయశ్చయే. తుత్విసాసా...గృహాత్. శ్రీతులసీ...నమః
యజ్ఞోపవీతమ్. గంధం గృహాణ భగవన్ కర్పూరాగరుమిశ్రి
తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ సర్వపాపాపనుత్తయే. చందనాగరు
కర్పూర మృగనాభి సమన్వితం, గంధం గృహాణ మద్దత్తం
దేవి దేవాంగభూషణే. తస్మాద్యజ్ఞాత్...గ్రామాశ్చయే. గం
ధద్వారాం...శ్రియమ్ శ్రీతుల...గంధంసమర్పయామి. అక్ష
తాంస్తవ దాస్యామి సువర్ణాక్షతశోభనాః, సర్వదేవనమస్కా
ర్య జనార్దన నమోఽస్తు తే. హరిద్రాసంయుతాః రమ్యాః
మార్తాండశశిసన్నిభాః, అక్షతాః గృహ్యా ధవళాః మయా
దత్తా నిర్మాణ శుభాః. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దజాయత. మనసః
కామమా...యశః. శ్రీతుల...నమః ఆభరణార్థం అక్షతాః
సమ. పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యై రుగ్రగంధైర్తనోహరైః, పూ
జయామి హృషీకేశ తవ పాదయుగం ముదా. నీలోత్పలం చ
కన్కరం శతపత్రం మనోరమం, పద్మనాభప్రియే దేవి ప్రీత్య
ర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. తస్మాదశ్వా అజాయంత...అజావయః.
కర్ణమేనప్ర...మాలినీంశ్రీతుల...నమః పుష్పాణిపూజయామి.

అథాంగపూజా.

శ్రీకృష్ణాంగపూజా. పారిజాతాపహరకాయనమః పాదౌ
గుణాథారాయ నమః గుల్ఫౌ. జగన్నాథాయ నమః జంఘే
పూజయామి. జానకీవల్లభాయ నమః జానునీ. ఉత్తాలతాల.

భేత్త్రే నమః ఊరూ. కమలానాథాయ నమః కటిం నిరంజనాయ నమః. నితంబం పూజయామి. నారాయణాయ నమః నాభిం. వామనాయ నమః వళిత్రయం పూజ. కాలాత్మనేనమః గుహ్యం. కుక్షిస్థాఖిలభువనాయ నమః ఉదరం. హృషీకేశాయ నమః హృదయం. లక్ష్మీవక్షఃస్థలాయ నమః వక్షఃస్థలం పార్థసారథయే నమః పార్శ్వే. మధురానాథాయ నమః మధ్యం. హరయేనమః హస్తాః పూజయామి. అనిరుద్ధాయనమః అంగుళీః శంఖచక్ర గదాశార్ఙ్గ ధారిణే నమః బాహూః పూజయామి. వరదాయ నమః స్తనా. అధోక్షజాయ నమః అంసా. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. ఓజస్వినే నమః ఓష్ఠే. దామోదరాయ నమః దంతాః. పూర్ణేందునిభవక్త్రాయనమః ముఖం గరుడవాహనాయ నమః గండస్థలం. నరనారాయణాత్మకాయ నమః నాసికాం. నీలోత్పలదళశ్యామాయ నమః నేత్రే పూజ. భృగ్వదిమునిసేవితాయ నమః భ్రూవౌ. భృంగరాజ విరాజితపాదపంకజాయనమః భ్రూమధ్యం. కుండలినే నమః శ్రోత్రే. లక్ష్మీపతయే నమః లలాటం. శిశుపాలశిరశ్శేత్రే నమః శిరః పూజయామి. సత్యభామారతాయ నమః సర్వాణ్యంగాని. తులస్యా అంగపూజా — పారావారసుతాయై నమః పాదౌ. గుణశాలిన్యై గుల్ఫౌ. జపాపుష్పసమాధరాయై. నమః జంఘే జాంబూనదసమప్రభాయై నమః జానునీ. ఊర్జస్విన్యై నమః ఊరూ. కమలహస్తాయై నమః కటిం. నిర్మలాయై నమః నితంబం పూజయామి. నారాయణ్యై నమః నాభిం. అజ్ఞానహన్త్ర్యై నమః వళిత్రయం. గుణాశ్రయాయై నమః గుహ్యం. క్షమాయై నమః ఉదరం. హృత్పద్మధారిణ్యై నమః హృదయం పూజయామి. వరప్రదా

యై నమః వక్షఃస్థలం. పద్మశంఖాదిరేఖాంకవిలసత్పాదతలాన్ని
తాయై నమః పార్శ్వే. మంజుభాషిణ్యై నమః మధ్యం హరిస్త్రీ
యాయై నమః హస్తా. అపనర్గప్రదాయై నమః అంగుళీ పూజ
యామి. కేయూరభూషితాయై నమః బాహు. కుంభకుచా
యై నమః స్తనౌ అనంతాయై నమః అంసౌ. సుగ్రీవాయై నమః
కంఠం. ఓజస్విన్యై నమః ఓష్ఠౌ. దనుజసంహరిణ్యై నమః
దంతౌ. పద్మాయై నమః ముఖం పూజయామి. గంధర్వగానము
దితాయై నమః గండస్థలమ్. నానారూపధారిణ్యై నమః నాసి
కామ్. నీలోత్పలాక్ష్యై నమః నేత్రే. కామమూర్తీసమాభ్యు
వేనమః భ్రువా భృంగశ్రేణీలసద్వేణ్యై నమః భ్రూమధ్యమ్.
మణితాటంకభూషితాయై నమః శ్రోత్రే లసన్నఖాయై నమః
లలాటం శివప్రదాయై నమః శిరః పూజయామి. సర్వపాప
ప్రణాశిన్యై నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

అథ కృష్ణాష్టోత్తరశతనామాదిపూజాం కుర్యాత్.

దశాంగం గుగ్గులం ధూపం గోఘృతేన చ సంయుతం,
స్నానార్ద్రశోషణాథాయ సంగృహణ జగత్ప్రభో. శ్రీగంధంచ
సకర్పూరం దశాంగం చ మనోహరం, తుభ్యందాస్యామికమలే
ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. యత్పురుషం...పుణ్యేతే. అప
స్సృజంతు స్నిగ్ధా...మేకులే. శ్రీతు...నమః ధూపమాఘ్రాప
యామి. దీపంగృహణభగవన్నా జ్యవ ర్నిత్రయాన్వితం, అజ్ఞాన
నాశనం దీపం ప్రకాశయ జగద్గురో. జ్ఞానతిమిరాంధస్య అజ్ఞాన
దీపప్రదాయినీ, త్వయా తు తులసీదేవి దీపోఽయం ప్రతిగృ
హ్యతామ్. బ్రాహ్మణోఽస్యముఖ...శూద్రో అజాయత ఆద్వైం
పుష్కరిణిం...మమావహ. శ్రీతుల...నమః దీపం దర్శయామి.

వక్వాన్నం హేమపాత్రస్థం సూపాజ్ఞాదిభిరన్వితం, భక్ష్యై
 రానావిధైర్దివ్యై రుపభుంక్త్వ జనార్దన. నైవేద్యం పడ్రసోపే
 తం పంచభక్ష్యసమన్వితం, నానావిధఫలౌపేతం తులసి ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. చంద్రమామనసో... వాయురజాయత ఆర్ద్రాయః
 ...ఆవహ. శ్రీతులసీ...నమః నైవేద్యం. పానీయం సితకర్పూర
 నాసితం చ సుశీతలం, నారాయణ మయా దత్తం గృహాణా
 మరవందిత. సర్వలోకప్రియే దేవి గంధద్రవ్యసమన్వితం,
 పానీయం తే మయా దత్తం సంగృహాణ సురేశ్వరి శ్రీతుల...న
 మఃమధ్యేమధ్యే పానీయమ్. ఆపోశనమిదం దేవపాపాజ్ఞానప్రణా
 శనం, గృహీత్వాఽద్భిః సురమ్యాభి ర్హస్తప్రత్యక్షనం కురు.
 అమృతార్ణవసంధూతే భక్తవాంఛితదాయికే. హస్తప్రత్య
 ష్టనం దేవి కురు సర్వాఘనాశిని. శ్రీతుల...నమః హస్తప్రత్య
 ష్టనం. తాంబూలం గృహ్యతాం దేవ పూగీఫలసమన్వితం,
 నాగవల్లీదళైర్ద్యుక్తం ముక్తాచూర్ణ విమిశ్రితమ్. కేతకీదళసచ్చా
 యైర్నాగవల్లీదళైర్ద్యుతం, కర్పూరమిళితం దేవి తాంబూలం
 స్వీకురుష్వ భో. నాభ్యా ఆసీదంతరిక్షం...అకల్పయః. తాం
 మఆవహ. విందేయం పురుషానహమ్. శ్రీతుల...నమః తాం
 బూలమ్. నీరాజనమిదం దేవ ఆహ్లాదావంతివర్తిభిః, లోకనాథజగ
 ద్బంధో జ్ఞానదృష్టిప్రదో భవ. ఇంద్రాదిపూజ్యపాదాబ్జే బహు
 వర్తివిరాజితం, నీరాజనం మయా దత్తమిదం స్వీకురు కామ
 దే. వేదాహమేతం...దాస్తే. యః శుచిః ప్రయతో...సతతః
 జపేత్. శ్రీతుల...యనమః నీరాజనం దర్శయామి కృష్ణ విష్ణో
 జగన్నాథ దేవకీనందన ప్రభో, పుష్పాంజలిం గృహాణేశ పాహి
 మాం సురపూజిత. పద్మనాభప్రియే నిత్యం పద్మోద్భవసమర్పి

తే, పద్మపత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ శోభనే. ఉపచారేషు
 యన్నూనం పూజాకాలే చ యత్కృతం, సర్వం సంపూర్ణ
 తాం యాతి మంత్రపుష్పప్రదానతః. కృష్ణ విష్ణో హృషీకేశ
 జగన్నాథామరప్రభో, మంత్రపుష్పం ప్రదాస్యామి తులస్యా
 సహ స్వీకురు. థాతాపురస్తాత్...అయనాయ విద్యతే ఆనందః
 కర్దమశ్చైవ...శ్రీరేవదేవతా. సహస్రశీర్షందేవం...మహారా
 జాయ నమః యా సా పద్మాసనస్థా...నారాయణి నమోఽస్తు
 తే శ్రీతుల...నమః సువర్ణ మంత్రపుష్పమ్. ప్రదక్షిణమిదందేవ
 ప్రాదక్షిణ్యకరం శుభం, సర్వపాపవిశుద్ధ్యర్థం కరోమి సతతం
 ముదా. ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం జగన్నాథే మహేశ్వరి,
 పదేపదేచ సౌఖ్యాగ్గం మమ దేహి వరాననే. కేశవాయ నమ
 స్తుభ్యం సహస్రశిరనే నమః, గోవిందాయ నమస్తుభ్యం పద్మనా
 భాయ తే నమః. నమస్తే దేవకీపుత్ర నమస్తే ధరణీధర,
 నమస్తేఽస్తు మహాయోగి త్రాహి మాం భవసాగరా
 త్. నమో నమో జగద్ధాత్ర్యై జగదాద్యై నమోఽస్తు
 తే, నమో నమో జగద్భూత్యై నమస్తే వరమేశ్వరి.
 నమస్తే దేవి కల్యాణి నమస్తులసి సర్వగే, నమో వేద
 మయే దేవి నమస్తే హరివల్లభే యానికానిచ...రక్షరక్ష జనా
 ర్దన. శ్రీతుల...నమః ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారాత్. దేవదేవ
 జగన్నాథ భక్తానామభయప్రద, పునరర్ఘ్యం ప్రదాస్యామి
 వ్రతస్య పరిపూర్తయే తులసి శ్రీసఖే దేవి పాపహారిణి పుణ్య
 దే, నమస్తే నారదనుతే నారాయణి హరిప్రియే. శ్రీతుల...నమః
 పునరర్ఘ్యం నమ. దేవదేవ జగన్నాథ సృష్టిస్థిత్యై వ్రతారక, శర
 ణం త్వాం ప్రపన్నోఽస్మి త్రాహి మాం మధుసూదన. ప్రసీ

ద మే త్వం సర్వత్ర కృపయా పరయా ముదా, అభీష్టఫలసంసి
ద్ధిం కురు మే మాధవ ప్రియే. ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా
చ...తమచ్యుతమ్...మంత్రహీనం పరిపూర్ణం తదస్తు తె. అప
యా ధ్యానావాహనాద్ధి...జయా భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీ
తులసీసహిత శ్రీకృష్ణః సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో భవతు.
ఇతి పూజావిధిః సమాప్తః.

అథకథా.

పురా ద్వైతవనే రాజా కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః, ద్రౌప
ద్యాభాగ్రాతృభిస్సాకం న్యవసద్రాజ్యలోపితః. తత్రాతరే మహా
తేజా వ్యాసో మునిగణైస్సహ, ఆగత స్తం మునిం దృష్ట్వా రా
జా చోక్తాయ సంభ్రమాత్, నత్వాభ్యర్చ్య యథాన్యాయం
దత్వా తస్మై పరాసనం, స్వయం. తదాజ్ఞయాసీనః ప్రోవాచ
మునిసత్తమమ్. భగవం త్వర్వధర్మజ్ఞ సర్వలోకైకపావన, యు
ష్మత్సందర్శనేనాద్య సఫలో మే మనోరథః, కేనోపాయేన
లఘునా వాంఛాసిద్ధిర్భవేన్నృణాం, యత స్త్వం సర్వధర్మజ్ఞస్త
స్తాత్తత్కథయాద్యమే. వ్యాస ఉవాచ. సాధు పుష్టం త్వయా
రాజ న్సర్వలోకహితైషిణా, నారదేనైవముక్తస్య సర్వలోక
పితామహః. ఆచచక్షే రమానాథపూజాంకే ద్వే వ్రతే శుభే,
శ్రీరాధీద్వాదశీచేతి శ్రీరాధీశయనేతి చ. బ్రహ్మ్యద్య తయో
ర్నభ్యే శ్రీరాధీద్వాదశీవ్రతం, విష్ణుప్రీతికరం పుణ్యమపవర్గఫల
ప్రదమ్. సంసారబంధవిచ్ఛేదకారణం పాపనాశనం, పుత్రదం పు
త్రహీనానాం ధనదం ధనకామినామ్. బ్రహ్మత్రవిశాం శూ
ద్రస్త్రీణాం సాధారణవ్రతం, వ్రతోత్తమం మహాభాగ సావ
ధానమనా శ్శుక్రిణు. కార్తిక్యాం శుక్లపక్షే చ ద్వాదశ్యామ

స్తగే రవా, ఊరాభిశయనో విష్ణురుత్థాయాఖిలదైవతైః. ముని
భిశ్చ వసిష్ఠాద్వైర్లక్ష్మ్యో చ సహితోఽవ్యయః. బృందావనం
సమాగమ్య న్యవసత్తత్ర తైస్సహ, తదా తు తత్ర భగవాన్
ప్రతిజ్ఞాం కృతవాన్ప్రభుః. యత్ర బృందావనక్షేత్రే త్వస్మి
న్నామే సమాగతే, బ్రహ్మాదిదేవతా శ్చైవ వసిష్ఠాదిమునీశ్వ
రాన్. సంపూజ్య తులసీం మాం చ శ్రుత్వా చ తులసీకథాం,
భక్త్యా త్వనన్యయా యుక్తో దీపదానం కరోతి యః లభ్యేష్ఠ
సిద్ధిం నిష్పాదః స మే సాయుజ్యమాప్నుయాత్, ఏవమేవ విని
శ్చిత్వ శపథం కృతవాన్ప్రభుః. తస్మాత్తదా మహాపుణ్యం స్నా
నం దానం చ పూజనం, త్వమపి శ్రద్ధయా వత్స కురు తద్వ్రత
ముత్తమమ్. ఇతి వ్యాసవచశ్శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ యుధిష్ఠిరః.
యుధిష్ఠిర ఉవాచ.—వ్రతస్యాస్య విధానం తు బ్రూహి వేద
విదాం వర, త్వదృతే న హి వక్తా తు త్రిషు లోకేషు కశ్చన.
వ్యాస ఉవాచ. ఉపాప్యైకాదశీం తాం తు ద్వాదశ్యాం పా
రణేకృతే, సాయంకాలే పునస్నాత్వా నియమైశ్చక్రిసంయుతః.
తత్ర సమ్పూర్ణం కృత్వా గోమయేనోపలిప్య చ, పంచనరైశ్చ
చూర్ణైస్తు హ్యలంకారం తు కారయేత్. తస్మింశ్చ తులసీమా
లే తులసీసహితం హరిం, ఆర్పయేత్పరయా భక్త్యా భ్యానేన
వాహనాదిభిః. పంచామృతస్నానపూర్వం తతశ్శుద్ధోదకేన చ
అభిషిచ్య తతో దేవం సవస్త్రం స్వర్ణసంయుతమ్. పుష్పైర్నా
నావిదైశ్చైవ ధూపదీపైస్తథార్పయేత్, నైవేద్యంచ తతస్స
మ్యగ్దత్వా సద్భక్తిపూర్వకం. నైవేద్యానంతరం విష్ణోర్నారీ
శగుడాదికం. ఖరూరం కదలీంచ న విశుఖం గాంధారి, మృగయోశ్

తాంబూలనీరాజనే చ పుష్పాంజలిమతః పరం, ఏవం కృత్వా
చోపచారాంస్తులస్యాః కేశవస్య చ. దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
తులస్యాశ్చ విశేషతః, శ్రుత్వా ప్రసాదం సంప్రద్య మోక్షార్థి
ఋద్ధిమాన్నరః. తతస్సమర్చయేద్విప్రా స్తంధపుష్పాక్షతాదిభిః,
ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై దక్షిణాం చ స్వశక్తితః. ఏవం యః కు
రుతే భక్త్యా శ్రీరాధీవ్రతముత్తమం, స సర్వపాపనిర్ముక్త
శ్రేష్ఠసిద్ధియుతో భవేత్. ఏతచ్ఛ్రుత్వా ధర్మజోఽపి వ్రతం
వ్యాసముఖాచ్ఛ్వుతం, దీపదానస్య మాహాత్మ్యం బ్రువీతి
ప్రత్యువాచ తం. వ్యాస ఉవాచ. దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
కశ్చిత్ భువి వా దివి, వక్తుం నిశ్చేషతశ్చాపి తథా వక్ష్య
యథామతి. బృందావనే చ తత్కార్యం కార్తిక్యాం ద్వాదశీ
దినే, ఏకేన దీపదానేన హ్యుపపాతకనాశనమ్. శతసంఖ్యైః
ప్రదీపైశ్చ విష్ణురూపో భవేద్ధృవః, ఆత ఉర్ధ్వం దీపఫలం మ
యా వక్తుం న శక్యతే. ఏకవర్తికృతం దీపం యో దద్యాద్భక్తి
సంయుతః, స ఏవ పాపనిర్ముక్తో తేజస్వీ మతిమాన్భవేత్. చతు
ర్వర్తికృతం దీపం భూపతిశ్చ భవేత్తథా. దశవర్తిప్రమాణేన
విష్ణుసాయుజ్యమాప్నుయాత్. సహస్రవర్తిం యో దద్యా
ద్విష్ణురూపో భవేద్ధృవం, ఏతత్ఫలం కురుషేత్రే ధృవం బృం
దావనే తథా. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిల
తైలకం, అధమం మధుతైలం చ కనీయం వన్యకం భవేత్.
గోఘృతం జ్ఞానసిద్ధిర్థం మోక్షప్రాప్తిర్థమేవ చ, సంపదర్థం
యశోర్థంచ తిలతైలం భవేన్నృణామ్ భవేదఖిలభోగార్థం మ
ధుతైలం సదా నృణాం, వన్యాదికం చ కామార్థ్యం వన్యం
స్వాపతైలకమ్. అగస్త్యతైలం నిశ్చేషం శత్రునాశనకారణం,

వరండలైలదీవేన హ్యాయు స్సంపచ్చ నశ్యతి. ఘృతం మాహి
షికం చైవ పూర్వపుణ్యం వినశ్యతి, యత్కించద్దోఘృతయుతం
కశ్చిద్దోహో న తస్య చేత్. ఏవం యః కురుతే భక్త్యా విష్ణుసా
యుజ్యమాపున్నయాత్, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే కార్తిక్యాం
దీపదానతః. త్రిదివేశా బభూవుస్తే చార్పనాత్కేశవస్య హి,
భాతృబ్రహ్మదయశ్చాసి నైకుంఠే శాశ్వతేఽవసకా. బృందా
వనసమీపే తు దీపదానం కిరోతి యః, నైకుంఠే విపులాన్భీ
గా న్భుక్త్వా సాయుజ్యమాపున్నయాత్. ప్రజ్ఞామాయుశ్చీయం
ధైర్యం సంపదశ్చ వివర్ధనం, జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపద
స్య భవేన్నృప. క్షీరాబ్ధిశాయీపూజా చ యా కృతా ద్వాద
శీదినే, బృందావనసమీపే స్వాదిహాముత్రఫలప్రదా. యే తు
బృందావనే దేశే కుర్యుః క్షీరాబ్ధినామకం, తే విష్ణుభవనం
గత్వా మోదంతే విష్ణునా సహ. దేవా వాప్యథ యతా వా
నారదాదిమునీశ్వరాః, బృందావనస్థితం దేవమర్చయంత్యఘనా
శనం, పతితో వాథ హూద్రో వా ద్వాదశ్యాం విష్ణుమర్చ
యేత్, మహాపాతకయుక్తో వా ఉపపాతకసంయుతః. తేహం
పాపాని నశ్యంతి తూలరాశి రివానలాత్, బృందావనే వేది
కాయాం ప్రదీపాకా పుష్పమాలికామ్. ఫలాని దీపమాలాం చ
మంటవేనాప్యలంకృతిం, యో దృష్ట్వానంద మాప్నోతి సర్వ
పాపైః ప్రముఞ్చ్యతే. ఇదం పవిత్రం పాపఘ్నం కార్తిక్యాం
ద్వాదశీదినే, బృందావనే సమాసీనో యశ్శృణోతి పఠేన్నరః.

యురారోగ్యమైశ్వర్యం ప్రాప్నుయాన్నాత్ర సంశయః. ఇతి
బ్రహ్మైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే క్షీరాబ్ధివ్రత
భాయాం దీపదానమాహాత్మ్యం నామ ప్రథమోఽధ్యాయః.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. దీపదానస్య మాహాత్మ్య ముద్భుతం
 రోమహర్షణం, శ్రుత్వా హర్షం గతోఽస్యద్వ్య కృతకృత్యశ్చ
 సువ్రత. ఇతః పరం తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం వక్తుమర్హసి,
 ఇతి ధర్మవచ శ్శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ మునీశ్వరః. తులసీమహా
 మా వక్తుం బ్రహ్మణాపి న శక్యతే, నారదేనైవ ముక్తస్సన్య
 దాహ చ పితామహః. త దద్య కథయామి త్వం శృణు వత్స
 జగత్పతే. వ్యాసః. సంప్రాప్తే కార్తికే మాసి తులస్యాః పూజ
 నం మహత్, యే కుర్వంతి నరా భక్త్యా తే యాంతి పరమాం
 గతిమ్. నార్చయేత్తులసీదేవీ ముత్థానద్వాదశీనే, జాయతే పాప
 రూపేణ చండాళః కోటిజన్మసు. తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన తులసీం
 పూజయే త్వదా, రోపితా తులసీ యావత్కురుతేమూలవిస్త
 రమ్. తావద్యుగసహస్రాణి విష్ణులోకే వహీయతే, తులసీపత్ర
 సంయుక్తే జలే స్నానం కరోతి యః. సర్వపాపవినిర్ముక్తో మో
 దతే విష్ణుమందిరే, బృందావనం యః కురుతే తులస్యారోప
 ణాయ చ తావదేవాఘనిర్ముక్తో బ్రహ్మభూమాయ కల్పతే,
 తులసీకాననం యస్య గేహే తిష్ఠతి సర్వదా. తస్య గేహం
 తీర్థభూతం నాయాంతి యమకింకరాః, సర్వపాపహరం పుణ్యం
 కామదం తులసీవనమ్. యే పోషయంతి చ నరాస్తే న వశ్యంతి
 భానుజం, తులసీకాష్ఠసంఘాతాం మాలాం ధరతి యో గ శే.
 కృతపాపాస్తు తద్దేహం న స్పృశంతి కదాచన, తులసీవివేచచ్ఛా
 యా భవేద్యత్ర ద్విజాతిభిః. తత్ర శ్రాద్ధం ప్రకర్తవ్యం పితౄ
 ణాం తృప్తిహేతవే, యస్యాన్యే తులసీపత్రం కరే శిరసి దృశ్య
 తే యమస్తం నేషీతుం శక్త స్తద్విధం చ భయంకరం, యస్మా
 లే సర్వతీర్థాని యన్తధ్యే సర్వదేవతాః. యదగ్రే సర్వవేదాశ్చ

తులసిం శాం నమామ్యహం, ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య ప్రణ
మేత్తులసీవనమ్. తులసీమహిమా యేన కథ్యతే శ్రూయతే
పివా, సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. ఆత్మై
వోదారంతీమ మితిహాసం పురాతనం, పురా కాశ్చీరదేశే
షు బ్రాహ్మణౌ సంబభూవతుః. హరిమేధసుమేధాభ్యా విష్ణు
భక్తిపరాయణౌ, కదాచిత్తై ద్విజవరౌ తీర్థయాత్రాపరాయణౌ.
గచ్ఛంతావేకదా విప్రా కాంతారే శ్రమవిహ్వలా, తులసీకాన
సం తత్త్రిదదర్శతురరిందమా. తయోర్న ధ్యే సుమేధస్తు దృష్ట్వా
తత్తులసీవనం, కృత్వాప్రదక్షిణం తస్మై వనందే భక్తిసంయుతః.
దృష్ట్వైవ హరిమేధస్తు బభాషే. పరయా ముదా, కిమర్థం విప్ర
దేశేషు తీర్థేషు చ వ్రతేషుచ స్థితేషు విప్రముఖ్యేషు ప్రణా
మం కృతవానిహ. సుమేధః ఆతపో బాధతే హ్యివాం గత్వా
స్థిన్వటపాదపే, తత్రచ్ఛాయాం సమావిశ్య త్వయా పృష్ఠం
వదామి తే. ఏవముక్త్వా సుమేధస్తు హరిమేధేన సంయుతః,
వటం జగామ ధర్మజ్ఞో మహాకోటరసంయుతమ్. తస్మ్యేవవిశ్య
చ్ఛాయాయాం హరిమేధమువాచ హ, శ్రూయతాం విప్ర
శార్దూల తులస్యాశ్చోత్తమాం కథామ్. పరమేశ్వరసాదేన స
జ్ఞాతాయాః పయోదధౌ, పురా దుర్వాసశాపాచ్చ గతైశ్వ
ర్యే పురందరే. మమంభుః క్షీరజలధి మింద్రాద్యాశ్చ సురా
సురాః, విరావతః కల్పతరుశ్చంద్రమాః కమలా తథా. హరిత
క్వాదయో జాతా దివ్యాశ్చోషధయస్తథా, తతిః పీయూష
కలశ మజరామరదాయకం, జాతం కరాభ్యాం కలశం
ధారయన్నగనాథరిః. అవేక్ష్య మనసా సద్యః పరం నిర్వృ
తమానసః. పీయూషకలశే తస్మి న్నానందాచ్ఛోదబిందవః,

ఆపతంస్తులసీ పద్యస్తేభ్యోఽ జాయత మంగళా. తత్రో
త్పన్నాం తథా లక్ష్మీం తులసీం చ దధౌ హరిః, తులసీమంక
మారోఽప్య ప్రసన్నవదనో హరిః, పునీహి లోకానఖిలా నితి
తస్యై వరం దదౌ, నారాయణస్య తులసీ తస్మాత్ప్రియతరా
స్మృతా. తత స్తస్యై నమస్కారో మయా చాత్ర కృతోఽధు
నా, శిష్యేవం వదత స్తస్య పపాత పురతో నటః కోటరాద్వట
వృక్షస్య పురుషో ద్వా వినిర్గతౌ, ద్యోతయంతౌ దిశస్సర్వా
స్తేజసాఽఽత్యసన్నభౌ. హరిమేధసుమేధౌ తాపూచతుర్విజయా
న్వితౌ, కౌ యువాం దేవసంకాశౌ భవంతౌ సర్వమంగళౌ.
ఇత్యుక్త్వా బ్రహ్మణాభ్యాం తా పూచతుర్వృక్షనిర్గతౌ, యు
వామేవాద్య పితరౌ చావయోశ్చ తథాగురూ. జ్యేష్ఠశ్చివాచ
అహంతు దేవలోకస్థశ్చాస్త్రీణాం నామనామతః, అప్సరోగణసం
యుక్తః కదాచిన్నందనం వనమ్. క్రీడాం కర్తుం గతోఽస్త్యత్ర
విషయాస క్తచేతనః, రేమి రేదేవవనితా యథా కామం మయా
సహ. నిపేతుర్నల్లికాయుక్తా మాల్వాని పురతో మునే, వశిషో
రోమశాఖ్యస్య నందనే తు తపస్యతః. క్రీడంతమపి మాం
మార్గే మాల్వాని వితతాని చ, దృష్ట్వా స రోమశశ్చాపం
దత్తవాన్ముపితో మునిః యోషిద్భిర్నాపరాధో మే యా
సాం వైపరీతంత్రతా, అయమేవ దురాచారః పాదపాగ్రే య
మబ్రవీత్. త్వం బ్రహ్మరాక్షసో భూత్వా వటవృక్షే చరేతి
మాం, ప్రసాదితో మయా క్రోధో విశాపమపి దత్తవాన్.
తులసీవిష్ణుమాహాత్మ్యం సర్వపాపహరం శుభమ్. యదా శ్రో
ష్యసి సద్యస్తస్యం రక్షోదేహాద్విమోక్ష్యసి. ఇతి శస్త్రస్తు ముని
నా చిరకాలం సుదుఃఖతః, అత్ర సిద్ధిం గతోఽస్త్యద్యభవద్దర్శ

నలాభతః. ముక్తిరీతా విప్రశాపా స్తమయుష్కత్ప్రసాదతః, ఇతి సంభాష్య తౌ విప్రా ద్వితియస్య కథా వదత్. ఆయం మునివరః పూర్వం గురుశుశ్రూషణే రతః, గురౌ కదాచిత్వా తిత్వా బ్రహ్మరక్ష స్తవమాప సః. యుష్కత్ప్రసాదాదధునా గురు శాపాద్విమోచితః, తీర్థయాత్రాఫలం వైవ యువాభ్యామిహ సాధితమ్. ఇత్యుక్త్వా తౌ మునివరౌ ప్రణమ్య చ పునఃపునః, తాననుజ్ఞాప్య స్వం ధామ జగ్గతుః పరయా ముదా తతస్తౌ తీర్థ యాత్రార్థం పరమా మునిపుంగవౌ, శంసంతౌ చ తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం జగ్గతుర్గహమ్. ఇతిహాసమిమం పుణ్యం సర్వపా పప్రణాశనం, యశ్చృణోతి సదా భక్త్యా సర్వపాపైః ప్రముచ్య తే యే చ శృణ్వంతి సతతం యే పఠంతి ద్విజోత్తమాః, తే సర్వే పాపనిర్దుక్తా యాస్యంతి పరమాం గతిమ్ ఏవం విధాత్రా కథితం నారదాయ చ ధీమతే, మయా తదేవ మాఖ్యాతం స్నేహాత్తవ నరర్షభ. తస్మాత్తు యో నరః కృత్వా క్షీరాబ్ధి వ్రతముత్తమం, శ్రుత్వా చ తులసీదేవ్యా మాహాత్మ్యం ముది తో భవేత్. ఇతి శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసం వాదే క్షీరాబ్ధివ్రతకథాయాం ద్వితియాధ్యాయస్సమాప్తః.

క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతకథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుత్వాత్వయోక్తంక్షీరాబ్ధివ్రతంహ ర్షం గతోఽస్మ్యహం, ఇతఃపరంతు క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతముత్తమమ్. శ్రోతుమిచ్ఛాస్తేభగవత్ తద్విధింబ్రూహి విస్తరం, వ్యాసఉవాచ. శాంతిదం పుత్రదం నృణాం యశోలాభవివర్ధనం, సంప త్కరం శ్రీకరంచ మోక్షదం మోక్షకామినామ్ క్షీరాబ్ధిశయనం నామ వ్రతానాముత్తమోత్తమం, బ్రహ్మణోక్తమిదం పూర్వం

నారదాయ మహాత్మనే. తదద్య కథయిష్యామి శృణు వత్స
సమాహితః, ఆపాదశుద్ధద్వాదశ్యాం సాయంకాల ఉపాగతే
పాదా ప్రత్యక్ష్యా చాచమ్య వ్రతీ నియమపూర్వకం, బృందావ
నం చ స్వగృహే గోమయేన విలేపయేత్. ధాతునా సమ
లంకృత్య రంగవల్యా తతః పరం, స్వస్తికాదీని నిర్దాయ శంఖ
పద్మాదిశోభితమ్. ధూపదీపైశ్చ వస్త్రైశ్చ మాల్యైశ్చాపి విశోభి
తం, పూజాద్రవ్యాణిసంపాద్య ప్రాణానాయమ్య వాగ్యతః. ఇదం
కరిష్యే నియమం చాతుర్దాస్యవ్రతం వ్రతీ, నారాయణ జగ
న్నాథ సరకార్ణవతారక. పూజామిమాం గృహాణేశ సుప్రీతో
వరదో భవ, మంత్రేణానేన దేవేశం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్.
నారాయణం చ తులసీం సర్వశ్రేయోభివృద్ధయే, పూజయేత్తు
లసీమూలే ఉపచారైరనేకతః. బ్రాహ్మణా న్నుజయేత్పశ్చా
ద్గంధమాల్యానులేపనైః, తాంబూలైశ్చణకాద్యైశ్చ ఫలైర్నా
నావిధైరపి. దక్షిణాభిశ్చ బహ్వీభిస్తోషయేద్ద్విజపుంగవాన్,
ఏవం చతుర్థ మూనేషు కుర్యాద్వ్రతమనుత్తమమ్. ఉద్యాప
నం తతః కుర్యాద్వ్రతస్య పరిపూర్తయే, కార్తికే శుక్లపక్షస్య
చైకాదశ్యాముపాహితః సాయంకాలే పునస్సన్వత్సావ్రతీనియ
మపూర్వకం, తత్ర బృందావనే కృత్వా సమూర్జన మతఃపరమ్.
గోమయేనోపలిప్త్యాథ పంచవర్ణై రనంతరం, నీలశీతసితాద్యై
శ్చ హ్యలంకారం తు కారయేత్. పద్మం శంఖం మహాశార్ఙ్గం
చక్రం కౌమోదకిం గదాం, గోపాలాన్వత్సపాలాంశ్చ వేదికోపరి
విన్యసేత్. తత్ర బృందావనం కృత్వా రాజతం చ స్వశక్తితః,
తత్రైవ తులసీం కుర్యాచ్ఛాఖాగుచ్ఛపరిష్కృతామ్. తస్మాదే
తు సువర్ణేన కృతాం శక్త్యనుసారతః, ప్రతిమాం తులసీలక్ష్మీ

విష్ణురూపాం తు విస్మయేత్. సాచార్యః ప్రతిమారూపం తా
భ్యాం చ సహితం హరిం, నారాయణం జగత్సాక్షిం భక్తాభీష్ట
ఫలప్రదమ్. బ్రాహ్మణాః పురుషసూక్తేన పురాణైరితరైః
ర్చయేత్, కల్పోక్తవిధినా సమ్యక్పూజయేచ్ఛుద్ధమానసః,
అర్చయేత్పురయా భక్త్యా ధ్యానేనావాహనాదిభిః, ప్రసాదం
ప్రాప్య విష్ణోశ్చ మోక్షార్థీ బుద్ధిమాన్మరః. తతః సమర్పయే
ద్విప్రా గంధపుష్పక్షతాదిభిః, ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వైద
క్షీణాం చ స్వశక్తితః. రాత్రా నాగరణం కుర్యాత్పురాణవతనా
దిభిః, పరేద్యుః ప్రాత దృఢాయ స్నాత్వాచమ్య విధానతః. లాః
కాగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య చాజ్యభాగంతమూచరేత్, లిలహోమం
ప్రకుర్వీత సహస్రం శతమేవవా. తద్విష్ణోఽతి మంత్రేణ హోమ
శేషం సమాపయేత్, దేవ మగ్నిం పరిక్రమ్య నమస్కృత్వా
విధానతః. తతో బ్రాహ్మణమాహూయ పూజయేద్వస్త్రభూష
ణైః, విష్ణుస్వరూపిణం స్వర్ణప్రతిమాయర్చయేత్పునః. శాంతాయ
విప్రవర్యాయ శ్రోత్రియాయ కుటుంబినే, ఇదం బృందావనం
దివ్యంజనార్దనప్రియాప్తయే. ప్రదద్యాద్విప్రవర్యాయ నిజపాప
క్షయాయ చ. దానమంత్రః. నారాయణో జగద్ధాతాక్షీరాభిశ
యనో మహా, ప్రతేనానేన సుప్రీతః సర్వా కామా ప్రయ
చ్ఛతు తృతీయాంశేన దానస్య దక్షిణాదానమాచరేత్, బ్రాహ్మ
ణా భోజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజీత బంధుభిః. ఏవం యః
కురుతే భక్త్యా క్షీరాభిశయనవ్రతం, తస్య పుణ్యఫలం వక్తుం
శక్యం వాల్మీకితైరపి. బృందావనసమీపే తు యః కుర్వాద్ధ్యా
దశీదినే, క్షీరాభిశయనం నామ వ్రతం త్రైలోక్యపాపనమ్.
యావన్తి సన్తి పర్ణాని యావన్త్యగ్రాణి సన్తి హి,

తావద్యుగసహస్రాణి విష్ణులోకే మహీయతే. శృణు వత్స ప్ర
వక్ష్యేఽహ మితిహాసం పురాతనం, ద్వారవత్థ్యం పురా
చానీద్విప్రోఽసౌ వేదపారగః. శాస్త్రజ్ఞో బహుపక్తా చ
విష్ణుపూజాపరాయణః, తస్య పుత్రీ చ విఖ్యాతా వేణీనా
మ్నా సురూపిణీ బాల్యే వైధవ్య మాపన్నా పుత్రహీనా చ
దుఃఖతా, పూర్వకర్తృఫలేనైవ జ్ఞానసిద్ధిసమన్వితా. ఆలోక్య
పితరం సాధ్వీ కృతాంజలి రభాషత, కర్తుం జ్ఞానోపదేశం మే
సమర్థోఽసి పితా గురుః తతో మహ్యం తు తజ్ఞాన ముపదేష్టుం
త్వమర్హసి. బ్రాహ్మణ ఉవాచ — బాలే కురు హరేః పూజాం
విష్ణోర్జ్యోతిస్స్వరూపిణః, న గతిర్దృశ్యతేఽన్యత్ర త్వాదృశీనాం
వినా హరిమ్. తస్మాత్కురు తథా బాలే క్షీరాభిశయనవ్రతం,
ఇత్యుక్త్వా తద్వ్రతస్యేదం విధానం చాప్యభాషత ఇతి శ్రు
త్వాతు తద్వాన్యం పిత్రా జ్ఞాత్వాచ తద్విధిం, దృఢభక్తితయా
సాధ్వీ ధ్యాత్వా విష్ణుం పితుః పురః. చక్రే వ్రతం విధానేన క్షీ
రాభిశయనాభిధం, తద్వ్రతస్య ప్రభావేన విష్ణోరమితతేజసః. ద్వి
తీయే జన్మని ప్రాప్తే భర్తారం హరిమాప సా, మిత్రవిందేతి వి
ఖ్యాతా లోకే లావణ్యశాలినీ తస్మాద్యః కురుతే భక్త్యా శో
టజన్మాఘనాశనం, ఇహ భుంక్త్వా ఽఖిలాన్ భోగా నస్తే
మోక్షమవాప్సుతి. సత్యం సత్యం పునః సత్యం సత్యం సత్యం
పునః పునః.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే

క్షీరాభివ్రతకథా సంపూర్ణా.

క్షీరాబ్ధి వ్రతకథ.

పూర్వము ధర్మరాజు రాజ్యము పోగొట్టుకొని తమ్ములతోఁ గూడి ద్వైతవనమం దుండఁగా, నిచ్చటికి అనేక ఋషులతోఁగూడి వ్యాసులవారు వచ్చిరి. అట్లు వచ్చినవ్యాసుని గని ధర్మరాజు తగుపూజలు సలిపి కూర్చుండఁబెట్టి తానును వారి యనుజ్ఞఁ జొంది కూర్చుండి కొంతదడవు మాటలాడి యాయనతో స్వామీ మిగుల ఎల్లధర్మములను ఉపదేశించఁదగిన మహానుభావులు. మిగుల దెలియని ధర్మసూక్ష్మములు లేవు. మనుష్యులకు సర్వకామములును ఏయుపాయముచేత సిద్ధించునో నెలవిండు. అని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు నాయనా మంచి ప్రశ్న చేసినావు. ఈవిషయమునే పూర్వము నారదమహాముని బ్రహ్మానందుగఁగా నాతఁడు సర్వకామప్రదములగురెండువ్రతములు చెప్పినాఁడు. క్షీరాబ్ధిద్వాదశీవ్రతము, క్షీరాబ్ధిశయన వ్రతము అను నా రెండువ్రతములలో క్షీరాబ్ధిద్వాదశీవ్రతమును నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. ఈ కర్తకశుక్ల ద్వాదశినాఁడు ప్రాద్దు కూకిన తర్వాత పాలసముద్రమునుండి లేచి శ్రీమహావిష్ణువు సమస్తదేవతలతోడను, మునులతోడను, లక్ష్మీతోడను గూడి బృందావనమునకు వచ్చియుండి, యొక ప్రతిజ్ఞ చేసినాఁడు. ఏ మనఁగా—ఏమానవుఁడైనను ఈ కర్తకశుద్ధద్వాదశినాటి కాలమున సర్వమునులు దేవతలతోఁగూడి బృందావనమున వేంచేసియున్న నన్ను లక్ష్మీదేవితోఁగూడ పూజించి తులసిపూజచేసి తులసికథను విని భక్తితో దీపదానము చేయునో వాఁడు సర్వపాపములు వీడి నా సాయుజ్యమును బొందును. అని శపథము చేసినాఁడుగాన నీవును పుణ్యకరమైన యావ్రతమును చేయుము.

అని వ్యాసుడు చెప్పఁగావిని ధర్మరాజు ఆయ్యా ఈప్రతము చేయవలసిన విధాన మెట్టిదో నాకు జెప్పుమని యడుగఁగా వ్యాసుఁ డిట్లు చెప్పఁదొడఁగెను. ధర్మరాజా ! ఏకాదశినాఁడువ వాసముచేసి ద్వాదశిపారణచేసుకొని సాయంకాలమున మరల స్నానముచేసి శుచియై తులసికోటదగ్గఱ చక్కఁగా శుద్ధిచేసి విదువన్నెల ముగ్గులుబెట్టి పలువిధముల నలంకరించి తులసీ మూలమందు లక్ష్మీసహితుడైన విష్ణువును తులసిని భక్తితో సర్వోపచారములతోను బూజించి నైవేద్యమైన తర్పిత కొబ్బెర బెల్లము కజ్జారము అరటిపండ్లు చెఱకుముక్కలు సమర్పించి తాంబూలనీరాజనము లొసఁగి మంత్రపుష్పముబెట్టి పూర్తిచేసి తులసీసహిత లక్ష్మీనారాయణ మాహాత్మ్యమును దీపదానఫలమును విని యనంతరము బ్రాహ్మణులకు గంధపుష్ప ఫలాదు లొసఁగి తృప్తిపఱచి వ్రతము పూర్తిచేయవలెను. ఇట్లేమానవుఁడు చేసినను ఇష్టముం గాంచును. ధర్మరా జదివిని దీపదానమహిమను జెప్పుమని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు చెప్పుచు న్నాఁడు యుధిష్ఠిరా ! దీపదానమహిమ నెవఁడు చెప్పఁగల్గును? కార్తికశుద్ధద్వాదశిదినమున బృందావనసమీపమున దీప దానము చేయవలెను. ఒకదీపదానముచే ఉపపాతకములు బోవును. నూలుచేసిన విష్ణుసారూప్యము గలుగును. అంత కెక్కువఁగా జేసిన నాఫలమును నేను జెప్పలేను. భక్తితో నొకవత్తితో దీపము బెట్టిన బుద్ధిశాలియగును. నాలుగు వత్తులు వేసి వెలిగించిన రాజగును. పదివేసిన విష్ణుసారూప్యము నొందును. వేయివత్తులు వేసినచో విష్ణురూపుఁడగును. ఇది బృందావనములోఁ జేసినయెడల కురుక్షేత్రమందుఁ జేసినంత

ఫలము గలుగును. దీనికి ఆవునేయి మంచిది నూవులనూనె మధ్యమము, తేనె యధమము. ఇతరములైన అడవి నూనెలు కనీసము. ఆవునేయి జ్ఞానమోక్షముల నొసంగును. నువ్వుల నూనె సంపదను కీర్తిని నిచ్చును. తేనె భోగప్రదము. అడవి నూనె కామ్యార్థప్రదము. అందులో ఆవనూనె మిగులకోరికల నిచ్చును. అవిసెనూనె శత్రుక్షయకారి. ఆముదము ఆయుస్సును నాశముచేయును. బట్టెనేయి పూర్వపుణ్యమును దొలగించును. వీనిలో కొంచెమైన ఆవునేయి కలిపిన దోషపరిహారమగును. ఈదీపదానమువలననే యింద్రాదులకు వారివారి పదములు దొరకినవి. దీనివలన ననేకమహిమలు గలుగును ద్వాదశినాడు దీపదానము చేసిన శూద్రాదులును ముక్తిగాంతురు. బృందావనమం దొకమంటపము గట్టి నరుసగా దీపపంక్తులుబెట్టి యున్న నెవఁడుచూచి యానందపడునో వానిపాపములన్నియు నశించును. ఈ దీపదానమహిమను విన్నవారు చదివినవారు మోక్ష ప్రాప్తులగుదురు, అనిచెప్పఁగా విని ధర్మరాజు మహానందమును జెంది తులసీమాహాత్మ్యము జెప్పుమని కోరఁగా వ్యాసుఁడు జెప్పుచున్నాఁడు. తులసీమహిమ పూర్తిగా బ్రహ్మకూడఁ జెప్పలేడు. అయినను ఆ బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పినట్లు చెప్పుచున్నాను. కార్తికమాసమందు తులసిపూజచేయువారు రుత్తమలోకమును బొందుదురు. తుదకు ఉత్థానద్వాదశినాఁడైనను తులసిపూజచేయనివారు కోటిజన్మలు ఘండాలులై పుట్టుదురు. తులసిమొక్కవేసి పెంచినవారు దానికెన్ని వేళ్లుపాటునో అన్ని మహాయుగములు విష్ణులోకమం దుందురు. తులసిదళములు కలిసిన నీట స్నానమాడినవారు పాపము నదలి వైకుంఠము

నకుః బోవుదురు. బృందావనము వేసినవారు బ్రహ్మత్వము జొందుదురు. తులసి యున్న యింటిలోఁ గాఁపురముచేయుట, తులసితోఁట వేసి పెంచుట, తులసిపేరులు దాల్చుట, తులసి దళము భక్షించుట పాపహరములు. తులసియున్న చోటునకు యమకింకరులురారు. 'యస్తూలే...' అనుమంత్రమును బఠించు వారికి నేబాధయు నంటదు. యమకింకరులు దగ్గఱకు రారు. ఈతులసినేవయందే ఒకపూర్వకథను జెప్పెద వినుము. కాశ్మీర దేశవాసు లగువారి మేధసుమేధు లనునిద్దఱు బ్రాహ్మణులు శ్రీధ్ర యాత్ర చేయుచుండి యొకయెడారిలో నొకతులసితోఁటను జూచిరి. చూచినతోడనే వారిలో సుమేధుఁడు భక్తితోఁ బ్రద ఊణనమస్కారములు జేసెను. అదిచూచి హరిమేధుఁ డిది యేమని యడిగెను. సుమేధుఁడు ఇక్కడ నెండ బాధగా నున్న దని యొకమట్టిచెట్టు నండకుఁ జేరి తులసికథ చెప్పఁదొడఁగెను. పూర్వము దేవాసురులు సముద్రము చిలికినప్పుడు దానియందు ఖరావతము కల్పవృక్షము మొదలుగా నెన్నియో యుత్తమ వస్తువులు పుట్టెను. తర్వాత లక్ష్మీదేవి పుట్టెను. తర్వాత అమృతకలశము పుట్టెను. ఆ యమృతకలశమును జేతఁబూని మహానందమునొంది విష్ణువు ఆకలశముపై నానందబాష్పములు విడువఁగా నందు ఈతులసి పుట్టినది. ఇట్లుపుట్టిన తులసిని, లక్ష్మీని విష్ణువు పరిగ్రహించెను. ఇట్లు పరిగ్రహించి వేడుకతోఁ దుల సీని తొడమీఁద నుంచుకొని నీవు లోకముల పావనము జేయ గలదాన వగుమని ప్రేమమీఱఁ బలికెను. అందువలన నారా యణునకు తులసియందు ఎక్కువ ప్రీతిగలిగియుండును. అందు వలన నేను తులసికి మ్రొక్కినాను. అని యా బ్రాహ్మణుఁడు

పలుకుచుండఁగానే యామట్టి ఘోషమని విడిగిరూఁలెను. ఆచెట్టు తొట్టలోనుండి యిగ్గులుపురుషులు వెలుపలికివచ్చి దివ్యతేజము తోనిలిచియుండఁగా వారిమేధ సుమేధులు చూచి దివ్యమంగళ విగ్రహభారులైనమీరెవరని యడిగిరి. ఆపురుషులును మీరే మాకు తండ్రులు గురువులు ననిచెప్పి 'వారిలో జ్యేష్ఠుఁ డిట్లు యెను. నేను దేవలోకవాసిని. నా పేరు ఆస్తికుఁ డందురు. నేనొకనాఁడు అప్పరసలతోఁ గూడి నందనవనమునఁ గామవికారముచే మైమఱచి క్రీడించుచుండఁగా మేము ధరించిన పుష్ప మాలికలు పైనఁబడి మానందడివలన సమాధివలించి యచ్చట తపస్సుచేయుచున్న రోమశమహాముని నన్నుచూచి నీవు మదోన్మత్తుడవై యిట్లు నాకలజడి కలిగించితివి. గావున బ్రహ్మ రాక్షసుడ వగుమని శపించి తప్పిదము పురుషునిదిగాని స్త్రీలు పరతంత్రులు గనుక వారివలన తప్పులేదని వారిని క్షమించి విడిచెను. అంతట నేను శాపమునకు వెఱచి యామునిని వేడి ప్రసన్నునిజేయఁగా నాయన యనుగ్రహము గలిగి నీవెప్పుడు తులసిమహిమను విష్ణుప్రభావమును విందువో అప్పుడు శాప విముక్తుడ వగుదువని యనుగ్రహించెను. నేనును బ్రహ్మరక్ష సునై యీచెట్టుతొట్టలోఁజేరి మీదయవలన నేఁడు శాప మోక్షము నొందితిని అనిచెప్పి, రెండవవానివృత్తాంతము చెప్పసాగెను. ఈయన పూర్వమొక మునికుమారుఁడుగానుండి గురుకులవాసముఁ జేయుచుండి ఒకయవరాధమువలన బ్రహ్మ రక్షస్సు వగుమని యాయనవలన శాపముబొంది యిట్లు నాతోఁ గలిసియుండెను. మేమిద్దఱుమును మీదయవలనఁ బవిత్రులమై తిమి. ఇట్లు మువ్వనుగ్రహించినారు. గాన మీతీర్థయాత్రాఫలము

సిద్ధించినది. అనిచెప్పి వారిరువురు వారిత్రోవను బోగానే బ్రాహ్మ
ణులిద్దఱు ఆశ్చర్యానందములతో మునిగి తులసిమహిమను
బొగడుచు యాత్ర ముగించుకొని యిండ్లకేగిరి. ఈ కథను ఎవరు
విన్నను వారు సర్వపాపములు వదలి యుత్తమగతిని జెందుదు
రని బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పెను. అని వ్యాసుఁడు చెప్పి ధర్మ
రాజా! ఇట్లు క్షీరాబ్ధివ్రతముజేసి తులసికథ విన్నవారు తత్తము
లగుదురు. అనిన విని స్వామీ! మీరు చెప్పిన కథ విని మహా
నందమును బొందినాను. ఇప్పుడు క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతమును
నాకు దయతోఁజెప్పుఁడు. అనియడిగిన వ్యాసుఁడు జెప్పుచు
న్నాడు. యుధిష్ఠిరా! శాంతికరమై పుత్రపౌత్రాదినందలనిచ్చు
క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతమును బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పినప్రకారము
నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. ఆషాఢశుద్ధ ద్వాదశినాడు సాయం
కాలముకాఁగానే వ్రతముచేయఁబూనుకొన్నవారు పాదప్రత్య
శనముచేసుకొని నియమముతో బృందావనము చుట్టును అలికి
ముగ్గువెట్టి ధూపదీపాదులకుఁ గావలసినవస్తువులు వస్త్రములు
పూవులు మొదలగు పూజార్థవ్యములను సంపాదించుకొని
ఆచమనముచేసి ప్రాణాయామముచేసి, మానముతో 'ఇదం కరి
ష్యే...' అను మంత్రమును జెప్పి తులసిమూలమున యథా
విధిగా తులసీసహితుఁడైన శ్రీ లక్ష్మీనారాయణమూర్తిని
పూజించవలయును తర్వాత బ్రాహ్మణులను పూజించి తృప్తిఁజూప
వలెను. ఇట్లు ఆషాఢ, శ్రావణ, భాద్రపద, ఆశ్వయుజమాస
ములు నాలుగింటను వ్రతముచేసి తర్వాత నుద్యాపనము జేయ
వలెను. ఉద్యాపన చేయువాఁడు కార్తిక శుక్ల కాదశినాఁ
డుపవసించి సాయంకాలము మరల స్నానముజేసి నీరుముతో

బృందావనసమీపమందు చివ్వి అలికి విదువన్నెల ముగ్ధులతో
 నలంకరించి, ఆయరుగుమీఁద శంఖము చక్రము శార్ఙ్గము
 కౌమోదకి గద గోవులు గోపాలకులు వీనిని వ్రాయవలెను.
 తర్వాత వెండి తులసికోటను దానిలో కొమ్మలు గుత్తులు
 వీనితోఁ గూడినతులసిచెట్టును యథాశక్తిగాఁ జేయించిపెట్టి
 దానిమొదట సువర్ణమయ మైనలక్ష్మీనారాయణప్రతిమను జే
 యించిపెట్టి ఉపాధ్యాయునితోఁ గూడినవాఁడై తులసీసహిత
 లక్ష్మీనారాయణప్రతిమయందు విష్ణువు నావాహనచేసి పురుష
 సూక్తవిధానముచేతను పురాణోక్తవచనములచేతను పోడ
 శోపచారపూజలు చేయవలెను. ఇట్లు సాంగముగా వ్రతము
 జరపి విష్ణువు ననుగ్రహము సంపాదించుకొని యనంతరము
 బ్రాహ్మణపూజచేసి యారాత్రి జాగరణముండి మఱునాఁడుదయ
 ముననేలేచి స్నానముచేసి ఆచమనముచేసి అగ్నిప్రతిష్ఠాపనము
 జేసి 'తద్విష్ణోః...' అనుమంత్రముచేత ఆజ్యముతోడి తిలలను
 నూటుగాని వేయిగాని ఆహుతులు హోమము చేయవలెను.
 తర్వాత నగ్నిప్రదక్షిణముచేసి బ్రాహ్మణసమారాధనము జేయ
 వలెను. తర్వాత సువర్ణవిష్ణుప్రతిమకు పునఃపూజచేసి తర్వాత
 'నారాయణో...' అను మంత్రముచేత ప్రతిమతోఁగూడ
 బృందావనమును యోగ్యుడైన బ్రాహ్మణునకు దానమియ్య
 వలెను. దానమిచ్చిన సొత్తులో మూడవవంతునను దక్షిణ
 యియ్యవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులకు భోజనముబెట్టి తాను
 తనబంధువులతోఁగూడ భోజనము జేయవలెను. ఇట్లైవఁడు
 ఊరాభిషయనవ్రతమునుచేయునో వానిపుణ్యమహిమ నూటేం
 డ్లు చెప్పినను తరుగదు. బృందావనసమీపమందు ఈవ్రతముచేసి

నవారు తులసిచెట్టున నెన్ని ఆకులున్నవో ఎన్ని రెమ్మలున్నవో అన్ని దివ్యవర్ష సహస్రములు విష్ణులోకమం దుందురు. నాయనా యుధిష్ఠిరా! ఈవిషయమున నొకకథ గలదు. చెప్పెద వినుము. పూర్వము ద్వారవతీపట్టణమున వేదశాస్త్రనిధి మహాపుణ్యాత్మఁడైన యొక బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడుండెను. ఆయన కొక రూపలావణ్య శోభితురాలగు వేణి యనుపేరుగల కూతురుండెను. ఆమె పూర్వకర్మ పరిపాకముచేఁ జిన్నతనముననే విధవయయ్యెను. ఇట్లు వైధవ్యదుఃఖము ననుభవించు నాచిన్నది ఒకనాఁడు తండ్రిదగ్గఱకువచ్చి నాయనా నా కీవైధవ్యదుఃఖము భరింపరా కున్నది. కావున ఈదుఃఖము తొలఁగునట్లు జ్ఞానోపదేశము చేయు మని యడిగెను. అందుల కాబ్రాహ్మణుఁడు సంతసించి అమ్మా నియతురాలవై విష్ణుని బూజింపుము నీబోఁటివారికి విష్ణువుకంటె వేఱ దిక్కు లేదు. కనుక నీవు విష్ణువుప్రీతికరమైన శ్రీరాధిశయనవ్రతము చేయుము. అని ఆవ్రతవిధానము చక్కగాఁ జెప్పఁగా నామె తండ్రిని దగ్గఱబెట్టుకొని పూర్ణభక్తితో నావ్రతము సాంగముగాఁ జేసినదై మఱుజన్తమున మిత్రవింద యనుపేరుతోఁబుట్టి శ్రీకృష్ణభగవానునకు భార్యయయ్యెను. కావున నెవ రీవ్రతము చేసినను కోటిజన్తలలో నార్జించిన పాపమునుగూడఁ బోఁగొట్టికొని సమస్తమైన యిహసుఖముల ననుభవించి తుదకు మోక్ష మొందుదురు. ముమ్మాటికి నిజము. ఇది బ్రహ్మకైవర్తపురాణమున వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదమున

శ్రీరాధివ్రతకథ సంపూర్ణము.

సావిత్రి గౌరీ వ్రతము.

అచమ్య. శుభే...నామసంవత్సరే...అయినే...మానే..
 థే...తిథా...వాసరయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథే
 మమ భర్తాసహ (అస్తాకంసహకుటుంబానాం) థేమస్తైర్య వి
 మాయురారోఽగ్నేశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం భర్తా...సిద్ధ్యర్థం మన
 వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం సకలమంగళావాప్త్యర్థం అభ్యుదయాగ్న
 కాయుష్యాభివృద్ధ్యర్థం వంధ్యాచతుష్టయ దోషనివృత్త్యర్థం
 సాగ్రవర్ష శతజీవన సంపూర్ణసకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీపార్వతీ
 సరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కల్పవృక్షప్రకారేణ యావచ్ఛక్తిధ్యానా
 వాహనాదిషోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగం కలశపూ
 జాం గణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య కలశపూజాం
 గణాధిపతిపూజాం చ కృత్వా. తదనంతరం సావిత్రి గౌరీప్రాణ
 పతిష్ఠాపనం కుర్యాత్.

అథ ధ్యానమ్ వంధ్యదోషహరేగౌరి కరిష్యే తవ పూజనం,
 నిర్విఘ్నం కురుమే దేవి సర్వాభీష్టఫలప్రదే. శరదించుపకాసమం
 దహాసాం స్ఫురదించీవరలోచనాభిరామాం, అరివిందసమాస
 సుందరాస్వామరవిందాసనసుందరీ ముపాసే. వందేహం కుం
 దసూనాభా మిందీవరదశేషణాం, వందాజనమందారాం వల్లీం
 వాగధిదేవతామ్ సావిత్రి గౌరైస్త్వనమః ధ్యానం సమర్పయామి.
 నానారత్నప్రభాదీప్తే సర్వాభరణభూషితే, మహాలక్ష్మీ మ
 హాదేవి త్వమాగచ్ఛస్థిరా భవ. శంఖచక్రగదాహస్తే సువర్ణా
 భే శుభావహే, మమ దేవి వరం దేహి సర్వసిద్ధిప్రదాయినీ.
 ఆవాహయామి సుభగే శుభేసర్వవరప్రదే, వీతాంబరధరే దేవి

సర్వలక్షణసంయుతే. సావిత్రిగౌర్యై నమః ఆవాహనమ్. తప్త
 కాంచనసంకాశే మహాలక్ష్మీ వరప్రదే, రత్నసింహాసనం చారు
 గృహ్యతాం శంకరప్రియే. సావిత్రి గౌర్యై నమః రత్నసింహాస
 నమ్. పద్మాసనే పద్మకరే సర్వలోకైకపూజితే, నారాయణప్రియే
 దేవి పాద్యం సంగృహ్యతా ముమే. సావిత్రిగౌర్యై నమః
 పాద్యమ్. జగద్వంద్యే మహాదేవి సర్వలోకైకపూజితే, అర్ఘ్యం
 దాస్యామి వరదే గృహాణ పరమేశ్వరి. సావిత్రిగౌర్యై నమః
 అర్ఘ్యమ్. సేవే కారుణ్యనిలయే భక్తత్రాణైకతత్పరే, ఆచమ్య
 తాం మహేశాని సువాసితపయఃకణ్డైః సావిత్రిగౌర్యై నమః
 ఆచమనీయమ్. బ్రాహ్మీ చ వైష్ణవీ రాద్రీ కామారీ శాంభ
 వీ శివా, సిద్ధిదా బుద్ధిదా శాంతా మధుపర్కం గృహాణభో. సా
 విత్రిగౌర్యై నమః మధుపర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేలైశ్చ ఘృ
 తేన మధునా శివే, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరా గాంగవా
 రిభిః. సావి...ర్యై నమః పంచామృతస్నానమ్. జయ త్వం దేవి
 చాముండే జయ ఘంటాకపాలిని, జయ సర్వగతే దేవి చాంపక
 ప్నానమాచర. సావి...ర్యై నమః చంపకలైలాభ్యంజన
 స్నానమ్. కలాత్తికే కలాతీతే కారుణ్యహృదయే శివే, కల్యాణి
 జగతీ నిత్యం కస్తూరుద్యద్వర్తనం కురు. సా...ర్యై నమః కస్తూ
 రుద్యద్వర్తన స్నానమ్ రోచనాగురు కర్పూరకుంకుమాలోడి
 తం పునః, కస్తూర్యాదిసుగంధం చ సర్వాంగేషు విలేఖయే.
 సావిత్రిగౌర్యై నమః హరిద్రాచూర్ణస్నానం. శుద్ధోదక
 స్నానమిదం స్వీకురుష్వ సురోత్తమే, సర్వతీర్థమయం దేవి
 నిత్యపావని పావనమ్ సా...ర్యై నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 సర్వదేహసురక్షార్థం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, వస్త్రం

దాస్యామి దేవేశి గృహాణ సురవందితే. సా...రైత్య నమః ప
 స్త్రయుగ్మమ్. అణిమాదిగుణాధార మకారద్యక్షరాత్మకం,
 ఉపవీతం ప్రదాస్యామి గృహాణ పరమేశ్వరి. సా...రైత్య నమః
 ఉపవీతమ్ శ్రీగంధసమ్మితగంధసాం కర్పూరసంయుక్త
 మతీవ హృద్యం, సురాసురానమ్ర కిరీటశోభి పాదద్వయే తే
 ప్రదదామి గౌరి. సా...రైత్యనమః శ్రీగంధం సమర్పయామి హ
 రిద్రంచమహాదేవి సర్వకల్యాణదాయినీ, సౌభాగ్యవర్ధనందివ్యం
 గృహాణ పరమేశ్వరి. సా...రైత్య నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. కుం
 కుమం శోభనం దివ్యం కర్పూరేణ సుసంఘటం, విలేపనం సు
 రశ్రేష్ఠే ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సా...రైత్యనమః కుంకుమ
 పరిమళం సమర్పయామి. అక్షతాక్ష విమలాక్ష శుభ్రాక్ష శా
 లీయాం త్సుమనోహరాక్ష, గృహాణేమాక్ష మహేశాని కమ
 లాపతిపూజితే. సావి...రైత్య నమః అక్షతాక్ష. మాణిక్యముక్తా
 ఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధ వైడూర్యశృతానినూని, అంగుళ్యతా
 టంకసుకంతమాలా కాంచీగదాదీని గృహాణదేవి. సా...రైత్య
 నమః ఆభరణాని. జాజీ చంపక పున్నాగకేతకీపాటలాన్వితైః,
 పారిజాతాదికుసుమైః పూజయామి శివప్రియే పుష్పాణి పూజ
 యామి. లక్ష్మీకరకరోద్భూత బిల్వ మృత్యుంజయప్రియ,
 దేహి పుత్రా స్సశుభనాన్యారోగ్య మచలాం శ్రియమ్. బిల్వ
 పత్రార్పితే దేవి దుర్గే త్వాం శరణం గతా, బిల్వపత్ర ప్రదానేన
 చేప్సితం సఫలం కురు. సా...రైత్యనమః బిల్వపత్రం సమర్పయా
 మి. అథాంగపూజా. సావిత్రైత్య నమః పాదౌ పూజయామి.
 గౌరైత్యనమః జానునీ. శివాయై నమః ఊరూ. భవావ్యై నమః
 శటిమ్. రుద్రావ్యై నమః మధ్యమ్. శర్వావ్యై నమః పార్శ్వమ్.

సర్వమంగళాయై నమః బాహుళ్యం. అపర్ణాయై నమః కంఠమ్.
పార్వత్యై నమః శేత్రే. దుర్గాయై నమః లలాటమ్. హైమవ
త్యై నమః కర్ణం. కర్ణికాయై నమః శిరః పూజయామి. అంబి
కాయై నమః సర్వాణ్యంగాని.

గౌర్యజ్ఞోత్తరశతనామావళిః.

ఓం గౌర్యై నమః
గణేశ జననై
గిరిరాజతనూభవాయై
గుహాంబికాయై
జగన్మాత్రే
గంగాధరకుటుంబినై
వీరభద్రప్రసవే
విశ్వవ్యాపినై
అష్టమూర్త్యై కామ్యై
కష్టదారిద్ర్యశంఖనై
శివాయై
శాంభవ్యై
శంకర్యై
బాలాయై
భవాయై
భద్రదాయిన్యై
మాంగల్యదాయిన్యై
సర్వమంగళాయై
మంజుభాషిన్యై

మాహేశ్వర్యై
మహిమాయై
మంత్రాధ్యాయై
మహాబలాయై
హేమాద్రిజాయై
హేమవత్యై
పార్వత్యై
పాపనాశిన్యై
నారాయణాంశజాయై
నిత్యాయై
నిరీశాయై
నిర్మలాయై
అంబికాయై
మృడాన్యై
మునిసంసేవ్యాయై
మానిన్యై
మేవకాత్మజాయై
కుమార్యై
కన్యకాయై

దుగ్ధాయై
 కలిదోషనిఘ్నానైః
 కాత్యాయనైః
 కృపాపూర్ణాయై
 కల్యాణైః
 కమలార్పితాయై
 సత్యైః
 సత్త్వమయ్యైః
 సత్యాయై
 సౌభాగ్యవాయై
 సరస్వత్యైః
 అమలాయై
 అమరసంసేవాయై
 అన్నపూర్ణాయై
 అమృతేశ్వర్యైః
 అఖిలాగమసంస్తుతాయై
 సుఖసచ్చిత్సుభారసాయై
 బాల్యరాధితభూతవాయై
 భానుగోటిసమద్యుతయై
 హిరణ్మయ్యైః
 సరానైః
 సూక్ష్మాయై
 శీతాంశుకృతశేఖరాయై
 హరిద్రాకుంకుమారాధ్యాయై

సర్వకాలసుమంగల్యైః
 సర్వభోగప్రదాయై
 సామశిఖాయై
 వేదాంతలక్షణాయై
 కర్తృబ్రహ్మమయ్యైః
 కామకలనాయై
 కాంక్షితార్థప్రదాయై
 చంద్రార్కయితతాటంకాయై
 చిదంబరశరీరిణ్యైః
 శ్రీచక్రవాసినైః
 దేవ్యైః నమః
 కామేశ్వరసత్యైః
 కలాయై
 మారారాతిప్రియార్థాంగ్యైః
 మార్కండేయవరప్రదాయై
 పుత్రపౌత్రవరప్రదాయై
 పుణ్యాయై
 పురుషార్థప్రదాయిన్యైః
 సత్యధర్మరతాయై
 సర్వసాక్షిణ్యైః
 సంశంతరూపిణ్యైః
 శ్యామలాయై
 బగళాయై
 చంద్రైః

మాతృకాయై
భగమాలినైః
విరజాయై
స్వధాయై
ప్రత్యంగారాంబికాయై
ఆర్యాయై
దాక్షాయినైః
దీక్షాయై
సర్వవస్తూ త్తమోత్తమాయై
శివాభిధాయై

శ్రీవిద్యాయై
ప్రణవాన్తస్వరూపినైః
హ్రీంకారైః
నాదరూపాయై
త్రిపురాయై
త్రిగుణాంబికాయై
సుందరైః
మహాగౌరైః
షోడశాక్షరదేవతాయై
సావిత్రిగౌర్యై నమః

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వనస్పత్యుద్భవైర్దివైః స్నానాగంధైః సుసంయుతం, ఆఘేయైః సర్వదేవానాం ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్. సావి... ర్యై నమః ధూపమాఘాసయామి. సాజ్యమేకార్తిసంయుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియే, గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్. దీపందర్శయామి ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయమ్. నైవేద్యమ్ కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరలం స్వశ్రీభిరారార్తికాం పాత్రైర్హృదయైః చిత్రచంద్రవిలసత్కర్పూరదీపాసభిః, తత్తత్తాలమృదంగగీతసహితం నృత్యద్భవంభోరుహం మంత్రారాధనపూర్వకం సువిహితం నీరాజనం గృహ్యతామ్. నీరాజనం సమర్పయామి. యానికానిచ... పదేపదే ఆత్మప్రదక్షిణం సమర్పయామి. నమశ్శివాయై రుద్రాయై సగుణాయై స్వరూపినే, దేవాయై తనయందేవి మహాక్ష్యై నమోఽస్తుతే. సావి... ర్యై నమః నమస్కారాః. యస్యస్మృత్యా... మహే

శ్వరీ సుప్రసన్నావరదా భవతు. అర్ఘ్యాణి. గంగాజలసమాసీ
తం గంధకర్పూరసంయుతం, అర్ఘ్యం దాస్యామ్యహం దేవి
కాత్యాయని నమోఽస్తుతే. సావి...రైత్య నమః ఇద మర్ఘ్యం
సమర్పయామి. జయ దేవి నమస్తుభ్యం జయ శక్తివరప్రదే,
జయ శంకరవామాంగే గృహాణార్ఘ్యం మయాఽర్పితమ్.
సా...గౌరైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్. గంగాజలసమాయుక్తం సు
గంధం గంధసంయుతం, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం మంగ
ళం కురు మే శివే సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యం సర్వమంగళ
మాంగల్యే సర్వమంగళదాయని, సర్వసంపత్కరం శీఘ్రం గృ
హాణార్ఘ్యం మయాఽర్పితమ్. సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
దేహిగౌరి సదారోగ్యం పుత్రపౌత్రప్రవర్ధనం, అర్ఘ్యం గృహాణ
హే దేవి మమ సౌఖ్యవివృద్ధయే. సా...రైత్యనమః ఇదమర్ఘ్య
మ్. అర్ఘ్యం గృహాణ హేమాతః భక్తానా మభయప్రదే, సౌ
మంగల్యం వివృద్ధిం చ దేహి మే హరవల్లభే సా...రైత్యనమః
ఇదమర్ఘ్యమ్. ఆయుర్దేహి యశో దేహి పుత్రం భాగ్యం చ
దేహి మే, గృహాణార్ఘ్యం ప్రదాస్యామి మాం రక్ష జగదీశ్వరి.
సా...రైత్యనమః ఇదమర్ఘ్యమ్. నమస్తే వరదే భద్రే నమస్తే
సుఖదాయని, త్రాహి మాం కృపయా దేవి గృహాణార్ఘ్యం
నమోఽస్తు తే. సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్. నమస్తే
సర్వకల్యాణి నమస్తే భాగ్యదాయని, ఇదమర్ఘ్యం మయా
దత్తం గృహాణ జగదీశ్వరి. సా...రైత్యనమః ఇదమర్ఘ్యమ్. అనేన
అర్ఘ్యదానేన సావిత్రీగౌరి సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

సావిత్రీగౌరివ్రతపూజావిధానం సమాప్తమ్.

శ్లో. కదాచిద్వైతకారణ్యే వేదవేదాంగపారగైః, మునిభి
 ర్బహుభిర్యుక్తం మార్కండేయం మహామునిమ్. కృపాప్రసన్న
 వదనం జటావల్కులధారిణం, దృష్ట్వా యుధిష్ఠిరో రాజా విన
 యేన నయేన చ, సాష్టాంగ ప్రణిపాతం చ విధాయ విధివజ్జలం,
 దత్వాఽసనం కుశమయం బద్ధ్వా హస్తపుటం తథా. పప్రచ్ఛ
 కుశలం రాజా హర్షవిస్తితలోచనః, ఉక్త్వా తు కుశలం సర్వం
 ధర్మరాజాయధీమతే. విరరామతతో మాసీవక్ష్యతే చ యుధిష్ఠి
 రః, యద్యస్తి కరుణా స్వామిన్కామ్యమాపూరయస్వ మే. కిం
 వ్రతం కామ్యదం భద్రంపుత్రపాత్రప్రవర్ధనం, సౌభాగ్యవర్ధనం
 స్త్రీణాం పాతివ్రత్యానుకూలతమ్. తన్నేబ్రాహ్మ మునీంద్ర త్వం
 యాచమానాయ త త్వతః. మార్కండేయ ఉవాచ.—సాధు
 పృష్టం త్వయా రాజన్సర్వలోకోపకారకం, సర్వానందప్రదం
 దివ్యం సతీభిశ్చరితం పురా. వ్రతానాముత్తమం గుహ్యం వ్రత
 మేకం బ్రవీమితే, సావిత్రిస్తవ్రతంనార్యాః పాతివ్రత్యవివర్ధ
 నమ్. భూయశ్శృణు మహాభాగ సావిత్రిపార్వతీవ్రతం, పుత్రదం
 ధనదం స్త్రీణాం సర్వాసాం వ్రతముత్తమమ్. పురా మంగళ
 గిర్యాఖ్య పట్టణం పాపనాశనం, కృష్ణవేణీనదీతీరే నృసింహ
 త్కేత్రముత్తమమ్. తత్రాధూర్ధ్వవర్చేతి రాజా సర్వత్ర ధా
 ర్మికః, తస్య రాజ్ఞో ద్విజః కశ్చిత్పురోధాసోఽమపాఽభవత్, బ
 హుపుత్ర స్సపత్నీక స్సర్వశాస్త్రవిశారదః. తస్యాధూద్యజ్జ్వనః
 పత్నీ గౌరీపూజాపరాయణా, గౌరీవ్రతంసమూరభ్యకృత్వాతు
 నవవత్సరాః. ఉద్యాపనం కరిష్యంతీ నియమస్థాపతివ్రతా, ఆక
 రోద్ధరుపుత్రాణాం హననం రాజవల్లభా. ఏవం వై హననం కృ
 త్వా దమోషా కోపహూగితా

భిత్వా న్యపాతయత్. తాని సర్వాణి తన్నాతు రంతికం రాజ
వల్లభా, ప్రేషయామాస దుర్భావా వ్రతక్షతికరితథా. దేవం
వహ్నిం ద్విజం గాంచ నారీమన్యాం పతివ్రతాం, యే పరిఘ్నం
తి తే పాపా జాయంతే పాపయోనిషు. గౌరీవ్రతపరా మాతా
దృష్ట్వా తత్ర శిరాంసి చ, వ్రతాంతే సాక్షతై స్తోమై స్తదం
గాన్యభ్యపించత. ఆక్షతస్పర్శమాత్రేణ మృతాః పుత్రాస్తదో
ద్ధితాః, ఏతద్వృత్తాంత మాకర్ణ్య రాజపత్నీ వినిందితా. ఆన
యామాస తాం బ్రహ్మాం పరేద్యు స్సోమపస్త్రీయం, కిమేత
ద్విప్రపత్నీ త్వత్పుత్రాణాం ప్రాణధారణమ్. మయాతే నిహతాః
పుత్రాస్తవ భావపరీక్షయా, పునరుజ్జీవయంతీతి శ్రుత్వా వార్తా
మయాఽఽధునా. తచ్చుగ్రీత్వా విప్రపత్నీ సా రాజపత్నీమువా
చ హ, శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి గౌరీమహాహత్త్యమిదృశమ్.
యద్వ్యగ్రతస్య ప్రభావేన మమ పుత్రాస్తుజీవితాః, ఏవముక్తా తు
సా రాజ్ఞీ సోమపీఠీమువాచహ. గౌరీవ్రతంమహాపుణ్యం కరిష్యే
విధిపూర్వకం, కో మాసుః కా తిథిస్తస్య కో విధిః కమలేక్షణే.
తత్సర్వం బ్రూహి కళ్యాణి మయి తేఽస్తి దయా యది,
తచ్చుగ్రీత్వా బ్రాహ్మణీ తస్యై రాజ్యై సర్వమువాచహ. శృ
ణు దేవి ప్రవక్ష్యామి మకరన్ధే దివాకరే, తత్ర పరేద్యు రుషసి
వాయసథ్యానమశ్రుతా. స్నాత్వా నద్భ్యాం సమాశ్రిత్య నిత్య
కర్త సమాప్య చ, కులాలగృహమాసాద్య చక్రస్థాం మృత్తి
కాం హరేత్. తయా గౌరిం వినిర్దాయ పూజయేత్స్వగృ
హే ముదా, పూజార్తవ్యాణి సంపాద్య మానవ్రతమథాచ
రేత్. జయదేవి జగన్మాతః జయశంకరవల్లభే, జయభక్తస్త్రియే
దేవి వ్రతం మేసఫలంకురు. అనేనమంత్ర రాజేన పూజాంకృత్వా

యథావిధి, నవగ్రంథియుతంతోరం బట్టి యాద్యాహుమధ్యతః. ఉపాఖ్యానం తదా శ్రుత్వా నమస్కృత్వా యథాక్రమం, అపూపాంశ్చ గృహే పక్త్వా దేవైః దద్యాద్యథావిధి. ఏవం నవదినం కృత్వా వ్రతం పాపప్రణాశనం, అభ్యర్చ్య పూర్వవ ద్దేవీ మపూపా న్నవసంఖ్యయా. స్వయంమన్యాం స్తదాపూ పా న్సువాసీనైః నివేదయేత్, గౌరీముద్వాసయేత్పుష్పైః పుణ్యస్త్రీవాద్యహోషణైః. ఏవం వై నవవర్షాణి వ్రతంకృత్వా వ్రతీ ముదా, ఉద్యాపనం తతః కుర్యాద్వగ్రితస్య పరిపూర్తయే. నవద్వంద్వాని పాత్రాణి పంశరూపాణి చ పృథక్, ఆపూప పూగీవల్లెళ్ళ పూరయే న్నవసంఖ్యయా. పూర్వవత్పూజయే ద్దేవీం పూజయిత్వా సువాసినీః, తాభ్యోఽపి తత్పృథగ్ద్వం ద్వం దత్వానియమపూర్వకమ్. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ కృత్వా తా విసృజేత్ స్త్రీయః, స్వయం చ భోజనం కృత్వా వ్రతకే షం సమాపయేత్. ఏవం కుర్యాద్వగ్రితం సమ్యక్ ద్వయానాం భక్తిపూర్వకం, తస్యాః పుత్రాశ్చ పౌత్రాశ్చ సమృదశ్చ నిరా మయాః. ఆయుష్షంతోభవన్పుత్రా సంతతిశ్చిరజీవినీ, వ్రతం కురు మహాదేవి సర్వపాపప్రణాశనం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిస్తు భనథాన్యసమృద్ధయః, ఇతి తస్యైవ్రతంసమ్యగాదిశ్య భవనం యయా. సా రాజ్ఞీవ్రతమాకర్ణ్యహర్షాశ్రుతూలితస్తనీ, వ్రత కాలే సమాయాతే సా రాజ్ఞీ తద్వగ్రితం ముదా. చకార విధి వత్సమ్య క్స్వపతేరభ్యనుజ్ఞయా, తేన వ్రతప్రభావేన సారాజ్ఞీ పుత్రసంయుతా. భుక్త్వా భోగా ననేకాంశ్చ గౌరీలోకమ వాప సా, య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమా హితః. సర్వపాపవిన్ముక్తః శివసాయుజ్యమూఘ్నయేత్. ఇతి

స్కాందేపురాణే గౌరీఖండే మార్కండేయయుధిష్ఠిరసంవాదే
సావిత్రిగౌరీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ.

తొల్లి యొకానొకప్పుడు వేదవేదాంగపారగులైన
మునులు పెక్కండు పరివేష్టించియుండఁగా, ధర్మరాజు తన
యాశ్రమంబునకు వచ్చినదయాపరుఁ డైనమార్కండేయ
మునీంద్రునిఁగాంచి, భక్తివినయంబులతోడ మ్రొక్కి, యాతని
కర్మపాద్యంబుల నొసఁగి, దర్భాసనంబునఁ గూర్చుండఁజేసి,
చేతులు జోడించికొని నిలఁబడి వేడ్కమీఱ నామునీంద్రునిఁ
గుశలం బడిగెను. మార్కండేయుఁడును దనక్షేమం బెఱింగి,
మానముతో నూఱకుండెను. అంతట ధర్మరాజు “మునీంద్రా,
నాయందుఁ గరుణగలదేని, నే నొక్క కోరికఁగోరెదను. లోకం
బున స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రప్రవృద్ధి నొసఁగునదియు, పతివ్రత
భ్యము గలిగించునదియు వైనయొక్క వ్రతోత్తమంబు నాన
తియ్యవలయునని యడుగఁగా, నామునీంద్రుఁడును ధర్మజున
కిట్లనియె. ఓ నృపాలా, మంచిప్రశ్న యడిగితివి. ఇది లోకం
బునకెల్ల మేలు గావించునది. నీవడిగినయట్టి వ్రతోత్తమం
బొక్కటి గలదు. ఆ వ్రతంబును తొల్లి పెక్కండు పతివ్రత
లగుకాంతలాచరించిరి. సావిత్రిగౌరీవ్రతం బనువ్రతం బొక్కటి
గలదు. అయ్యది స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రసంపదల నొసఁగునది.
దీనింగూర్చిన యితిహాసం బొక్కఁడు గలదు. తొల్లి కృష్ణా
నదీతీరంబున మంగళగిరియను నృసింహస్వామివెలయు పట్టణం
బొక్కటి యుండెను. అచ్చట ధర్మవర్మయను ధర్మపరిపాలకుఁ
డగురాజు వసించుచుండెను. ఆతనికి సకలశాస్త్రవేది యగు

నొక పురోహితుడు గలడు. అతడు వెక్కులు జన్మములు నేసి భార్యపుత్రులతోఁగూడి సుఖంబుండెను. ఆ సోమయాజి యొక్క ధర్మపత్ని గౌరీపూజచేయుటయం దాసక్తిగలది. కావున సావిత్రిగౌరీవ్రతంబుపట్టి, తొమ్మిదియేండ్లునోచుకొని, యుద్యాపనము చేయఁగోరినదై నియమముతో నుండెను. ఆసమయంబున, రాజభార్య యాసోమిదేవమ్మయొక్క వ్రత నియమమును బరీక్షింపఁ గోరినదై, గోబ్రాహ్మణాది హింసచేసిన వారు పాపయోనులయందుఁ బుట్టుదురని తెలిసియు, నాగురు పుత్రులను జంపి, గౌరీవ్రతం బుద్యాపనజేయుచున్న యా సోమిదేవమ్మకడ కాశిరములను బంపినది. గౌరీవ్రతంబు చేయు చుండిన యాకాంత తాను వ్రతోద్యాపనంబు భక్తితోఁ బూర్తిగావించి, కడపట నక్షతలనీటిని వారిపైఁ జల్లఁగా, వారందఱు నెప్పటివలె బ్రతికి లేచి కూర్చుండిరి. అంత రాజు గారిభార్య యావృత్తాంతమును విన్నదై, తమపురోహితుని భార్యను బిలిపించి, 'యమ్మా నీకొడుకు లెట్లు బ్రదికిరి? నేను నీవ్రతమహిమంబు పరీక్షింపఁగోరి, యాకార్యము చేసితిని. నీపుత్రులు మఱల బ్రదికిరని వింటిని. ఎట్లు వారిని బ్రతికించితివి? నాకుఁ దెలుపు' మనియడిగెను. అంతటసోమయాజులుగారిభార్య, "ఓదేవీ! సావిత్రిగౌరీదేవియొక్క వ్రతమహిమవలన నాపుత్రులు జీవించిరి. ఆగౌరీవ్రతం బంతగొప్పది" యని చెప్పఁగా, రాజు భార్య సోమిదేవమ్మను, "ఓదేవీ, నీకు దయగలదేని, యానో మెప్పుడు సేయవలయును? ఏనెలలో నేదినమున నేరీతిని జేయ వలెను చెప్పుము" అని యడిగెను. ఆబ్రాహ్మణునిభార్య యా రాణి కంతయు నివ్విధంబుగాఁ జెప్పెను. ఓరాణీ, సూర్యుడు ముకరరాశియందుఁ బ్రవేశించినమఱునాఁడు కాకికూఠ విసం

బడుటకుముందే లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి యచ్చట స్నానంబు గావించి, నిత్యకృత్యంబులు దీర్చుకొని, కుమ్మరియింటికి వెళ్లి, కుమ్మరిసానయందున్న మంటినిచెచ్చి, యామంటితో సావిత్రి గౌరీదేవిప్రతిమనుజేసి, దానియందు ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, మానంబుతోనుండి, యావ్రతంబును కల్పక్షప్రకారంబుగా, గావించి, కథచెప్పుకొని, తొమ్మిదిముల్లు వేసినతోరంబు గట్టుకోవలెను. ఈరీతిని తొమ్మిదిదినములు నోము నోచుకొని తొమ్మిదవనాడు సాయమున నుద్వాసనచేయవలెను. ఈలాగు తొమ్మిదియేండ్లు నోముచేసి, వ్రతపరిపూర్తికై యుద్వాసనము చేయవలెను. తొమ్మిదిచేటలబోళ్లను దెప్పించి, వానిలోనొక్కొక్కజోడునందును, తొమ్మిదేసి యాకులు, వక్కలు, కసుపు కొమ్ములు, పండ్లు మొదలగునవి యుంచి, ముత్తైదువులకుఁ బసుపు కుంకుమవెట్టి చేటలవాయనములిచ్చి వారికిఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, వారిని స్వగృహంబులకుఁ బంపి, తానును భుజింపవలెను. ఇట్లు పట్టిననోము పూర్తిచేసినవారికిఁ బుత్రపౌత్రసంపదలు గలుగునని చెప్పఁగా, ఆరాజుగారిపట్టపు దేవి యావ్రతకాలముయొక్కరాజకు వేచియుండి, తనభర్త యాజ్ఞ వడసి, సావిత్రిగౌరీవ్రతంబును గావించి, వ్రతప్రభావంబువలనఁ బుత్రపౌత్రసంపదలుగలిగి, సకలభోగంబు లనుభవించి, గౌరీలోకంబును బొందెను ఈవ్రతంబు విన్నవారికిని, వినుపించినవారికిని, శివసాయుజ్యము గలుగును. అని మూర్ఖండేయమునీంద్రుడు చెప్పఁగా, ధర్మరాజు విని, యీ వ్రతంబును తమస్త్రీలచేతఁ జేయించెను.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ సమాప్తము.

సంపద్యోరీవ్రతము.

* “మమ భాగ్యోదయాదద్య సంసర్గః కుమ్భమీనయోః, సజ్జాన్తిరమయః పుణ్యకాలోఽభీష్టఫలప్రదః. మీనసజ్జాన్తిరీకాలే త్వాం పూజయన్తి పతివ్రతాః, ద్రోణమానైస్తన్జులైశ్చ తదర్థైర్వా తదర్థకైః. మోదకాన్ కారయిత్వాతు చణకాఢకసంయుతాన్. యే ప్రదాస్యంతి నిర్దవ్యేష్వీ పృత్యా గుడ సమన్వితాన్, తుష్టా తాభ్యో దదానీష్టాన్ కామాన్ కామూరివల్లభే. తద్వన్తాతః పూజయామి ప్రీతాభీష్టం ప్రదేహి మే, మణ్డపే రత్నరచితే తోరణాద్యై రలంకృతే, నవరత్నమయే కుంభే సంపద్యోరీం సమర్పయేత్.

ఆచమ్య. శుభే...నామసంవత్సరే, ఉత్తరాయణే శిశిరర్తౌ మకరమీనయోః సంధౌ...పక్షే...తిథౌ...నక్షత్రయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథౌ పరమేశ్వరప్రీత్యర్థంధర్మ... పార్థసిద్ధ్యర్థం సత్సంతానసౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం ధీర్ఘసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం సంపద్యోరీవ్రతం కరిష్యే. తద

* “నాభాగ్యవశంబున మకరమీనరాసుల సంసర్గ కాలము తటస్థించి నది. ఈసంక్రాంతిసమయము సకలమనోరథంబుల నిచ్చు పుణ్యకాలము. ఈదినమునఁ బతివ్రతలగు పుణ్యస్త్రీలు నిన్ను రత్నఖచితమైన సింహాసనంబున నవరత్నములుచెక్కిన కుంభమునందు నిన్నుంచి, పూజించి నెనగపప్పు, కందిపప్పు పూర్ణముపెట్టిన తూమెఁడో లేక యిరసయో, లేక కుంఠెఁడో, లేక మానెఁడో కుడుములుచేసి నీకు నివేదనచేయుఁగా, వారికి సకలాభీష్టము నొసంగుదువు. నేనును వారివలె నిన్నుఁ బూజించెదను. నాయెడఁ గరుణించి, నాకు సకలమనోరథముల నిమ్ము.” అని యిట్లు సంకల్పనముచేసికొని వ్రతంబు న్నీయ నుపక్రమింపవలెను.

జ్ఞత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య,) కలశపూ
 జాంకృత్వా. ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూ
 జాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య,) గణపతిపూజాం కృత్వా అథ
 సంపద్ధారి ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథధ్యానమ్. చతుర్భుజాం
 మహాదేవీం సర్వాభరణభూషితాం, కాంచీలసత్ప్రీతవస్త్రాం
 భవానీం చంద్రశేఖరామ్. సంపద్ధౌరై నమః ధ్యాయామి.
 ఆవాహయా మ్యహం దేవీం శ్యామాభాం చంద్రశేఖరాం,
 పాశాంబుజధరాం దేవీం గౌరీమిష్టార్థసిద్ధయే. సంపద్ధౌరై నమః
 ఆవాహనం సమర్పయామి. సర్వాభీష్టప్రదే దేవి సర్వమజ్ఞశ
 దాయినీ, స్వర్ణసూత్ర మిదం దివ్యం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిదమ్.
 సంపద్ధౌరై నమః స్వర్ణసూత్రం సమర్పయామి. అనేకరత్నఖచి
 తం నానారత్నవిచిత్రితం, స్వర్ణసింహాసనం దేవి ప్రతి
 గృహాపవిశ్యతామ్. రత్నఖచితసువర్ణసింహాసనం సమర్ప
 యామి. తప్తకాఞ్చనరత్నాఢ్య మాపురాజ్ఞీసరోరుహే,
 పాద్యం గృహాణాద్రికన్యే కర్పూరైలాదిసంయుతమ్. సంప
 ద్ధౌరై నమః పాద్యమ్ నీలోత్పలదళైర్ద్యుక్తం దూర్వా
 పుష్పాక్షతాన్వితం, దివ్యచందనగంధాఢ్య మిదమర్ఘ్యం
 ప్రగృహ్యతామ్. సంపద్ధౌరై నమః అర్ఘ్యమ్. సర్వలోకైక
 జనని సర్వధ్యానస్వరూపిణి, గృహాణాచమనీయం త్వం దివ్యం
 గాఙ్గం మమామ్మికే. ఆచమనీయం సమర్పయామి. చంద్రమణ్డల
 సహజశదభిజ్ఞాసమన్వితమ్, మధుపర్కం గృహాణేనం మధు
 కైటభమర్దని, మధుపర్కం సమర్పయామి. దధిక్షీరఘృతో పేతం
 శర్కరామధుసంయుతం, పఞ్చామృతస్నానమిదం నీవుకురుష్వ
 మయార్చితమ్. సంపద్ధౌరై నమః పంచామృతస్నానమ్. గాం

గేయైర్యామునైశ్చైవ సహ్యాజా సింధుసంభవైః, తోయైః
శుద్ధోదకస్నానం గృహాణ త్వంబికే శివే. శుద్ధోదకస్నానమ్.
స్నానానంతరమాచమనీయం సమర్పయామి. మహాదేవి మహా
లక్ష్మీ మాయావృతజగత్త్రయే, మహారజతసమ్భూతం వస్త్ర
యుగ్మం ప్రగృహ్యతామ్. వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.
ఖచితం నవరత్నైశ్చ తప్తహాటక నిర్మితం, మయా దత్తం
గృహాణాద్య కర్ణాభరణము త్రమమ్. సంప...రైస్య నమః ఆభర
ణాని. ధాత్రిఫలసమస్థూల ముక్తామణివిరాజితం, నానారత్న
సమాయుక్తం ముక్తాహారం దదామి తే. సంప...రైస్య ముక్తా
హారమ్. కుంకుమాగరుకస్తూరీ మృగనాభిసమన్వితం, శ్రీచంద
నం గృహాణేదం సంపద్యారి నమోస్తుతే. సంపద్యారైస్య
గంధాః. శాలేమాంశ్చంద్రవర్ణాంశ్చ హరిద్రాశోభితాః
శుభాః, అక్షతాంశ్చార్పయే దేవి గృహ్యతాం లోకవందితే.
అక్షతాః. కేతకీశతపుష్పైశ్చ చమ్పకైర్వకులైస్తథా,
మల్లికాజాపుష్పైశ్చ పూజయామి మహేశ్వరి. పుష్పాణి
పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

శిష్టానమణిమంజరీరమణిత శ్రీపదామ్బుజాయైనమః పాదౌ
పూజయామి. గౌరైస్య నమః గుల్ఫౌ. జఙ్ఘ శ్రీనిజ్జతకైతకద్వ
ద్వాయై నమః జఙ్ఘే. స్ఫురన్నాణిక్యముక్తాభజానుద్వయవిరాజి
తాయై నమః జానునీ. గజనాసోరుపూజితాయై నమః ఊరూ.
అరుణారుణకౌసుమృభవస్త్రభాస్వత్కటితత్వైస్య నమః కటిం పూజ
యామి. స్తనభారసమస్తధ్యపట్టబద్ధనళిత్రయాయైనమః మధ్య
మ్. కుక్షిస్థసర్వలోకాయై నమః కుక్షిమ్. ముక్తాభరణధారిణ్యై
నమః వక్షః. నాభ్యాంబాలరోమాళిలతాఫలకుచద్వయాయై

నమః స్తనౌ. సర్వలోకసాక్షివై నమః ముఖమ్. నవచంపకపుష్పా
 భనాసాదణ్డవిరాజితాయై నమః నాసికామ్. చంద్రవహ్నిర్మ
 నేత్రాయై నమః నేత్రాణి ముఖచంద్రకలజ్జాభమ్మగనాభివిశే
 షకాయై నమః లలాటమ్. చమ్పకాశోకపున్నాగసౌగంధికలస
 త్కచాయై నమః కచాక పూజయామి. కురువింజమణిశ్రేణి
 కనతోక్తిరమణ్డతాయై నమః కోటిరం శ్రీసంపద్ధారై నమః
 సర్వాణ్యుక్తాని పూజయామి. చందనాగరుసంయుక్తం కపిలా
 ఘృతసంయుతం, ధూపం గృహాణ వరదే సంపద్ధారి నమోఽ
 స్తుతే. ధూపమాఘ్రాపయామి. శ్వేతార్ద్రగ్నివర్తిసంయుక్తం గో
 ఘృతేన సమన్వితం, దీపం గృహాణ శర్వాణి భక్తానాం జ్ఞాన
 దాయినీ, దీపం దర్శయామి. ధూపదీపానంతరమాచమనీయమ్.
 దధిక్షీరఘృతైశ్చక్తం నవనీతసమన్వితం, శర్మరైలాసమా
 యుక్తం మోదకం సుమనోహరమ్. రాజమాషాఢకయుతం
 జీరకైరధివాసితం, స్నానం ససూపం సగుడం నైవేద్యం ప్రతి
 గృహ్యతామ్. శాకాపూపఫలపాయస భక్ష్యభోజ్యలేహ్యాచో
 ష్య పానీయసచణకాఢకఘృతమోదకాకా నవనీతం సంపద్ధా
 రైనివేదయామి. మధ్యేమధ్యే పానీయమ్. శుద్ధాచమనీయమ్.
 పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళైర్యుతం, కర్పూరచూర్ణ
 సంయుక్తం తామూబలం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలం నివే
 దయామి. హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమవీజం విభావసోః, అనంత
 పుణ్యఫలదమతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. సం...రై నమః సువ
 ర్ణప్రష్పదక్షిణామ్ నీరాజనం సుమాజ్జల్యం కర్పూరేణ విరాజి
 తం, సర్వదేవశిరోరత్నమణ్డతాఙ్గిసరోరుహే. సం...రై
 నమః కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనానంతరం ॥౪౪౪॥

నీయమ్. హిమవద్భూధరసుతే గౌరి చంద్రవరాననే, గృహణా
 ఋణిం మయా దత్తం సమృద్ధారి నమోస్తుతే. సం...రైశ్చ
 ప్రసన్నాఋణమ్. పుష్పాంజలిం గృహణేద మిష్టసౌభాగ్యదాయ
 ని, శ్రుతిస్తృతిపురాణాదిసర్వవిద్యాస్వరూపిణి, పుష్పాంజలిమ్.
 యానికానిచ...పదేపదే ప్రదక్షిణమ్. పాపాహం పాపకర్తృ చ
 తథా పాపాత్తికా సదా, త్రాహి మాం కృపయా దేవి శరణా
 గతవత్సలే. అన్యథాశరణం...రక్షమహేశ్వరి. ఆవాహనం న
 జానామి నజానామి విసర్జనమ్. పూజావిధిం న జానామి యమ
 స్వ పరమేశ్వరి. సంప...రైశ్చ నమః మస్త్రపుష్పమ్. ఛత్రంధార
 యామి. చామరం వీజయామి. నృత్యం దర్శియామి. వాద్యం
 ఘోషయామి. ఆన్దోళికానారోపయామి. అశ్వనారోపయామి.
 గజానారోపయామి. సమస్తరాజోపచార దేవోపచారపూజాం
 సమర్పయామి. కృతం మయా వ్రతం దేవి భక్తాభీష్టప్రదాయ
 ని, సుప్రీతా సర్వదా భూత్వా సర్వసమృత్తిదా భవ. తోర
 బంధనమ్. అర్చితం తే మయా దేవి తోరం పూర్వభృశంశివే,
 వ్రతేనానేన సుప్రీతా సర్వాభీష్టప్రదా భవ. పూర్వతోరార్ప
 ణమ్. సంపద్యోరీయమాదత్తే సంపద్యోరీ దదాతి చ, గౌర్యేన
 తారణోభాభ్యాం సంపద్యోరీ నమోనమః. ఉపాయనదానమ్.
 యస్య స్తుత్యా చ నామోక్త్యా తపః పూజాక్రియాదిభిః,
 న్యూనం సంపూర్ణతాం యాతి సద్యో వందేతమచ్యుతమ్. మస్త్ర
 హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి, యత్పూజితా
 మయా దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అనయా పాదశోపచార
 పూజయా చ భగవతీ సర్వదేవాత్తికా శ్రీసంపద్యోరీ సుప్రీతా
 సుప్రసన్నా వరదా భవతు. సంపద్యోరీ వ్రతకల్పః సమాప్తః.

సత్యనారాయణవ్రతము.

ప్రతీ సంక్రాంతౌ పౌర్ణమాస్యాం చై కాదశ్యాం యస్మిన్
 కస్మిన్ దినే వా సాయంకాలే స్నాత్వా పూజాస్థానమాగత్య
 ఆసనే ఉపవిశ్య ఆచమ్య పవిత్రం ధృత్వా సంకల్పం కుర్యాత్.
 అద్య...పూర్వోక్త వసంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభ
 తిథౌ అముక గోత్రోఽముకశర్తాహం సకలదురితోపశమ
 సర్వాపచ్ఛాంతిపూర్వక సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం యథా సంపా
 దితసామగ్ర్యా గణేశ గౌరి వరుణదేవతాగణపత్యాది చతుష్ట
 యాష్టలోకదేవతా సూర్యాది నవగ్రహదేవతావాహన
 పూర్వకం సత్యనారాయణపూజనం తత్కథాశ్రవణం చ
 కరిష్యే. తథా కలశాచిపూజాం శరీరశుద్ధ్యర్థం పురుష సూక్త
 న్యాసం చ కరిష్యే. ఆసనవిధ్యాదిఘంటా దీపపూజానాంతే
 "అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽపి వా, యః స్మరే
 త్పుండరీకాక్షం స బాహ్యభ్యంతరః శుచిః" ఇతి పూజా
 ద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్య. నిర్విఘ్నతాసిద్ధయే గణపతిం చ సంపూ
 జ్య కలశం స్థాపయేత్. మహీ ద్యౌః పృథివీ చన ఇమం
 యజ్ఞం మిమిక్షతాం పిపృతాం నో భరీమభిః (ఇతి భూమిం
 స్పృష్త్వా.) ఓషధయస్సంవదంతే సోమేన సహ రాజ్ఞా యన్తై
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజన్ పారయామసి ఇతి తండుల
 పుంజం కృత్వా. ఆకలశేషుథావతి. ఇతిమంత్రేణ కలశం సం
 స్థాప్య. ఇమం మే గంగేయమునే...ఇతిజలమ్. కాండాత్కాం
 డాత్పూర్వోహస్తీ పరుషః పరుషః పరి, ఏవానో దూర్వేప్రతను
 సహస్రేణ శతేన చ. యా శతేన వ్రతనోషి సహస్రేణవిరోహ
 సి, తస్మాన్తే దేవీష్టకే విధేయ హవిషా యమ్. ఇతిదూర్వాః.

‘అశ్వత్థేవోనిషదనం—’ ఇతి పంచపల్లవాః. యాః ఫలినీరితి ఫలమ్. ‘సహితాన్నిదాశుషే—’ ఇతి పంచరత్నాని. ‘హిరణ్యరూపః—’ ఇతి హిరణ్యం చ ప్రక్షిప్య. యువాసువాసా ఇత్యనేన వస్త్రం సమర్ప్య తదభావే అక్షతాః ఊపేత్. తతః పూర్ణాదద్యతి పూర్ణపాత్రం నిధాయ, తత్త్వామి...విర్భిః. ఇతి కలశే వరుణం గంధాదిపంచోపచారైః పూజయేత్. (అథ వా పురాణోక్త పద్ధత్యుక్తప్రకారేణ కలశస్థాపనం యథా. చతుర్భుజే శుక్లవర్ణే దివ్యాభరణభూషితే, చతుర్దిక్షాగపృష్ఠస్థేభూమేత్వాం సంస్పృశామ్యహమ్. ఇతి భూమింస్పృష్ట్యా. సర్వదేవమయం ధాన్యం సర్వోత్పత్తికరం మహత్, ప్రాణినాం జీవనోపాయం స్థాపయామిప్రసిద్ధయే. ఇతి ధాన్యరాశిం కృత్వా. తత్ర, దేవాసురైర్నృత్యమానాదుత్పన్నోఽసి మహాదధేః, కుంభ త్వయి సురాః సర్వే తీర్థాని జలదా స్సదా. తిష్ఠన్తికామఫలదా రుద్రాదిత్యాదయోఽపిచ, ఆతోఽత్ర ధాన్యరాశౌత్వాం పూజార్థంస్థాపయామ్యహమ్. ఇతి కలశంసంస్థాప్య గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు కావేరి జలేఽస్తిః సన్నిధిం కురు ఇతి శుద్ధజలేనాపూర్య. కస్తూరీకుంకుమోవేతం కర్పూరేణ చ సంయుతం, చందనం సర్వగంధాధ్యం కుంభేఽస్తిః ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి గంధం ప్రక్షిప్య. కుష్మమాంసే హరిద్రాద్యాః సర్వాషఢ్యోఽమృతప్రభాః, సర్వామయహరాశ్చాతః కుంభేఽస్తిః ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇత్యాషఢిః ప్రక్షిప్య. ధాన్యరాజాంశ్చ మాంగల్యేద్విజప్రీతికరాః యవాః, యజ్జార్థం నిర్మితా నస్తిః కలశే ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి యవాః ప్రక్షిప్య. త్వం దూర్యే.

మృతజన్మాసి వందితాసి సురాసురైః, సౌభాగ్యం సతతం
 దేహి సర్వకార్యకరీ భవ ఇతి దూర్వాః ప్రక్షిప్య అశ్వత్థో
 దుంబరప్లక్షచూతన్యగ్రోధపల్లవాన్, అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షి
 పామి సర్వకర్తసుశోభనాన్. ఇతి పంచపల్లవాన్ తత్త్వచక్ష్వ
 నిక్షిప్య. గజాశ్వరథాన్యవల్లికసంగమప్రాదగోకులాత్, మృద
 మానీయ కుంభేస్తిక్ ప్రక్షిపామి చ చత్వరాత్, ఇత్యప్త
 మృదః. ఫలం మనోహరం స్వాదు మునిదేవప్రియం సదా,
 అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షిపామి సర్వదామంగళప్రదమ్. ఇతి ఫలమ్.
 సునర్ణం రజతం ముక్తారాజావర్తప్రవాళకం, ఇమాని పంచర
 త్నాని కలశే ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి పంచరత్నాని ప్రక్షిప్య.
 హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనస్తపుణ్య
 ఫలద మతః శాంతిప్రయచ్ఛ మే ఇతి హిరణ్యం నిక్షిప్య. ఈష
 ధ్ధాతేన శుభ్రేణ సదశేనాహ తేన చ, సంవేష్టయామి కలశం
 నూతనేన సువాసనా. ఇతి వాసనా సంవేష్ట్య. పూర్ణపాత్రం
 తామ్రమయం శాలితండులపూరితం, ప్రధానదేవపూజార్థం
 న్యసామి కలశోపరి. ఇతి పూర్ణపాత్రం నిధాయ. దేవతా
 ఆవాహయేత్. తతః గణేశాదీనాం సూర్యాదిసవగ్రహాణాం
 చ తత్తన్నస్త్రైర్నావాహనం కృత్వా పూజనం కుర్యాత్. తది
 త్థమ్. ఓం గణానాంతా...పాదసమ్ గణేశాయ నమః గణేశ
 మావాహయామి. ఓం గౌరీమిమాయ సలిలాని దక్ష...
 వ్యోమక. గౌరీమావాహయామి. ఓం తత్త్వాయామి బ్రహ్మ
 ణా...మః. వరుణమూవా. గణపతిం దుర్గాంక్షేత్రపాలం వాస్తో
 మ్పతిం చ ఆవాహ్య. ఇంద్రం అగ్నిం యమం నిరృతిం వరుణం
 వాయుం కుబేరం ఈశానంచ తత్తన్నస్త్రైర్నామమస్త్రైర్నా
 త్తతపుంజేష్వావాహ్యశూర్యాదీనావాహయేత్. తత్త్రయం త్రాః

ఆకృష్టేన...సశ్యక్. సూర్యనూవాహయామి. ఆప్యాయస్వ...
 గధే. చంద్రమావా. అగ్నిర్హార్ధా...జిహ్వతి. భౌమమావా
 ఉద్బుధస్వాగ్నే...మేతమ్. బుధమావా. బృహస్పతే అతి—
 చిత్రమ్. బృహస్పతిమావా. శుక్రంతే అన్యత్...రాతిరస్తు.
 శుక్రమావా. శమ్నీ రగ్నిభిః...అపశ్రిః శనైశ్చరమావా
 హయామి. కయా నశ్చిత్ర...వృతా. రావచమావా. కేతుం
 కృణ్వన్న...జాయథాః. కేతుమావా. తదస్తు మిత్రా వరుణే
 త్యనేన గణేశాద్వావాహితదేవతాః సుప్రతిష్ఠితాః సుతు
 (ఇతి ప్రతిష్ఠాప్య) ఓం భూర్భువః స్వః గణేశాద్వావాహిత
 దేవతాభ్యో నమః ధ్యాయామి. ఇత్యాదిహోషశోపచార
 పూజాం కుర్యాత్. అథ సత్యనారాయణపూజా ధ్యానమ్.
 పుష్పం గృహీత్వా ధ్యానం కుర్యాత్. శాంతాకారం...
 సర్వలోకైకనాథమ్. ధ్యాయేత్సత్యం గుణాతీతం గుణత్రయ
 సమన్వితం, లోకనాథం త్రిలోకేశం కౌస్తుభాభరణంహరిమీ నీల
 వర్ణం పీతవాసుః శ్రీవత్సపదభూషితం, గోవిందం గోకులానం
 దం బ్రహ్మద్యైరపి పూజితమ్. ఇతి ధ్యానమ్ ఓం సహస్రశీర్షా
 ...గులమ్. ఆగచ్ఛ భగవత్ దేవస్థానే చాత్ర స్థిరోభవ. యా
 వత్పూజాంకరిష్యేఽహం తావత్త్వంసన్నిధౌభవ. ఆవాహనమ్.
 పురుషవేదగ్ం సర్వ...రోహతి. నానారత్నసమాయుక్తం
 శార్తస్వరవిభూషితం, ఆసనందేవదేవేశ శ్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. ఆసనమ్. ఓం ఏతావానస్య...దివి. నారాయణనమస్తే
 స్తు సరకార్ణవతారక, పాద్యం గృహీణ దేవేశ మమ సోఖ్యం
 వివర్ధయ. పాద్యమ్. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి వ్యక్తావ్యక్తకస్వరూ
 పాయహృషీకపతయే నమః, మనూనివేదితో భక్త్యాఅర్ఘ్యేఽ

యం ప్రతిగృహ్యతామ్. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ...పురః. మన్దా
కిన్యాస్తు యద్వారి సర్వపాపహరం శుభం, తదిదం కల్పితం
దేవ సమ్యగాచమ్యతాం త్వయా. ఆచమనీయమ్. యత్పురు
షేణ హవిషా...ధవిః. గంగా చ యమునా చైవ గోదావరి
సరస్వతీ, నర్మదాసింధుకావేర్యస్తాభ్యః స్నానంకురుప్రభో. స్నా
నం పంచామృతస్నానమ్. ఆప్యాయస్వ...గ ధే. సురభేస్తు సము
త్పన్నం దేవర్షి పితృతృప్తిదం, మయా దత్తం పయోదేవస్నా
నార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఊరేణ స్నాపయామి. దధిక్రావ్ణో
...దధ్నాచైవ మహాదేవ స్నాపనంక్రియతే మయా, గృహాణ
త్వంసురాధీశ ప్రసన్నోమాంభవావ్యయ. దధ్నాస్నాపయామి.
శుక్రమసి జ్యోతిరసి...రశ్మిభిః. సర్పిషాచ జగన్నాథ స్నాపనం
క్రియతేఽధునా. గృహాణ శ్రద్ధయాఽనన్త తవ ప్రీత్యై మనో
హరమ్. ఘృతేన స్నాపయామి. మధువాతాఋ...సంత్యోష
ధీః. ఇదం మధు మయా దత్తం తవ తుష్టిర్థమేవ చ, స్నా
తుం గృహాణ దేవేశ తతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. మధునా
స్నాపయామి. స్వాదుః పవస్వ దివ్యాయ...అదాభ్యః సితయా
చ సురశ్రేష్ఠ స్నాపనం క్రియతే త్వయి, తస్మాద్భక్తపరాధీన
ప్రసన్నో భవ సర్వదా. శర్కరయా స్నాపయామి. ఇతిపంచా
మృతస్నానమ్. గంధద్వారాం...శ్రీయమ్. గంధోదకేన దేవేశ
కుశపుష్పఫలోదకైః, రత్నాంబునా చ శుద్ధేన స్నాపయామి
పృథక్ పృథక్. చందనోదకేన స్నాపయామి. మధువాతా...ష
ధీః. మధుపర్కస్నానం, అనంతసర్వకామానామప్యధీశ్వర సా
ఖ్యద. మధుపర్కం గృహాణేమం మయా దత్తమథోక్షజ.
శనిక్రదత్సు...త్రైలం పుష్పసుగంధాఢ్యం భ్రమద్భ్రమరనా

దితం, విలేపయామి సర్వాంగే సువర్ణచక్షుఃస్థితమ్. తైలాభ్యం
గమ్ ఉద్వర్తనం తవాంగేఽస్త్రిక లేపయామి సుభక్తితః, కాశ్చీ
రాగురుకర్పూర మృగనాభివినిర్మితమ్. ఉన్నర్తనమ్. స్నానార్థం
జలమానీతం శీతముష్ణం యథాదచి, సుగంధితం సర్వసవీర్యే
భ్యః ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతిమాంగలికస్నానమ్. గంధాదిదత్త
ణాంతోపచారైః సంపూజ్య. పురుషసూక్తాదిభిః రుద్రాదిభి
రవ్యైశ్చఅభిషేకః తం యజ్ఞ...శ్చయే. వేదసూక్తసమాయుక్తే
యజ్ఞసామసమన్వితే, సర్వవర్ణప్రదే దేవ వాససీ ప్రతిగృహ్య
తామ్ వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః...శ్చయే. బ్రహ్మ
విష్ణుమహేశ్వరైశ్చ నిర్మితం బ్రహ్మసూత్రకం, యజ్ఞోపవీతదా
నేన ప్రీయతాం కమలాపతిః. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ
హుతః ఋచః...జాయత. శ్రీఖండంచందనం దివ్యం గంధాఢ్యం
సుమనోహరం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
తామ్. గంధమ్. అహిరివ భోగైః పర్యేతి...కస్తూర్యాద్యాశ్చ
యే గంధా భోగాఢ్యం తే మయా హృతాః, అనేక గంధసంయు
క్తాః ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతి పరిషుశ్చద్రవ్యాణి సౌ
ఖ్యాగ్యద్రవ్యాణి చ. అలంకారార్థమక్షతాక సమర్పయామి.
తస్మాదశ్వా అజా...జావయః. మల్లికాదిసుగంధీని మాలత్యా
దీని వై ప్రభో, మయాఽహృతాని పూజార్థం పుష్పాణి ప్రతి
గృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అత్ర సంభవే సహస్రతులసీ సమర్ప
ణమ్ (విష్ణుసహస్రనామ కృష్ణాష్టోత్తర శతనామపూజా చ
కార్యా) వనమాలాం సుగంధాఢ్యాం నానాపుష్పైః సమన్వి
తాం, పూజార్థం సాధితాం దేవప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
పుష్పమాలామ్. యత్పురుషం...పుచ్చ్యేతే. వనస్పతిరసోదూభ

తో గంధాధోగంధఉత్తమః, ఆఘ్రియః సర్వదేవానాం ధూ
 పోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖ
 మాసీత్...అజాయత సాజ్యం...తిమిరాపహ.దీఁమ్ చంద్రమా
 మనసోజాతః...జాయత. ఘృతపక్వం హవిష్యాన్నం పాయసం
 చ సశర్కరం, నానావిధం చ నైవేద్యం విష్ణో మే ప్రతిగృహ్య
 తామ్. నైవేద్యమ్. సర్వపాపహరం దివ్యం గాంగేయం నిర్మలం
 జలం, మయా హ్యేచమనం దత్తం గృహ్యతాం పురుషోత్తమ.
 శుద్ధాచమనమ్. నారికేళం మాతులుంగం కపిత్థం కదళీఫలం,
 కూష్మాండం కర్కటీయుక్తం గృహ్యతామఖిలార్థద. ఇదం
 ఫలం మయా దేవ స్థాపితం పురతస్తవ, తేన మే సఫలావాప్తి
 ర్భవేజ్జన్మనిజన్మని. ఇతిఫలమ్. లవంగకర్పూరయుతం తాంబూలం
 సురపూజితం, ప్రీత్యా గృహాణ దేవేశ మమ సాఖ్యం వివర్ధ
 య. తాంబూలమ్ ఓం శ్రియే జాతః...చతుర్వర్తి సమాయు
 క్తం ఘృతేన చ సుపూరితం, నీరాజనేన సంతుష్టో భవత్స్యేవ
 జగత్పతిః నీరాజనమ్. కర్పూరదీపం సుమనోహరం ప్రభో దదా
 మి తే దేవవర ప్రసీద భో, పాపాపకారం త్వరితం నివారయ
 ప్రజ్ఞానదీపం మనసీ ప్రదీపయ. కర్పూరారాత్రికమ్. ఓం నాభ్యా
 ఆసీ...యన్. నమోఽస్త్వనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహ
 స్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నో పురుషాయ శా
 శ్వతే సహస్రకోటియుగధారణే నమః నమస్కారమ్. సప్తాస్యా
 సక...పశుమ్. యానికానిచ...పదేపదే. ప్రదక్షిణమ్. యజ్ఞేన
 యజ్ఞ...దేవాః. కష్టారనీలకమలోత్పలపారిజాతపున్నాగకైకద
 లిచంపకపాటలైశ్చ, బిల్వప్రవాళతులసీ శతపత్రజాతీ. పుష్పై
 శ్చ క్షప్తమముమంజలిమర్పయామి. ఇతి అన్వైశ్చ మంత్రే

పుష్పాంజలిం సమర్పయేత్. తతో గీతవాద్యనృత్య ఛత్రచా
మరాది రాజోపచారార్థే అక్షతాః సమర్ప్య దేవం సంప్రా
ర్థ్య స్తునీత. యస్తయా భక్తియుక్తేన పత్రం పుష్పం ఫలం
జలం, నివేదితం చ నైవేద్యం తద్బ్రహ్మణానుకంపయా. మంత్ర
హీనం...దస్తుమే. అమోఘం పుండరీకాక్షం నృసింహందైత్య
సూదనం, హృషీకేశం జగన్నాథం వాగీశం వరదాయకమ్.
గుణత్రయం గుణాతీతం గోవిందం గరుడధ్వజం, జనార్దనం
జనాతీతం జానకీవల్లభం హరిమ్. ప్రణమామి సదా భక్త్యా
నారాయణమతః పరం, దుర్గమే విషమే ఘోరే శత్రుభిః పరి
పీడితే. నిస్తారయస్వ సర్వేషు తథానిష్ఠభయేషు చ, నామా
న్యేతాని సుకీర్త్యతాపితం ఫలమాప్నుయాత్. సత్యనారాయ
ణం దేవం పందేహం కామదం ప్రభుం, లీలయా వితతం
విశ్వం యేవ తస్మై నమోనమః. ఇతి ప్రార్థనా. యస్యస్మృత్యా
...సత్యనారాయణః సుప్రీతః సుప్రసన్నః వరదో భవతు.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతపూజావిధానమ్.

శ్రీసత్యనారాయణవ్రతకథాప్రారంభః.

ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్లో. ఏకదా నైమిశారణ్యే ఋషయశ్శౌనకాదయః, పప్ర
చుర్మునయస్సర్వే సూతం పౌరాణికం ఖలు. శ్లో. వ్రతేన తప
సా కింవా ప్రాప్యతే వాంఛితం ఫలం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛా
మ కథయస్వ మహామునే. సూతః. శ్లో. నారదేనైవ సంప్ర
ప్త్యోభగవాన్ కమలాపతిః, సురర్షయేయతై వాహతచ్ఛ్రీఘ్నధ్వం
సమాహితః. శ్లో. ఏకదా నారదో యోగీ పరానుగ్రహకాంక్ష

యా, పర్యటన్వివిధాన్ లోకాన్ స్వర్ణలోకముపాగతః తతో
 దృష్ట్వా జనాన్ సర్వాన్ నానాశ్లేశసమన్వితాన్. నానాయోని
 సముత్పన్నాన్ క్లిశ్యమానాన్ స్వకర్తృభిః. కేనోపాయేన చైతే
 షాం దుఃఖనాశో భవేద్ధ్రువం, ఇతి సంచింత్య మనసా విష్ణు
 లోకం గతస్తథా. తత్రనారాయణం దేవం శుక్లవర్ణం చతుర్భు
 జం, శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలావిభూషితమ్. దృష్ట్వా తందే
 వదేవేశం స్తోతుం సముపచక్రమే నారదః శ్లో. నమో వాఙ్మన
 సాతీతరూపాయానంతశక్తయే, ఆదిమధ్యాంతహీనాయ నిర్గు
 ణాయ గుణాత్తనే. సర్వేషామాదిభూతాయ భక్తానామార్తి
 నాశినే, శ్రుత్వా స్తోత్రం తతోవిష్ణుర్నారదం ప్రత్యభాషత. శ్రీ
 భగవానువాచ. శ్లో. కిమర్థమాగతోఽసి త్వం కిం తే మనసి
 వర్తతే, కథయస్వ మహాభాగ తత్సర్వం కథయామి తే. నారదః
 శ్లో. మర్త్యలోకే జనాన్ సర్వే నానాశ్లేశసమన్వితాః, నానా
 యోనిసముత్పన్నాః పచ్యంతే పాపకర్తృభిః తత్కథం తే విము
 చ్యంతే లఘూపాయేన తద్వద, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం కృ
 పాస్తీయది తే మయి. శ్రీభగవానువాచ. శ్లో. సాధు పృష్టం
 త్వయా వత్స లోకానుగ్రహకాంక్షయా, యత్కృత్వా ము
 చ్యతే మోహ స్తచ్చుర్రుష్య వదామి తే. వ్రతమస్తీ మహా
 పుణ్యం స్వప్రమర్త్యేషు దుర్లభం, తవ స్నేహా స్తయా వత్సప్ర
 కాశీక్రియతేఽధునా. సత్యనారాయణస్యైవ వ్రతం సమ్యగ్వి
 భాసతః, కృత్వా సద్యస్సుఖం భుక్త్వా పరంమోక్షమవాప్నుయా
 త్, తచ్చుర్రిత్యా భగవద్వాక్యం నారదో మునిరబ్రవీత్. నార
 దః శ్లో. కిం ఫలం కిం విధానం చ కృతం కేనైవ తద్వ్రతం, త
 త్సర్వం విస్తరా ద్భూషికదాకార్యంహి తద్వ్రతమ్. శ్రీభగ

వాను వాచ. శ్లో. దుఃఖశో కాదిశమనం ధనధాన్యవివర్ధనం, సౌభాగ్యసంతతిః సర్వత్ర విజయప్రదమ్. యస్మిన్ కాస్తికాది నేమర్హ్యో భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితం, సత్యనారాయణం దేవం యజేచ్ఛేవ నిశాముఖే. బ్రాహ్మణైర్బాంధవైశ్చైవ సహితో ధర్మతత్పరః, వైవేద్యం భక్తితో దద్యాత్సపాదం భక్ష్యముత్తమమ్. గోధూమస్య చ చూర్ణం వా శర్కరా చ గుడం తథా, సపాదం సర్వభక్ష్యాణి వైకీకృత్య నివేదయేత్. విప్రాయ దక్షిణాం దద్యాత్కథాం శ్రుత్వా జనైస్సహ, తతశ్చ బంధుభిస్సర్థం విప్రాంశ్చ ప్రతిభోజయేత్. సపాదం భక్షయేద్భక్త్యా సృత్యగీతాదికం చరేత్, తతశ్చ స్వగృహం గచ్ఛేత్సత్యనారాయణం స్మరత్. ఏవం కృతే మనుష్యాణాం వాంఛాసిద్ధిర్భవేద్ధృవం, విశేషతః కలియుగే లభూపాయోఽపి భూతలే. ప్రథమోఽధ్యాయః సమాప్తః.

ద్వితీయోఽధ్యాయః.

సూతః. ఆధాన్యత్సంప్రవక్ష్యామి కృతం యేన పురాద్విజ, కశ్చిత్కాశీపురేరమ్యే హ్యసీద్విప్రోఽతినిర్ధనః. తుత్త్రద్భ్యం వ్యాకులో భూత్వా భృశం బభ్రామ భూతలే, దుఃఖతం బ్రాహ్మణం దృష్ట్వా భగవాన్ బ్రాహ్మణప్రియః. వృద్ధబ్రాహ్మణరూపస్తం పప్రచ్ఛ ద్విజమాదరాత్, కిమర్థం భ్రమనే విప్ర మహీ నిత్యం సుదుఃఖతః. తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి కథ్యతాం ద్విజసత్రమ, బ్రాహ్మణః శ్లో. బ్రాహ్మణోఽతిదరిద్రోఽహం భిక్షార్థం వై భ్రమే మహీం, ఉపాయం యది జానాసి కృతయా కథయ ప్రభో. వృద్ధబ్రాహ్మణః శ్లో. సత్యనారాయణో విష్ణుర్వాంఛితార్థఫలప్రదః, తస్య త్వం పూజనం విప్ర కురుష్వ వ్రతముత్తమమ్. యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో

ముక్తో భవతి మానవః, విధానం చ వ్రతస్యాపి విప్రాయా
భాష్య యత్నతః. సత్యనారాయణో వృద్ధస్తత్రైవా న్నరధీయత,
తద్వృతం సంకరిష్యామి యదుక్తం బ్రాహ్మణేన వై. ఇతి సం
చింత్య విప్రోఽసౌ రాత్రా నిద్రాం న లభ్యవాన్, తతః స్తాతస్స
ముత్థాయ సత్యనారాయణవ్రతమ్. కరిష్య ఇతి సంకల్ప్య భి
క్షార్థ మగమద్విజః, తస్మిన్నేవ దినే విప్రః ప్రచురంద్రవ్యమా
ప్తవాన్. తేనైవ బంధుభిస్సార్థం సత్యస్య వ్రతమాచరత్,
సర్వదుఃఖవినిర్ముక్తస్సర్వసమ్పత్సమన్వితః. బధూవ స ద్విజ
శ్రేష్ఠో వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః, తతః ప్రభృతి కాలం చ మాసి
మాసి వ్రతం కృతమ్. ఏవం నారాయణస్యేదం వ్రతం కృత్వా
ద్విజోత్తమః, స్వపాపవినిర్ముక్తో దుర్లభం మోక్షమాప్త
వాన్, వ్రతమస్య యదా విప్రాః పృథివ్యాం సంకరిష్యతి. తదైవ
సర్వదుఃఖంచ మనుజస్య వినశ్యతి, ఏవం నారాయణేకోక్తం
నారదాయ మహాత్మనే. మయా తత్కథితం విప్రాః కిమన్యత్కథ
యామి వః. ఋషయః శ్లో. తస్మాద్విప్రాచ్ఛృతం కేన పృథివ్యాం
చరితం మునే, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామ శ్రద్ధాఽస్తాకంప్రజా
యతే సూతః శ్లో. శ్రుణుధ్వం మునయస్సర్వే వ్రతం యేనకృతం
భువి, ఏకదా స ద్విజవరో యథావిభవవిస్తరైః. బంధుభిఃస్వజ
వైస్సార్థం వ్రతం కర్తుం సముద్యతః, ఏతస్మిన్నంతరే కాలే
కాష్ఠక్రేతా సమాగమత్. బహిః కాష్ఠం చ సంస్థాన్య విప్రస్య
గృహమాయయా. తృప్తయా పీడితస్తాంశ్చ దృష్ట్వా విప్రకృ
తం వ్రతం, ప్రణీత్య ద్విజం ప్రాహ కిమిదం క్రియతేత్వయా.
కృతే కిం ఫలమాప్నోతి విస్తరాద్వద మే ప్రభో విప్రః శ్లో.
సత్యనారాయణస్యేదం వ్రతం సర్వేషితప్రదం, తస్య ప్రసాదా

నే సర్వం ధనధాన్యాదికం మహత్. తస్మా దేతద్వ్రతంజ్ఞాత్వా
కాష్ఠక్రేతాఽతిహర్షితః, షషా జలం ప్రసాదం చ భుక్త్వా స్వ
నగరం యయా. సత్యనారాయణం దేవం మనసా ఇత్యచింత
యత్, కాష్ఠవిక్రయతో గ్రామే ప్రాప్యతే చాద్య యధనమ్. తే
నైవ సత్యదేవస్య కరిష్యే వ్రతముత్తమం, ఇతిసంచింత్య మనసా
కాష్ఠం కృత్వా తు మస్తకే. జగము నగరే రమ్యే ధనినాం
యత్రసంస్థితః, తద్దినే కాష్ఠమూల్యం చ ద్విగుణం ప్రాప్తవాన
సా. తతఃప్రసన్నహృదయ స్సుచక్వం కదలీఫలం, శర్కరాఘృత
దుగ్ధం చ గోధూమస్య స చూర్ణకమ్. కృత్వైకత్ర స పాదంచ
గృహీత్వా స్వగృహం యయా. తతో బంధూ సమాహూ
య చకార విధినా వ్రతం, తద్వ్రతస్య ప్రభావేన ధనపుత్రాన్వి
తోఽభవత్, ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా చాన్తే సత్యపురం
యయా. ద్వితీయోఽభ్యాయః సమాప్తః.

తృతీయోఽభ్యాయః.

సూతః. శ్లో. పునరగ్రే ప్రవక్ష్యామి శ్రుణుధ్వం మునిస
త్తమాః, పురాచోల్కాముఖోనామనృపశ్చాసేన్ద్రహీపతిః జితేం
ద్రయః సత్యవాదీ యయా దేవాలయం ప్రతి, దినే దినే ధనం
దత్వా ద్విజాన్సంతోషయత్సుధీః. భార్యా తస్య ప్రముగ్ధా చ
సరోజవదనా సతీ, భద్రశీలానదీతీరే సత్యస్య వ్రతమాచరత్.
ఏతస్మిన్నంతరే తత్ర సాధురేకస్సమాహితః, వాణిజ్యార్థం
బహుధనై రనేకైః పరిపూరితామ్. నావం సంస్థాప్యతత్తీరే జగా
మనృపతింప్రతి, దృష్ట్వాచ వ్రతీనం భూషం పప్రచ్ఛ వినయాన్వి
తః. సాధుః శ్లో. కిమిదం కురుషే రాజా భక్తియుక్తేన చేతసా,
ప కాశం కురు తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి సాంప్రతమ్. రాజో

వాచ. శ్లో. పూజనం క్రియతే సాధో విష్ణోరతులతేజసః, వ్రతం
చ స్వజనైస్సార్థం పుత్రాద్యవాప్తికామ్యయా. భూషస్య వచ
నం శ్రుత్వా సాధుః ప్రోవాచ సాదరం, మమాపి సంతతిర్నా
స్తి ఏతస్మాజ్జాయతే ధ్రువమ్. తతో నివృత్య వాణిజ్యాత్సానం
దో గృహమాగతః, భార్యాయై కథితం సర్వం వ్రతం సన్తతి
దాయకమ్. తదా వ్రతం కరిష్యామి యదా మే సంతతిర్భవేత్,
ఇతి లీలావతీం ప్రాహ పత్నీం. సాధుస్ససత్తమః. ఏకస్మిన్ద్వివసే
తస్య భార్యా లీలావతీసతీ, భర్త్యయుక్తానందచిత్తా భవద్భ
ర్తృపరాయణా. గర్భిణీసాభవత్తస్య భార్యా సత్యప్రసాదతః,
దశమే మాసి వై తస్యాః కన్యారత్నమజాయత. దినేదినే సా
వవృధే శుక్లపక్షే యథా శశీ, నామ్నా కలావతీ చేతి తన్నా
మకరణం కృతమ్. తతో లీలావతీ ప్రాహ స్వామినం మధురం
వచః, న కరోషి కిమర్థం వై పురా సంకల్పితం వ్రతమ్. సాధురు
వాచ శ్లో. వివాహసమయే త్వస్యాః కరిష్యామి వ్రతం ప్రియే,
ఇతి భార్యాం సమాశ్వాస్య జగామ నగరం ప్రతి. తతః కలా
వతీ కన్యా వవృధే పితృవేత్తని, దృష్ట్వా కన్యాం తతస్సాధుః
నగరే సఖిభిస్సహ. మంత్రయిత్వా ద్రుతం దూతం ప్రేషయా
మాస ధర్మవిల్, వివాహార్థం చ కన్యాయా వరం శ్రేష్ఠం
విచారయ. తేనాజ్ఞప్తశ్చ దూతోఽసా కాంచనం నగరం య
యా, తస్మాదేకం వణిక్పుత్రం సమాదాయాగతో హి సః.
దృష్ట్వా తం సుందరం బాలం వణిక్పుత్రం గుణాన్వితం, జ్ఞాతిభి
ర్బంధుభిస్సార్థం పరితుప్తేన చేతసా, దత్తవా సాధుపుత్రా
య కన్యాం విధివిధానతః తతోఽభాగ్యవశాత్తేన విస్మృతం
వ్రతముత్తమం, వివాహసమయే తస్మాన్తేన దుగ్ధోభవత్. 9

భుః. తతః కాలేన నియతో నిజకర్మ విశారదః. వాణిజ్యార్థం తత
శ్శీఘ్రం జామాత్యుహితో. వణిక్, రత్నసానుపురే రమ్యే
గత్వా సింధుసమీపతః. వాణిజ్యమకరోత్సాధు హామాత్రా
శ్రీమతా సహ, తా గతా నగరే రమ్యే చంద్రకేతోర్మృతస్య
చ. ఏతస్మిన్నవకా శేతు సత్యనారాయణః ప్రభుః, ప్రప్తప్ర
తిజ్ఞమాలాఙ్గ్య శాపం తస్మై ప్రదత్తవాన్. దారుణం కఠినం చా
స్య మహద్దుఃఖం భవిష్యతి, ఏకస్మిన్దిననే రాజ్ఞో ధనమాదాయ
తస్కరః తత్రైవ చాగతశ్చోరో వణిజో యత్ర సంస్థితో, తత్ప్ర
శ్చాధ్ధావకాన్ దూతాన్ దృష్త్వా భీతేన చేతసా. ధనం సంస్థా
ప్య తత్రైవ స తు శీఘ్రములక్షితః. తతో దూతాస్సమాయా
తా యత్రానే సజ్జనో వణిక్. దృష్త్వా నృపధనం తత్ర బద్ధ్వా
నీతో వణిక్కుతో, హర్షేణ ధావమానాశ్చ నిన్యస్తా రాజ
సమ్ముఖమ్. తస్కరా ద్వా సమానీతో విలోక్యార్జ్ఞాపయ ప్ర
భో, రాజ్ఞాజ్ఞస్తాస్తతశ్శీఘ్రం దృఢం. బద్ధ్వాతు తావృభా. స్థా
పితౌ ద్వా మహాదుర్గే కారాగారేఽవిచారతః, మాయయా
సత్యదేవస్య న శ్రుతం కైస్తయోర్వచః అతస్తయోర్ధనం రాజ్ఞా
గృహీతం చంద్ర కేతునా, తచ్ఛాపాచ్చ తయో ర్గేహే భార్యా
చైవతిదుఃఖతా. చోరేణాపహృతం సర్వం గృహేయచ్చ
స్థితంధనం, ఆధివ్యాధిసమాయుక్తాతుత్పిసాసాతిదుఃఖతా. అన్న
చింతాతురా భూత్వా బభ్రామ చ గృహే గృహే, కలావతీతు
కన్యాపి బభ్రామ ప్రతివాసరమ్. ఏకస్మిన్దిననే జాతా తుధార్తా
ద్విజమందిరం, గత్వాఽపశ్యద్వీతం తత్ర సత్యనారాయణస్య
చ. ఉపవిశ్య కథాం శ్రుత్వా వరం ప్రార్థితవత్ప్రసి, ప్రసాదభక్ష
ణం కృత్వా యయా రాత్రౌ గృహం ప్రతి. మాతా కలావతీం

కన్యాం కథయామాస ప్రేమతః, త్వం తు రాత్రం స్థితా కుత్ర
 కిం తే మనసి వర్తతే. కన్యా కలావతీ ప్రాహ మాతరం ప్రతి
 సత్వరం, ద్విజాలయే వ్రతం మాతః దృష్టం వాంఛితసిద్ధిదమ్.
 తచ్చుత్వా కన్యకావాక్యం వ్రతంకర్తుంసముద్యతా, సాముదా
 తు వణిగ్భార్యా సత్యనారాయణస్య వై. వ్రతం చక్రే నైవ సా
 ధీబంధుభిస్సృజనైస్సహ, భర్తృజామాతరౌ ఊత్రమాగచ్ఛ
 తాంస్వమాశ్రమమ్ అపరాధం చ మే భర్తృర్జామాతుః తుంతు
 మర్హసి, ప్రతేనానేన సంతుష్టో సత్యనారాయణప్రభుః. దర్శ
 యామాస స్వప్నం హి చంద్రకేతుం నృపోత్తమం, బంధినౌ
 మోచయ ప్రాతర్వణిజౌ నృపసత్తమ. దేయం ధనం చ తత్సర్వం
 గృహీతం యత్త్వయాఽధునా, నో చేత్త్వాం నాశయిష్యామి
 సరాజ్యధనపుత్రకమ్. ఏవమాభాష్యరాజానం ధ్యానగమ్యౌఽ
 భవత్పురుషః, తతః ప్రభాతసమయే రాజాచ స్వజనైస్సహ. ఉప
 విశ్య సభామధ్యే ప్రాహ స్వప్నం ధనం ప్రతి, బద్ధౌ మహాజనౌ
 శీఘ్రం మోచయేత్తై వణిక్సుతౌ. ఇతిరాజ్ఞో వచస్కుత్వామౌ
 చయిత్వా మహాజనౌ, సమానీయ నృపస్యాగ్రే ప్రాహుస్తే విన
 యాన్వితాః. ఆసీతో ద్వాఃకన్సుతౌ ముక్తో నిగళబంధనాత్,
 తతో మహాజనౌ నత్వా చంద్రకేతుంనృపోత్తమమ్. స్మరంతౌ
 పూర్వవృత్తాంతం నోచతుర్భయవిహ్వలా, రాజా వణిక్సుతౌ
 వీక్ష్యవచః ప్రోవాచ సాచరమ్. దైవాత్ప్రాప్తం మహద్దుఃఖమి
 దానీం నాస్తి వైభయం, తదా నిగళసంత్యాగం ఔరకర్తాద్య
 కారయత్. వస్త్రాలంకారకం దత్వా పరితోష్య నృపశ్చ తౌ,
 పురస్కృత్య వణిక్సుతౌ వచసా ఽతోషయద్భృశం, పురా
 నీతం తు యద్ద్రవ్యం ద్విగుణీకృత్య దత్తవాః, ప్రోవాచ తౌ

తతో రాజా గచ్చ సాధో నిజాశ్రమం, రాజానం ప్రణిప్రత్యా
హ గంతవ్యం త్వత్ప్రసాదతః. తృతీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

చతుర్థోఽధ్యాయః.

సూతడివాచ శ్లో. యాత్రాం తు కృతవాన్సాధుర్నం
గళాయసపూర్వికాం, బ్రాహ్మణాయ ధనం దత్వా తదా తు
నగరం యయా. కియద్ధూరే గతేసాధౌ సత్యనారాయణః ప్ర
భుః, జిజ్ఞాసాం కృతవాన్సాధో కిమస్తి తవ నా స్థితమ్. తతో
మహాజనౌ మత్తా హేలయా చ ప్రహస్య వై, కథం పృచ్ఛసి
భో దండి ముద్రాం నేతుం కిమిచ్ఛసి. లతాపాత్రాదికం
చైవ వర్తతే తరణౌ మమ, విష్ణురస్య వచశ్శ్రుత్వా సత్యం
భవతు తే వచః. ఏవముక్త్యా గతశ్శీఘ్రం దండి తస్య సమీప
తః, కియద్ధూరే తతో గత్వాస్థితస్సింధుసమీపతః గతే దండిని
సాధుశ్చ కృతనిత్యక్రియస్తదా, ఉత్థిత స్తరణీంబృష్ట్యా విస్మయం
పరమం యయా. దృష్ట్వా లతాదికం చైవ మూర్ఛితో న్యప
తద్భువి, లబ్ధసంజ్ఞో వణిక్రస్తస్తతశ్చిన్తాన్వితోఽభవత్. తదా
తు దుహితుః కాన్తో వచనం చేదమబ్రవీత్, కిమర్థం క్రియతే
శోక క్షాపా దత్తశ్చ దండినా. శక్యతేనన సర్వం హి కర్తుం
చాత్ర న సంశయః, అతస్తచ్చరణం యామో వాఞ్ఞితార్థో
భవిష్యతి. జామాతుర్వచనం శ్రుత్వా తత్యకాశం గతస్తదా,
దృష్ట్వా చ దండినం భర్తా నత్వా ప్రోవాచ సాదరమ్ శ్రమస్య
చాపరాధం మే యదుక్తం తవసన్నిధౌ, ఏవం పునఃపునర్నత్వా
మహాశోకాకులాపుభౌ. ప్రోవాచ వచనం దండి విహసన్నవి
లోక్య చ, మూ రోదీః శృణు మద్వాక్యం మమ పూజా బహి
ర్ముఖః. మయాజ్ఞయా చ దుగ్బద్ధే లబ్ధం దుఃఖం మహం

ర్ముహూః, తచ్చుత్తా భగవద్వాక్యం స్తుతిం కర్తుం సముద్యతః
 సాధురువాచ. త్వన్తాయామోహితాస్సర్వే బ్రహ్మాద్యాస్త్రీ
 దివౌకసః, ప్రజానంతి గుణా రూపం తవాశ్చర్య మిదం
 ప్రభో. మూఢోఽహం త్వాం కథం జానే మోహితస్తవ నూ
 యయా, ప్రసీద పూజయిష్యామి యథావిభవవిస్తరైః. పురా
 విత్తంచ తత్సర్వం త్రాహి మాం శరణాగతం, శ్రుత్వా భక్తి
 యతం వాక్యం పరితుప్తో జనార్దనః. వరం చ వాఙ్మితం దత్వా
 తత్రైవాంతర్దధే. హరిః, తతో నావం సమూరుహ్య దృష్ట్వా
 విత్తప్రపూరితామ్ కృపయా సత్యదేవస్య సఫలం వాంఛితం
 మమ, ఇత్యుక్త్వా స్వజనైస్సార్థం పూజాం కృత్వా యథావిధి.
 హర్షేణ చాభవత్సూర్జః సత్యదేవప్రసాదతః, నావం సంయో
 జ్య యత్నేన స్వదేశే గమనం కృతమ్. సాధుర్జ్ఞామాతరం
 స్రాహ పశ్య రత్నపురిం మమ, దూతం చ ప్రేషయామాస
 నిజవిత్తస్య రక్షకమ్. దూతోఽసౌ నగరంగత్వాసాధుభార్యాం
 విలోక్య చ, ప్రోవాచ వాంఛితం వాక్యం నత్వా బద్ధాంజలి
 స్తుదా. నికటే నగరస్యైవ జామాత్రా సహితో వణిక్, ఆగతో
 బంధువరైశ్చ స్వజనై ర్బహుభిష్యతః, శ్రుత్వా దూతముఖా
 ద్వాక్యం మహాహర్షవతీ సతీ. సత్యపూజాం తతః కృత్వా
 ప్రోవాచ తనుజాం వ్రతీ, వ్రజామి శీఘ్రమాగచ్ఛ సాధుసంపద
 ర్శనాయ చ. ఇతిమాతూర్వచః శ్రుత్వావ్రతం కృత్వాసమాప్య
 చ, ప్రసాదం చ పరిత్యజ్య గతా సాపి పతింప్రతి. తేన రుష్టః
 సత్యదేవో భర్తారం తరుణీం తథా. సంహృత్య చ ధనైస్సార్థం
 జలే తస్యావమజ్జయత్. తతః కలావతీ కన్యా స విలోక్య
 నిజం పతిం, శోకేన మహతా తత్ర రుదతీ చాపతద్భువి. దృష్ట్వా

తథావిధాం నావం కన్యాం చ బహుదుఃఖతాం, భీతేన మన
సా దుఃఖం మహాశ్చర్యమిదం భవేత్. చింతమానాశ్చ తేసర్వే
బభూవురనివారకాః, తతో లీలావతీ కన్యాం దృష్ట్వా సా
విహ్వలాభవత్. విలలాపాదిదుఃఖేన భర్తారం చేదమబ్రవీత్.
ఇదానీం నౌకయా సార్థం కథం సోఽభూదలక్షితః, న జానే
కస్య దేవస్య హేలయా చైవ సా హృతా. సత్యదేవస్య
మాహాత్మ్యం జ్ఞాతుం వా కేన శక్యతే, ఇత్యుక్త్వా విలలాపై
వ తతశ్చ ప్వజనైః సహ. తతో లీలావతీకన్యాం క్రోడీకృ
త్వా రురోద హ, తతః కలావతీ కన్యానప్తే స్వామిని దుఃఖ
తా. గృహీత్వా పాదుకాం తస్మానుగంతుం చ మనోదధే,
కన్యాయా శ్చరితం దృష్ట్వా సభార్యః సజనో వణిక్. అతిశోకేన
సంతప్తశ్చింతయామాస ధర్తవిత్, హృతం వా సత్యదేవేన
భ్రాన్తోఽహం సత్యమాయయా. సత్యపూజాం కరిష్యామి య
థావిభవవిస్తరైః, ఇతి సర్వాః సమాహూయ కథయిత్వా మ
నోరథమ్. సత్వా చ దండవద్భూమా సత్యదేవం పునః పునః.
తతస్తుప్తః సత్యదేవో దీనానాం పరిపాలకః, జగాద వచనం
చైవం కృపయా భక్తవత్సలః. త్యక్త్వా ప్రసాదం తే కన్యా
పతిం ద్రష్టుం సమాగతా, అతో రుక్మోఽభవత్తస్యః కన్యకా
యాః పతిర్భ్రువమ్. గృహం గత్వా ప్రసాదం చ భుక్త్వా సా
ఽఽయాతి చేత్సునః. లబ్ధభర్త్రీ సుతా సాధో భవిష్యతి న
సంశయః కన్యకా తాదృశం వాక్యం శ్రుత్వా గగనమండ
లాత్, క్షీప్రం తదాగృహం గత్వా ప్రసాదం చ బుభోజ సా.
సా పశ్చాత్పునరాగత్య దదర్శ సజనం పతిం, తతః కలావతీ
కన్యా జగాద పితరం ప్రతి. ఇదానీం చ గృహం యాహి విలం.

బం కురుషే కథం, తచ్చుత్త్వా కస్యకావాక్యం సంతుష్టోఽ
 భూద్వణిక్సుతః. పూజనం సత్యదేవస్య కృత్వా విధివిధానతః,
 ధనైర్బంధుగణైస్సార్థం జగామ నిజమందిరమ్. పౌర్ణమాస్యాం
 చ సంక్రాంతౌ కృతవాక్ సత్యపూజనం, ఇహ లోకే సుఖం
 భుక్త్వా చాన్తే సత్యపురం యయా. ౪౪. చతుర్థోఽధ్యాయః.

౧౦వమోఽధ్యాయః.

పూత ఉవాచ. ఆథాన్యత్సంప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం ముని
 సత్తమాః, ఆసీత్తుంగధ్వజో రాజా ప్రజాపాలనతత్పరః, ప్రసా
 దం సత్యదేవస్య త్యక్త్వా దుఃఖమవాప సః. ఏకదా స వనం
 గత్వా హత్వా బహువిధాన్ పశూన్. ఆగత్య వనమూలం చ
 దృష్ట్వా సత్యస్య పూజనం, గోపాః కుర్వన్తి సంతుష్టా భక్తి
 యుక్తాః సబాంధవాః. రాజా దృష్ట్వా తు దర్శేణ గత్వా తం
 నననామ సః, సంస్థాప్య పునరాగత్య భుక్తాః సర్వేయథేష్పితమ్.
 తతః ప్రసాదం సంత్యజ్య రాజా దుఃఖమవాప సః, తస్య పుత్ర
 శతంనష్టం ధనధాన్యాదికం చ యత్. తేనరాజాపునఃకర్తుం సత్య
 దేవస్య పూజనం, మనసా తు వినిశ్చిత్త్య యయా గోపాలసన్ని
 ధౌ, తతోఽసౌ సత్యదేవస్య పూజాం గోపగణైః సహ. భక్తి
 శ్రద్ధాన్వితో భూత్వా చకార విధినాన్మః, సత్యదేవప్రసాదేన
 ధనపుత్రాన్వితోఽభవత్. ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా చా
 న్తే సత్యపురం యయా, య ఇదం కురుతే సత్యవ్రతం పరమ.
 దుర్లభం, శృణోతి చ కథాం పుణ్యాంభక్తియుక్తః ఫలప్రదాం,
 ధనధాన్యాదికం. తస్య భవేత్సత్యప్రసాదతః. దరిద్రో లభతే
 చిత్తం బద్ధో ముచ్ఛేత బంధనాత్, భీతో భయాత్ప్రముచ్ఛేత
 సత్యమేవ స సంశయః. ఈష్పితం చ ఫలం భుక్తా చాన్తే సుఖం

పురం వ్రజేత్. ఇతి వః కథితం విప్రాః సత్యనారాయణవ్రతం, యత్కృత్వా సర్వమఃభేభ్యో ముక్తో భవతి మానవః, విశేషతః కలియుగే సత్యపూజా ఫలప్రదా. కేచిత్కలౌ వచిష్యన్తి సత్య మీశం తమేవ చ, సత్యనారాయణం కేచిత్సత్యదేవం తథాఽప రే. నానారూపధరో భూత్వా సర్వేషామీప్సితప్రదః, భవిష్య తి కలౌ సత్యవ్రతరూపీ సనాతనః. య ఇదం పఠతే నిత్యం శృణోతి మునిసత్తమాః, సత్యం నశ్యన్తి పాపాని సత్యదేవ ప్రసాదతః పంచమోఽధ్యాయః.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతకథా సమాప్తా.

శ్రీసత్యనారాయణకథ.

శ్రీమన్దహిమండలవలయిత నవఖండమధ్యస్థంబగు నీభరత ఖండంబున నైమిశారణ్యక్షేత్రంబున దీర్ఘసత్రయాగంబు జేయుచో నచ్చట శౌనకాదిమహర్షులు అఖిలపురాణవ్యాఖ్యాన వైఖరీసమేతుండును సకలగుణోపేతుండును మునిగణస్తోత్ర పాత్రుండును నగు సూతునిం గాంచి ధీసమేతామనుజునిచే ధన దారపుత్ర పశ్వాది ఫలంబులును నాముష్టికఫలంబులును కోరఁ బడుచున్నవిగదా. ఇవి వ్రతంబులచేతనా, చాంద్రాయణాది తపోవిశేషంబులచేతనా, బ్రాహ్మశుశ్రూషచేతనా మనుజునకు పైఁజెప్పిన యైహికాముష్టికంబులు లభించును. వానిని వినఁగోరె దము. చెప్పఁదగియుండిన నానతిష్టు అని వేడఁగా సూతుండు నిజగురుం డగు వ్యాసుని ధ్యానంబుజేసి మౌనివరులంగని అయ్యలారా! తాముజేసిన ప్రశ్నరీతిగా దేవర్షిశ్రేష్ఠుండును బ్రహ్మమానసపుత్రుండును నైననారదుండు నారాయణునిదలంచి

ప్రశ్న జేయఁగా సాక్షా ద్భగవంతుం డగు హృషీకేశుండు
 నారదుని జూచి చెప్పినవిధంబుగా మీకు నే దెలిసినంత పెద్దల
 వలన విన్నంత మీకునవి స్తరంబుగాఁ జెప్పెదఁ; భక్తిశ్రద్ధభ్యాన
 గరిష్ఠులై వినుండు. ఒకానొకకాలమందు దేవర్షి యైననార
 దుండు లోకానుగ్రహేచ్ఛగలిగి సకలలోకంబులంజరించుచుఁ
 గ్రమంబుగా మర్త్యలోకంబునకు వేంచేసి జనులం బొడ
 గాంచి ఆక్కటా! నానావిధయోనులం జనించుచు నానా
 విధదుఃఖంబు లనుభవించుచు జన్మాంతరపాపములచే భేదము
 లనుభవించుచుండెడి మానవుల కేయూపాయంబుచే నివి
 తొలంగు నని తలపాసి వైకుంఠమున కేగి యందు శాంతా
 కారుండును చతుర్భుజుండును శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలా
 ద్యులంకృత దివ్యవిగ్రహుండు నై శోభిల్లుపరమపురుషునిం
 గాంచి వెన్నిధింగన్న పేదయుంబోలె పరమానందభరితుండై
 యీతీరున స్తోత్రంబుచేయం దొడఁగె మహానుభావా!
 త్రిమూర్త్యాశ్చ కా! త్రిగుణాతీతా! నిరంజనా! నిర్గుణా!
 సగుణా! ఆనందమధ్యాంతరహితా! ఆచ్యుతా! అనంతకల్యాణ
 గుణాధారభూతా! సకలసుగుణోపేతా! ధీసమేతా! శ్రీ
 మన్నారాయణా! ఆర్తత్రాణపరాయణా! అని సుతిఁ జేసి
 యనేకవిధంబుల వేడుటను విని భక్తైశుపాపనివారకుండగు
 నారాయణుండు పరమానందంబుఁ జెంది నారదా! నీవూరక
 రావుకదా! నీవిచ్చోటికి విచ్చేయుటకుంగారణం బేమి సాంతం
 బుగ నానతిష్ఠునుండు నతని సుద్దేశించి స్వామీ; మానవ
 లోకమునందు మానవులు నానావిధవ్యసనంబు లనుభవించుచు
 నానావిధజన్మంబులొందుచు పూర్వజన్మాంతరపాపంబులచేమిగుల

బాధలనొందుచున్నారు. అట్టి బాధ లానరుల కేవ్విధంబున నివర్తించునట్టిసూక్ష్మోపాయంబు నా కుపదేశింపుము. ఆయ్యాది మీయాజ్ఞానుసారంబుగ భూలోకమునకుంజని యాబాధ లుడుపందగినయోచనచేసెద నానతిమ్మనివేడిన నారదునింగాంచి యిట్లనిచేప్పదొడంగె. నారదా! దుష్టగుణనిగ్రహంబుజేయందగినయోచనజేయుట శిష్టులకు ప్రతిపాదితంబేగదా! యిట్టికష్టంబులొందుచుండిన కష్టనరులకు వ్యసననిరసనంబును విహికాముష్టికఫలప్రదంబును గలుగఁజేయందగిన సులభోపాయంబు జెప్పెద నాకర్ణింపుము. నారదా! స్వర్గమర్త్యపాతాళాది చతుర్దశ భువనంబులయందు ప్రస్తుతముసేయుచుండువ్రతములలోపల నుత్తమంబైనవ్రతం బొక్కటి కలదు. అది సత్యనారాయణవ్రతంబు. అది నీయందు గలిగిన వాత్సల్యాతిశయంబుచే లోకంబునఁ బ్రకాశింపఁ జేయందలచియున్నాను. ఆవ్రతంబునుయథావిధిగా నాచరించిన సకలదుఃఖములు బోదోలి సుఖంబు లనుభవించి పిదప మోక్షసామ్రాజ్యంబు జెందుదురని చెప్పంబడు వాక్యంబుల కానందంబుజెంది నారదుండు స్వామీ! యావ్రతమెట్టిది. దానివిధానమెట్టిది. పూర్వ మెవ్వరిచే నాచరింపఁబడినది. మఱియు నేకాలమునందుఁ జేయవలయు, సవిస్తరంబుఁగా జెప్పుమని ప్రార్థించిన నారదునింగాంచి నారాయణుండు మునీంద్రా! నాచేఁజెప్పంబడిన సత్యనారాయణవ్రతంబు వ్యసనశాంతియు సుఖసమృద్ధియు పుత్రాభివృద్ధియు ధనధాన్యసంపత్తియు సర్వకార్యజయంబును గలుగఁజేయునుగాన నీవ్రతంబున కిది ఫలంబని యెఱుంగవలయు. ఓకానొకమాసంబున నొకానొకపుణ్యక్షేత్రంబున మానవుండు భక్తిశ్రద్ధాగరి

ఘంటై ప్రదోషకాలమునం దనుష్ఠించి ప్రార్థించవలయు. ఆసమయంబున బ్రాహ్మణమిత్రబంధుజన పరివేష్టితుండై కదలీఫలఘృతక్షీరగోధూమపిష్టశర్కరగుడమిశ్రితంబులగు నైవేద్యంబులు భక్తిచేసిడి యనంతరము భూసురులను తాంబూలాదులచేఁ దృప్తులంజేసి తదనంతరము పుత్రమిత్రకళత్రాదులతో తత్సత్యనారాయణవ్రతకథాశ్రవణ పారాయణంబుజేసి పదంపడి బంధుజనబ్రాహ్మణాన్నప్రదానంబుఁజేసి వ్రతేశ్వరనివేదిత భక్త్యుభోజ్యాదుల పాదాంశంబు దాను భుజించి సత్యనారాయణస్తరణపూర్వకంబుగ నృత్యగీతాది సకలవాద్యంబులతో మందిరంబునకుఁ బొందుగాఁ జేరవలయు నిటులఁజేసిరేని మానవుల కిష్టార్థసిద్ధిగలదు. మఱియు విశేషముగా కలియుగమునందీ సత్యనారాయణవ్రత మిష్టఫలసిద్ధికై లఘూపాయంబని భగవంతుఁడు భాగవతశిఖామణియగు నారదమహామునికి నెఱింగించెనని సూతుండు శౌనకాదులకుం జెప్పెను.

ఓమునులారా! పూర్వము కాశీపట్టణములో విశేషదర్శిఁడగునొక్కభూసురుండు తుత్పిపాసలచే మిగులవగపొంది ప్రతిదినము సంచరించుచుండ నీబీదబ్రాహ్మణునిజూచి కరుణించి పురుషోత్తముండు కృపాసముద్రుండు గానకపటవృద్ధబ్రాహ్మణరూపంబున నాతనికిఁ బ్రసన్నుండై యోవిప్రోత్తమా! నీవెవ్వఁడవు? యెచ్చటనుండి యెచ్చటికిఁబోవుచున్నావు? నీముఖవైవర్ణ్యము జూడ నీవు మిగులఁగొందలపడునట్లు గాన్పించెడిని. నీసవిస్తారంబు నాకుఁ దేటపఱిపుమనవుడు నాముదుసలిపాఱుం డిట్లనిచెప్పనారంభించెను. స్వామీ! నేను దుస్సహమగు దారిద్ర్యముచేమిగుల డన్సి భిక్షార్థమిల్లెల్లుదిమృరియు పుడినెడుబియ్యము

కుట మిగులదుర్లభముగ నున్నదనియు కాన నిట్టిదరిద్రనిరస
నంబును మోక్షకారణంబునగు గార్యంబు నాకుఁగృహజేయుమా
యని పెక్కుచెఱంగులఁ బ్రార్థింప నాకృతకవిప్రం డా వృద్ధ
బ్రాహ్మణున కీట్లనిచెప్పందొడంగె. ఓవిప్రపుంగవా ! భక్తిశ్రద్ధ
ధ్యానగరిష్ఠుండవై వినుము. సత్యనారాయణుండను పేరుగల
విష్ణువు సకలవాంఛితార్థంబుల నొసంగువాఁడు గావున మను
ష్యుం డాసత్యనారాయణవ్రతం బాచరింపవలయు, నయ్యది
విహికాముష్టికంబులను దేహసౌఖ్యదంబును గీర్తిప్రదంబును
నగును. అని యద్దాని ననుష్ఠింపవలసినవిధానంబుల నెఱింగించి
కృతకమహీసురుం డగుసత్యనారాయణుం డంతర్హితుండయ్యె.
అంత నావృద్ధభూసురుండు నాముదుసలిపాఱుని వేసంబునొంది
వచ్చిన లచ్చిమగనిచే నుపదేశింపబడినవ్రతము చేయ సమకట్టి
యా రాత్రినిదురనుసహావదలి యేకాగ్రచిత్తుండై ప్రాతఃకాలం
బునలేచి యావ్రతంబు నిరాతంకముగ జరగగలందులకు వల
యుద్రవ్యమార్జింపఁ బనిబూన దైవానుగ్రహంబున నాతనికి
శధికద్రవ్యము సంప్రాప్తంబయ్యె. నంత నాతండు కుటుంబబంధు
జనసమేతుడై సత్యనారాయణవ్రతంబు సమగ్రంబుగ నిర్వ
ర్తించి తద్వృత్తమాహాత్మ్యంబుచే సమస్తదుఃఖదరిద్రనివార
ణుండై యఖిలైశ్వర్యముక్తుండాయెను. అది మొద లాబ్రాహ్మ
ణుండు ప్రతిమాసము సత్యనారాయణవ్రతంబొనర్చి సర్వపాప
నివర్తితుండై దుర్లభంబగు మోక్షపదవింజెందె గానఁ బుడమి
యం దేమాసపుం డీవ్రతం బాచరించునో అట్టివాఁడు సకల
దుఃఖంబులయందుండి తొలంగి సర్వసుఖంబులం బొందునని
దేవశ్రేష్ఠుండగు నాదిదేవుండు దేవర్షియైననారదునకుఁ జెప్పె

ని ట్లాభగవంతునిచేఁ జెప్పఁబడినదానిని మహామునులారా ! మీకు నేపచించితి నన, శౌనకాదిమహామునులు సూతుని నుద్దేశించి పౌరాణికోత్తమా! మున్ను దరిద్రంబుచే నవస్థపడిన బ్రాహ్మణుం డానతిచ్చిన ప్రకారం బాకర్ణించి భూమియందు మఱెవ్వ రీ సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించిరి, వివరింపుమా యని సూతు నింబ్రుచ్చుచేయ నాతండు ప్రమోదభరితుండై చెప్పుచున్నాఁడు. ఓమునులారా! యీ వ్రతంబాచరించిన బ్రాహ్మణుండు విభవాను సారముగ బంధుమిత్ర కుటుంబములతో నీ వ్రతంబాచరింపనుద్యుక్తుడైన కాలంబు నొకకట్టియలమ్మువాఁడు ఆ బ్రాహ్మణుని గృహ వేదికపై తనకీర్త్యలమోపును దించి పిపాసార్థియై తద్గృహంబు లోనికింజని యాపుష్పీసురునింగాంచి జాహరొనర్చి స్వామీ! మీచే జరిపింపఁబడువ్రతం బెయ్యది ? దాని నిర్వర్తించిన వారికిం గలుగుఫలంబెద్ది ? నాకుం గృపచే నానతి మ్మనుడు కట్టియలమ్మువానికి నావిప్రసత్తముం డిట్లని చెప్పందొడఁగె. ఓయీ! యీ వ్రతంబునకు సత్యనారాయణ వ్రతం బని పెద్ద లందురు. దీని నాచరించినవారికి సర్వాభీష్టము లబ్బు. దరిద్రంబుబాము, నీది యనుభవసిద్ధంబు. ఇందులకు సందియంబు లేదనుటకుఁ దార్కాణ మొక్కటికలదు వినుము. వాక్రుచ్చెద. తొల్లి నేను మహాదరిద్రము ననుభవించి పరితపించుచు భిక్షాటనంబునకుం జనుచుండ యాదృచ్ఛికంబుగ నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుండు నన్నుంగనుంగొని నాదుర్దశ నారసి తన్ని వారకం బగు నీవ్రతం బుపదేశించె. తదుపదేశంబున నేనొనర్చి కృతార్థుండ నైతి నన నాకట్టియలమ్మువాఁ డెంతే సంతసిల్లి మదుక్త ప్రకారంబున దానుంజేయఁదలపాసి నీరుద్రావి యన్నంబుబోసేసి తనయూరికిం

బోయి తనజీవితాధారంబగు కట్టెలవ్యాపారంబుచే విశేష ద్రవ్యమార్జించి యీసత్యనారాయణవ్రతమును కుటుంబబంధు హితసమేతంబుగా నాచరించి తద్వ్యతిరేకమాహాత్మ్యంబుచే అష్టైశ్వర్యము లనుభవించుచు సుఖంబుగనుండి యంతంబున విష్ణు లోకంబుఁ జెందెను.

మునులారా ! యిందులకు మఱియొక యితీహాసంబు గలదు చెప్పెద వినుండు. తొల్లి జితేంద్రియుండును సత్యభాష ణుండును సాధుజనపూజానిరతుండును నైన డిల్కలముఖుం డనువేరు గల రాజశ్రేష్ఠుం డొక్కరుండు గలఁడు. అతఁడు ప్రతినము దేవాలయరమునకుఁ బోవుచు బ్రాహ్మణుల కతి వినయంబుతో వాంఛితార్థంబుల నొసంగుచు విశేషముగ్గు రాలును పతివ్రతయునగు నిజపత్నీసహితుండై నదీతీరంబున నీ సత్యనారాయణవ్రతంబును నారంభించి చేయుచుండెను. ఇట్లు వ్రతము నాచరించుచుండ నచ్చోటికి సాధు వనునొక వైశ్యుండు బేరమునిమిత్తము విశేషధనసహితుడై వచ్చి యానదీతీరంబున నోడనిలిపి రాజుసమీపమునకు వచ్చి వినయపురస్కరముగా నొక ప్రశ్న జేసెను. రాజా ! లోకమునఁ బ్రాయికంబుగ నాచరింపఁ బడువ్రతమాహాత్మ్యంబులను నీవు పెద్దలచే నెఱింగినవాడ వగుటవలన నట్టివ్రతములలో నుత్తమంబగువ్రతం బెయ్యదియో నేవినఁగోరెద నని పెక్కు తెఱంగులఁబ్రార్థింప నాభూపాలుండు కృపాతరంగితహృదయుండై యాకోమటి నుద్దేశించి చెప్పుచు న్నాఁడు. ఓసాధూ ! ఈలోకంబున నాచరింపబడువ్రతంబులలో నుత్తమంబగు వ్రతంబు సత్యనారాయణవ్రతంబని యాశ్చర్యలు వక్కాణింప విని సంతానార్థినైన నేను అనంతకల్యాణగుణుం

డును దివ్యమంగళ విగ్రహుండును సర్వవ్యాపియు నైనవిష్ణు
 మూర్తిపూజ యను నీ వ్రతంబును స్వకుటుంబయుక్తుండనై
 యాచరించుచున్నానని చెప్పెను. పిమ్మట నా కోమటి మిగు
 లాసక్తిగలవాడై భూపాలగ్రామణీ! మీ రెద్దానిగోరి యీ
 వ్రతం బాచరించుచున్నారో అది నాకు నవేక్షణీయం బగుట
 వలన నాకు నుపదేశింపవలయునని ప్రార్థించిన వల్లెయని యీ
 మంత్రరాజం బాసాధువునకుఁ గ్రమంబున నుపదేశించె. తద
 నంతర మావిట్లులచంద్రుండగుసాధువు కుతుకభరితుండై
 స్వదేశంబుచేరి తనగృహిణికి నీసత్యనారాయణవ్రతం బెఱిం
 గించి నా యభీష్టప్రకారము నాకు సంతానము ప్రాప్తించెనేని
 నే నావ్రతంబు సాంగంబుగ నెరవేర్చెదనని సంకల్పించుకొనిన
 కొంతకాలంబునకుఁ దనకులసతియగు లీలావతి గర్భంబుఁ దాల్చి
 పదియవమాసంబున తపాకరసమానాస్య యగు నొకకన్యారత్న
 ముంబడసెను. ఇట్టి కన్యాలలామంబు దినదినప్రవర్ధమానయగు
 చుకళావతీనామంబునవఱుచుండె నిట్లుకొంతకాలంబు గడువఁ
 గళావతికి తండ్రి వివాహప్రయత్నంబునేయం గమకించి తన
 మిత్రులతో నాలోచించి తగినవరుని సరసిరండని దూతలఁబంప
 వారు తమదేశంబునఁ గాంచినగరంబునకేగి యప్పత్తనంబుననుం
 డు నొక్కరూపయశావసంపన్నుం డగువైశ్యకుమారుని వెంటఁ
 బెట్టుకొని వచ్చిరి. అట్లేగుండెంచిన వైశ్యకుమారునిం జూచి
 యత్యానందభరితులై జననీజనకులు బంధుహితవర్గంబు రావించి
 సుముహూర్తంబున నాతనికిఁ దమకూతు నిచ్చి వివాహం బొన
 ర్చిరి. కాని తాము సంకల్పించుకొనినప్రకారము వ్రతము నిర్వృ
 త్తింపరైరి. అనంతరము సాధువును ఆల్లుండును వాంఛాగం

త్రము చంద్రకేతుం డనురాజుచే బరిపాలింపబడిన రత్న సానుపురంబునకుం జని సముద్రతీరంబున విడిసి యల్లుండును దానును బేరమాడుచుండిరి. అట్టికాలమున సత్యనారాయణుండు వ్రతముచేయమఱచిన సాధువును జూచి దారుణమైన కోపము ప్రజ్వలించ వీడు దారుణంబగు కష్టమును దుఃఖమును బొందుఁగాక యని శపియించెను తోడన తచ్చా పానుసారముగ నాచోరుండు వాలాయముగ రాజగృహంబున నాభరణంబులు దొంగిలించుకొనిపోయి వ్యాపారము జేయు వారికి విక్రయించుచు నొకనాఁడు రాజభవనంబున రవణంబులు దొంగిలించికొనివచ్చుచుండ రాజభటులచే దఱుమఁబడి పరుగిడుచు వచ్చి వారివలనిభయంబుచే సముద్రతీరంబున బేరము జేయుచుండిన నీయిద్దరుకోమట్లముంగలంబడవైచిపోయిరి. అట్లు పరుగిడిన తస్కరుల నెచుకి యొందుంగానక నీకోమట్లనశమున నా మండనంబు లుండునట్లు సడియొటింగి వారియొద్దకివచ్చి ధనంబు ఋజువగుటచే నిరువురను బంధించి రాజువద్దకిఁగొనివచ్చి రాజోత్తమా ! తమభవనరాజంబున వెరసిపోయినధనం బీచోరులవద్ద నున్నయది. వీరుచూడ పాతదొంగలుగఁ గనఁబడుచున్నారు. కాన వీరికిఁ దామాజ్ఞయీవలయుననిన అదేప్రకారము రాజు నాజ్ఞయొసంగె. ఆనంతరము రాజభటు లతికోపంబున వీరికాళ్లు చేతులు సంకెలలచేబంధించి కారాగృహంబునం బడవైచి వారి ధనమంతయు రాజుబొక్కనంబుఁజేర్పిరి. ఇట్లుండ సాధువుభార్య యగులీలావతియు కొమార్తె యగుకలావతియు నిరువురు పరమానందంబున నుండఁ జోరులు వీరిలుదూటి సర్వస్వముదొంగిలించుకొనిపోయినందున తినఁగూడు, కట్టబట్టయులేక లేమిడిచేఁ

బ్రతిగృహంబునఁ దిరిపెమెత్తికొనుచుండిరి. ఇట్లుండనొకానొక
 దినంబునఁ గలావతి ప్రాద్దుబోయి రాఁగాఁ దల్లి యది యేమని
 యడుగ నొక్కచోఁ గొందలు సత్యనారాయణవ్రతంబుఁ
 జేయుచుండ నావ్రతాచరణంబును జూచుచు నక్కథను విను
 చుంటి నని చెప్పిన కొమార్తెపలుకుల కులికిపడి కూతురా!
 ఈవ్రతంబును సంకల్పించి చేయని కారణంబుచేఁ గాఁబోలు
 మన కీట్టి చెట్టలు సంప్రాప్తించె. తత్పరిహారార్థంబు మనము సత్య
 నారాయణవ్రతముచేయుట కుద్యుక్తు లగుదము. అట్లుచేసిన
 మనవారు సౌఖ్యంబుగ ధనమార్జించుకొని గృహంబున కరుగు
 దెంతురు. మనకు సర్వసౌఖ్యంబు లబ్బును, మనకుఁ బోయిన
 ధనంబు మగుడవచ్చును. కనుక వ్రతంబుచేయుటకు దృఢ
 చిత్తులమై యుండవలయునని, స్వబంధుయుక్తంబుగ వ్రతంబు
 నాచరించె. వ్రతాంతమున స్వామీ! నాభర్తయు నల్లం
 డును క్షిప్రంబున గృహంబునకు రావలయు నని
 ప్రార్థింప దీనత్రాణపరాయణుం డగు నారాయణుండు చంద్ర
 కేతుమహారాజు స్వప్నంబున దర్శనంబిచ్చి రాజా! నీవు
 శొద్ధిరోజులకుమున్ను కారాగారమం దుంచిన సాధు వను
 శోమటిని వానియల్లుని విడుదలఁజేయుము. వారియొద్దనుండి
 నీవు గ్రహించిన ధనమునంతయు వారికి మగుడ నొసంగుము.
 ఆ ట్లీయకయున్న నీ ధనపశుపుత్రమిత్రకళత్రాదుల నశింపఁ
 జేయుచున్నానని పలికి యంతర్ధానంబునొందె నంత నా రాజు
 వేకువనే లేచి సభాభ్యంతరమునకు వచ్చి తనమంత్రులకుఁ దన
 స్వప్నము నెఱింగించి బంధీకృతులగు నిద్దఱుకోమట్లను విడుదలఁ
 జేయునట్లనతెచ్చిన భటులు తదాజ్ఞానుసారము వారిసంకెలల

నూడదీసి వారిని రాజమ్రోల నిలిపిరి. అనంతరము రాజును వారివిషయము నెఱుంగక తాఁ జేసినయపరాధమునకై తన్ను త్తమించునట్లు పలుదెఱుగులఁ బ్రార్థించి వీడ్కొల్పె, నంత నీ కోమఱ్ఱిరువురును సంతోషముతో నోడనెక్కివచ్చుచుండఁగా, నచ్చట సముద్రతీరమున నొక్క సన్యాసి వేషధారియైనసత్య నారాయణస్వామి ప్రత్యక్షమై, సాధువును జూచి యోయీ! ఓడలో నేమున్నది ? అని యడుగఁగా, సాధువు గర్వముతో దీనిలో నేమియున్న నీకేమి, మొహరు వేసెదవా ? తీరగలతో నల్లినతట్టలు బుట్టలు నున్నవని చెప్పెను. అదివిని సన్యాసిఅట్లే యగుఁగాక యని చెప్పి సముద్రతీరంబున నుండెను. సన్యాసి వెళ్లిన కొంతసేపటికి సాధువు ఓడలోపలఁ బోయి చూడఁగా, నచ్చట ధనమునకు మాటుగా లతాపాత్రములుండుట చూచి విచారపడఁ దొడఁగఁగా నల్లుడు మామగారిని జూచి, యిది మనము సన్యాసిని ధిక్కరించినదోషము. అతఁడు సత్యనారాయణమూర్తియే కాని సామాన్యుఁడు గాఁడు. మన మాతని బ్రార్థించి మనధనముం బడయంగలమని చెప్పఁగా, సాధువు సన్యాసియొద్దకుఁ బోయి, తమతప్పిదమును మన్నింప వేడిరి. అతఁడు వారియొడఁ గరుణించి, మరల ధనంబొసఁగి నీవు నేఁడుమొదలు సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించెదవేనినీకు సకల సంపదలు గలుగు నని చెప్పి యంతర్ధానమాయెను. తర్వాత వారు తమ నగరసమీపంబునకు ముందుగాఁ దమపనివానిని తమ రాకను దెలుపుటకై పంపఁగా, వాఁడు వెళ్లి సాధువు భార్యతోను కూతురితోను వారిరాకను దెలిపెను. అప్పుడు సాధువుకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు చేయుచుండి,

వ్రతరత్నాకరము

ప్రసాదంబు గైకొనకయే వచ్చెను. దానివలన కలావతిభర్త
భనముతో సముద్రమున మునిగెను. అంత కలావతియు, దాని
తల్లిదండ్రులును బహువిధంబుల దుఃఖించి, యిది సత్యనారా
యణమహిమగాని వేటుగాదని నిశ్చయించి, సత్యనారాయ
ణునిం బ్రార్థింపఁగా నప్పుడు సత్యనారాయణుఁడు ప్రత్యక్షమై
ఓసాధూ ! నీకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు సేయుచుండి
ప్రసాదంబు గైకొనకయేవచ్చినది. కావున నేనునీయల్లుని సము
ద్రమున ముంచితి నని చెప్పఁగాఁ గలావతి తనయపరాధము
నెఱిగి, యింటికి వెళ్లి సత్యనారాయణప్రసాదంబుఁ గైకొని
వచ్చునప్పటికి, తనభర్త నీటినుండి లేచి క్షేమముతో దరిఁ
జేరెను. అంత వారందఱు గృహమునకు వెళ్లి యదిమొదలు
పున్నమి, సంక్రాంతి మొదలగు పుణ్యదినంబులందు వ్రతంబుఁ
జేయుచుండిరి. వారు సత్యనారాయణవ్రతంబు సేయుట
వలన నిహలోకసుఖంబుల ననుభవించి, యంతమున సత్య
లోకంబు నొందిరి.

ఓ మునులారా ! మఱియొకకథ చెప్పెద వినుఁడు తుంగ
భద్రజుఁ డనురా జొక్కఁడుండెను. అతఁడు సత్యనారాయణ
ప్రసాదము విడిచి దుఃఖము నొందెను. అతఁడొక్కతూరి యడ
వికివెళ్లి పెక్కుమృగంబులను సంహరించి, యొకపక్షిచెట్టునీడకు
రాఁగా నచ్చట గొల్లలు సత్యనారాయణపూజ చేయుటచూచి
యు, రాజ్యగర్వముచే సత్యనారాయణస్వామికి మ్రొక్కక యా
గొల్లలు సత్యనారాయణప్రసాదము తెచ్చియిచ్చినను గైకొనక
తనపురంబునకు వచ్చెను అట్లారాజు సత్యనారాయణునిఅలక్ష్య
ఁజినందున నాతని నూరుగుఱొ

సంపదలెల్లఁ దటిగిపోయెను. తర్వాత, ఆరాజు తనక్లిష్టియాపదలు వచ్చినందులకుఁ గారణము సత్యనారాయణస్వామిని దిరస్కరించుటయేకాని వేరుకాదని తెలిసినవాఁడై గొల్లలకడకు వెళ్లి వారితోఁగూడి తానును భక్తితో సత్యనారాయణవ్రతంబాచరించి, యాసత్యనారాయణునియనుగ్రహంబువలన, పుత్రపౌత్ర ధనధాన్యాదులను బడసి, యవసానంబున సత్యలోకంబు నొందెను. ఈవ్రతంబు నాచరించినవారు, దరిద్రులగువారై నను ధనము నొందుదురు. కారాగృహముననుండువారు విముక్తులగుదురు. భయముకొందినవారు భయంబునుబాయుదురు. ఓమునులారా! వేయేల యీకలియుగంబున సత్యనారాయణవ్రత మే మహాఫలప్రదమైనది. ఈవ్రతకథను విన్నవారును, జదివినవారును సత్యదేవునిప్రసాదమువలన సకలపాపములనుండి తొలఁగుదురు.

శ్రీ సత్యనారాయణవ్రతకథ సంపూర్ణము.

రథసప్తమీవ్రతము.

(అస్యాం స్నానవిధిరుక్తా. అరుణోదయవ్యాపిన్యాంస్నానం కార్యమ్. తదుక్తం మదనరత్నే స్మృతీసంగ్రహే—సూర్యగ్రహణతుల్యా సా శుక్లా మాఘస్య సప్తమీ, అరుణోదయవేళాయాం స్నానం తత్ర మహాఫలమ్. మాఘే మాసి సితే పక్షే సప్తమీ కోటిపుణ్యదా, కుర్వాన్స్నాన్యదా నాని చాయురారోగ్యసంపదః. దినద్వయే అరుణోదయవ్యాప్తే పూర్వైవ గ్రాహ్యే సావర్ణే రాజతే. శామ్రే భక్త్యా లోహమయే తథా, త్రైలేన వర్తిర్ధాతవ్యా మహాపాత్రే తు.

రంజితా. సమాహితమనా భూత్వా దీపం శిరసి ధారయేత్
భాస్కరం హృదయే ధ్యాత్వా చేదం మస్త్రముదీరయేత్
నమస్తే కుద్రరూపాయ రసానాం పతయే నమః, అరుణార్క
నమస్తేఽస్తు హరిదశ్య నమోఽస్తుతే. జలే ప్రదీపాన్ సంస్థా
ప్య సంతర్ప్య పితృదేవతాః, లోలార్కరథసప్తమ్యాం స్నా
త్వా గంగాదిసంగమే. సప్తజన్మకృతైః పాపైర్దుక్తిర్భవతి
తత్త తాత్. ఇతిగర్గః. పశ్చిమియోగే వా రథాదూధాంశు
మాలినః, యోగోఽయం పద్మకో నామ సహస్రార్కగ్రహై
స్సమః.)

(ఏదినమున సప్తమి యరుణోదయకాలమున కున్నదో,
ఆదినముననే స్నానమును రథసప్తమి వ్రతంబును జేయవలెను.
ఒకవేళ రెండుదినములలో నరుణోదయమున సప్తమియున్న
యెడల మొదటిదినమే గ్రాహ్యము. పశ్చిమాఁ డేకభుక్తముతో
నుండి, సప్తమినాఁ డరుణోదయముననే స్నానముచేసి, సువర్ణ
రజత, తామ్రలోహపాత్రములలో దేనియందైనను ధైలము
పోసి దీపము వెలిగించి, సూర్యప్రతిమను లిఖించి, పోడకోప
చారంబులఁ బూజింపవలయును. ఆ పుణ్యకాలము సంక్రాంతి
పుణ్యకాలముబోలినది. అట్టిపుణ్యకాలమున గంగాదినదులందు
చీపములను విడిచి, పితృతర్పణము మొదలగువాని నాచరించి,
సూర్యుని నుపాసించిన వారికి సప్తజన్మములందుఁ జేసిన పాపం
బులు దొలగిపోవును. పశ్చిమియోగము పద్మక మనఁ
బడును. ఇట్టియోగము వేయిసూర్యగ్రహణములతో సమ
మని గర్గమహామునిచే వచింపబడియున్నది.)

అత్ర ప్రతే పష్టామేకభుక్తం కృత్వా సప్తమ్యా మరు
ణోదయవేశాయాం శిష్టాచారాతో సప్తార్కపల్లాని సప్తబదరీ
పల్లాని శిరసి నిధాయ స్నానం కార్యమ్. తత్ర మస్త్రః. యదా
పన్నత్యుతం పాపం మయా జన్మసు జన్మసు, తన్నే రోగం చ
శోకం చ మాకరీ హస్తు సప్తమీ. ఏతజ్జన్మకృతం పాపం
యచ్చ జన్మాన్తరార్జితం, మనోవాక్కాయజం యచ్చ జ్ఞాతా
జ్ఞాతే చ యే పునః. ఇతి సప్తవిధం పాపం స్నానాన్తే సప్త
సప్తికే, సప్తవ్యాధిసమాయుక్తం హర మాకరీ సప్తమి. స్నా
నానన్తరమర్ఘ్యం చ దాతవ్యం మస్త్రపూర్వకమ్. సప్తసప్తి
వహా ప్రీత సప్తలోక ప్రదీపన, సప్తమీసహితో దేవ గృహాణా
ర్ఘ్యం దివాకర. ఇత్యర్ఘ్యం దత్వా. స్నానానంతరం ఆచమ
నాది దేశ కాలకీర్తనాన్తే మమ శ్రీసూర్యనారాయణప్రీతి
ద్వారా ఇహ జన్మని జన్మాన్తరే చ అఖణ్డసౌభాగ్య పుత్రపౌత్ర
ధనధాన్యాది మనసీప్సిత కామనాసిద్ధయే శ్రీసూర్యనారాయణ.
పూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతిపూజనకలశార్చన
సంభారప్రక్షణాన్తే రక్తచన్దనేన రథారూఢం సూర్యం
విలిఖ్య తస్మిన్ సూర్యయన్త్రే వా. ధ్యేయః సదా సవితృమణ్డల.
మధ్యవర్తీ నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః, కేయూరవా.
న్తకరకుండలవాక్ కిరీటీ హరీ పిరణ్ణయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః.
ఇతి సూర్యం ధ్యాత్వా. పద్మాసనః పద్మకరః పద్మగర్భసమ
ద్యుతిః, సప్తాశ్వరథసంస్థశ్చ ద్విభుజః స్యా త్సదా రవిః. ఇత్యా
వాహనాది షోడశోపచారానర్పయేత్. నైవేద్యార్థం తత్రైవ
పాయసం నిర్తాయార్పయతీత్యాచారః. పూజాన్తే. నమః సవి.
త్రే జగదేకచక్షుషే జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతవే, త్రయీ.

మయాయ త్రిగుణాత్మధారిణీ విరించి నారాయణశంకరాత్మనే
 ఇతి నత్వా, రక్తాక్షతమూలోన్మపేతాన్యధ్యుణి దద్యాత్. సప్త
 సప్తి...వాకర. ఇతి మన్తేణాభవామిత్రాయ నమ ఇదమర్ఘ్యం
 సమర్పయామి. ఏవం రవయే ఇదమ...యామి. సూర్యాయ
 ఇదమ్ భానవే ఖగాయ. పూజ్ఞే హిరణ్య గర్భాయ. మరీ
 చయే ఆదిత్యాయ సనిత్రే. అర్కాయ భాస్కరాయ ఇదమ్.
 ఇతి. ఏకచక్రో రథో యస్య దివ్యః కనకభూషితః, స మే భవతు
 సుప్రీతః పద్మహస్తో దివాకరః, ఆవాసనమ్. యస్య స్పృత్యా
 చ...ఇత్యాదిపూజాం సమాపయేత్.

రథసప్తమీవ్రతకల్పః సమాప్తః.

సంకటచతుర్ధీవ్రతము.

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ సర్వ
 విఘ్న నివృత్తిద్వారా సకలకార్యసిద్ధ్యర్థం స్కాన్దపురాణోక్త
 ప్రకారేణ సంకటచతుర్ధీకల్పోక్తసిద్ధి వినాయక పూజాం కరిష్యే.
 తదంగకలశపూజాం కరిష్యే, ఇతి సంకల్ప్య. శుచాదేశేగోమయే
 నోపలిప్య తత్రాష్టదశపద్మం లిఖత్వా తత్ర కలశం స్థాప్య
 తస్యోపరి వేణుపాత్రే గణేశం ప్రతిష్ఠాప్య తత్రాదా ద్వార
 పూజా. పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియైనమః, దక్షిణద్వారే ద్వార
 శ్రియే నమః, గౌర్యే నమః, గౌరిపతయే నమః, పశ్చిమద్వారే
 ద్వారశ్రియే నమః, రత్నై నమః, రతిపతయే నమః, ఉత్తర
 ద్వారే ద్వారశ్రియే నమః, మృష్యానమః, యజ్ఞవరాహాయ
 నమః. అథ పీఠపూజా. గం గణపతయే నమః, దక్షిణదిశి

సం సరస్వత్యై నమః, ఉత్తరదిశి. మధ్యే మహాలక్ష్మ్యై నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, గం గణపతయే నమః, దుం దుర్గాయై నమః, గుం గురవే నమః, ఆధారశక్త్యై నమః, అనంతాయ నమః, ధర్మాయ నమః, జ్ఞానాయ నమః, వైరాగ్యాయ నమః, విశ్వరాయ నమః, అనంతాత్మనే నమః. ఆధారశక్తిపూజా. తీవ్రాయై నమః, జ్వాలిన్యై నమః, సంధాయై నమః, భోగాయై నమః, కామరూపిణ్యై నమః, దూరాయై నమః, తెజోవత్యై నమః, సిద్ధ్యై నమః, ప్రమోదాయై నమః. ఆధాష్టదశపూజాపూర్వదశే విఘ్నహస్త్యై నమః, ఆగ్నేయదశే ప్రమోదిన్యై నమః, దక్షిణదశే శంఖనిధయే నమః, నైర్వతిదశే మదనమోహితాయై నమః, పశ్చిమదశే దుర్ముఖమదనవత్యై నమః, వాయవ్యదశే విధాతృద్రావిణ్యై నమః, ఉత్తరదశే పద్మనిధయే నమః, ఈశాన్యదశే సుముఖాయై నమః. తతః సంకటగణపతి ప్రతిష్ఠాపనమ్. తతః మహాగణపతిన్యాసం కుర్యాత్. గణానాం త్వేత్యస్య మస్త్రస్య, గృత్సమదఋషిః, గణపతిర్దేవతా, జగతీ ఛందః, మహాగణపతిన్యాసే వినియోగః, గణానాం త్వేత్యం గుప్తాభ్యాం నమః, గణపతిగ్ం హవామహ ఇతి తర్జనీభ్యాం నమః, కవిం కవీనామితి మధ్యమాభ్యాం నమః, ఉపమశ్రవస్తమమిత్యనామికాభ్యాం నమః, క్షేప్తరాజంబ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్తుతఇతి కసిష్ఠికాభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నూతిభిశ్చీదనాదనమితి. కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, (ఏవం హృదయాదిన్యాసః) భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః. గణానాం త్వేతి శిరసేస్వాహా, గణపతిమితి లలాటాయ నమః, హవామహ ఇతి ముఖాయ నమః, కవిం కవీనామితి హృదయాయ నమః, ఉపమశ్రవస్తమమితి నాభ్యై నమః,

శ్వేతరాజమితి కత్తైవనమః, బ్రహ్మణామిత్యూరుభ్యాం నమః, బ్రహ్మణస్తత ఇతి జానుభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నితి జంఘాభ్యాం నమః, ఊతిభిరితి గుల్ఫాభ్యాం నమః, సీదసాదనమితి పాదాభ్యాం నమః, (ఇతి మూలన్యాసం కృత్వా) అస్మశ్రీ హేరంబన్యాసమస్తస్య, శుక్లార్కఋషిః, హేరంబో దేవతా, అనుష్టుప్ చందః, గం బీజం, ఓం శక్తిః, స్వాహా కీలకం, మమ సమస్తమనోరథసిద్ధ్యర్థం సుమజ్జలమాప్తం న్యాసం కరిష్యే, ఓం నమో హేరంబాయ నమః, అంగుష్ఠాభ్యాం నమః, మదనమోహితాయ తర్జనీభ్యాం నమః, మమ సంకటనివారణాయ మధ్యమాభ్యాం నమః, మమ తాపనివారణాయ అనామికాభ్యాం నమః, హుంఘట్ కనిష్ఠికాభ్యాం నమః, స్వాహా కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, ఏవం హృదయాదిన్యాసం కుర్యాత్ 'క్లిమ్' ఇతి దిగ్బంధః. (వినాయక పూజాం కుర్యాత్.) వినాయకం హేమవర్ణం పాశాంకుశధరం విభుం, ధ్యాయేద్దజాననం దేవం బాలచంద్రసమప్రభమ్. సహస్రశీర్షా...దశాంగులం, శ్రీవినాయకాయ ధ్యాయామి. సిందూరారుణకుంభం చ కుంకుమాంకితమీలనం, సర్వవిఘ్నక్షయకరం సిద్ధిదం సర్వకామదమ్. పురుష...రోహితి గణపతయే నమః ఆవాహనమ్. చతుర్భుజం మహాకాయం పూర్ణచంద్రసమప్రభం, ఏకదంతంశూర్పకర్ణంపూర్ణమోదక ధారిణమ్. ఏతావా...నస్య...దివి ఏకదంతాయ నమః ఆననమ్. ఇంద్రాదివందితం దేవం సిద్ధగర్భర్షనేవితం, పాద్యంగృహణదేవేశ వినాయక నమోఽస్తుతే. గజానన మహాకాయ నాగయజ్ఞోపవీతినే, సూర్యకోటిప్రతీకాశగృహణార్హం నమోఽస్తుతే. తస్మాద్వి...పురః ఉమా

సుతాయ నమః అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ నమస్తుభ్యం నిర్విఘ్నగణ
నాయక, గంగోదకం మయానీతమిదమాచమనం కురు.
యత్పురుషేణ...ధ్వనిః. లంబోదరాయ ఆచమనీయమ్. పయో
దధి ఘృతం గవ్యం శర్కరామధుచంయుతం, పంచామృతం
మయానీతం స్నానం కురు విధానతః సప్తాస్యాసా...పశుమ్.
పంచామృతస్నానమ్. పురుషసూక్తేన శుద్ధోదకస్నానమ్.
రక్తవర్ణం వస్త్రయుగ్మం దేవానాం చ సుమంగళం, గృహా
ణేశ్వర సర్వజ్ఞ లంబోదర శివాశ్చజ. తంయజ్ఞంబర్హిషి...శ్చ
యే. వస్త్రమ్. ధారణార్థం బ్రహ్మసూత్రం సావర్ణం చోత్తరీ
యకం, వక్రతుండ గృహాణేదం భక్తానాం వరదాయక. తస్మా
ద్యజ్ఞాత్సర్వ...శ్చయే. వక్రతుండాయనమఃయజ్ఞోపవీతమ్ సువ
ర్ణేన కృతం హారం మాక్షికైశ్చ సుశోభితం, భక్త్యా సమర్పితం
తుభ్యం భూషణం ప్రతిగృహ్యతామ్ తస్మాద్యజ్ఞా...దజాయత.
గుణశాలినే నమః సర్వాభరణాని సమర్పయామి. గంధం గృ
హాణ దేవేశ షిష్యచంద్రసమిశ్రితం, కర్పూరకుంకుమాయుక్త
ముమూపుత్ర నమోఽస్తు తే. తస్మాదశ్వా...అజావయః. కపి
లాయ నమః గంధాన్ ధారయామి. శాలీయశ్వేతవర్ణాభా
రక్తచందనమిశ్రితాన్, అక్షతాంశ్చ మయా దత్తాన్ గృహాణ
సురవల్లభ. యత్పురుషం...పుచ్చ్యేతే. విఘ్నరాజాయ నమః
అక్షతాన్. కమలోత్పలకన్ధారపున్నాగబృహతీని చ, నానా
విధాని దివ్యాని పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్ బ్రాహ్మణోఽ
స్య...శూద్రో అజాయత. వికటాయ నమః పుష్పాణి అక్షైశ్చ
వింశతిపత్రపూజా. గణాధిపాయ నమః మాచీపత్రం పూజ
యామి. ఉమాపుత్రాయ నమః భృంగీపత్రమ్. గణాననాయ

నమః బిల్వపత్రమ్, హరసూనవే దూర్వాయుగ్దమ్. ఇథి
 వక్త్రాయ నమః శమీపత్రమ్. వికటాయ నమః కరవీర
 పత్రమ్. వినాయకాయ నమః అశ్వత్థపత్రమ్ పూజయామి. కషి
 లాయ నమః అశ్కపత్రమ్ భవప్రియాయ నమః జంబూ
 పత్రమ్. దేవేశాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రమ్ పూజయామి.
 వటవే నమః దాడిమీపత్రమ్. సురపతయే నమః చూతపత్రమ్.
 ఫాలచంద్రాయ నమః జంబీరపత్రమ్. ఘోరంబాయ నమః శ్వేత
 దూర్వాపత్రమ్. ఏకదంతాయ నమః మల్లికాపత్రమ్ శూర్ప
 కర్ణాయ నమః జాతీపత్రమ్ పూజయామి. సురరాజాయ నమః
 మరువకపత్రమ్ సురార్చితాయ నమః ఆమలకపత్రమ్. పాశాంకుశ
 ధరాయ నమః అపామార్గపత్రమ్ గణాధిపతయే నమః బృహతీ
 పత్రమ్. ఇతి పత్రపూజా. అథ ఏకవింశతిపుష్పాణి. గజాన
 నాయ నమః షలికాపుష్పమ్. విఘ్నరాజాయ నమః మాలతీ
 పుష్పమ్. లంబోదరాయ నమః పున్నాగపుష్పం పూజయామి.
 శివాయ నమః బిల్వపుష్పమ్. వక్రతుండాయ చంపకపుష్పమ్.
 శూర్పకర్ణాయ నమః కపిత్థపుష్పమ్ కుబ్జాయ నమః కరవీరపుష్పమ్.
 గణేశాయ నమః భూకాంచనపుష్పమ్. విఘ్ననాశినే నమః
 వకుళపుష్పమ్. వికటాయ నమః పారిజాతపుష్పమ్. వామనాయ
 నమః కాంచనపుష్పమ్. సర్వాదిదేవాయ నమః కేతకీపుష్పం,
 సర్వార్చినాశనాయ నమః శమపుష్పమ్. సర్వదేవాధిపతయే నమః
 శతపత్రపుష్పమ్. 'విఘ్నహస్తే' నమః కంకతపుష్పమ్. ఏకదంతా
 య నమః కన్కరపుష్పమ్. కృష్ణపింగళాయ నమః పద్మపుష్పం.
 ఫాలచంద్రాయ నమః నింబపుష్పమ్. గణేశాయ నమః కదంబ
 పుష్పం పూజయామి. శంకరసూనవే నమః పాటలీపుష్పమ్.

చింతామణయేనమః అర్కపుష్పమ్ తతోదూర్వాపూజా. గణా
ధిపాయ దూర్వాయుగ్తమ్. ఉమాపుత్రాయ నమః దూర్వా.
అఘనాశనాయ నమః దూర్వాయుగ్తమ్. ఏకదంతాయ నమః
దూర్వా ఇభవక్త్రాయ నమః దూర్వా మూషకవాహనాయ
నమః దూర్వా. కుమారగురవే నమః దూర్వా. శూర్పకర్ణా
య నమః దూర్వా. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః దూర్వా. విఘ్న
రాజాయ నమః దూర్వా. ద్వైమాత్యురాయ నమః దూర్వా.
హేరంబాయ నమః దూర్వా. లంబోదరాయ నమః దూర్వా.
సుముఖాయ నమః దూర్వా కపిలాయ నమః దూర్వా. విక
టాయ నమః దూర్వా విఘ్నరాజాయ నమః దూర్వా. ఫాల
చంద్రాయ నమః దూర్వా. సురరాజాయ నమః దూర్వా. ఇతి
దూర్వాయుగ్తపూజా. అథాంగపూజా. గణాధిపతయే నమః
పాదోపూజయామి. ఉమాపుత్రాయనమఃజానునీ. ఈశపుత్రాయ
నమః ఉదూ. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః కటిమ్ ఏకదంతాయ
నమః పృథ్వీమ్. గణాననాయ నమః నాభిమ్. సుముఖాయ నమః
వక్షఃస్థలమ్ వికటాయ నమః ముఖమ్. విఘ్ననాశనాయ నమః
దంతమ్. హేరంబాయనమః నాసికామ్. సురరాజాయనమఃకర్ణౌ
పూజ. వటవేనమః నేత్రేపూజ ఆఖువాహనాయ నమః ఉదరమ్.
ఫాలచంద్రాయనమఃలలాటమ్. ద్వైమాతృకాయనమఃశిరఃపూజ
సురార్చితాయ నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. దశాంగం
గుగ్గులం దివ్యముత్తమం గణనాయక, ధూపం గృహాణ దేవేశ
గౌరీపుత్ర నమోఽస్తు తే. ధూపమ్. సర్వజ్ఞ సర్వదేవేశ సర్వ
సిద్ధిప్రదాయక, గృహాణ మజ్జలం దీపం రుద్రప్రియ నమోఽ
స్తుతే. బ్రాహ్మణో...అజాయత. దీపం దర్శయామి. మోదకా

పూసలడ్డాకాతిరసానిచ సద్భుతం, పరమాన్నం చ నైవేద్యం
 శ్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా...జాయతే. నైవే
 ద్యం గంగోదకంసమానీతం కర్పూరాగురుసంయుతం, భక్త్యా
 దత్తం గృహణేదం విఘ్నరాజనమోస్తుతే మధ్యేమధ్యేపానీ
 యమ్. ఉత్తరాపాశనం కర్పూరమిశ్రితం తోయం కస్తూర్యాది
 సమన్వితం, గృహణ విఘ్నరాజేంద్ర కరోద్వర్తనకం శు
 భమ్ పునరాచమనీయమ్. నారికేళం చ నారంగకదలీమాతు
 లుంగకం, ఇక్షుధండం గృహణేశ శ్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. దాడిమీబదరీజంబూకపిఠప్రభృతీని చ, ద్రాక్షాఖ
 ర్జూరపసనఫలాని ప్రతిగృహ్యతామ్. నాగవల్లిదలైర్ముక్త మేక
 వింశతిసంఖ్యయా, క్రముకం చూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ తాంబూలమ్. సౌవర్ణంరజతంచైవ నిక్షీప్తం
 చ తవాగ్రతః. సువర్ణపుష్పం దేవేశ సర్వవిఘ్నహరో భవ. దే
 వోత్తమాయ నమః సువర్ణపుష్పమ్. చంద్రాదిత్య ఋభుతౌ
 ణో విద్యుదగ్నిస్తథైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతింషి వార్తిక్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్. వేదాహ...పారే. కర్పూరనీరాజనమ్. ఛా
 తాపురస్తా...ద్యతే. మంత్రపుష్పమ్. నమస్తేదేవదేవేశ భక్తా
 నామభయప్రద, విఘ్నం నాశయ కాలేశ హరాత్మజ నమో
 ౨స్తుతే. ప్రదక్షిణత్రయం దేవ ప్రయత్నేన మయా కృతం,
 దాసోఽయమితి మాం రక్ష నమస్తే. భక్తవత్సల. కృతం మే
 హర దేవేశ శివపుత్ర నమో ౨స్తుతే, సిద్ధిప్రద మమాప్యాశు
 సర్వాన్కామాన్ ప్రపూరయ. విఘ్ననాశాయ దేవేశ విఘ్న
 రాజ నమో ౨స్తుతే, త్వత్ప్రసాదేన సర్వాణి కార్యాణి చ కరో
 మ్యహమ్. శత్రుశాం నాశనంచైవ విఘ్నానాం భవంసనం కురు

ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా చ...వరదో భవతు. తతః
అర్హ్యణి దద్యాత్. గౌరీసుత నమస్తేఽస్తు సర్వసిద్ధిప్రదాయక,
సర్వసంకటనాశార్థం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. వినాయ
కాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యమ్. ఫాలచన్ద్ర నమస్తుభ్యం భక్తా
నాం భద్రదాయక, గంధపుష్పఫలైర్ముక్తం గృహాణార్ఘ్యం
నమోఽస్తు తే. తృతీయార్ఘ్యమ్. నమ...తీర్థానాముత్తమం దేవి
గణేశస్త్రియవల్లభే, సర్వసంకటనాశార్థం చతుర్థార్ఘ్యం నమో
ఽస్తు తే. చతుర్థార్ఘ్యం. సమర్పయామి తతః చంద్రార్ఘ్యమ్.
నమః సోమాయ దేవాయ ద్విజరాజాయ పాలినే, పాహి మాం
కృపయా దేవ నక్షత్రేశ నమోఽస్తుతే. మంత్రేణానేన సంప్రా
ర్థ్యో చంద్రయార్ఘ్యం నివేదయేత్. ఊరోదార్ణవసంభూత
అత్రినేత్రసముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా
సహితప్రభో. సోమాయ ప్రథమార్ఘ్యమ్. నమస్తే రోహిణీకా
న్త సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ర
మానుజ నమోఽస్తు తే నిశాకరాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యం స
మ. సంసారపీడావ్యధితం హి మాం సదా సంకష్టభూతం సుము
ఖ ప్రసీద, సత్త్వం హి మే నాశయ కష్టసంఘా న్నమోనమః
కష్టవినాశకాయ. ఇతి గణపతిప్రార్థనా. గచ్ఛ సత్త్వ ముమాచుత్ర
మమానుగ్రహకారణాత్, పూజితోఽసి మయా భక్త్యా గచ్ఛ
స్వస్థానకం ప్రభో ఇతి. పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

ఋషయ ఊచుః. దారిద్య్రోరోగశోకాద్యైర్వానాసంకట
సంయుతైః, కిం కర్తవ్యం చ తై ర్దేవ యోగక్షేమార్థసిద్ధయే.
స్కన్దఉవాచ. శృణుధ్వం మునయః సర్వే వ్రతం సర్వార్థసాధ

కం, వ్రతరాజం మహాపుణ్యం సరాణాం సిద్ధిదాయకమ్. సరా
 ణాం తు విశేషేణ పుత్రసౌభాగ్యదాయకం, సర్వదుఃఖప్రశ
 మనం సర్వసంకటనాశనమ్. కృష్ణేన కథితం పూర్వం ధర్మరా
 జాయ ధీమతే, తస్య కష్టవిమోహార్థం తచ్చృణుధ్వం ద్విజో
 త్తమాః. యుధిష్ఠిరః. కేనోపాయేన దేవేశ సంకష్ట మఘనా
 శనం, ముక్తో భవామి తం బ్రూహి సర్వజ్ఞోఽసి గదాధర.
 కృతప్రశ్నో హృషీకేశః ప్రోక్తవాన్ స యుధిష్ఠిరం, ప్రయ
 తం ప్రాంజలిం నిత్యం నమస్కృత్య పునఃపునః. శ్రీకృష్ణః. తవ
 వత్సోమి భో రాజన్ వ్రతం సర్వార్థదాయకం, గాణాపత్యం
 మహాపుణ్యం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. పురా కృతయుగే
 పుణ్యే హిమాచలసుతా శుభా, పార్వతీరూపసంపన్నా మహే
 శం పతి మిచ్ఛతీ. తపస్తప్త్యా మహాఘోరం దుష్టరం రోమ
 హర్షణం, న ప్రాప్తా తు ఫలం కించిద్దణేశం శంకరప్రియా.
 వృత్త్వా చారాధయామాస ప్రసన్నోఽభూద్దణేశ్వరః, ప్రాహ
 ప్రసన్నవదనః పార్వత్యాపూజితః స్వయమ్ కింప్రార్థయసి భద్రే
 త్వం సర్వలోకోపకారకం, ఏవముక్తాతుసా దేవీ ప్రోవాచేదం
 వరంతథా. దేహి దేవ నమస్తుభ్యం యేన భక్తామహేశ్వరః,
 భవిష్యతి పతిర్నాన్యో రోచితం వాంఛితప్రదమ్. గణేశః. దా
 ప్యామి శోభనే తుభ్యం ప్రార్థితం నాత్ర సంశయః, వ్రతస్యా
 చరణం పుణ్యం సంకష్టస్య సుదుష్కరమ్. యేన తే జాయతే
 సిద్ధిః కార్యాణ్యపి చ పార్వతి. పార్వతీ. తద్వ్రతం బ్రూహి
 మే శీఘ్రం విఘ్నరాజ మహామతే. వినాయకః. శ్రావణే
 బహుళే పక్షే చతుర్థి యా విధూదయే. తస్మిన్నేవ వ్రతం
 కార్యం సంకష్టస్య సురేశ్వరః. ప్రాతశ్శుచిర్భవేత్సంత్యా

దంతభావసపూర్వకం, నిరాహారోఽద్యదేవేశ యావచ్చన్దో
 దయో భవేత్. భోక్త్యామి పూజయిత్వాహం గణేశం శర
 ణం భవ, ఇతి సంకల్ప్య చాదౌ తు స్నాయాచ్ఛక్లతిలైః
 శుభైః. ఆహ్నికం తు విధాయైవ పూజాం మే కురు సువ్రతే,
 యథాశక్త్యాతు సౌభాగ్యం ప్రతిమాం తు విధాయ చ, పద్మ
 మష్టదళం కృత్వా గంధాద్యైరపి పూజయేత్, షోడశైరుప
 చారైశ్చ భక్తిభావసమన్వితః. లంబోదరం చతుర్బాహుం
 రక్తవర్ణం త్రిణేత్రకం, నానావర్ణసమాయుక్తం ప్రసన్నాస్థం
 విచిన్తయేత్. ఆవాహనం గజాన్యేతి విఘ్నరాజేతి చాసనం,
 పాద్యం లంబోదరాయేతి చార్ఘ్యం శంకరసూనవే. ఉమాసు
 తాయాచమనం వక్రతుండేతి స్నానకం, శూర్పకర్ణాయ వై
 వస్త్రం కుబ్జాయేత్యుపవీతకమ్ గంధం గణేశ్వరాయేతి పుష్పం
 విఘ్నవిनाశినే, ఏకవింశతిదూర్వాగైర్విశేషేణ తు పూజయే
 త్, వికటాయేతి వైధూపం వామనాయేతి దీపకం, నైవేద్యం
 సర్వదేవాయ ఫలం సర్వార్థసాధినే. విఘ్నహరైతి తాంబూలం
 ధూమ్రాయేతి ప్రదక్షిణం, సర్వదేవాదిదేవాయ నమస్కా
 రం సమర్పయేత్. మోదకాన్ కారయేద్దేవి తిలకాన్ దశసం
 ఖ్యయా, దేవాగ్రే స్థాపయేత్పంచ పంచ విప్రాయ దాపయేత్.
 పూజయిత్వాద్భుతం విప్రం భక్తిప్రేమాభిపూర్వకం, దక్షి
 ణాం తు యథాశక్తి దత్వా పంచైవ మోదకాన్. భక్షయే
 న్నిశి చంద్రస్య అర్ఘ్యం దత్వా శుచిస్థితేః మంత్రః. ఊరో
 దార్ణవసంభూత సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా
 దత్తం గణేశ ప్రయదర్శన. గణేశ్వర సమస్తుభ్యం మహాకామ
 ఫలప్రద, వాంఛితం దేహి మే నిత్యం సర్వవిఘ్నవిनाశనమ్.

బ్రాహ్మణానోభజయేత్తస్మాద్గణేశప్రీతికారణం, స్వయం భుం
 జితంపంచైవ మోదకాః ఫలసంయుతాః. ఆశక్తశ్చేత్తదాఽ
 న్నంవై భుంజితాతిథినా సహ, అథవాభోజనం కుర్యాదేకవార
 మథ ద్విజః. ప్రతిమాం గురవే దద్యాద్యథాశక్తితుదః. శాం,
 గచ్చ గచ్చ సురశ్రేష్ఠ స్వస్థానం చ వినాయక. వ్రతేనానేన
 మే దేవ యథోక్తఫలదో భవ, ఏవం వ్రతం ప్రకుర్వీత చతు
 ర్థ్యాం శ్రావణే సితే. గాణాపత్యం తథా కార్యం సర్వకాస్త్ర
 విశారదం, ఆచార్యం పూజయిత్వాదౌ పూర్వోక్తవిధినా తతః.
 ఏకవింశతి విప్రా వై వస్త్రాలంకారభూషణైః, పూజయేద్గంధ
 పుష్పదైత్యః మోదకాంశ్చైవ దాపయేత్, అష్టోత్తరసహస్రం
 తు శతమష్టాధికం తు వా, అష్టావింశతిరష్ట్రావా వరం చైవ తు
 హావయేత్. పూర్ణేన మంటపం స్పృత్వా గణేశం స్థాపయేత్త
 తః, పూజయేద్భక్తిభావేన గురుం తత్ర ప్రపూజయేత్. సంక
 ర్షణం సువర్ణాద్యైర్గోభిర్విప్రా విభూషణైః, ఛత్రం చ చా
 మురాద్యం చ కమండలుగృహాదిభిః. ఆచార్యం పూజయేద్దేవం
 గణేశస్య చ తుష్టయే. ఏవం కృతే యథాభక్తి ప్రసన్నోఽహం
 నసంశయః. దదామి వాంఛితా కామా తద్వీర్యతంకురుసువ్ర
 తే, ఏవంతే కథితం పూర్వంగణేశేన స్వయంసృప. పార్వత్యారా
 ధితేనైవ వ్రతమేతత్ప్రీతితం, వ్రతేనానేన సా ప్రాప మహాదే
 వం పతింప్రభుమ్. క్రిడతే తేనసార్థంచ చిరందేవప్రసాదతః, తత్తు
 రుష్వ మహారాజ సర్వకష్టవినాశనమ్. చతుర్థిసంకటో నామవ్ర
 తమేతత్తథాచరేత్, ఏవం కృష్ణముఖాత్ప్రాప్తం వ్రతం సంక
 టనాశనమ్. కృతం ధర్మేణ విప్రేంద్ర రాజ్యకామేన సర్వదా,
 తేన శత్రూ నిహన్త్యైవ స్వరాజ్యం ప్రాప్తవానసా. తస్మా

త్సర్వప్రయత్నేన వ్రతం కార్యం విచక్షణైః, యేన భర్తార్థ
కామాశ్చ మోక్షశ్చాపి భవేదిహ. వాంఛితం దేవకార్యస్య
నృపాణం చ విశేషతః, యదా యదా తు సంవర్తేన్నరో
వై సంకటేషుచ. తదాతదాతు కర్తవ్యం వ్రతం సర్వార్థసాధ
కం, రావణేన కృతం పూర్వం బలి ర్భంధనసంకటే సీతా
వియోగకాలేతు కృతం రామేణ వీర్యవత్, భర్తారం లభతే
సీతా అవాహ్నో చ పునః పునః. విద్యార్థిలభతే విద్యాం ధనార్థి
లభతే ధనం, పుత్రార్థి లభతే పుత్రా మోక్షార్థి మోక్ష
మాప్నుయాత్. ఏతద్వ్రతం సమాదిప్తం యత్కృత్వాతుమహా
వ్రతం, భవద్భోగమునయః సర్వే హ్యేనముక్తంమయానఘాః.
య ఇదం శ్రావయేద్భక్త్యా యః పఠేత్సతతం ద్విజః, ఇహ
లోకే సుఖం ప్రాప్య చాస్తే ముక్తి మవాప్నుయాత్. ఇతి
స్కాందపురాణే, స్కాందఋషిసంవాదే, పార్వతీగణపత్యుపదేశే
సంకటచతుర్థీ వ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్వేతదూర్వాంకురపూజా.

వినాయక నమస్తేస్తు ఉమాపుత్రాఘనాశన, వినాయ
కేతి మంత్రేణ సర్వసిద్ధిప్రదాయక, ఏకదంతే భవక్రేతి తథా
మూషకవాహన, కుమారగురవే తుభ్యం పూజనీయః ప్ర
యత్నతః.

సంకటచతుర్థీ వ్రతకథ.

ఈసంకటచతుర్థీ వ్రతంబును శ్రావణబహుళ చతుర్థినా
దాచరింపవలయును. ఏనాటిరేయి చంద్రోదయమువఱకు చతుర్థి
యుండునో యానాటిరేయి యీ వ్రతం బాచరింపవలయును.
వ్రతంబు చేయఁగోరువారు ఉదయమున మేల్కొని, నిత్య

కృత్యంబులు దీర్చికొని, నదికి వెళ్లి పొట్టుదీసిన తెల్లని నూపులు రాచుకొని స్నానముచేసి, యుదికిన మడిబట్టలుగట్టి, జపతపాదులు తీర్చుకొని, “నేను రేయివఱకు నుపవాసముండి గణపతి వ్రతంబు నేసెదను” అని సంకల్పించుకొని యాప్రకారము చంద్రోదయమైనతర్వాత, మండలముచేసి, యందప్తదశపద్మము మ్రుగ్గువెట్టి, గంధాదులచే నలంకరించి, యందు గణేశుని మూడుకన్నులు నాల్గుచేతులు గల్గి యెఱ్ఱనిరూపు గలయట్లు ప్రతిమనుస్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠగావించికల్పోక్షప్రకారంబుగఁ బూజింపవలయును. పది నూఁగులకుడుములు చేసి, యైదుకుడుములు . దేవుని సన్నిధినుంచి, తక్కినయైదును బ్రహ్మణునికి వాయనమిచ్చి, శక్తికొలది దక్షిణతాంబూలాదుల నొసఁగి, యావలఁ దానా యైదుకుడుములనుమాత్రము దిని యాప్రేయి యుండి మఱునాఁడు పారణచేయవలయును. ఉపవాస ముండుటకు శక్తిలేదేని, యేకభుక్తంబుతోనుండినను నుండవచ్చును. ఆచార్యునివరించి, యిరువదియొక్కండు, ఋత్విక్కులను నియమించుకొని, రాత్రి కలశస్థాపనముచేసి, కల్పోక్షప్రకారముగా గణపతిని బూజించి, మఱునాఁడుదయమునఁ పునఃపూజయొనరించి గణపతిమంత్రముచే 1008 మాఱులుగాని, 10⁵ మాఱులుగాని, 23 మాఱులుగాని, తుదకెనిమిదిమాఱులు హోమము గావించి, తర్వాత ఋత్విక్కులను గలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబులచే బూజించి సత్కరింపవలెను. ఈవ్రతంబును తొలుత పార్వతికి గణపతి యుపదేశించె నని, కృష్ణుండు భర్తరాజునకు నుపదేశించెను స్కందుండు శౌనకాదిమహర్షులకు నుపదేశించెను. ఈవ్రతంబును రావణుడును, బలిచక్రవర్తియు, రాముఁ

డును, సీతయు, మణి యనేకు లాచరించిరి. సంకటములందుఁ జిక్కినవా రీవ్రతంబు నాచరించినచో విముక్తు లగుదురు.

జీవవారై కాదశీవ్రతము.

శుక్లాంబర...శాంతయే. ఆచమ్య శుభే శోభనే ము
హూర్తేవపంగుణవిశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ రజస్వలాసం
పర్కాదిజనితానాం సర్వేషాం పాపానామపనోదనార్థం మనో
వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం జీవవారై కాదశీవ్రతం కరిష్యే. తదంగ
త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశపూజాం
కృత్వా ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం
కృతాం సంజ్ఞాచ్ఛాయా దేవీసమేత శ్రీసూర్యనారాయణప్రాణ
ప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ ఛాయాదేవీసమాయుక్తం
భాస్కరం దేవరూపిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయే జ్ఞగత్స
క్షీణమవ్యయమ్. శ్రీసంజ్ఞాఛాయాదేవీసమేత శ్రీసూర్యనారా
యణస్వామినం ధ్యాయామి త్రయీమయతనోదేవబింబరూపిణ
సురేశ్వర, ఇమాం మయాకృతాం పూజాం గృహాణ సురసత్త
మ. ఆవాహనం. భాస్కరాయ నమస్తుభ్యం నమో వేద
మయాయ చ, గంగాజలసమానీత మిదమర్ఘ్యం గృహాణ భో.
అర్ఘ్యం. పుణ్యతీర్థసమానీతం పావనం సుమనోహరం, పాద్యం
గృహాణ దేవేశ దేవదేవ నమోఽస్తు తే. పాద్యం. మధు.
పర్కం గృహాణేదం మధునాజ్యేన సంయుతం, కదళీనారికేళా
ద్యైశ్ఛాయానాథ నమోఽస్తు తే. మధుపర్కం. క్షీరేణదధ్నా

మధునా ఫలోదేన ఘృతేన చ. పంచామృతం నిధాయ త్యాం
స్థాపయిష్యామి భాస్కర. పఞ్చామృతస్నానం. గాంగం ఘ
శుచిదం చైవ తథా సారస్వతం పయః. స్నానార్థం తే మయా
నీతం స్నాపితేన సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానం. రక్తవస్త్ర
ద్వయం తేన మయా భక్త్యా సమర్పితం, ఋగ్యజుస్సామ
రూపాయ తుభ్యం వేదస్వరూపిణే. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణేన
కృతం దివ్యముపవీతం సుశోభనం, గ్రహాణాంపతయే తుభ్యం
దినాధిపతయే రవే. ఉపవీతం. సకుంకుమం సకర్పూరం మృగ
నాభిసమన్వితం, గంధం గృహాణ దేవేశ ఛాయాకాంత
నమోఽస్తు తే. గంధం. అక్షతాకా భవళాకా దేవ పద్మగర్భసమ
ద్యుతే, అక్షతాకార భగవత్ శాశ్వతాయ నమో నమః.
అక్షతాకా. నానావిధాని పుష్పాణి సుగంధీని సురేశ్వర, మయా
ర్పితాని భగవత్ సంగృహాణ నమోఽస్తు తే. పుష్పాణి అథాంగ
పూజా. భాస్కరాయ నమః పాదౌ. ప్రభాకరాయ నమః
గుల్ఫౌ పూజ. దివాకరాయ నమః జంఘే. అహస్కరాయ
నమః ఊరౌ. ద్యుమణయే నమః కటిం. మిత్రాయ నమః
ఉదరం. జలజబాంధవాయ నమః హస్తాకా. విశాలపక్షనే నమః
పక్షిస్థలం. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. బింబరూపాయ నమః
ముఖం పూజయామి. జలనేత్రాయ నమః నేత్రే. జగన్మయాయ
నమః శిరః. శ్రీసూర్యనారాయణాయ నమః సర్వాణ్యంగాని
పూజయామి. “వనస్పతి...” ఇతి ధూపం “సాజ్యం త్రివర్తి
...” ఇతి దీపం. నైవేద్యం వివిధం భక్ష్యభోజ్యచోమైః
సమన్వితమ్. లేహ్యైరుచ్చావచైశ్చైవ గృహాణ సురవల్లభ.
నైవేద్యం. పూగీఫలసమాయుక్త మితి తాంబూలం. చంద్రా

దిత్యా చ ధరణీ విద్యుదగ్ని స్తడైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతిః
 తింషి హ్యర్దిశ్యం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజనం. ధ్యేయస్స
 దాసవిత్పాండలమధ్యవర్తీ నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః,
 కేయూరవాణ మకరకుండలవాణ కిరీటీ హారి హిరణ్మయచక్రః
 ధృతశంఖచక్రః. మంత్రపుష్పం. యానికాని...పదేపదే ప్రద
 ట్నాం. పాశోఽహ...జనార్దన. నమస్కారాణ్. భాస్కరాయ
 నమస్తుభ్యం నమో వేదమయాయచ, గంగాజలసమానీతమిద
 మర్ఘ్యం గృహాణ భో. శ్రీసంజ్ఞా...సూర్యనారాయణస్వామి నే
 నమః ఇదమర్ఘ్యం. ౧౨వారం అర్ఘ్యం దద్యాత్ (=౧౨మాటులు
 అర్ఘ్యము విడువవలెను.)యస్యస్త్వత్పాదౌచ...తదస్తుతే. అనేన
 జీవవారై కాదశీవ్రతప్రయుక్తపూజావిధానేన శ్రీసూర్యనారా
 యణఃసుప్రీతః...వరదోభవతు. ఇతిపూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

కైలాసశిఖరేరమ్యే రత్న కాంతిసముజ్జ్వలే, కల్పవృక్షాది
 సంభూతనానాకుసుమవాసితే. రత్నసింహాసనాసీనం శంకరం
 లోకశంకరం, దృష్ట్వా దేవీ నమస్కృత్య వినయాద్వాక్యమబ్ర
 వీత్. గౌరీ. భగవత్ దేవదేవేశ మాయాతిత నమోఽస్తు తే,
 త్వమేవ సర్వకాస్త్రాణి వేత్సి సర్వజ్ఞ సర్వతః. స్త్రీణాం లోకే
 కథం జాతం రజః పాపసముద్భవం, మాసిమాసి సమాయాతి
 పక్షే పక్షే తథా పునః, త్రిరాత్రం బాధతే కేన కుతః పాప
 మయం చ తత్. కేన పాపం వినశ్యేత తముపాయం విచిన్త్య
 వై, వదస్య మే మహాభాగ శ్రోతుం కాతూహలం హి మే.
 ఈశ్వరః. శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి రజః స్త్రీణాం యథా
 భవేత్, వృత్రం హృత్వా దేవరాజో బ్రహ్మహత్యామవిన్దత.

తాం చతుర్థా విభజ్యాభ స్త్రీభూవృక్షజలేషు సః, ఆర్తవేరిణి
నిర్వాసఫేనరూపేణ దత్తవాన్. బ్రహ్మహత్యాంశరూపం తద్ర
జః స్త్రీణాం సముద్భవేత్, మానేపక్షే చాద్రికన్యేతి జానీహి
తద్గతిమ్ తత్పాపశమనాయాతో నిష్క్రూతిం శృణు పార్శ్వతి,
వ్రతం వత్సోమి సుభగే సర్వపాపప్రణాశనమ్ రజస్వలాస్పర్శ
దోషనాశనం కామదం స్త్రీయః, జీవవారేణ సంయుక్తా శుక్లా
చైకాదశీ యదా తత్రోపాష్య సకృద్భక్త్యా పూజయేద్భా
స్కరం విభుం, ఏకవర్షేనేకవారం జీవవారేణ సంయుతాః.
ఏకాదశ్యస్తాసు పూజ్యో భగవాన్ భాస్కరో విభుః, ఏకా
దశీం సమారభ్య జీవవారేణ సంయుతామ్. శుక్లపక్షే సమా
యాతాం దశవారాణి పూజయేత్, ప్రత్యహం ప్రాతరుత్థాయ
స్నానం కృత్వా యథావిధి. గోమయేనోపలిప్త్యాభ రంగవల్లిం
సమాలిఖేత్, చింతయేత్భాస్కరం దేవం త్రయీమయతనుం
విభుమ్. షోడశైరుపచారైస్తం దేవం సంపూజయేత్ప్రభుం, ఏవం
దశదివం కృత్వా ప్రయత్నేన సమాహితః. దశమే దివసేప్రాప్తే
పూర్వవత్పూజయేద్రవిం, ఉపాయనం బ్రాహ్మణాయ దద్యా
చ్చైవ సదక్షిణామ్. అపూపాన్ ఘృతసంయుక్తాన్ మాష
కాన్ సంప్రదాపయేత్, ఉద్యాపనం తతః కుర్యా న్నధ్యే
చాదా స్వశక్తితః. ఏకాదశీం సమారభ్య ప్రత్యహం పూజ
యేత్తథా, పంచమ్యాం ప్రాత రుత్థాయ స్నానం. కృత్వా
యథావిధి స్వగృహస్యోత్తరే దేశే కుర్యాదుజ్జ్వలమంటపం,
చతుర్ద్వారం పుష్పనద్ధం రంగవల్ల్యాదిసంయుతమ్. నిష్కమాత్ర
సువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః, కుర్యాద్వృతీ తు ప్రతిమాం
రక్తవస్త్రద్వయాన్వితాన్. తాం తామ్రపాత్రే నిక్షిప్య తత్ర

ధ్యాత్వా తు భాస్కరం, ఛాయాదేవీసమాయుక్తం చతుర్థా
 మాఁ ప్రపూజయేత్. ధూపం దీపం చ నైవేద్యం నీరాజన
 మతఃపరమ్, ఉపచారైః సమభ్యర్చ్య నిశి కుర్వాత్ప్రజాగరమ్.
 నృత్తగీతైశ్చ వాద్యైశ్చ పురాణపఠనాదిభిః, తతః స్నాతః
 సముత్థాయ నదీం గత్వాఽరుణోదయే స్నానం కృత్వా సమా
 గత్య రాత్రివత్పూజయేద్ద్రవిం, సవస్త్రాం ప్రతిమాం గాం చ
 ఆచార్యాయ నివేదయేత్. బ్రాహ్మణా భోజయేత్పశ్చా
 ద్దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, ఏవం కృతే వ్రతే దేవి స్త్రీణాం
 పాపం ప్రణశ్యతి. రజస్వలాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సు
 శయః. పార్వత్యువాచ. త్రేతాయుగే ద్వాపరే వా చరితం
 వ్రతము త్తమమ్. ఫలం ప్రాప్తం చ కిం దేవ కైర్వా భక్తి
 యుతైః పురా. శంభో సమస్తం విస్తార్య వద కారుణికోత్తమ.
 ఈశ్వరః. పురా త్రేతాయుగే దేవి నర్తదాయాస్తపే శుభే,
 ఆసీ త్కృశ్చిద్ద్విజవరః సుమిత్రో నామ ధార్మికః. వేదశాస్త్రార్థ
 తత్త్వజ్ఞో వాగ్మీసర్వగుణాన్వితః, తస్య పుత్రోమహాతేజః
 గాంధర్వశివిశ్రుతః. తస్మానీద్దయితాభార్యా మహావేదవతీ
 శుభా, సా చ పాకవిపాకేన పక్షేపక్షే రజస్వలా. తేన దుఃఖేన
 మహతా గాంధర్వో హ్యతివిహ్వలః, సా చ వేదవతీ భార్యా
 తేన దుఃఖేన దుఃఖితా. విహ్వలా తు తదా సాధ్వీ శ్వశురం
 శరణం గతా, శ్వశురస్తాం సమాశ్వాస్య వచనం చేదమబ్ర
 వీత్. స్మషే పరమకల్యాణి మా దుఃఖం వ్రజ సుందరి, పార్థ
 మాస్యాం తు యద్బృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర. అమా
 యాం యద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర, శ్వశ్వాశ్చిశ్చాపి
 మతం భద్రే సాపం తత్ర న విద్యతే. ఏవం తత్ర వచః

శ్రుత్వా దేవి సా సుబహుః సమాః, తమేవాచారమకరో
 చ్ఛ్వశ్రా శ్వశురసమ్మతా. తస్యాః కాలేన మహతా శ్వశు
 రా తా మృతిం గతా, అనుభుజ్య తతః పాపం వృషశ్వానా
 బభూవతుః. వృషోహతే నియమితః శ్వా గృహస్య చ రక్షణే,
 కదాచితై ఎతృకే ప్రాప్తే గాంధర్వో ద్విజపత్తమః. హలార్థం
 తు పరేభ్యస్తం వృషం దత్వా గృహం గతః, దినమాసాయ
 పర్యంతం హలప్రాప్తే నిరాకృతః. గోష్ఠే వినిశ్చసన్ దీనో భృ
 శం వై వేదనాతురః, సరమాఽపి ప్రమాదాదైవ స్పృష్టాఽ
 న్నాని వినిగతా. పశ్యంత్యం ద్విజపత్నాన్త్యం తు తయా కో
 వేన తాడితా, దీర్ఘముష్ణం నిశ్చసన్తీ వృషం దృష్టాఽవద
 చ్ఛనైః. కేన త్వం విహ్వలః శ్రాన్తో వృషో భూత్వాఽత్ర సంస్థి
 తః, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం వేద గోజన్తకారణమ్. వృషః
 అహం పూర్వం సుమిత్రో వై త్వం భార్యా మమ సమ్మతా,
 స్నుషాం పక్షే తు రజసా దుఃఖితామవదం వచః. పార్థివ
 స్యాం తు యద్దృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర, అనూయాం
 య ద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర. ఇత్యుక్తాతుమయా
 ఽఽశ్వస్తా తథా చక్రే స్నుషా ఽఽవదయాః, తేన కర్తవిపా
 కేన వృషోఽహం జనితోఽత్రహి. తయా పృష్టా న కర్తవ్య
 మితి నోక్తం తు యత్త్వయా, తేన కర్తవిపాకేన శునక్యసి
 మహీతలే. తయాః సంభాషణం శ్రుత్వా గాంధర్వో ద్విజ
 సత్తమః, నమస్కృత్య ఖరశ్వానా పప్రచ్ఛ చ సువిస్తరమ్.
 శ్రుత్వా సమస్తం విస్తర్య తావ్రపాయమపృచ్ఛత, శ్రుత్వా
 పుత్రవచశ్చోభావబ్రూతాం మోక్షకారణమ్. ఏకాదశీవ్రతం
 పూర్వం చరితం భార్యయా తవ, తత్పుణ్యమావద్యో ద్దేహి

యది నౌ మోక్షమిచ్చునీ. తత్ర భార్యాం సమాహూయ
పుణ్యవ్రతమనుత్తమం, దత్తవాక్ పితృముక్త్యర్థం తయో
ర్లోకోఽప్యభూత్తతః. దృష్ట్యాఽపి పితరౌ ముక్తౌ సమ
స్కృత్య ముహూర్తతః, ఆశ్వర్యం పరమం లేభే వ్రతమాహత్త్య
దర్శనాత్. ౪ భార్యయా సమం శ్రీమా నవాప పరమం పదం,
ఏతత్త్రైకఫలం దేవి వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. యాభిరాచ
రితం లోకే తాభిరేవ ధృతా మహీ, రజస్వలాదిపాపేభ్యో
ముక్తాంతా నాత్ర సంశయః. శచీ కృతపతీ పూర్వం దేవపత్నీ
శ్చ యాః స్థితాః, ఋషిపత్నీశ్చ గంధర్వపత్నీశ్చాపి మహీ
తలే కృత్వా తాశ్చ వ్రత మిద మవాపుః పరమం పదమ్.

ఇతి శ్రీభగవద్గోత్రపురాణే జీవవారై కాదశీవ్రతం

సంపూర్ణమ్.

జీవవారై కాదశీవ్రతకథ.

పరమేశ్వరుడు కైలాసపర్వతంబున రత్నసింహాసనా
సీనుడైయుండగా, పార్వతీదేవి వినయముతోఁ బరమశివునికి
మ్రొక్కి యిట్లనెను. దేవదేవుడవగు ఓ పరమేశ్వరా! స్త్రీల
కేపాతకమువలన నెలనెలలోను, పక్షపక్షమునను రజస్సుగలిగి
మూఁడుదినములపర్యంత మేల బాధించుచున్నది. ఈపాతకంబు
వారికెట్లు తొలఁగుననియడిగెను. ఈశ్వరుడు పార్వతికిట్లనియె.
తొల్లి దేవేంద్రుడు వృత్రాసురుని జంపినందున నాతనికి బ్రహ్మ
హత్య సంభవించెను. ఆతఁ డా బ్రహ్మహత్యను నాలుగుభాగ
ములుగాఁజేసి, ఒకభాగమును, స్త్రీలయం దా ర్తవరూపమునను,
ఒకభాగమును భూమియందు చొడురూపమునను, చెట్లయందు
పాలరూపమునను, జలములందు నురుగురూపముననుంచెను.

అట్లు స్త్రీలయందు రజోరూపంబున నుంచబడిన పాపవే
 వారిని మాసమాసమునను, బక్షపక్షమునను బాధించుచున్నది.
 ఓ పార్వతీ! రజోదోషంబు దొలంగుటకైన యొక్కవ్రత
 రాజంబు గలదు దానిని నీ కెఱిగించెద నాలకింపుము. ఎప్పుడు
 శుక్లపక్షమునాఁ డేకాదశి గురువారముతోడం గూడి వచ్చు
 చున్నదో, నాఁడు మొదలు పదిదినములవఱకు సూర్యనారాయణ
 స్వామిని బూజింపవలయును. ఇట్లు పదిదినములు బూజించి,
 పదియవనాఁడు పూజయైనతర్వాత బ్రాహ్మణునకు దక్షిణా
 తాంబూలములతోడ మాషాపూపములను వాయనమియ్యవల
 యును. ఉద్యాపనము వ్రతము మొదటఁగాని, నడుమఁగాని,
 కడపటఁగాని చేయవచ్చును. ఉద్యాపనచేయఁ దలచినప్పుడు
 అట్లుగురువారసహితమైన శుక్లైకాదశినాఁడు సూర్యనారాయణ
 పూజ యారంభించి పదిదినములు నిత్యముపూజించి, పంచమి
 నాఁడు వేకువనే లేచి, స్నానాదికార్యములను నిర్వర్తించి
 స్వగృహమున నుత్తరపువైపున మంటపం బేర్పఱచి, చక్కఁగా
 నలంకరించి, యొక్కపలముగానీ, దానిలోసగముగానీ, దానిలో
 సగముయెత్తుగానీ, బంగారముతో సూర్యనారాయణ ప్రతి
 మను జేయించి, యందు సూర్యనారాయణుని ఛాయాదేవీ
 సమేతముగా నారాధించి, నాలుగుజాములును పూజను
 గావించి, రాత్రి జాగరణంబు గావించి, మఱునాఁడు వేకువ
 లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానము గావించి వచ్చి, మరల
 ముందటివలెనే పునఃపూజగావించి, హోమంబు చేయించి,
 యాచార్యునకు గోదానంబును, ఋత్విక్కులకు కలశవస్త్ర
 ప్రతిమాదానంబును గావింపవలయును. తర్వాత బ్రాహ్మణ

సంతర్పణచేసి, దక్షిణాతాంబూలాదులచే వారిని సంతృప్తులనుజేసి, తానును బంధుమిత్రసమేతముగా భుజింపవలెను ఈవ్రతంబును యథావిధిగాఁ జేయువారికి రజస్వలా సంపర్కాదులవలనఁ గలుగు దోషంబులు దొలఁగుటయే కాక సకలసంపదలుఁ గలుగునని యాశ్వరుఁడు చెప్పెను. ఆపలుకులు విని, పార్వతీదేవి, ఓనాథా! యీవ్రతంబును దొల్లి యెవ్వరాచరించిరని యడుగఁగా, నాతం డిట్లనియె. ఓదేవీ! వినుము. పూర్వము నర్కదానదీతీరంబున సుఖిత్తుఁడని యొకబ్రాహ్మణుఁడుండెను. ఆతనికి గాంధర్వుఁడను నొకపుత్తుఁడు పుట్టెను. ఆ గాంధర్వుఁడు వేదవతి యనునొకకన్యను బరిణయంబాయెను. ఆమె పరమపతివ్రతయయ్యు, నామెను రజోదోషముబదునైదు దినముల కొకతూరి పెచ్చుగా బాధించుచుండెను. ఆరజోదోషంబుమానుటకై, యాభార్యాభర్తలు వెక్కుచికిత్సలుచేసియు మాననందున, నామె కడు వగచి, మామగారికడకుఁ బోయి, యత్తగారిసమక్షమునఁ దనవ్యాధిని మామగారికిఁ దెలిపెను. ఆపె మామగారును విక్కిలి యోచించి, “ఓ చిన్నదానా! పున్నమనాఁడు రజోదోషంబు గనిపించినయెడల, మూడుదినములు దొలఁగియుండుము. అమావాస్యనాఁడు గనిపించిన నింట నేయుండుము” అని చెప్పెను. ఆవేదవతియు నట్లే యాచరించెను గాని, యేకాదశీవ్రతంబును మాత్రముచేసి, సకల రజోదోషములు మానుపుకొనెను. ఆ ముదుసలు లగునత్తమామలిద్దఱు కాలవశమున మృతినొంది, తమరు పాపపునడతను గోడలికి బోధించినకతన, మగఁడు ఎద్దుగాను, భార్య కుక్కగాను జన్మించి, తమకుమారునియింటనే పనిచేయువారుగ నేర్పడిరి.

ఓక్కనాఁడు గంధర్వుఁడు తెలియమిచే నావృషభమును చేనిలో నాఁగేలికి గట్టి యేర్వాకసాగించుచుఁ బనితోందరవలన నాఁగే టిని శూద్రునిచేనిచ్చి వానిని దున్న నియోగించి వచ్చెను. తర్వాత నాశూద్రుఁ డాయెద్దును గొట్టి సకలబాధలఁబెట్టెను. ఇంటఁ గుక్కయు వంటపదార్థములను ముట్టెనన్న సాకుచే నింటి యజమానురాలును ఆకుక్కను బాగుగాఁ దన్నెను. సాయంకాలము కాఁగానే, యెద్దు తనయజమానునియింటి కే తేరఁగా, నాయెద్దును గొట్టములో యజమానుఁడు కట్టివేసెను. తర్వాతఁ గుక్క యచ్చటికి వెళ్లెను అప్పు డవిరెండును తమపడిన కష్టములను దలపోసికొనుచుండినవి. ఆ సంగతిని వారికొమరుఁడు విని, “అయ్యా, మీ కీజన్మ మెట్లు తొలఁగు” నని యడుగఁగా నప్పుడు వానితల్లిదండ్రు లిద్దఱు “నీ భార్య గురువారై కాదశీవ్రతంబు సేసియున్నది. ఆవ్రతఫలంబును మా కాబిడచే నిప్పించుదువేని, మాకీజన్మంబులుతొలఁగి ముక్తి లభించు” నని చెప్పిరి. అంత నాద్విజపుత్రుఁ డది యెఱింగిన వెంటనే తనభార్యను బిలిపించి, యావ్రతంబును వారి కర్పింపఁ జేసెను. దానిమూలమున వారిద్దఱును ఆనీచజన్మమును విడిచి యుత్తమజన్మంబుల నొంది ముక్తిని బడసిరి. ఓదేవీ! యీవ్రతం బాచరించువారు రజస్వలాసంపర్కాది దోషంబు లను దొలఁచుకొని ముక్తియొందుదురు. అని పరమశివుఁడు పార్యతీదేవికిఁ జెప్పెను.

జీవవారై కాదశీవ్రతకథ సమాప్తము.

శ్రవణద్వాదశీవ్రతము.

కర్తా నద్యాదాగత్వా కరిష్యమాణస్య కర్త॥ శ్రవణద్వాదశీవ్రతస్యాంగత్వేన సంగమస్నానంకరిష్యే.* (ఆయుర్వలం... ముఖద్వారంధ్య... ఇత్యాది యథాచారం దస్తథావనం కృత్వా సంగమ స్తీర్థరాజోఽసి సంగమః సరితాంపతిః, స్నానార్థంత్వాం ప్రవన్నోఽస్మి ప్రసాదం కురు సంగమ. సంగమప్రార్థనమ్. యా వై శ్రవణసంయుక్తా ద్వాదశీ పరమాతిథిః, తస్యాం తు సంగమే స్నానే సర్వపాపవిముక్తయే. వరో వరేణ్యో వరదో వరాహో ధరణీధరః, అపవిత్రం పవిత్రం మాం కరోతు భగవాన్ హరిః. ఇతి స్నాత్వా. కరకం పూరయిష్యామి సరితాం సంగమే జలైః, పంచరత్నసమాయుక్తం తేన తుష్యతు వామనః కరక పూరణమ్. పర్వనోయో వరుణః సూర్యః సలిలం కేశవః శివః, త్వష్టా యమో వై శ్రవణః పాపం హరతు మే సదా. శిశ్యస్థాపనమ్. అన్నం ప్రజాపతిర్విష్ణురుద్రేంద్రశశిభాస్కరాః, అగ్నిర్వాాయు ర్యమస్త్యష్టా పాపం హరతు మే సదా. శిశ్యే దధిభక్తస్థాపనం సంభారానాదాయ మథ్యాహ్నోత్పరం పూజనమ్. ఆచమ్య దేశకాలా స్మృత్వా మమ శ్రీవామనప్రీతిద్వారా సకలపాపక్షయపూర్వకం రూపసౌభాగ్య మహైశ్వర్య సుఖసమృద్ధి పితృర్ణవిముక్త్యుభయకులోద్ధరణ విష్ణుసాలోక్యాది కల్పోక్త ఫలనిర్ధర్థం వామనజయ స్తీవ్రతం కరిష్యే తదజ్ఞత్వేన యథాశక్తి పూజాం చ కరిష్యే. గణేశపూజాది సంభారప్రాక్షణానైవీతాదౌ కుంభం సంస్థాప్య తదుపరి స్వర్ణరజతదారువంశాన్యతమ నిర్మితే ఆఢకమితై స్తీలైర్యవైరోధూమైర్వా పూరితేఽహత

* ఋషిపంచమీవ్రతంబు చూడుడు.

కృష్ణాజినవేష్టితే హైమప్రతిమాయాం వామనం శక్తితః
 పార్శ్వస్థిత దండకమండలు ఛత్రపాదుకాక్షమాలాక్షతాద్యు
 పస్కరయుతం పూజయేత్. శాంతాకారం...నాథమ్ ఆజిన
 దండకమండలు మేఖలారుచిరపావన వామనమూర్తయే, మిత
 జగత్ప్రితయాయ జితారయే నిగమవాక్పటవే వటవే నమః.
 థాన్యనమ్. సహస్రశీర్షా...బ్రహ్మాండముదరే యస్య మహా
 ద్భూతైరధిష్ఠితః, మాయావీ వామనః శ్రీశః సోఽత్రాయాతు
 జగత్పతః. ఆవాహనమ్. పురుషవేదగ్ం...సువర్ణమణి సం
 యుక్తం మయా భక్త్యా ప్రకల్పితం, సింహాసనమిదం దివ్యం
 గృహ్యతాం వామన ప్రభో. ఆసనమ్. ఏతావాసస్య...గంగో
 దకం సమానీతం సువర్ణకలశే స్థితం, వాసితం పుష్పగంధైశ్చ
 పాద్యం మేప్రతిగృహ్యతామ్ పాద్యమ్. త్రిపాదూర్ధ్వఉదై...
 గర్భపుష్పఫలై ర్యుక్తం హేమపాత్రే నివేశితం, స్వర్గంగాసలి
 లం పుణ్యమర్ఘ్యం స్వీకురు కేశవ. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ
 జాయత...కర్పూరవాసితం తోయం మందాకిన్యాః సమాహృ
 తం, ఆచమ్యతాం జగన్నాథ మయా దత్తం హి భక్తితః.
 యత్పురుషేణ...గంగా సరస్వతీరేవాపయోష్ణీయమునాజలైః
 స్నాపితోఽసి మయా దేవ తథా శాంతిం కురుష్వ మే.
 స్నానమ్. ఆప్యాయస్వేత్యాదిభిః. పంచామృతం మయాఽఽసీ
 తం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాం పరయా భక్త్యా
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పంచామృతస్నానమ్ చారు
 గంధోదకం శీతం కర్పూరాగురుచంద్రనైః, ఏలోశీరాదిసమ్మిశ్రం
 స్నానీయం గృహ్యతాం హరే. గంధోదకమ్. గంధాది
 పూర్వపూజానై మహాభిషేకః. తం యజ్ఞం బర్హిషి...

నమః కమలకింజల్కపీతనిర్మలవాసనే, మహాహవరిపుష్కంధ
 ఘృష్టచక్రాయ చక్రిణే. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దామో
 దర నమస్తేఽస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్, ఉపవీతం సో
 త్తరీయం గృహాణ పురుషోత్తమ. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...కర్పూ
 రాగరుకస్థూరి కుంకుమాద్యైః సువాసితాన్, గంధాన్ గృ
 హాణ దేవేశ వామన త్వం మయార్పితాన్. గంధాన్, అక్ష
 తాన్...గృహ్యతామ్ అక్షతాన్. పరిమళద్రవ్యాణి తస్మాద
 శ్వాఅజాయంత...జాడిచంపకపున్నాగకేతకీశంపత్రకైః, సాగం
 ధికైః కృతాం పూజాంగృహాణ పురుషోత్తమ. నానావిధపరిమళ
 పుష్పాణి. అథాంగపూజా. వామనాయ నమః పాదౌ. దామో
 దరాయనమఃజంఘే. శ్రీపతయేనమః ఉరూ. కామదేవాయనమః
 గుహ్యం. జగత్పతయేనమఃనాభిం. విశ్వధారిణేనమఃఉదరం. యో
 గినాథాయనమః హృదయమ్. శ్రీధరాయ నమః కంఠమ్. పంక
 జాస్థాయనమః ముఖం. సర్వాత్మనే నమః శిరః. యత్పురుషం...
 వనస్పతి...ధూపమ్. బ్రాహ్మణోఽస్య...త్వమేవ పృథివీ జ్యోతి
 ర్వాయురాకాశమచ్యుత, త్వమేవ జ్యోతిషాం జ్యోతిర్దిపోఽ
 యం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా మనసో జాతః...అన్నం
 చతుర్విధం స్వాదురసైః షడ్భిః సమన్వితం, భక్త్యా నివేదితం
 తుభ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నైవేద్యమ్ పూగీ...గృ
 హ్యతామ్ తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భ...విధేయ. దక్షిణాం
 శ్రియేజాతో...నీరాజనం సుమాంగల్యం కర్పూరోద్భాసితం
 విభో, చంద్రార్కవహ్నిసదృశం వామన ప్రతిగృహ్యతామ్.
 నీరాజనమ్ నాభ్యాఆసీద...నమో వామనరూపాయ నమః
 స్తేఽస్తు త్రివిక్రమ, నమస్తే బలిబద్ధాయ వాసుదేవ నమోఽ

స్తుతే. నమస్కారః. సప్తాస్యాసక్...యానికానిచ పాపాః
 ...ప్రదక్షిణామ్. యజ్ఞేనయజ్ఞం...మత్స్యం కూర్మం వరా
 హం చ నారసింహం చ వామనం, రామం రామం చ కృష్ణం
 చ అర్చయామి నమో నమః. పుష్పాంజలిమ్. నమస్తే పద్మనా
 భాయ నమస్తే జలశాయినే, తుభ్యమర్ఘ్యం ప్రయచ్ఛామి
 బాలవామనరూపిణే. విశేషార్ఘ్యమ్. జగదాదిర్జగద్రూపాహ్వ
 నాదిజగదస్తకృత్, జలాశయో జగద్యోనిఃప్రియతాం మే జ
 నార్దనః. నమోనమస్తే గోవింద భువనేశ త్రివిక్రమ, అఘహాసుసం
 త్తయం కృత్వా సర్వకామప్రదో భవ. మంత్రహీనం...తద
 స్తుతే. ప్రార్థనమ్. ఏవం సంపూజ్య గీతాదిమంగళైరాత్రా
 జాగరిత్వా ప్రాతర్నిత్యకర్తాస్తే దేవం పునః సంపూజ్య విసృజ్య
 విప్రం సంపూజ్య శిష్యస్థజలకలశయుతం సోపస్కరం తం
 దద్యాత్. దానమస్త్రః వామనం సర్వతోభద్రం ద్విజాయ
 ప్రతిపాదయే, ప్రియతాం తేన దేవేశో మమ నిత్యం జనార్దనః.
 గ్రహణమంత్రః. వామనో బుద్ధిదో దాతా ద్రవ్యస్థో వామనః
 ప్షయం, వామనోఽస్య ప్రతీగ్రహీ వామనాయ నమోనమః.
 తతస్త్రీన్విప్రాః పుషదాజ్యదధ్యోదనయుతాన్నేన సంభోజ్య
 కర్త సమాప్య స్వయం భుంజీత. అథవా వాచకాయ ప్రతిమా
 వస్త్రాది దత్వా వామనప్రీత్యర్థం బ్రహ్మచారిణం సంభోజ్య త
 ప్తై దండచ్ఛత్రోపాసహశిక్యాది దద్యాత్. దధ్యోదన యుతం
 శిష్యం వారిధానీయుతం విభో, ఛత్రోపాసహసంయుక్తం
 బ్రాహ్మణాయ దదామ్యహమ్. ఏవం ద్వాదశవర్షం కృత్వా
 ద్యావనం కుర్యాత్.

(శ్రవణనక్షత్రయుతం బైవద్వాదశినాః ధీవ్రతంబును

కలొప్పి క్తప్రకారంబుగా నాచరించి, రాత్రి జాగరణంబుచేసి, మఱునాడు పునఃపూజచేసి, యుట్టియందుంచిన దధోదనకల శమును బ్రాహ్మణుని కిచ్చి, ముగ్గులు విప్రోత్తములకు విస్తారాజ్యమును, దధ్యన్నమును గూడిన మృష్టాన్నంబిడవలయు. లేనిచో ప్రతిమాదిదానం బాచార్యునకిచ్చి, యొక బ్రహ్మచారికి దండచ్చత్రపాదుకశిక్యాదుల నొసంగవలయును. ఇట్లు పండ్రెండు దేండ్లు వ్రతం బాచరించి యుద్యాపనంబు చేయవలయును.)

శ ర న్న వ రా త్రి వ్ర త ము.

శరన్నవరాత్రప్రతిపది ప్రాతరాహ్ని కానంతరం మంగళ స్నానం కృత్వా దేవీపూజనం కర్తవ్యమ్. దేవీమంటపం నిర్తాయ రంగవల్ల్యాదికం కృత్వా తస్మిన్మంటపే దేవీం సంస్థాప్య పూజోపక్రమణం కర్తవ్యమ్. ఆదాపుణ్యాహవాచనం కృత్వా తతః దేవీపూజా సంకల్పప్రకారః. ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, సంకల్ప్య. ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ అస్తాకం క్షేమశ్చైర్య విజయాయురారోగైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం భర్తార్థం...సిద్ధ్యర్థం సత్యంతాససౌభాగ్యఫలసిద్ధ్యర్థం ఆధ్యాత్మికాధిభౌతిక ఆధిదైవికభౌమ్యాంతరిక్షదివ్యమహాత్పాత దుర్నిమిత్తకృత దుష్టశమనార్థం మమ జన్మలగ్నాపేక్షయా యే యే అరిష్టస్థానేషు స్థితాః తైస్తైః క్రియమాణకరిష్య మాణసూచితభావిత ఆగామి వర్తమాన సంవిత దుష్టారిష్టపరిహారద్వారా సతతం శుభస్థానఫలావాప్త్యర్థం సమస్తమంగళా

వాప్యర్థం మహాకాలీ మహాలక్ష్మీ మహాసరస్వతీ స్వరూపధరా,
చండికాపరమేశ్వరీదేవతాముద్దిశ్య చండికాపరమేశ్వరీదేవతా
ప్రీత్యర్థం శరన్నవరాత్రిప్రయుక్తం ప్రతిపదాది నవమీపర్య
ంతప్రత్యహంత్రికాలపూజా పూర్వకనవాక్షరీమంత్రసంపుటిత
దేవీమాహాత్మ్యమంత్రపఠనం కరిష్యే. శ్రీచండికాపరమేశ్వరీ
దేవీ పూజాకర్తణి ఆచార్యం త్వాం వృణీమహే. దేవీ ప్రీత్య
ర్థం వేదపారాయణం భవంతః కుర్వన్తు. దేవీ ప్రీత్యర్థం సూర్య
నమస్కారపూర్వకాదిత్యాది నవగ్రహజపం భవంతః కుర్వన్తు.
సర్వాస్త్రాస్త్రా, అనంతరాయాయ సర్వస్తోమోఽతిరాత్ర ఉత్తమ
మహర్భవతి సర్వస్వాప్త్యై సర్వస్య జిత్ర్యై సర్వమేవ తేనా
పోషితి సర్వం జయతి. ఇతి మంత్రేణ ఋత్విగ్భిర్యజమానస్య
ఆశీర్వాదః కార్యః

కలశస్థాపనవిధిః.

గృహంగగేహళీ కవాటాదికంకల్యాణగృహమలంకృత్య
మాన్త్రికః. మంగళస్నానం కృత్వా ఆచార్యఋత్విగాదిభిః
పరివృతః సకా పుణ్యాహం కృత్వా నాందీం కృత్వా ద్వాదశాం
గుళోచ్చితాం చతుర్వింశత్యంగుళవిస్తీర్ణాంపక్షేప్తకాభిర్నవో
రమణీయాం మజ్జలవేదికాం రక్తమృత్తికారంగవల్ల్యాదిభిరలం
కృత్య పూజాగృహంతం నిర్దాయ తత్పూజాగృహం ప్రవిశ్య.
భూమియాభిన్నా ద్యౌర్వరిణాంతరిక్షం మహిత్యా, ఉపస్థేతేదే
వ్యదితేఽగ్నిమన్నాదమన్నాద్యాయాదధే, అయం గౌః పృథ్వి
రక్రమీదసనన్. మాతరం పునః, పితరం చ ప్రయతన్తు
నః, త్రిగోళధామవిరాజసి వాక్పతం గాయశిశ్రియే, ప్రత్యస్వప
హద్యుభిః, ఆస్య ప్రాణాదపానత్యంతశ్చరతిరోచనా, వ్యఖ్యస్త

హిష సువః, యత్త్వా. క్రుద్ధః పరోవప మన్యునా యదవ
ర్యా, సుకల్పమగ్నే తత్తవ పునస్తోద్ధీపయామసి, యత్తే మ
న్యుపరోష్టస్య పృథివీమనుదధ్వనే, ఆదిత్యా విశ్వేతద్దేవా వస
వశ్చ సమాభరణ, మనో జ్యోతిర్జ్వలతామాజ్యం విచ్ఛిన్నం
యజ్ఞగ్ం సమిమం దదాతు. బృహస్పతి స్తనుతామిమం నో వి
శ్వే దేవా ఇహ మాదయంతాం, సప్త తే అగ్ని సమిధ స్సప్త
జిహ్వస్సప్తబుషయ స్సప్తథామప్రయాణి, సప్తహాత్రా
స్సప్తథాత్యాయజన్తి సప్తయోనీ రాపృణస్వామృతేన, పుసయా
ర్జా నివర్తస్య పునరుగ్న ఇషాయుషా, పునర్నః పాహి విశ్వ
తః, పునర్నః పాహి విశ్వతః, సహరయ్యా నివర్తస్యాగ్నేపిస్వ
స్వధారయ, విశ్వస్నియా విశ్వతస్పరి, లేకస్స లేకస్సుక జ్ఞేన
ఆదిత్యా ఆజ్యం జుషాణా వియన్తు. కేతస్స కేతస్సు కేత జ్ఞేన ఆది
త్యా ఆజ్యం జుషాణా వియన్తు అగ్నిం దూతం వృణీమహే
హాతారం విశ్వవేదనం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. వేదికా
స్థలమభిమృశ్య. మూలమంత్రముచ్చార్య. గాయత్ర్యా
అద్భిరవోక్ష్య. తత్ర భూమా “యాజాతా” ఇత్యనువాకేన
నవథాన్యరాశీం ప్రకల్ప్య. యాజాతాఓషధయో దేవేభ్య
స్త్రీయుగం పురా, మందామిబభూణామహగ్ం శతం థామా
ని సప్త చ, శతంవో అంబ థామాని సహస్రముతవో రుహః.
అథాశత క్రత్వో యూయమిమం మే అగదం కృత, పుష్పావతీః.
ప్రసూవతీః ఫలినీ రఫలాఉత. ఉషధీతిమాతర స్తద్వో దేవీ రు
పబ్రువే, రపాగ్ంసివిఘ్నతీరితరపశ్చాతయమానాః. అశ్వత్థేవో
విషదనం పల్లేవో వసతిః కృతా, గోభాజ ఇత్కిలాసథ యత్స
నవథ పూరుషమ్. యదయం వాజయన్నిమా ఓషధీర్హృత

దధే, ఆత్మ యత్నస్య నశ్యతి పురా జీవగృభోయథా. యదో
 షధయస్సంగచ్ఛన్తే రాజానశ్శమితావివ, విప్రస్సఉచ్యతే
 భిషగ్గోహామీవ చాతనః. నిష్కృతిర్నామ వో మాతా
 థాయూయగ్గ్థసుకృతీః సరాః పతత్రిణీః, స్తనయదామ
 యతినిష్కృతా, అన్యో వో అన్యోవవత్సన్యాన్యస్యా ఉపా
 వత, తాసర్వా ఓషధయస్సంవిదానా ఇదం మే ప్రావతా
 వచః, ఉచ్ఛష్టా ఓషధీనాం గావో గోషాదివేరతే, ధవ
 గ్ం సనిష్యన్తీ నామాత్తానం తవ పూరుష, అతివిశ్వాః.
 పరిష్టాన్తే ఇవ వ్రతమక్రముః. ఓషధయః ప్రాచిచ్యపుర్యుత్కిం
 చ తనువాగ్ం రపః, యాః, త ఆ తస్థురాత్తానం యా ఆవి
 విశుః పరుః పరుః, తాన్తే యత్నం విభాధాన్తాముగ్రోమధ్యమ
 శీరివ, సాకం యత్న ప్రపత శ్యేనేన కికిదీవినా, సాకం వాతస్య
 థాజ్యా సాకం సస్య నిహాకయా, అశ్వావతీగ్ం సోమవతీ
 మూర్జయన్తీముదోతసు, ఆవిత్ని సర్వా ఓషధిరస్తా అరిష్టతా
 తయే, యాః ఫలినీర్యా అఫలా యాశ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతి
 ప్రసూతాస్తా నోముంచం త్వగ్ం హసః, యాః, ఓషధయ
 సోమరాజ్ఞీ ప్రవిష్టాః. పృథివీమను, తాసాం త్వమస్యత్తమా
 ప్రణోజీవాతవే సువ, అవపతన్తీరవదం దివ ఓషధయః పరి,
 యం జీవమశ్నవామ హే న సరిష్యాతి పూరుషః, యాశ్చేద
 ముపశృణ్వన్తి యాశ్చ దూరం పరాగతాః, ఇహ సంగత్య తా
 న్సర్వే అన్తే సంధత్త భేషజం, మా వో రిషత్థనితా యన్తే
 చాహం ఖనామి వః, ద్విపచ్చతుష్టదస్తాకగ్ం సూర్యమస్త్య
 నాతురమ్. ఓషధయస్సంవదన్తే పోమేన సహ రాజ్ఞా, యన్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజా పారయామసి. తత్రకూర.

చక్రం ధ్యాత్వా తత్పార్శ్వే ఘృతాఖండం నిక్షిప్య తత్ర అగ్ని
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం క్రీం ఐం క్లీం సాః అగ్నిమండ
 లాయ ధర్మప్రదదశకలాత్త నే తద్దేవతాకలశాధారాయ నమః.
 ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య. అగ్నిందూతం వృణీమహే హా
 తారం విశ్వవేదసం, ఆస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. రాం రీం
 రూం రైం రౌం రః. ధూమ్రాద్విరాద్వాదశశవహ్ని కళాఞ్చహః
 గచ్ఛతాగచ్ఛతే త్యగ్నిమండలత్వేన విభావ్య, ఆథ స్వర్ణరజత
 తామ్రాదికూటమయం మృణ్మయం దృఢకలశం నా సమా
 దాయ “అస్త్రాయ ఫట్” ఇతి ప్రత్యౌశ్య, తంతుం తన్వక్
 రజసో భానుమన్విహి జ్యోతిష్తతః పథో రక్షధియాశృతాః,
 అనుల్బణం వయత జోగువామపోమనుర్భవ జనయా దైవ్యం
 జనం, ఇతి మంత్రేణ తంతువేష్టితం కృత్వా, గంధద్వారాం...
 శ్రియం ఇతి మంత్రేణ అష్టగంధైరనులిప్య, ధూరసి ధూర్వ
 ధూర్వంతం...హింసిషమితి మంత్రేణ ధూపవాసితం కృత్వా,
 ఓం హం సూర్యమండలాయ అర్ధప్రదద్వాదశకలాత్త నే తద్దేవ
 తాకలశాయనమః ఇతిమంత్రేణ కలశం ప్రతిష్ఠాప్య, ఆకలశేషు
 థావతి, శ్వేతోవర్చవిగాహతే. అభిద్రోణాకనిక్రదత్ ఆకలశేషు
 థావతి, పవిత్రేపరిషిచ్యతే, ఉక్తైర్మణ్డేషు వర్ధతే. ఇతి మంత్రేణ
 కలశమభిమంత్ర్య. ఆసత్యేనరజసావర్తమానోనివేశయన్నమృతం
 మర్త్యం చ, హిరణ్యయేన సవితారథేనాదేవోయాతి భువనా
 నిపత్యన్. హ్రం హ్రీం హూం హ్రౌం హ్రౌం హ్రః. తటినాన్య
 ద్వాదశదినేశకళా ఇహగచ్ఛతాగచ్ఛత, తం కలశం అపరిమిత
 దివ్య తేజః పూజీకృత సూర్యమండల త్వేన విభావ్య, గంగా
 మహానదీజలమూనీయ. “గంగేచ...కురు” ఇతి మంత్రేణ తీర్థ

వాసినం కృత్వా. ఇమం మే గంగే యమునే సరస్వతి శుతుద్రి
 స్తోమగ్ం సచతాపరుష్ణియా, అసిక్ష్మియా మరుద్వృధేవితస్తి
 యార్జికీయే శృణుహ్యోసుషోమయా. ఋతం చ సత్యంచాభీద్ధా
 త్తపసోఽధ్యజాయత, తతో రాత్రిరజాయత, తతస్సముద్రో
 అర్ణవః, సముద్రా దర్ణవా దధిసంవత్సరో అజాయత, అహా
 రాత్రాణి విదధద్విశ్వస్య మిషతో వశీ, సూర్యాచంద్రమశా
 థాతా యథాపూర్వ మకల్పయత్, దివం చ పృథివీంచాంత
 రిక్షమథోసువః, యత్పృథివ్యాగ్ం రజస్త్వమాంతరిక్షే విరో
 దసీ, ఇమాస్తదాపో వరుణః పునాత్స్వఘుమర్షణః, పునస్తు వసవః
 పునాతు వరుణః పునాత్స్వఘుమర్షణః, ఏష భూతస్య మధ్యే
 భువనస్య గోప్తా, ఏష పుణ్యకృతాంల్లోకానేష మృత్యోర్హిః
 రణ్డయం, ద్యావాపృథివ్యోర్హిః రణ్డయగ్ం సగ్గ శ్రితగ్ం సువః.
 సనస్సువస్సుగ్ం శిశాధి, ఆర్ద్రం జ్వలతి జ్యోతిరహమస్తి, జ్యోతి
 ర్జ్వలతి బ్రహ్మహమస్తి, యోఽహమస్తి బ్రహ్మహమస్తి, అహ
 మస్తి బ్రహ్మహమస్తి, అహమేవంమాం జహోమి స్వాహా,
 ఆకార్య కార్యవక్షీర్ణి నైనో భూణహగురుతల్పగః. వరుణోఽపా
 ఘుఘుమర్షణస్తస్తాత్పాత్పముచ్యతే, రజో భూమిస్త్యం
 మా రోదయస్వ ప్రవదన్తి ధీరాః, ఆక్రాత్సముద్రప్రథమే
 విధర్తౌ జనయౌ ప్రజా భువనస్య రాజా, వృషా పవిత్రే అధి
 సానో అన్యే బృహత్సోమో వావృధేసువాన ఇందుః. అల్లిం
 గవారుణసూక్తపారాయణం కృత్వా గంధద్వారాం...శ్రీ
 యమ్. ఇతిగంధం నిక్షిప్య విం ప్రీం శ్రీం విం హ్రీం క్లీం ఓం
 నమో భగవతి అశేషతీర్థాలవాలే శివజటాధిరూఢే గంగేగం
 గాంబికే స్వాహా. సర్వానంధకరిమశేషదురితధ్వంసీం మృగాంశ

ప్రభాం త్ర్యక్షమూర్ధ్వకరద్యయేన దధతీం పాశం సృణీం
 చక్రమాత్, దోర్భ్యాం చామృతపూర్ణకుంభమపరే ముక్తా
 త్తమాలాధరాం, గంగాసింధు సరిద్వరాదిరచితాం శ్రీతీర్థశక్తిం
 భజే. సకుంకుమాక్షతపుష్పాంజలిం జలే నిక్షిప్య. పంచ బ్రహ్మ
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం క్లీం సౌం కం ఖం
 గం ఘం జం. చం ఛం జం ఝం ఞం. నివృత్తికళాయై నమః.
 (౬) టం తం డం ఢం ణం. తం థం దం ధం నం. ప్రతిష్ఠాక
 శాయై నమః (౬) పం ఫం బం భం మం. యం రం లం వం.
 విద్యాకళాయై నమః (౬) శం షం సం హం శం త్తం శాంతిక
 శాయై నమః (౬) ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం ఙ్ముం ఞ్ముం
 ఞ్ముం ణ్ముం ఞ్ముం వం ఐం ఓం ఔం అం అః. శాస్త్యతీతకళాయై నమః.
 (౬) ఇతికళాః సంపూజ్య అం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం
 ఙ్ముం ఞ్ముం ఞ్ముం వం ఐం ఓం ఔం అం అః కం ఖం గం ఘం
 జం చం ఛం జం ఝం ఞం టం తం డం ఢం ణం తం థం
 దం ధం నం పం ఫం బం భం మం యం రం లం వం
 శం షం సం హం శం త్తం సర్వసాక్షిచిద్రూపాత్తదూపి
 త్యై సారాఖ్యకళాయై నమః. హగ్ంసశ్శుచిషద్వసురంత
 రిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిధిర్దురోణసత్, సృషద్వరసదబ్జా గోజా
 ఋతజా అద్రిజా ఋతం బృహత్. ప్రతద్విష్ణుస్తరుతేవీర్యా
 య, మృగోన భీమః కుచరోగిరిష్ఠాః, యసోర్విరుషా త్రిషు విక్ర
 మణేషు, అధిక్షయన్తి భువనాని విశ్వా, త్రియంబకం యజా
 మహే సుగంధిం పుష్టివర్ధనం, ఉర్వారుకమివబంధనాన్స్త్రోత్యో
 ర్దుక్షీయ మామృతాత్. తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా
 వశ్యన్తి సూరయః, దివీవ చక్షురాలతం, తద్విప్రాసోవిపన

వో జాగ్రవాగ్ సస్యమిందతే, విష్ణోర్యత్పరమంపదమ్. విష్ణు
 రోగ్యనిం కల్పయతు త్వష్టా యాపాణిపిగ్ శతమ్, ఆసింపతు ప్రజా
 పతిధాతా. గర్భం దధాతు తే, గర్భం దేహి నినీవాలి గర్భం
 దేహి సరస్వతి, గర్భంతే అశ్వినా ఉభావాధత్తాం పుష్కరస్త
 ష సద్యోజాతం ప్రపద్యామి సద్యోజాతాయ వై నమోనమః.
 వామదేవాయ నమో జ్యేష్ఠాయ నమః శ్రేష్ఠాయ నమో దు
 ద్రాయ నమః. కాలాయ నమః కలవికరణాయనమో బలవిక
 రణాయ నమో బలాయ నమో బలప్రమథనాయ నమ స్సర్వ
 భూతదమనాయ నమో మనోస్తనాయ నమః. అఘోరేభ్యో
 లభ్యోరఘోరఘోరతరేభ్యః, సర్వేభ్యస్సర్వశర్వే
 భ్యో నమస్తే ఆస్తు దుద్రయావేభ్యః తత్పురుషాయ విద్మహే
 మహాదేవాయ ధీమహి, తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్. ఈ
 శాసస్సర్వవిద్యానా మిశ్వరస్సర్వభూతానాం బ్రహ్మ శివో
 మే ఆస్తు సదాశివోమ్. జ్యోతిష్వతీం త్వా సాదయామి
 జ్యోతిష్కృతం త్వాసాదయామి జ్యోతిర్విదం త్వా సాదయా
 మి ఖాస్వతీం త్వాసాదయామి జ్వలంతీం త్వా సాదయామి
 మల్లలాభవంతీం త్వాసాదయామి దీప్యమానాం త్వా సాద
 యామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాం త్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామి బోధయంతీం
 త్వాసాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ఏభిర్నంతైరిభి
 మంత్ర్యి. యాజాతా ఓషధయో... ఓషధర్షాస్తమాదధే.
 ఓషధయస్సంపదన్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యన్తై కరోతి. ప్రా
 న్నాగస్తగ్గింరాజన్. పారయామసి. కాండాత్కాండాత్ప్రరోహ
 త్తీ... రక్షస్స మాం పదేపదే. స్వినాపుదివి జనామ్.

బాపాదుకాభ్యాం పూజయామి. నైర్ఋత్యాం ఉజ్జయినీశీ
 తాయనమః, ఉజ్జయినీశ్వరాయ నమః, ఉజ్జయినీనాథాయ నమః.
 ఉజ్జయిన్యంబాశ్రీపాదుకాభ్యాం పూజయామి. పశ్చిమే. పూర్ణ
 గిరిపీతాయ నమః, పూర్ణగిరిశ్వరాయ నమః, పూర్ణగిరినాథా
 య నమః, పూర్ణగిర్యంబాపాదుకాభ్యామ్. వాయవ్యే. సా
 రాష్ట్రపీతాయ నమః, సారాష్ట్రేశ్వరాయ నమః, సారాష్ట్రే
 శ్వరనాథాయ నమః, సారాష్ట్రంబాపాదుకాభ్యాం పూజ
 యామి. ఉత్తరే కొల్లాపురిపీతాయ నమః, కొల్లాపురిశ్వరాయ
 నమః, కొల్లాపురిశ్వరనాథాయనమః. కొల్లాపుర్యంబాపాదుకా
 భ్యాం నమః. ఈశాన్యే. కామరూపపీతాయనమః, కామరూప
 పీఠేశ్వరాయనమః, కామరూపపీఠేశ్వరనాథాయ నమః, కామే
 శ్వరీపాదుకాభ్యాంపూజయామి. చతురశ్రబాహ్యదేశే. ఆగ్నే
 యే. ఆగ్నిముఖభేతాలాయ నమః. వాయవ్యే. జ్వాలాముఖ
 భేతాలాయ నమః. ఈశాన్యే ధూమ్రాక్షభేతాలాయ నమః
 చతురశ్రస్య చతుష్పష్టియోగినీనామర్చయేత్. దివ్యయోగి
 న్యై నమః, మహాయోగిన్యై నమః, సిద్ధయోగిన్యై నమః,
 గణేశ్వర్యై నమః, పీతాన్యై నమః, డాకిన్యై నమః, కాల్యై
 నమః, కాళరాత్ర్యై నమః, నిశాచర్యై నమః, ఓంకార్యై
 నమః, మంత్రభేతాల్యై నమః, హ్రీంకార్యై నమః, భూతదా
 యిన్యై నమః, ఉద్ధృతేశిన్యై నమః, విరూపాక్ష్యై నమః,
 శుష్కాంధ్యై నమః, సరభోజన్యై నమః, ఘటూర్ణ్యై నమః,
 వీరభద్రాయై నమః, ధూమ్రాక్ష్యై నమః, కలహప్రియాయై
 నమః, రాక్షస్యై నమః, క్రోధరక్తాక్ష్యై నమః, విశ్వరూపాయై
 నమః, భయంకర్యై నమః, వీరకౌమారికాయై నమః, చంద్ర్యై

నమః. వారాహ్యై నమః, హంకవిరావిద్యై నమః, భా
స్కర్యై నమః, రుద్రభేతాళ్యై నమః, భీషణ్యై నమః, త్రిపు
రాంత్యై నమః, భైరవ్యై నమః, ధ్వంసీన్యై నమః, క్రోధా
యై నమః, దుర్బుధ్యై నమః, ప్రేతవాసీన్యై నమః, ఖట్వాం
త్యై నమః, దీర్ఘబింజోష్ఠ్యై నమః, మాలీన్యై నమః, మస్త్ర
యోగీన్యై నమః, కాలాగ్నిగ్రసీన్యై నమః, చక్రకంకాయ్యై
నమః, భువనేశ్వర్యై నమః, కంటత్యై నమః, తాటత్యై నమః,
మార్యై నమః, యమదూత్యై నమః, కరాళీన్యై నమః, కేశ
మర్దిన్యై నమః, యత్యై నమః, రోమజంఘాయై నమః, ప్రహ
రిణ్యై నమః, లత్యై నమః, పార్శ్వత్యై నమః, కార్త్యై నమః,
భోగ్యై నమః, కాకదృష్ట్యై నమః, అధోముఖ్యై నమః,
మందోగ్రధారిణ్యై నమః, వ్యాఘ్ర్యై నమః, కింకీణ్యై నమః,
సర్వభూషణ్యై నమః, భూర్జత్యై నమః, వికత్త్యై నమః,
కౌర్యై నమః, కాపాలీన్యై నమః, విషలంఘీన్యై నమః, మహా
యోగీశ్వర్యై నమః, శ్రీమహాలత్యై నమః.

అథ భైరవనామాని.

నీలకంఠాయ నమః, వికలాక్షాయ నమః, మూర్తాండా
య నమః, మదనప్రియాయ నమః, స్వచ్ఛందాయ నమః,
సంతుష్టాయ నమః, భేదరాయ నమః, సచరాచరాయ నమః,
హాసితాంగధరాయ నమః, క్రూరదంష్ట్రాయ నమః, మహాద
రాయ నమః, విశ్వరూపాయ నమః, విరూపాక్షాయ నమః,
నానారూపధరాయ నమః, వజ్రహస్తాయ నమః, మహాకా
యాయ నమః, ప్రచండాయ నమః, ప్రళయంతకాయ నమః.

భూమికంపాయ నమః, భీషణాయ నమః. ౨౦. సంహారకులపాలి
 కాయ నమః, కుందమూలాయ నమః, ప్రజాపాలాయ నమః,
 రక్తాంగాయనమః, పింగళాక్షాయనమః, అభ్రూపాయనమః,
 ధర్మాపాలాయ నమః, కుటిలాయ నమః, మంత్రనాయకాయ
 నమః, రుద్రాయ నమః, పితామహాయ నమః, విష్ణవే నమః,
 పటునాథాయ నమః, భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః,
 భేతాళాయ నమః, త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః,
 షర్వతావాసాయ నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ
 నమః, యోగీశాయ నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః,
 సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః, సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూత
 హృదిస్థితాయ నమః, ఘోరనాథాయ నమః, భయహరాయ
 నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః, కాలాగ్నిభైరవాయ నమః,
 మహారాక్ష భైరవాయ నమః, దక్షిణాముఖ సంస్థితాయ
 నమః. చతురశ్రాంతరేలోకపాలా సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ
 నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ నమః, నిర్ఋతియే
 నమః, వరుణాయ నమః, వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః,
 ఈశానాయ నమః, పద్మదళాగ్రేషు అష్టదిక్షు. అసితాంగభైర
 వాయ నమః, రురుభైరవాయ నమః, చండీభైరవాయ నమః,
 క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్మత్తభైరవాయ నమః, కపాలభైర
 వాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారభైరవాయ
 నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు తద్దళమధ్యేషు. బ్రాహ్మ్యై నమః,
 మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై నమః,
 వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై నమః,
 చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః,
 భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః, భేతాళాయ నమః,

త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః, పర్వతావాసాయ నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ నమః, యోగేశాయ నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః, సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః, సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూతహృదిస్థితాయ నమః, ఘోరనాథాయ నమః, భయహరాయ నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః, కాలాగ్నిభైరవాయ నమః, మహారాక్షభైరవాయ నమః, దక్షిణాముఖసంస్థితాయ నమః, చతురశ్రాంతరేలోకపాలాకా సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ నమః, నిర్ఋతయే నమః, వరుణాయ నమః, వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః. పద్మదళాశ్రేణు అష్టదిక్షు అసతాంగ భైరవాయ నమః, రుద్రభైరవాయనమః, చండభైరవాయ నమః, క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్మత్తభైరవాయనమః, కపాలభైరవాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారభైరవాయ నమః, తత్పద్మదళమధ్యేణ. తద్దళమధ్యేణ. బ్రాహ్మ్యై నమః, మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై నమః, వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై నమః, చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః, గంగాపరితః కామారికాయై నమః, త్రిమూర్త్యై నమః, కల్యాణ్యై నమః, రోహిణ్యై నమః, కాలికాయై నమః, చండికాయై నమః, శాంభవ్యై నమః, దుర్గాయై నమః, సుభద్రాయై నమః, దుర్గాపరితః పుష్టికర్త్యై నమః, పార్వత్యై నమః, త్రిమూర్త్యై నమః, కాలికాయై నమః, సుభద్రాయై నమః, మహిష్యై నమః, మూర్తివ్యై నమః, చండికాయై నమః, కాలసంకర్షి కాయై నమః, అపరాజితాయై నమః, రుద్రాణ్యై నమః, భైరవ్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై నమః, వీతాధినాయై నమః, క్షేత్రాధినాయై నమః,

పట్నోజేషు. సందనాయై నమః, రక్తదంతాయై నమః, శాకం
భర్యై నమః, సుజీవికాయై నమః, భ్రామర్యై నమః, శివదూ
త్యై నమః, త్రికోణబాహ్యే తు. వామపార్శ్వే సురథాయై,
నమః, దక్షిణపార్శ్వే సమాధయే నమః, సమీపపుష్పభాగే.
తుర్యై నమః, కైటభాయై నమః, దైత్యాయ నమః, చిత్తు
రాయ, చామరాయ, ఉదగ్రాయ, భానవే, అసిరోమాయ, భా
స్కరాయ నమః, ఉదగ్రాయ, కాలాయ, బిడాలకాయ, కరా
ళాయ, ఉద్ధతాయనమః, శామ్రాయ, అంధకాయ, ఉగ్రస్థాయ,
ఉగ్రవిద్యాయ, త్రినేత్రాయ, దుర్ధరాయ, దుర్ముఖాయ,
ధూమ్రలోచనాయ, చండాయ, ముండాయ, రక్తబీజాయ, నిశం
భాయ, శుంభాయ, పూర్వభాగే దుర్గాయై నమః. ఏకవీరా
యై, త్రికోణాగ్రే. కామేశ్వర్యై, దక్షిణకోణే. వజ్రేశ్వర్యై,
భగమానిర్యై నమః, కోణత్రయేషుమత్యై నమః, ప్రకృత్యై నమః,
మనోభవాయై నమః, ఇచ్ఛాసక్త్యై నమః, జ్ఞానశక్త్యై నమః, క్రియా
శక్త్యై నమః, మహాకాత్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై నమః, మహా
సరస్వత్యై నమః, ఏవం త్రిః. త్రికోణబిందోర్మధ్యే, వామ
పార్శ్వే వినాయకాయనమః. దక్షిణే త్రివేదచైరవాయ నమః.
పుష్పభాగే. కాలమృత్యువేనమః. తత్రవాణీహరణ్యగర్భాభ్యాం
నమః. దక్షిణే. ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః. ఉత్తరే. లక్ష్మీ
నారాయణాభ్యాం నమః. బిందుబాహ్యే పూర్వభాగే మహా
లక్ష్మ్యై నమః. ఉత్తరే. మహాసరస్వత్యై నమః, బిందుమధ్యే.
చండికాయై నమః. తస్మిన్ దక్షిణే. అధిదేవతాయై ధ్యజాననాయై
నమః. ఉత్తరే. అష్టభుజాయై ప్రత్యధిదేవతాయై నమః. తత్స
మీవే శ్రీగురవేనమః, పరమగురవేనమః, పరమేశ్వగురవేనమః.

ఇతావరణమాజావగానం సమూహమ్.

ఆవాహన, ఆస్థాపన, సన్నిరోధన, సమ్మఖీకరణ, అవకుం
తన, స్థిరీకరణ, ప్రసాదన, ధేను యోనిముద్రాః ప్రదర్శ్య ప్రాణప్ర
తిష్ఠానంతరం, కళావ్యాసాత్పరం, ఆవరణపూజాయాః పశ్చాత్
చతుష్షష్ఠ్యుపచారాః కుర్యాత్. ఓం ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం శ్లోం
సోః షడ్భిర్భిజైర్వా కుర్యాత్. ఓం ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం శ్లోం
సోః ఆవాహనం పరికల్పయామి. ఆసనం పరి పాద్యమ్. అర్ఘ్యం
పరి. ఆచమనీయం పరి. దస్తభావనం పరి. దివ్యజలగంఢూపం,
ఆచ్ఛాదనావరణం నిమజ్జనశాలాం కల్పయామి. సుగంధతై
లాభ్యంజనం సంకల్పయామి. ఉద్వర్తనం కల్ప. ఉష్ణోదకస్నా
నం కల్ప పంచామృతస్నానమ్ దివ్యస్నానం పరికల్ప గంగాది
సర్వ పుణ్యతీర్థాభిషేచనం కల్ప. పాదుకారోహణం కల్ప.
అరుణదుకులపరిధానేన ఆర్ద్రమార్జనం అరుణోత్తరీయం కల్ప.
ఆదేశనమంటపప్రవేశనం కల్ప. తత్రస్థమణిసీతోపవేశనం కల్ప.
తత్రస్థచంద్రశకలం కల్ప. వేణోమణిధామ నివేష్టనీష్ఠనం
కల్పయామి. సీమంతం కల్ప. సీమన్తే భూషణం కల్పయామి.
కస్తూరీలిలకం కల్ప. కాలాంజనం కల్ప. కాలియుగళంకల్ప. మణి
కుండలద్వయంకల్ప. నానాభరణాదికల్ప. అధరయావకం రత్న
గ్రైవేయకమ్. కంఠే ప్రథమభూషణం హేమచింతాకం కల్ప
యామి. మహాపతకంకల్ప. ముక్తావళిం కల్ప. ఏకావళిం కల్ప.
ఆభరణవీరావళిం కల్ప. కేయూరచతుష్టయం కల్ప రత్నవల
యావళిం. ఊర్ధ్వాకావళింకల్ప. కంకణాదికరభూషణాని కల్ప.
అన్యహస్తేఽంకుశంకల్ప. ఇతరే పుష్పబాణం కల్ప. సర్వపా
దాంగుళీయకాని. ఆనందోల్లాస విలసితమృదుభాసురబింబం
పరి. మణిదర్పణం కల్ప. శ్వేతచ్ఛత్రం కల్ప చామరయుగ్గమ్.
తాళవృన్దం. పునర్లంఘం. పుష్పాణి కల్ప. భూషం పరి. దీపం

పరికల్ప. నైవేద్యంకల్ప. హస్తప్రక్షాళనం. పాదప్రక్షాళనం
శుద్ధాచమనీయం. తాంబూలం కల్ప. నీరాజనం కల్ప మస్త్ర
పుష్పం పరికల్ప. ప్రదక్షిణసమస్కారాన్ పరికల్పయామి.

సమప్తిపూజాః.

అఃసర్పన్తి...శివాజ్ఞయా. ఇతికరతలేన భూతోచ్ఛాటనం
కృత్వా అపక్రామన్తు భూతాద్యాః, సర్వే తే భూమిభారకాః,
ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్తృసమూరభే. ఆగమార్థంతు...లాం
ఛనం. ఇతిఘంటానాదం కృత్వా పృథివ్యాః మేరోః పృష్ఠేఋషిః
కూర్తోదేవతా, సుతలం ఛన్దః ఆసనే వినియోగః, అనంతాస
నాయ నమః. ప్రణవస్య పరబ్రహ్మేఋషిః పరమాత్మా దేవతా.
దైవీగాయత్రీచ్ఛందః ప్రాణాయామే వినియోగః, ఓంభూః...
స్వరోం. మమోపాత్త...తిథౌ శ్రీచండికామహాలక్ష్మీ దేవతా
ముద్దిశ్య శ్రీ చండికామహాలక్ష్మీ దేవతాప్రీత్యర్థం సంభవతా
నియమేన సంభవతా ప్రకారేణ సంభవద్భి ర్ద్రవ్యైః సంభవ
ద్భిరుపచారైశ్చయావచ్ఛక్తి థ్యానావాహనాది షోడశోపచార
పూజాం చ కరిష్యే. కలశే గంధపుష్పాక్షతై రభ్యర్చ్య. కల
శస్య ముఖే విష్ణుః కంఠేరుద్రః సమాశ్రితః, మూలేతత్ర స్థితో
బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాః స్మృతాః. కుక్షౌతు సాగరాస్సర్వే
సప్తద్వీపా వసుంధరా, ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేద స్సామవేదో
హ్యధర్వణః. అంజైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబుసమాశ్రితాః,
దశకళాత్తనే వహ్నిమండల మావాహయామి. ఇత్యాధారే.
ద్వాదశకళాత్తనే సూర్యమండల మావాహయామి. ఇతికలశే.
షోడశకలాత్తనే చంద్రమండలమావాహయామి. ఇతిజలే ఆకా
శాదంకుశముద్రయా తీర్థాన్యాకృష్య బ్రహ్మాండోదరసంస్థాని
కరైః స్పృష్టాని తే రవే, తేన సత్యేన మే దేవ తీర్థం దేహి

దివాకర. ఇత్యుచ్చార్య కలశం గంగాదిభిరభ్యర్చ్య జలాన్య
 పూర్వ. యస్య లోమ్ని స్థితా మేఘా ఆంగే తిష్ఠంతినిమ్నగాః,
 సాగరాః కుక్షిదేశస్థాసోఽస్తి యాతు జలే హరిః ఓం ఆపో
 వా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వాభూతాన్యాసః ప్రాణావాఆసః పశవ
 ఆపోఽన్న మాపోఽమృతమాపస్స త్రూడాపోవిరాడాపస్స వరా
 డాపశ్చన్ద్రాగ్ంస్యాపోజ్యోతిషిగ్ం ష్యాపోయజాగ్ం ష్యాప
 స్సత్యమాపస్స వాదేవతా ఆపోభూర్భువసువరాః ఓంగ క్లేచయ
 మునే...కురు. కావేరితుజ్జభద్రాచ...ప్రకీర్తితాః. సర్వేసముద్రాః
 సరితః తీర్థాని జలదా నదాః, ఆయాన్తు దేవపూజార్థం దురిత
 త్తయకారకాః కలశేశంఖచక్రధేనుముద్రాః ప్రదర్శ్యకలశోద
 కేన దేవపూజాద్రవ్యాణ్యాత్మానంచ ప్రోక్ష్య, తతః శంఖంప్ర
 త్యుత్థ్యతజ్జలముపచారపాత్రేనినీయ, కూర్తాసనేనిఛాయ, గాయ
 త్ర్యాజలం పూరయిత్వా, శంఖం గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య,
 శంఖమధ్యే బ్రహ్మణమావాహయామి. శంఖాదౌ ఆదిత్యమా
 వాహయామి. శంఖహృదయే రుద్రమావాహయామి. శంఖ
 పృష్ఠే ప్రజాపతి మావాహయామి. శంఖాంగే గంగామావాహ
 యామి. శంఖం చంద్రార్కదైవత్యం కుక్షౌ వరుణదైవతమ్,
 పృష్ఠే ప్రజాపతిం వింధ్యాదగ్రే గంగా సరస్వతీ. త్వం పురా
 సాగరోత్పన్నో విష్ణునా విభృతః కరే, నిర్మితస్సర్వదేవైశ్చ
 పాంచజన్య నమోఽస్తుతే. నత్వా శంఖం కరే ధృత్వా మంత్రే
 రేభిస్తు వైష్ణవైః, యః స్నాపయతి గోవిందం తస్య పుణ్యమన
 న్తకమ్. దర్శనేనాపి శంఖస్య స్పర్శనేనాపి కింపునః, ప్రళయం
 యాన్తి పాపాని హిమవద్భాస్కరోదయాత్. యథాశక్తి
 గాయత్ర్యాఽభిమన్త్య క్లిం జలచరాయనమః, శంఖచక్రధేను
 ముద్రాః ప్రదర్శ్య. శంఖోదకం కలశే నినీయ, పూజాద్రవ్యాణి

దేవ మాతానం చ ప్రోక్ష్య, గాయత్ర్యా శంఖ మద్భిః పూర
యిత్యా, కూర్మాసనే నిధాయ, తతః పీఠార్చనం కుర్యాత్.
పూర్వద్వారే ద్వారశ్చియై నమః, థాత్రే నమః, విథాత్రే నమః,
చిచ్ఛక్త్యై నమః, మాయాశక్త్యై నమః, శంఖసంధయే నమః,
పద్మనిధయే నమః, గంగాయై నమః, యమునాయై నమః, దుర్గాయై
నమః, గణపతయే నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః, అభయంక
రాయ నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, ద్వారోపరిద్వారశ్చియై
నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్చియై నమః, చండాయ నమః,
ప్రచండాయనమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్చి
యై నమః, బలాయనమః, ప్రబలాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వార
శ్చియై నమః, జయాయనమః, విజయాయనమః, మధ్యే ఆధార
శక్త్యై నమః, మహామండూకాయ నమః, కూర్మాయ నమః,
వరాహాయ నమః, అనంతాయ నమః, అష్టదిగ్జేభ్యో నమః,
తన్మధ్యే శ్వేతదీపాయ నమః, శ్వేతదీపమధ్యే రత్నమంటపాయ
నమః, రత్నమంటపమధ్యే నవరత్నఖచితసంహాసనాయ నమః,
నవరత్నఖచితసంహాసనమధ్యే భవానీశంకర దేవతాభ్యో నమః,
అభిషేకం, రుద్రంపురుషసూక్తం జపిత్యా, దశశాంతిః జపేత్. అథ
ధ్యానం సహస్రశీర్షా...గులం. హిరణ్యవర్ణాం...మావహ ఆగ
చ్ఛ దేవి వరదే దైత్యదర్శనపూదినీ, పూజాం గృహాణ సుముఖ
నమస్తే శంకర ప్రియే. సర్వదేవమయం వారిసర్వతీర్థసమన్వితమ్,
ఇమం ఘటం సమాగచ్ఛ తిష్ఠ దేవగణైస్సహ. దుర్గేదేవి సమా
గచ్ఛ సాన్నిధ్యమిహ కల్పయ, పూజాబలిం గృహాణ త్వమష్టాభి
స్సహశక్తిభిః ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య. మహాకాలీ మహా
లక్ష్మీ మహాసరస్వతీ దేవతాత్మకచండికా మహాత్రిపురసుందరీం
సాంగాం సాయుధాం సపరివారాం సవాహనాంపరదేవతామా

వాహాయామి (ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా తతో మూలేనావా
హనాది పణ్డుద్రాః ప్రదర్శయేత్.) పురుషవ వేదగ్...తిరో
హతి. తాం మ ఆవహ...హాసహం. ప్రేతాసనమాసీనే శ్వేత
పద్మాసనస్థితే, ఆసనం కల్పయామి శే చాముండే చండీకృమే.
మూలముచ్చార్య శ్రీమహాకాళి...త్త కచండికాయై నమః,
నవరత్నఖచితడివ్యాసనం సమర్పయామి ఏతానానస్యమహి...
మృతం దివి. ఆశ్వపూర్వాం...జుషతాం. సురాసురమహామాళి
మాలామాణిక్యకాన్తిభిః, విరాజితపదద్వంద్వే పాద్యం దేవిదదా
మ్యహమ్, శ్రీమహాకాళి...చండికాయై నమః పాద్యం. త్రిపా
దూర్ధ్వఉదై...ఆభి కాంసోఽస్తి...శ్రియమ్ అనర్ఘసత్యసం
పూర్ణేప్రసన్నేఽనర్ఘవాంఛితే, అర్ఘ్యందాస్యామి దేవేషి మహా
నర్ఘవరప్రదే మహాకాళి...తాయై నమః అర్ఘ్యం సమ తస్మాద్వి
రాడజాయత...పురః. చంద్రాంప్రభాసాం...వృణే. రక్తబీజ
సముత్పన్నరత్నాసన సమాశయే, దదామ్యాచమనం తుభ్యం
భక్తానాం భద్రదాయినీ. శ్రీమహా...యై నమః ఆచమనీయమ్.
యత్పురుషేణ...ధవిః ఆదిత్యచర్ణే...అలక్ష్మీః చాముండే చండికే
దుర్గే దుర్గకాననకాతిధే, మధుసర్కం గృహాణేదం మహిషా
సురసూదిని శ్రీమహాకాళి...యై నమః మధుసర్కం. పయో
దధిఘృతోవేతం శర్కరామధుసంయుతం, పంచామృతస్నాన
మిదం గృహాణకమలాలయే, పంచామృతస్నానం మధుకైటభ
దర్పఘ్నేధూమ్రలోచననాయికే, పంచామృతేనస్నానేనసుస్నా
హే గిరిశప్రియే ఆభిషేకం. సువర్ణకలశానీతంగంగాదిసరిదుష్ఫ
వం, దేవి తుభ్యం ప్రదాస్యామిస్నానం కురుశివప్రియే స్నానం.
ఆచమనం. సప్తాస్యాసక పరిధయః—పశుం. ఉపైతుమాండేవ.
సఖః...దదాతు మే. వీతాంబరధరే దేవి వీతాంబరసహోదరి.

పీతాంబరం ప్రయచ్ఛామి విద్యుత్పింగజటాధరే వస్త్రాణితంయ
 జ్ఞంశ్చ యే తుత్పిసాసా...మేగృహాత్, తక్ష కానన్తఃకోట
 నాగయజ్ఞోపవీతినేసావర్ణంయజ్ఞసూత్రంతే దదామిహరివాహి
 ని. యజ్ఞోపవీతం. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతఃసంభృ...శ్చయేగంధ
 ద్వారాం...శ్రియంకర్పూరగంధసంమిశ్రంకస్తూరీకుంకుమాన్వి
 తమ్, శ్రీగంధంతేప్రదాస్యామి కీర్తిమృద్ధింకురుస్వమే శ్రీగంధం.
 తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః, ఋచః...జాయత. మనసఃకామః...
 శః కిరిటహారకేయూరకంకణాంబుజభూషణైః. ముక్తామాణిక్య
 హారైశ్చ కటిసంస్థితినూపురైః..అన్యైరనేకసాహస్రైర్దివ్యాభ
 రణభూషణైః, భూషితాని తవాంగాని దేహి మే సర్వసంపదః.
 దివ్యభూషణాని. తస్మాదశ్వా...అజావయః. కర్ణమేనప్రజా...
 మాలినీం. త్వత్పాదఃపద్మయుగలే ప్రణతంక్షేమగాయనం, ప్రతి
 గృహ్యక్షతాః. దేవి దేహి మహ్యం మహావంశమ్. కుంకుమపు
 ష్పాక్షతాః. శ్రీనృక్షమమృతోద్భూతంమహాదేవప్రియంసదా,
 బిల్వపత్రం ప్రయచ్ఛామి పవిత్రం తే సురేశ్వరి. బిల్వపత్రం.
 అథాంగపూజా.

దుర్గాయై నమః పాదా
 జయిత్రైయై నమః గుల్ఫే
 మంగళాయై నమః జానునీ
 కాల్యై నమః ఊరూ
 భద్రకాల్యై నమః కటిం
 కపాలిన్యై నమః నాభిం
 కౌమార్యై నమః హృదయం
 మదనమాత్రే నమః స్తనౌ

భద్రాయై నమః భుజా
 అభయప్రదాయై నమః హస్తా
 స్వధాయై నమః కంఠం
 మహిషఘ్నేయై నమః నేత్రే
 సింహవాహనాయై నమః ముఖం
 టంకివాయై నమః లలాటం
 కౌమార్యై నమః శిరః
 నవదుర్గారూపిత్ర్యై నమః

సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

మహాకాలైశ్వర్యముః
 మహాశ్వాసాయై
 మహాపర్వతనాదినైశ్చ
 మహాబ్రహ్మమయ్యై
 మాత్రే
 మహాసారాయై
 మహామాయాయై
 మహాఫలాయై
 మహావిద్యాయై
 చండికాయై
 ఓం జయజనుచాముండాయై
 చండికాయై [కారవిందాయై
 త్రిదశమకుటకోటిసంఘట్టితచర
 రగాయత్ర్యై
 రసావిత్ర్యై
 రసరస్వత్యై
 రమహాహిమతాభరణాయై
 రభైరవరూపధారిణ్యై
 రప్రకటితదంష్ట్రాయై
 రఘోరాయై
 రఓం ఘోరాననభావలమా
 లాననాస్రపరివృతాయై
 ఓం రమహాట్టహాసధవళిత
 దిగంతరాయై నమః
 ఓం రదివాకరసమప్రభాయై

ఓం రమహామణిదోష్టితప్రభా
 సంపూర్ణసకలదిగంతరాయై
 ఓం రసర్వాయుధపూర్ణాయై
 ఓం రకపాలహస్తాయై
 ఓం రగజాజివోత్తరియాయై
 ఓం రభూతభేతాళబృందపరి
 వృతాయై
 ఓం గమధుక్తైః భమహిమాసుర
 నేనామహిమాసుః ధూమ్రలో
 చనచండముండరక్షవీజనిశుం
 భశుంభదైత్యకంటకాయై
 ఓం రకాలరాత్ర్యై
 ఓం రమహామాయాయై
 ఓం రశివాయై
 ఓం రనిత్యాయై
 ఓం రఇంద్రాగ్నియమనిర్ముతి
 వరుణవాయుగుభేరేశాన
 బ్రహ్మవిష్ణుశివస్తుత్యాయై
 ఓం రత్రిభువనధరాధరాయై
 ఓం రవామాయై
 ఓం రజ్యేష్ఠాయై
 ఓం రరౌద్ర్యంబికాయై
 ఓం రబ్రాహ్మీమహేశ్వరీ
 కౌమారీవైష్ణవీవారాహీ
 నారసింహీంద్రాణీచాముం

దాశిన్యదూతీస్వరూపాయై	ఓం ర త త్త్వస్వరూపాయై
ఓం ర కామరూపస్వరూపాయై	ఓం ర వాక్పణిపాదపాయనా
ఓం ర మహాకాలీ మహాలక్ష్మి	పృథ్వీ శబ్దస్వరూపరసగంధ
మహాపరస్వతీస్థితాయై	శ్రోత్ర త్వష్టకుర్జిహ్వప్రా
ఓం ర మహాగ్రవిమోరగ	ణమధ్యస్థితాయై
ఫణామణిమకుటరత్నమహా	ఓం ర మహాజ్వాలామహావిమో
జ్వాలావిరాజితోత్తమాం	రగమ్మైశ్చ
గాయై	[యై
ఓం ర ఆమరపాదకల్పాయై	ఓం ర గంధర్వవిద్యారాధితా
ఓం ర నవనిధికోశాయై	ఓం ర వింకారప్రీతింకార
	హస్తాయై .

ఆంక్రీం అన్నపాత్రే ప్రవేశయ ప్రవేశయ ద్రాంశోష
య శోషయ ద్రిం సుకుమారయ సుకుమారయ శ్రీం సర్వం
ప్రవేశయ ప్రవేశయత్రైలోకోదగ్రవర్తినీ మేకాగ్రచిత్తాం
వశీకురు వశీకురు విం, హ్రం, హ్రీం, హ్రూం, హ్రౌం, హ్రాం, హ్రాః
హస్విం, హీస్విం, హుస్విం, హౌస్విం, హౌస్విం,
హ్స్వింమమ సకలకార్యాణిసాధయసాధయహుంఫట్ స్వాహా.

రాజద్వారే శ్చ శానేవా వివాదే శత్రు సంకటే, ద్యూతే
చ రణమధ్యే చ సర్వకార్యజయీ భవేత్. చండికాహృదయం
గుహ్యం త్రిసంధ్యం కీర్తయేద్ద్విజః, సర్వకామప్రదం నృణాం
భుక్తిం ముక్తిం చ విందతి చండికాపరదేవతార్పణమస్తు.

యత్పురుషం...పుచ్చ్యతే. ఆపస్సృజంతు... మేకులే.
ధూరసిధూ...ధూర్వామః. వనస్పతిరపైర్దివ్యైర్గంధాద్యైఃసు
మనోహరైః, కపిలాఘృతసంయుక్తో. ధూపోఽయం ప్రతిగృ
హ్యతాం. కాలాగురుప్రచయగుగ్ధులుగంధధూపైర్నానావిధై
స్సురభితాంత్యాం. చందనాఖిలతిక్తాగరుకర్పూరధూపమాఘ్రా

పయామి. బ్రాహ్మణోఽస్య... శూద్రోఽజాయత. ఆర్ద్రాగ్నిపుష్కరి
ణీం... మమావహ. సాజ్యంత్రవర్తి... త్రైలోక్యతమిరాపహే.
భక్త్యాదేవి ప్రయచ్ఛామి దేవైశ్చ పరమాత్మనే, త్రాహీమాం
నరకాద్ధోరాద్ధివృజ్యోతిర్నమోఽస్తుతే. దీపం. చంద్రమామన
సో... ద్వాయురజాయత. ఆర్ద్రాగ్ని యః కరిణీం... మమావహ.
శర్కరామధుసంయుక్తమాజ్యాద్యైరభిపూరితం, గృహాణమగ్రే
నైవేద్యం మహిషాసుకమర్ధని. నైవేద్యం. శుద్ధాదమనీయం.
నాభ్యాఆసీదంతరిక్షం... అకల్పయన్. తాం మతవహ... పురుషా
నహం. తాంబూలంసమ. వేదాహమేతం... యదాస్తే యశ్శుచిః
... సుతతంజనేత్. కర్పూరనీరాజనం. ధాతాపురస్తా... అయనా
యవిద్యతే సహస్రశీర్షందేవం. సోఽమృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువ
రోం జాతవేదనే. శరణ్యేత్యంబకేదేవి నారాయణీనమోఽస్తు
తే శ్రీమహాలక్ష్మ్యైచ విద్మహేవిష్ణువత్సైచ ధీమహి, తన్నో
లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. ఈశానస్వర్వ... సదాశివోం మూత్ర
పుష్పం. యానికానిచ... పదేపదే ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారాన్
సమర్పయామి.

యస్యస్మృత్యాచ... తమచ్యుతం. మూత్రహీ... మహే
శ్వరి యత్పూజితం మమాదేవి పరిపూర్ణం తదస్తుతే. ఆనయా
కల్పప్రకారకృతయా షోడశోపచారపూజయాభగవతీచండీకా
మహాకాలీమహాలక్ష్మీః మహాసరస్వతీసుప్రీతాసుప్రసన్నావరదా
భవతు న్యూనాతిరిక్తంసర్వంసగుణమస్తు. పద్మప్రియేషద్ధిని...
సన్నిభత్వ్య. మహాదుర్గేనమస్తేఽస్తు సర్వేష్టఫలదాయినీ, ప్రద
క్షిణం కరోమిత్వాం ప్రీయతాంహరివల్లభే "శూలేనపాహినో
దేవి" ఇత్యాదిశ్లోకచతుష్టయంపఠన్ ప్రదక్షిణత్రయంకృత్వా.
యాసా పద్మాసన... సర్వమాంగల్యయుక్తా నమోదేవ్యాఇతి

పంచభిక్షోకైః సంప్రార్థ్య. మహాదేవ్యైవ విద్య హేవిష్ణుపత్నైశ్చ
చ ధీమహి. తన్నో లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. కుసుమేన సమాయు
క్తం పుష్పాక్షతసమన్వితమ్, బిల్వపత్రైః సమాయుక్తం పున
రర్ఘ్యం దదామ్యహమ్. శ్రీమహా...యై నమః పునరర్ఘ్యం.

తతః బలిదానమ్.

దేవ్యాః పురోభాగే భూమిం ప్రోక్ష్య చతుష్కోణమండలం.
కృత్వా చందనాదిభిరలంకృత్య, వ్యాపకమండలాయనమః ఇతి
సంపూజ్య, యశో దేహి జయం దేహి చండికేభ క్తవత్సలే, గృ
హాణేమాంబలిం మాత ర్దేహి సిద్ధిమను త్తమామ్. ఇతి గంధాక్షత
పుష్పసహిత. బలిం నివేద్య. వటుకాది బలిం. దద్యాత్. చతు
ష్కోణమండలస్య ఈశానాగ్ని నైర్మతి వాయవ్యకోణేషు మండల
చతుష్కం తదు త్తరభాగే మండలమేకం నిర్తాయ. సర్వవ్యాప
కమండలాయనమః ఇతి సంపూజ్య, ఈశానమండలే వటుకభైర
వాయనమః, ఇత్యా వాహ్యాధ్యాత్వా సంపూజ్య ఏ హ్యేహి దేవి
పుత్రకవటుకసాధక కపిలజటాభారభాసుర త్రినేత్ర జ్వాలాముఖే
సర్వవిఘ్నాన్ నాశయ నాశయ, సర్వోపచారసహితం బలిం గృ
హాణస్వాహా ఇతి అంగుష్ఠానామికాభ్యాం బలిముత్సృజ్య. బలి
వానేన సంతుష్టో వటుకస్సర్వసిద్ధిదః, శాంతిం కరోతు మే నిత్యం
ఘోతభేతాశనేవతః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి
వటుకబలిః. ఆగ్నేయమండలే యాంయోగినీభ్యోనమః. ఇతి
మంత్రేణ యోగినీః సమావాహ్య పూజయిత్వా బలింగృహీత్వా
యాంయోగినీభ్యోనమ ఇతి మంత్రేణ తర్జన్యాబలిముత్సృజ్య.
యాః కాశ్చిద్రోహిణీరాద్రీ సౌమ్యాఘోరతరాశ్రయాః, భేచరీ
త్వచరీవోమచర్యస్తుష్టాస్తు మే సదా ఇతి సంప్రార్థ్య ప్రణమేత్.
ఇతి యోగినీబలిః. నైర్ముతిమండలే శుంక్షేత్రపాలకాయ

నమః ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షేప్య, యోనిముద్రయా ప్రణమ్య, ఙ్గేత్రపాల ఏహ్యేహి ఇహగచ్ఛాగచ్ఛ ఙ్గేత్రపాల సర్వోపచారసహితం బలిం గృహాణ స్వాహా. ఇతిమంత్రేణాంగుష్ఠతర్జ్వనీభ్యాం బలి ముత్స్పృజ్య, పుష్పాంజలిం సంగృహ్య యస్మిన్ ఙ్గేత్రనివాసేచ ఙ్గేత్రపాలస్యకింకరః, ప్రీతోఽయం బలిదానేన సర్వరక్షాం కరోతు మే ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి ఙ్గేత్రపాలకబలిః. అథ వాయవ్యమండలే గం గణపతయే నమః. ఇతిసంపూజ్య గణపతే ఇహగచ్ఛాగచ్ఛ, ఇత్యావాహ్య ధ్యాత్యాసంపూజ్య వరవరద సర్వజనం మే వశమానయ బలిం గృహాణ గృహాణస్వాహా. ఇతిమంత్రేణ మధ్యమాంగుష్ఠాభ్యాం బలిముత్స్పృజ్య. సర్వదా సర్వకార్యేషు నిర్విఘ్నం సాధయేత్తమ, శాంతిం కరోతు సతతం విఘ్నరాజస్సశక్తికః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతిగణపతిబలిః. అథ ఉత్తరదిగ్భాగే మండలే. సురాసురనరాద్యాః సర్వభూతగణా ఇహగచ్ఛత ఇహగచ్ఛత. ఇత్యావాహ్య, సురాసురనరాద్యాః సర్వేభ్యో భూతగణేభ్యో నమః ఇతి సంపూజ్య. ఓం సర్వవిఘ్నకృద్భ్య స్సర్వేభ్యో హ్రీం స్వాహా. సర్వభూతేభ్య ఏషబలిర్నమః ఇతిసర్వాంగుళిభిఃబలిముత్స్పృజ్య పుష్పాంజలిమూదాయ. సాతా శతలసంస్థాశ్చ శివయోగేన భావితాః, క్రూరాద్యాః శతసంఖ్యాకాఃసామండాద్యావ్యవస్థితాః. తృప్యంతుప్రీతమనసోభూతా గృహ్లాన్విమాం బలిమ్ ఇతి సంపూజ్య ప్రణమేత్. ఇతి భూతబలిః. ఏవం బలిం కృత్వా ధూపదీపతాంబూలాని దత్వా, దేవైః పుష్పాంజలిం సమర్ప్య, సాధు వాఽసాధు'వా కర్మయద్యదాచరితం తత్సర్వం భగవత్త్వంబాప్రీతయేఽస్తు శ్లో. తిష్ఠ తిష్ఠ పరేస్థానే స్వస్థానే పరమేశ్వరి. ఇత్తుదానస్య హం

యే విచార్యరమమాణోఽథ్యాత్వాకుమారీః సువాసినీః బ్రాహ్మ
ణాంశ్చ పూజయిత్వా తాంబూలాది సమర్ప్య యథాసుఖం
విహరేత్. ఇతి పూజాక్రమః.

ప్రార్థనాశ్లోకాః.

శ్లో. రత్నైః కల్పితమాసనం హిమజలైః స్నానం చ
దివ్యాంబరం నానారత్నవిభూషణం మృగమదామోదాంచితం
చందనం, జాతీచంపకమల్లికా సుగభిలం పుష్పంచ ధూపంతథా,
దీపం దేవి దయానిధే తవ కృతే సంతృప్తయే కల్పితమ్. సౌవర్ణ
స్థాలిమధ్యే మణిగణఖచితే గోఘృతాంస్తాన్ సుపక్వాన్ భ
క్ష్యోభోజ్యాంశ్చ లేహ్యానపరిమితమహం చోష్యమన్నంతథా
చ, నానాశ్లొకైరువేతం దధిమధుసగుడక్షీరపానీయయుక్తం
తాంబూలం దేవిదేవి ప్రతిదివసమహం మానసే కల్పయామి.
థ్యానావాహనమాసనార్హ్యకమిదం స్నానాంశుకం భూషణం,
గంధంచాక్షతపుష్పధూపమమలంజ్యోతిశ్చ నైవేద్యకం, తాం
బూలార్హ్యక ఛత్రచామరయుగం రత్నోజ్జ్వలం దర్పణం
మాయూరం వ్యజనం ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ గృహాణాంబికే.
అమృతగాయత్ర్యా సుధాదేవ్యై చ విద్మహే సర్వసిద్ధ్యై చ
ధీమహి, తన్నస్తుష్టిః ప్రచోదయాత్.

ఇతిశరన్నవరాత్రిపూజావిధిః సమాప్తా.

నృసింహజయస్తోత్రము.

త్రయోదశ్యాం కృతైకభుక్తః చతుర్దశ్యాం మధ్యాహ్నో తిలామలకైః స్నాత్వా. “ఉపాష్మేఽహం నారసింహభుక్తి ముక్తిఫలప్రద, శరణం త్వాం. ప్రసన్నోఽస్మి భక్తిం మే నృహరేదిశ” ఇతిమస్త్రేణ వ్రతం సంకల్ప్య ఆచార్యం వృత్వా సాయంకాలే ధాన్యస్థోదకుంభపూర్ణపాత్రే సావర్ణప్రతిమాయాం షోడశైరుపచారైః నృసింహం దేవం పురుషసూక్తవిధానేన సంపూజ్య అర్ఘ్యం దద్యాత్. తత్రమంత్రః. పరిత్రాణాయ సాధూనాం జాతోవిష్ణుర్నృకేసరీ, గృహ్లాత్పర్ణ్యం మయాదత్తం సలక్ష్మీర్నృహరిఃస్వయమ్. రాత్రౌజాగరణం కృత్వా ప్రాతర్ధేవం సంపూజ్య ఆచార్యాయ ధేనుయుతాం ప్రతిమాం దద్యాత్ మంత్రః నృసింహఃచ్యుత గోవింద లక్ష్మీకాంత జగత్పతే, అనే నార్ఘ్యప్రదానేన సఫలాస్సృర్ననోరథాః. అథస్థానా. మన్వంశేయే నరా జాతా యే జనిష్యన్తి చాపరే, తాం స్వముద్ధర దేవేశ దుస్తరాద్భవసాగరాత్. పాతకార్ణవమగ్నస్య వ్యాధిదుఃఖాంబువారిధేః, నీచైశ్చ పరిభూతస్య మహాదుఃఖగతస్య మే. కరావలంబనం దేహి శేషశాయిక జగత్పతే, శ్రీనృసింహరమాకాంత భక్తానాం భయనాశన. క్షీరాంబుధినివాస త్వం చక్రపాణే జనార్దన, వ్రతేనానేన దేవేశ భుక్తిముక్తిప్రదో భవ. ఇతి. తతః బ్రాహ్మణైస్సహ తిథ్యంతే పారణం కుర్యాత్. యామత్రయోర్ధ్వగామిన్యాంతు పూర్వాహ్లా. ఏవ పారణమ్.

నృసింహజయ స్తోత్రకల్పః సమాప్తః.

నృసింహజయంతీవ్రతము.

త్రయోదశినాఁ డేకభుక్తంబు గావించి, చతుర్దశినాఁడు మథ్యాహ్నము నుప్పులు ఉసిరికపొట్టు నూరి తలకురాచుకొని స్నానముచేసివచ్చి, “నేను ఉపవాసంబు చేసెదను. నాకు భుక్తి ముక్తుల నిష్ఠు. నిన్నే నమ్మియున్నాను” అని సంకల్పించి పురోహితునిఁ బిలిపించి, సాయంకాలవ్యాపిని యగు చతుర్దశినాఁడు ధాన్యము కుప్పబోసి, దానిమీఁద నీళ్లతో నిండిన కలశము నునిచి, దానియందు బంగారుప్రతిమను స్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, పురుషసూక్తవిధానంబుచే షోడశోపచారపూజలు గావించి కల్పోక్తశ్లోకముచే నర్ఘ్యమునొసంగి, ప్రార్థన సలుప వలయును. రాత్రి జాగరణము గావించి, మఱునాఁడు తెల్లవాటి పునఃపూజసేసి, యుద్వాసనచేసి పురోహితునికిగోదానముతోఁ గూడ ప్రతిమాదానంబు చేయవలయును. తర్వాత చతుర్దశి తిథి యవసానంబునఁ బౌరణచేయవలయును. ఆచతుర్దశిమూఁడు జాములవఱకు నున్న పక్షమున పూర్వాష్టామునందే పౌరణచేయ వలయును.

నృసింహజయంతీవ్రతము

సమాప్తము.

శ్రీ మంగళ గౌరీ పూజ

అచమనమ్—కేశవాయ నమః, నారాయణాయ నమః, మాధవాయ నమః అని మూడు పర్యాయములు అచమనము చేయవలయును. గోవిందాయ నమః, అని చేతులు కడిగికొనవలయును. విష్ణవే నమః, అని నేత్రములను తడిచేతితోఁ దుడుచుకొనవలయును. మధుసూదనాయ నమః, త్రివిక్రమాయ నమః, వామనాయ నమః, శ్రీధరాయ నమః, హృషీకేశాయ నమః, పద్మనాభాయ నమః, దామోదరాయ నమః, సంకర్షణాయ నమః, వాసుదేవాయ నమః, ప్రద్యుమ్నాయ నమః, అనిరుద్ధాయ నమః, పురుషోత్తమాయ నమః, అధోక్షికాయ నమః, నారసింహాయ నమః, అచ్యుతాయ నమః, జనార్దనాయ నమః, ఉపేంద్రాయ నమః, హరయే నమః, శ్రీకృష్ణాయ నమః.

అని శ్రీమహావిష్ణువును బాహ్యభ్యంతరశుద్ధిని, అఖండ సుఖానందముల ననుగ్రహింపవలయునని స్మరింపవలయును.

మంగళోచ్ఛారణమ్.

శ్రీమత్సహాగణాధిపతయే నమః, శ్రీ లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః, వాణీహరణ్యాగర్భాభ్యాం నమః, శ్రీ ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః, శచీపురందరాభ్యాం నమః, అరుంధతీ వసిష్ఠాభ్యాం నమః, కులదేవతాభ్యో నమః, మాతాపితృచరణ కమలేభ్యో నమః, పతిచరణారవిందాభ్యాం నమః, సర్వేభ్యో

దేవేభ్యో బ్రహ్మణేభ్యశ్చ నమః, నిర్విఘ్నమస్తు, పుణ్యాహం
దీర్ఘమాయురస్తు, విష్ణుర్విష్ణు ర్విష్ణుః. అని స్మరింపవలయును.

సంకల్పము.

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచాః ఏతే భూమిభారకాః,
ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్త సమారభే

అని యుదకమును తనకు చుట్టు చల్లవలయును.

యం, రం, లం, వం అని స్మరించుచు, కుడిముక్కుతో
వాయువును నెమ్మదిగా పీల్చి, ఎడమముక్కుతో విడువవల
యును. అట్లే ఎడమముక్కుతో వాయువును పీల్చి, కుడి
ముక్కుతో విడువవలయును.

పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణమహీమండలే, జంబూద్వీపే, భరత
వర్షే, భరతఖండే, మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే, శ్రీశైలస్యేశాన్య
దిగ్భాగే, కృష్ణాగోదావర్యోర్నద్యదేశే, శోభనగృహే,
గోబ్రహ్మణ హరిహరచరణసన్నిధౌ, శ్రీమహావిష్ణోరాజ్జయో,
ప్రవర్తమానస్య ఆద్య బ్రహ్మణః ద్వితీయపరాధే, శ్వేతవరాహ
కల్పే, అష్టావింశతీతమే కలియుగే, ప్రథమపాదే, వర్తమాన
వ్యావహారిక చాంద్రమానేన...సంవత్సరే...అయనే...బు
తా...మానే...పక్షే...తిథౌ...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభ
యోగే శుభకరణే, శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్తణః ధర్మపత్నీ
శ్రీమతీ...గోత్రవతీ...నామధేయవతీ, అహం మమోపాత్త
దురితక్షయద్వారాయావజ్జీవసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్ర
సంపత్సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం మమ వివాహప్రథమవత్సాదిపంచమవర్ష

పర్యంతం శ్రీ మంగళగౌరీవ్రతం కలశే అద్య శ్రీమంగళ
గౌరీదేవతాముద్దిశ్య శ్రీ మంగళగౌరీదేవతాప్రీత్యర్థం సంభ
వద్భిర్ద్వైతైః సంభవతా నియమేన ధ్యానావాహనాదిషోడ
శోపచారపూజాం కరిష్యే.

అని సంకల్పోదకమును విడువవలయును.

క ల శ పూ జా.

తదంగకలశారాధనం కరిష్యే. కలశం శుద్ధోదకైః
ఆపూర్య, గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య, అభిమంత్రియేత్.

ఆచమనము చేయుపాత్రగాక, వేరొక వెండిపాత్ర
గాని, కంచుపాత్రగాని తెచ్చి యందు శుద్ధోదకముల
నుంచి గంధపుష్పగోరోచనకర్పూరకేసర్యాది ద్రవ్యములతో
సువాసితము లగునట్లొనర్చి యాకలశము నభిమంత్రింపవల
యును. అనఁగాఁ గుడిచేతియంగుళ్యములతోఁ గలశోదకము
లను తాకుచు నిట్లుఁ బఠింపవలయును.

శ్లో. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రస్సమూత్రితః,
మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాత్మితాః,
కుక్షౌ తు సాగరౌస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా,
బుగ్వేదోఽథ యజుర్వేదః సామవేదో హ్యధర్వణః,
అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబు సమూత్రితాః,
గంగే చ యమునే కృష్ణే గోదావరి సరస్వతి,
నర్మదే సింధో కావేరి జలేఽస్త్రిన్ సన్నిధిం కురు.

ఆయాంతుశ్రీమంగళగౌరీపూజార్థం మమ దురితక్షయకారకాః,
కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవీ మాత్మానం చ సంప్రోక్ష్య.

అని కలశోదకముతోఁ బూజాద్రవ్యములపై నీళ్లు చల్లి, తన శిరస్సుపై మార్జనముచేసికొని స్వర్ణముతోఁగాని పసుపుతోఁగాని చేసి సిద్ధపరుపఁబడిన గౌరీమూర్తిపైఁ జల్ల వలయును.

ఆం హ్రీం క్రోం యం రం లం వం శం షం సం హం ఊం హం సః, శ్రీ మంగళగౌరీదేవతా స్థిరా భవతు, సుప్రసన్నా భవతు, వరదా భవతు.

అని గౌరీదేవతాప్రతిష్ఠాపనము చేయవలయును.

దీపమును ముట్టించి, యిట్లు నమస్కరింపవలయును.

శ్లో. దీపస్త్యం బ్రహ్మరూపోఽసి జ్యోతిషాం ప్రభురవ్యయః,
సాభాగ్యం దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వా కామాంశ్చ దేహి మే.

దీపదేవతాభ్యో నమః, అని దీపమును పుష్పదులతో నర్చింపవలయును.

చేతులు జోడించి యంజలియందుఁ బుష్పముల నుంచు కొని శ్రీమంగళగౌరీధ్యానము నిట్లు చేయవలయును.

ధ్యానమ్.

శ్లో. సకుంకుమవిలేపనామలికచుంబికస్తూరికాం
సమందహానితేక్షణాం సశరచాపపాశాంకుశాం,
అశేషజనమోహినీం అరుణమాల్యభూషాంబరాం
జపాకుసుమభాసురాం జపవిధౌ స్మరేదంబికామ్.

శ్లో. దేవీం షోడశవర్షియాం శశ్వత్ సుస్థిరయావనాం
బింబోష్ఠీం సువతీం శుద్ధాం శరత్పద్మనిభాననాం,
శ్వేతచంపకవర్ణాభాం సునీలోత్పలలోచనాం

జగద్ధాత్రీం చ దాత్రీం చ సర్వేభ్యః సర్వసంపదాం,
సంసారసాగరే ఘోరే బోధితీరూపాం సదా భజే.

అని శ్రీమంగళగౌరీదేవతను ధ్యానించి పుష్పాంజలి
నీయవలయును. అనంతర మిట్లు పూజింపవలయును.

శ్లో. కల్లోలోల్లసితామృతాబ్ధిలహరీమధ్యే విరాజన్తణి
ద్వీపే కల్పకవాటికాపరివృతే కాదంబవాటున్మజ్జ్యలే,
రత్నస్తంభసహస్రనిర్మితసభామధ్యేవిమానోత్తమే
చింతారత్నవినిర్మితం జనని తే సింహాసనం భావయే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నవరత్నఖచిత
సింహాసనం సమర్పయామి.

అని శ్రీగౌరికి సింహాసనమును భావించి పుష్పము లుంచ
వలయును.

శ్లో. ఏణాంకానలభానుమండలసచ్చీవక్రమధ్యే స్థితాం
బాలార్కద్యుతిభాసురాం కరతలైః పాశాంకుశౌ బిభ్రతీం,
చాపం బాణమపి ప్రసన్నవదనాం కౌసుంభవస్త్రాన్వితాం
తాంత్రాంచంద్రకళావతంసమకుటాంచారస్థితాంభావయే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఆవాహనం
సమర్పయామి.

అని దేవిని చిరునవ్వుతోనున్నట్లు భావింపవలయును.

శ్లో. ఈశానాదిపదం శివైకఫలదం రత్నాసనం తే శుభం
పాద్యం కుంకుమచందనాదిభరితంచార్ఘ్యం సుత్నాక్షత్రైః,
శుద్ధైరాచమనీయకం తవ జలైర్బ్రహ్మ మయా కల్పితం
కారుణ్యామృతవారిధే తదఖిలం సంతుష్టయే కల్పితామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః పాదయో
పాద్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీపాదములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః హస్తయోః
అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీహస్తములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ముఖే ఆచమ
నీయం సమర్పయామి.

శ్రీగౌరి ఆచమనము చేయుచున్నట్లు భావించి కలశో
దకమును బుష్పముతో నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మ్యో యోగిజనస్య రక్షితజగజ్జాలే విశాలేక్షణే
ప్రాలేయాంబుపటీరకుంకుమలసత్కర్పూరమి శ్రోదకైః,
గోక్షీరైరపి నారికేళసలిలైః శుద్ధోదకైర్నమ్రైః
స్నానం దేవి ధియా మయైతదఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాం పంచామృతైః పుష్పైః
దకైః, సుగంధోదకైః, శుద్ధోదకైశ్చ స్నాపయామి.

అని యాయాద్రవ్యములతో దేవిని స్నానముచేయుం
చవలెను. పరిశుభ్రమగు వస్త్రముతో గౌరీదేవిని తుడిచి పీఠ
మందు తిరిగి యుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారాంకితమంత్రలక్ష్మితతనో హేమాచలాత్సంచితైః
రత్నైశ్చతుర్జ్వలము త్తరీయసహితం కౌసుంభవర్ణాంశుకం,

ముక్తాసంతతియజ్ఞసూత్రమమలం సౌవర్ణతంతూద్భవం
దత్తం దేవి ధియా మయైతదఖిలం సంతృప్తయే కల్పతామ్.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః కంచుకసహిత
కౌసుంభవస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః స్వర్ణయజ్ఞోప
వీతం సమర్పయామి.

అని గౌరికి వస్త్రములను, రవికను, ఉత్తరీయమును,
యజ్ఞోపవీతమును సమర్పించినట్లు భావించి పుష్పముల నుంచ
వలయును.

శ్లో. హంనైరవ్యతిలోభనీయగమనే హారావలీముజ్జ్వలాం
హిందోళద్యుతిహేమపూరితతరే హేమాంగదే కంకణే,
మంజీరా మణికుండలా మకుటమప్యర్థేందుచూడామణిం
నాసామాక్షికమంగుళీయకటకౌ కాంచీమపి స్వీకురు.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నవరత్నమయా
భరణాని సమర్పయామి.

అని యాభరణములను భావించి, పుష్పముల నుంచవల
యును.

శ్లో. సర్వాంగ ఘనసారకుంకుమఘనశ్రీగంధవం కాంకితం
కస్తూరితిలకం చ ఫాలఫలకే గోరోచనావత్రకం,
గండాదర్శనమండలే నయనయోర్ద్దివ్యాంజనం తేజస్వితం
కంఠాజ్ఞే మృగనాభిపంకమమలం త్వత్ప్రీతియే కల్పతాం.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః దివ్యశ్రీచందనం.
సమర్పయామి, తిలకం ధారయామి, అంజనమర్పయామి.

అని చందనాదుల నీయవలయును.

శ్లో. కల్హారోత్పలమల్లి కామరువకైః సౌవర్ణపంకేరుహైః
 జాజీచంపకమాలతీవకుళకైః మందారకుందాదిభిః,
 కేతక్యాకరవీరకైః బహువిధైః క్షప్తాస్పృహో మాలికాః
 సంకల్పేన సమర్పయామి వరదే సంతుష్టయే కల్పతాం.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః పుష్పమాలికాః
 సమర్పయామి. నానావిధపరిమళపత్రైః పుష్పైశ్చ పూజ
 యామి.

అని పుష్పమాలల సమర్పించి కుసుమములతో నీక్రింద
 వ్రాయఁబడిన నామములను బఠింపుచుఁ బూజింపవలయును.

అథ అంగపూజాః—ఉమాయై నమః పాదౌ పూజ
 యామి, గౌర్యై నమః జంఘే పూజయామి, పార్శ్వత్యై నమః
 జానునీ పూజయామి, జగన్తాత్రే నమః ఊరూ పూజయామి,
 జగత్ప్రతిష్ఠాయై నమః కటింపూజయామి, మూలప్రకృత్యై నమః
 రాభిం పూజయామి, అంబికాయై నమః ఉదరం పూజయామి,
 శివసంపద్యై నమః శివసంపద్యై నమః, శివసంపద్యై నమః
 శివసంపద్యై నమః, మహాబలాయై నమః బాహూ పూజ
 యామి, వరప్రదాయై నమః హస్తా పూజయామి, కంబుకంఠ్యై
 నమః కంఠం పూజయామి, బ్రహ్మవిద్యాయై నమః జిహ్వం
 పూజయామి, శౌంకర్యై నమః ముఖం పూజయామి, శివాయై
 నమః నేత్రే పూజయామి, రుద్రాయై నమః కర్ణౌ పూజ
 యామి, సర్వమంగళాయై నమః లలాటం పూజయామి,
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః పూజయామి, మంగళగౌర్యై నమః
 సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

శ్రీమాత్రే నమః, శ్రీమహారాజ్యే నమః, శ్రీమత్సింహా
సనేశ్వర్యై నమః, చిదగ్నికుండసంభూతాయై నమః, దేవ
కార్యసముద్యతాయై నమః, ఉద్యద్భాసుసహస్రాభాయై
నమః, చతుర్భాహుసమన్వితాయై నమః, రాగస్వరూపహాళా
ధ్యాయై నమః, క్రోధాకారాంకుశోజ్జ్వలాయై నమః, మనో
రూపేతుకోదండాాయై నమః, పంచతన్త్రాత్రసాయై నమః,
నిజాదులప్రభాపూర్వజ్జద్భ్రంహండమండలాయై నమః, చంప
కాశోకపున్నాగసౌగంధికలసత్కచాయై నమః, కుసుమిందమణి
శ్రేణీకనతోత్తీరమండితాయై నమః, అష్టమీచంద్రివిభా
జదళికస్థలశోభితాయై నమః, ముఖచంద్రకళింకాభస్మగనాభి
విశేషకాయై నమః, వదనస్తరమాంగల్యగృహతోరణవిభు
కాయై నమః, వక్త్రలక్ష్మీపరివాహచలన్తినాభలోచనాయై నమః,
నవచంపకపుష్పాభనాసాదండవిరాజితాయై నమః, సారాకాంతి
తిరస్కరినాసాభరణభాసురాయై నమః, కదంబమంజరీకర్ణ
పూరమహోహరాయై నమః, తాటంకయుగళీధూతతపనోదసప
మండలాయై నమః, పద్మరాగళిలాదర్శనభావికపోలభువే
నమః, నవవిద్రుమబింబశ్రీన్యక్కారదనచ్చదాస్యై నమః, తుంధ
విద్యాంకురాకారద్విజవంజ్జేద్వయోజ్వలాయై నమః, కర్పూర
వీటికామోదసమాక్షర్వద్ధిగంతరాయై నమః, నిజసల్లసమాధు
ర్యవినిర్భక్తిసతకచ్చయై నమః, మందస్థితప్రభాపూర్వమజ్జ
త్కామేశమానసాయై నమః, అనాకలితసాదృశ్యచిరుక శ్రీవిరా
జితాయై నమః, కామేశబద్ధమాంగల్యసూత్రశోభిశకంభరాయై
నమః, కనకాంగదకేయూరకమనీయభుజాస్వితాయై నమః,
రత్నగ్రవేయచింతాకల్లోలముక్తాఫలాన్వితాయై నమః, కామే

శ్వరప్రేమగత్తుపణ ప్రతిపణస్తవైశ్చ నమః, నాభ్యాలవాః
 రోమాళిలతాఫలకుచద్వయైశ్చ నమః, లక్ష్మ్యరోమలతాధారతా
 సమున్నేయమధ్యమాయై నమః, స్తనభారదళన్నధ్యపట్టబద్ధవళి
 త్రయైశ్చ నమః, అరుణారణకౌసుంభవస్త్రభాస్వత్కటీతప్తైశ్చ
 నమః, రత్న కింకిణి కారమ్యరశనాదామసూషితాయై. నమః,
 కామేశజ్జాతసౌభాగ్యమూర్ధవోరుద్వయాన్వితాయై నమః,
 మాణిక్యమకుటాకారజానుద్వయవిరాజితాయై నమః, ఇంద్ర
 గోపపరిక్లప్తస్థరతూణాభజంఘికాయై నమః, గూఢగుల్ఫాయై
 నమః, కూర్మపృష్ఠజయిష్ణుప్రపదాన్వితాయై నమః, నఖినీధితి
 సంఛన్నసమజ్జనతమోగుణాయై నమః, పదద్వయ ప్రభాజాల
 పరాకృత సరోరుహాయై నమః, సింహానమణిమంజీరమండిత శ్రీ
 పదాంబుజాయై నమః, మరాళీమందగమనాయై నమః, మహాలా
 వణ్యశేవధయై నమః, సర్వారుణాయై నమః, అనచద్యాంఘ్రైశ్చ
 నమః, సర్వాభరణభూషితాయై నమః, శివకామేశ్వరాంకస్థాయై
 నమః, శివాయై నమః, స్వాధీనవల్లభాయై నమః, సుమేరుశృంగ
 మధ్యస్థాయై నమః, శ్రీమర్మగరనాయై నమః, చింతామణి
 గృహాంతస్థాయై నమః, పంచబ్రహ్మసంస్థితాయై నమః, మహాపద్మా
 టువీసంస్థాయై నమః, కందబవనవాసినైశ్చ నమః, సుభాసాగర
 మధ్యస్థాయై నమః, కామాత్మైశ్చ నమః, కామవాయిన్వైశ్చ
 నమః, దేవర్షిగణసంఘాతస్తూయమానాత్మవైభవాయై నమః,
 శ్రీ మన్మంగళగౌరీదేవతాయై నమో నమః.

శ్లో. హంతారం మదనస్య నందయసి యైరంగైరనంగోజ్జ్వలై
 రైర్భ్రంగావళినీలకుంతలభరైర్భ్రహ్మసి తస్మాశ్చయం,

స్వాహా, అసానాయ స్వాహా, వ్యానాయస్వాహా, ఉదానాయ
స్వాహా, సమానాయ స్వాహా' అని ఎడమచేయి యానించిన
కుడచేతిలో పుష్పముంచుకొని శ్రీ గౌరీదేవతకు నైవేద్య
సమర్పణము చేయవలయును.

మధ్యే మధ్యే ఉదకసానీయం సమర్పయామి, అమృతా
పిథానమశీ ఉత్తరాపాశనం సమర్పయామి, హస్తా ప్రత్యే
యామి, పాదా ప్రత్యేయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.

అని అయిదుపర్యాయములు పుష్పముతో నుదకము
నుంచవలయును.

శ్లో. సచ్చాయైర్వరకేతకీదళిరుచా తాంబూలవల్లిదలైః
పూగైర్హృదిగుణై స్సుగంధిమధురైః కర్పూరఖండోజ్జ్వలైః
ముక్తాచూర్ణవిరాజితైర్బహువిధైర్వక్త్రాంబుజామోదకైః
పూర్ణా రత్నకళాచికా తవ ముదే న్యస్తా పురస్తాదుమే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః. ముఖమండ
నార్థం తాంబూలం సమర్పయామి.

అని సమస్తసుగంధద్రవ్యములు, వేసి సిద్ధపరిచిన విడెము
లుంచిన పల్లెమును దేవియెదుట మంచవలయును.

శ్లో. కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరలంకారామలార్చార్చికా
పాత్రేమాక్షికచిత్రపజ్జీవిలసత్కర్పూరదీపాలిభిః,
తత్తత్తాశమ్పదంగగీతసహితం నృత్యతృప్తదాంభోరుహం
మంత్రారాధనపూర్వకంసువిహితం నీరాజనం గృహ్యతాం.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఆనందనీరాజనం
సమర్పయామి. అని కర్పూరహారతి నిచ్చుచు, పాటలఁ బాడ
వలయును.

శ్లో. వరాంకుశౌ పాశమభీతిముద్రాం
కరై ర్వహస్త్రిం కమలాసనస్థాం,
బాలార్కుణ్ణోటిప్రతి(మాం)భాం త్రినేత్రాం
భజేహమంబాం జగదీశ్వరిం తామ్.

శ్లో. సర్వమంగళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధికే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణి నమోఽస్తు తే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః సువర్ణదివ్య
మంత్రపుష్పం సమర్పయామి. అని పుష్పాంజలి నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీర్హక్తికలక్షకల్పితనితచ్ఛత్రం తు ధత్తే రసా
దింద్రాణీ చ రతిశ్చ చామరవరౌ ధత్తే స్వయం భారతీ,
వీణామేణవిలోచనాస్సుమనసో నృత్యంతి సురాగవ
ద్భావై రాంగికసా త్వికైఃస్ఫుటతరంమాత స్తదాకర్ణ్యతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఛత్రం సమర్ప
యామి. అని పుష్పము టంచవలయును.

చామరైర్విజయామి. అని చామరములతో వీర
వలయును.

గీతం శ్రావయామి. అని మాధుర్యమగు గానము
చేయవలయును.

నానావిధరాజోపచారభక్త్యోపచారాః సమర్పయామి.
అని పుష్పము టంచవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారత్రయసంపుటేనమనునోపాన్యే త్రయీమాళిభిః
వాక్యైర్లక్ష్యతనో తవ స్తుతివిధౌ కో వాక్షమేతాంబికే,
సల్లాసాః స్తుతయః ప్రదక్షిణశతం సంఘార ఏవాస్తు మే
సంవేశో నమసస్సహస్రమఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నమస్కారాన్
సమర్పయామి. అని నమస్కరింపవలయును.

స్తవము.

ఈ స్తవమును నిర్మలమనస్కులై శ్రీమంగళగౌరిని
స్మరించుచు బలింపవలయును.

శ్లో. శ్రీమంత్రాక్షరమాలయాగిరిసుతాం యఃపూజయేచ్ఛేతసా
సంధ్యాను ప్రతివాసరం సునియత స్తస్యామలం స్వాస్త్యనః,
చిత్తాంభోరుహమంటపే గిరిసుతా నృత్యం విధత్తే సదా
వాణీ వక్త్రసరోరుహే జలధిజా గేహే జగన్మంగళా

శ్లో. రక్ష రక్ష జగన్నాతరేణి మంగళచండికే,
హరికే విపదాం రాశేర్హర్షమంగళకారికే.
హర్షమంగళదక్షే చ హర్షమంగళదాయికే,
శుభే మంగళదక్షే చ శుభే మంగళచండికే.
మంగళే మంగళాహ్లాదే చ సర్వమంగళమంగళే,
సతాం మంగళదే దేవి సర్వేషాం మంగళాలయే.
పూజ్యే మంగళవల్లా చ మంగళాభీష్టదేవతే,
పూజ్యే మంగళభూషస్య మనువంశస్య సంతతమ్.
మంగళాధిష్ఠాత్మదేవి మంగళానాం చ మంగళే,
సంసారమంగళాథారే మోక్షమంగళదాయిని.

సారే చ మంగళాధారే పారే చ స్వర్వకర్తణాం,
ప్రతిమంగళవారే చ పూజ్యే మంగళసుఖప్రదే.
పుత్రా దేహి ధనం దేహి సౌభాగ్యం సర్వమంగళే,
సౌమంగల్యం సుఖం జ్ఞానం దేహి మే శివసుందరి.

అని స్తుతించి శ్రీమంగళగౌరికి ఫలముల నీయవలయును.
శ్లో. మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి,
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవి కాత్యాయని నమోస్తు తే.

సర్వం శ్రీమంగళగౌరీదేవతార్పణమస్తు అనయా
మయా కృతయా పూజయా శ్రీమంగళగౌరీదేవతా సుప్రీతా
సుప్రసన్నా వరదా భవతు. అని జలాక్షతలను వదలవలయును.

అనంతరము సెనగలు, బెల్లము, కొత్తరవిక, ఫలములు,
పుష్పములు, దక్షిణలు మొదలగు ద్రవ్యములతో నింపిన
వెదురుపాత్ర నొకదానిని బ్రాహ్మణునకు వాయన మీయవల
యును. శ్రీమంగళగౌరీదేవతకు నివేదించిన సెనగలు మొద
లగు మంగళద్రవ్యములను,

“కాత్యాయినీ శివా గౌరీ సావిత్రి సర్వమంగళా,
సువాసినీభ్యో దాస్యమి వాయనాని ప్రసీదతు”

అని పఠించుచు సువాసినీస్త్రీలకును, తనతల్లికిని వాయన
ముల నీయవలయును.

అనంతరము పదునారువత్తులువేసిన యావ్ర నేతిదీపము
లను వెలిగించి, కథాశ్రవణమును జేయుచు, కాటుక సంపా
దించవలయును. దేవీప్రసాదమగు పుష్పమును శిరస్సున, కుంకు
మను నుదుటను, కాటుక కండ్లను ధరించి సువాసినీలకు
మృష్టాన్న మిచ్చి తృప్తిపరుపవలయును.

పూజావిధానము సంపూర్ణము.

శ్రీమంగళగౌరీవ్రతకథ.

పాండవాగ్రేసరుండగు ధర్మజుండు శ్రీకృష్ణవరమాత్య వలన ననేకపుణ్యగాథలను విని సంతృప్తాంతరంగుడై వైధవ్య నిరాకరణమగువ్రతము నొకదాని నుపదేశింపుమని వేడెను. అంత శ్రీకృష్ణుఁ డిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. ఓధర్మరాజా! స్వ లోకపాలనియగుఁబరాశక్తి యనుగ్రహమునగాని వైధవ్యము దొలంగదు. ఆమె మంగళగౌరి యనునామమున వెలయుచు ముత్తైదువలచే బూజింపఁబడుచున్నది. ఆమెను బ్రతిమంగళ వారమునఁ బూజింపవలయును. విశేషించి శ్రావణమాసమున మంగళవారములయందుఁ దప్పక పూజింపవలయును. ఆమె హరిద్రా, కుంకుమ, పుష్ప, సుగంధాది మంగళద్రవ్యముల యందును, గోఘృతముతో వెలిఁగింపఁబడిన దీపమున జ్యోతి రూపమున నెల్లపుడు ప్రకాశించుచుండును. కాన నామెను జ్యోతిరూపమున ధ్యానించి పూజింతురు. త్రిపురాసుగసంహార సమయమున నామె నీశ్వరుఁడు పూజించి జయమొందెను. అంగారకుఁ డీదేవతను బూజించుటచే దారామండలమున నొక గ్రహరాజమై విరాజిల్లుచు, మంగళవారమున కధిపతియై యున్నాఁడు. మనువంశమున మంగుడను ప్రభు వీజననిం బూజించి పుత్రపౌత్ర సంపత్నమృద్ధి కలిగి తడవు కాలము సుఖ మనుభవించెను. ఈమాతయొక్క మహిమాతిశయములఁ దెలుపగల పురాతనేతిహాసము పెద్దలవలన వినిన దొకటి కలదు. దాని నేవిన్న విధమున నీకు విపులముగఁ దెలిపెదను. వినుము.

పూర్వము కుండిన నగరమున బహుధనవంతుఁడును, దేవబ్రాహ్మణభక్తివిశ్వాసయుతుఁడును నగు ధర్మపాలుఁడును

వర్తకుడు నివసించియుండెను. అతడు వత్సీయుక్తుడై, యెల్లపుడు ధర్మాచరణతత్పరుడై యుండెడివాడు. కాని సంతానహీనత చే మిగుల వగపొందుచుండెను. ఆనగరమునకుఁ బ్రతిమధ్యాహ్నసమయమున, భస్మశోభితదేహుడును, దుద్రాక్షమాలావిరాజితకంఠుడును, జటామండలధారియునగు భీమువేలెంచి, యన్నమును యాచించి కొంపోవుచుండెడివాడు. కాని యాతఁ డీధర్మపాలుని యన్నమును స్వీకరించక నిరాకరించువాడు. ఇట్లు గొన్నిదినములుగడవ నావర్తకుని భార్య దుఃఖించుచు తనభర్తకు నీ వృత్తాంతమును దెలిపెను. అంత నావర్తకుడు భార్యతో నిట్లనియెను. “ఇకముందు భీము వరుడెంచునపుడు వస్త్రాంశలమున గుప్తపరచి సువర్ణములనిమ్ము” వలె యని యాపెయు భీమువునకు భర్తచెప్పిన విధమునఁ జేసెను భీము వదిచూచి, ‘నీకు సంతానహీనమగుఁగాక’ యని శపించెను. అంత నామె దుఃఖించి శాపమునుండి తరించు నుపాయము ననుగ్రహింపుడని వినయమున వేడికొన నంత నాభీమువు దయార్ద్రహృదయుడై “ఓకుమారీ! ఇప్పుడు నేఁ జెప్పిన దంతయు నీభర్తకు వినిపించి యట్లుఁ జేయింపుము. సర్వము శుభ మగును. నీభర్త నీలవస్త్రధారియై యొక్కసీలాశ్వము నెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవలయును. అట్లుబోవ నానావిధ పశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమగు నాయరణ్యమందెచట నీ సీలాశ్వ ములసటనొంది భువిఁబడునో, యచట దిగి త్రవ్వవలయును. అందు నానారత్నమాణిక్యఖచితస్వర్ణ దేవాలయ మొకటి గానుపించును. అందు భక్తవత్సల యగుభవానీ వసించుచుండును. ఆమెను పూజించిన మిమ్ముల నుద్ధరింపఁగలదు.” అని యానతిచ్చెను. సంతోషప్రదములగు నాభీము

వాక్యములను విని యామె భిక్షుపాదారవిందములకు పునః పునః ప్రణామముల నాచరించెను. ఇంతలో భిక్షు వంతర్ధాన మొందెను. అనంతర మీవృత్తాంత మంతయుఁ దన భర్తకు వినుపింప నాతఁ డంగీకరించి నీలవస్త్రధారియై నీలాశ్వము నొక దాని నెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవంబోవ నానావిధపశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమును భయంకరమును నగునా యరణ్య మధ్యమున రక్తనీలోత్పలములతోడను, చక్రవాక ద్వంద్వములతోడను విరాజిల్లేడు సరస్సు నొకదానిఁ గాంచి యందు ప్సానతర్పణాదుల నొనర్చి మరల యశ్వము నెక్కి యాయరణ్యముఁ బ్రవేశింప నందు నీలాశ్వ మలసటజెంది క్రింద బడెను. అంత గుఱ్ఱమును దిగి, యచ్చోట త్రవ్వ నారంభింపఁ గొలదికాలముననే నానారత్నవిరాజిత మగు నొక దేవాలయమును నందు భవానీదేవిని జూచి విస్తయమునొంది యుపదేశ వాక్యముల స్మరించి విధ్యుక్తవిధానమున నానావిధోపచారములఁ బుష్పధూపదీపనైవేద్యాదులతోఁ బూజించి దేవీ మంత్రమును జపించుచు సగుణధ్యానతత్పరుడై యున్న భర్త పాలుని జూచి భవాని సంతసించి “నీభక్తికి మెచ్చితి. వరమడుగుము. నీకు బహుళ మగుధన మిచ్చెదను నైకొను” మని యెను. అంత భర్తపాలుఁడు “అమ్మా! నీయనుగ్రహమున బహుళమగు ధనము కలదు. పితృతారకమగు పుత్రసంతానము ననుగ్రహింపుము. సంతానహీనుఁడ నగుటచే నాయుంట నేభిక్షువు నన్నము నంగీకరింపఁడు. ఇది కడు కష్టముగ నున్నది” అని విన్నవించెను. అంత నాదేవి, “భర్తపాలా, నీకు సుఖత్రద మగు సంతానప్రాప్తిలేదు. అయినను కోరికొనుము. వైధవ్యము గల కన్య కావలయునా? దీర్ఘాయుష్మంతుఁడు, సంధుఁడు,

వ్యర్థుడు నగుబుత్తుడు కావలయునా? అల్పాయుష్షుంతుఁ
డును, సుగుణాన్వితుండును నగుబుత్తుడు కావలయునా?”
అని ప్రశ్నించెను. “తల్లీ! అల్పాయుష్షుంతుఁడును సుగుణాన్వి
తుఁడును నగుకొమరు నిమ్ము. నేను కృతకృత్యుడనై నా పిత
రుల నుద్ధరింతును.” అని ధర్మపాలుఁ డడిగెను. అంత నాదేవి
“ఓయీ! నాపార్శ్వమునం దొక గణపతి కలఁడు. ఆతని
నాభియం దడుగిడి యాసమీపమున నున్న చూతవృక్షము
నుండి యొకఫలము కోసుకొని నీభార్య కిమ్ము. ఆమె దాని
భుజింపఁ దప్పక పుత్రుని గనును. సంశయ మక్కరలేదు.”
అని నెలవిచ్చెను. ధర్మపాలుఁ డట్లే గణపతి నాభియందుఁగాలు
పెట్టి చెట్టునుండి మామిడిపండ్లనుకోసి తనయొడి నింపుకొనిదిగె
ను. కాని దిగి చూచుకొన నొక్కఫలముమాత్ర మే యందుండఁ
గని యాశ్చర్య మొందెను. గణపతి ధర్మపాలుని యకృత్యము
నకుఁ గినిసి “నీకుఁ బుట్టెడు కొమరుఁడు పదునాఱవయేట సర్ప
దష్టుడై మృతినొందు” నని శపించెను. ఫలమును గ్రహించి
ధర్మపాలుఁ డింటికిఁజేరి తనపత్ని కాఫలము నిచ్చి జరిగిన
యుదంతము నంతయు వినిపించెను. ఆపెయు ఫలమును భుజించి
భర్తతో సుఖముగనుండి భవానీ యనుగ్రహమున గర్భమును
దాల్చి నవమాసానంతరము శుభమువారార్తమున నొకకుమార
ుని గనెను. పుత్రజననము కాగానే ధర్మపాలుఁడు జాత
కర్తయు నాటి పండ్రెండవదినమున శివుడనునామకరణమును,
నాఱవమాసమున నన్నప్రాశమును, మూడవయేట చూడాకర్త
మును, నెనిమిదవయేట యుపనయనమును జేసెను ఆకొమ
రుఁడు క్రమమున విద్యాబుద్ధుల నార్జించుచు మాతాపితరుల
కానందదాయకుడై యుండెను. శివునకుఁ బదియవ వత్సరము

రాగాఁ బ్రతివ్రత యగు నాతని తల్లి వివాహముఁజేయుట యుక్త మని భర్తతో నివేదించెను. వివాహముతో నాతని యాయుష్య మభివృద్ధి నొందునని యామె కోరెను.

ధర్మపాలుఁ డామెవాక్యములు విని “అయీ! మన కొమరుఁడు కాశీకేఁబోయి గంగాస్నాన మాచరించి విశ్వేశ్వరాన్నపూర్ణల దర్శించి రావలయు నని సంకల్పించితిని. పోయి రానిమ్ము. ఆనంతరము వివాహమునుగూర్చి యోచింతము.” అని యనెను.

అట్లు భార్యతోఁ జెప్పి సమ్మతిపరచి శివునకుఁ పదాఽపయేడు రాగానే పిల్లవానిని, యాతని మేనమామను బహుధనముతోఁ గాశీకే బ్రయాణముచేయించి పంపెను. వారిరువురును త్రోవలోఁ బల్లెలు పట్టణములఁ జూచుచు విరివిగ ధర్మముల నాచరించుచుఁ బ్రతిష్ఠాపుర మనుపట్టణముఁ జేరి యట నొక యారామమున విడిసిరి. అచ్చటి కానగరమందలి కన్యకలనేకులు క్రీడించుటకై వచ్చిరి. అందు సుశీల యనునొకకన్యక యొకసఖతోఁ బోరాడ నాసఖ సుశీలను ‘రండ, ముండ’ యని తిట్టెను. అంత నా సుశీల యిట్లనియెను—“ఓసఖ! నీవు నన్ను వ్యర్థముగఁ దిటుచున్నావు. నాతల్లి మానవతి మంగళగౌరీ వ్రతము నాచరించుచున్నది. ఆమంగళగౌరీ ప్రసాదమున మా కుటుంబమునగాని మాబంధువుల కుటుంబములలోగాని యెవ్వరు ముండలుకాఁజాలరు. అయిన నే కన్యకు. ఏభయమును లేదు.” ఆ సహిషణుననున్న శివుని మేనమామ సుశీలావాక్యముల విని విస్తయమంది “ఆహా! ఈసుమంగలియగు కన్య నా మేనల్లునికి భార్యయగునేని తప్పక చిరంజీవియగును. ఈ కార్యము నెటయిన ఘటించవలయు”నని నిశ్చయించుకొనెను. సుశీ

లయుఁ దనసఖులతో నింటికిఁ జనియెను. ఆ వణిజయూత్రికులు సుశీలాగృహమును దెలిసికొని యాగృహారామముననే యొక తటాకసమీపమున బసచేయుట కేర్పరచుకొనిరి. ఆ సమీపముననే సుశీలాపితరులచే నర్పింపఁబడు పార్వతీపరమేశ్వరాలయ మొకటి కలదు. సుశీల తండ్రి హరి యనువాఁడు. పరమేశ్వరాజ్ఞల ననుసరించి సర్వవ్యవహారములను నడపువాఁడు. అతఁ డొకనాఁడు తనభార్య యగుమానవతితోఁగూడి పార్వతీపరమేశ్వరుల దర్శించి తన కుమార్తె యగుసుశీలకుఁ దగిన వరుఁ డెవఁడని వినియముతో నంజలి ఘటించి యంబికను బ్రార్థించెను. ఇట్టిసమయమున నచటనే సుశీల నెట్లయిన తన మేనల్లునకు వివాహముఁజేయింప సంకల్పించిన మేనమామ యాయాలయము వెనుకనుండి “శివనామకుండగు నొక పథికుఁడు నీ కచటనే దొరుకఁగలఁడు. అతఁడే తగినవరుఁ” డని గూఢుడై పల్కెను. ఇది యంబికావాక్యమే యని విశ్వసించి హరి శివనామకపథికునకై వెదకుచుండ వణిజయూత్రికు లిద్దఱు హరిని సమీపించిరి. హరి హరి యోగక్షేమముల విచారించి శివనామకపథికుఁ డాతఁ డని దెలిసెను. అతఁడే తనకుమార్తె యగు సుశీలకుఁ దగిన వరుడని యంబికావాక్యముల స్మరించెను. హరియొక్క వాక్యమును ముఖవైఖరిని గుర్తించుచుండిన వణిజుఁడు సుశీలను దన మేనయల్లున కీడగునని విశేషించెను. హరి యందులకు సమ్మతించి వివాహసుముహూర్తమును నిశ్చయించి సుశీలాశివులకు వివాహలగ్నము గావించెను. సుశీలాశివులకు వివాహమాయెను. సుశీలకు మానవతీయు, శివునకు మేనమామయు శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యమును విశదీకరించి, శ్రీదేవీస్మరణమును వారలచే జేయించిరి.

ఘోరలవణవర్షముగ భుజించి సుశీలాశివులు చర్మా
 స్తరణములపై బ్రహ్మచర్యవ్రతులై శయనించిరి. అంత నర్థ
 రాత్రియందు సుశీలకు స్వప్నమందు మంగళగౌరి, తనతల్లి
 రూపమున కానుపించి “ఓసుశీలా! నీభర్త యల్పాయుష్షుండు.
 అతనియాయు వీరాత్రితో తీర నున్నది. ఇంకొకక్షణమున
 కృష్ణసర్పమొకటి వచ్చి యాతని గఱచును. కావున నీకొక
 యుపాయమును జెప్పెద వినుము. లేవ్వు. ఒకఘటము తెచ్చి
 యందు పా లుంచి, యద్దాని నాసర్పమున కెదుట నుంచుము.
 ఆయ్యది దానిం బ్ర వేశింప నీవు నీవస్త్రమును నాఘటమునకు
 గట్టిగా కట్టియుంచి, యుదయమున నీతల్లి కాఘటమును వాయ
 నముగ నిమ్ము. నీభర్తకు గండము తప్పవనెను. “సుశీల యా
 దేవివాక్యములను విని భయమంది, తెలివి దెచ్చుకొని చూడ
 గనే బుసలకొట్టుచు కృష్ణసర్ప మొకటి తనభర్తను సమీపిం
 చుటఁ జూచెను. ధైర్య మవలంబించి త్వరితముగ ఘటము
 నొకదానిం దెచ్చి, యందు పా లుంచి, మంగళగౌరిని స్తరిం
 చుచు నాసుశీల యాపామున కెదుట నుంచెను. అంత నాపా
 మందుఁ బ్ర వేశింప వెంటనే సుశీల తనవస్త్రమును చీల్చి, ఘట
 మునకు గట్టిగాఁ గట్టియుంచెను. అంత కొంతవడికి శివుఁడు
 మేల్కొంచి, తన కాకలి యగుచున్నందున నేమైన బెట్టుమని
 సుశీల నడిగెను. ఆపెయు ముదమున నొక బంగరుపల్లెరమున
 భక్ష్యముల నుంచి యాతని భుజింపఁజేసెను. అతఁ డాభక్ష్య
 ముల భుజించి, తనయంగులీయకము నొకదానిని యట పడ
 వైచి పాత్ర నొకచో గుప్తముగఁ దాచెను. అనంతర మిద్దఱు
 యథాపూర్వముగ సుఖముగ నిదురించిరి. తెల్ల వారకముందే
 శివుడు మేల్కొంచి యెవరికిఁ జెప్పకయే మేనమామం గూడి

వెడలిపోయెను. సుశీలయు లజ్జతోఁగూడినదై శివుఁడు విడచిన
యంగుళీయకమును భద్రపటుచుకొని తల్లిం జేరెను. అంతట
నా శివునివేషము ధరించి, సాక్షాచ్ఛివుఁడే హరియింటికి వచ్చి
పెండ్లికొమరుఁడై నిలిచెను. ఇతఁడే యతఁడని యంద అను
కొనుచుండిరి. భేద మెవ్వరికిం దోఁపలేదు. సుశీలయు స్నాన
మాచరించి, స్వప్నమున మంగళగౌరి యానతిచ్చిన విధమునఁ
దా గుప్తపరచియుంచిన ఘటమును దెచ్చి, తల్లికి పాయన
మిచ్చెను. దాని విచ్చిచూడ నం దొకముత్యాలహార ముండెను.
తల్లి యా ముత్యాలహారమును సుశీల కిచ్చెను. అనంతరము
క్రీడాకాలమున సుశీలను వరునితోఁ గ్రీడింపఁ దల్లి యాజ్ఞా
పింపఁ దన పాణిగ్రహణ మొనరించి, తనతో నిదురించిన వరుఁ
డీతఁడు కాఁడని సుశీల నిరాకరించెను. ఆతఁ డారాత్రి తెల్ల
వారకముందే తనను విడచిపోయె నని సుశీల వక్కాణించెను.
ఎప్పటికైన నాతఁడు కాశికిఁ బోయి మరల రాగలఁడనియు,
నాతని దాను గుర్తింపఁగలుగుదు ననియు, నందుల కుపాయ
ముగ నావీట నొకయన్నసత్రమును వేయించవలయుననియు
నందుఁ దాను వచ్చెడు నతిథుల కందఱకుఁ బాదప్రక్షాళన
మొనరించుపనియం దుందుననియు సుశీలచెప్పెను. ఇంతలో
మాయావరుఁ డంతర్ధాన మొందెను. అందఱు విస్తయ మొంది,
సుశీలా వాక్యముల విశ్వసించిరి. మానవతియు హరియు.
సుశీల చెప్పిన విధమున నన్నసత్రము వేయించిరి. అందుఁ
ప్రత్యహము సుశీల తనభర్త విడిచిన యంగుళీయకమును ధరించి
యతిథులకుఁ బాదప్రక్షాళన మొనరించు చుండెను. మానవతి
జలపాత్రను ధరియించి, ప్రక్షాళనోదకము నిచ్చుచుండెను.
సుశీలానోదరులు చందనము నిచ్చుచుండిరి. హరి భోజనానంత

రము తాంబూలాదికము నిచ్చుచుండెను. ఇట్లాకుటుంబీకులందఱు అతిథిసేవాతత్పరులై యుండిరి.

ఆనాఁడు వివాహమందిరమునుండి వెడలిపోయిన శివుఁడును, నాతని మేనమామయు సుఖముగ వారణాసీపురముంజేరి గంగోదకంబుల స్నానమాడి విశ్వేశ్వరాన్నపూర్ణల దర్శించి విద్యుక్తముగ నారాధించి హరిద్వారముంజేరి భాగీరథింగ్రంథులిడి యచ్చటచ్చట గల భిక్షువులకుఁ బీతాంబరాదుల నిచ్చి వారలచే “చిరంజీవ” యని యాశీర్వచనముల నందుకొని దేవతల కందఱకు నమస్కరించుచు స్తుతులచేఁ గీర్తించుచు సంతసమున స్వగృహోన్ముఖులైరి. మార్గమధ్యమున నొక రాత్రి శివున కొకస్వప్న మాయెను. స్వప్నమందుఁ దనకుఁ బ్రాణాపాయ సమయ మాసన్న మైనట్లును, నానమయమున యమదూతలును, మంగళగౌరియు సమావేశులై యుద్ధమొనరించినట్లును, తుదకు మంగళగౌరి జయమొంది తన ప్రాణముల నిల్పినట్లును గన్పడినదని వృత్తాంతమును దన మేనమామకుఁ జెప్పి నాతఁడు శ్రీమంగళగౌరిస్తరణమును మరువకుండు మని హెచ్చరించెను. మార్గమధ్యమున ప్రతిష్ఠాపురముంజేరి పూర్వము విడిసినతటాక ప్రాంతముననే వంట జేసికొన నుద్యుక్తులైరి. హరి సేవకులు వారిం జూచి తమప్రభువు పెట్టుచున్న యన్నసత్రమునకుఁ బొండ్లని ప్రార్థించిరి. ‘మేము యాత్రికులము, పొరుగిండ్లకుఁబోనొల్ల’ మని వారు నిరాకరించిరి. సేవకులవల్ల వీరి వృత్తాంతమును, గురుతులను విని హరి నూత్న వస్త్రాదులను హస్త్యశ్వములను సగౌరవముగఁ బంప వారలంగీకరించి, హరిగృహముంజేరిరి. శివునిపాదప్రత్యక్షన మొనరించుచు, నితఁడే నావరుఁడని సుశీల లజ్జతోఁ దనతల్లికిం జెప్పెను. సుశీల శివునియానవా

లుంగరముం జూపి, మానవతీహరులను మెప్పించెను. శివుఁడు హరిగృహముంజేరి తా దాచియుంచిన ఫలాహార పాత్రమును దెచ్చి యందఱుడుట నుంచెను. హరి సంతసించి యథావిధిగ బూజించి వివాహాంఠరిసమాప్తి గావింపించి స్వర్ణవస్త్రాదుల నిచ్చి గౌరవించెను. శ్రావణమాసము రాగానే సుశీల మంగళవార ములయందు శాస్త్రోక్తవిధానమున మంగళగౌరీవ్రతము నాచ రించెను. అనంతరము మానవతీహరుల నెలవుగైకొని శివుఁడు సుశీలను వెంటనిడుకొని తనమేనమామతోస్వనివాసమగుకుండిన నగరముం జేరెను. సుశీల వినయమున నత్తమామలకు నమస్కరించెను “అమ్మా! అల్పాయుష్షంతుఁడగు నాకొమరున కెట్లాయుష్యాభివృద్ధి నూయె” నని ధర్మపాటునిపత్ని కోడలిని బ్రశ్నించెను. “నాతల్లి మానవతిని, దండ్రి హరిని, నత్తమామ లగుమిమ్ములను, మీ కొమరుఁడగు శివుని, మమ్ములరక్షించు మంగళగౌరిని దప్ప యన్య మెరుగను” అని సుశీల ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యము నందఱు కీర్తించిరి సుశీలాశివులు పుత్రపాత్ర సంపత్సమృద్ధిమంతులై చిరకాలము సమస్తభోగముల సనుభవించి తుదకు శ్రీపురముం జేరి సుఖించిరి. కావున నోధర్మరాజా! శ్రీమంగళగౌరీప్రసాదమున వైభవ్యనిరాకరణ మతిసులభము. సూత్నవివాహితలు మంగళగౌరీ వ్రతము నాచరించి యావజ్జీవసౌమంగల్యము నంది సుఖింతురు.

శ్లో. స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః,
 గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తాః సుఖినో భవన్తు.
 మంగళగౌరీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

వ్రతోద్వాపనము.

ఈ వ్రతము వివాహమైన వత్సరమునుండియు ప్రారంభించి యయిదువత్సరములు చేయవలయును. అయిదవవత్సరమున శ్రావణమంగళవారమునందుఁ బగలు యథావిధిగ మంగళగౌరీపూజన మాచరించి దంపతు లుపవసించి రాత్రిమంటపాదికమును నిర్మించి యందుఁ బదునాఱుకలశములను స్థాపింపవలయును. ఆకలశములయందు మామ హేళ్యరులను బ్రహ్మసూర్యులను స్కందుని శచీపురందరులను సప్తమాతృకలను లక్ష్మీనారాయణులను సావిత్రిని సమస్తదేవతలను నవగ్రహములను బూజింపవలయును. అశక్తులగువా రైదింటి నుంపవలయును. లేకున్న రెండైన నుంపవలయును. ప్రతిహూమమునందు జాగరణయు క్తులై పూజింపవలయును. మరునాడు సుస్నాతులై స్వశాఖోక్తి విధానమున బెల్లము, జీలకఱ్ఱ, పరమాన్నము, నెయ్యి, రావిసమిధలు, దూర్వాంకురములు వీనితో హోమము జేయవలయును. “సర్వమంగళమాంగల్యే”. అను మంత్రము ప్రధానము. పదునాఱువెదురుపాత్రలయందు మంగళద్రవ్యముల నుంచి సువాసినీలకు నాయనముల నివ్వవలయును. “ఉద్ధిష్ఠ్యస్య” అనుమంత్రముతోఁ బదునాఱువత్తుల దీపముల పదునాటింటిని వెలిగింపవలయును. సువాసినీలను దంపతులను భోజనచందనతాంబూలాదులతోఁ బూజింపవలయును.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పాద్యం సమర్పయామి)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అర్ఘ్యం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, వస్త్ర యుగ్మం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, గంధః సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అక్షతా సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పాణి సమర్పయామి.)

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావళిః.

ఓం శ్రీకృష్ణాయ నమః
కమలానాథాయ
వాసుదేవాయ
సనాతనాయ
వసుదేవాత్మజాయ
పుణ్యాయ
లీలామానుషవిగ్రహాయ
శ్రీవత్సకృష్ణభద్రాయ
యశోదావత్సలాయ
హరయే

౧౦

చతుర్భుజాక్ష చక్రాసిగదా
శంఖాద్యుదాయుధాయ
దేవకీనందనాయ
శ్రీశాయ
నందగోపప్రియాత్మజాయ
యమునావేగసంహారిణే
బలభద్రప్రియానుజాయ
పూతనాణివితహరాయ
శకటాసురభంజనాయ
నందవ్రజనానందినే

సచ్చిదానందవిగ్రహాయ
నవనీతవిలిప్తాంగాయ
నవనీతనటాయ
అనఘాయ
నవనీతనవాహారాయ
ముచికుండప్రసాదకాయ
షోడశస్త్రీసహస్రే శాయ
త్రిభంగినే
మధురాకృతయే
శుకవాగమృతాబ్ధిందవే
గోవిందాయ 30

యోగినాంపతయే
వత్సవాటచరాయ
అసంతాయ
ధేనుకాసురభంజనాయ
తృణీకృతశృణావర్తాయ
యమభార్గవనభంజనాయ
ఉత్తాలతాళభేత్త్రే
తమాలశ్యామలాకృతయే
గోపగోపీశ్వరాయ
యోగినే 40
కోటిసూర్యసమప్రభాయ
ఇలాపతయే
పరంబ్రోహితయే
యాదవేంద్రాయ

యదూద్వహాయ
వనమాలినే
వీతవాసనే
పారిజాతాపహారకాయ
గోవర్ధనాచలోద్ధరే
గోపాలాయ 50
సర్వపాలకాయ
అజాయ
నిరంజనాయ
కామజనకాయ
కంజలోచనాయ
మధుఘ్న
మధురానాథాయ
ద్వారకానాయకాయ
బలినే
బృందావనాంతసంచారిణే
తులసీదామభూషణాయ
శ్యామంతకమణేర్హరే
నరనారాయణాత్మకాయ
కుబ్జాకృష్ణాంబరధరాయ
మాయినే
పరమపూరుషాయ
ముష్టికాసురచాణూరముల్ల
యుద్ధవిశారదాయ
సంసారవైరిణే

కంసారయే
 మురారయే 20
 నరకాంతకాయ
 అనాదిబ్రహ్మచారిణే
 కృష్ణావ్యసనకర్మకాయ
 శిశుపాలశిరశ్చేత్రే
 దుర్యోధనకులాంతకాయ
 విదురాక్రూరవరదాయ
 విశ్వయాపప్రదర్శకాయ
 సత్యవాచే
 సత్యసంకల్పాయ
 సత్యభామారతాయ ౨౦
 జయినే
 సుభద్రాపూర్వజాయ.
 జిష్ణవే
 భీష్మముక్తిప్రదాయకాయ
 జగద్గురవే
 జగన్నాథాయ
 వేణునాదవికారదాయ
 వృషభాసురవిధ్వంసినే
 బాణాసురకరాంతకాయ
 యుధిష్ఠిరప్రతిష్ఠాత్రే ౨౦

బర్హిబర్హానతంసకాయ
 పార్థసార్థయే
 అవ్యక్తాయ
 గీతామృతమహోదధయే
 కాలీయఘణిమాణిక్యరంజి
 తశ్రీసదాంబుజాయ
 దామోదరాయ
 యజ్ఞభోక్త్రే
 దానవేంద్రవినాశకాయ
 నారాయణాయ
 పరబ్రహ్మణే ౧౦౦
 వన్నగాశనవాహనాయ
 జలక్రీడాసమాసక్తగోపీ
 విస్త్రాపహారకాయ
 పుణ్యశ్లోకాయ
 తీర్థపాదాయ
 వేదవేద్యాయ
 దయానిధయే
 సర్వదేవాత్మకాయ
 సర్వగ్రహరూపిణే
 పరాత్పరాయ ౧౦౯

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావలిస్సమాప్తా.

క్షీం దేవకీసుత గోవిన్ద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపమా-
ఘ్రపయామి.)

క్షీం దేవకీసుతగోవిన్ద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం
దర్శయామి ధూపదీపానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్ప-
యామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, నైవేద్యం
సమర్పయామి)

ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వ్యానాయ నమః,
ఉదానాయనమః, సమానాయనమః, మధ్యేమధ్యే పానీయం
సమర్పయామి. ఉత్తరాపోశనం సమర్పయామి; వాస్తా ప్రత్యౌ
శయామి, పాదౌ ప్రత్యౌశయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప-
యామి.

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయనమః, తాంబూలం
సమర్పయామి)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయనమః, నీరాజనం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకిసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయనమః, మంత్ర పుష్పం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకిసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం కృష్ణాయ నమః, ప్రదక్షిణనమస్కారాః సమర్పయామి.

ఫలసమర్పణమ్.

క్షీం చామోదరాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి,
తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

ఇత్యుక్త్వా పుష్పాక్షతాః జలేన సహ విసృజేత్.

అనయా పూజయా భగవాన్ సంతానగోపాలకృష్ణః

ప్రీయతాం. ప్రసాదం శిరసా గృహ్లామి.

పూజానంతరం మూలమంత్రం ప్రత్యహ

మష్టోత్తరశతం జపేత్.

త త్కృ మః.

అన్య శ్రీకృష్ణాష్టాదశాక్షరీమహామంత్రస్య, నారద భగవాన్ ఋషిః శిరసి, గాయత్రీఛందః ముఖే, శ్రీకృష్ణ దేవతా హృదయే, క్షీం బీజం బీజే, స్వాహా శక్తిః హృదయే, ఓం కీలకం పాదయోః, శ్రీకృష్ణప్రసాదసిద్ధిర్థే జపే వినియోగః.

కరహృదయాదినార్య

౧. క్షీం అగుష్ఠాభ్యాం నమః.
౨. గ్లాం తర్జనీభ్యాం నమః
౩. హుంఘట్ మధ్యమాభ్యాం నమః
౪. క్లాం అనామికాభ్యాం నమః
౫. ఓం కసిష్ఠికాభ్యాం నమః
౬. గ్నీం కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః
- ౧ క్షీం హృదయాయ నమః
౨. గ్లాం శిరసే స్వాహా
౩. హుంఘట్ శిఖాయై వషట్
౪. క్లాం కవచాయ హుమ్.
౫. ఓం నేత్రత్రయాయ వాషట్
౬. గ్నీం అస్త్రాయ ఘట్
- ఓం భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః.

అథ ధ్యానశ్లోకాః.

౧. స్తనంధయ స్తం జననీముఖాబ్జం
విలోక్య మస్తస్మితముజ్జ్వలాంగం,
స్పృశంతమన్యం స్తనమంగుళీభ్యాం
వందే యశోదాంకగతం ముకుందమ్.
 ౨. శంఖచక్రగదాపద్మధరం శ్యామం చతుః
దేవకీతనయం కృష్ణం పీతేవాసస మచ్యుతమ్.
 ౩. సమర్పయంతం విస్త్రాయ నష్టానానీయ భౌతకాః,
మయూరబర్హ శిరసం ధ్యాయేత్సదామినినిభం.
- అథ లమిత్యాదిపంచపూజాం గురుపూజాం చ మర్కాత్.

లం పృథివీతత్త్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయనమః, గంధం పరికల్పయామి.

హం ఆకాశతత్త్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పం పరికల్పయామి.

యం వాయుతత్త్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపం పరికల్పయామి.

రం తేజస్తత్త్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం పరికల్పయామి.

వం అమృతతత్త్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, అమృతనైవేద్యం పరికల్పయామి.

గు రు పూ జా.

గురుర్భ్రహ్మ గురుర్విష్ణు ర్గురుర్దేవో మహేశ్వరః,

గురుస్సాక్షాత్పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః.

మంత్రోపదేశ్ఠారం మనసా సంస్మృత్య ప్రణమేత్.

మూలమంత్రము.

ఐం క్లిం శ్రీం కృష్ణాయ గోవిందాయ గోపీజనవల్లభాయ నామః (ప్రత్యహము ౧౦౮ మాల్ల జపించవలయును.)

మంత్రగాయత్రీ—క్లిం దామోదరాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి, తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

చెన్నపురి :- వావిళ్ల రామస్వామికాన్యలు అండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము.

P. I. Card Q. H. No. Ms. 22. 10-1-1946.

బృహద్యోగరత్నాకరము, తెనుగుపదనము	...	0
బృహజ్ఞాతకము, ఆంధ్ర టీకాతా వ్యా సహితము	...	3
మయవాస్తువు	...	0
భృగుసూత్రములు	...	0
భావార్థచంద్రిక, ఆం టీకా తా	...	1
ముహూర్తదర్శనము, సటీక	...	1
వృద్ధపారాశర్యము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0
శకునశాస్త్రము, (శిఖనరసింహశతకము)	...	0
శ్రీపతి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	1
సిట్టమతశాస్త్రము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0
ఋషుతాచకము	...	0
వనమాల (వర్ణఫణి)	...	0
వాస్తుసర్వస్వము	...	0
పోడశప్రశ్నరత్నావళి, సెప్టెగియన్ ఆనుష్ఠించిన		
ప్రశ్నగ్రంథమునకు తెనుగు	...	0
ననత్కుమారగృహవాస్తువు, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0
ననత్కుమారశిల్పిశాస్త్రము	...	0
నృపుశాస్త్రము	...	0
నర్వార్థచింతామణి	...	1
సారాళి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	3
సాముద్రికశాస్త్రము, సటీక	...	0
డిటా తెనుగుపద్యకావ్యము	...	0
హోరారత్నమాల, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0

ఇంకయు అనేక సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు, నిఘంటువులు, గ్రంథములు, వాచకములు, శతకములు మానద్ద దొరకును.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

